BREVIARIUM ROMANUM EX DECRETO SACROSANCTI CONCILII...

BREVIARIUM ROMANUM

Ex decreto Sacrosancti Concilii Tridentini restitutum

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI

JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII. & URBANI VIII.

Auctoritate recognitum

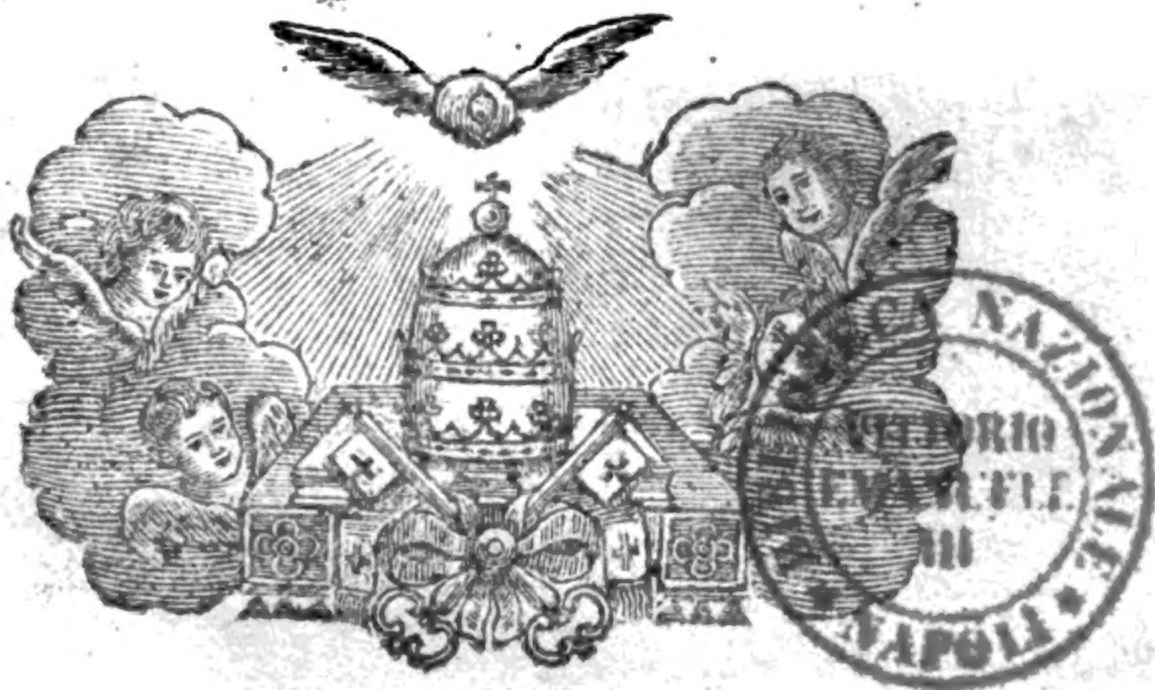
CUM OFFICIIS SANCTORUM

Novissime per Summos Pontifices usque ad hanc diem concessis

In Quatuor Anni Tempora divisum.

PARS ÆSTIVA.

A Dominica Trinitatis usque ad Dominicam primam Septembris.

NEAPOLI MDCCCV.

EX TYPOGRAPHIA SIMONIANA.

SUPERIORUM PERMISSU.

EX DECRETORUM REGISTRO

S.Rituum Congregationis hæc ad Breviarium Romanum attinent.

SAcra Rit. Congreg. declaravit, et decrevit, non potuisse post Bullam S.Pii V. de Brev.Rom. neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares, quam Regulares, addere Kalendariis, etiam propriis SS.Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Brev.Rom. Rubricis, vel S.Rit.Congr.seu Sedis Apost.licentia conceduntur. Neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum, qui habetur in Kalend. Rom. seu Rubr. Breviarii, in altiorem ritum, neque extendere concessa officia de loco ad locum.

Item vetuit, & prohibuit celebrari per totam civitatem, vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia Titulari, seu ubi asservatur corpus, aut insignis Reliquia, & non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse, caput, brachium, crus, aut illam partem corporis, in qua passus est Martyr, modo si integra, & non parva, & legitime ab Ordinariis approbata.

De Sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, & aliis Festis, de quibus in Kalendario Romano, seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituatur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Patronos, & impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, & mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum SS. D. N. Urbano Papæ VIII. ea laudavit, & approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit, necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suæ imprimendis apponi jussit.

Loco ✠ Sigilli. T. Tegrimius Episc. Assisiens. Secret.

Eadem pro Sanctis ad Libitum.

EAdem Sacra Rit. Congr. habita die 2. Decembris 1673. statuit ex mandato Clementis X. festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicum, vel aliquem diem Festor. Mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congreg. habita 24. Januarii 1682. Generali Decreto confirmavit, & extendit insuper etiam ad Octav. & Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione, vel Diœcesi, ex Indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis, vel Octavis festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut festum translatum, quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Offic. semel per Hebdomadam, aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

Eadem pro Sanctis in Martyrologio non descriptis.

OFficia Sanctorum ratione corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decr. S. R. C. 11. Augusti 1691. intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus; de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a S.Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari, & Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur, quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam Fidelium venerationem, prout hactenus servatum est, exhibendam esse censuerunt, sed absque Offic. & Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Offic. aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691. & Sanctissimus approbavit die 19. Octobris, ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli. J. Vallemanus S. R. C. Secr.

TABELLA

TEMPORARIA.

Anni Domini.	Litt. Dominical.	Aur. numerus.	Epact.	Septuagesima.	Dies Cinerum.	Pascha.
1805	f	1	*	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.
1806	e	2	xi	2 Feb.	19 Feb.	6 Apr.
1807	d	3	xxii	25 Jan.	11 Feb.	29 Mar.
1808	c b	4	iii	14 Feb.	2 Mar.	17 Apr.
1809	A	5	xiv	29 Jan.	15 Feb.	2 Apr.
1810	g	6	xxv	18 Feb.	7 Mar.	22 Apr.
1811	f	7	vi	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.
1812	e d	8	xvii	26 Jan.	12 Feb.	29 Mar.
1813	c	9	xxviii	14 Feb.	3 Mar.	18 Apr.
1814	b	10	ix	6 Feb.	23 Feb.	10 Apr.
1815	A	11	xx	22 Jan.	8 Feb.	26 Mar.
1816	g f	12	i	10 Feb.	27 Feb.	14 Apr.
1817	e	13	xii	3 Feb.	20 Feb.	6 Apr.
1818	d	14	xxiii	18 Jan.	4 Feb.	22 Mar.
1819	c	15	iv	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.
1820	b A	16	xv	30 Jan.	16 Feb.	2 Apr.
1821	g	17	xxvi	18 Feb.	7 Mar.	22 Apr.
1822	f	18	vii	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.
1823	e	19	xviii	26 Jan.	12 Feb.	30 Mar.
1824	d c	1	*	15 Feb.	3 Mar.	18 Apr.
1825	b	2	xi	30 Jan.	16 Feb.	5 Apr.
1826	A	3	xxii	22 Jan.	8 Feb.	26 Mar.
1827	g	4	iii	11 Feb.	28 Feb.	15 Apr.
1828	f e	5	xiv	3 Feb.	20 Feb.	6 Apr.
1829	d	6	xxv	15 Feb.	4 Mar.	19 Apr.
1830	c	7	vi	7 Feb.	24 Feb.	11 Apr.
1831	b	8	xvii	30 Jan.	16 Feb.	3 Apr.
1832	A g	9	xxviii	19 Feb.	7 Mar.	22 Apr.
1833	f	10	ix	3 Feb.	20 Feb.	7 Apr.
1834	e	11	xx	29 Jan.	12 Feb.	30 Mar.
1835	d	12	i	15 Feb.	4 Mar.	19 Apr.

FESTORUM
MOBILIUM.

Anni Domini.	Aſcenſio.	Pentecoſtes.	Corpus Chriſti.	Indiction.	Dom. poſt Pent.	Dñica. prima Advent.
1805	23 Maji	2 Junii	13 Junii	8	25	1 Dec.
1806	15 Maji	25 Maji	5 Junii	9	26	30 Nov.
1807	7 Maji	17 Maji	28 Maji	10	27	29 Nov.
1808	26 Maji	5 Junii	16 Junii	11	24	27 Nov.
1809	11 Maji	21 Maji	1 Junii	12	27	3 Dec.
1810	31 Maji	10 Junii	21 Junii	13	24	2 Dec.
1811	23 Maji	2 Junii	13 Junii	14	28	1 Dec.
1812	7 Maji	17 Maji	28 Maji	15	27	29 Nov.
1813	27 Maji	6 Junii	17 Junii	1	24	28 Nov.
1814	19 Maji	29 Maji	9 Junii	2	25	27 Nov
1815	4 Maji	14 Maji	25 Maji	3	28	3 Dec.
1816	23 Maji	2 Junii	13 Junii	4	25	1 Dec.
1817	15 Maji	25 Maji	5 Junii	5	26	30 Nov
1818	30 Apr.	10 Maji	21 Maji	6	28	29 Nov.
1819	20 Maji	30 Maji	10 Junii	7	25	28 Nov
1820	11 Maji	21 Maji	1 Junii	8	27	3 Dec
1821	31 Maji	10 Junii	21 Junii	9	24	2 Dec.
1822	16 Maji	26 Maji	6 Junii	10	25	1 Dec.
1823	8 Maji	18 Maji	29 Maji	11	28	30 Nov
1824	27 Maji	6 Junii	17 Junii	12	24	28 Nov
1825	12 Maji	22 Maji	2 Junii	13	26	27 Nov
1826	4 Maji	14 Maji	25 Maji	14	28	3 Dec.
1827	24 Maji	3 Junii	14 Junii	15	25	2 Dec.
1828	15 Maji	25 Maji	5 Junii	1	26	30 Nov.
1829	28 Maji	7 Junii	18 Junii	2	24	29 Nov
1830	20 Maji	30 Maji	10 Junii	3	25	28 Nov
1831	12 Maji	22 Maji	2 Junii	4	26	27 Nov.
1832	31 Maji	10 Junii	21 Junii	5	24	2 Dec
1833	16 Maji	26 Maji	6 Junii	6	25	1 Dec.
1834	8 Maji	18 Maji	29 Maji	7	27	30 Nov.
1835	28 Maji	7 Junii	18 Junii	8	24	29 Nov.

DE ANNO, & EJUS PARTIBUS:

ANnus menses habet duodecim, hebdomadas duas, & quinquaginta, & diem unum: Dies vero trecentos sexaginta quinque, & fere sex horas: tanto enim temporis intervallo Sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissextus, vel Bissextilis dicitur.

DE ANNI CORRECTIONE ejusque necessitate, ac Kalendario Gregoriano.

QUod dictum est, Annum continere trecentos, & sexaginta quinque dies, & fere sex horas, intelligendum est, sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minutorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365. contineret integras sex horas, & factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem, qui causam dederunt, ut Æquinoctium Vernum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium Vernum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1587. præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum; & xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit: sed viam quoque tradidit, & rationem, qua caveretur, ut in posterum, & Æquinoctium Vernum, & xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus numquam removerentur.

Ut enim Æquinoctium Vernum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit, ut dicti decem dies in mense Octobri ipsius anni 1582. eximerentur, ut post quartam diem Octobris Sancto Francisco sacram, sequens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne a xii. Kalendis Aprilis Æquinoctium Vernum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (uti mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis, qui quamvis Bissext. antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextiles essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quinque tres centesimi, sine Bissexto transigerentur: quartus vero quisque centesimus esset Bissextilis: ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissext. non sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissextus intercaletur, Februario dies 29. continente: idemque ordo intermittendi, intercalandique Bissextum diem, in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

QUATUOR TEMPORA.

QUatuor tempora celebrantur quarta, & sexta Feria, ac Sabbato post tertiam Dñicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post festum Exaltationis sanctæ Crucis.

NUPTIÆ QUANDO celebrari non possint, juxta Decretum Concilii Tridentini.

A Dominica prima Aventus usque in diem Epiphaniæ, & a Feria iv. Cinerum usque in Octav. Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

MAJUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxviii	b	Kal.	1	*Philippi & Jacobi Apostolor.* duplex.
xxvii	c	vi	2	Athanasii Episc. & Confess. *dupl.*
xxvi	d	v	3	*Inventio S. Crucis*, duplex, *& commem.* SS.Alexandri, Eventii, & Theoduli martyr. ac Juvenalis Episcopi & Confessoris *in Laudibus tantum.*
25. xxv.	e	iv	4	Monicæ viduæ, *dupl.* 307.
xxiv	f	iii	5	Pii V. Papæ & Confess. *dupl.* 309.
xxiii	g	Prid.	6	*Joannis ante portam Latinam*, dupl. 312.
xxii	A	Non.	7	Stanislai Episc. & mart. *dupl.* 315.
xxi	b	viii	8	*Apparitio sancti Michaelis Archangeli*, duplex. 316.
xx	c	vii	9	Gregorii Nazianzeni Episc. & Confess. *dupl.* 328.
xix	d	vi	10	Antonini Episc. & Confess. *semidupl. cum comm.* SS.Gordiani & Epimachi mart. 329.
xviii	e	v	11	
xvii	f	iv	12	Nerei, Achillei, & Domitillæ virginis, atque Pancratii martyr. *semidupl.* 331.
xvi	g	iii	13	
xv	A	Prid.	14	Bonifacii martyris. 334.
xiv	b	Idib.	15	
xiii	c	xvii	16	Ubaldi Episc. & Confess. *semidupl.* 334.
xii	d	xvi	17	S. Paschalis Baylon Conf. *dupl.* 336.
xi	e	xv	18	Venantii martyris, *dupl.* 338.
x	f	xiv	19	Petri Cælestini Papæ & Confess. *dupl. cum commem.* S. Pudentianæ virg. 340.
ix	g	xiii	20	Bernardini Senensis Confess. *semid.* 344.
viii	A	xii	21	
vii	b	xi	22	
vi	c	x	23	
v	d	ix	24	
iv	e	viii	25	Gregorii VII. Papæ & Conf. *duplex*, *cum comm.* S. Urbani Papæ & martyr. 346.
iii	f	vii	26	Philippi Nerii Confess. *dupl. cum commem.* S. Eleutherii Papæ & mart. 347.
ii	g	vi	27	Mariæ Magdalenæ de Pazzis virg. *semid. cum commemor.* S. Joannis Papæ & martyris. 349.
i	A	v	28	
*	b	iv	29	
xxix	c	iii	30	Felicis Papæ & martyris. 352.
xxviii	d	Prid.	31	Petronillæ virginis. 352.

JUNIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Marcellini, Petri, atque Erasmi mart. 353.
xxv.xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	
xxii	b	Non.	5	
xxi	c	viii	6	Norberti Episc. & Confess. *dupl.* 353.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Primi & Feliciani martyrum. 355.
xvii	g	iv	10	Margaritæ Scotorum Reginæ, *semid.* 355.
xvi	A	iii	11	*Barnabæ Apostoli*, duplex. 357.
xv	b	Prid.	12	Joannis a S. Facundo, *dupl. cum comm.* SS. Basilidis, &c. 361.
xiv	c	Idib.	13	Antonii de Padua Confess. *dupl.* 363.
xiii	d	xviii	14	Basilii Magni Episcopi & Conf. *dupl.* 365.
xii	e	xvii	15	Viti, Modesti, atque Crescentiæ martyr. 367.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Marci & Marcelliani mart. 368.
viii	b	xiii	19	Julianæ de Falconeriis virginis, *dupl. cum commemor.* SS. Gervasii & Protasii martyr. 369.
vii	c	xii	20	Silverii Papæ & martyris. 372.
vi	d	xi	21	
v	e	x	22	Paulini Episc. & Confess. 373.
iv	f	ix	23	Vigilia. 373.
iii	g	viii	24	*Nativitas S. Joannis Baptistæ*, duplex. 375.
ii	A	vii	25	Gulielmi Abbat. *dupl. cum comm.* Octavæ Nativitatis S. Joannis Baptistæ. 386.
i	b	vi	26	Joannis & Pauli mart. *dupl. cum commem.* Octavæ Nativitatis S. Joannis. 387.
*	c	v	27	De Octava Nativitatis S. Joannis. 391.
xxix	d	iv	28	Leonis Papæ II. & Confess. *semiduplex & commem.* Octavæ, & Vigiliæ. 393.
xxviii	e	iii	29	*Petri & Pauli Apostolorum*, duplex. 395.
xxvii	f	Prid.	30	Commemor. S. Pauli Apostoli. *dupl. cum commem.* Oct. Nativitatis S. Joannis, sed prius S. Petri. 401.

JULIUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxvi	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ, *dupl.*, *cum commem.* Octavæ Apostolorum. 408.
25. xxv	A	vi	2	*Visitatio Beatæ Mariæ Virginis*, duplex, *cum commem* Octav. Apostolorum, & SS. Processi & Martiniani mart. 409.
xxiv	b	v	3	De Octava Apostolorum. 416.
xxiii	c	iv	4	De Octava. 418.
xxii	d	iii	5	De Octava. 420.

Oct.

JULIUS.

Cyclus Epact.	L. D.	●	D. M.	
xxi	e	Prid.	6	Oct. Apostolor. Petri & Pauli, *dupl.* 421.
xx	f	Non.	7	
xix	g	viii	8	Elisabeth Reg. Portugalliæ, *semid.* 423.
xviii	A	vii	9	
xvii	b	vi	10	Septem Fratrum mart. & SS. Rufinæ, ac Secundæ virg. & mart. *semid.* 428.
xvi	c	v	11	Pii I. Papæ & mart. 431.
xv	d	iv	12	Joannis Gualberti Abb. *dupl. & commem.* SS. Naboris, & Felicis mart. 431.
xiv	e	iii	13	Anacleti Papæ & mart. *semid.* 434.
xiii	f	Prid.	14	Bonaventuræ Episc. Conf. & Ecclesiæ Doct. *duplex.* 435.
xii	g	Idib.	15	Henrici Imperatoris Confess. *semid.* 438.
xi	A	xvii	16	*Festum B. Virg. Mariæ de Monte Carmelo*, duplex majus. 439.
x	b	xvi	17	Alexii Confessoris, *semidupl.* 443.
ix	c	xv	18	Camilli de Lellis Confess. *dupl. & comm.* S. Symphorosæ cum septem filiis martyribus. 445.
viii	d	xiv	19	Vincentii a Paulo Confessoris, *dupl.* 449.
vii	e	xiii	20	Hieronymi Æmiliani Confess. *dupl.* 451. Margaritæ virg. & mart. 451.
vi	f	xii	21	Praxedis virg. & mart. 455.
v	g	xi	22	Mariæ Magdalenæ, *duplex.* 455.
iv	A	x	23	Apollinaris Episc. & martyr. *duplex*, *cum commem.* S. Liborii Episc. & Conf. 460.
iii	b	ix	24	Vigilia, *& commem.* S. Christinæ virginis & martyris. 463.
ii	c	viii	25	*Jacobi Apostoli*, duplex, *& commemor.* S. Christophori mart. 463.
i	d	vii	26	*Annæ Matris B. Mariæ Virg.* dupl. 466.
*	e	vi	27	Pantaleonis martyris. 468.
xxix	f	v	28	Nazarii, Celsi, & Victoris Papæ mart. ac Innocentii Papæ, & Conf. *semid.* 468.
xxviii	g	iv	29	Marthæ Virg. *semid. & comm.* SS. Felicis Papæ, Simplicii, Faustini, & Beatricis mart. 470.
xxvii	A	iii	30	Abdon & Sennen martyrum. 472.
25. xxvi	b	Prid.	31	Ignatii Loyolæ Confess. *duplex.* 473.

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxv. xxiv	c	Kal.	1	*Petri ad Vincula*, duplex cum commemor. S. Pauli & SS. Machabæorum mart. 474.
xxiii	d	iv	2	Stephani Papæ & martyris. 480.
xxii	e	iii	3	Inventio Sancti Stephani Protomartyris, *semidupl.* 481.
xxi	f	Prid.	4	Dominici Confessoris, *dupl.* 487.
xx	g	Non.	5	*Dedicatio S. Mariæ ad Nives*, dupl. 488.
xix	A	viii	6	Transfiguratio Domini, *dupl. & commem.* SS. Xysti Papæ, & Felicissimi, & Agapiti martyrum. 494.
xviii	b	vii	7	Cajetani Thienæi Conf. *dupl. cum comm.*

S.Do-

AUGUSTUS.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
				S Donnati Episcopi & mart. 507.
xvii	c	vi	8	Cyriaci, Largi, & Smaragdi martyrum, *semidupl.* 510.
xvi	d	v	9	Vigilia, *& comm.* S. Romani mart. 513.
xv	e	iv	10	*Laurentii martyris*, dupl. 513.
xiv	f	iii	11	De octava S. Laurentii, *cum commemor.* SS. Tiburtii, & Susannæ martyr. 524.
xiii	g	Prid.	12	Claræ Virg. *dupl. cum comm.* Octavæ. 526.
xii	A	Idib.	13	De octava, *& commem.* SS. Hyppoliti, et Cassiani martyrum. 529.
xi	b	xix	14	De octava, *cum commemorat.* Vigiliæ, & S. Eusebii Confessoris. 531.
x	c	xviii	15	*Assumptio B.M.Virginis*, dupl. i.class. 534.
				Dominica infra Oct. Assumptionis, *Festum S.Joachim Conf. Patris ejusdem B.V.M.* dupl. *cum comm.* Dominicæ, & Octav. 545.
ix	d	xvii	16	Hyacinthi Confessoris *dupl. cum commem.* Octav. Assumptionis, & S. Laurentii. 549.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii, *dupl. & commemor.* Octavæ Assumptionis. 551.
vii	f	xv	18	De Octava, *& comm.* S. Agapiti mart. 553.
vi	g	xiv	19	De Octava. 556.
v	A	xiii	20	Bernardi Abbatis, *dupl. cum commemorat.* Octavæ Assumptionis. 558.
iv	b	xii	21	Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal nec Virg. nec Mart. *dupl.* 561.
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis, *dupl. cum commem.* SS. Timothei, Hippolyti, & Symphoriani marty. 563.
ii	d	x	23	Philippi Benitii Conf. *dupl. cum commem.* Vigiliæ. 569.
i	e	ix	24	*Bartholomæi Apostoli*, dupl. *Romæ celebratur die* 25. 569.
*	f	viii	25	Ludovici Regis Franciæ Conf. *semiduplex Romæ* 26. 571.
xxix	g	vii	26	Zephyrini Papæ & martyris. 574.
xxviii	A	vi	27	Josephi a Calasanctio Confess. *dupl.* 574.
xxvii	b	v	28	Augustini Episc. Conf. & Ecclesiæ Doctor. *dupl. & comm.* S. Hermetis mart. 577.
xxvi	c	iv	29	*Decollatio S. Joannis Baptistæ*, dupl. & commem. S. Sabinæ mart. 579
25. xxv.	d	iii	30	Rosæ a S. Maria virginis Limanæ, *dupl. & commemoratio* SS. Felicis, & Adaucti martyr. 586.
xxiv	e	Prid.	31	Raymundi Nonnati Conf. *dupl.* 588.

SEPTEMBER.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	
xxiii	f	Kal.	1	Ægidii Abbatis, *& commem.* SS. duodecim Fratrum martyrum. 590.
xxii	g		2	Stephani Hungariæ Regis, & Confessoris, *semidupl.* 591.

DUÆ

DUÆ TABELLÆ

Ex Rubricis generalibus excerptæ.

In quarũ prima statim videri poterit, de quo celebrandum erit Offic. si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurrat in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur num. positus in quadrangulo illo, in quo festa, de quibus est controversia, sibi invicẽ occurrunt: deinde legatur Regula juxta dictum num. descripta, & ex ea clare videbitur quid sit agendũ.

Ex.gr. Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Dupl.i. Claſſ.& Dominica i.Claſſ. erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est num. 1. quia si ad eum tam Dupl. quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent: Regula autem juxta dictum numer. apposita sic habet.

1. *Translatio de primo, Offic.de ii.* Idest, Duplex i. Classis prædictum transferatur, & Offic.fiat de Dominica i. classis: quia cum in his Regulis dicitur, De i.seu præcedenti, intelligitur de festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Dupl. prædictum: cum De ii.vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub num. opposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem Quadrangulis nullus appositus est num. vel quia nullus occursus, neque cõcursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotat.in Brev. quid sit agendum.

Scire tamen oportet, quæ sint Duplicia primæ, & secundæ Classis, & majora per annum, & quæ Dominicæ, & Feriæ majores dicantur.

DUPLICIA PRIMÆ CLASSIS

In quibus nulla fit commem. quorumcumque Festorum occurr. nisi prout supra in Rubric.generalibus.

Nativitas Domini.
Epiphania Domini.
Pascha Resurrectionis cum tribus antecedentibus, & duobus sequentibus diebus.
Ascensio Domini.
Pentecostes cũ duobus seq. diebus.
Festum Corporis Christi.
Nativitas S. Joannis Baptistæ.
Festum sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli.
Assumptio B. M. Virginis.
Festum omnium Sanctorum.
Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Patronus, vel Titulus Ecclesiæ.

DUPLICIA SECUNDÆ CLASSIS

In quibus de simplicibus fit comm. in Laudibus tantum.

Circumcisio Domini.
Festum SS. Nominis Jesu.
Festum Sanctissimæ Trinitatis.
Inventio S. Crucis.
Conceptio, Nativitas, Annuntiatio, Purificatio } B. Mariæ V.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festum Evangelistarum.
Festum S.Stephani Protomartyris.
Sanctorum Innocentium mart.
Festum S. Joseph.
Festum S. Laurentii.
Dedicatio S.Michaelis Archangeli.

DOMINICÆ MAJORES

dividuntur in duas Classes. Dominicæ primæ Classis, quæ nunquam omittuntur.

Prima Adventus. Prima Quadrag. Passionis. Palmarum. Paschæ. In Albis. Pentecostes & Trinitatis.

DOMINICÆ SECUNDÆ CLAS.

Quæ non omittuntur, nisi occurrente Patrono, vel Titulari Ecclesiæ, vel ejusdem Dedicatione: & tunc de iis fit semper commemor. in utrisque Vesperis, & Laudibus.

Secunda, Tertia, Quarta } Adventus.
Dominicæ { Septuagesimæ. Sexagesimæ. Quinquagesimæ.
Secunda, Tertia, Quarta } Quadragesimæ.

DUPLICIA MAJORA

per Annum, quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
Exaltatio sanctæ Crucis.
Fest. Septem Dolorum }
Visitatio }
Festum Carmeli }
Festum ad Nives }
Festum SS. Nominis } B.Mariæ.
Festum Mercedis }
Solemnitas SS.Rosarii }
Præsentatio }

Apparitio S.Michaelis Archangeli.
Decollat. S. Joann. Bapt.
Cathedra S. Petri utraque.
Festum ejusdem ad Vincula.
Conversio sancti Pauli.
Fest.S.Joannis ante portam Latinã.
S. Barnabæ Apostoli.
S. Joachim Conf. Patris B. M. V.
Fest. S.Annæ Matris ejusdem B.M.
Patronorum minus Principalium.

Fer. maj. de quibus semper fit com.

Adventus. Quadragesimæ.
Quatuor Temporum, &
Secunda Rogationum.

SI OCCURRAT EODEM DIE.

	Vigilia.	Feria Major.	S.Maria in Sabbato.	Simplex.	Semiduplex.	Dies Octavæ.	Dies infra Octavam.	Duplex per Annum.	Duplex secundæ Class.	Duplex primæ Classis.	Dominica per Annum.	Dominica ii. Classis.	Dominica i. Classis.
Duplex i. Classis, &	6	4	0	6	2	4	6	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. Classis.	4	4	0	4	2	4	6	2	8	1	4	1	1
Duplex per annum	4	4	0	4	2	1	4	8	1	1	4	1	1
Dies infra Octavam	4	4	0	4	3	3	7	3	5	5	3	3	3
Dies Octavæ.	4	4	0	4	2	7	4	2	3	3	4	3	3
Semiduplex.	4	4	0	4	8	1	4	1	1	1	1	1	1
Simplex.	3	3	3	0	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. M. in Sabbato.	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria Major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia.	0	5	6	4	3	3	3	3	3	5	0	0	0

1. Translatio de i., Offic. de ii.
2. Offic. de i., transl. de ii.
3. Comm. de i., Offic. de ii.
4. Offic. de i., comm. de ii.
5. Nihil de i., Offic. de ii.
6. Offic. de i., nihil de ii.
7. Offic. de digniori, commem. de minus digno.
8. Officium de digniori, transl. de minus digno.

Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni, & Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigiliis Nativitatis Domini, & Pentecostes. in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, & infra Octavas Paschæ & Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festo Assumptionis B. Virginis, & omnium Sanctorum, transfertur. Insuper primaria festa S.Joannis Baptistæ, & SS. Apostolorum Petri & Pauli.

Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Patrono vel Titulari Ecclesiæ, & ejusdem Dedicatione, cum commemor. Octav.; alia Festa transferuntur post Octavam.

Infra Octavam Corporis Christi, Semiduplex transfertur, neque fit de Duplici translato, nisi sint primæ vesperæ ii. classis, & de ea quocumque adveniente Duplici fit commemoratio.

Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, Semiduplex occurrens in Dominica transfertur in proxime sequentem diem; quæ si fuerit impedita alio simi-

ſimili Feſto, transfertur poſt Octav.

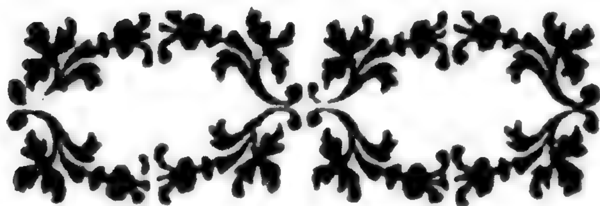
De Octav. Nativitatis Domini, Epiphaniæ, & Corporis Chriſti, ſemper fit commemor. quocumque Feſto in illis occurrente.

De aliis Octavis, quæ non ſunt in Kalendario, nihil fit a Feria iv. Cinerum uſque ad Dominicam in Albis, & a Vigilia Pentecoſtes uſque ad feſtum Trinitatis incluſive, & a die 17. Decemb. uſque ad Epip.

Dies Octavæ nunquam transfertur: ideo quamquam Nativitas ſancti Joannis Baptiſtæ occurrens in die Corporis Chriſti transferatur in diem ſequentem, non tamen transfertur Octava, ſed de ea fit tantum commem. in Officio de Octava Corporis Chriſti.

Si occurrat, ut Patronus, vel Titulus Eccleſiæ, deſcriptus ſit eodem die in Kalendario cum aliis Sancti, in ea Eccleſia fit tantum de Patrono vel Titulari, abſque commemoratione aliorum. Qui ſi in dicto Kalendario deſcripti ſint ſub Officio Duplici vel Semiduplici, transferuntur in primam diem ſimili Officio non impeditam, & de eis fiet Officium Semiduplex: niſi tamen ſint de majoribus Feſtis, quia tunc de translato quoque fiet Officium Duplex, ac ſi proprio die celebraretur. Si vero in Kalendario omnes ſint tanquam Feſtum ſimplex, de aliis nihil fit.

De Feriis Adventus & Quadrageſimæ, quando de eis non fit Officium, fit commemoratio in utriſque Veſper. & Laudibus cujuscumque Feſti: de Quatuor Temporibus, & Feria ſecunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadrageſima, & Quatuor Temporibus, vel in diebus Feſtorum Duplicium primæ claſſis, ſive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Eccleſiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUAN-

QUANDO CONCURRIT

	Sancta Maria in Sabbato.	Die infra Octavam.	Die Octavæ.	Simplici.	Semiduplici.	Duplici per annum minore.	Duplici per annum majore.	Patrono, seu Titulo Ecclesiæ.	Duplici secundæ Classis.	Duplici primæ Classis.	Dominica quacumque.
Dominica i. & ii. Classis cum	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dñica min. per annum.	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex primæ Classis.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex secundæ Classis.	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Titulus Ecclesiæ.	2	2	4	2	4	4	4	0	4	0	4
Duplex per annum majus.	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus.	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex.	4	5	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octavæ.	4	4	5	4	4	3	3	5	3	1	4
Dies infra Octavam.	0	0	3	4	5	3	3	1	1	1	5

1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.
3. Totum de sequenti, comm. de præcedenti.
4. Totum de præcedenti, commem. de sequenti.
5. Capitulum de sequenti, commem. de præcedenti.
6. Totum de digniori, comm. de minus digno.
7. Simpl. & S. M. in Sabbato, Fer. & Vig. non concurr.

Notandum, quod in i. Vesperis diei Oct. Ascensionis & Corporis Christi, totum Offic. fit d. Oct. cum comm. præced. Festi Duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, vel i. vel ii. classis. quia tunc de Festo fieret Offic. & comm. de Octava.

In ii. Vesp. diei Octavæ Epiph., Paschæ, Ascensionis, & Corporis Christi, de sequenti Duplici fit tantum commem., nisi illud fuerit i. vel ii. classis, seu Patronus vel Titulus, aut Dedicatio Ecclesiæ; quia tunc de Festo fieret Offic., & de Octav. comm. Et similiter die Oct. Corporis Christi in ii. Vesp. concurrente cum die Oct. S. Joannis Baptistæ, Vesp. erunt de Oct. Corporis Christi, cum comm. Oct. S. Joannis.

In ii. Vesp. duplicis ii. class. non fit comm. de die infra Oct., nisi quando de ea fieri debeat Oct. die sequenti.

Cum plures fiunt comm. servetur hic ordo. De Dupl., de Dominica, de Semidupl., de die infra Oct, de Feria majori, seu Vigil., de S. Maria in Sabbato, de Simplici.

ORA-

ORATIO

Dicenda ante Divinum Officium:

APeri, Domine, os meum ad benedicendum nomen sanctum tuum: munda quoque cor meum ab omnibus vanis, perversis, & alienis cogitationibus: intellectum illumina, affectum inflamma, ut digne, attente, ac devote hoc Officium recitare valeam, & exaudiri merear ante conspectum divinæ Majestatis tuæ. Per Christum Dominum nostrum. ℟. Amen.

Domine, in unione illius divinæ intentionis, qua ipse in terris laudes Deo persolvisti, has tibi Horas persolvo.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo Papa X. defectus, & culpas in eo persolvendo ex humana fragilitate contractas indulsit: & dicitur flexis genibus.

SAcrosanctæ, & individuæ Trinitati, crucifixi Domini nostri Jesu Christi humanitati, beatissimæ, & gloriosissimæ, semperque virginis Mariæ fœcundæ integritati, & omnium Sanctorum universitati, sit sempiterna laus, honor, virtus, & gloria ab omni creatura, nobisque remissio omnium peccatorum, per infinita sæcula sæculorum. ℟. Amen.

℣. Beata viscera Mariæ virginis, quæ portaverunt æterni Patris Filium.

℟. Et beata ubera, quæ lactaverunt Christum Dominum. Pater noster. Ave Maria.

ABSO-

ABSOLUTIONES, ET BENEDICTIONES dicendæ ante Lect. in Officio ix. & trium Lectionum.

In primo Nocturno, & pro ii. & v. Feria. Absolutio.

EXaudi, Domine Jesu Christe, preces servorum tuorum, & miserere nobis, qui cum Patre & Spiritu sancto vivis & regnas in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictione perpetua benedicat nos Pater æternus. ℟. Amen.
2. Unigenitus Dei Filius nos benedicere, & adjuvare dignetur. ℟. Amen.
3. Spiritus sancti gratia illuminet sensus, & corda nostra. ℟. Amen.

In secundo Nocturno, & pro iii. & vi. Feria. Absolutio.

IPsius pietas & misericordia nos adjuvet, qui cum Patre & Spiritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculorum. ℟. Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius & clemens. ℟. Amen.
5. Christus perpetuæ det nobis gaudia vitæ. ℟. Amen.
6. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. ℟. Amen.

In tertio Nocturno, et pro Feria iv. & Sabbato Absolutio.

A Vinculis peccatorum nostrorum absolvat nos omnipotens, & misericors Dominus. ℟. Amen.

Benedictiones.

7. Evangelica lectio sit nobis salus & protectio. ℟. Amen.
8. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.
9. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium fit de sancto novem Lectionum, Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipse, *vel* ipsa intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Quando sunt plures dicitur, Quorum, *vel* Quarum festum colimus, ipsi, *vel* ipsæ intercedant pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si Officium fit de sancta Maria, Octava Benedictio erit.

Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum intercedat pro nobis ad Dominum. ℟. Amen.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit.

Per Evangelica dicta deleantur nostra delicta. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones & Benedictiones prædictæ, ordine in Rubricis generalibus descripto: & in eo, quando non legitur Homilia cum Evangelio, & Benedictiones sumendæ sunt ex tertio Nocturno, prima Benedictio dicitur.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit & regnat. ℟. Amen.
2. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.
3. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evangelio, prima Benedictio erit.

1. Evangelica lectio sit nobis salus, & protectio. ℟. Amen.
2. Divinum auxilium maneat semper nobiscum. ℟. Amen.
3. Ad societatem civium supernorum perducat nos Rex Angelorum. ℟. Amen.

Si Officium fit de Sancto trium Lectionum, prima Benedictio erit.

1. Ille nos benedicat, qui sine fine vivit, & regnat. ℟. Amen.
2. Cujus, *vel* Quorum.
3. Ad societatem.

In Officio de S. Maria in Sabbato, Absolutio, & benedictiones, quæ ibidem ponuntur.

Psalmi Pag. 1

Fran. La-Marra Inv. et Sculp.

PSALTERIUM
DISPOSITUM
PER HEBDOMADAM
Cum Ordinario Officii de Tempore.
PARS ÆSTIVA.
DOMINICA AD MATUTINUM.

Ante Matutinum, & omnes Horas, præterquam ad Completorium, dicitur secreto.

PAter noster, qui es in cælis: sanctificétur nomen tuum: advéniat regnum tuum: fiat volúntas tua, sicut in cælo, & in terra. Panem nostrum quotidiánum da nobis hódie: & dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris: Et ne nos indúcas in tentatiónem: sed líbera nos a malo, Amen.

AVe María grátia plena: Dóminus tecum: Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc, & in hora mortis nostræ, Amen.

In principio Matutini, & Primæ, ac in fine Completorii dicitur etiam Symbolum Apostolorum.

CRedo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cæli & terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum: qui concéptus est de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine: passus sub Póntio Pilato, crucifíxus, mórtuus, & sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cælos, sedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos & mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiam Cathólicam, sanctórum communiónem, remissiónem peccatórum, carnis resurrectiónem, vitam ætérnam, Amen.

Deinde clara voce dicitur ℣.

DOmine lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto:

Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæ-

sæculórum, Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum: * Qui fecit nos.

Repetitur. Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

VEníte, exultémus Dómino: jubilémus Deo salutári nostro: præoccupémus fáciem ejus in confessióne, & in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, & Rex magnus super omnes deos: quóniam non repéllet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, & altitúdines móntium ipse cónspicit.

Qui fecit nos.

Quóniam ipsíus est mare, & ipse fecit illud, & áridam fundavérunt manus ejus: veníte adorémus, & procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dominus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audiéritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum, Amen.

Qui fecit nos.

Adorémus Dóminum: * Qui fecit nos.

Sequens Hymnus dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Dominicam proximiorē Kalendis Octobris. Hymnus.

NOcte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus
Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis Sanctis mereámur aulam
Ingredi cæli, simul & perénnem
Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

IN

IN I. NOCTURNO.
Per Annum, Antiphona.
Servíte Dómino.
Asteriscus * notat pausam cantus in Choro. Psalmus 1.
BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.
Glória Patri, & Fílio, * & Spirítui sancto:
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, * & in sæcula sæculórum, Amen.
Hic versus, Glória Patri, semper dicitur in fine omnium Psalmorum, nisi aliter notetur. Psalmus 2.
QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confídunt in eo. Psalmus 3.
DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi : * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum : * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me : * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa : * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus : * & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum : * sana me Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde : * sed tu Dñe úsquequo?

Convértere Dómine, & éripe ánimam meam : * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui : * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum : * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus : * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem : * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei : * convertántur, & erubéscant valde velóciter.

Per Annum, Antiphona.

Servíte Dómino in timóre, & exultáte ei cum tremóre.

Aña. Deus judex justus.

Psalmus 7.

DOmine Deus meus in te sperávi : * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis.

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exúrge Dómine in ira tua : * & exaltáre in finibus inimicórum meórum.

Et exúrge Dómine Deus meus in præcépto, quod mandásti : * & synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere : * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * & secúndum innocéntiam meam super me.

Con-

C onsumétur nequítia peccatórum, & díriges justum,* scrutans corda & renes Deus:
J ustum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
D eus judex justus, fortis, & pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
N isi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.
E t in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.
E cce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.
L acum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.
C onvertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.
C onfitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * & psallam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 8.

D Omine Dñus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Q uóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
E x ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.
Q uóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Q uid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
M inuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
O mnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
V ólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
D ómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

C Onfitébor tibi Dómine, in toto corde meo: * narrábo ómnia mirabília tua.
L ætábor, & exultábo in te: * psallam nómini tuo, Altíssime.
I n converténdo inimícum meum retrórsū: * infirmabúntur, & períbunt a fácie tua.
Q uóniam fecísti judícium meum, & causam meam: * sedísti super thronum, qui júdicas justítiam.
I ncrepásti Gentes, & périit ímpius: * nomen eórum delésti in ætérnum, & in sæculum sæculi.
I nimíci defecérunt frámeæ in finem: * & civitátes eórum destruxísti.
P ériit memória eórum cum sónitu: * & Dóminus in ætérnum pérmanet.
P arávit in judício thronum suum: * & ipse judicábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.
E t factus est Dóminus refú-

fúgium páuperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.
Et sperent in te, qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quæréntes te, Dómine.
Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:
Quóniam requírens sánguinem eórum recordátus est:* non est oblítus clamórem páuperum.
Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.
Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis fíliæ Sion.
Exultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.
In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehénsus est pes eórum.
Cognoscétur Dóminus judícia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehénsus est peccátor.
Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes, quæ obliviscúntur Deum.
Quóniam non in finem oblívio erit páuperis: * patiéntia páuperum non períbit in finem.
Exúrge Dómine, non confortétur homo: * judicéntur Gentes in conspéctu tuo.
Constítue Dñe legislatórem super eos: * ut sciant Gentes, quóniam hómines sunt.
Ut quid Dómine recessísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?
Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis, quibus cógitant.
Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * & iníquus benedícitur.
Exacerbávit Dóminum peccátor, * secúndum multitúdinem iræ suæ non quæret.
Non est Deus in conspéctu ejus: * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.
Auferúntur judícia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.
Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatiónem, sine malo.
Cujus maledictióne os plenum est, & amaritúdine, & dolo: * sub lingua ejus labor, & dolor.
Sedet in insídiis cum divítibus in occúltis, * ut interfíciat innocéntem.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua
Insidiátur ut rápiat páuperem: * rápere páuperem, dum áttrahit eum.
In láqueo suo humiliábit eum, * inclinábit se, & cadet, cum dominátus fúerit páuperum.
Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit fáciem suam, ne vídeat in finem.
Exúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obli-

vi-

víscáris páuperum.
Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.
Vides, quóniam tu labórem & dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.
Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.
Cóntere bráchium peccatóris, & malígni: * quærétur peccátum illíus, & non inveniétur.
Dóminus regnábit in ætérnum, & in sæculum sæculi: * peribítis Gentes de terra illíus.
Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: * præparatiónem cordis eórum audívit auris tua.
Judicáre pupíllo, & húmili, * ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram. Psalmus 10.
IN Dómino confido: quómodo dícitis ánimę meę: * Tránsmigra in montem sicut passer?
Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.
Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?
Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cælo sedes ejus.
Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.
Dóminus intérrogat justum, & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.
Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.
Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.
Per Annum, Antiphona. Deus judex justus, fortis, & longánimis: numquid irascétur per síngulos dies?
Aña. Tu Dómine. Psal. 11.
SAlvum me fac Dñe, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.
Vana locúti sunt unusquísque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde, & corde locúti sunt.
Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * & linguam magníloquam.
Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?
Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum * nunc exúrgam, dicit Dóminus.
Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.
Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ, purgátum séptuplum.
Tu Dómine servábis nos: & custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.
In circúitu ímpii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12.

USquequo Dómine oblivisceris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?
Quámdiu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?
Usquequo exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me Dómine Deus meus.
Illúmina óculos meos, ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsus eum.
Qui tríbulant me, exultábūt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.
Exultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino, qui bona tríbuit mihi: * & psallam nómini Dómini Altíssimi.

Psalmus 13.

DIxit insípiens in corde suo: * Non est Deus.
Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est, qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Dóminus de cælo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Quorum os maledictióne, & amaritúdine plenum est: * velóces pedes eórum ad effundéndum sánguinem.
Contrítio, & infelícitas in viis eórum, & viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.
Nonne cognóscent omnes, qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?
Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium ínopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel.

Psalm. 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur

vébitur in ætérnum.

Per Annum, Antiphona. Tu Dómine servábis nos, & custódies nos.

℣. Memor fui nocte nóminis tui, Dómine.

℟. Et custodívi legem tuam.

Post Versiculum cujuslibet Nocturni dicitur Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

EXáudi, Dñe Jesu Christe, preces servórum tuórum, & miserére nobis, qui cum Patre, & Spíritu sancto vivis, & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. ℟. Amen.

Deinde leguntur Lectiones cum Responsoriis, ut in Proprio de Temp. assignantur.

Pro secunda Lectione, Bño. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere, & adjuváre dignétur. ℟. Amen.

Pro tertia Lectione, Bño. Spíritus sancti grátia illúminet sensus, & corda nostra. ℟. Amen.

IN II. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum. Psalmus 15.

COnsérva me Dómine, quóniam sperávi in te.* Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus:* nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Per Annum, Aña. Bonórum meórum non índiges, in te sperávi, consérva me Dñe.

Antiphona. Propter verba.

Psalmus 16.

EXáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum

um pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.
Probásti cor meum, & visitásti nocte: * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.
Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.
Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.
Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.
Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.
A resisténtibus déxteræ tuæ cudósti me,*ut pupíllã óculi.
Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum, qui me afflixérunt.
Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt; *os eórum locútum est supérbiam.
Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.
Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.
Exúrge Dómine, præveni eum, & supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.
Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.
Saturáti sunt fíliis: * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.
Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cum apparúerit glória tua.

Per Annum, Aña. Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Antiphona. Díligam te.

Et non repetitur in Psalmo, quod semper fit, quando Antiph. incipit a primo versu Psalmi, & Psalmus tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit Antiph. sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, & continuetur Antiphona cum Psalmo. Nisi Antiphona integra absoluta dicatur in fine Allelúja.

Psalmus 17.

Díligam te Dómine fortitúdo mea: * Dóminus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberátor meus.
Deus meus, adjútor meus, * & sperábo in eum.
Protéctor meus, & cornu salútis meæ, * & suscéptor meus.
Laudans invocábo Dóminum: * & ab inimícis meis salvus ero.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * & torréntes iniquitátis conturbavérunt me.
Dolóres inférni circumdedérunt me: * præoccupavérunt me láquei mortis.
In tribulatióne mea invocávi

vi

vi Dóminum,* & ad Deum meum clamávi:
Et exaudívit de templo sancto suo vocem meam:* & clamor meus in conspéctu ejus, introívit in aures ejus.
Commóta est, & contrémuit terra:* fundaménta móntium conturbáta sunt, & commóta sunt, quóniam irátus est eis.
Ascéndit fumus in ira ejus: & ignis a fácie ejus exársit:* carbónes succénsi sunt ab eo.
Inclinávit cælos, & descéndit:* & calígo sub pédibus ejus.
Et ascéndit super Chérubim, & volávit:* volávit super pennas ventórum.
Et pósuit ténebras latíbulum suum, in circúitu ejus tabernáculum ejus:* tenebrósa aqua in núbibus áeris.
Præ fulgóre in conspéctu ejus nubes transiérunt:* grando, & carbónes ignis.
Et intónuit de cælo Dóminus, & Altíssimus dedit vocem suam:* grando, & carbónes ignis.
Et misit sagíttas suas, & dissipávit eos:* fúlgura multiplicávit, & conturbávit eos.
Et apparuérunt fontes aquárum:* & reveláta sunt fundaménta orbis terrárum:
Ab increpatióne tua Dómine,* ab inspiratióne spíritus iræ tuæ.
Misit de summo, & accépit me:* & assúmpsit me de aquis multis.
Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his, qui odérunt me:* quóniam confortáti sunt super me.
Prævenérunt me in die afflictiónis meæ:* & factus est Dóminus protéctor meus.
Et edúxit me in latitúdinem:* salvum me fecit; quóniam vóluit me.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam:* & secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:
Quia custodívi vias Dómini,* nec ímpie gessi a Deo meo.
Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo:* & justítias ejus non répuli a me.
Et ero immaculátus cum eo:* & observábo me ab iniquitáte mea.
Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam:* & secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.
Cum sancto sanctus eris,* & cum viro innocénte innocens eris:
Et cum elécto eléctus eris:* & cum pervérso pervertéris.
Quóniam tu pópulum húmilem salvum fácies:* & óculos superbórum humiliábis.
Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine:* Deus meus illúmina ténebras meas.
Quóniam in te erípiar a tentatióne,* & in Deo meo transgrédiar murum.

Deus

Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus, qui præcínxit me virtúte: * & pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * & super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * & posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiónem salútis tuæ: * & déxtera tua suscépit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * & disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * & non sunt infirmáta vestígia mea.

Pérsequar inimícos meos,& comprehéndam illos:*& non convértar, donec deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcinxísti me virtúte ad bellum: * & supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimícos meos dedísti mihi dorsum, * & odiéntes me disperdidísti.

Clamavérunt, nec erat, qui salvos fáceret, ad Dóminum: * nec exaudívit eos.

Et comminuam eos, ut púlverem ante fáciem venti:*ut lutum plateárum delébo eos.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput Géntium.

Pópulus, quem non cognóvi, servívit mihi: * in audítu auris obedívit mihi.

Fílii aliéni mentíti sunt mihi, * filii aliéni inveteráti sunt, & claudicavérunt a sémitis suis.

Vivit Dóminus, & benedíctus Deus meus, * & exaltétur Deus salútis meæ.

Deus, qui das vindíctas mihi, & subdis pópulos sub me, * liberátor meus de inimícis meis iracúndis.

Et ab insurgéntibus in me exaltábis me: * a viro iníquo erípies me.

Proptérea confitébor tibi in natiónibus Dómine: * & nómini tuo psalmum dicam.

Magníficans salútes Regis ejus, & fáciens misericórdiam Christo suo David, * & sémini ejus usque in sæculum.

Per Annum, Aña. Díligam te, Dómine, virtus mea.

℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

℟. Deus meus illúmina ténebras meas.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

Ipsíus píetas, & misericórdia nos ádjuvet, qui cum Patre, & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens sit nobis propítius, & cle-

clemens. ℟. Amen.

Pro v. Lectione, Bñó. Christus perpétuæ det nobis gáudia vitæ. ℟. Amen.

Pro vi. Lectione, Bñó. Ignem sui amóris accéndat Deus in córdibus nostris. ℟. Amen.

IN III. NOCTURNO.

Per Annum, Aña. Non sunt loquélæ. Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Per Annum, Antiphona. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Antiphona. Exáudiat.

Psalmus 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * & de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrifícii tui: * & holocaustum tuum pingue fiat.

Tríbuat tibi secúndum cor tuum: * & omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.

Exáu-

Exáudiet illum de cælo sancto suo: * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, & hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligati sunt, & cecidérunt: * nos autem surréximus, & eréčti sumus.
Dómine salvum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
Per Annum, Antiphona. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis.
Aña. Dómine. Psal. 20.
DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuisti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenisti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuisti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * & tribuisti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniã rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altissimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a filiis hóminum.
Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Per Annum, Aña. Dómine, in virtúte tua lætábitur rex.
℣. Exaltáre Dómine in virtúte tua. ℟. Cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Absolutio.
A Vínculis peccatórum nostrórum absólvat nos omnipotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere. Benedictio. Evangélica léctio sit nobis salus, & protéctio. ℟. Amen.
Pro viii. Lectione, Bño. Divínum auxílium máneat semper nobíscum. ℟. Amen.
Pro nona Lectione, Bño. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum. ℟. Amen.
Sequens Hymnus semper di-

dicitur post ultimam Lectionem in omnibus Dominicis & Festis tantum: in Feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur nonum, aut tertium Responsorium.

Hymnus SS. Ambrosii, & Augustini.

TE Deum laudámus: te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem: omnis terra venerátur.
Tibi omnes Angeli: tibi cæli, & univérsæ potestátes.
Tibi Chérubim, & Séraphim: incessábili voce proclámant.
Sanctus, Sanctus, Sanctus: Dóminus Deus, Sábaoth.
Pleni sunt cæli, & terra: majestátis glóriæ tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus.
Te Prophetárum laudábilis númerus.
Te Mártyrum candidátus laudat exércitus.
Te per orbem terrárum: sancta confitétur Ecclésia.
Patrem imménsæ majestátis.
Venerándum tuum verum, & únicum filium.
Sanctum quoque Paráclitum Spíritum.
Tu Rex glóriæ Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius.
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: non horruísti Vírginis úterum.
Tu devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus regna cælórum.
Tu ad déxteram Dei sedes: in glória Patris.
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni: quos pretióso Sánguine redemísti.
Ætérna fac cum Sanctis tuis: in glória numerári.
Salvum fac pópulum tuum, Dómine: & bénedic hæreditáti tuæ.
Et rege eos: & extólle illos usque in ætérnum.
Per síngulos dies; benedícimus te.
Et laudámus nomen tuum in sæculum: & in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto sine peccáto nos custodíre.
Miserére nostri, Dómine: miserére nostri.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: quemádmodum sperávimus in te.
In te, Dómine, sperávi: non confúndar in ætérnum.

AD LAUDES.

DEus in adjutórium meum inténde.
℞. Dómine ad adjuvándum me festína.
Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.
Sicut erat in princípio, & nunc, & semper, & in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum, Antiph. Allelúja. Psalmus 92.

DOminus regnávit, decórem indútus est: * indútus est Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se.
Etenim firmávit orbem terræ,* qui non commovébitur.

P a-

Paráta sedes tua ex tunc:* a sæculo tu es.
Elevavérunt flúmina Dómine:* elevavérunt flúmina vocem suam.
Elevavérunt flúmina fluctus suos,* a vócibus aquárum multárum.
Mirábiles elatiónes maris,* mirábilis in altis Dóminus.
Testimónia tua credibília facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitúdo Dómine, in longitúdinem diérum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra:* servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus,* in exultatióne.
Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, & non ipsi nos:
Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus:* introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi.
Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus,* & usque in generatiónem, & generatiónem véritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus: * ad te de luce vígilo.
Sitívit in te ánima mea,* quam multipliciter tibi caro mea.
In terra desérta, & ínvia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam,& glóriam tuam:
Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.
Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.
Sicut ádipe, & pinquédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.
Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuisti adjútor meus.
Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.
Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.
Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.
Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.
Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.
Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.
Confiteántur tibi pópuli Deus; confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.
Benedícat nos Deus, Deus noster,

ſter, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Glória Patri, &c.

Per Annum, Antiphona. Allelúja, allelúja.

Antiphona. Tres pueri.

Canticum trium puerorum. Dan. 3.

BEnedícite ómnia ópera Dómini Dómino:* laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cæli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ ſuper cælos ſunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite ſol, & luna Dómino: * benedícite ſtellæ cæli Dómino.

Benedícite omnis imber, & ros Dómino: * benedícite omnes ſpíritus Dei Dómino.

Benedícite ignis, & æſtus Dómino: * benedícite frigus, & æſtus Dómino.

Benedícite rores, & pruína Dómino: * benedícite gelu, & frigus Dómino.

Benedícite glácies, & nives Dómino: * benedícite noctes, & dies Dómino.

Benedícite lux, & ténebræ Dómino: * benedícite fúlgura, & nubes Dómino.

Benedícat terra Dóminum:* laudet, & ſuperexáltet eum in ſæcula.

Benedícite montes, & colles Dómino: * benedícite univérſa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómino:* benedícite mária, & flúmina Dómino.

Benedícite cete, & ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cæli Dómino.

Benedícite omnes beſtiæ, & pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dómino.

Benedícat Iſrael Dóminum: * laudet, & ſuperexaltet eum in ſæcula.

Benedícite ſacerdótes Dómini Dómino: * benedícite ſervi Dómini Dómino.

Benedícite ſpíritus, & ánimæ juſtórum Dómino: * benedícite ſancti, & húmiles corde Dómino.

Benedícite Anania, Azaria, Míſael Dómino: * laudáte, & ſuperexaltáte eum in ſæcula.

Benedicámus Patrem, & Fílium cum ſancto Spíritu: * laudémus, & ſuperexaltémus eum in ſæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli: * & laudábilis, & glorióſus, & ſuperexaltátus in ſæcula.

Hic non dicitur Glória Patri, neque Amen, in aliis Canticis dicuntur.

Per Annum. Antiphona. Tres púeri juſſu regis in fornácem miſſi ſunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Añа. Allelúja. Pſalm. 148.

LAudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélſis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes vir-

virtútes ejus.
Laudáte eum sol, & luna; * laudáte eum omnes stellæ, & lumen.
Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit:
Laudáte Dóminum de terra: * dracónes, & omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.
Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ.
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.
Júvenes, & vírgines: senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cælum, & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dícitur Glória.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & filii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in tympano, & psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.
Exultábunt Sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * & gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus: * increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus: * & nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dícitur Glória.

Psalmus 150.

LAudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, & cíthara.
Laudáte eum in tympano, & choro: * laudáte eum in chordis, & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus: laudáte eum in cymbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum. Glória Patri, &c.
Per Annum, Antiphona.

Al-

Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum dicitur in Dominicis, à Dominica tertia post Pentecosten usque ad Adventum:

Capitulum. Apoc. 7.

BEnedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiárum áctio, honor, virtus, & fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

℟. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitul. Hymnus.

ECce jam noctis tenuátur umbra,
Lux & auróræ rútilans corúscat:
Súpplices rerum Dóminum canóra
Voce précemur.

Ut reos culpæ miserátus, omnem
Pellat angórem, tríbuat salútem,
Donet & nobis bona sempitérnæ
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

Per Annum. ℣. Dóminus regnávit, decórem índuit,
℟. Induit Dñs fortitúdinem, & præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ. Lucæ 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel: * quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ:

Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris, * & memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi,

In sanctitáte, & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus, * in remissiónem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri, * in quibus visitávit nos, óriens ex alto.

Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri. Sicut erat.

Deinde dicitur Antiphona & Oratio propria, & post eam, si occurrat eo die aliquod Festum Simplex, fit de eo commemoratio. Postremo (si id tempus requirit) fiunt Commemorationes de S. Maria, de Apostolis, &

& de Patrono Ecclesiæ in ordine aliarum commemor. secundum illius dignitatem, & ultimo loco de Pace, ut infra in Vesperis Sabbati.

In fine, si dicendum sit a Choro, dicitur Antiphona Salve Regína, ut habetur infra post Completorium.

DOMINICA
Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium, ut sup. 15. Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguam refrænãs témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus, cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclyto,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Aña. Allelúja. Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.
Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.
Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.
Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.
Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.
Voluntárie sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est.
Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Sequens Psal. Confitémini Dómino, dicitur tantum in Dominicis, quando fit Officium de Dominica, ut in Psalt. Psalmus 117.

COnfitémini Dño, quóniam bonus: * quóniam in sęculum misericórdia ejus.
Dicat nunc Israel, quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Dicant nunc, qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
De tribulatióne invocávi Dóminum: * & exaudívit me in latitúdine Dóminus.
Dóminus mihi adjútor: * non timébo, quid fáciat mihi homo.
Dñus mihi adjútor: * & ego despíciam inimícos meos.
Bonum est confídere in Dómino, * quam confídere in hómine:

Bonum

Bonum est ſperáre in Dño,* quam ſperáre in princípibus.
Omnes Gentes circuiérunt me: * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.
Circumdántes circumdedérunt me: * & in nómine Dñi, quia ultus ſum in eos.
Circumdedérunt me ſicut apes, & exarsérunt ſicut ignis in ſpinis: * & in nómine Dómini, quia ultus ſum in eos.
Impúlſus evérſus ſum ut cáderem: * & Dñs ſuſcépit me.
Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus: * & factus eſt mihi in ſalútem.
Vox exultatiónis, & ſalútis, * in tabernáculis juſtórũ.
Déxtera Dómini fecit virtútem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtútem.
Non móriar, ſed vivam: * & narrábo ópera Dómini.
Caſtígans caſtigávit me Dóminus: * & morti non trádidit me.
Aperíte mihi portas juſtítiæ, ingréſſus in eas confitébor Dómino: * hæc porta Dómini, juſti intrábunt in eam.
Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me: * & factus es mihi in ſalútem.
Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, * hic factus eſt in caput ánguli.
A Dómino factum eſt illud: * & eſt mirábile in óculis noſtris.
Hæc eſt dies, quam fecit Dóminus: * exultémus, & lætémur in ea.
O Dómine, ſalvum me fac, o Dómine bene proſperáre: * benedíctus, qui venit in nómine Dómini.
Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, & illúxit nobis.
Conſtitúite diem ſolémnem in condénſis: * uſque ad cornu altáris.
Deus meus es tu, & confitébor tibi: * Deus meus es tu, & exaltábo te.
Confitébor tibi, quóniam exaudíſti me: * & factus es mihi in ſalútem.
Confitémini Dómino, quóniam bonus: * quóniam in ſæculum miſericórdia ejus.

Pſalmus 118.

BEáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui ſcrutántur teſtimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim qui operántur iniquitátem * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandáſti * mandáta tua cuſtodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ: * ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas.
Tunc non confúndar: * cum perſpéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod dídici judícia juſtítiæ tuæ.
Juſtificatiónes tuas cuſtódiam: * non me derelínquas uſquequáque.
In quo córrigit adoleſcéntior viam ſuam? * in cuſto-

diéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua:* ut non peccē tibi.
Benedíctus es Dómine:* doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis: * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor:* & considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor:* non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * & custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos: * & considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas,* in omni témpore.
Increpasti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium, & contémptum:* quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consíliū meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea:* vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * & de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dñcis tantum, quando fit Officium de Dñca, ut in Psalterio, & in festo SS. Trinitatis: & ubi habet Octavam in die Octava tantum.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse,* ante ómnia opus est, ut téneat Cathólicam fidē.
Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.
Fides autem Cathólica hæc est,* ut unum Deum in Trinitáte, & Trinitátem in unitáte venerémur.
Neque confundéntes persónas, * neque substántiam separántes.
Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti.

Sed

S ed Patris, & Filii, & Spíritus sancti una est divínitas, * æquális glória, coætérna majéstas.
Q ualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.
I ncreátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.
I mménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.
Æ térnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.
E t tamen non tres ætérni: * sed unus ætérnus.
S icut non tres increáti, nec tres imménsi: * sed unus increátus, & unus imménsus.
S ímiliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.
E t tamen non tres omnipoténtes: * sed unus omnípotens.
I ta Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.
E t tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.
I ta Dóminus Pater, Dóminus Fílius: * Dóminus Spíritus sanctus.
E t tamen non tres Dómini: * sed unus est Dóminus.
Q uia sicut singillátim unamquámque persónam Deum, ac Dóminum confitéri christiána veritáte compéllimur: * ita tres Deos, aut Dóminos dícere, cathólica religióne prohibémur.
P ater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.
F ílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.
S píritus sanctus a Patre, & Fílio, * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.
U nus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii; * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.
E t in hac Trinitáte nihil prius, aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt, & coæquáles.
I ta ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * & únitas in Trinitáte, & Trínitas in unitáte veneránda sit.
Q ui vult ergo salvus esse: * ita de Trinitáte séntiat.
S ed necessárium est ad ætérnam salútem: * ut Incarnatiónem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.
E st ergo fides recta, ut credámus, & confiteámur: * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus & homo est.
D eus est ex substántia Patris ante sæcula génitus: * & homo est ex substántia matris in sæculo natus.
P erféctus Deus, perféctus homo, * ex ánima rationáli, & humána carne subsístens.
Æ quális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.
Q ui licet Deus sit, * & homo: * non duo tamen, sed unus est Christus.
U nus autem non conversióne divinitátis in carnem: * sed

ſed aſſumptióne humanitátis in Deum.
Unus omníno non confuſióne ſubſtántiæ: * ſed unitáte persónæ.
Nam ſicut ánima rationális, & caro unus eſt homo: * ita Deus, & homo unus eſt Chriſtus.
Qui paſſus eſt pro ſalúte noſtra, deſcéndit ad ínferos: * tértia die reſurréxit a mórtuis.
Aſcéndit ad cælos, ſedet ad déxteram Dei Patris omnipoténtis; * inde ventúrus eſt judicáre vivos & mórtuos.
Ad cujus advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus ſuis: * & redditúri ſunt de factis própriis ratiónem.
Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.
Hæc eſt fides Cathólica, * quam niſi quiſque fidéliter, firmitérque crediderit, ſalvus eſſe non póterit.
Glória Patri.
Aña. Allelúja, allelúja, allel.

Capitulum. 1. Tim. 1.

Regi ſæculórum immortáli, & inviſíbili, ſoli Deo, honor & glória in ſæcula ſæculórum, Amen.
℟. Deo grátias.
℟. breve. Chriſte Fili Dei vivi, * Miſerére nobis: & repetitur. Chriſte Fili Dei vivi miſerére nobis.
℣. Qui ſedes ad déxteram Patris. ℟. Miſerére nobis.
℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui ſancto.
℟. Chriſte, Fili Dei vivi, miſerére nobis.
℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Sequentes preces non dicuntur in Duplicibus, nec infra Octavas: ſed tunc dicto ℟. brevi dicitur Dóminus vobíſcum, & Oratio Dómine Deus omnípotens, ut infra. 25.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.
Pater noſter. ſecr. uſque ad ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Credo in Deum. ſecr. uſque ad ℣. Carnis reſurrectiónem. ℟. Vitam ætérnam, Amen.
℣. Et ego ad te Dómine clamávi. ℟. Et mane orátio mea prævéniet te.
℣. Repleátur os meũ laude. ℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinẽ tuam.
℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.
℟. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Cor mundum crea in me Deus.
℟. Et ſpíritum rectum innova in viſcéribus meis.
℣. Ne projícias me a fácie tua.
℟. Et ſpíritum ſanctum tuum ne áuferas a me.
℣. Redde mihi lætítiam ſalutáris tui.
℟. Et ſpíritu principáli confirma me.
℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit cælum, & terram.

Dein-

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper Virgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ; sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres, quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: & ubi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater. Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tribuat nobis omnípotens & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto. ℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diei nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, & ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de beata Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit: ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini. ℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis

nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári, qui vivit, & regnat in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Deus in adjutórium meum inténde.
℟. Dómine ad adjuvándum me festína.
Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Réspice in servos tuos Dómine, & in ópera tua, & dírige filios eórum.
℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.
℣. Glória Patri.
℟. Sicut erat.
Orémus. Oratio.
DIrígere, & sanctificáre, régere, & gubernáre, dignáre Dómine Deus Rex cæli, & terræ, hódie corda, & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi, & líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis, & regnas in sǽcula sæculórum.
℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bened. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.
Ad Absolutionem Capituli in Dominicis, & Fériis per Annum, ab Oct. Pentecostes usq. ad Adventum exclusive.
Lectio brevis. 2. Thess. 3.
DOminus autem dírigat corda, & córpora nostra in charitáte Dei, & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.
℟. Deo grátias.
Post Lect. brevem dicitur.
℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
℟. Qui fecit cælum & terrã.
℣. Benedícite. ℟. Deus.
Benedictio. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam, & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.
℟. Amen.

IN FERIALI OFFICIO
Ad Primam.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Deus in adjutórium. ut sup. 15. Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precémur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.
Linguã refrænans témperet,
Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.
Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus, cibíque párcitas.
Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam:

Deo

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

Per Annum, Antiphona. Beáti qui ámbulant.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi: * & confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, loco Psalmi Confitémini, dicitur unus ex infrascriptis Psalmis, secundum Ferias distinctis. Sabbato autem dicuntur tantum tres Psalmi sicut in Festis.

FERIA SECUNDA.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino; * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

FERIA TERTIA.

Psalmus 24.

AD te Dómine levávi ánimam meam: * Deus meus in te confido, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sustinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iniqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine demónstra mihi: * & sémitas tuas édoce me.

Utri-

Dirige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, & te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * & misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ: * & ignorántias meas ne memíneris.

Secúndum misericórdiã tuam mémento mei tu: * propter bonitátem tuam Dñe.

Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in judício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia & véritas, * requiréntibus testaméntum ejus & testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo, qui timet Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * & semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsíus, ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, & miserére mei: * quia únicus, & pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.

Innocéntes, & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.

FERIA QUARTA.

Psalmus 25.

Júdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * & in Dómino sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos, & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * & complácui in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi ecclésiam malignántium: * & cum ímpiis non sedébo.

Lavabo inter innocéntes manus meas: * & circúmdabo altáre tuum, Dómine:

Ut áudiam vocem laudis, * & enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine, diléxi decórem domus tuæ: * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam.

In quorum mánibus iniquitátes

tátes sunt: * déxtera eórum repléta est munéribus.
Ego autem in innocéntia mea ingréssus sum: * rédime me, & miserére mei.
Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te, Dómine.

FERIA QUINTA.

Psalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit. * In loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me:* ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ, * propter nomen suum.
Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, & báculus tuus,* ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum,* & calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum.

FERIA SEXTA.

Psalmus 21.

DEus, Deus meus, réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.
Deus meus clamábo per diem, & non exáudies: * & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.
Tu autem in sancto hábitas, * laus Israel.
In te speravérunt, patres nostri: * speravérunt, & liberásti eos.
Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.
Ego autem sum vermis, & non homo: * oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis.
Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, & movérunt caput.
Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.
Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projéctus sum ex útero:
De ventre matris meæ Deus meus es tu: * ne discésseris a me.
Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.
Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsedérunt me.
Aperuérunt super me os suum: * sicut leo rápiens, & rúgiens.
Sicut aqua effúsus sum: * & dispérsa sunt ómnia ossa mea.
Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.
Aruit tamquam testa virtus mea, & lingua mea adhæsit faucibus meis: * & in púlverem mortis deduxísti me.
Quóniam circumdedérunt me

me canes multi: * concilium malignántium obsédit me.
Fodérunt manus meas, & pedes meos: * dinumeravérunt ómnia ossa mea.
Ipsi vero consideravérunt, & inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, & super vestem meam misérunt sortem.
Tu autem Dómine, ne elongáveris auxílium tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.
Erue a frámea Deus ánimam meam: * & de manu canis únicam meam.
Salva me ex ore leónis: * & a córnibus unicórnium humilitátem meam.
Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.
Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum:
Tímeat eum omne semen Israel: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecatiónem páuperis:
Nec avértit fáciem suam a me: * & cum clamárem ad eum, exaudívit me.
Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: * vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Reminiscéntur, & converténtur ad Dóminum: * univérsi fines terræ.
Et adorábunt in conspéctu ejus, * univérsæ famíliæ Géntium.
Quóniam Dómini est regnum: * & ipse dominábitur Géntium.
Manducavérunt, & adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes, qui descéndunt in terram.
Et ánima mea illi vivet: * & semen meum sérviet ipsi.
Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * & annuntiábunt cæli justítiam ejus pópulo, qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 27.

Deinde dicitur Psalm. 118.

BEáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.
Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunt eum.
Non enim, qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas.
Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.
Confitébor tibi in directióne cordis, * in eo quod didici judícia justítiæ tuæ.
Justificatiónes tuas custódiam: * non me derelínquas usquequáque.
In quo córrigit adolescéntior

tior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.
In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.
In corde meo abscóndi elóquia tua:* ut non peccē tibi.
Benedíctus es Dómine: * doce me justificatiónes tuas.
In lábiis meis * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.
In via testimoniórum tuórum delectátus sum: * sicut in ómnibus divítiis.
In mandátis tuis exercébor: * & considerábo vias tuas.
In justificatiónibus tuis meditábor: * non oblivíscar sermónes tuos.

Retríbue servo tuo, vivífica me: * & custódiam sermónes tuos.
Revéla óculos meos:* & considerábo mirabília de lege tua.
Incola ego sum in terra: * non abscóndas a me mandáta tua.
Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas,* in omni témpore.
Increpasti supérbos: * maledícti, qui declínant a mandátis tuis.
Aufer a me oppróbrium, & contémptum: * quia testimónia tua exquisívi.
Etenim sedérunt príncipes, & advérsum me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatiónibus tuis.
Nam & testimónia tua meditátio mea est: * & consílium meum justificatiónes tuæ.
Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.
Vias meas enuntiávi, & exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.
Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * & exercébor in mirabílibus tuis.
Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitátis ámove a me: * & de lege tua miserére mei.
Viam veritátis elégi: * judícia tua non sum oblítus.
Adhæsi testimóniis tuis, Dómine: * noli me confúndere.
Viam mandatórum tuórum cucúrri: * cum dilatasti cor meum.

Per Annum, Antiphona. Beáti, qui ámbulant in lege tua Dómine.

Capitulum. Zach. 8.

Pacem, & veritátem dilígite, ait Dóminus omnípotens.
℟. Deo grátias.
℟. breve. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. & repetitur. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Qui sedes ad déxteram Patris.
℟. Miserére nobis.
℣. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto.
℟. Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.
℣. Exúrge Christe ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

Kyrie

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

℣. Carnis resurrectiónem.

℟. Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te, Dómine, clamávi.

℟. Et mane orátio mea prævéniet te.

℣. Repleátur os meum laude.

℟. Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitúdinem tuam.

℣. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis.

℟. Et omnes iniquitátes meas dele.

℣. Cor mundum crea in me Deus.

℟. Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

℣. Ne projícias me a fácie tua.

℟. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.

℣. Redde mihi lætítiam salutáris tui.

℟. Et spíritu principáli cōfirma me.

Quando ad Laudes non sunt dictæ Preces feriales, statim dicitur, Adjutórium nostrum, & Confiteor Deo omnipoténti, &c. ut infra.

Quando autem ad Laudes dictæ sunt Preces feriales, inferius positæ post Laudes Feriæ ii. tunc ad Primam prædictæ Preces, & sequentes dicuntur flexis genibus.

℣. Eripe me Dómine ab hómine malo.

℟. A viro iníquo éripe me.

℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus.

℟. Et ab insurgéntibus in me líbera me.

℣. Eripe me de operántibus iniquitátem.

℟. Et de viris sánguinum salva me.

℣. Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi.

℟. Ut reddam vota mea de die in diem.

℣. Exáudi nos Deus salutáris noster.

℟. Spes ómnium finium terræ, & in mari longe.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis, Sanctus immortális.

℟. Miserére nobis.

℣. Bénedic ánima mea Dño.

℟. Et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

℣. Bénedic ánima mea Dño.

℟. Et noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

℣. Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis.

℟. Qui sanat omnes infirmitátes tuas.

℣. Qui rédimit de intéritu vitam tuam.

℟. Qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus.

℣. Qui replet in bonis desidérium tuum.

℟. Renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.

℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. ℟. Qui fecit

fecit cælum, & terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

CONfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ semper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam semper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum & Paulum, omnes Sanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum nostrum.

Chorus respondet.

MIsereátur tui omnípotens Deus, & dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

Deinde repetit Confessionem: & ubi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater. Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

MIsereátur vestri omnípotens Deus, & dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam.

℟. Amen.

INdulgéntiam, absolutiónem, & remissiónem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et prosequitur ℣. Dignáre Dómine die isto.

℟. Sine peccáto nos custodíre.

℣. Miserére nostri, Dómine.

℟. Miserére nostri.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DOmine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos perveníre fecísti: tua nos hódie salva virtúte, ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes, & ópera. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii. Postea Hebdomadarius dicit. ℣. Pretiósa in conspéctu Dómini.

℟. Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus,

Oratio.

SAncta María, & omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum: ut nos mereámur ab eo adjuvári, & salvári, qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri.

Sicut erat. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réspice in servos tuos, Dómine, & in ópera tua, & dírige filios eórum.

℟. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, & opus mánuum nostrárum dírige.

℣. Glória Patri. ℟. Sicut.

Orémus. Oratio.

DIrígere, & sanctificáre, régere, & gubernáre, dignáre Dómine Deus Rex cæli & terræ, hódie corda, & córpora nostra, sensus, sermónes, & actus nostros in lege tua, & in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, & in ætérnum, te auxiliánte, salvi & líberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis & regnas in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Dies & actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Dominicis, & Feriis per Annum, ab Octava Pentecostes, usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis. 2. Thess. 3.

DOminus autem dírigat corda, & córpora nostra in charitáte Dei, & patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Deo grátias.

Post Lectionem brevem dicitur ℣. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælum & terrã.

℣. Benedícite. ℟. Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, & ab omni malo deféndat, & ad vitam perdúcat ætérnam: & Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN FESTIS

Per Annum.

Post Psalmum, Deus in nómine tuo, dicitur tantum Psalm. Beáti immaculáti, & Retríbue. 21.

Deinde Antiphona competens, & reliqua, ut supra in Dominica. 24. sed in Duplicibus, & infra Octavas non dicuntur Preces, dicto, Benedicámus Dómino, dicitur Prima de beata Maria, si dicenda est: postea legitur Martyrologium in Choro. Deinde dicitur ℣. Pretiósa cum reliquis, ut supra. 23. Ad Absolutionem Capituli in Festis dicit. Capit. Nonæ.

AD TERTIAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus íngeri,
Nostro refúsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor
Confessiónem pérsonent,
Flammèscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Alleluja.
In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuárum: * & exquíram eam semper.
Da mihi intelléctum, & scrutábor legem tuam: * & custódiam illã in toto corde meo.
Deduc me in sémitam mandatórum tuórum: * quia ipsam vólui.
Inclína cor meum in testimónia tua: * & non in avarítiam.
Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: * in via tua vivífica me.
Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.
Amputa oppróbrium meum, quod suspicátus sum: * quia judícia tua jucúnda.
Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivífica me.
Et véniat super me misericórdia tua, Dómine: * salutáre tuum secundum elóquium tuum.
Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.
Et ne áuferas de ore meo verbum veritátis usquequáque: * quia in judíciis tuis supersperávi.
Et custódiam legem tuam semper, * in sæculum, & in sæculum sæculi.
Et ambulábam in latitúdine: * quia mandáta tua exquisívi.
Et loquébar de testimóniis tuis in conspéctu regum: * & non confundébar.
Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.
Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * & exercébar in justificatiónibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.
Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.
Supérbi iníque agébant usquequáque: * a lege autem tua non declinávi.
Memor fui judiciórum tuórum a sæculo, Dómine: * & consolátus sum.
Deféctio ténuit me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.
Cantábiles mihi erant justificatiónes tuæ, * in lo-

co peregrinatiónis meæ.
Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * & cuſtodívi legem tuam.
Hæc facta eſt mihi: * quia juſtificatiónes tuas exquisívi.
Pórtio mea Dómine, * dixi, cuſtodíre legem tuam.
Deprecátus ſum fáciem tuam in toto corde meo: * miſerére mei ſecúndum elóquium tuum.
Cogitávi vias meas: * & convérti pedes meos in teſtimónia tua.
Parátus ſum, & non ſum turbátus: * ut cuſtódiam mandáta tua.
Funes peccatórum circumpléxi ſunt me: * & legem tuam non ſum oblítus.
Média nocte ſurgébam ad confiténdum tibi: * ſuper judícia juſtificatiónis tuæ.
Párticeps ego ſum ómnium timéntium te, * & cuſtodiéntium mandáta tua.
Miſericórdia tua Dómine, plena eſt terra: * juſtificatiónes tuas doce me.
Bonitátem fecíſti cum ſervo tuo, Dómine: * ſecúndum verbum tuum.
Bonitátem, & diſciplínam, & ſciéntiam doce me: * quia mandátis tuis crédidi.
Priúſquam humiliárer, ego deliqui: * proptérea elóquium tuum cuſtodívi.
Bonus es tu: * & in bonitáte tua doce me juſtificatiónes tuas.
Multiplicáta eſt ſuper me iníquitas ſuperbórum: * ego autem in toto corde meo ſcrutábor mandáta tua.
Coagulátum eſt ſicut lac cor eórum: * ego vero legem tuam meditátus ſum.
Bonum mihi, quia humiliáſti me: * ut diſcam juſtificatiónes tuas.
Bonum mihi lex oris tui, * ſuper míllia auri, & argénti.
Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: * da mihi intelléctum, & diſcam mandáta tua:
Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: * quia in verba tua ſuperſperávi.
Cognóvi Dómine, quia æquitas judícia tua: * & in veritáte tua humiliáſti me.
Fiat miſericórdia tua, ut conſolétur me, * ſecúndum elóquium tuum ſervo tuo.
Véniant mihi miſeratiónes tuæ, & vivam: * quia lex tua meditátio mea eſt.
Confundántur ſupérbi, quia injúſte iniquitátem fecérunt in me: * ego autem exercébor in mandátis tuis.
Convertántur mihi timéntes te: * & qui novérunt teſtimónia tua.
Fiat cor meum immaculátum in juſtificatiónibus tuis, * ut non confúndar.
Antiphona. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capitulum, & alia in aliis Horis, dicuntur in Dominicis, a tertia poſt Pentecoſten uſque ad Adventum. Reſponſoria brevia ſimiliter & quæ ſequuntur in feriáli Officio.

Ca-

Capitulum. 1.Joan.4.

DEus cháritas eſt: & qui manet in charitáte, in Deo manet, & Deus in eo.

℟.breve. Inclína cor meum Deus: * In teſtimónia tua. Inclína. ℣. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitátem: in via tua vivífica me.

℟. In teſtimónia tua.

Glória Patri. Inclína.

℣. Ego dixi, Dómine miſerére mei. ℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

In feriali Officio per Annum, Antiphona. Deduc me Dómine in sémitam mandatórum tuórum.

Capitulum. Jer.17.

SAna me Dómine, & ſanábor: ſalvum me fac, & ſalvus ero: quóniam laus mea tu es.

℟.breve. Sana ánimam meam, * Quia peccávi tibi. Sana ánimam. ℣. Ego dixi Dómine miſerére mei.

℟. Quia peccávi.

Glória Patri.

Sana ánimam.

℣. Adjutor meus eſto, ne derelínquas me.

℟. Neque deſpícias me Deus ſalutáris meus.

Quando ad Matutinum dictæ ſunt Præces, ad Tertiam, Sextam, & Nonam, flexis genibus dicitur

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon. Pater noſter. ſecretò.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus.

℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens

AD SEXTAM.

Pater noſter. Ave María.

Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

REctor potēs, verax Deus,
Qui témperas rerum vices;
Splendóre mane illúminas,
Et ígnibus merídiem.

Extíngue flammas lítium,
Aufer calórem nóxium,
Confer ſalútem córporum,
Verámque pacem córdium.

Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Allelúja.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjuva me.

Pſalmus.

DEfécit in ſalutáre tuum ánima mea: * & in verbum tuum ſuperſperávi.

Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, * dicéntes: Quando conſolāberis me?

Quia factus ſum, ſicut uter in pruína: * juſtificatiónes tuas non ſum oblítus.

Quot sunt dies servi tui: * quando facies de persequéntibus me judícium?

Narravérunt mihi iníqui fabulatiónes: * sed non ut lex tua.

Omnia mandáta tua véritas: * iníque persecúti sunt me, ádjuva me.

Paulo minus consummavérunt me in terra: * ego autem non derelíqui mandáta tua.

Secúndum misericórdiam tuam vivífica me: * & custódiam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, * verbum tuum pérmanet in cælo.

In generatiónem & generatiónem véritas tua: * fundásti terram, & pérmanet.

Ordinatióne tua persevérat dies: * quóniam ómnia sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditátio mea est: * tunc forte periíssem in humilitáte mea.

In ætérnum non oblivíscar justificatiónes tuas: * quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum me fac: * quóniam justificatiónes tuas exquisívi.

Me expectavérunt peccatóres, ut pérderent me: * testimónia tua intelléxi.

Omnis consummatiónis vidi finem: * latum mandátum tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? * tota die meditátio mea est.

Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: * quia in ætérnum mihi est.

Super omnes docéntes me intelléxi: * quia testimónia tua meditátio mea est.

Super senes intelléxi: * quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohíbui pedes meos: * ut custódiam verba tua.

A judíciis tuis non declinávi: * quia tu legem posuísti mihi.

Quam dúlcia fáucibus meis elóquia tua, * super mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi: * proptérea odívi omnem viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis verbum tuum, * & lumen sémitis meis.

Jurávi, & státui * custodíre judícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usquequáque, Dómine: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei beneplácita fac Dómine: * & judícia tua doce me.

Anima mea in mánibus meis semper: * & legem tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres láqueum mihi: * & de mandátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: * quia exultátio cordis mei sunt.

Inclinávi cor meum ad faciéndas justificatiónes tuas in ætérnum: * propter retributiónem.

Iníquos ódio hábui: * & legem tuam diléxi.

Adjútor, & suscéptor meus es tu: * & in verbum tuum

super-

superſperávi.

D eclináte a me malígni:* & ſcrutábor mandáta Dei mei.

S úſcipe me ſecúndum elóquium tuum, & vivam: * & non confúndas me ab expectatióne mea.

A djuva me, & ſalvus ero:* & meditábor in juſtificatiónibus tuis ſemper.

S previſti omnes diſcedéntes a judíciis tuis: * quia injúſta cogitátio eórum.

P rævaricántes reputávi omnes peccatóres terræ: * ídeo diléxi teſtimónia tua.

C onfige timóre tuo carnes meas: * a judíciis enim tuis tímui.

F eci judícium,& juſtítiam:* non tradas me calumniántibus me.

S úſcipe ſervum tuum in bonum: * non calumniéntur me ſupérbi.

O culi mei defecérunt in ſalutáre tuum: * & in elóquium juſtítiæ tuæ.

F ac cum ſervo tuo ſecúndum miſericórdiam tuam:*& juſtificatiónes tuas doce me.

S ervus tuus ſum ego: * da mihi intelléctum, ut ſciam teſtimónia tua.

T empus faciéndi, Dómine:* diſſipavérunt legem tuam.

I deo diléxi mandáta tua: * ſuper aurum, & topázion.

P roptérea ad ómnia mandáta tua dirigébar: * omnem viam iníquam ódio hábui.

Añ. Allelúja, allelúja, allel.

Capitulum. Galat.6.

A Lter altérius ónera portáte, & ſic adimplébitis legem Chriſti.

℟.breve. In ætérnum, Dómine, * Pérmanet verbum tuum. In ætérnum.

℣. In ſæculum ſæculi véritas tua. ℟. Pérmanet.

G lória Patri. In ætérnum.

℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit. ℟. In loco páſcuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Adjuva me, & ſalvus ero Dómine.

Capitulum. Alter altérius.

℟.breve. Benedícam Dóminum, * In omni témpore. Benedícam. ℣. Semper laus ejus in ore meo.℟. In omni.

℣. Glória Patri. ℟. Benedícam. ℣. Dóminus regit me, & nihil mihi déerit.

℟. In loco páſcuæ ibi me collocávit.

Quando ad Matutinum dictæ ſunt Preces, flexis genibus dicitur

K yrie eléiſon. Chriſte eléiſon. K yrie eléiſon.

P ater noſter. ſecreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos. ℟. Et oſténde fáciem tuam,& ſalvi érimus.

℣. Exúrge Chriſte, ádjuva nos. ℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

O rémus.

Oratio conveniens.

AD NONAM.

Pater noster. Ave María.
Deus in adjutórium. 15.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmanens,
Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans.
Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacræ
Perénnis instet glória.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum, Antiphona. Allelúja.
In feriali Officio per Annum, Antiph. Aspice in me.

Psalmus.

Mirabília testimónia tua: * ídeo scrutáta est ea ánima mea.
Declarátio sermónum tuórum illúminat: * & intelléctum dat párvulis.
Os meum apérui, & attráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.
Aspice in me, & miserére mei: * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.
Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * & non dominétur mei omnis injustítia.
Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.
Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * & doce me justificatiónes tuas.
Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.
Justus es Dómine: * & rectum judícium tuum.
Mandásti justítiam testimónia tua: * & veritátem tuam nimis.
Tabéscere me fecit zelus meus: * quia oblíti sunt verba tua inimíci mei.
Ignítum elóquium tuum veheménter: * & servus tuus diléxit illud.
Adolescéntulus sum ego, & contémptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.
Justítia tua, justítia in ætérnum: * & lex tua véritas.
Tribulátio, & angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.
Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, & vivam.
Clamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.
Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.
Prævéni in maturitáte, & clamávi: * quia in verba tua supersperávi.
Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.
Vocem meam audi secúndũ misericórdiam tuam, Dómine: * & secúndum judícium tuum vivífica me.
Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt

sunt.

Prope es tu Dómine: * & omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, & éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica judícium meum, & rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multę, Dómine: * secúndum judícium tuum vivífica me.

Multi, qui persequúntur me, & tríbulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, & tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide, quóniam mandáta tua diléxi, Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia judícia justítiæ tuæ.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: * & a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætábor ego super elóquia tua: * sicut qui invenit spólia multa.

Iniquitátem ódio habui, & abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi: * super judícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligéntibus legem tuam: * & non est illis scándalum.

Expectábam salutáre tuum, Dómine: * & mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * & diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, & testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo, Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua, ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum, Dómine: * & lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, & laudábit te: * & judícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servū tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Añ. Allelúja, allelúja, allel.

Capitulum. 1. Cor. 6.

EMpti enim estis prétio magno. Glorificáte & portáte Deum in córpore vestro.

℟. breve. Clamávi in toto corde meo: * Exáudi me Dómine. Clamávi. ℣. Justificatiónes tuas requíram. ℟. Exáudi. ℣. Glória Patri. ℟. Clamávi. ℣. Ab oc-

occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum, Antiph. Aspice in me, & miserére mei Dómine.

Capitul. Empti enim estis. ℟. br. Rédime me Dñe, * Et miserére mei. Rédime me. ℣. Pes enim meus stetit in via recta. ℟. Et miserére. Glória Patri.

Rédime me. ℣. Ab occúltis meis munda me Dómine. ℟. Et ab aliénis parce servo tuo.

Quando ad Matutinum dictæ sunt Preces, flexis génibus dicitur Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Exúrge Christe ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Oratio conveniens.

Vesperæ in Dominica, & in Feriis, habentur inferius post Laudes Sabbati.

FERIA SECUNDA
ad Matutinum.

Pater noster. Ave María. Credo. ℣. Dómine lábia mea apéries. ut supra. 1. Invitator. Veníte, * Exultémus Dño. Psalm. Jubilémus Deo salutári nostro. 2.

Hymnus.

Somno reféctis ártubus,
Spreto cubíli súrgimus,
Nobis, Pater, canéntibus
Adésse te depóscimus.
Te lingua primum cóncinat,
Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium,
Tu, sancte, sis exórdium.
Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi;
Ut culpa, quam nox íntulit,
Lucis labáscat múnere.
Precámur iidem súpplices,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Invitatoria per Ferias dicuntur in Feriali Officio ab Octava Pentecostes usque ad Adventum. Hymni vero tam ad Matutinum, quam ad Laudes, & Vesperas, & Añæ Nocturnorum, ut infra.

Antiph. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, *

mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.
Si consístant advérsū me castra,*non timebit cor meum.
Si exúrgat advérsum me prælium : * in hoc ego sperabo.
Unam pétii a Dómino,hanc requíram,* ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diebus vitæ meæ :
Ut vídeam voluptátem Dómini,* & vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo : * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me : * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis : * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum,exquisívit te fácies mea : * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me : * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto : * ne derelínquas me,neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me : * Dóminus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua : * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me : * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo videre bona Dómini : * in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, viríliter age : * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.

Psalmus 27.

AD te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me : * nequándo táceas a me, & assimilábor descendéntibus in lacum.
Exáudi Dñe vocem deprecatiónis meæ, dum oro ad te:* dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.
Ne simul trahas me cum peccatóribus : * & cum operántibus iniquitátem ne perdas me.
Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.
Da illis secúndum ópera eórum,* & secúndum nequítiam adinventiónum ipsórum.
Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis : * redde retributiónem eórum ipsis.
Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, * & in ópera mánuum ejus déstrues illos, & non ædificábis eos.
Benedíctus Dóminus:* quóniam exaudívit vocem deprecatiónis meæ.
Dóminus adjútor meus, & protéctor meus : * in ipso sperávit cor meum, & adjútus sum.
Et reflóruit caro mea : *

& ex voluntáte mea confitébor ei.
Dóminus fortitúdo plebis suæ: * & protéctor salvatiónum Christi sui est.
Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ: * & rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.
Aña. Dóminus defénsor vitæ meæ. Antiph. Adoráte.

Psalmus 28.

AFférte Dño filii Dei: * afférte Dómino filios aríetum.
Afférte Dómino glóriam, & honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus:* adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Vox Dómini super aquas, Deus majestátis intónuit: * Dñus super aquas multas.
Vox Dómini in virtúte: * vox Dñi in magnificéntia.
Vox Dómini confringéntis cedros: * & confringet Dóminus cedros Líbani.
Et comminuet eas tamquam vítulum Líbani: * & diléctus quemádmodum filius unicórnium.
Vox Dómini intercidéntis flammam ignis: Vox Dómini concutiéntis desértum: * & commovébit Dóminus desértum Cades.
Vox Dómini præparántis cervos, & revelábit condénsa: * & in templo ejus omnes dicent glóriam.
Dóminus dilúvium inhabitáre facit: * & sedébit Dóminus Rex in ætérnum.
Dóminus virtútem pópulo suo dabit: * Dóminus benedícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

EXaltábo te Dómine quóniam suscepísti me: * nec delectásti inimícos meos super me.
Dómine Deus meus clamávi ad te: * & sanásti me.
Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam:* salvásti me a descendéntibus in lacum.
Psállite Dómino sancti ejus: * & confitémini memóriæ sanctitátis ejus.
Quóniam ira in indignatióne ejus: * & vita in voluntáte ejus.
Ad vésperum demorábitur fletus: * & ad matutínum lætítia.
Ego autem dixi in abundántia mea: * Non movébor in ætérnum.
Dómine in voluntáte tua: * præstitísti decóri meo virtútem.
Avertísti fáciem tuã a me: * & factus sum conturbátus.
Ad te Dómine clamábo:* & ad Deum meum deprecábor.
Quæ utílitas in sánguine meo: * dum descéndo in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis: * aut annuntiábit veritátem tuam?
Audívit Dóminus, & misértus est mei: * Dóminus factus est adjútor meus.
Convertísti planctum meum in gáudium mihi: * conscidísti saccum meum, & circumdedísti me lætítia.
Ut cantet tibi glória mea,
&

& non compúngar: * Dómine Deus meus in ætérnum confitébor tibi.
Aña. Adoráte Dóminum in aula sancta ejus. Aña. In tua justítia. Psalmus 30.
IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.
Inclína ad me aurem tuam: * accélera, ut éruas me.
Esto mihi in Deum protectórem; & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.
Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu: * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.
Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniã tu es protéctor meus.
In manus tuas comméndo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.
Odísti observántes vanitátes, * supervácue.
Ego autem in Dómino sperávi: * exultábo, & lætábor in misericórdia tua.
Quóniam respexísti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.
Nec conclusísti me in mánibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.
Miserére mei Dómine, quóniam tríbulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus.
Quóniam defécit in dolóre vita mea: * & anni mei in gemítibus.
Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * & ossa mea conturbáta sunt.
Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium, & vicínis meis valde: * & timor notis meis.
Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.
Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívi vituperatiónem multórũ commorántium in circúitu.
In eo dum convenírent simul advérsum me: * accípere ánimam meam consiliáti sunt.
Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in mánibus tuis sortes meæ.
Eripe me de manu inimicórum meórum, * & a persequéntibus me.
Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dñe non confúndar, quóniam invocávi te.
Erubéscant ímpii, & deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.
Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in supérbia, & in abusióne.
Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ, Dómine, * quam abscondísti timéntibus te!
Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.
Abscóndes eos in abscóndito faciéi tuæ * a conturbatióne hóminum.
Próteges eos in tabernáculo

lo tuo * a contradictióne linguárum.
Benedíctus Dóminus:* quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte munita.
Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.
Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.
Diligite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requiret Dóminus, & retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.
Viriliter ágite, & confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.
Psalmus 31.
BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.
Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.
Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.
Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.
Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi.
Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.
Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.
Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum,* ad eum non approximábunt.
Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.
Intelléctum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.
Nolíte fieri sicut equus, & mulus: * quibus non est intelléctus.
In camo, & fræno maxíllas eórum constringe, * qui non appróximant ad te.
Multa flagélla peccatóris,* sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.
Antiph. In tua justítia líbera me Dómine.
Antiph. Rectos decet.
Psalmus 32.
EXultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam, & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * & spíritu oris ejus omnis

omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesáuris abyssos.
Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum; & réprobat consília príncipum.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne, & generatiónem.
Beáta Gens, cujus est Dóminus Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes qui hábitant terram.
Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor, & protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.
Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono
Venite filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis,

Quis est homo, qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Aña. Rectos decet collaudátio. Antiph. Expúgna.

Psalmus 34.

JUdica Dñe nocéntes me: * expúgna impugnántes me.
Apprehénde arma, & scutum: * & exúrge in adjutórium mihi.
Effúnde frámeam, & conclúde advérsus eos, qui persequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.
Confundántur, & revereántur, * quæréntes ánimam meam.
Avertántur retrórsum, & confundántur * cogitántes mihi mala.
Fiant tamquam pulvis ante fáciem venti: * & Angelus Dómini coárctans eos.
Fiat via illórum ténebræ, & lúbricum: * & Angelus Dómini pérsequens eos.
Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.
Véniat illi láqueus, quem ignórat: & cáptio, quam abscóndit, apprehéndat eum: * & in láqueum cadat in ipsum.
Anima autem mea exultábit in Dómino: * & delectábitur super salutári suo.
Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?
Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénum & páuperem a diripiéntibus eum.
Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam, interrogábant me.
Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.
Ego autem cum mihi molésti essent: * induébar cilício.
Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * & orátio mea in sinu meo convertétur.
Quasi próximum, & quasi fratrem nostrum, sic complacébam: *

cébam, * quasi lugens, & contristátus sic humiliábar.
Et advérsum me lætáti sunt & convenérunt: * congregáta sunt super me flagélla, & ignorávi.
Dissipáti sunt, nec compúncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.
Dómine, quando respícies?* restítue ánimam meam a malignitáte eórum, a leónibus únicam meam.
Confitébor tibi in Ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.
Non supergáudeant mihi, qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis, & ánnuunt óculis.
Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * & in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.
Et dilatavérunt super me os suum: * dixérunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.
Vidísti Dómine, ne síleas: * Dómine, ne discédas a me.
Exúrge, & inténde judício meo; * Deus meus, & Dóminus meus, in causam meam.
Júdica me secúndum justítiã tuam Dómine Deus meus, * & non supergáudeant mihi.
Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.
Erubéscant, & revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.
Induántur confusióne, & reveréntia, * qui magna loquúntur super me.
Exúltent, & læténtur, qui volunt justítiam meam: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.
Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam. Psalmus 35.

Dixit injústus, ut delínquat in semetípso: * Non est timor Dei ante óculos ejus.
Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.
Verba oris ejus iníquitas, & dolus: * nóluit intellígere, ut bene ágeret.
Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit ómni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.
Dómine in cælo misericórdia tua: * & véritas tua usque ad nubes.
Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyssus multa.
Hómines, & juménta salvábis Dómine: * quemádmodum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.
Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.
Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * & torrénte voluptátis tuæ potábis eos.
Quóniam apud te est fons vitæ: * & in lúmine tuo vidébimus lumen.
Prætende misericórdiam tu-

am sciéntibus te, * & justítiam tuam his, qui recto sunt corde.
Non véniat mihi pes supérbiæ: * & manus peccatóris non móveat me.
Ibi cecidérunt, qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.
Aña. Expúgna impugnántes me. Antiph. Revéla.

Psalmus 36.

NOli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.
Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent:* & quemádmodum ólera herbárum cito décident.
Spera in Dómino, & fac bonitátem: * & inhábita terram, & pascéris in divítiis ejus.
Delectáre in Dómino: * & dabit tibi petitiónes cordis tui.
Revéla Dómino viam tuam, & spera in eo: * & ipse fáciet.
Et edúcet quasi lumen justítiam tuam, & judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, & ora eum.
Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.
Désine ab ira, & derelínque furórem: * noli æmulári, ut malignéris.
Quóniam qui malignántur, exterminabúntur:* sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.
Et adhuc pusíllum, & non erit peccátor:* & quæres locum ejus, & non invénies.
Mansuéti autem hæreditábunt terram:* & delectabúntur in multitúdine pacis.
Observábit peccátor justum: * & stridébit super eum déntibus suis.
Dóminus autem irridébit eum: * quóniam prόspicit quod véniet dies ejus.
Gládium evaginavérunt peccatóres: * intendérunt arcum suum.
Ut dejíciant páuperem, & ínopem: * ut trucídent rectos corde.
Gládius eórum intret in corda ipsórum: * & arcus eórum confringátur.
Mélius est módicum justo:* super divítias peccatórum multas.
Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confírmat autem justos Dóminus.
Novit Dóminus dies immaculatórum: * & hæréditas eórum in ætérnum erit.
Non confundéntur in témpore malo, & in diébus famis saturabúntur: * quia peccatóres períbunt.
Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint, & exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus deficient.
Mutuábitur peccátor, & non solvet: * justus autem miserétur, & tríbuet.
Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei dispeíbunt.
Apud Dóminum gressus hóminis

minis dirigéntur : * & viam ejus volet.
Cum cecíderit, non collidétur : * quia Dóminus suppónit manum suam.
Júnior fui, étenim sénui : * & non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.
Tota die miserétur, & cómmodat : * & semen illíus in benedictióne erit.
Declína a malo, & fac bonum : * & inhábita in sæculum sæculi.
Quia Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanctos suos : * in ætérnum conservabúntur.
Injústi puniéntur : * & semen impiórum períbit.
Justi autem hæreditábūt terram : * & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam.
Os justi meditábitur sapiéntiam : * & lingua ejus loquétur judícium.
Lex Dei ejus in corde ipsíus : * & non supplantabúntur gressus ejus.
Consíderat peccátor justū : * & quærit mortificáre eum.
Dóminus autem non derelínquet eum in mánibus ejus : * nec damnábit eum, cum judicábitur illi.
Expécta Dóminum, & custódi viam ejus : * & exaltábit te, ut hæreditáte cápias terram : cum períerint peccatóres, vidébis
Vidi ímpium superexaltátum, * & elevátum sicut cedros Líbani.
Et transívi, & ecce non erat : * & quæsívi eum, & non est invéntus locus ejus.
Custódi innocéntiam, & vide æquitátem : * quóniam sunt relíquiæ hómini pacífico.
Injústi autem dispeíbunt simul : * relíquiæ impiórum interíbunt.
Salus autem justórum a Dómino : * & protéctor eórum in témpore tribulatiónis.
Et adjuvábit eos Dóminus, & liberábit eos : * & éruet eos a peccatóribus, & salvábit eos : quia speravérunt in eo.

Psalmus 37.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi : * & confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ : * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum : * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ : * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem : * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus : * & non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis : * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidé-

sidérium meum: * & gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.
Amíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, & stetérunt.
Et qui juxta me erant de longe stetérunt: * & vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens:* & non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátē.
Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dñe Deus salútis meæ.
Aña. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum. ℣. Dómine in cælo misericórdia tua.
℟. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Martyre. ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontifice, & non Pontifice. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ut supra. 15.
Antiphona. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:
Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.
Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & a peccáto

cáto meo munda me.
Quóniam iniquitátem meam ego cognósco: * & peccátum meum contra me est semper.
Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.
Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum:* & in peccátis concépit me mater mea.
Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, & occúlta sapiéntię tuæ manifestásti mihi.
Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.
Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta.
Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a facie tua: * & spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * & spíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas:* & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * & exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine lábia mea apéries:* & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrificiū Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, & humiliátum Deus non despícies.
Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Antiph. Miserére mei Deus.
Antiph. Intéllige. Psalm. 5.
Verba mea áuribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meę,* Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrū patens est guttur eó-

eórum, linguis suis dolóse agébant : * júdica illos Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expelle eos : * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te,*in ætérnum exultábunt : & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ,* coronásti nos.
Antiphona. Intéllige clamórem meum, Dómine.
Antiph. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.
Psalmus idem, ut supra. 17.
Antiphona. Convérsus est.

Canticum Isaiæ Prophetæ. Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine, quóniam irátus es mihi : * convérsus est furor tuus, & consolátus es me.
Ecce Deus salvátor meus, * fiduciáliter agam, & non timébo:
Quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem.
Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus salvatóris : * & dicétis in illa die: confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus.
Notas fácite in pópulis adinventiónes ejus : * mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.
Cantáte Dómino, quóniam magnífice fecit : * annuntiáte hoc in univérsa terra.
Exúlta, & lauda habitátio Sion : * quia magnus in médio tui sanctus Israel.
Antiphona. Convérsus est furor tuus, Dómine, & consolátus es me.
Antiphona. Laudáte Dóminum de cælis.
Psalmus idem. 17.

Capitulum sequens dicitur in feriali Officio ab Oct. Pentecostes usque ad Adventum.

Capitulum. Rom. 13.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit : abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Splendor Patérnæ glóriæ,
De luce lucem próferens,
Lux lucis, & fons lúminis,
Diem dies illúminans.
Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocémus & Patrem,
Patrem poténtis grátiæ,
Patrem perénnis glóriæ,
Culpam reléget lúbricam.
Confirment actus strénuos,
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos;
Agénda recte dírigat.
Mentem gubérnet & regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat;
Fraudis venéna nésciat.
Christúsque nobis sit cibus;
Potúsque noster sit fides;
Læti bibámus sóbriam
Profusiónem Spíritus.

Lætus

Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.
Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat,
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

Per Annum. ℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña. Benedíctus Dóminus Deus Israel.

In Feriis Vigiliarum, quæ jejunantur, post Antiphonam ad Benedictus, dicuntur sequentes Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. totum dicitur clara voce.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Ego dixi: Dómine miserére mei.
℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
℣. Convértere Dómine úsquequo.
℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.
℟. Et sancti tui exúltent.
℣. Dómine salvum fac Regem.
℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ.
℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.
℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Fiat pax in virtúte tua.
℟. Et abundántia in túrribus tuis.
℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.
℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen.
℣. Pro frátribus nostris abséntibus.
℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.
℣. Pro afflíctis, & captívis.
℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.
℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére eos.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psalmus, De profúndis, qui infra habetur in Vesp. Feriæ quartæ. 127. & in fine, Glória Patri. in Vesperis ejus loco dicitur Psalm. Miserére. 52.

Finito Psalmo dicitur

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.
℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.
℣. Exúrge Christe, ádjuva nos.
℟. Et líbera nos propter nomen tuum.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria. Et quando in feriali Officio fiunt Commemorationes communes de S. Maria, de Apostolis, & de Pace, ante eas tam in Laudibus, quam in Vesperis fit sequens Commemoratio de Cruce.

Aña. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.
℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi.
℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Quæ commemoratio de Cruce fit etiam, quando non dicuntur Preces, in feriali tantum Officio.

FERIA TERTIA
Ad Matutinum.

Invitatorium. Jubilémus Deo, * Salutári nostro.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

COnsors Patérni lúminis,
Lux ipse lucis, & dies,
Noctem canéndo rúmpimus;
Assíste postulántibus.
Aufer ténebras méntium:
Fuga catervas dæmonum:
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes obruat.
Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus;
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiph. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

DIxi: Custódiam vias meas: * ut non delínquam in lingua mea.
Pósui ori meo custódiam: * cum consísteret peccátor advérsum me.
Obmútui, & humiliátus sum, & sílui a bonis: * & dolor meus renovátus est.
Concáluit cor meum intra me: * & in meditatióne mea exardéscet ignis.
Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.
Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.
Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * & substántia mea tamquam níhilum ante te.
Verúmtamen univérsa vánitas: * omnis homo vivens.
Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed & fru-

frustra conturbátur.
Thesaurízat: * & ignórat, cui congregábit ea.
Et nunc quæ est expectátio mea? nonne Dóminus? * & substántia mea apud te est
Ab ómnibus iniquitátibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.
Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti:* ámove a me plagas tuas.
A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitátem corripuísti hominem.
Et tabéscere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.
Exáudi oratiónem meam Dómine, & deprecatiónem meam: * áuribus pércipe lácrymas meas.
Ne síleas: quóniam ádvena ego sum apud te, & peregrínus,*sicut omnes patres mei.
Remítte mihi, ut refrígerer priúsquam ábeam: * & ámplius non ero. Psalm. 39.
EXpéctans expectávi Dóminum: * & inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas:* & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes, & insánias falsas.
Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium, & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum, & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.
Justítiam tuã non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, & salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam: * a concílio multo.
Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, & véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérũt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capillos cápitis mei: * & cor meum derelíquit me.
Com-

Compláceat tibi Dómine, ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réſpice.

Confundántur, & revereātur ſimul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.

Convertántur retrórſum, & revereántur: * qui volunt mihi mala.

Ferant conféſtim confuſiónem ſuam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, & læténtur ſuper te omnes quæréntes te: * & dicant ſemper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt ſalutáre tuum.

Ego autem mendícus ſum, & pauper: * Dóminus ſolícitus eſt mei.

Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne tardáveris.

Aña. Ut non delínquam in lingua mea. Aña. Sana.

Pſalmus 40.

Beátus, qui intélligit ſuper egénum, & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi ſuper lectum dolóris ejus: * univérſum ſtratum ejus verſáſti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miſerére mei: * ſana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?

Et ſi ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem ſibi.

Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípſum.

Advérſum me ſuſurrábant omnes inimíci mei: * advérſum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum conſtituérunt advérſum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet, ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo ſperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit ſuper me ſupplantatiónem.

Tu autem Dómine miſerére mei, & resúſcita me: * & retríbuam eis.

In hoc cognóvi, quóniam voluíſti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus ſuper me.

Me autem propter innocéntiam ſuſcepíſti: * & confirmáſti me in conſpéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Iſrael a ſæculo, & uſque in ſæculum: * fiat, fiat.

Pſalmus 41.

Quemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi eſt Deus tuus?

Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exultatiónis, & confessiónis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea: * & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Ad meipsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractárū tuárum.

Omnia excélsa tua, & fluctus tui: * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringūtur ossa mea: * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me, inimíci mei.

Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei. & Deus meus.

Aña. Sana Domine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Antiphona. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus áuribus nostris audívimus: * patres nostri annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es in diébus eórum, * & in diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispérdidit, & plantásti eos: * afflixísti pópulos, & expulísti eos.

Nec enim in gládio suo possedérunt terram: * & bráchium eórum non salvávit eos.

Sed déxtera tua, & bráchium tuum, & illuminátio vultus tui: * quóniam complacuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus, & Deus meus: * qui mandas salútes Jacob.

In te inimícos nostros ventilábimus cornu: * & in nómine tuo spernémus insurgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo sperábo: * & gládius meus non salvábit me.

Salvásti enim nos de affligéntibus nos: * & odiéntes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota die: * & in nómine tuo confitébimur in sæculum.

Nunc autem repulísti, & confudísti nos: * & non egrediéris Deus in virtútibus nostris.

Avertísti nos retrórsum post inimícos nostros: * & qui odérunt nos, diripiébant sibi.

Dedísti nos tamquam oves escárum: * & in Géntibus dispersísti nos.

Vendi-

Vendidísti pópulum tuum sine prétio : * & non fuit multitúdo in commutatiónibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium vicínis nostris : * subsannatiónem, & derísum his, qui sunt in circúitu nostro.

Posuísti nos in similitúdinem Géntibus ; * commotiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea contra me est : * & confúsio faciéi meæ coopéruit me.

A voce exprobrántis, & obloquéntis : * a fácie inimíci, & persequéntis.

Hæc ómnia venérunt super nos, nec oblíti sumus te: * & iníque non égimus in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor nostrum : & declinásti sémitas nostras a via tua.

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis : * & coopéruit nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri : * & si expándimus manus nostras ad deum aliénum.

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die : * æstimáti sumus sicut oves occisiónis.

Exúrge, quare obdórmis Dómine? * exúrge, & ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis: * oblivísceris inópiæ nostræ, & tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra : * conglutinátus est in terra venter noster.

Exúrge Dómine, ádjuva nos: * & rédime nos propter nomen tuum. Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum : * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis:* proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, & pulchritúdine tua : * inténde, próspere procéde, & regna.

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam : * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua Deus in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem:* proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam : * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et con-

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.
Omnis gloria ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.
Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.
Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.
Antiphona. Eructávit cor meum verbum bonum.
Añã. Adjútor. Psalm. 45.

Deus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórũ: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob. Psalmus 46.

Omnes Gentes pláudite manibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis: * & Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro psállite.
Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: *

ham:*quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Antiph. Adjútor in tribulatiónibus.

Antiph. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis* in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleclímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Psalmus 48.

AUdíte hæc omnes Gentes:* áuribus percípite omnes, qui habitátis orbem.

Quique terrígenæ, & filii hóminum: * simul in unum dives & pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * & meditátio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam:*apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me.

Qui confídunt in virtúte sua: * & in multitúdine divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatiónem suam.

Et prétium redemptiónis ánimæ suæ: * & laborábit in ætérnum, & vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes:* simul insípiens, & stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * & sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie, & progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et ho-

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.
Hæc via illórum scándalum ipsis: * & póstea in ore suo complacébunt.
Sicut oves in inférno pósiti sunt: * mors depáscet eos.
Et dominabúntur eórum justi in matutíno: * & auxílium eórum veteráscet in inférno a glória eórum.
Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu ínferi, * cum accéperit me.
Ne timúeris cum dives factus fúerit homo: * & cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.
Quóniam cum interíerit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.
Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benefé-ceris ei.
Introíbit usque in progénies patrum suórum: * & usque in ætérnum non vidébit lumen.
Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, & símilis factus est illis.

Antiphona. Magnus Dóminus, & laudabilis nimis.

Antiphona. Deus deórum.

Psalmus 49.

DEus deórum Dóminus locútus est: * & vocávit terram.
A solis ortu usque ad occásum: * ex Sion spécies decóris ejus.
Deus manifésto véniet: * Deus noster, & non silébit.
Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * & in circúitu ejus tempéstas válida.
Advocábit cælum desúrsum: * & terram discérnere pópulum suum.
Congregáte illi sanctos ejus: * qui órdinant testaméntum ejus super sacrifícia.
Et annuntiábunt cæli justítiam ejus: * quóniam Deus judex est.
Audi pópulus meus, & loquar: Israel, & testificábor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.
Non in sacrifíciis tuis árguam te: * holocáusta autem tua in conspéctu meo sunt semper.
Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.
Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus, & boves.
Cognóvi ómnia volatília cæli: * & pulchritúdo agri mecum est.
Si esuríero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, & plenitúdo ejus.
Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sánguinem hircórum potábo?
Immola Deo sacrifícium laudis: * & redde Altíssimo vota tua.
Et ínvoca me in die tribulatiónis: * éruam te, & hono-

honorificábis me.

Peccatóri autem dixit Deus: * Quare tu enárras justítias meas, & asúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplínam:* & projecísti sermónes meos retrórsum.

Si vidébas furem, currébas cum eo: * & cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * & lingua tua concinnábat dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, & advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, & tácui.

Existimásti iníque, quod ero tui símilis: * árguam te, & státuam contra fáciem tuam.

Intellígite hæc, qui obliviscímini Deum: * nequándo rápiat, & non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * & illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

QUid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem magis, quam loqui æquitátẽ.

Dilexísti ómnia verba præcipitatiónis: * lingua dolósa.

Proptérea Deus déstruet te in finem: * evéllet te, & emigrábit te de tabernáculo tuo; & radícem tuam de terra vivéntium.

Vidébunt justi, & timébunt, & super eum ridébunt, & dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adjutórẽ suum:

Sed sperávit in multitúdine divitiárum suárum: * & prævaluit in vanitáte sua.

Ego autem, sicut olíva fructífera in domo Dei, * sperávi in misericórdia Dei in ætérnum, & in sæculum sæculi.

Confitébor tibi in sæculum, quia fecísti: * & expectábo nomen tuum, quóniam bonum est in conspéctu sanctórum tuórum.

Antiph. Deus deórum Dóminus locútus est.

Per Annum. ℣. Immola Deo sacrificiũ laudis. ℟. Et redde Altíssimo vota tua.

Pro uno Martyre. ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei.

℟. Et delecténtur in lætítia.

Pro Confessore Pontifice. ℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Confessore non Pontifice. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiphona. Dele Dómine iniquitátem meam.

Psal-

Psal. Miserére. ut supr. 52.
Antiphona. Salutáre.

Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, & dolóso érue me.
Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?
Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.
Et introíbo ad altáre Dei: * ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.
Confitébor tibi in cíthara Deus Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:* salutáre vultus mei, & Deus meus.
Antiphona. Salutáre vultus mei, & Deus meus.
Antíphona. Ad te de luce vígilo, Deus.
Psalm. Deus Deus meus. ut supra. 16.
Antiphona. Cunctis diébus.
Canticum Ezechiæ. Isai. 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.
Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra viléntium.
Non aspíciam hóminem ultra, * & habitatórem quiétis.
Generátio mea abláta est, & convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.
Præcísa est velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam fínies me.
Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:
De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.
Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.
Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dícam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:
Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Aña. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dñe.

Antiph. Omnes Angeli ejus laudáte Dóminum de cælis.
Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 17.

Capitulum. Rom. 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

ALes diéi núntius
Lucem propínquā præcinit:
Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vocat.
Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castíque, recti, ac sóbrii
Vigiláte: jam sum próximus.
Jesum ciámus vócibus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicátio
Dormíre cor mundum vetat.
Tu Christe somnum díscute:
Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℞. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Aña. Eréxit nobis Dóminus cornu salútis in domo David púeri sui.

Preces, quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 55.

FERIA QUARTA

Ad Matutinum.

Invitator. In manu tua Dómine, * Omnes fines terræ.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

RErum Creátor óptime,
Rectórque noster, áspice:
Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre líbera.
Te, sancte Christe, póscimus;
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Moráśque noctis rúmpimus,
Mentes, manúsque tóllimus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.
Vides malum, quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiph. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

DIxit insípiens in corde suo: * non est Deus.
Corrúpti sunt, & abomínábiles facti sunt in iniquitátibus: * non est qui fáciat bonum.
Deus de cælo prospéxit super fílios hóminum: * ut vídeat, si est intélligens, aut requírens Deum.
Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.
Nonne scient omnes, qui operántur iniquitátem: * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?
Deum non invocavérunt: * illic

illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.
Quóniam Deus dissipávit ossa eórum, qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.
Quis dabit ex Sion salutáre Israel?*cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exultábit Jacob, & lætábitur Israel. Psalmus 54.
Exáudi Deus oratiónem meam, & ne despéxeris deprecatiónem meam: * inténde mihi, & exáudi me.
Contristátus sum in exercitatióne mea: * & conturbátus sum a voce inimíci, & a tribulatióne peccatóris.
Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * & in ira moléсti erant mihi.
Cor meum conturbátum est in me: * & formído mortis cécidit super me.
Timor, & tremor venérunt super me: * & contexérunt me ténebræ.
Et dixi: Quis dabit mihi pennas sicut colúmbæ, * & volábo, & requiéscam?
Ecce elongávi fúgiens: * & mansi in solitúdine.
Expectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus, & tēpestáte.
Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, & contradictiónem in civitáte.
Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iníquitas: * & labor in médio ejus, & injustítia.
Et non defécit de platéis ejus * usúra, & dolus.
Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinuíssem útique.
Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.
Tu vero homo unánimis, * dux meus, & notus meus:
Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.
Véniat mors super illos: * & descéndant in inférnum vivéntes.
Quóniam nequítiæ in habitáculis eórum: * in médio eórum.
Ego autem ad Deum clamávi: * & Dóminus salvábit me.
Véspere, & mane, & merídie narrábo,& annuntiábo: * & exáudiet vocem meam.
Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.
Exáudiet Deus, & humiliábit illos,*qui est ante sæcula.
Non enim est illis commutátio, & non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuéndo.
Contaminavérunt testaméntum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * & appropinquávit cor illíus.
Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * & ipsi sunt jácula.
Jacta super Dóminum curam tuam, & ipse te enútriet: * non dabit in ætér-

num fluctuatiónem justo.
Tu vero Deus dedúces eos:* in púteum intéritus.
Viri sánguinum, & dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te, Dómine.
Aña. Avértit Dóminus captivitátem plebis suæ.
Aña. Quóniam. Psalm. 55.
MIserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.
Conculcavérunt me inimíci mei tota die:* quóniam multi bellántes advérsum me.
Ab altitúdine diéi timébo:* ego vero in te sperábo.
In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.
Tota die verba mea execrabántur: * advérsum me omnes cogitatiónes eórum, in malum.
Inhabitábunt, & abscóndent:* ipsi calcáneum meum observábunt.
Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.
Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.
Sicut & in promissióne tua:* tunc converténtur inimíci mei retrórsum:
In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi, quóniam Deus meus es.
In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.
In me sunt Deus vota tua:* quæ reddam, laudatiónes tibi.
Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, & pedes meos de lapsu: * ut pláceam coram Deo in lúmine vivéntium. Psalmus 56.
MIserére mei Deus, miserére mei: * quóniã in te confídit ánima mea.
Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tránseat iníquitas.
Clamábo ad Deum Altíssimum: * Deum, qui benefécit mihi.
Misit de cælo, & liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.
Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam; * & erípuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.
Filii hóminum dentes eórum arma, & sagíttæ:* & lingua eórum gládius acútus.
Exaltáre super cælos Deus:* & in omnem terrã glória tua.
Láqueum paravérunt pédibus meis: * & incurvavérunt ánimam meam.
Fodérunt ante fáciem meam fóveam: * & incidérunt in eam.
Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psalmum dicam.
Exúrge glória mea, exúrge, psaltérium, & cíthara: * exúrgam dilúculo.
Confitébor tibi in pópulis Dómine: * & psalmum dicam

cam tibi in Géntibus.
Quóniam magnificáta est usque ad cælos misericórdia tua, * & usque ad nubes véritas tua.
Exaltáre super cælos Deus: * & super omnem terram glória tua.
Antiph. Quóniam in te confidit ánima mea.
Antiphona. Justa judicáte.

Psalmus 57.

SI vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte filii hóminum.
Etenim in corde iniquitátes operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.
Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.
Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, & obturántis aures suas.
Quæ non exáudiet vocem incantántium: * & venéfici incantántis sapiénter.
Deus cónteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confringet Dóminus.
Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum, donec infirméntur.
Sicut cera, quæ fluit, auferéntur: * supercécidit ignis, & non vidérunt solem.
Priúsquam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.
Lætábitur justus, cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in sánguine peccatóris.
Et dicet homo: Si útique est fructus justo: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

ERipe me de inimícis meis Deus meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.
Eripe me de operántibus iniquitátem: * & de viris sánguinum salva me.
Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.
Neque iníquitas mea, neque peccátum meum, Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, & diréxi.
Exúrge in occúrsum meum & vide: * & tu Dómine Deus virtútum, Deus Israel.
Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.
Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur ut canes, * & circuíbunt civitátem.
Ecce loquéntur in ore suo, & gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?
Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.
Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus prævéniet me.
Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequando obliviscántur

tur pópuli mei.
Dispérge illos in virtúte tua: * & depóne eos protéctor meus Dómine.
Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * & comprehendantur in supérbia sua.
Et de exectratióne,& mendácio annuntiabúntur in consummatióne: * in ira consummatiónis, & non erunt.
Et scient, quia Deus dominábitur Jacob: * & fínium terræ.
Converténtur ad vésperam, & famem patiéntur, ut canes: * & circuíbunt civitátē.
Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, & murmurábunt.
Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * & exultábo mane misericórdiam tuam.
Quia factus es suscéptor meus, * & refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.
Adjútor meus tibi psallam, quia Deus suscéptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.
Añ. Justa judicáte filii hóminum. Antiph. Da nobis.

Psalmus 59.

DEus repulísti nos, & destruxísti nos: * irátus es, & misértus es nobis.
Commovísti terram,& conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.
Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiónis.
Dedísti metuéntibus te significatiónem: * ut fúgiant a fácie arcus:
Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac déxtera tua, & exáudi me.
Deus locútus est in sancto suo: * Lætábor, & partíbor Síchimam: & convállem tabernaculórum metíbor.
Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim fortitúdo cápitis mei.
Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.
In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.
Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?
Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * & non egrediéris Deus in virtútibus nostris?
Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.
In Deo faciémus virtútem: * & ipse ad níhilum dedúcet tribulántes nos. Psalm. 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
Inhabitábo in tabernaculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Quóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis, & generatiónis.
Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam, & veritátem ejus quis requíret?
Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.
Antiph. Da nobis Dómine auxílium de tribulatióne.
Aña. Nonne Deo. Psal. 61.
NOnne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.
Nam & ipse Deus meus, & salutáris meus: * suscéptor meus, non movébor ámplius.
Quoúsque irrúitis in hóminem? * interfícitis univérsi vos: tamquam parieti inclináto, & macériæ depúlsæ?
Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, & corde suo maledicébant.
Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.
Quia ipse Deus meus, & salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.
In Deo salutáre meum, & glória mea: * Deus auxílii mei, & spes mea in Deo est.
Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: * Deus adjútor noster in ætérnum.
Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.
Nolíte speráre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: * divítiæ si áffluant, nolíte cor appónere.
Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, & tibi, Dómine, misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.
Psalmus 63.
EXáudi Deus oratiónem meam cum déprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.
Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitúdine operántium iniquitátem.
Quia exacuérunt, ut gládium, linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
Súbito sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.
Narravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?
Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.
Accédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.
Sagíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
Conturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.
Et annuntiavérunt ópera Dei: *

Dei: * & facta ejus intellexérunt.
Lætábitur justus in Dño, & sperabit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.
Antiph. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?
Antiphona. Benedícite.

Psalmus 65.

JUbiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.
Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua, Dómine!* in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.
Omnis terra adóret te, & psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.
Veníte, & vidéte ópera Dei: * terríbilis in consíliis super filios hóminum.
Qui convértit mare in arídam, in flúmine pertransíbunt pede: * ibi lætábimur in ipso.
Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus super Gentes respíciunt: * qui exásperant, non exalténtur in semetípsis.
Benedícite Gentes Deum nostrum: * & audítam fácite vocem laudis ejus.
Qui posuit ánimam meam ad vitam: * & non dedit in commotiónem pedes meos.
Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argentum.
Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatiónes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.
Transívimus per ignem, & aquam: * & eduxísti nos in refrigérium.
Introíbo in domum tuam in holocáustis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.
Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.
Holocáusta medulláta ófferam tibi cum incénso aríetum: * ófferam tibi boves cum hircis.
Veníte, audíte, & narrábo, omnes, qui timétis Deum: * quanta fecit ánimæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamávi: * & exaltávi sub lingua mea.
Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exáudiet Dóminus.
Proptérea exaudívit Deus, * & atténdit voci deprecatiónis meæ.
Benedíctus Deus, * qui non amóvit oratiónem meam, & misericórdiam suam a me.

Psalmus 67.

EXúrgat Deus, & dissipéntur inimíci ejus: * & fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus.
Sicut déficit fumus, defíciant: * sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccatóres a fácie Dei.
Et justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dei: * & delecténtur in lætítia.
Cantáte Deo, psalmum dícite nómini ejus: * iter fácite ei, qui ascéndit super occásum: Dóminus nomen illi.
Exultáte in conspéctu ejus, * turba-

turbabúntur a fácie ejus, patris orphanórum, & júdicis viduárum.
Deus in loco sancto suo:* Deus, qui inhabitáre facit uníus moris in domo.
Qui edúcit vinctos in fortitúdine: * simíliter eos, qui exásperant, qui hábitant in sepúlchris.
Deus, cum egrederéris in conspéctu pópuli tui: * cum pertransíres in desérto.
Terra mota est, étenim cæli distillavérunt a fácie Dei Sínai, * a fácie Dei Israel.
Plúviam voluntáriam segregábis Deus hæreditáti tuæ: * & infirmáta est, tu vero perfecísti eam.
Animália tua habitábunt in ea: * parásti in dulcédine tua páuperi, Deus.
Dóminus dabit verbū evangelizántibus,* virtúte multā.
Rex virtútum dilécti dilécti: * & speciéi domus dividere spólia.
Si dormiátis inter médios cleros, pennæ colúmbæ deargentátæ, * & posterióra dorsi ejus in pallóre auri.
Dum discérnit cæléstis reges super eam, nive dealbabúntur in Selmon: * mons Dei, mons pinguis.
Mons coagulátus, mons pinguis: * ut quid suspicámini montes coagulatos?
Mons, in quo beneplácitum est Deo habitáre in eo: * étenim Dóminus habitábit in finem.
Currus Dei decem míllibus múltiplex, míllia lætántium: * Dóminus in eis in Sina in sancto.
Ascendísti in altum, cepísti captivitátem: * accepísti dona in homínibus.
Etenim non credéntes: * inhabitáre Dóminum Deum.
Benedíctus Dóminus die quotídie: * prósperum iter fáciet nobis Deus salutárium nostrórum.
Deus noster, Deus salvos faciéndi: * & Dómini Dómini éxitus mortis.
Verúmtamen Deus confrínget cápita inimicórum suórum: * vérticem capílli perambulántium in delíctis suis.
Dixit Dóminus: Ex Basan convértam: * convértam in profúndum maris.
Ut intingátur pes tuus in sánguine: * lingua canum tuórum ex inimícis, ab ipso.
Vidérunt ingréssus tuos Deus, * ingréssus Dei mei: Regis mei, qui est in sancto.
Prævenérunt príncipes conjuncti psalléntibus, * in médio juvenculárum tympanistriárum.
In Ecclésiis benedícite Deo Dómino,* de fóntibus Israel.
Ibi Bénjamin adolescéntulus, in mentis excéssu.
Príncipes Juda, duces eórum: * príncipes Zábulon, príncipes Néphthali.
Manda Deus virtúti tuæ: * confírma hoc Deus, quod operátus es in nobis.
A templo tuo in Jerúsalem: * tibi ófferent reges múnera.
Increpa feras arúndinis, congregátio taurórum in vaccis

populórum : * ut exclúdant eos, qui probáti sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella volunt : vénient legáti ex Ægypto : * Æthiópia præ-véniet manus ejus Deo.

Regna terræ cantáte Deo: * psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit super cælum cæli, * ad Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vocem virtútis, date glóriam Deo super Israel, * magnificéntia ejus, & virtus ejus in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis suis, Deus Israel ipse dabit virtútem, & fortitúdinem plebi suæ: * benedíctus Deus.

Antiphona. Benedícite Gentes Deum nostrum.

Per Annum. ℣. Deus vitam meam annuntiávi tibi. ℟. Posuísti lácrymas meas in conspéctu tuo.

Pro uno Martyre. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Pro pluribus Martyribus. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Pro Confessore Pontifice. ℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Pro Confessore non Pontif. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pro una Sancta. ℣. Elégit eam Deus, & prælégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

AD LAUDES.

Antiph. Amplius lava me Dómine ab injustítia mea.

Psalmus. Miserére. 52.

Antiphona. Te decet.

Psalmus 64.

TE decet hymnus Deus in Sion : * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exáudi oratiónem meam : * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluérunt super nos : * & impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, & assumpsísti : * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ : * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exáudi nos Deus salutáris noster * spes ómnium fínium terræ, & in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndũ maris, sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, & timébunt, qui hábitant términos a signis tuis : * éxitus matutíni, & véspere delectábis.

Visitásti terram, & inebriásti eam : * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum : * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus : * in stilli-

stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti: * & exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.
Antiph. Te decet hymnus Deus in Sion.
Antiphona. Lábia mea laudábunt te in vita mea, Deus meus.
Psalm. Deus Deus meus: * ad te de luce. 16.
Aña. Dóminus judicábit.
Canticum Annæ. 1. Reg. 2.
EXultávit cor meũ in Dómino, * & exaltátum est cornu meum in Deo meo: Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.
Non est sanctus, ut est Dóminus: * neque enim est álius extra te, & non est fortis sicut Deus noster.
Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:
Recédant vétera de ore vestro: * quia Deus scientiárum, Dóminus est, & ipsi præparántur cogitatiónes.
Arcus fórtium superátus est, * & infirmi accíncti sunt róbore.
Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * & famélici saturáti sunt.
Donec stérilis péperit plúrimos: * & quæ multos habébat fílios, infirmáta est.
Dóminus mortíficat, & vivíficat: * dedúcit ad ínferos, & redúcit.
Dóminus páuperem facit, & ditat, * humíliat, & súblevat.
Súscitat de púlvere egénum, * & de stércore élevat páuperem:
Ut sédeat cum princípibus, * & sólium glóriæ téneat.
Dómini enim sunt cárdines terræ, * & pósuit super eos orbem.
Pedes sanctórũ suórum servábit, & ímpii in ténebris conticéscent: * quia non in fortitúdine sua roborábitur vir.
Dóminum formidábunt adversárii ejus: * & super ipsos in cælis tonábit:
Dóminus judicábit fines terræ, & dabit impérium Regi suo, * & sublimábit cornu Christi sui.
Aña. Dóminus judicábit fines terræ.
Aña. Cœli cælórum laudáte Deum.
Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 17.
Capitulum. Rom. 13.
NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.
Hymnus.
NOx, & ténebre, & núbila,
Confúsa mundi, & túrbida,
Lux intrat, albéscit polus,
Christus venit, discédite.
Calí-

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.
Te, Christe, solum nóvimus,
Te mente pura, & símplici,
Flendo, & canéndo, quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.
Sunt multa fucis íllita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux cæléstium
Vultu seréno illúmina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. De manu ómnium, qui odérunt nos, líbera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, habentur supra in ii. Feria 55.

FERIA QUINTA ad Matutinum.

Invitator. Dóminum, qui fecit nos,* Veníte adorémus.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

NOx atra rerum cóntegit
Terræ colóres ómnium;
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium.
Ut áuferas piácula,
Sordésque mentis ábluas;
Donésque, Christe, grátiam,
Ut arceántur crímina.
Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te, Redémptor, quærere.
Repélle tu calíginem
Intrínsecus quam máxime;
Ut in beáto gáudeat
Se collocári lúmine.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Dómine Deus.

Psalmus 68.

SAlvum me fac Deus: * quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimã meam.
Infixus sum in limo profúndi: * & non est substántia.
Veni in altitúdinem maris: * & tempéstas demérsit me.
Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces meæ: * defecérunt óculi mei, dum spero in Deum meum.
Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei: * qui odérunt me gratis.
Confortáti sunt, qui persecúti sunt me inimíci mei injúste: * quæ non rápui, tunc exolvébam.
Deus tu scis insipiéntiam meam: * & delícta mea à te non sunt abscóndita.
Non erubéscant in me, qui expéctant te, Dómine: * Dómine virtútum.
Non confundántur super me qui quærunt te, * Deus Israel.
Quóniam propter te sustínui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.
Extráneus factus sum frátribus meis, * & peregrínus fíliis matris meæ.
Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * & oppróbria ex-

exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opérui in jejúnio ánimā meam: * & factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * & factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * & in me psallébant, qui bibébant vinum.

Ego vero oratiónem meam ad te Dómine: * tempus beneplácitì Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me: * in veritáte salútis tuæ.

Eripe me de luto, ut non infigar: * líbera me ab iis, qui odérunt me, & de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tríbulor, velóciter exáudi me.

Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: * propter inimícos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum & confusiónem meam, * & reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes, qui tríbulant me: * impropérium expectávit cor meum, & misériam.

Et sustínui, qui simul contristarétur, & non fuit: * & qui consolarétur, & non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * & in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum: * & in retributiónes & in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum, ne vídeant: * & dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * & furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum desérta: * & in tabernáculis eórum non sit, qui inhábitet.

Quóniam, quem tu percussísti, persecúti sunt: * & super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * & non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * & cum justis non scribántur.

Ego sum pauper, & dolens: * salus tua Deus suscépit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * & magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum, * córnua producéntem, & úngulas.

Vídeant páuperes, & læténtur: * quærite Deum, & vivet ánima vestra:

Quóniam exaudívit páuperes Dóminus: * & vinctos suos non despéxit.

Laudent illum cæli, & terra, * mare, & ómnia reptília in eis.

Quó-

Quóniam Deus salvam fáciet Sion: * & ædificabúntur civitátes Juda.
Et inhabitábunt ibi, * & hæreditáte acquírent eam.
Et semen servórum ejus possidébit eam; * & qui díligunt nomen ejus, habitábunt in ea. Psalmus 69.

DEus in adjutórium meum inténde: * Dómine ad adjuvándum me festína.
Confundántur, & revereántur, * qui quærunt ánimam meam:
Avertántur retrórsum, & erubéscant, * qui volunt mihi mala:
Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, & læténtur in te omnes, qui quærunt te, * & dicant semper: Magnificétur Dóminus qui díligunt salutáre tuum.
Ego vero egénus, & pauper sum: * Deus ádjuva me.
Adjútor meus, & liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.
Antiph. Dómine Deus in adjutórium meum inténde.
Aña. Esto mihi, Psal. 70.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me, & éripe me.
Inclína ad me aurem tuam, * & salva me.
Esto mihi in Deum protectórem, & in locum munítum: * ut salvum me fácias.
Quóniam firmaméntũ meum, * & refúgiũ meum es tu.
Deus meus éripe me de manu peccatóris, * & de manu contra legem agéntis, & iníqui:
Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.
In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protéctor meus.
In te cantátio mea semper: * tamquam prodígium factus sum multis: & tu adjútor fortis.
Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuã.
Ne projícias me in témpore senectútis: * cum defécerit virtus mea, ne derelínquas me.
Quia dixérunt inimíci mei mihi: * & qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum.
Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, & comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.
Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum réspice.
Confundántur, & defíciant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, & pudóre, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper sperábo: * & adjíciam super omnem laudem tuam.
Os meum annuntiábit justítiam tuam; * tota die salutáre tuum.
Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in potén-

téntias Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ solíus.
Deus docuísti me a juventúte mea: * & usque nunc pronuntiábo mirabília tua.
Et usque in senéctam, & sénium: * Deus ne derelínquas me,
Donec annúntiem bráchium tuum * generatióni omni, quæ ventúra est.
Poténtiam tuam,& justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?
Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas, & malas: & convérsus vivificásti me: * & de abyssis terræ íterum reduxísti me.
Multiplicásti magnificéntiam tuam: * & convérsus consolátus es me.
Nam & ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara, sanctus Israel.
Exultábunt lábia mea cum cantávero tibi; * & ánima mea, quam redemísti.
Sed & lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi, & revériti fúerint, qui quærunt mala mihi. Psalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * & justítiam tuam filio regis.
Judicáre pópulum tuum in justítia, * & páuperes tuos in judício.
Suscípiant montes pacem pópulo: * & colles justítiam.
Judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.
Et permanébit cum sole, & ante lunam, * in generatióne, & generatiónem.
Descéndet sicut plúvia in vellus: * & sicut stillicídia stillántia super terram.
Oriétur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.
Et dominábitur a mari usque ad mare: * & a flúmine usque ad términos orbis terrárum.
Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.
Reges Tharsis,& ínsulæ múnera ófferent: * reges Arabum, & Saba dona addúcent.
Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:
Quia liberábit páuperem a poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.
Parcet páuperi, & ínopi:* & ánimas páuperum salvas fáciet.
Ex usúris, & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus:* & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum

in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dóminus Deus Israel: * qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.
Antiph. Esto mihi, Dómine, in Deum protectórem.
Antiph. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

QUam bonus Israel Deus * his, qui recto sunt corde!
Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.
Quia zelávi super iníquos,* pacem peccatórum videns.
Quia non est respéctus morti eórum: * & firmaméntum in plaga eórum.
In labóre hóminum non sunt, * & cum homínibus non flagellabúntur.
Ideo ténuit eos supérbia,* opérti sunt iniquitáte, & impietáte sua.
Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum; * transiérunt in affectum cordis.
Cogitavérunt,& locúti sunt nequítiam: * iniquitátem in excélso locúti sunt.
Posuérunt in cælum os suum: * & lingua eórum transívit in terra.
Ideo convertétur pópulus meus hic: * & dies pleni inveniéntur in eis.
Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * & si est sciéntia in excélso?
Ecce ipsi peccatóres, & abundántes in sæculo, * obtinúerunt divítias.
Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * & lavi inter innocéntes manus meas:
Et fui flagellátus tota die, * & castigátio mea in matutínis.
Si dicébam: Narrábo sic:* ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.
Existimábam, ut cognóscerem hoc,* labor est ante me:
Donec intrem in sanctuárium Dei: * & intélligam in novíssimis eórum.
Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos, dum allevaréntur.
Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: * periérunt propter iniquitátem suam.
Velut sómnium surgéntium, Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad nihilum rédiges.
Quia inflammátum est cor meum, & renes mei commutáti sunt: * & ego ad nihilum redáctus sum, & nescívi.
Ut juméntum factus sum apud te: * & ego semper tecum.
Tenuísti manum déxteram meam: * & in voluntáte tua deduxísti me, & cum glória suscepísti me.
Quid enim mihi est in cælo?*

lo? * & a te quid vólui super terram?
Defécit caro mea, & cor meum: * Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.
Quia ecce, qui elóngant se a te, períbunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.
Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam.
Ut annúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filiæ Sion. Psalmus 73.

UT quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?
Memor esto congregatiónis tuæ, * quam possedísti ab inítio.
Redemísti virgam hæreditátis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Leva manus tuas in supérbias eórum in finem: * quanta malignátus est inimícus in sancto!
Et gloriáti sunt, qui odérunt te, * in médio solemnitátis tuæ.
Posuérunt signa sua, signa: * & non cognovérunt sicut in éxitu super summum.
Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus in idípsum: * in secúri, & áscia dejecérunt eam.
Incendérunt igni Sanctuárium tuum: * in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui.
Dixérunt in corde suo cognátio eórum simul: * Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei a terra.
Signa nostra non vídimus, jam non est Prophéta: * & nos non cognóscet ámplius.
Usquequo, Deus, improperábit inimícus: * írritat adversárius nomen tuum in finem?
Ut quid avértis manum tuam, & déxteram tuam, * de médio sinu tuo in finem?
Deus autem Rex noster ante sæcula, * operátus est salútem in médio terræ.
Tu confirmásti in virtúte tua mare: * contribulásti cápita dracónum in aquis.
Tu confregísti cápita dracónis: * dedísti eum escam pópulis Æthíopum.
Tu dirupísti fontes, & torréntes: * tu siccásti flúvios Ethan.
Tuus est dies, & tua est nox: * tu fabricátus es auróram, & solem.
Tu fecísti omnes términos terræ: * æstátem, & ver tu plasmásti ea.
Memor esto hujus, inimícus improperávit Dómino: * & pópulus insípiens incitávit nomen tuum.
Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi: * & ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Réspice in testaméntum tuum: * quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitátum.
Ne avertátur húmilis factus confúsus: * pauper, & inops laudábunt nomen tuum.
Exúrge Deus, júdica caus-

ſam tuam: * memor eſto improperiórum tuórum, eórum, quæ ab inſipiénte ſunt tota die.

Ne oblivifcáris voces inimicórum tuórum: * ſupérbia eórum, qui te odérunt, aſcéndit ſemper.

Antiphona. Liberáſti virgam hæreditátis tuæ.

Antiph. Et invocabimus.

Pſalmus 74.

COnfitébimur tibi Deus:* confitébimur, & invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua:* cum accépero tempus, ego juſtítias judicábo.

Liquefácta eſt terra, & omnes, qui hábitant in ea:* ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.

Nolíte extóllere in altum cornu veſtrum:* nolíte loqui advérſus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex eſt.

Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dñi vini meri plenus miſto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non eſt exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in ſæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua juſti.

Pſalmus 75.

NOtus in Judæa Deus:* in Iſrael magnum nomen ejus.

Et factus eſt in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * ſcutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti ſunt omnes inſipiéntes corde.

Dormiérunt ſomnum ſuũ:* & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus ſuis.

Ab increpatióne tua Deus Jacob * dormitavérunt, qui aſcendérunt equos.

Tu terríbilis es, & quis reſíſtet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecíſti judícium: * terra trémuit, & quiévit.

Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut ſalvos fáceret omnes manſuétos terræ.

Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem feſtum agent tibi.

Vovéte & réddite Dómino Deo veſtro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.

Terríbili & ei, qui aufert ſpíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.

Aña. Et invocábimus nomen tuum, Dómine.

Aña. Tu es Deus.

Pſalmus 76.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, & inténdit mihi.

In die

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * & non sum deceptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, & delectátus sum, & exercitátus sum: & defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, & non sum locútus.

Cogitávi dies antíquos: * & annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * & exercitábar, & scopébam spíritum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non apponet, ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatiónem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas.

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutátio déxteræ Excélsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * & in adinventiónibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus, qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, & Joseph.

Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: * & timuérunt, & turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárũ: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tránseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérũt coruscatiónes tuæ orbi terræ: * commóta est, & contrémuit terra.

In mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis: * & vestígia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum: * in manu Móysi, & Aaron. Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítio.

Quanta audívimus, & cognóvimus ea: * & patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a filiis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, & virtútes ejus, & mirabília ejus, * quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * & legem pósuit in Israel.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea filiis suis: * ut cognóscat generátio áltera.

Filii, qui nascéntur, & exúrgent: * & narrábunt filiis suis.

Ut ponant in Deo spem suam, & non obliviscántur

óperum Dei: * & mandáta ejus exquírant.
Ne fiant ſicut patres eórum, * generátio prava, & exáſperans;
Generátio, quæ non diréxit cor ſuum: * & non eſt créditus cum Deo ſpíritus ejus.
Fílii Ephrem intendéntes, & mitténtes arcum, * convérſi ſunt in die belli.
Non cuſtodiérunt teſtaméntum Dei: * & in lege ejus noluérunt ambuláre.
Et oblíti ſunt benefactórum ejus, * & mirabílium ejus, quæ oſténdit eis.
Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægypti, * in campo Táneos.
Interrúpit mare, & perdúxit eos: * & ſtátuit aquas quaſi in utre.
Et dedúxit eos in nube diéi: * & tota nocte in illuminatióne ignis.
Interrúpit petram in erémo: * & adaquávit eos, velut in abyſſo multa.
Et edúxit aquam de petra: * & dedúxit tamquam flúmina aquas.
Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélſum in inaquóſo.
Et tentavérunt Deum in córdibus ſuis: * ut péterent eſcas animábus ſuis.
Et male locúti ſunt de Deo: * dixérunt: Numquid póterit Deus paráre menſam in desérto?
Quóniam percúſſit petram, & fluxérunt aquæ, * & torréntes inundavérunt.
Numquid & panem póterit dare, * aut paráre menſam pópulo ſuo?
Ideo audívit Dóminus, & dìſtulit: * & ignis accénſus eſt in Jacob, & ira aſcéndit in Iſrael.
Quia non credidérunt in Deo, * nec ſperavérunt in ſalutári ejus:
Et mandávit núbibus déſuper, * & jánuas cæli apéruit.
Et pluit illis manna ad manducándum, * & panem cæli dedit eis.
Panem Angelórum manducávit homo: * cibária miſit eis in abundántia.
Tránſtulit Auſtrum de cælo: * & indúxit in virtúte ſua Africum.
Et pluit ſuper eos ſicut púlverem carnes: * & ſicut arénam maris volatília pennáta.
Et cecidérunt in médio caſtrórum eórum, * circa tabernácula eórum.
Et manducavérunt, & ſaturáti ſunt nimis, & deſidérium eórum áttulit eis: * non ſunt fraudáti a deſidério ſuo.
Adhuc eſcæ eórum erant in ore ipsórum: * & ira Dei aſcéndit ſuper eos.
Et occídit pingues eórum: * & eléctos Iſrael impedívit.
In ómnibus his peccavérunt adhuc: * & non credidérunt in mirabílibus ejus.
Et defecérunt in vanitáte dies eórum, * & anni eórum cum feſtinatióne.
Cum occíderet eos, quærébant

bant eum:* & revertebántur, & dilúculo veniébant ad eum.

Et rememoráti sunt, quia Deus adjutor est eórum: * & Deus excélsus redémptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore suo, * & lingua sua mentiti sunt ei:

Cor autem eórum non erat rectum cum eo: * nec fidéles hábiti sunt in testaménto ejus.

Ipse autem est miséricors, & propítius fiet peccátis eórum: * & non dispérdet eos.

Et abundávit, ut avérteret iram suam: * & non accéndit omnem iram suam.

Et recordátus est, quia caro sunt: * spíritus vadens, & non rédiens.

Quóties exacerbavérunt eũ in desérto, * in iram concitavérunt eum in inaquóso?

Et convérsi sunt, & tentavérunt Deum: * & sanctum Israel exacerbavérunt.

Non sunt recordáti manus ejus: * die, qua redémit eos de manu tribulántis.

Sicut pósuit in Ægypto signa sua: * & prodígia sua in campo Táneos.

Et convértit in sánguinem flúmina eórum, * & imbres eórum, ne bíberent.

Misit in eos cœnomyíam, & comédit eos: * & ranam, & dispérdidit eos.

Et dedit ærúgini fructus eórum: * & labóres eórum locústæ.

Et occídit in grándine víneas eórum: * & moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * & possessiónem eórum igni.

Misit in eos iram indignatiónis suæ, * indignatiónem, & iram; & tribulatiónẽ, immissiónes per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * & juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægypti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves pópulum suum: * & perdúxit eos tamquam gregem in desérto.

Et dedúxit eos in spe, & non timuérunt: * & inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificatiónis suæ; * montem, quem acquisívit déxtera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes: * & sorte divísit eis terram in funículo distributiónis.

Et habitáre fecit in tabernáculis eórum * tribus Israel.

Et tentavérunt, & exacerbavérunt Deum excélsum: * & testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, & non servavérunt pactum: * quemádmodum patres eórum convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * & in sculptílibus suis ad æmulatiónem eum provocavérunt.

Audívit Deus, & sprevit:* & ad níhilum redégit valde Israel.
Et répulit tabernáculum Silo * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.
Et trádidit in captivitátem virtútem eórum: * & pulchritúdinem eórum in manus inimíci.
Et conclúsit in gládio pópulum suum: * & hæreditátem suam sprevit.
Júvenes eórum comédit ignis: * & vírgines eórum non sunt lamentátæ.
Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * & víduæ eórum non plorabántur.
Et excitátus est tamquam dórmiens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.
Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.
Et répulit tabernáculum Joseph: * & tribum Ephraim non elégit.
Sed elégit tribum Juda, * montem Sion, quem diléxit.
Et ædificávit sicut unicórnium sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.
Et elégit David servum suum, & sústulit eum de grégibus óvium: * de post fœtántes accépit eum.
Páscere Jacob servum suum, * & Israel hæreditátem suam.
Et pavit eos in innocéntia cordis sui: * & in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.
Aña. Tu es Deus, qui facis mirabília.
Antiph. Propítius esto.

Psalmus 78.

DEus venérunt Gentes in hæreditátem tuam, polluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.
Posuérunt morticína servórum tuórum, escas volatílibus cæli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.
Effudérunt sánguinem eórum, tamquam aquam, in circúitu Jerúsalem: * & non erat, qui sepelíret.
Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannátio, & illúsio his, qui in circúitu nostro sunt.
Usquequo Dómine irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?
Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * & in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt.
Quia comedérunt Jacob: * & locum ejus desolavérunt.
Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito antícipent nos misericórdiæ tuæ: * quia páuperes facti sumus nimis.
Adjuva nos Deus salutáris noster, & propter glóriam nóminis tui Dómine líbera nos: * & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:
Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * & innotéscat in natiónibus coram

ram óculis nostris.

Ultio sánguinis servórum tuórum, qui effúsus est: * introëat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * póssidе filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptulum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi, Dñe.

Nos autem pópulus tuus, & oves páscuæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatiónem & generatiónem* annuntiábimus laudem tuam. Psalmus 79.

QUi regis Israel, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim:* manifestáre coram Ephraim, Bénjamin, & Manásse.

Excita poténtiam tuam, & veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Dómine Deus virtútum: * quoúsque irascéris super oratiónem servi tui?

Cibábis nos pane lacrymárum: * & potum dabis nobis in lácrymis in mensúra.

Posuísti nos in contradictiónem vicínis nostris: * & inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Víneam de Ægypto transtulísti: * ejecísti Gentes, & plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radíces ejus, & implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * & arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmites suos usque ad mare: * & usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti macériam ejus: * & vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * & singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere:* réspice de cælo, & vide, & vísita víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit déxtera tua: * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, & suffóssa * ab increpatióne vultus tui períbunt.

Fiat manus tua super virum déxteræ tuæ: * & super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * & nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútū convérte nos: * & osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

Antiph. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

Per Annum. ℣. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. ℟. Et ánima mea, quam redemísti.

Pro uno Martyre, ℣. Glória & honóre coronásti eum Dómine.

℞. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro pluribus Martyribus.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℞. Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Confessore Pontif. & non Pontif. ℣. Amávit eum, Dóminus, & ornávit eum. ℞. Stolā glóriæ índuit eum.

Pro una Sancta. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℞. Inténde, próspere procéde, & regna.

AD LAUDES.

Antiphona. Tibi soli peccávi, Dómine miserére mei.

Psalmus. Miserére. 52.

Aña. Dómine. Psalm. 89.

DOmine refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatiónem.

Priúsquam montes fierent, aut formarétur terra, & orbis: * a sæculo, & usque in sæculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * & dixísti: Convertímini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tránseat, mane flóreat & tránseat: * véspere décidat, indúret, & aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * & in furóre tuo turbáti sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo, * sæculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * & in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus octogínta anni: * & ámplius eórum labor, & dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * & corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ, * & præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac, * & erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * & deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * & exultávimus & delectáti sumus ómnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: * annis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua: * & dírige filios eórum.

Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrárum dírige super nos, * & opus mánuum nostrárum dírige.

Aña. Dómine refúgium factus es nobis. Aña. In matutínis meditábor in te.

Psalm. Deus Deus meus. 16.

Antiphona. Cantémus.

Canticum Moysi. Exod. 15.

CAntémus Dómino: glorióse enim magnificátus

ctus est, * equum & ascensórem dejécit in mare.
Fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, * & factus est mihi in salútem:
Iste Deus meus, & glorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.
Dóminus quasi vir pugnátor, omnípotens nomen ejus. * Currus Pharaónis, & exércitum ejus projécit in mare.
Elécti príncipes ejus submérsi sunt in mari rubro.* Abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.
Déxtera tua, Dómine, magnificáta est in fortitúdine: déxtera tua, Dómine, percússit inimícum:*Et in multitúdine glóriæ tuæ deposuísti adversários tuos:
Misísti iram tuam, quæ devorávit eos sicut stípulam. * Et in spíritu furóris tui congregátæ sunt aquæ:
Stetit unda fluens, * congregátæ sunt abyssi in médio mari.
Dixit inimícus: pérsequar, & comprehéndam; * dívidam spólia, implébitur ánima mea.
Evaginábo gládium meum,* interfíciet eos manus mea.
Flavit spíritus tuus, & opéruit eos mare: * submérsi sunt quasi plumbum in aquis vehementíbus.
Quis símilis tui in fórtibus, Dómine? * quis símilis tui, magníficus in sanctitáte, terríbilis, atque laudábilis, fáciens mirabília?
Extendísti manum tuam, & devorávit eos terra. * Dux fuísti in misericórdia tua pópulo, quem redemísti:
Et portásti eum in fortitúdine tua: * ad habitáculum sanctum tuum.
Ascendérunt pópuli, & iráti sunt: * dolóres obtinuérunt habitatóres Philísthiim.
Tunc conturbáti sunt príncipes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.
Irruat super eos formído, & pavor, * in magnitúdine bráchii tui:
Fiant immóbiles quasi lapis, donec pertránseat pópulus tuus, Dómine: * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.
Introdúces eos, & plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo, quod operátus es Dómine: Sanctuárium tuum, Dómine, quod firmavérunt manus tuæ, * Dóminus regnábit in ætérnum, & ultra.
Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus, & equítibus ejus in mare: * & redúxit super eos Dóminus aquas maris.
Filii autem Israel ambulavérunt per siccum * in médio ejus.
Antiph. Cantémus Dómino glorióse. Aña. In sanctis ejus laudáte Deum.
Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 17.

Capi-

Capitulum. Rom. 13.

NOx præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis: sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit áurea:
Pallens facéssat cæcitas,
Quæ nosmet in præceps diu
Erróre traxit dévio.

Hæc lux serénum cónferat,
Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum;
Volvámus obscúrum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus,
Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus ínquinet.

Speculátor adstat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit,
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua.
℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. In sanctitáte serviámus Dómino, & liberábit nos ab inimícis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria ii. 55.

FERIA SEXTA

Ad Matutinum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Quóniam ipse fecit nos.

Psalmus. Veníte, exultémus Dómino, jubilémus. 2.

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæmonum
In nóctibus delíquimus,
Abstérgat illud cælitus
Tuæ poféstas glóriæ.

Ne corpus adstet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc Redémptor, quæsumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis,
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Antiphona. Exultáte.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba: * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Egypti: * linguam, quam

quam non nóverat, audívit.
Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.
In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.
Audi pópulus meus, & contestábor te: * Israel, si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.
Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.
Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Israel non inténdit mihi.
Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.
Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:
Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * & super tribulántes eos misíssem manum meam.
Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * & erit tempus eórum in sæcula.
Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle saturávit eos. Psalmus 81.
DEus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.
Usquequo judicátis iniquitátem: * & fácies peccatórum súmitis?
Judicáte egéno, & pupíllo: * húmilem, & páuperem justificáte.
Erípite páuperem: * & egénum de manu peccatóris liberáte.
Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.
Ego dixi: Dii estis, * & filii Excélsi omnes.
Vos autem sicut hómines moriémini: * & sicut unus de príncipibus cadétis.
Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.
Antiph. Exultáte Deo adjutóri nostro.
Aña. Tu solus. Psal. 82.
DEus, quis símilis erit tibi? * ne táceas, neque compescáris Deus:
Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * & qui odérunt te, extulérunt caput.
Super pópulum tuum malignavérunt consílium: * & cogitavérunt advérsus sanctos tuos.
Dixérunt: Veníte, & disperdámus eos de Gente: * & non memorétur nomen Israel ultra.
Quóniam cogitavérunt unanímiter: * simul advérsum te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idumæórum, & Ismahelítæ:
Moab, & Agaréni, Gebal, & Ammon, & Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.
Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutórium filiis Lot.

Fac

Fac illis sicut Mádian, & Sísaræ; * sicut Jabin in torrénte Cisson.
Dispeniérunt in Endor: * facti sunt, ut stercus terræ.
Pone príncipes eórum sicut Oreb, & Zeb, * & Zébee, & Sálmana.
Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus Sanctuáriũ Dei.
Deus meus pone illos, ut rotam: * & sicut stípulam ante fáciem venti.
Sicut ignis, qui combúrit silvam: * & sicut flamma combúrens montes.
Ita persequéris illos in tempestáte tua: * & in ira tua turbábis eos.
Imple fácies eórum ignomínia: * & quærent nomen tuum, Dómine.
Erubéscant, & conturbéntur in sæculum sæculi: * & confundántur, & péreant.
Et cognóscant, quia nomen tibi Dóminus: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

QUam diléćta tabernácula tua, Dómine virtútum: * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, & caro mea, * exultavérũt inDeum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noster áspice Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átris tuis: * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, & veritátem diligit Deus: * grátiam & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.
Antiphona. Tu solus Altíssimus super omnem terram.
Antiphona. Benedixísti.

Psalmus 84.

BEnedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.
Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.
Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.
Convérte nos Deus salutáris noster: * & avérte iram

tuam

tuam a nobis.
Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?
Deus tu convérsus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.
Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.
Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;
Et super sanctos suos, * & in eos, qui convertúntur ad cor.
Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.
Misericórdia, & véritas obviavérunt sibi: * justítia, & pax osculátæ sunt.
Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.
Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.
Justítia ante eum ambulábit: * & ponet in via gressus suos. Psalmus 85.
INclína Dñe aurem tuam, & exáudi me: * quóniam inops, & pauper sum ego.
Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: * salvum fac servum tuum, Deus meus, sperántem in te.
Miserére mei Dómine, quóniam ad te clamávi tota die; * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.
Quóniam tu Dómine suávis, & mitis: * & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.
Auríbus pércipe Dómine oratiónem meam: * & inténde voci deprecatiónis meæ.
In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.
Non est símilis tui in diis, Dómine: * & non est secúndum ópera tua.
Omnes Gentes, quascúmque fecísti, vénient, & adorábunt coram te Dómine: * & glorificábunt nomen tuum.
Quóniam magnus es tu, & fáciens mirabília: * tu es Deus solus.
Deduc me Dómine in via tua, & ingrédiar in veritáte tua: * lætétur cor meum, ut tímeat nomen tuum.
Confitébor tibi Dñe Deus meus, in toto corde meo: * & glorificábo nomen tuum in ætérnum.
Quia misericórdia tua magna est super me: * & eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.
Deus, iníqui insurrexérunt super me, & synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt te in conspéctu suo.
Et tu Dómine Deus miserátor, & miséricors, * pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.
Réspice in me, & miserére mei, * da impérium tuum púero tuo, & salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Fac

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant, qui odérunt me, & confundántur:* quóniam tu Dómine adjuvísti me, & consolátus es me.
Antiphona. Benedixísti Dómine terram tuam.
Antiph. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, & Babylónis: * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Psalmus 87.

DOmine Deus salútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea; * inclína aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te Dómine tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te Dómine clamávi: * & mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid Dómine repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, & in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt

dérunt me simul.
Elongásti a me amícum, & próximum, * & notos meos a miséria.
Antiphona. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.
Antiphona. Benedíctus.

Psalmus 88.

MIsericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.
In generatiónem, & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.
Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.
Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.
Et ædificábo in generatiónem, & generatiónem * sedem tuam.
Confitebúntur cæli mirabília tua Dómine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.
Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?
Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus & terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.
Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.
Tu dominâris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.
Tu humiliásti, sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cæli, & tua est terra, orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, & mare tu creásti.
Thabor, & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia, & judícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia, & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israel regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil profíciet inimícus in eo, * & fílius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum

eum in fugam convértam:
Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * & testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi sémen ejus: * & thronum ejus sicut dies cæli.
Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint.
Si justítias meas profanáverint: * & mandáta mea non custodíerint.
Visitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo: * & sicut luna perfécta in ætérnum, & testis in cælo fidélis.
Tu vero repulísti, & despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.
Usquequo Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?
Memoráre, quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?
Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine: * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine: * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Bene-

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

DEus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum líbere egit.

Exaltáre, qui júdicas terram: * redde retributiónem supérbis.

Usquequo peccatóres, Dómine: * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, & loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustítiam.

Pópulum tuum, Dómine, humiliavérunt: * & hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, & ádvenam interfecérunt: * & pupíllos occidérunt.

Et dixérunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intellígite insipiéntes in pópulo: * & stulti aliquándo sápite.

Qui plantávit aurem, non áudiet? * aut qui finxit óculum, non consíderat?

Qui córripit Gentes, non árguet: * qui docet hóminem sciéntiam?

Dóminus scit cogitatiónes hóminum, * quóniam vanæ sunt.

Beátus homo, quem tu erudiéris Dómine, * & de lege tua docúeris eum:

Ut mítiges ei a diébus malis: * donec fodiátur peccatóri fóvea.

Quia non repéllet Dóminus plebem suam: * & hæreditátem suam non derelínquet.

Quoadúsque justítia convertátur in judícium: * & qui juxta illam omnes, qui recto sunt corde.

Quis consúrget mihi advérsus malignántes? * aut quis stabit mecum advérsus operántes iniquitátem?

Nisi quia Dóminus adjúvit me: * paulo minus habitásset in inférno ánima mea.

Si dicébam: Motus est pes meus: * misericórdia tua, Dómine, adjuvábat me.

Secúndū multitúdinem dolórum meórum in corde meo: * consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitátis: * qui fingis labórem in præcépto?

Captábunt in ánimam justi: * & sánguinem innocéntem condemnábunt.

Et factus est mihi Dóminus in refúgium, * & Deus meus in adjutórium spei meæ.

Et reddet illis iniquitátem ipsórum: & in malítia eórum dispérdet eos: * dispérdet illos Dóminus Deus noster.

Antiphona. Benedíctus Dóminus in ætérnum.

Antiphona. Cantáte.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes gló-

glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dño pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, & exúltet terra, commoveátur mare & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua. Psalm. 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiph. Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus.
Per Annum. ℣. Intret orátio mea in conspéctu tuo, Dómine. ℟. Inclína aurem tuam ad precem meam.
Pro uno Martyre, ℣. Posuísti Dómine super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Pro

Pro pluribus Martyribus.
℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectentur in lætítia.
Pro Confessore Pontifice.
℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi. ℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.
Pro Confessore non Pontif.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.
Pro una Sancta. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

AD LAUDES.

Antiph. Spíritu principáli confirma cor meum Deus. Psalm. Miserére mei. 52.
Antiphona. In veritáte.

Psalmus 142.

Domine exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitã meam.
Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:
Velóciter exáudi me Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * & símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dñe vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Antiph. In veritáte tua exáudi me Dómine.
Antiph. Illúmina Dómine vultum tuum super nos.
Psal. Deus Deus meus. 16.
Antiphona. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Domine audívi auditiónem tuam, * & tímui.
Dómine opus tuum, * in médio annórũ vivífica illud.
In médio annórum notum fácies: * cum irátus fúeris, misericórdiæ recordáberis.
Deus ab Austro véniet: * & sanctus de monte Pharan: Opéruit cælos glória ejus: * &

& laudis ejus plena est terra.
Splendor ejus ut lux erit: * córnua in mánibus ejus.
Ibi abscóndita est fortitúdo ejus: * ante fáciem ejus ibit mors.
Et egrediétur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, & mensus est terram.
Aspéxit, & dissólvit Gentes: * & contríti sunt montes sæculi.
Incurváti sunt colles mundi, * ab itinéribus æternitátis ejus.
Pro iniquitáte vidi tentória Æthiópiæ, * turbabúntur pelles terræ Mádian.
Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?
Qui ascéndes super equos tuos: * & quadrígæ tuæ salvátio.
Súscitans suscitábis arcum tuum, * juraménta tribubus, quæ locútus es.
Flúvios scindes terræ: vidérunt te, & doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.
Dedit abyssus vocem suam:* altitúdo manus suas levávit.
Sol & luna stetérunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.
In frémitu conculcábis terram: * in furóre obstupefácies Gentes.
Egréssus es in salútem pópuli tui, * in salútem cum Christo tuo.
Percussísti caput de domo ímpii:* denudásti fundaméntum ejus usque ad collum.
Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.
Exultátio eórum, * sicut ejus, qui dévorat páuperem in abscóndito.
Viam fecísti in mari equis tuis: * in luto aquárum multárum.
Audívi, & conturbátus est venter meus: * a voce contremuérunt lábia mea.
Ingrediátur putrédo in óssibus meis, * & subter me scáteat.
Ut requiéscam in die tribulatiónis: * ut ascéndam ad pópulū accínctum nostrum.
Ficus enim non florébit: * & non erit germen in víneis.
Mentiétur opus olívæ: * & arva non ásferent cibum.
Abscindétur de ovíli pecus: * & non erit arméntum in præsépibus.
Ego autem in Dómino gaudébo: * & exultábo in Deo Jesu meo.
Deus Dóminus fortitúdo mea: * & ponet pedes meos quasi cervórum.
Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Antiphona. Dómine audívi audítum tuum, & tímui.

Antiphona. In tympano & choro, in chordis & órgano laudáte Deum.

Psalmus. Laudáte Dóminum de cælis. 16.

Capi-

Capitulum. Rom. 13.

NOx præcéſſit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis, ſicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

ÆTérna cæli glória,
Beáta ſpes mortálium,
Summi Tonántis Unice,
Caſtæque proles Vírginis.
Da déxteram ſurgéntibus,
Exúrgat & mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates repéndat débitas.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque ſolem núntius:
Cadunt tenébræ nóctium:
Lux ſancta nos illúminet.
Manénſque noſtris sénſibus,
Noctem repéllat ſæculi,
Omníque fine témporis
Purgáta ſervet péctora.
Quæsíta jam primum Fides
In corde radíces agat;
Secúnda Spes congáudeat,
Qua major extat Cháritas.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc,& per omne ſæculum.
Amen.

℣. Repléti ſumus mane miſericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti ſumus.

Ad Benedictus, Aña. Per víſcera miſericórdiæ Dei noſtri viſitávit nos óriens ex alto.

Preces quando dicuntur, habentur ſupra in Feria ii. 55.

SABBATO

Ad Matutinum.

Invitator. Dóminum Deum noſtrum,* Veníte adorémus.

Pſal. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

SUmmę Parens Clementię,
Mundi regis qui máchinā,
Uníus & ſubſtántiæ,
Trinúſque persónis Deus.
Noſtros pius cum cánticis
Fletus benígne súſcipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.
Lumbos jecúrque mórbidum
Flammis adúre cóngruis;
Accíncti ut artus éxcubent
Luxu remóto péſſimo.
Quicúmque ut horas nóctiū
Nunc concinēdo rúmpimus,
Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.
Præſta, Pater piíſſime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne ſæculum.
Amen.

Antiphona. Quia mirabília.

Pſalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum:* quia mirabília fecit.
Salvávit ſibi déxtera ejus:* & bráchium ſanctum ejus.
Notum fecit Dóminus ſalutáre ſuum: * in conſpéctu Géntium revelávit juſtítiam ſuam.
Recordátus eſt miſericórdiæ ſuæ: * & veritátis ſuæ dómui Iſrael.
Vidérunt omnes términi terræ: * ſalutáre Dei noſtri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cātáte,& exultáte,& psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce pſalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conſpéctu Regis Dómi-

Dómini : * moveátur mare, & plenitúdo ejus : orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dñi : * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte. *Psalmus 98.*

DOminus regnávit, irascántur pópuli : * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus:* & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno : quóniam terríbile, & sanctum est : * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes : * judícium, & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus : * quóniam sanctum est.
Móyses, & Aaron in sacerdótibus ejus : * & Sámuel inter eos, qui invocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos : * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus : * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos : * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus : * quóniam sanctus Dñus Deus noster.

Antiphona. **Quia mirabília.**

Sequens Aña, & Psalmus **Jubiláte,** *hic prætermittitur, quando dicitur in Laudibus, & in Sabbatis, in quibus fit Offic. de S. Maria, & ejus loco dicitur Aña, & Psal.* **Bonum est confitéri Dómino.**

Aña. Jubiláte. *Psalm. 99.*

JUbiláte Deo omnis terra:* servíte Dómino in lætítia.
Introíte in conspéctu ejus:* in exultatióne.
Scitóte, quóniam Dóminus ipse est Deus : * ipse fecit nos, & non ipsi nos.
Pópulus ejus, & oves páscuæ ejus : * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis : confitémini illi.
Laudáte nomen ejus : quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus: * & usque in generatiónem, & generatiónem véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

BOnum est confitéri Dómino, * & psállere nómini tuo, Altíssime;
Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam, * & veritátem tuam per noctem;
In decachórdo psaltério : * cum cántico, in cíthara.
Quia delectásti me Dñe in factúra tua : * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet:*

ſcet : * & ſtultus non intélliget hæc.
Cum exórti fúerint peccatóres ſicut fœnum : * & aparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.
Ut intéreant in ſæculum ſæculi : * tu autem Altíſſimus in ætérnum, Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt : * & diſpergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur ſicut unicórnis cornu meum : * & ſenéctus mea in miſericórdia úberi.
Et deſpéxit óculus meus inimícos meos : * & in inſurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Juſtus ut palma florébit : * ſicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini:* in átriis domus Dei noſtri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in ſenécta úberi : * & bene patiéntes erunt, ut annúntient.
Quóniam rectus Dóminus Deus noſter : * & non eſt iníquitas in eo.

Pſalmus 100.

Miſericórdiam, & judícium * cantábo tibi Dómine :
Pſallam, & intélligam in via immaculáta, * quando vénies ad me.
Perambulábam in innocéntia cordis mei, * in médio domus meæ.
Non proponébam ante óculos meos rem injúſtam: * faciéntes prævaricatiónes odívi.
Non adhæſit mihi cor pravum : * declinántem a me malígnũ non cognoſcébam.
Detrahéntem ſecréto próximo ſuo, * hunc perſequébar.
Supérbo óculo,& inſatiábili corde,*cum hoc non edébam.
Oculi mei ad fidéles terræ, ut ſédeant mecum : * ámbulans in via immaculáta, hic mihi miniſtrábat.
Non habitábit in médio domus meæ, qui facit ſupérbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conſpéctu oculórum meórum.
In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ : * ut diſpérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Antiphona. Jubiláte Deo omnis terra.
Vel Aña. Bonum eſt confitéri Dómino.
Aña. Clamor meus.

Pſalmus 101.

Dómine exáudi oratiónem meam : * & clamor meus ad te véniat.
Non avértas fáciem tuam a me : * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te : * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt ſicut fumus dies mei : * & oſſa mea ſicut crémium aruérunt.
Percúſſus ſum ut fœnum, & áruit cor meum : * quia obli-

oblítus sum comédere panem meum.

A voce gémitus mei: * adhæsit os meum carni meæ.

Similis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nycticorax in domicílio.

Vigilávi, * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.

Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérsus me jurábant.

Quia cínerem tamquam panem manducábam, * & potum meum cum fletu miscébam.

A fácie iræ, & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.

Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fœnum árui.

Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem & generatiónem.

Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.

Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine: * & omnes reges terræ glóriam tuam.

Quia ædificávit Dóminus Sion: * & vidébitur in glória sua.

Respéxit in oratiónem humílium: * & non sprevit precem eórum.

Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dóminum.

Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * & laudem ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos in unum, * & reges, ut sérviant Dómino.

Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.

Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem & generatiónem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cæli.

Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Bénedic ánima mea Dómino: * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Bénedic ánima mea Dómino: * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis: * qui sanat omnes infirmitátes tuas.

Qui

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum: * renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israel voluntátes suas.
Miserátor, & mísericors Dóminus: * longánimis, & multum mísericors.
Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte: * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet: * & non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in filios filiórum, * his, qui servant testaméntum ejus:
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam: * & regnum ipsíus ómnibus dominábitur.
Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.
Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.
Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.
Antiphona. Clamor meus ad te véniat Deus.
Antiphona. Bénedic.

Psalmus 103.

BEnedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es veheménter.
Confessiónem, & decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.
Exténdens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos spíritus: * & minístros tuos ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.

Abys-

Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonítrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis: * & erbam servitúti hóminum:
Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hóminis:
Ut exhílaret fáciem in óleo: * & panis cor hóminis confírmet.
Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, & facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, & congregáti sunt: * & in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum: * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * ómnia in sapiéntia fecísti: impléta est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebūtur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:
Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.
Deficiant peccatóres a terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus: * annuntiáte inter Gentes ópera ejus.
Cantáte ei, & psállite ei: * narráte ómnia mirabília ejus.
Laudámini in nómine sancto ejus: * lætétur cor quæréntium Dóminum.
Quærite Dóminum, & confirmámini: * quærite fáciem ejus semper.
Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, & judícia oris ejus.
Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob elécti ejus.
Ipse Dóminus Deus noster: * in univérsa terra judícia ejus.
Memor fuit in sæculum testaménti sui; * verbi, quod mandávit in mille generatiónes.
Quod dispósuit ad Abraham: * & juraménti sui ad Isaac.
Et státuit illud Jacob in præcéptum: * & Israel in testaméntum ætérnum.
Dicens: Tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.
Cum essent número brevi, * paucíssimi & íncolæ ejus:
Et pertransiérunt de Gente in Gentem, * & de regno ad pópulum álterum.
Non relíquit hóminem nocére eis: * & corrípuit pro eis reges.
Nolíte tángere christos meos: * & in prophétis meis nolíte malignári.
Et vocávit famem super terram: * & omne firmaméntum panis contrívit.
Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.
Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.
Elóquium Dómini inflammávit eum: * misit rex, & solvit eum, princeps populórum, & dimísit eum.
Constítuit eum dóminum domus suæ: * & príncipem omnis possessiónis suæ.
Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * & senes ejus prudéntiam docéret.
Et intrávit Israel in Ægyptum: * & Jacob áccola fuit in terra Cham.
Et auxit pópulum suum veheménter: * & firmávit eum super inimícos ejus.
Convértit cor eórum, ut odíssent pópulum ejus: * & dolum fácerent in servos ejus.
Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.
Pósuit in eis verba signórum suórum: * & prodigiórum in terra Cham.
Misit ténebras, & obscurávit: * & non exacerbávit sermónes suos.

Con-

Convértit aquas eórum in sánguinem: * & occídit pisces eórum.
Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.
Dixit, & venit cœnomyía:* & cínifes in ómnibus finibus eórum.
Pósuit plúvias eórum grándinem: * ignem comburéntem in terram ipsórum.
Et percússit víneas eórum, & ficúlneas eórum: * & contrívit lignum finium eórum.
Dixit, & venit locústa, & bruchus, * cujus non erat númerus:
Et comédit omne fœnum in terra eórum: * & comédit omnem fructum terræ eórũ.
Et percússit omne primogénitum in terra eórum: * primítias omnis labóris eórum.
Et edúxit eos cum argénto & auro: * & non erat in tríbubus eórum infirmus.
Lætáta est Ægyptus in profectióne eórum: * quia incúbuit timor eórum super eos.
Expándit nubem in protectiónem eórum, * & ignem, ut lucéret eis per noctem.
Petiérunt, & venit cotúrnix: * & pane cæli saturávit eos.
Dirúpit petram, & fluxérunt aquæ: * abiérunt in sicco flúmina;
Quóniam memor fuit verbi sancti sui, * quod hábuit ad Abraham púerum suum.
Et edúxit pópulum suum in exultatióne, * & eléctos suos in lætítia.
Et dedit illis regiónes Géntium: * & labóres populórum possedérunt.
Ut custódiant justificatiónes ejus, * & legem ejus requírant.

Ant. Bénedic ánima mea Dómino.

Ant. Vísita nos. Psal. 105.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.
Quis loquétur poténtias Dómini: * audítas fáciet omnes laudes ejus?
Beáti, qui custódiunt judícium: * & fáciunt justítiam in omni témpore.
Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui: * vísita nos in salutári tuo.
Ad vidéndum in bonitáte electórum tuórum, ad lætándum in lætítia Gentis tuæ: * ut laudéris cum hæreditáte tua.
Peccávimus cum pátribus nostris: * injúste égimus, iniquitátem fécimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexérunt mirabília tua: * non fuérunt mémores multitúdinis misericórdiæ tuæ.
Et irritavérunt ascendéntes in mare, * mare rubrum.
Et salvávit eos propter nomen suum: * ut notam fáceret poténtiam suam.
Et increpuit mare rubrum, & exsiccátum est: * & dedúxit eos in abyssis sicut in desér-

desérto.

Et salvávit eos de manu odiéntium: * & redémit eos de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulántes eos: * unus ex eis non remánsit.

Et credidérunt verbis ejus:* & laudavérunt laudem ejus.

Cito fecérunt, oblíti sunt óperum ejus: * & non sustinuérunt consílium ejus.

Et concupiérunt concupiscéntiam in desérto:* & tentavérunt Deum in inaquóso.

Et dedit eis petitiónem ipsórum: * & misit saturitátem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in castris, * Aaron sanctum Dómini.

Apérta est terra, & deglutívit Dathan: * & opéruit super congregatiónem Abíron.

Et exársit ignis in synagóga eórum: * flamma combússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in Horeb: * & adoravérunt scúlptile.

Et mutavérunt glóriam suam * in similitúdinem vítuli comedéntis fœnum.

Oblíti sunt Deum, qui salvávit eos, * qui fecit magnália in Ægypto, mirabília in terra Cham: terribília in mari rubro.

Et dixit, ut dispérderet eos:* si non Móyses eléctus ejus stetísset in confractióne in conspéctu ejus.

Ut avérteret iram ejus, ne dispérderet eos: * & pro níhilo habuérunt terram desiderábilem:

Non credidérunt verbo ejus, & murmuravérunt in tabernáculis suis: * non exaudiérunt vocem Dómini.

Et elevávit manum suam super eos: * ut prostérneret eos in desérto.

Et ut dejíceret semen eórum in natiónibus: * & dispérgeret eos in regiónibus.

Et initiáti sunt Beélphegor: * & comedérunt sacrificia mortuórum.

Et irritavérunt eum in adinventiónibus suis:* & multiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, & placávit: * & cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in justítiam, * in generatiónem & generatiónem usque in sempitérnum.

Et irritavérunt eum ad aquas contradictiónis: * & vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis:* non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dóminus illis.

Et commíxti sunt inter Gentes, & didicérunt ópera eórum: * & serviérunt sculptílibus eórum: & factum est illis in scándalum.

Et immolavérunt filios suos, * & filias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocéntem: * sánguinem filiórum suórum, & filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et inфécta est terra in sangui-

guínibus, & contamináta est in opéribus eórum : * & fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum : * & abominátus est hæreditátem suam.

Et trádidit eos in manus Géntium:* & domináti sunt eórum, qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, & humiliáti sunt sub mánibus eórum : * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo : * & humiliáti sunt in iniquitátibus suis.

Et vidit, cum tribularéntur : * & audívit oratiónem eórum.

Et memor fuit testaménti sui : * & pœnítuit eum secúndum multitúdinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias:*in conspéctu ómnium, qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster : * & cóngrega nos de natiónibus.

Ut confiteámur nómini sancto tuo : * & gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israel a sæculo, & usque in sæculum : * & dicet omnis pópulus : Fiat, fiat.

Psalmus 106.

CONfitémini Dño quóniam bonus : * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant, qui redémpti sunt a Dómino, quos redémit de manu inimíci : * & de regiónibus congregávit eos.

A solis ortu, & occásu: * ab Aquilóne, & mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso : * viam civitátis habitáculi non invenérunt.

Esuriéntes, & sitiéntes : * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur : * & de necessitátibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam : * ut irent in civitátem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem : * & ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, & umbra mortis : * vinctos in mendicitate, & ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei : * & consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum : * infirmáti sunt, nec fuit, qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur : * & de necessitátibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, & umbra mortis : * & víncula eórum disrúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus : * & mirabília ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas : * & vectes férreos con-

confrégit.
Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustítias enim suas humiliáti sunt.
Omnem escam abomináta est ánima eórum: * & appropinquavérunt usque ad portas mortis.
Et clamavérunt ad Dóminum, cum tribularéntur: * & de necessitátibus eórum liberávit eos.
Misit verbum suum, & sanávit eos: * & erípuit eos de interitiónibus eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hóminum:
Et sacríficent sacrificium laudis: * & annúntient ópera ejus in exultatióne.
Qui descéndunt mare in návibus: * faciéntes operatiónem in aquis multis.
Ipsi vidérunt ópera Dñi,* & mirabília ejus in profúndo.
Dixit, & stetit spíritus procéllæ: * & exaltáti sunt fluctus ejus.
Ascéndunt usque ad cælos, & descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.
Turbáti sunt, & moti sunt sicut ébrius: * & omnis sapiéntia eórum devoráta est.
Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * & de necessitátibus eórum edúxit eos.
Et státuit procéllam ejus in auram: * & siluérunt fluctus ejus.
Et lætáti sunt, quia siluérunt: * & dedúxit eos in portum voluntátis eórum.
Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * & mirabília ejus fíliis hóminum.
Et exaltent eum in Ecclésia plebis: * & in cáthedra seniórum laudent eum.
Pósuit flúmina in desértum: * & éxitus aquárum in sitim.
Terram fructíferam in salsúginem, * a malítia inhabitántium in ea.
Pósuit desértum in stagna aquárum: * & terram sine aqua in éxitus aquárum.
Et collocávit illic esuriéntes: * & constituérunt civitátem habitatiónis.
Et seminavérunt agros, & plantavérunt víneas: * & fecérunt fructum nativitátis.
Et benedíxit eis, & multiplicáti sunt nimis:* & jumēta eórum non minorávit.
Et pauci facti sunt: * & vexáti sunt a tribulatióne malórum, & dolóre.
Effúsa est contémptio super príncipes: * & erráre fecit eos in ínvio, & non in via.
Et adjúvit páuperem de inópia: * & pósuit sicut oves famílias.
Videbunt recti, & lætabúntur: * & omnis iníquitas oppilábit os suum.
Quis sápiens, & custódiet hæc? * & intélliget misericórdias Dómini?
Antiphona. Vísita nos Dómine in salutári tuo.
Aña. Confitébor Dómino.

Psal-

Psalmus 107.

PArátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, & psallam in glória mea.

Exúrge glória mea, exúrge psaltérium, & cíthara: * exúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis, Dómine; * & psallam tibi in natiónibus.

Quia magna est super cælos misericórdia tua: * & usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cælos Deus, & super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac déxtera tua, & exáudi me: * Deus locútus est in sancto suo.

Exultábo, & dívidam Síchimam, * & convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, & meus est Manásses: * & Ephraim suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci facti sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munítam? * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos,* & non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxílium de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtútem:* & ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

DEus laudem meam ne tacúeris:* quia os peccatóris, & os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsum me lingua dolósa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: * & expugnavérunt me gratis.

Pro eo, ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsum me mala pro bonis: * & ódium pro dilectióne mea.

Constítue super eum peccatórem: * & diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * & orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * & episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * & uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, & mendícent: * & ejiciántur de habitatiónibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnem substántiam ejus: * & dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéritum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iníquitas patrum ejus in conspéctu Dómini: * & peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dóminum semper,

per, & dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.
Et persecútus est hóminem inopem, & mendícum, * & compúnctum corde mortificáre.
Et diléxit maledictiónem, & véniet ei: * & nóluit benedictiónem, & elongábitur ab eo.
Et induit maledictiónem sicut vestiméntum: * & intrávit sicut aqua in interióra ejus, & sicut óleum in óssibus ejus.
Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * & sicut zona, qua semper præcíngitur.
Hoc opus eórum, qui détrahunt mihi apud Dóminum: * & qui loquúntur mala advérsus ánimam meam.
Et tu Dómine, Dómine, fac mecum propter nomen tuum: * quia suávis est misericórdia tua.
Líbera me, quia egénus, & pauper ego sum: * & cor meum conturbátum est intra me.
Sicut umbra cum declínat, ablátus sum: * & excússus sum sicut locústæ.
Génua mea infirmáta sunt a jejúnio: * & caro mea immutáta est propter óleum.
Et ego factus sum oppróbrium illis: * vidérunt me, & movérunt cápita sua.
Adjuva me Dómine Deus meus: * salvum me fac secúndum misericórdiam tuam.
Et sciant, quia manus tua hæc: * & tu Dómine fecísti eam.
Maledícent illi, & tu benedíces: * qui insúrgunt in me, confundántur: servus autem tuus lætábitur.
Induántur, qui détrahunt mihi, pudóre: * & operiántur sicut diplóide confusióne sua.
Confitébor Dómino nimis in ore meo: * & in médio multórum laudábo eum.
Quia ástitit a déxtris páuperis: * ut salvam fáceret a persequéntibus ánimam meam.
Antiphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo.
Per Annum. ℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
Pro beata Maria. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

AD LAUDES.

Antiphona. Benígne fac in bona voluntáte tua Dómine.
Psalmus. Miserére 52.
Antiphona. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * & psállere nómini tuo, Altíssime.
Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * & veritátem tuam per noctem.
In dechacórdo psaltério: * cum cántico, in cíthara.
Quia delectásti me Dñe in factúra tua: * & in opéribus mánuum tuárum exultábo.
Quam magnificáta sunt ópera

pera tua, Dómine! * nimis profúnde factæ sunt cogitatiónes tuæ.
Vir insípiens non cognóscet: * & stultus non intélliget hæc.
Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * & apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem.
Ut intéreant in sæculum sæculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.
Quóniam ecce inimíci tui, Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * & dispergéntur omnes, qui operántur iniquitátem.
Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * & senéctus mea in misericórdia úberi.
Et despéxit óculus meus inimícos meos: * & in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.
Justus ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.
Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * & bene patiéntes erunt, ut annúntient:
Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * & non est iníquitas in eo.
Antiphona. Bonum est confitéri Dómino.
Antiphona. Métuant Dóminum omnes fines terræ.
Psalm. Deus Deus meus: * ad te. 16.
Aña. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi. Deut. 32.
Audíte cæli, quæ loquor, * áudiat terra verba oris mei.
Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,
Quasi imber super herbam, & quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.
Date magnificéntiã Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, & omnes viæ ejus judícia:
Deus fidélis, & absque ulla iniquitáte, justus, & rectus. * Peccavérunt ei, & non filii ejus in sórdibus:
Generátio prava, atque pervérsa. * Hæccíne reddis Dño, pópule stulte, & insípiens?
Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, & fecit, & creávit te?
Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:
Intérroga patrem tuum, & annuntiábit tibi; * majóres tuos, & dicent tibi.
Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam,
Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israel.
Pars autem Dómini, pópulus ejus: * Jacob funículus hæreditátis ejus.
Invénit eum in terra desérta, * in loco horróris, & vastæ solitúdinis:
Circumdúxit eum, & dócuit: * & custodívit quasi pupíllam óculi sui.

Sicut

Sicut áquila próvocans ad volándum pullos suos, * & super eos vólitans.
Expándit alas suas, & assúmpsit eum, * atque portávit in húmeris suis.
Dóminus solus dux ejus fuit: * & non erat cum eo deus aliénus.
Constítuit eum super excélsam terram: * ut comédéret fructus agrórum,
Ut súgeret mel de petra, * oleúmque de saxo duríssimo.
Bútyrum de arménto, & lac de óvibus * cum ádipe agnórum, & aríetum filiórum Basan:
Et hircos cum medúlla trítici, * & sánguinem uvæ bíberet meracíssimum.
Incrassátus est diléctus, & recalcitrávit: * incrassátus, impinguátus, dilatátus,
Derelíquit Deum factórem suum, * & recéssit a Deo salutári suo.
Provocavérunt eum in diis aliénis, * & in abominatiónibus ad iracúndiam concitavérunt.
Immolavérunt dæmóniis, & non Deo, * diis, quos ignorábant:
Novi, recentésque venérunt, * quos non coluérunt patres eórum.
Deum, qui te génuit, dereliquísti,* & oblítus es Dómini creatóris tui.
Vidit Dóminus, & ad iracúndiam concitátus est: * quia provocavérunt eum filii sui, & filiæ.
Et ait: Abscóndam fáciem meam ab eis, * & considerábo novíssima eórum:
Generátio enim pervérsa est, * & infidéles filii.
Ipsi me provocavérunt in eo, qui non erat Deus, * & irritavérunt in vanitátibus suis:
Et ego provocábo eos in eo, qui non est pópulus: * & in Gente stulta irritábo illos.
Ignis succénsus est in furóre meo,* & ardébit usque ad inférni novíssima:
Devorabítque terram cum gérmine suo: * & móntium fundaménta combúret.
Congregábo super eos mala: * & sagíttas meas complébo in eis.
Consuméntur fame, * & devorábunt eos aves morsu amaríssimo:
Dentes bestiárum immíttam in eos, * cum furóre trahéntium super terram, atque serpéntium.
Foris vastábit eos gládius, & intus pavor: * júvenem simul ac vírginem, lacténtem cum hómine sene.
Dixi: Ubinam sunt? * cessáre fáciam ex homínibus memóriam eórum.
Sed propter iram inimicórum dístuli: * ne forte superbírent hostes eórum.
Et dícerent: Manus nostra excélsa, & non Dóminus, * fecit hæc ómnia.
Gens absque consílio est, & sine prudéntia. * Utinam sáperent, & intellígerent, ac novíssima providérent,

Quómodo persequátur unus mille, * & duo fugent decem míllia?
Nonne ídeo, quia Deus suus véndidit eos: * & Dóminus conclúsit illos?
Non enim est Deus noster, ut dii eórum: * & inimíci nostri sunt júdices.
De vínea Sodomórum, vínea eórum, * & de suburbánis Gomórrhæ.
Uva eórum uva fellis, * & botri amaríssimi.
Fel dracónum vinum eórum, * & venénum áspidum insanábile.
Nonne hæc cóndita sunt apud me, * & signáta in thesáuris meis?
Mea est últio, & ego retríbuam in témpore: * ut labátur pes eórum.
Juxta est dies perditiónis, * & adésse festínant témpora.
Judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis miserébitur:
Vidébit, quod infirmáta sit manus, * & clausi quoque defecérunt, residuíque consúmpti sunt.
Et dicet: Ubi sunt dii eórum: * in quibus habébant fidúciam?
De quorum víctimis comedébant ádipes, * & bibébant vinum libáminum.
Surgant, & opitulénturvobis, * & in necessitáte vos prótegant.
Vidéte, quod ego sim solus, * & non sit álius Deus præter me.
Ego occídam, & ego vívere fáciam: percútiam, & ego sanábo, * & non est, qui de manu mea possit erúere.
Levábo ad cælum manum meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.
Si acúero ut fulgur gládium meum: * & arripúerit judícium manus mea:
Reddam ultiónem hóstibus meis, * & his, qui odérunt me, retríbuam.
Inebriábo sagíttas meas sánguine, * & gládius meus devorábit carnes.
De cruóre occisórum, * & de captivitáte, nudáti inimicórum cápitis.
Laudáte Gentes pópulum ejus, * quia sánguinem servórum suórum ulciscétur:
Et vindíctam retríbuet in hostes eórum, * & propítius erit terræ pópuli sui.
Antiphona. Date magnitúdinem Deo nostro.
Antiphona. In cymbalis benesonántibus laudáte Deum.
Psalm. Laudáte Dóminum de cælis. 17.

Capitulum. Rom. 13.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit: abjiciámus ergo ópera tenebrárum, & induámur arma lucis; sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Auróra jam spargit polū,
Terris dies illábitur:
Lucis resúltat spículum,
Discédat omne lúbricum.
Phantásma noctis éxulet,
Mentis reátus córruat;
Quidquid tenébris hórridum
Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut ma-

Ut mane, quod nos últimum
Hic deprecámur cérnui,
Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncrepat.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. ℟. Exultávimus, & delectáti sumus.

Ad Benedictus, Antiphona. Illumináre Dómine his, qui in ténebris sedent, & dírige pedes nostros in viam pacis, Deus Israel.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Feria secunda. 55.

DOMINICA
Ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

℣. Deus in adjutórium. 15.

Antiph. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponam inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Aña. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis.

Aña. Fidélia. Psalm. 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio, & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus, véritas, & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte, & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

Añа. Fidélia ómnia mandáta ejus, confirmáta in sæculum sæculi. Añа. In mandátis. Psalmus 111.

BEátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, & divítiæ in domo ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, & miserátor, & justus.

Jucúndus homo, qui miserétur, & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur, donec despíciat inimícos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, & irascétur, déntibus suis fremet, & tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Antiphona. In mandátis ejus cupit nimis.

Añа. Sit nomen Dómini. Psalmus 112.

LAudáte púeri Dñum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo, & in terra?

Súscitans de terra ínopem, * & de stércore érigens páuperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Antiph. Sit nomen Dómini benedíctum in sæcula.

Añа. Nos, qui vívimus. Psalmus 113.

IN éxitu Israel de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificátio ejus, * Israel potéstas ejus.

Mare vidit, & fugit: * Jordánis convérsus est retrórsum.

Montes exultavérunt ut aríetes: * & colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare, quod fugísti: * & tu Jordánis, quia convérsus es retrórsum?

Montes exultástis sicut aríetes, * & colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra: * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * & rupem

pem in fontes aquárum.
Non nobis Dómine, non nobis; * sed nómini tuo da glóriam.
Super misericórdia tua, & veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?
Deus autem noster in cælo: * ómnia quæcúmque vóluit, fecit.
Simulácra Géntium argéntum & aurum: * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * nares habent, & non odorábunt.
Manus habent, & non palpábunt: pedes habent, & non ambulábunt: * non clamábunt in gútture suo.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * & omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel sperávit in Dómino: * adjútor eórum, & protéctor eórum est.
Domus Aaron sperávit in Dómino: * adjútor eórum, & protéctor eórum est.
Qui timent Dóminum, speravérunt in Dómino: * adjútor eórum, & protéctor eórum est.
Dóminus memor fuit nostri: * & benedíxit nobis.
Benedíxit dómui Israel: * benedíxit dómui Aaron.
Benedíxit ómnibus, qui timent Dóminum, * pusíllis cum majóribus.
Adjíciat Dóminus super vos: * super vos, & super fílios vestros.
Benedícti vos a Dómino: * qui fecit cælum, & terram.
Cælum cæli Dómino: * terram autem dedit fíliis hóminum.
Non mórtui laudábunt te, Dómine: * neque omnes, qui descéndunt in inférnum.
Sed nos, qui vívimus, benedícimus Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Antiph. Nos, qui vívimus, benedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime,
Lucē diérum próferens,
Primórdiis lucis novæ
Mundi parans oríginem:
Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis,
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.
Ne mens graváta crímine
Vitæ sit exul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis ílligat.
Cæléste pulset óstium;
Vitále tollat præmium;
Vitémus omne nóxium;
Purgémus omne péssimum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo Versu dicitur a Dominica iii. post Pentecosten, usque ad Adventum. Capitulum vero prædictum dicitur in ejusdem Dominicis. Dicitur etiam in feriali Officio ab Octav. Pentecostes usque ad Adventum. Similiter & Versic. Añæ autem cum Psalmis semper dicuntur ut supra, quando fit Officium de Dominica.

Canticum B. M Virginis. Lucæ 1.

MAgníficat* ánima mea Dóminum:
Et exultávit spíritus meus* in Deo salutári meo.
Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.
Quia fecit mihi magna, qui potens est, * & sanctum nomen ejus.
Et misericórdia ejus a progénie in progénies * timéntibus eum.
Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.
Depósuit poténtes de sede,* & exaltávit húmiles.
Esuriéntes implévit bonis:* & dívites dimísit inánes.
Suscépit Israel púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.
Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.
Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona, & Oratio propria.

FERIA SECUNDA

Ad Vesperas.

Antiphona. Inclinávit.

Psalmus 114.

DIléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.
Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.
Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.
Tribulatiónem, & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.
O Dómine líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.
Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.
Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.
Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.
Placébo Dómino * in regióne vivórum.
Antiphona. Inclinávit Dóminus aurem suam mihi.

Añа. Crédidi. Psalm. 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cáli-

C álicē salutáris accípiam:* & nomen Dómini invocábo.
V ota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.
D irupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dñi invocábo.
V ota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átris domus Dñi, in médio tui Jerúsalem.
Añā. Crédidi, propter quod locútus sum.
Añā. Laudáte. Psalm. 116.

L Audáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:
Q uóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus:* & véritas Dómini manet in ætérnum.
Añā. Laudáte Dñm omnes Gentes. Antiph. Clamávi.

Canticum Graduum.

Psalmus 119.

A D Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.
D ómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.
Q uid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?
S agíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.
H eu mihi, quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar; * multum íncola fuit ánima mea.
C um his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.
Antiphona. Clamávi, & exaudívit me.
Antiphona. Unde véniet.

Psalmus 120.

L Evávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.
A uxílium meum a Dño,* qui fecit cælum, & terram.
N on det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
E cce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.
D óminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
P er diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
D óminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
D óminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Antiphona. Unde véniet auxílium mihi.

Capitulum. 2. Cor. 1.

B Enedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

I Mménse cæli Cónditor,
Qui mixta ne confúnderent,

Aquæ fluénta dívidens,
Cælum dedísti límitem.
Firmans locum cæléstibus,
Simúlque terræ rívulis,
Ut unda flammas témperet,
Terræ solum ne díssipent.
Infúnde nunc, píissime,
Donum perénnis grátiæ,
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.
Lucem Fides adáugeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat:
Hanc falsa nulla cómprimāt.
Præsta, Pater píissime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magníficat, Antiph. Magníficat ánima mea Dóminum, quia respéxit Deus humilitátem meam.

In Feriis Quatuor Temporum, & Vigiliarum, quæ jejunantur, post Antiphonam ad Magníficat, dicuntur sequentes Preces flexis genibus, si dicendæ sint.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Pater noster. totum dicitur clara voce. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Ego dixi: Dómine miserére mei.

℟. Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

℣. Convértere Dómine úsquequo.

℟. Et deprecábilis esto super servos tuos.

℣. Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos.

℟. Quemádmodum sperávimus in te.

℣. Sacerdótes tui induántur justítiam.

℟. Et sancti tui exúltent.

℣. Dn̄e salvum fac Regem.

℟. Et exáudi nos in die, qua invocavérimus te.

℣. Salvum fac pópulum tuum Dómine, & bénedic hæreditáti tuæ.

℟. Et rege eos, & extólle illos usque in ætérnum.

℣. Meménto congregatiónis tuæ.

℟. Quam possedísti ab inítio.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis.

℟. Réquiem ætérnam dona eis Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

℣. Pro frátribus nostris abséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Pro afflíctis & captívis.

℟. Líbera eos Deus Israel ex ómnibus tribulatiónibus suis.

℣. Mitte eis Dómine auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur Psal. Miserére.

rére. 52. & in fine Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur.

℣. Dómine Deus virtútum convérte nos.

℟. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus.

℣. Exúrge Christe, ádjuva nos.

℟. Et líbera nos propter nomen tuum.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dominica præcedenti, ut habetur in Proprio de Tempore.

Antiphonæ cum Psalmis semper dicuntur ad Vesperas in Officio feriali, ut hic in Psalter. Hymni vero ab Oct. Pentecoste usque ad Adventum. Añæ autem ad Magnificat eisdem temporibus.

FERIA TERTIA
Ad Vesperas.

Antiph. In domum Dómini.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Aña. In domum Dómini lætántes íbimus. Aña. Qui hábitas.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.

Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.

Miserére nostri Dómine, miserére nostri: * quia multum repléti sumus despectióne.

Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis.

Aña. Qui hábitas in cælis, miserére nobis. Aña. Adjutórium.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:

Cum irascerétur furor eórum

rum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransivit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.
Antiphona. Adjutórium nostrum in nómine Dómini.
Antiphona. Bénefac.

Psalmus 124.

QUi confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac Dómine bonis: * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel.
Antiphona. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde.
Antiphona. Facti sumus.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Antiphona. Facti sumus sicut consoláti.

Capitulum. 2.Cor.1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

TEllúris alme Cónditor,
Mundi solum qui séparans,
Pulsis aquæ moléstiis,
Terram dedísti immóbilem.
Ut germen aptum próferens,
Fulvis decóra flóribus,
Fecúnda fructu sísteret,
Pastúmque gratum rédderet.
Mentis perústæ vúlnera
Munda viróre grátiæ,
Ut facta fletu díluat,

Mo-

Motúsque pravos átterat:
Jussis tuis obtémperet,
Nullis malis appróximet:
Bonis repléri gáudeat,
Et mortis ictum nésciat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiph. Exúltet spíritus meus in Deo salutári meo.

Preces si dicendæ sint, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 122.

FERIA QUARTA
Ad Vesperas.

Antiph. Non confundétur.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam:

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Beáti.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Filii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuę.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiph. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Aña. Sæpe. Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátē suā.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam, qui metit, * & sinum suum, qui manípulos

pulos cólligit:
Et non dixérunt, qui prætería̋bant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.
Aña. Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea.
Antiphona. De profúndis.

Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te Domine: * Dómine exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Antiph. De profúndis clamáv ad te Dómine.
Aña. Speret. Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébã: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Aña. Speret Israel in Dño.

Capitulum. 2.Cor.1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

CÆli Deus sanctíssime,
Qui lúcidas mũdi plagas
Candóre pingis ígneo,
Augens decóro lúmine.
Quarto die qui flámmeam
Dum solis accéndis rotam;
Lunæ minístras órdinem,
Vagósque cursus síderum.
Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptiónis términum,
Primórdiis & ménsium,
Signum dare notíssimum.
Expélle noctem córdium:
Abstérge sordes méntium,
Resólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea.
℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.
Ad Magnificat, Antiph. Respéxit Dóminus humilitátem meam, & fecit in me magna, qui potens est.
Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ, 122.

FE-

FERIA QUINTA
ad Vesperas.

Antiphona. Et omnis.

Psalmus 131.

MEménto Dómine David, * & omnis mansuetúdinis ejus:
ſicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
ſi introíero in tabernáculum domus meæ, * ſi aſcéndero in lectum ſtrati mei:
ſi dédero ſomnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis ſilvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi ſtetérunt pedes ejus.
Surge Dómine in réquiem tuam, * tu & arca ſanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * & ſancti tui exúltent.
Propter David ſervum tuum, * non avértas fáciem Chriſti tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, & non fruſtrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam ſuper ſedem tuã.
Si cuſtodíerint filii tui teſtaméntum meum, * & teſtimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum uſque in ſæculum, * ſedébunt ſuper ſedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem ſibi.
Hæc réquies mea in ſæculum ſæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus ſaturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam ſalutári: * & ſancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcã cornu David, * parávi lucérnã Chriſto meo.
Inimícos ejus índuam confuſióne: * ſuper ipſum autem efflorébit ſanctificátio mea.
Antiph. Et omnis manſuetúdinis ejus. Aña. Ecce.

Pſalmus 132.

ECce quam bonum, & quam jucúndum, * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod deſcéndit in barbam, barbam Aaron:
Quod deſcéndit in oram veſtiménti ejus: * ſicut ros Hermon, qui deſcéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam uſque in ſæculum.
Antiphona. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum.
Antiphona. Omnia.

Pſalmus 134.

LAudáte nomen Dómini, * laudáte ſervi Dóminum.
Qui ſtatis in domo Dómini, * in átriis domus Dei noſtri.
Laudáte Dóminum, quia bonus Dóminus: * pſállite nómi-

nómini ejus, quóniam suáve.
Quóniam Jacob elégit sibi Dóminus, * Israel in possessiónem sibi.
Quia ego cognóvi, quod magnus est Dóminus, * & Deus noster præ ómnibus diis.
Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit in cælo, & in terra, * in mari, & in ómnibus abyssis.
Edúcens nubes ab extrémo terræ: * fúlgura in plúviam fecit.
Qui prodúcit ventos de thesáuris suis: * qui percússit primogénita Ægypti ab hómine usque ad pecus.
Et misit signa, & prodígia in médio tui, Ægypte; * in Pharaónem, & in omnes servos ejus.
Qui percússit Gentes multas: * & occídit reges fortes.
Sehon regem Amorrhæórum, & Og regem Basan, * & ómnia regna Chánaan.
Et dedit terram eórum hæreditátem, * hæreditátem Israel pópulo suo.
Dómine, nomen tuum in ætérnum: * Dómine, memoriále tuum in generatiónem, & generatiónem.
Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis deprecábitur.
Simulácra Géntium argéntum & aurum, * ópera mánuum hóminum.
Os habent, & non loquéntur: * óculos habent, & non vidébunt.
Aures habent, & non áudient: * neque enim est spíritus in ore ipsórum.
Símiles illis fiant, qui fáciunt ea: * & omnes, qui confídunt in eis.
Domus Israel benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.
Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.
Benedíctus Dñs ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.
Antiph. Omnia quæcúmque vóluit, Dóminus fecit.
Aña. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino, quóniam bonus; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui fecit cælos in intelléctu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Lunam & stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit Ægyptũ cum pri-

primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui edúxit Israel de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
In manu poténti, & bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui divísit mare rubrum in divisiónes; * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et edúxit Israel per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et excússit Pharaónem, & virtútem ejus in mari rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et dedit terram eórum hæreditátem: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Hæreditátem Israel servo suo: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Quia in humilitáte nostra memor fuit nostri: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Et redémit nos ab inimícis nostris: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Qui dat escam omni carni: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Deo cæli: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Antiphona. Quóniam in ætérnum misericórdia ejus.
Antiph. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus, & flévimus: * cum recordarémur Sion.
In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.
Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:
Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.
Quómodo cantábimus cánticum Dñi * in terra aliéna?
Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur déxtera mea.
Adhæreat lingua mea fáucibus meis, * si non memínero tui:
Si non proposúero Jerúsalem, * in princípio lætítiæ meæ.
Memor esto Dñe filiórum Edom, * in die Jerúsalem:
Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.
Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi

retributiónem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * & allídet párvulos tuos ad petrã.

Antiphona. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 2 Cor. 1.

BEnedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totius consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

MAgnæ Deus poténtiæ,
Qui fértili natos aqua
Partim relínquis gúrgiti,
Partim levas in áera.
Demérsa lymphis ímprimẽs,
Subvécta cælis érigens:
Ut stirpe ab una pródita
Divérsa répleant loca.
Largíre cunctis sérvulis,
Quos mũdat unda sánguinis,
Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.
Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Ad Magnificat, Antiph. Fac Deus poténtiam in bráchio tuo: dispérde supérbos, & exálta húmiles.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 122.

FERIA SEXTA
ad Vesperas.

Antiphona. In conspéctu.

Psalmus 137.

COnfitébor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórũ psallam tibi: * adorábo ad témplum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútẽ.

Confiteántur tibi, Dñe, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit: * & alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.

Dóminus retríbuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.

Aña. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

Antiphona. Dómine.

Psalmus 138.

DOmine probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, &

& resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, & funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima, & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * & quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris.
Etenim illuc manus tua dedúcet me: * & tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * & substántia mea in inferióribus terræ.
Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc sum tecum.
Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne, qui odérunt te, Dómine, óderam: * & super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti sunt mihi.
Proba me Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via ætérna.
Antiphona. Dómine probásti me, & cognovísti me.
Antiphona. A viro iníquo.

Psalmus 139.

ERipe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.
Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.
Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venénum áspidum sub lábiis eórum.
Custódi me Dómine de manu peccatóris: * & ab hómini-

mínibus iníquis éripe me.
Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:
Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.
Dixi Dómino: Deus meus es tu; * exáudi Dómine vocem deprecatiónis meæ.
Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.
Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.
Caput circúitus eórum: * labor labiórum ipsórum opériet eos.
Cadent super eos carbónes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.
Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in intéritu.
Cognóvi, quia fáciet Dóminus judícium inopis: * & vindíctam páuperum.
Verúmtamen justi confitebúntur nómini tuo: * & habitábunt recti cũ vultu tuo.
Añа. A viro iníquo líbera me Dómine. Aña. Dómine.

Psalmus 140.

DOmine clamávi ad te, exáudi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.
Dirigátur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrifícium vespertínum.
Pone Dómine custódiam ori meo: * & óstium circumstántiæ lábiis meis.
Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.
Cum homínibus operántibus iniquitátem, * & non communicábo cum eléctis eórũ.
Corrípiet me justus in misericórdia, & increpábit me: * óleum autem peccatóris non impínguet caput meum.
Quóniam adhuc & orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.
Audient verba mea, quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.
Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non áuferas ánimam meam.
Custódi me a láqueo, quem statuérunt mihi: * & a scándalis operántium iniquitátem.
Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego, donec tránseam.
Antiph. Dómine clamávi ad te, exáudi me. Aña. Pórtio mea.

Psalmus 141.

VOce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dñm deprecátus sum.
Effúndo in conspéctu ejus oratiónem meam, * & tribulatiónem meam ante ipsum pronúntio.
In deficiéndo ex me spíritum meum: * & tu cognovísti sémitas meas.
In via hac, qua ambulábam, *

ram, * abscondérunt láqueum mihi.
Considerábam ad déxteram, & vidébam: * & non erat qui cognósceret me.
Périit fuga a me, * & non est, qui requírat ánimam meam.
Clamávi ad te, Dómine:* dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.
Inténde ad deprecatiónem meam: * quia humiliátus sum nimis.
Líbera me a persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justi, donec retríbuas mihi.
Antiph. Pórtio mea, Dómine, sit in terra vivéntium.

Capitulum. 2.Cor.1.

Benedíctus Deus, & Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, & Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Hominis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órdinans,
Humum jubes prodúcere
Reptántis, & feræ genus.
Et magna rerum córpora,
Dicto jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis.
Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos ímpetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérserit.
Da gaudiórum prǽmia,
Da gratiárum múnera:
Dissólve litis víncula,
Adstrínge pacis fœdera.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sǽculum.
Amen.

℣. Dirigátur, Dómine, orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo.
Ad Magnificat, Aña. Depósuit poténtes, sanctos persequéntes: & exaltávit húmiles, Christum confiténtes.
Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in Vesperis Feriæ secundæ. 122.

SABBATO

Ad Vesperas.

Antiphona. Benedíctus.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prǽlium, * & dígitos meos ad bellum.
Misericórdia mea, & refúgium meum: * suscéptor meus, & liberátor meus.
Protéctor meus, & in ipso sperávi: * qui subdit pópulum meum sub me.
Dómine, quid est homo, quia innotuísti ei? * aut filius hóminis, quia réputas eum?
Homo vanitáti símilis factus est: * dies ejus sicut umbra prætéreunt.
Dómine inclína cælos tuos, & descénde: * tange montes, & fumigábunt.
Fúlgura coruscatiónem, & dissipábis eos: * emítte sagíttas tuas, & conturbábis eos.
Emítte manum tuam de alto,

to, éripe me, & líbera me de aquis multis; * de manu filiórum alienórum.
Q uorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.
D eus cánticum novum cantábo tibi: * in psaltério decachórdo psallam tibi.
Q ui das salútem régibus: * qui redemísti David servum tuum de gládio malígno: éripe me.
E t érue me de manu filiórum alienórum, quorum os locútum est vanitátem: * & déxtera eórum, déxtera iniquitátis.
Q uorum filii, sicut novéllæ plantatiónes: * in juventúte sua.
F íliæ eórum compósitæ: * circumornátæ ut similitúdo templi.
P romptuária eórum plena: * eructántia ex hoc in illud.
O ves eórum fœtósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.
N on est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.
Beátum dixérunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dn̄s Deus ejus.
Antiphona. Benedíctus Dóminus Deus meus.
Antiph. Per síngulos dies.

Psalmus 144.

EXaltábo te, Deus meus Rex: * & benedícam nómini tuo in sæculum, & in sæculum sæculi.
P er síngulos dies benedícam tibi: * & laudábo nomen tuum in sæculum, & in sæculum sæculi.
M agnus Dóminus, & laudábilis nimis: * & magnitúdinis ejus non est finis.
G enerátio, & generátio laudábit ópera tua: * & poténtiam tuam pronuntiábunt.
M agnificéntiam glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * & mirabília tua narrábunt.
Et virtútem terribílium tuórum dicent: * & magnitúdinem tuam narrábunt.
M emóriam abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * & justítia tua exultábunt.
M iserátor, & miséricors Dóminus: * pátiens, & multum miséricors.
S uávis Dóminus univérsis: * & miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.
C onfiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua: * & sancti tui benedícant tibi.
G lóriam regni tui dicent: * & poténtiam tuam loquētur.
U t notam fáciant filiis hóminum poténtiam tuam: * & glóriam magnificéntiæ regni tui.
R egnum tuum, regnum ómnium sæculórum: * & dominátio tua in omni generatióne, & generatiónem.
F idélis Dóminus in ómnibus verbis suis: * & sanctus in ómnibus opéribus suis.
A llevat Dn̄s omnes, qui córruunt: * & érigit omnes elísos.
O culi ómnium in te sperant, Dómine: * & tu das escam illórū in témpore opportúno.
A peris tu manum tuam: *

&

& imples omne ánimal benedictióne.
Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * & sanctus in ómnibus opéribus suis.
Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.
Voluntátem timéntium se fáciet, * & deprecatiónem eórum exáudiet: & salvos fáciet eos.
Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * & omnes peccatóres dispérdet.
Laudatiónem Dómini loquétur os meum: * & benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sæculum, & in sæculum sæculi.
Aña. Per síngulos dies benedícam te, Dómine.
Aña. Laudábo. Psal. 145.
Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.
Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.
Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.
Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cælum, & terram, mare, & ómnia, quæ in eis sunt.
Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.
Dñs solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.
Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.
Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, & víduam suscípiet: * & vias peccatórum dispérdet.
Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion: * in generatiónem, & generatiónẽ.
Antiphona. Laudábo Deum meum in vita mea.
Antiphona. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum, quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.
Edíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiónes Israélis congregábit.
Qui sanat contrítos corde: * & álligat contritiónes eórũ.
Qui númerat multitúdinem stellárum: * & ómnibus eis, nómina vocat.
Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: * & sapiéntię ejus non est númerus.
Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.
Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro in cíthara.
Qui óperit cælum núbibus: * & parat terræ plúviam.
Qui prodúcit in móntibus fœnum, * & herbam servitúti hóminum.
Qui dat juméntis escam ipsórum, * & pullis corvórum invocántibus eum.
Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tíbiis

biis viri beneplácitũ erit ei.
Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Aña. Deo nostro jucúnda sit laudátio. Aña. Lauda.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dñm:* lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum:* benedíxit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacẽ:* & ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frigoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea:* flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, & judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni:* & judícia sua non manifestávit eis.
Antiphona. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. Rom. 11.

OAltitúdo divitiárum sapiéntiæ, & sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

JAm sol recédit ígneus:
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere:
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter cælites.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter,
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.
℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Capitulum. O altitúdo, dicitur in Vesperis Sabbati, ab Oct. Pentecostes usque ad Adventum cum Hymno, & Versu sequenti. Antiphona ad Magnificat dicitur, prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Añ. m dicitur Orat. propria. Deinde fiunt sequentes commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

COMMEMORATIO de Cruce in feriali tantum Officio.

Ad Vesperas, & Laudes. Antiphona. Per signum Crucis de inimícis nostris líbera nos Deus noster.
℣. Omnis terra adóret te, & psallat tibi. ℟. Psalmum dicat nómini tuo, Dómine.

Orémus. Oratio.

PErpétua nos, quæsumus Dómine, pace custódi: quos per lignum sanctæ Crucis redímere dignátus es.

COMMEMORATION. Communes, sive Suffragia Sanctorum.

De

De S. Maria, quando non dicitur ejus Officium parvum

Ad Vesperas, & Laudes

Antiph. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, résove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu; séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

℣. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix.

℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Orémus. Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia.

De Apostolis.

Ad Vesperas, Antiphona. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dñe.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Laudes, Antiphona. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. Oratio.

Deus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit: & coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde, ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequámur.

De Patrono, vel Titulari Ecclesiæ fiat commemoratio consueta ante, vel post comm. prædictas, pro dignitate illius, & ultimo loco de Pace.

Ad Vesperas, & Laudes.

Aña. Da pacem Dómine in diébus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

℣. Fiat pax in virtúte tua.

℟. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. Oratio.

Deus, a quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem, ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla. Per Dñm nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sǽcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

℣. Benedicámus Dómino.

℟. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace.

℟. Amen.

Dein-

Deinde dicitur ſecreto, Pater noſter.

Sic terminatur Officium, ubi aliud non ſequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ commemorationes, ſeu ſuffragia Sanctorum, dicuntur ab Octava Pentecoſtes uſque ad Adventum, exceptis Duplicibus, & infra Octavas.

Quando dicitur Officium B. Mariæ, non fit alia commemoratio de ea.

AD COMPLETORIUM.

Lector incipit. ℣. Jube domne benedícere.

Benedictio. Noctem quiétam, & finem perféctum concédat nobis Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5.

FRatres: Sóbrii eſtóte, & vigiláte: quia adverſárius veſter diábolus tamquam leo rúgiens círcuit, quærens quem dévoret: cui reſíſtite fortes in fide. Tu autem Dñe miſerére nobis. ℟. Deo grátias.

℣. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini.

℟. Qui fecit cælũ & terram.

Pater noſter. dicitur totum ſecreto.

Deinde Hebdomadarius facit Confeſſionem.

COnfiteor Deo omnipoténti, beátæ Maríæ ſemper vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptíſtæ, ſanctis Apóſtolis Petro & Paulo, ómnibus Sanctis, & vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatióne, verbo, & ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Maríam ſemper vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptíſtam, ſanctos Apóſtolos Petrum & Paulum, omnes ſanctos, & vos fratres, oráre pro me ad Dóminum Deum noſtrum.

Chorus reſpondet.

MIſereátur tui omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

Deinde repetit Confeſſionem: & ubi dicitur vobis fratres, & vos fratres, dicatur tibi pater, & te pater.

Facta Confeſſione a Choro, Hebdomadarius dicit.

MIſereátur veſtri omnípotens Deus, & dimíſſis peccátis veſtris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. ℟. Amen.

INdulgéntiam, abſolutiónem, & remiſſiónem peccatórum noſtrórum tríbuat nobis omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.

Et facta abſolutione dicitur ℣.

COnvérte nos Deus ſalutáris noſter.

℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me feſtína.

Glória Patri. Sicut erat.

Antiphona. Miſerére.

Pſal.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ : * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde ? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium ?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum:* Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe : * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

IN te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera, ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem ; & in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, & refúgium meum es tu : * & propter nomen tuum dedúces me, & enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi : * quóniã tu es protéctor meus.

In manus tuas comméndo spíritum meum : * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi,*in protectióne Dei cæli commorábitur.

Dicet Dño: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum : * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium : * & a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi : * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus : * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, & decem míllia a dextris tuis : * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis : * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea : * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te : * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te : * ne forte offéndas ad lápidem

dem pedem tuum.
Super áspidem, & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem, & dracónē.
Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.
Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.
Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum. Psalm. 133.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:
Qui statis in domo Dñi, * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * & benedícite Dóminum.
Benedícat te Dñs ex Sion, * qui fecit cælum & terram.
Antiphona. Miserére mihi Dñe, & exáudi oratiónem meam.

Hymnus.

TE lucis ante términum
Rerū Creátor póscimus,
Ut pro tua cleméntia
Sis præsul, & custódia.
Procul recédant sómnia,
Et nóctium phantásmata,
Hostémque nostrum cómprime,
Ne polluántur córpora.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Capitulum. Jer. 14.

TU autem in nobis es Dómine, & nomen sanctum tuum invocátum est super nos, ne derelínquas nos Dómine Deus noster.
℞. Deo grátias.
℞. br. In manus tuas, Dómine, * Commméndo spíritum meum. In manus.
℣. Redemísti nos Dñe Deus veritátis. ℞. Comméndo. Glória Patri. In manus.
℣. Custódi nos Dómine, ut pupíllam óculi.
℞. Sub umbra alárum tuárum prótege nos.
Antiphona. Salva nos.

Canticum Simeonis. Lucæ 2.

NUnc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace.
Quia vidérunt óculi mei * salutáre tuum,
Quod parásti * ante fáciem ómnium populórum;
Lumen ad revelatiónē Géntium, * & glóriam plebis tuæ Israel. Glória Patri.
Aña. Salva nos Dómine vigilántes, custódi nos dormiētes, ut vigilémus cum Christo, & requiescámus in pace.
Sequentes Preces semper dicuntur, præterquam in Officio Duplici, & infra Octavas.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secret. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℞. Sed líbera nos a malo.
Credo in Deum. secreto.
℣. Carnis resurrectiónem.
℞. Vitam ætérnam, Amen.
℣. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum.
℞. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula.

℣. Be-

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli.
℟. Et laudábilis, & gloriósus, & superexaltátus in sæcula.
℣. Benedícat, & custódiat nos omnípotens, & miséricors Dóminus. ℟. Amen.
℣. Dignáre Dómine nocte ista.
℟. Sine peccáto nos custodíre.
℣. Miserére nostri Dómine.
℟. Miserére nostri.
℣. Fiat misericórdia tua, Dómine super nos.
℟. Quemádmodum sperávimus in te.
℣. Dómine exáudi oratiónem meam.
℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus Dómine, habitatiónem istam & omnes insídias inimíci ab ea longe repélle; Angeli tui sancti hábitent in ea, qui nos in pace custódiant, & benedíctio tua sit super nos semper. Per Dóminum.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Benedicámus Dómino.
℟. Deo grátias.
Bño. Benedícat, & custódiat nos omnípotens, & miséricors Dóminus, Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus.
℟. Amen.

Et non dicitur, Fidélium ánimæ, sed immediate dicitur sequens Antiphona.

A primis Vesperis festi SS. Trinitatis, usque ad Nonam Sabbati ante Adventum, Antiphona.

Salve Regína, mater misericórdiæ, vita, dulcédo, & spes nostra, salve. Ad te clamámus éxules filii Hevæ. Ad te suspirámus geméntes & flentes in hac lacrymárum valle. Eja ergo advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exílium osténde. O clemens, o pia, o dulcis virgo María.
℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ vírginis matris Maríæ corpus, & ánimam, ut dignum Fílii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti: da, ut cujus commemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne ab instántibus malis, & a morte perpétua liberémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum.
℟. Amen.
℣. Divínum auxílium máneat semper nobíscum.
℟. Amen.

Deinde dicitur secreto. Pater noster, Ave María, & Credo.

Sic dicitur Completorium per Annum.

Si post Completorium immediate sequatur Matutinum, tunc bis dicatur Pater noster, Ave María, & Credo, quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, & ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando terminata aliqua Hora discedendum est a Choro, & tunc post ℣. Fidélium ánimæ, & Pater noster, secreto dicitur ℣. Dóminus det nobis suam pacem.

℟. Et vitam ætérnam. Amen.

Deinde prædicta Antiphona: & in fine, Divínum auxílium máneat semper nobíscum.

℟. Amen.

Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium, alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster, secreto.

PRO.

PROPRIUM DE TEMPORE.

IN FESTO SS. TRINITATIS.

AD VESPERAS.

Antiphona.

Glória tibi Trínitas, cum reliq. de Laudib. 152. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Rom. 11.

O Altitúdo divitiárum sapiéntiæ, & sciéntiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, & investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recédit igneus:
Tu lux perénnis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde amórem córdibus.
Te mane laudum cármine,
Te deprecámur véspere;
Dignéris, ut Te súpplices
Laudémus inter Cælites.
Patri, simúlque Filio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Benedicámus Patrem, & Filium cum sancto Spíritu. ℟. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona. Grátias tibi Deus, grátias tibi vera & una Trínitas, una & summa Déitas, sancta & una Unitas.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre Unitátem, quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dñm nostrum.

Et fit comm. Dominicæ i. post Pentecosten, ut sequitur. Antiph. Lóquere Dómine, quia audit servus tuus.

℣. Vespertína orátio ascéndat ad te, Dómine. ℟. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Oratio.

Deus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infirmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Deum verum, unum in Trinitáte, & Trinitátem in Unitáte, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

Summæ Parēs clementiæ,
Mūdi regis qui máchinā,
Unius & substántiæ,

Trinúsque persónis Deus.
Da déxteram surgéntibus,
Exsúrgat ut mens sóbria,
Flagrans & in laudem Dei
Grates rependat débitas.
Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.
In primo Nocturno, Aña.
Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, & Spíritus sanctus. Psalmus 8.

DOmine Dñs noster, * quã admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos * ut déstruas inimícum, & ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórũ: * lunã & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiph. Adésto unus Deus omnípotens, Pater, Fílius, & Spíritus sanctus.
Aña. Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur. Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbũ, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, quĩ se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Deli-

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Te unum in substántia, Trinitátem in persónis confitémur.
Antiphona. Te semper idem esse, vívere, & intellígere profitémur. Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiph. Te semper idem esse, vívere, & intellígere profitémur.
℣. Benedicámus Patrem, & Fílium cum sancto Spíritu.
℟. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñō. Benedictióne perpétua.

De Isaía Prophéta.

Lectio i. Cap. 6.

In anno, quo mórtuus est rex Ozías, vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum, & ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. Séraphim stabant super illud; sex alæ uni, & sex alæ álteri: duábus velábant fáciem ejus, & duábus velábant pedes ejus, & duábus volábant. Et clamábant alter ad álterum, & dicébant: Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus exercítuum, plena est omnis terra glória ejus. Et commóta sunt superliminária cárdinum a voce clamántis, & domus repléta est fumo.
℟. Vidi Dóminum sedéntem super sólium excélsum, & elevátum, & plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea, quæ sub ipso erant, replébant templum. ℣. Séraphim sta-

bunt super illud: sex alæ u-
ni, & sex alæ alteri. Et ea
Bño. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

ET dixi: Væ mihi: quia tácui, quia vir pollútus lábiis ego sum, & in médio pópuli pollúta lábia habéntis ego hábito, & Regem Dóminum exercítuum vidi óculis meis. Et volávit ad me unus de Séraphim, & in manu ejus cálculus, quem fórcipe túlerat de altari: Et tétigit os meum, & dixit: Ecce tétigit hoc lábia tua, & auferétur iníquitas tua, & peccátum tuum mundábitur. Et audívi vocem Dómini dicéntis: Quem mittam? & quis ibit nobis? Et dixi: Ecce ego, mitte me.

℟. Benedíctus Dóminus Deus Israel, qui facit mirabília magna solus: * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat. Et benedíctum. Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ET dixit: Vade, & dices pópulo huic: Audíte audiéntes: & nolíte intellígere, & vidéte visiónem, & nolíte cognóscere. Excæca cor pópuli hujus, & aures ejus ággrava, & óculos ejus claude: ne forte vídeat óculis suis, & áuribus suis áudiat, & corde suo intélligat, & convertátur, & sanem eum. Et dixi: Usquequo Dómine? Et dixit: Donec desoléntur civitátes absque hómine, & terra relinquétur desérta. Et longe fáciet Dominus hómines, & multiplicábitur, quæ derelícta fúerat in médio terræ.

℟. Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus, * Et métuant eum omnes fines terræ.

℣. Deus misereátur nostri, & benedícat nos Deus. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno. Aña. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas. Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * & Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite, * psállite Regi nostro psállite.

Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: * quóniã dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.

Aña. Te invocámus, te laudámus, te adorámus, o beáta Trínitas. Aña. Spes nostra, salus nostra, honor noster, o beá-

beáta Trínitas. Pſalm. 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei noſtri, in monte ſancto ejus.

Fundátur exultatióne univérſæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoſcétur, * cum ſuſcípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti ſunt: * convenérunt in unum.

Ipſi vidéntes ſic admiráti ſunt, conturbáti ſunt, commóti ſunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis, * in ſpíritu veheménti cónteres naves Tharſis.

Sicut audívimus, ſic vídimus in civitáte Dómini virtútũ, in civitáte Dei noſtri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suſcépimus Deus miſericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, ſic & laus tua in fines terræ: * juſtítia plena eſt déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & compleɛ́timini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda veſtra in virtúte ejus: * & diſtribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic eſt Deus, Deus noſter in ætérnum, & in ſæculum ſæculi: * ipſe reget nos in ſæcula.

Aña. Spes noſtra, ſalus noſtra, honor noſter, o beáta Trínitas. Aña. Líbera nos, ſalva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas. Pſalmus 71.

DEus judícium tuum regi da: * & juſtítiam tuam fílio regis.

Judicáre pópulum tuum in juſtítia, * & páuperes tuos in judício.

Suſcípiant montes pacem pópulo: * & colles juſtítiam.

Judicábit páuperes pópuli, & ſalvos fáciet fílios páuperum: * & humiliábit calumniatórem.

Et permanébit cum ſole, & ante lunam, * in generatióne, & generatiónem.

Deſcéndet ſicut plúvia in vellus: * & ſicut ſtillicídia ſtillántia ſuper terram.

Oriétur in diébus ejus juſtítia, & abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari uſque ad mare: * & a flúmine uſque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * & inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharſis, & ínſulæ múnera ófferent: * reges Arabum, & Saba dona addúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei.

Quia liberábit páuperem a poténte: * & páuperem, cui non erat adjútor.

Parcet páuperi, & ínopi: * & ánimas páuperũ ſalvas fáciet.

Ex usúris, & iniquitáte rédimet ánimas eórum: * & honorábile nomen eórum coram illo.
Et vivet, & dábitur ei de auro Arábiæ, & adorábunt de ipso semper: * tota die benedícent ei.
Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus:* & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.
Sit nomen ejus benedíctum in sæcula; * ante solem pérmanet nomen ejus.
Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.
Benedíctus Dñs Deus Israel:* qui facit mirabília solus.
Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * & replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.
Aña. Líbera nos, salva nos, vivífica nos, o beáta Trínitas.
℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus pietas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Ex libro S. Fulgéntii Epíscopi, de Fide ad Petrum.

Inter Opera Augustini, to. 3.

Lectio iv.

Fides, quam sancti Patriárchæ atque Prophétæ ante Incarnatiónem Fílii Dei divínitus accepérunt, quam étiam sancti Apóstoli ab ipso Dómino in carne pósito audiérunt, & Spíritus sancti magistério instrúcti non solum sermóne prædicavérunt, verum étiam ad instructiónem salubérrimam posterórum scriptis suis inditam reliquérunt, unum Deum prædicat Trinitátem, idest, Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum. Sed Trínitas vera non esset, si una eadémque persóna dicerétur Pater & Fílius & Spíritus sanctus.
℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? * Tu es Deus, qui facis mirabília. ℣. Notam fecísti in pópulis virtútem tuam, redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Tu.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Si enim, sicut est Patris, & Fílii, & Spíritus sancti una substántia, sic esset una persóna: nihil omníno esset, in quo veráciter Trínitas dicerétur. Rursus quidem Trínitas esset vera, sed unus Deus Trínitas ipsa non esset, si quemádmodum Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus personárum sunt ab ínvicem proprietáte distíncti, sic fuissent naturárum quoque diversitáte discréti. Sed quia in illo uno vero Deo Trinitáte, non solum quod unus Deus est, sed étiam quod Trínitas est, naturáliter verum est, proptérea ipse verus Deus in persónis Trínitas est, & in una natúra unus est.
℟. Tibi laus, tibi glória, tibi gratiárum áctio in sæcula sempitérna, * O beáta Trínitas. ℣. Et benedíctum no-

nomen glóriæ tuæ sanctum, & laudábile, & superexaltátum in sæcula. O beáta. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

PEr hanc unitátem naturálem totus Pater in Fílio, & Spíritu sancto est, totus Fílius in Patre,& Spíritu sancto est, totus quoque Spíritus sanctus in Patre, & Fílio. Nullus horum extra quémlibet ipsórum est: quia nemo álium aut præcédit æternitáte,aut excédit magnitúdine,aut súperat potestáte: quia nec Fílio, nec Spíritu sancto, quantum ad natúræ divínæ unitátem pértinet, aut antérior,aut major Pater est: nec Fílii ætérnitas atque imménsitas, velut antérior, aut major, Spíritus sancti immensitátem, æternitatémque aut præcédere, aut excédere naturáliter potest.

℞. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus. ℣. Magnus Dóminus, & magna virtus ejus,& sapiéntiæ ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et.

In tertio Nocturno, Aña. Cháritas Pater est,grátia Fílius, communicátio Spíritus sanctus, o beáta Trínitas.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam ómnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

AfférteDómino pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætētur cæli,& exúltet terra, commoveátur mare,& plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia,quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Aña. Cháritas Pater est,grátia Fílius, cõmunicátio Spíritus sanctus, o beáta Trínitas. Aña. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus sanctus, o beáta Trínitas.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * lætentur Insulæ multæ.
Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dñm, odíte malum: * custódit Dñs ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Verax est Pater, véritas Fílius, véritas Spíritus sãctus, o beáta Trínitas. Aña. Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus, una substántia est, o beáta Trínitas.

Psalmus 97.

CAntáre Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dñs salutáre suum: * in conspéctu Géntiũ revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ: * & veritátis suæ domui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cãtáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus: orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dñi: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbẽ terrárũ in justítia, * & pópulos in ęquitáte.
Antiph. Pater, & Fílius, & Spíritus sanctus, una substántia est, o beáta Trínitas.
℣. Verbo Dómini cæli firmáti sunt. ℟. Et spíritu oris ejus omnis virtus eórũ.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñd. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 28.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Data est

est mihi omnis potéstas in cælo, & in terra. Eúntes ergo docéte omnes Gentes baptizántes eos in nómine Patris, & Filii, & Spíritus sancti. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Nazianzéni.

In Tract. de Fide, post init.

QUis Catholicórum ignórat, Patrem vere esse Patrem, Filium vere Filium, & Spíritum sanctum vere esse Spíritum sanctum? sicut ipse Dóminus ad Apóstolos suos dicit: Eúntes baptizáte omnes Gentes in nómine Patris, & Filii, & Spíritus sancti. Hæc est perfécta Trínitas in unitáte consístens, quam scílicet uníus substántiæ profitémur. Non enim nos secúndum córporũ conditiónem, divisiónem in Deo fácimus: sed secúndum divínæ natúræ poténtiam, quæ in matéria non est, & nóminum persónas vere constáre crédimus, & unitátem divinitátis esse testámur.

℟. Benedicámus Patrem, & Filium cum sancto Spíritu: * Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula.

℣. Benedíctus es, Dómine, in firmaménto cæli, & laudábilis, & gloriósus in sæcula. Laudémus.

Bñõ. Divínum auxílium.

Lectio viii.

NEc extensiónem partis alicújus ex parte, ut quidam putavérunt, Dei Fílium dícimus: nec verbum sine re, velut sonum vocis accípimus: sed tria nómina, & tres persónas, uníus esse esséntiæ, uníus majestátis, atque poténtiæ crédimus. Et ídeo unum Deum confitémur: quia únitas majestátis, plúrium vocábulo deos próhibet appellári. Dénique Patrem, & Fílium cathólice nominámus: duos autem Deos dícere nec póssumus, nec debémus. Non quod Fílius Dei Deus non sit, imo verus Deus de Deo vero: sed quia non aliúnde, quam de ipso uno Patre, Dei Fílium nóvimus, perínde unum Deum dícimus. Hoc enim Prophétæ, hoc Apóstoli tradidérunt: hoc ipse Dóminus dócuit, cum dicit: Ego & Pater unum sumus. Unum ad unitátem divinitátis, ut dixi, refert: sumus autem, persónis assígnat.

℟. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus, & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Benedictio. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Estóte misericórdes, sicut & Pater vester miséricors est. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epíſc.

Sermone 15. in Evangelium Matthæi de Verbis Domini, post initium.

DUo ſunt ópera miſericórdiæ, quæ nos líberant, quæ bréviter ipſe Dóminus poſuit in Evangélio: Dimíttite, & dimittétur vobis: Date, & dábitur vobis. Dimíttite, & dimittétur vobis, ad agnoſcéndũ pértinet. Date, & dábitur vobis, ad præſtándum beneficium pértinet. Quod ait de ignoſcéndo, & tu vis tibi ignóſci quod peccas, & habes álium, cui tu poſſis ignóſcere. Rurſus, quod pértinet ad tribuéndum beneficium, petit te mendícus, & tu es Dei mendícus. Omnes enim, quando orámus, mendíci Dei ſumus, ante jánuam magni patrisfamílias ſtamus, imo & proſtérnimur, súpplices ingemíſcimus, áliquid voléntes accípere; & ipſum áliquid ipſe Deus eſt. Quid a te petit mendícus? Panem: Et tu, quid petis a Deo, niſi Chriſtum, qui dicit: Ego ſum panis vivus, qui de cælo deſcéndi? Ignóſci vobis vultis? ignóſcite. Remíttite, & remittétur vobis. Accípere vultis? date, & dábitur vobis.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

GLória tibi, Trínitas æquális, una Déitas, & ante ómnia ſæcula, & nunc & in perpétuum.

Pſalmus. Dóminus regnávit cum reliq. 15. Aña. Laus & perénnis glória Deo Patri, & Fílio, ſancto ſimul Paráclito in ſæculórum ſæcula.

Aña. Glória laudis réſonet in ore ómnium Patri, genitæque Proli, Spirítui ſancto páriter resúltet laude perénni.

Antiphona. Laus Deo Patri, parilíque Proli, & tibi ſancte ſtúdio perénni Spíritus, noſtro réſonet ab ore omne per ævum.

Antiphona. Ex quo ómnia, per quem ómnia, in quo ómnia, ipſi glória in ſæcula.

Capitulum. Rom. 11.

O Altitúdo divitiárum ſapiéntiæ, & ſciéntiæ Dei: quam incomprehẽſibília ſunt judícia ejus, & inveſtigábiles viæ ejus!

Hymnus.

TU Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.
Ortus refúlget lúcifer,
Præítque ſolem núntius:
Cadunt tenebræ nóctium:
Lux ſancta nos illúminet.
Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne ſæculum. Amen.

℣. Benedicámus Patrem, & Fílium, cum ſancto Spíritu.
℟. Laudémus, & ſuperexaltémus eum in ſæcula.

Ad Benedictus, Antiphona.

Benedícta ſit ſancta, creátrix, & gubernátrix ómnium, ſancta & indivídua Trínitas, nunc, & ſemper, & per infiní-

finita sæcula sæculórum.

Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui dedísti fámulis tuis in confessióne veræ fidei, ætérnæ Trinitátis glóriam agnóscere, & in poténtia majestátis adoráre unitátem; quæsumus, ut ejúsdem fidei firmitáte, ab ómnibus semper muniámur advérsis. Per Dóminum.

. Et fit commem. Dominicæ.

Aña. Estóte ergo misericórdes, sicut & Pater vester misericors est, dicit Dóminus.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit.

℟. Induit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se virtúte. Oratio.

DEus in te sperántium fortitúdo, adésto propítius invocatiónibus nostris: & quia sine te nihil potest mortális infirmitas, præsta auxílium grátiæ tuæ; ut in exequéndis mandátis tuis, & voluntáte tibi & actióne placeámus. Per Dóminum.

Ad Primam, Psalmi ut in Festo duplici, & Symbolum S. Athanasii.

Ad Tertiam, Antiphona. Laus & perénnis glória.

Capitulum. O altitúdo.

℟. breve. Benedicámus Patrem, & Filium, * Cum sancto Spíritu. Benedicámus.

℣. Laudémus, & superexaltémus eum in sæcula. Cum sancto. Glória Patri. Benedicámus. ℣. Benedíctus es Dómine in firmaménto cæli, ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula.

Ad Sextam, Antiphona. Glória laudis.

Capitulum. 2. Cor. 13.

GRátia Dómini nostri Jesu Christi, & cháritas Dei, & communicátio sancti Spíritus sit cum ómnibus vobis. Amen.

℟. breve. Benedíctus es Dómine, * In firmaménto cæli. Benedíctus. ℣. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula. In firmaménto. Glória Patri. Benedíctus. ℣. Verbo Dómini cæli firmáti sunt.

℟. Et spíritu oris ejus, omnis virtus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Ex quo ómnia.

Capitulum. 1. Joan. 5.

TRes sunt, qui testimónium dant in cælo: Pater, Verbum, & Spíritus sanctus, & hi tres unum sunt.

℟. breve. Verbo Dómini, * Cæli firmáti sunt. Verbo. ℣. Et spíritu oris ejus, omnis virtus eórum. Cæli. Glória Patri. Verbo.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℟. Ex hoc nunc & usque in sæculum.

Ad Vesperas, Antiphona. Glória tibi Trínitas. cum reliq. ut supra in Laud. 152. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 117. Capitul. O altitúdo. 136. Hymn. Jam sol recédit. 136.

℣. Benedíctus es Dñe in firmaménto cæli. ℟. Et laudábilis, & gloriósus in sæcula.

Ad Magnificat, Antiphona. Te Deum Patrem ingénitum,

tum, te Filium unigénitum, te Spíritum sanctum Paráclitum, sanctam & indivíduam Trinitátem, toto corde & ore confitémur, laudámus, atque benedícimus: tibi glória in sæcula.

Oratio. Omnípotens sempitérne Deus. 153.

Pro commem. Dominicæ, Antiphona. Nolíte judicáre, ut non judicémini: in quo enim judício judicavéritis, judicabímini, dicit Dóminus. ℣. Dirigátur Dómine orátio mea. ℟. Sicut incénsum in conspéctu tuo. Oratio. Deus in te sperántium. 153.

FERIA SECUNDA.

Omnia dicuntur ut in Psalterio cum Oratione præcedentis Dominicæ. Oratio. Deus in te sperántium. 153.

Hac nocte ponuntur libri Regum, de quibus legitur usque ad Dominicam primam Augusti: si quid vero de his libris superfit, adveniente dicta Dominica, omittitur.

Incipit liber primus Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Fuit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim, & nomen ejus Elcana, filius Jéroham, filii Eliu, filii Thohu, filii Suph, Ephrathæus: & hábuit duas uxóras, nomen uni Anna, & nomen secúndæ Phenénna. Fuerúntque Phenénnæ filii: Annæ autem non erant líberi. Et ascendébat vir ille de civitáte sua statútis diébus, ut adoráret, & sacrificáret Dómino exercítuum in Silo. Erant autem ibi duo filii Heli Ophni, & Phinees, sacerdótes Dómini. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli. * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

Venit ergo dies, & immolávit Elcana, dedítque Phenénnæ uxóri suæ, & cunctis filiis ejus & filiábus partes: Annæ autem dedit partem unam tristis, quia Annam diligébat. Dóminus autem conclúserat vulvam ejus. Affligébat quoque eam æmula ejus, & veheménter angébat, in tantum, ut exprobráret, quod Dóminus conclusísset vulvā ejus: sicque faciébat per síngulos annos, cum redeúnte témpore, ascénderent ad templum Dómini: & sic provocábat eam. Porro illa flebat, & non capiébat cibum. Dixit ergo ei Elcana vir suus: Anna, cur fles? & quare non cómedis? & quam ob rem affligitur cor tuum? Numquid non ego mélior tibi sum, quam decem filii? ℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

SUrréxit autem Anna postquam coméderat, & bíberat in Silo. Et Heli sacerdóte sedénte super sellam ante postes templi Dómini, cum esset Anna amáro ánimo, orávit ad Dóminū flens lárgiter, & votum vovit, dicens: Dómine exercítuum, si respíciens víderis afflictiónē fámulæ tuæ, & recordátus mei fúeris, nec oblítus ancíllæ tuæ, dederísque servæ tuæ sexum virílem: dabo eum Dómino ómnibus diébus vitæ ejus, & novácula non ascéndet super caput ejus. ℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 1.

FActum est autem, cum illa multiplicáret preces coram Dómino, ut Heli observáret os ejus. Porro Anna loquebátur in corde suo, tantúmque lábia illíus movebántur, & vox pénitus nō audiebátur. Æstimávit ergo eam Heli temuléntam, dixítque ei: Usquequo ébria eris? dígere paulísper vinum, quo mades. Respóndens Anna: Nequáquam, inquit, dómine mi; nam múlier infélix nimis ego sum, vinúmque, & omne quod inebriáre potest, non bibi: sed effúdi ánimam meam in conspéctu Dómini. Ne réputes ancíllam tuam quasi unam de filiábus Bélial: quia ex multitúdine dolóris & mœróris mei locúta sum usque in præsens. Tunc Heli ait ei: Vade in pace: & Deus Israel det tibi petitiónem tuam, quam rogásti eum. Et illa dixit: Utinam invéniat ancílla tua grátiam in óculis tuis. ℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philísthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio ii.

ET ábiit múlier in viam suam, & comédit, vultúsque illíus non sunt ámplius in divérsa mutáti. Et surrexérunt mane, & adoravérunt corā Dómino: reversíque sunt, & venérunt in domum suam Rámatha. Cognóvit autem Elcana Annam uxórem suam, & recordátus est ejus Dóminus. Et factum est post círculum diérum, concépit Anna, & péperit filium, vocavítque nomen ejus Sámuel: eo quod a Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir ejus Elcana, & omnis domus ejus, ut immoláret Dómino hóstiam solénnem, & votum suum,

ſuum, & Anna non aſcéndit; dixit enim viro ſuo : Non vadam, donec ablactétur infans, & ducam eum, ut appáreat ante conſpéctum Dómini, & máneat ibi júgiter.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec pluvia véniāt ſuper vos: *Ubi cecidérunt fortes Iſrael. ℣. Omnes montes, qui eſtis in circúitu ejus, viſitet Dóminus; a Gélboe autem tránſeat. Ubi. Lectio iii.

Et ait ei Elcana vir ſuus: Fac quod bonum tibi vidétur, & mane, donec ablástes eum, precórque ut ímpleat Dóminus verbū ſuum. Manſit ergo múlier, & lactávit filium ſuum, donec amovéret eum a lacte. Et addúxit eum ſecum, poſtquam ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum ad domum Dómini in Silo. Puer autem erat adhuc infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli. Et ait Anna : Obſecro, mi dómine, vivit ánima tua, dómine : ego ſum illa múlier, quæ ſteti coram te hic orans Dóminum. Pro púero iſto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiónem meam, quam poſtulávi eum. Idcírco, & ego commodávi eum Dómino cunctis diébus, quibus fúerit commodátus Dómino. Et adoravérunt ibi Dóminum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & póſui te páſcere gregem pópuli mei : Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambuláſti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui ſunt in terra, & requiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 2.

Porro filii Heli, filii Bélial, neſciéntes Dóminum, neque officium ſacerdótum ad pópulum; ſed quicúmque immoláſſet víctimam, veniébat puer ſacerdótis, dum coqueréntur carnes, & habébat fuſcínulam tridéntem in manu ſua, & mittébat eam in lebétem, vel in caldáriam, aut in ollam, ſive in cácabum : & omnè quod levábat fuſcínula, tollébat ſacérdos ſibi. Sic faciébant univérſo Iſraéli veniéntium in Silo.

℟. Peccávi ſuper númerum arénæ maris, & multiplicáta ſunt peccáta mea, & non ſum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ, quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognóſco, & delíctum meum contra me eſt ſemper, quia tibi ſoli peccávi. Et. Lectio ii.

Etiam ántequam adolérent ádipem, veniébat puer

puer sacerdótis, & dicébat immolánti: Da mihi carnem, ut coquam sacerdóti; non enim accípiam a te carnem coctam, sed crudam. Dicebátque illi immolans: Incendátur primum juxta morem hódie adeps, & tolle tibi quantumcúmque desíderat ánima tua. Qui respóndens ajébat ei: Nequáquam; nunc enim dabis, alióquin tollam vi. Erat ergo peccátum puerórum grande nimis coram Dómino, quia retrahébant hómines a sacrifício Dómini.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel.

℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

Samuel autem ministrábat ante fáciem Dómini, puer accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciébat ei mater sua, quam afferébat statútis diébus, ascéndens cum viro suo, ut immoláret hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ, & uxóri ejus, dixitque ei. Reddat tibi Dóminus semen de muliere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitávit ergo Dóminus Annam, & concépit, & péperit tres filios, & duas filias, & magnificátus est puer Sámuel apud Dóminum.

℟. Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie: ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die, ac nocte.

℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cælórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super domum.

FERIA QUINTA.

Celebratur Festum Corporis Christi.

Si ea die occurrat Festum Duplex, vel Semiduplex, transfertur post Octavam: si simplex, nulla fit de eo commemoratio.

Infra Octavam non fit de Festo, nisi fuerit Duplex: Semiduplicia transferantur post Octavam, nec fit de Duplici translato, nisi fuerit primæ vel secundæ classis: de Simplici fit tantum commemoratio absque nona Lectione de eo: nisi quando fit Offic. de Sanctis occurr.

In die Octavæ non fit nisi de Nativitate S. Joannis, & de Festo SS. Apostolorum Petri & Pauli, vel de alio ex solemnioribus, ut sunt primæ classis, si occurrant, cum commemor. Octavæ.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

AD VESPERAS.

Antiphona.

SAcérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem & vinum óbtulit.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.

Donec ponã inimícos tuos: * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis: * cõfrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Antiphona. Sacérdos in ætérnum Christus Dóminus secúndum órdinem Melchísedech, panem, & vinum óbtulit. Antiphona. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium.

Psalmus 110.

COnfitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * in consílio justórum, & congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio, & magnificéntia opus ejus: * & justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabílium suórum, miséricors, & miserátor Dóminus: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo.

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus, véritas, & judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: * confirmáta in sæculum sæculi, facta in veritáte, & æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, & terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculũ sæculi.

Aña. Miserátor Dóminus escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirabílium. Aña. Cálicem salutáris accípiam, & sacrificábo ho-

hóstiam laudis. Psalm. 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiã: * & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.
Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dñi invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Antiphona. Cálicem salutáris accípiam, & sacrificábo hóstiam laudis.

Antiphona. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndãs, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalẽ ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.

Antiphona. Sicut novéllæ olivárum, Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Antiphona. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedixit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit cristállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbũ suum Jacob: * justítias, & judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non manifestávit eis.

Antiph. Qui pacem ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRatres: Ego enim accépi a Dómino, quod & trádidi vobis, quóniam Dómi-

minus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effúdit Géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus
Sparso verbi sémine,
Sui moras incolátus
Miro clausit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ
Recúmbens cum frátribus,
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum,
Verbo carnem éfficit,
Fitque sanguis Christi merũ,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerémur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit, & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam suávis est, Dómine, spíritus tuus, qui ut dulcédinem tuam in filios demonstráres, pane suavíssimo de cælo præstito, esuriéntes reples bonis, fastidiósos dívites dimíttens inánes.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus; ita nos Córporis, & Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Ad Completorium, & per Horas, in fine Hymnorum dicitur Jesu, tibi sit glória. Qui natus es de Vírgine. Et similiter per totam Oct.

Ad Matutinum, Invitator.

Christum Regem adorémus, dominántem Géntibus: * Qui se manducántibus dat spíritus pinguédinem. Psalm. Venite, exultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia;
Recédant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, & ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Qua Christus créditur agnum, & ázyma

De-

Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,
Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.
Dedit fragílibus Córporis férculum,
Dedit & trístibus Sánguinis póculum,
Dicens: Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrificium istud instítuit,
Cujus officium commítti vóluit,
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, & dent céteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum;
Dat panis cælicus figúris términum:
O res mirábilis, mandúcat Dóminum
Pauper, servus, & húmilis!
Te trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísita, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quo téndimus,
Ad lucem, quam inhábitas. Amen.

In primo Nocturno, Ant. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:
Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo.
Et fólium ejus non défluet:* & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.
Antiphona. Fructum salutíferum gustándum dedit Dóminus mortis suæ témpore.
Antiph. A fructu fruménti, & vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.
Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.
Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: *

um:* Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.
Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.
Añа. A fructu fruménti, & vini multiplicáti fidéles in pace Christi requiéscunt.
Antiphona. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine congregávit nos Dóminus.

Psalmus 15.

CONsérva me Dómine, quóniam sperávi in te.* Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.
Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.
Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.
Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.
Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.
Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.
Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * ínsuper & usque ad noctem increpuérunt me renes mei.
Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.
Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * ínsuper & caro mea requiéscet in spe.
Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.
Antiph. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sánguine, congregávit nos Dóminus.
℣. Panem cæli dedit eis, allelúja.
℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 11.

COnveniéntibus vobis in unum, jam non est Domínicam cœnam manducáre. Unusquísque enim suam cœpam

nam præsúmit ad manducándum. Et álius quidem ésurit, álius autem ébrius est. Numquid domos non habétis ad manducándum & bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, & confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laudo vos? In hoc non laudo.

℟. Immolábit hœdum multitúdo filiórum Israel ad vésperam Paschæ: * Et édent carnes, & ázymos panes.

℣. Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis, & veritátis. Et edent.

Benedictio. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

EGo enim accépi a Dómino, quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter & cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine. Hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meā commemoratiónem. Quotiescúmque enim māducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. Comedétis carnes, & saturabímini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum.

℣. Non Móyses dedit vobis panem de cælo, sed Pater meus dat vobis panem de cælo verum. Iste est.

Bñō. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ITaque quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne, reus erit córporis, & sánguinis Dómini. Probet autem seípsum homo, & sic de pane illo edat, & de cálice bibat. Qui enim mandúcat, & bibit indígne, judícium sibi mandúcat & bibit, non dijúdicans corpus Dómini. Ideo inter vos multi infirmi, & imbecílles, & dórmiunt multi. Quod si nosmetípsos dijudicarémus, non útique judicarémur. Dum judicámur autē, a Dómino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnémur.

℟. Respéxit Elías ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit, & bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei.

℣. Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Aña. Memor sit Dñus sacrificii nostri, & holocáustum nostrum pingue fiat. Psal. 19.

EXáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob. Mittat tibi auxílium de sancto: * & de Sion tueátur te. Memor sit omnis sacrifícii tui: * & holocáustum tuum pingue fiat.

 Tri-

Tribuat tibi secúndum cor tuum : * & ómne consilium tuum confirmet.
Lætábimur in salutári tuo:* & in nómine Dei nostri magnificábimur.
Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas : * nunc cognóvi, quóniam salvum fecit Dóminus Christum suum.
Exáudiet illum de cælo sancto suo : * in potentátibus salus déxteræ ejus.
Hi in cúrribus, & hi in equis : * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.
Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt : * nos autem surréximus, & erécti sumus.
Dómine salvum fac regem: * & exáudi nos in die, qua invocavérimus te.
Aña. Memor sit Dóminus sacrificii nostri, & holocáustum nostrum pingue fiat.
Aña. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos. Psalm. 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit:* In loco páscuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me : * ánimam meam convértit.
Dedúxit me super sémitas justítiæ: * propter nomen suū.
Nam & si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, & báculus tuus,* ipsa me consoláta sunt.
Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tríbulant me.
Impinguásti in óleo caput meum, * & calix meus inébrians quam præclárus est!
Et misericórdia tua subsequétur me : * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini : * in longitúdinem diérum.
Antiphona. Parátur nobis mensa Dómini advérsus omnes, qui tríbulant nos.
Antiphona. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquarum : * ita desíderat ánima mea ad te Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum : * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte : * dum dícitur mihi quotídie : Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam : * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, & confessiónis : * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea: * & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi:* salutáre vultus mei, & Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est : * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim

a monte módico.
Abyssus abyssum ínvocat: * in voce cataractárũ tuárum.
Omnia excélsa tua, & fluctus tui: * super me transiérunt.
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum afflígit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi, qui tríbulãt me, inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.
Antiphona. In voce exultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotẽs.
Sermo S. Thomæ Aquinátis.
In Opusculo 57. Lectio iv.

IMménsæ divínæ largitátis beneficia, exhíbita pópulo Christiáno inæstimábilem ei cónferunt dignitátem. Neque enim est, aut fuit aliquándo tam grandis nátio, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut adest nobis Deus noster. Unigénitus síquidem Dei Fílius, suæ divinitátis volens nos esse partícipes, natúram nostram assúmpsit: ut hómines deos fáceret factus homo. Et hoc ínsuper, quod de nostro assúmpsit, totum nobis cóntulit ad salútem. Corpus namque suum pro nostra reconciliatióne in ara crucis hóstiam óbtulit Deo Patri: Sánguinem suum fudit in prétium simul & lavácrum; ut redémpti a miserábili servitúte, a peccátis ómnibus mundarémur. Ut autem tanti beneficii jugis in nobis manéret memória, corpus suum in cibum, & sánguinem suum in potum, sub spécie panis, & vini suméndum, fidélibus derelíquit.

℟. Cœnántibus illis accépit Jesus panem, & benedíxit, ac fregit, dedítque discípulis suis, & ait: * Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. ℣. Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

O Pretiósum, & admirándum convívium, salutíferum, & omni suavitáte replétum! Quid enim hoc convívio pretiósius esse potest, in quo non carnes vitulórum & hircórum, ut olim in lege, sed nobis Christus suméndus propónitur verus Deus? Quid hoc Sacraménto mirabílius? In ipso namque panis

panis & vinum in Christi corpus & sánguinem substantiáliter convertúntur, ideóque Christus Deus, & homo perféctus sub módici panis, & vini spécie continétur. Manducátur ítaque a fidélibus, sed mínime lacerátur: quinímo, divíso Sacraménto, sub quálibet divisiónis partícula íntegier persevérat. Accidéntia autem sine subjécto in eódem subsístunt, ut fides locum hábeat, dum visíbile invisibíliter súmitur aliéna spécie occultátum, & sensus a deceptióne reddántur immúnes, qui de accidéntibus júdicant sibi notis.

℟. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sánguine: * Hoc fácite in meam commemoratiónem. ℣. Memória memor ero, & tabéscet in me ánima mea. Hoc fácite.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

NUllũ étiam Sacraméntum est isto salúbrius, quo purgántur peccáta, virtútes augéntur, & mens ómnium spirituálium charísmatum abundántia impinguátur. Offértur in Ecclésia pro vivis & mórtuis: ut ómnibus prosit, quod est pro salúte ómnium institútum. Suavitátem dénique hujus Sacraménti nullus exprímere sýfficit, per quod spirituális dulcédo in suo fonte gustátur: & recólitur memória illíus, quam in sua passióne Christus monstrávit, excellentíssimæ charitátis. Unde ut árctius hujus charitátis iminénsitas fidélium córdibus infigerétur, in última cœna, quando Pascha cum discípulis celebráto, transitúrus erat de hoc mundo ad Patrem, hoc Sacraméntum instítuit, tamquam passiónis suæ memoriále perénne, figurárum véterum impletívum, miraculórum ab ipso factórum máximum, & de sua contristátis abséntia solátium singuláre relíquit.

℟. Ego sum panis vitæ, patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est. Glória Patri. Hic est.

In iii. Noct. Añ. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam. Psalmus 42.

JUdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta, * ab hómine iníquo, & dolóso érue me.

Quia tu es Deus fortitúdo mea: * quare me repulísti? & quare tristis incédo, dum affligit me inimícus?

Emítte lucem tuam, & veritátem tuam: * ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua.

Et introíbo ad altáre Dei: *

ad

ad Deum, qui lætíficat juventútem meam.

Confitébor tibi in cíthara Deus, Deus meus: * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.

Antiph. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: & de petra, melle saturávit nos.

Psalmus 80.

EXultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmite psalmum, & date tympanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba: * in insígni die solemnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israel est: * & judícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægypti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, & liberávi te: * exaudívi te in abscóndito tempestátis: probávi te apud aquam contradictiónis.

Audi pópulus meus, & contestábor te: * Israel si audíeris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti: * diláta os tuum, & implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * & Israel non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum: * ibunt in adinventiónibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israel si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * & super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * & erit tempus eórum in sæcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * & de petra, melle saturávit eos.

Aña. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: & de petra, melle saturávit nos.

Aña. Ex altári tuo, Dómine, Christum súmimus: in quem cor, & caro nostra exúltant.

Psalmus 83.

QUam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dñi.

Cor meum, & caro mea, * exultavérunt in Deum vivū.

Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium

lium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus Deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe Deus Jacob.
Protéctor noster áspice Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam, & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.
Antiphona. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor, & caro nostra exúltant.
℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Léctio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: & Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.
Tract. 26. in Joan. sub finē.

CUm cibo & potu id áppetant hómines, ut neque esúriant, neque sítiant: hoc veráciter non præstat, nisi iste cibus & potus, qui eos, a quibus súmitur, immortáles, & incorruptíbiles facit; idest, sociétas ipsa sanctórum: ubi pax erit, & únitas plena, atque perfécta. Proptérea quippe, sicut étiam ante nos hoc intellexérunt hómines Dei, Dóminus noster Jesus Christus corpus, & sánguinem suum in eis rebus commendávit, quæ ad unum áliquid redigúntur ex multis. Namque áliud in unum ex multis granis confícitur; áliud in unum ex multis ácinis cónfluit. Dénique jam expónit, quómodo id fiat, quod lóquitur: & quid sit manducáre corpus ejus, & sánguinem bíbere.
℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo.
℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me.
Bño. Divínum auxílium.

Léctio viii.

QUi mandúcat carnem meam, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. Hoc est ergo manducáre illam escam, & illum bíbere potum, in Chri-

Christo manére, & illum manéntem in se habére. Ac per hoc, qui non manet in Christo, & in quo non manet Christus, proculdúbio nec mandúcat spirituáliter carnem ejus, nec bibit ejus sánguinem, licet carnáliter & visibíliter premat déntibus sacraméntum córporis & sánguinis Christi: sed magis tantæ rei sacraméntum ad judícium sibi mandúcat, & bibit, quia immúndus præsúmpsit ad Christi accédere sacraménta, quæ áliquis non digne sumit, nisi qui mundus est, de quibus dícitur: Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. ℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. ℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et. Glória Patri. Et.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SIcut, inquit, misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: & qui mandúcat me, & ipse vivet propter me. Ac si diceret: Ut ego vivam propter Patrem, idest, ad illum tamquam ad majórem réferam vitam meam, exinanítio mea fecit, in qua me misit. Ut autem quisquam vivat propter me, participátio facit, qua mandúcat me. Ego itaque humiliátus vivo propter Patrem: ille eréctus vivit propter me. Si autem ita dictum est: Vivo propter Patrem, quia ipse de illo, non ille de ipso est, sine detriménto æqualitátis dictum est. Nec tamen dicéndo: Et qui mandúcat me, & ipse vivet propter me, eándem suam & nostram æqualitátem significávit, sed grátiam mediatóris osténdit. Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

SApiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, & pósuit mensam, allelúja. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 15.

Aña. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, & panem de cælo præstitísti eis, allelúja. Aña. Pinguis est panis Christi, & præbébit delícias régibus, allelúja. Antiphona. Sacerdótes sancti incénsum, & panes ófferunt Deo, allelúja. Antiphona. Vincénti dabo manna abscónditum, & nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Cor. 11.

FRatres: Ego enim accépi a Dómino, quod & trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, & grátias agens fregit, & dixit: Accípite, & manducáte, hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,

Ad

Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit & sánguinem:
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cæli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni, Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.
Amen.

℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Benedictus, Aña. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja. Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tribue, quæsumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra mystéria venerári, ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis & regnas cum Deo Patre, &c.

Ad Primam. ℟. breve. Christe Fili Dei vivi.
℣. Qui natus es de María vírgine. Et sic dicitur per totam Octavam.

In Versiculis Primæ, & Completorii non additur, Allelúja: sed in aliis Horis.

Ad Tertiam, Aña. Angelórum esca. Capit. Fratres: Ego enim accépi. 169.

℟. br. Panem cæli dedit eis. * Allelúja, allelúja. Panem. ℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allel. Glória Patri. Panem.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUotiescúnque enim manducábitis panem hunc, & cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis, donec véniat.

℟. breve. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit. ℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allel. Glória Patri. Cibávit.

℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Vincénti.

Capitulum. 1. Cor. 11.

QUicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indígne: reus erit córporis, & sánguinis Dómini.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allel. Edúcas. ℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja.

G ló-

Glória Patri. Edúcas.
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.
In ii. Vesp. omnia dicuntur sicut in primis Vesp. 158.
℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.
Ad Magnificat, Antiphona.
O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória Passiónis ejus: mens implétur grátia: & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja. Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus, ita nos Córporis & Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis, & regnas, cum Deo Patre.

FERIA SEXTA.
Infra Octavam Corporis Christi.
In primo Nocturno.
De libro primo Regum.
Lectio i. Cap. 2.

VEnit autem vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc dicit Dóminus: Numquid non apérte revelátus sum dómui patris tui, cum essent in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israel mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénsum, & portáret ephod coram me: & dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israel. Quare calce abjecístis víctimam meam, & múnera mea, quæ præcépi ut offerréntur in templo: & magis honorásti filios tuos, quam me, ut comederétis primítias omnis sacrificii Israel pópuli mei.
℟. Immolábit hœdum. 163.
Lectio ii.

PRoptérea ait Dóminus Deus Israel: Loquens locútus sum, ut domus tua, & domus patris tui ministráret in conspéctu meo usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus: Absit hoc a me, sed quicúmque glorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, & præcídam bráchium tuum, & bráchium domus patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israel: & non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam pénitus virum ex te ab altári meo: sed ut defíciant óculi tui, & tabéscat ánima tua: & pars magna domus tuæ moriétur, cum ad virílem ætátem vénerit.
℟. Comedétis carnes. 163.
Lectio iii.

HOc autem erit tibi signum, quod ventúrum est duóbus filiis tuis, Ophni & Phínees: In die uno moriéntur ambo. Et suscitábo

mihi

mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo ei domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniat, ut orétur pro eo, & ófferat nummum argénteum, & tortam panis, dicátque: Dimítte me, óbsecro, ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam buccéllã panis.

℟. Respéxit Elías. 163.

In secundo Nocturno.

De sermóne sancti Thomæ Aquinátis.

In eodem opusculo 57.

Lectio iv.

CONvenit ítaque devotióni fidélium, solémniter recólere institutiónem tam salutíferi, tamque mirábilis Sacraménti; ut ineffábilem modum divínæ præséntiæ in Sacraménto visíbili venerémur: & laudétur Dei poténtia, quæ in Sacraménto eódem tot mirabília operátur: necnon & de tam salúbri, tamque suávi benefício exsolvántur Deo gratiárum débitæ actiónes. Verum etsi in die Cœnæ, quando Sacraméntum prædíctum agnóscitur institútum, inter Missárum solémnia de institutióne ipsíus speciális méntio habeátur; totum tamen resíduum ejúsdem diéi offícium ad Christi passiónem pértinet, circa cujus veneratiónem Ecclésia illo témpore occupátur.

℟. Cœnántibus illis. 165.

Lectio v.

UT autem íntegro celebritátis officio institutiónem tanti Sacraménti recóleret plebs fidélium: Románus Póntifex Urbánus quartus, hujus Sacraménti devotióne afféctus, pie statuit, præfátæ institutiónis memóriam prima quinta Féria post Octávam Pentecóstes a cunctis fidélibus celebrári: ut qui per totum anni círculum hoc Sacraménto útimur ad salútem, ejus institutiónem illo témpore speciáliter recolámus, quo Spíritus sanctus corda discipulórum edócuit ad plene cognoscénda hujus mystéria Sacraménti. Nam & in eódem témpore cœpit hoc Sacraméntuma fidélibus frequentári.

℟. Accépit Jesus. 166.

Lectio vi.

UT autem prædícta quinta Féria, & per Octávas sequéntes, ejus salutáris institutiónis honorificéntius agátur memória, & solémnitas de hoc celébrior habeátur; loco distributiónum materiálium, quæ in Ecclésiis Cathedrálibus largiúntur assisténtibus Horis Canónicis noctúrnis, paritérque diúrnis, præfátus Románus Pontifex eis, qui ejúsmodi Horis in hac solemnitáte personáliter in Ecclésiis interfúerint, stipéndia spirituália, Apostólica largitióne concéssit: quátenus per hæc fidéles ad tanti

ti Festi celebritátem avídius, & copiósius convenirent.
℟. Ego sum panis. 166.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus, & Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. 27. in Joannem.

VErba Dómini ex Evangélio, quæ sermónem prístinum consequúntur, audívimus. Hinc sermo debétur áuribus & méntibus vestris, & hodiérna die non importúnus est: Est enim de córpore Dómini, quod dicébat se dare ad manducándum propter ætérnam vitam. Expósuit autem modum attributiónis hujus & doni sui, quómodo daret carnem suam manducáre, dicens: Qui mandúcat carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in illo. Signum, quia manducávit, & bibit, hoc est: si manet, & manétur; si hábitat, & inhabitátur; si hæret, ut non deserátur.
℟. Qui mandúcat. 168.

Lectio viii.

HOc ergo nos dócuit, & admónuit mysticis verbis, ut simus in ejus córpore sub ipso cápite in membris ejus, edéntes carnem ejus, non relinquéntes unitátem ejus. Sed qui áderant, plures non intelligéndo scandalizáti sunt: non enim cogitábant, hæc audiéndo, nisi carnem, quod ipsi erant. Apóstolus autem dicit, & verum dicit: Sápere secúndum carnem, mors est. Carnem suam dat nobis Dóminus manducáre: & sápere secúndum carnem, mors est. Cum de carne sua dicat, quia ibi est vita ætérna: ergo nec carnem debémus sápere secúndum carnem, sicut in his verbis: Multi itaque audiéntes, non ex inimícis, sed ex discípulis ejus, dixérunt: Durus est hic sermo, & quis potest eum audíre?
℟. Misit me. 169.

Lectio ix.

SI discípuli durum habuérunt istum sermónem, quid inimíci? Et tamen sic oportébat, ut dicerétur, quod non ab ómnibus intelligerétur. Secrétum Dei inténtos debet fácere, non advérsos: isti autem cito defecérunt, tália loquénte Dómino Jesu Christo. Non credidérunt áliquid magnum dicéntem, & verbis illis áliquam grátiam cooperiéntem: sed prout voluérunt, ita intellexérunt, & more hóminum: quia póterat Jesus, aut hoc disponébat Jesus, carnem, qua indútum erat Verbum, véluti concísam, distribúere credéntibus in se. Durus est, inquiunt, hic sermo: quis potest eum audíre?

Te Deum laudámus. 15.

SAB-

SABBATO.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 3.

PUer autem Sámuel ministrábat Dómino coram Heli: & sermo Dómini erat pretiósus in diébus illis, non erat vísio manifésta. Factum est ergo in die quadam; Heli jacébat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére lucérnam Dei ántequam extinguerétur. Sámuel dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuel. Qui respóndens, ait: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocásti enim me: Qui dixit, Non vocávi: revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus rursum vocáre Samuélem. Consurgénsque Sámuel, ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego, quia vocásti me. Qui respóndit: Non vocávi te, fili mi: revértere, & dormi. Porro Sámuel necdum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini.

℞. Immolábit hœdum. 163.

Lectio ii.

ET adjécit Dóminus, & vocávit adhuc Samuélem tértio. Qui consúrgens, ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego, quia vocásti me. Intelléxit ergo Heli, quia Dóminus vocáret púerum: & ait ad Samuélem: Vade, & dormi: & si deínceps vocáverit te, dices: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ergo Sámuel, & dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, & stetit, & vocávit, sicut vocáverat secúndo, Sámuel, Sámuel. Et ait Sámuel: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ecce ego fácio verbum in Israel, quod quicúmque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illa suscitábo advérsum Heli ómnia, quæ locútus sum super domum ejus: incípiam, & complébo.

℞. Comedétis carnes. 163.

Lectio iii.

DOrmívit autem Sámuel usque mane, aperuítque óstia domus Dómini. Et Sámuel timébat indicáre visiónem Heli. Vocávit ergo Heli Samuélem, & dixit: Sámuel fili mi? Qui respóndens, ait: Præsto sum. Et interrogávit eum: Quis est sermo, quem locútus est Dóminus ad te? oro te ne celáveris me. Hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si abscónderis a me sermónem ex ómnibus verbis, quæ dicta sunt tibi. Indicávit ítaque ei Sámuel univérsos sermónes, & non abscóndit ab eo. Et ille respóndit: Dóminus est, quod bonum est in óculis suis, fáciat. Crevit autem Sámuel, & Dóminus erat cum eo, & non cécidit ex ómnibus verbis ejus in terram. Et cognóvit univérsus Israel a Dan usque Ber-

Bersabée, quod fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini.
℟. Respéxit Elías. 163.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.
Homilia 61. ad populum Antiochenum. Lectio iv.

NEcessárium est, dilectíssimi, mysteriórum díscere miráculum, quodnam sit, & quare sit datum, & quæ ejus rei utílitas. Unum corpus efficimur: membra, inquit, ex carne ejus, & ex óssibus ejus: sequámur autem initiáti, quæ dicúntur. Ut, itaque non tantum per charitátem hoc fiámus, verum étiam ipsa re, in illam misceámur carnem: hoc namque per escam efficitur, quam largítus est nobis, volens osténdere desidérium, quod erga nos habet. Proptérea semetípsum nobis immíscuit, & corpus suum in nos contemperávit, ut unum quid simus tamquam corpus cápiti coaptátum: ardénter enim amántium hoc est.
℟. Cœnántibus illis. 165.

Lectio v.

TAmquam leónes ígitur ignem spirántes ab illa mensa recedámus, facti diábolo terríbiles, & caput nostrum mente revolvéntes, & charitátem, quam erga nos osténdit. Nam paréntes quidem áliis sæpe filios tradunt aléndos: ego autem, inquit, non ita, sed cárnibus meis alo, & meípsum vobis appóno, vos omnes generósos esse volens, & spem bonam de futúris vobis præbens: quippe qui vobis hic meípsum tradidi, multo magis id in futúro fáciam. Vólui frater vester fieri: carni propter vos & sánguini communicávi; vobis vicíssim ipsam carnem, & sánguinem; per quæ cognátus vester factus sum, trado.
℟. Accépit Jesus. 166.

Lectio vi.

ATtendámus ítaque nobis ipsis, dilectíssimi, tálibus fruéntes bonis, & cum áliquid turpe dícere voluérimus, vel nos ab ira córripi vidérimus, vel álio quópiam hujúsmodi vítio; considerémus, quibus facti sumus digni: talísque cogitátio nobis irrationabílium mótuum sit corréctio. Quotquot ígitur hujus partícipes córporis efficimur, quotquot sánguinem degustámus, cogitémus, quod illum sursum sedéntem, qui ab Angelis adorátur incorruptíbili vicínus virtúti, hunc degustámus. Hei mihi, quot ad salútem nobis viæ! Nos corpus suum effécit, nobis suũ communicávit corpus, & horum nos nihil a malis avértit.
℟. Ego sum panis. 166.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus, & Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

De

De Homil. S. Augustini Epis.
Ex Tract. 27. in Joannem, ante medium.

DIximus, fratres, hoc Dóminum commendásse in manducatióne carnis suæ, & potatióne sánguinis sui, ut in illo maneámus, & ipse in nobis: Manémus autem in illo, cum sumus membra ejus, manet autem ipse in nobis, cum sumus templum ejus. Ut autem simus membra ejus, únitas nos compáginat: ut compáginet únitas, quæ facit, nisi cháritas? Et cháritas Dei unde? Apóstolum intérroga. Cháritas, inquit, Dei diffúsa est in córdibus nostris per Spíritum sanctum, qui datus est nobis. ℟. Qui mandúcat. 168.

Lectio viii.

ERgo spíritus est, qui vivíficat: spíritus enim facit viva membra: nec viva membra spíritus facit, nisi quæ in córpore, quod végetat ipse spíritus, invénerit. Nam spíritus, qui est in te, o homo, quo constas ut homo sis, numquid vivíficat membrum, quod separátum invénerit a carne tua? Spíritum tuum dico, ánimam tuam. Anima tua non vivíficat, nisi membra, quæ sunt in carne tua: unum si tollas, jam non vivificátur ex ánima tua, quia unitáti córporis tui non copulátur. ℟. Misit me. 169.

Lectio ix.

HÆc dicúntur, ut amémus unitátem, & timeámus separatiónem. Nihil enim sic debet formidáre Christiánus, quam separári a córpore Christi. Si enim separátur a córpore Christi, non est membrum ejus; si non est membrum ejus, non vegetátur spíritu ejus. Quisquis autem, inquit Apóstolus, spíritum Christi non habet, hic non est ejus. Spíritus ergo est, qui vivíficat, caro autem non prodest quidquam. Verba, quæ ego locútus sum vobis, spíritus & vita sunt. Quid est, spíritus & vita sunt? Spirituáliter intelligénda sunt. Intellexísti spirituáliter? Spíritus, & vita sunt: Intellexísti carnáliter? Etiam sic illa spíritus, & vita sunt, sed tibi non sunt.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Vesperas, Antiphona.
Sacérdos in ætérnum. cum reliquis Antiphonis, & Psalmis, ut supra. 158.

Capitulum. 1. Jo. 3.

CHaríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam transláti sumus de morte ad vitam, quóniam dilígimus fratres.

Hymn. Pange lingua. 160.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.
Puer Sámuel ministrábat ante Deum coram Heli, & sermo Dómini erat pretiósus cum eo.

Ora-

Oratio.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dóminum.

Deinde fit comm. de Oct.

Antiphona. O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia, & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja.

℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.

Oratio. Deus, qui nobis. 160.

DOMINICA

infra Octavam, quæ est secunda post Pentecosten.

Omnia dicuntur de Octava, præter Lectiones, octavum ℟., Capitula, Añas ad Bñs, & Magnificat, & Orationem, quæ hic habentur propria.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 4.

ET factum est in diébus illis, convenérunt Philísthiim in pugnam, & egréssus est Israel óbviam Philísthiim in prælium, & castrametátus est juxta Lápidem adjutórii. Porro Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israel. Inito autem certámine, terga vertit Israel Philísthæis, & cæsa sunt in illo certámine passim per agros quasi quátuor míllia virórum. Et revérsus est pópulus ad castra; dixerúntque majóres natu de Israel: Quare percússit nos Dóminus hódie coram Philísthiim? Afferámus ad nos de Silo arcam fœderis Dómini, & véniat in médium nostri, ut salvet nos de manu inimicórum nostrórum.

℟. Immolábit hœdum. 163.

Lectio ii.

MIsit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim, erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dei, Ophni, & Phínees. Cumque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferátus est omnis Israel clamóre grandi, & persónuit terra. Et audiérunt Philísthiim vocem clamóris, dixerúntque: Quænam est hæc vox clamóris magni in castris Hebræórum? Et cognovérunt, quod arca Dómini venísset in castra.

℟. Comedétis carnes. 163.

Lectio iii.

TImuerúntque Philísthiim dicéntes: Venit Deus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultátio heri, & nudiustértius: væ nobis. Quis nos salvábit de manu Deórum sublímium istórum? Hi sunt Dii, qui percussérunt Ægyptum omni plaga in desérto. Confortámini, & estóte viri, Philísthiim: ne serviátis Hebræis, sicut & illi serviérunt vobis: confortámini, & belláte. Pugnavérunt

runt ergo Philísthiim, & cæsus est Israel, & fugit unusquísque in tabernáculum suum; & facta est plaga magna nimis, & cecidérunt de Israel trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta est: duo quoque filii Heli mórtui sunt, Ophni, & Phínees.

℟. Respéxit Elías. 163.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 60. ad populum Antiochenum. Lectio iv.

QUóniam Verbum dicit: Hoc est corpus meum: & assentiámur, & credámus, & intellectuálibus ipsum óculis intueámur. Nihil enim sensíbile nobis Christus trádidit: sed sensibílibus quidem rebus, at ómnia intelligibília. Itidem, & in baptísmate: per rem nempe sensíbilem aquam, donum confértur: intelligíbile vero quod perficitur, generátio & renovátio. Si enim incorpóreus esses, nuda & incorpórea tibi dedísset ipse dona: sed quóniam ánima córpori consérta est, in sensibílibus intelligibília tibi præbet. Quot nunc dicunt: Vellem ipsíus formam aspícere, figúram, vestiménta, calceaménta? Ecce eum vides, ipsum tangis, ipsum mandúcas. Et tu quidem vestiménta cupis vidére: ipse vero tibi concédit non tantum vidére, verum & manducáre, & tángere, & intra te súmere.

℟. Cœnántibus illis. 165.

Lectio v.

IGitur accedat nemo cum náusea, nemo resolútus, omnes accénsi, omnes fervéntes, & excitáti. Nam si Judæi stantes, & calceaménta in pédibus habéntes, & báculos mánibus gestántes, agnum cum festinatióne comedébant, te multo magis opórtet esse solértem. Nam illi quidem in Palæstínam erant profectúri, & proptérea viatórum figúram habébant: tu vero debes in cælum migráre. Quaprópter in ómnibus opórtet te vigiláre: nec enim parva pœna propónitur indígne suméntibus. Cógita quantum advérsus proditórē indignáris, contra eos qui illum crucifixérunt? Itaque consídera, ne tu quoque sis reus córporis, & sánguinis Christi. Illi sanctíssimum corpus occidérūt; tu vero pollúta súscipis ánima, post tot beneficia. Neque enim illi satis fuit, hóminem fieri, cólaphis cædi, & crucifigi: verum & semetípsum nobis commíscet, & non fide tantum, verum & ipsa re nos suū éfficit corpus.

℟. Accépit Jesus. 166.

Lectio vi.

QUo non opórtet ígitur esse puriórem, tali fruéntem sacrificio? quo solári rádio non splendidiórem manum, carnem hanc dividéntem? os, quod igni spirituáli replétur; linguam, quæ tremendo nimis sánguine rubéscit?

scit? Cógita quali sis insignítus honóre, quali mensa fruáris. Quod Angeli vidéntes horréscunt, neque líbere audent intuéri propter emicántem inde splendórem: hoc nos páscimur, huic nos unímur, & facti sumus unum Christi corpus, & una caro. Quis loquétur poténtias Dómini, audítas fáciet omnes laudes ejus? quis pastor oves próprio pascit cruóre? Et quid dico, pastor? Matres multæ sunt, quæ post partus dolóres, filios áliis tradunt nutrícibus. Hoc autem ipse non est passus, sed ipse nos próprio sánguine pascit, & per ómnia nos sibi coagméntat.

℟. Ego sum panis. 166.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus Pharisæis parábolā hanc: Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 36. in Evangel.

HOc distáre, fratres charíssimi, inter delícias córporis, & cordis solet, quod corporáles delíciæ, cum non habéntur, grave in se desidérium accéndunt; cum vero hábitæ edúntur, comedéntem prótinus in fastídium per satietátem vertunt. At contra spiritáles delíciæ, cum non habéntur, in fastídio sunt; cum vero habéntur in desidério: tantóque a comedénte ámplius esuriúntur, quanto & ab esuriénte ámplius comedúntur. In illis appetítus placet, experiéntia displicet; in istis appetítus vilis est, & experiéntia magis placet. In illis appetítus saturitátem, satúritas fastídium génerat: in istis autem appetítus saturitátem, satúritas appetítum parit.

℟. Qui mandúcat. 168.

Lectio viii.

AUgent enim spiritáles delíciæ desidérium in mente, dum sátiant: quia quanto magis eárum sapor percípitur, eo ámplius cognóscitur quod avídius améntur, & idcírco non hábitæ amári non possunt, quia eárum sapor ignorátur. Quis enim amáre valeat quod ignórat? Proínde Psalmísta nos ádmonet, dicens: Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus. Ac si apérte dicat: Suavitátem ejus non cognóscitis, si hanc mínime gustátis, sed cibum vitæ ex paláto cordis tángite, ut probántes ejus dulcédinem amáre valeátis. Has autem homo delícias tunc amísit, cum in paradíso peccávit: extra éxiit, cum os a cibo ætérnæ dulcédinis clausit.

℟. Homo quidam fecit cœnam magnam, & misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent: * Quia paráta sunt ómnia. ℣. Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum, quod

quod míscui vobis. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

UNde nos quoque nati in hujus peregrinatiónis ærúmna, huc fastidiósi jam vénimus, nescímus, quid desideráre debeámus. Tantóque se ámplius fastídii nostri morbus exággerat, quanto se magis ab esu illíus dulcédinis ánimus elóngat. Et eo jam intérnas delícias non áppetit, quo eas comédere, diu, longéque desuévit. Fastídio ergo nostro tabéscimus, & longa inédiæ peste fatigámur. Et quia gustáre intus nólumus parátam dulcédinem, amámus foris míseri famem nostram.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES & per Horas, Aña.

SApiéntia ædificávit sibi domum, míscuit vinum, & pósuit mensam, allelúja. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 15.

Aña. Angelórum esca nutrivísti pópulum tuum, & panem de cælo præstitísti eis, allelúja. Aña. Pinguis est panis Christi, & præbébit delícias régibus, allelúja. Aña. Sacerdótes sancti incénsum, & panes ófferunt Deo, allelúja. Aña. Vincénti dabo manna abscónditum, & nomen novum, allelúja.

Capitulum. 1. Jo. 3.

CHaríssimi: Nolíte mirári, si odit vos mundus. Nos scimus, quóniam translati sumus de morte ad vitam, quóniam diligimus fratres.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Nec patris linquens déxterā,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.
In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Quibus sub bina spécie
Carnem dedit, & sánguinem:
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.
Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Se regnans dat in præmium.
O salutáris Hóstia,
Quæ cæli pandis óstium:
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.
Uni, Trinóque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Panem cæli dedit eis, allelúja. ℟. Panem Angelórum manducávit homo, allelúja.

Ad Benedictus, Antiphona.

Homo quidam fecit cœnam magnam, & vocávit multos: & misit servum suum hora cœnæ dícere invitátis, ut venírent, quia ómnia paráta sunt, allelúja.

Oratio.

SAncti nóminis tui, Dómine, timórem páriter & amórem fac nos habére perpétuum: quia numquam tua gubernatióne destítuis, quos in soliditáte tuæ dilectiónis instítuis. Per Dñm.

Deinde fit commem. de Oct. Aña.

Aña. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum, allelúja.
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Oratio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili, passiónis tuæ memóriam reliquísti: tríbue, quæsumus; ita nos Córporis, & Sánguinis tui sacra mystéria venerári: ut redemptiónis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Ad Primam, ad Absolutionem Capituli, dicitur Capitulum Nonæ. Filíoli mei.

Ad Tertiam, Antiphona. Angelórum esca.

Capitulum. Charíssimi: Nolíte mirári, ut supra. 180.

℟. br. Panem cæli dedit eis, * Allelúja, allelúja. Panem.
℣. Panem Angelórum manducávit homo. Allelúja, allel. Glória Patri. Panem.
℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Pinguis est panis.

Capitulum. 1. Jo. 3.

IN hoc cognóvimus charitátem Dei, quóniam ille ánimam suam pro nobis pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere.

℟. breve. Cibávit illos ex ádipe fruménti, * Allelúja, allelúja. Cibávit.
℣. Et de petra, melle saturávit eos. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Cibávit.
℣. Edúcas panem de terra, allelúja. ℟. Et vinum lætíficet cor hóminis, allelúja.

Ad Nonam, Antiphona. Vincénti.

Capitulum. 1. Jo. 3.

FIlíoli mei, non diligámus verbo, neque lingua, sed ópere, & veritáte.

℟. br. Edúcas panem de terra, * Allelúja, allel. Edúcas.
℣. Et vinum lætíficet cor hóminis. Allelúja, allelúja. Glória Patri. Edúcas.
℣. Pósuit fines tuos pacem, allelúja. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te, allelúja.

Ad Vesperas, Antiphona. Sacérdos in ætérnum, cum reliquis Aňis, & Psalmis, ut in 1. Vesperis Festi. 158.

Capitul. Charíssimi: Nolíte mirári. 180. Hymn. Pange lingua gloriósi. 160.

℣. Cibávit illos ex ádipe fruménti, allelúja.
℟. Et de petra, melle saturávit eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Exi cito in platéas, & vicos civitátis, & páuperes, ac débiles, cæcos, & claudos compélle intráre, ut impleátur domus mea, allelúja.

Oratio. Sancti nóminis. 180.

Deinde fit commem. de Oct.

Aña. O sacrum convívium, in quo Christus súmitur: recólitur memória passiónis ejus: mens implétur grátia: & futúræ glóriæ nobis pignus datur, allelúja.

℣. Panem de cælo præstitísti eis, allelúja.
℟. Omne delectaméntum in se habéntem, allelúja.
Oratio. Deus, qui nobis. ut supra. 181.

FERIA SECUNDA infra Octavam.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 5.

PHilisthiim autem tulérunt arcam Dei; & asportavérunt eam a Lápide adjutórii in Azótum. Tulerúntque Philisthiim arcam Dei, & intulérunt eam in templum Dagon, & statuérunt eam juxta Dagon. Cumque surrexíssent dilúculo Azótii áltera die, ecce Dagon jacébat pronus in terra ante arcam Dómini, & tulérunt Dagon, & restituérunt eum in locum suum. Rursúmque mane die áltera consurgéntes, invenérunt Dagon jacéntem super fáciem suam in terra coram arca Dómini: caput autem Dagon, & duæ palmæ mánuum ejus abscíssæ erant super limen: porro Dagon solus truncus remánserat in loco suo.
℟. Immolábit hœdum. 163.

Lectio ii.

AGgraváta est autem manus Dómini super Azótios, & demolítus est eos, & ebulliérunt villæ, & agri in médio regiónis illíus, & nati sunt mures: & facta est confúsio mortis magnæ in civitáte. Vidéntes autem viri Azótii hujuscémodi plagam, dixérunt: Non máneat arca Dei Israel apud nos, quóniam dura est manus ejus super nos, & super Dagon deum nostrum. Et mitténtes congregavérunt omnes sátrapas Philisthinórum ad se, & dixérunt: Quid faciémus de arca Dei Israel? Respondeerúntque Gethæi: Circumducátur arca Dei Israel.
℟. Comedétis carnes. 163.

Lectio iii.

ET circumduxérũt arcam Dei Israel. Illis autem circumducéntibus eam, fiébat manus Dómini per síngulas civitátes interfectiónis magnæ nimis, & percutiébat viros uniuscujúsque urbis a parvo usque ad majórem. Misérunt ergo arcam Dei in Accaron. Cumque venísset arcã Dei in Accaron, exclamavérunt Accaronítæ dicéntes: Adduxérunt ad nos arcam Dei Israel, ut interficiat nos, & pópulum nostrum. Misérunt itaque, & congregavérũt omnes sátrapas Philisthinórum, qui dixérunt: Dimíttite arcam Dei Israel, & revertátur in locum suum, & non interficiat nos cum pópulo nostro. Fiébat enim pavor mortis in síngulis úrbibus, & gravíssima valde manus Dei.
℟. Respéxit Elías. 163.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex eadem Homil. 60. Lect. iv.

UNicuíque fidéliũ Christus semetípsum per my-

mystéria commíscet, & quos génuit per semetípsum enútrit, nec álteri tradit: per hoc tibi rursum persuádens, quod carnem tuam assúmpsit. Ne torpeámus ígitur tanta digni charitáte, & honóre putáti. Nonne vidétis quanta promptitúdine párvuli papíllas cápiunt, & quanto ímpetu lábia ubéribus infigunt? Accedámus cum tanta nos quoque alacritáte ad hanc mensam, & ad úbera póculi spiritális: quinímo cum longe majóri trahámus, tamquam infántes lacténtes, spíritus grátiam: & unus sit nobis dolor hac esca privári. Non sunt humánæ virtútis ópera hæc, quæ proponúntur: qui tunc ipsa fecit in illa cœna, idem ea nunc quoque facit. Nos ministrórum tenémus locum, qui vero sanctíficat ea, & immútat, ipse est. Nullus itaque Judas assístat, nullus avárus: nam tales mensa non súscipit. Si quis est discípulus, adsit, ait enim. Cum discípulis meis facio Pascha. Hæc est illa mensa, & minus nihil habet. Non enim illa quidem Christus, hanc autem homo pérficit: verum & hanc ipse quoque. ℟. Cœnántibus illis. 165.

Lectio v.

INhumánus accédat nemo, nemo crudélis, & immiséricors, nemo prorsus immúndus. Hæc ad communicántes dico, & ad vos ministrántes. Nam & ad vos sermónem convértere necessárium est, ut multo cum stúdio hæc dona distribuátis. Non parva vobis ímminet últio, si quemquam, illíus culpæ cónscii, hujus mensæ partícipem esse concedátis, sanguis ejus de mánibus vestris exquirétur: sive quis dux milítiæ sit, sive præféctus, sive princeps diadémate coronátus, indígne autem accédat, próhibe; majórem illo potestátem habes. Proptérea vos Deus hoc insignívit honóre, ut tália discernátis. Hoc vestra dígnitas est, hoc secúritas, hoc omnis coróna, ut non albam, & splendéntem túnicam circumeátis indúti. Verum & tu láice, cum sacerdótem víderis offeréntem, ne ut sacerdótem esse putes hoc faciéntē, sed Christi manum invisibíliter exténsam. ℟. Accépit Jesus. 166.

Lectio vi.

AUdiámus ígitur, & sacerdótes, & súbditi, quali esca facti sumus digni, audiámus, & horreámus. Sanctis cárnibus suis nos dedit impléri, semetípsum appósuit immolátum. Quænam ígitur erit nobis excusátio, cum tálibus pasti, tália peccémus, cum lupi fiámus Agnum comedéntes, cum tamquam oves pasti more leónum diripiámus? Hoc enim mystérium non a rapína tantum, verum & ab omni vel ténui inimicítia purum esse pénitus jubet: est

enim pacis mystérium. Judæis quidem annuátim propriórum monuménta beneficiórum solemnitátes Deus alligávit; tibi vero síngulis diébus per hæc mystéria. Nullus ítaque Judas hanc mensam petat, nullus Simon. Hi namque duo propter avarítiam periérunt; hoc ígitur bárathrum fugiámus.

℟. Ego sum panis. 166.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea vere est cibus, & Sanguis meus vere est potus. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 26. in Joann. post init.

HIc est panis, qui de cælo descéndit. Hunc panem significávit manna, hunc panem significávit altáre Dei. Sacraménta illa fuérunt; in signis divérsa sunt, sed in re, quæ significátur, pária sunt. Apóstolum audi: Nolo enim vos, inquit, ignoráre fratres, quia patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes per Móysen baptizáti sunt in nube, & in mari, & omnes eándem escam spiritálem manducavérunt. Spiritálem útique eándem, nam corporálem álteram; quia illi manna, nos áliud; spiritálem vero, quam nos, sed patres nostri, non patres illórum, quibus nos símiles sumus, non quibus illi símiles fuérunt. Et adjúngit: Et omnes eúndem potum spiritálem bibérunt. Aliud illi, áliud nos, sed spécie visíbili quidem, tamen hoc idem significánte virtúte spiritáli. Quómodo enim eúndem potum? Bibébant, inquit, de spiritáli, sequénte petra: petra autem erat Christus. Inde panis, inde potus. Petra Christus in signo, verus Christus in verbo, & in carne. Et quómodo bibérunt? Percússa est petra de virga bis: Gémina percússio duo ligna crucis significat.

℟. Qui mandúcat. 168.

Lectio viii.

NOrunt fidéles corpus Christi, si corpus Christi non négligant esse. Fiant corpus Christi, si volunt vívere de spíritu Christi. De spíritu Christi non vivit, nisi corpus Christi. Intellígite fratres mei, quid díxerim? Homo es, & spíritum habes, & corpus habes. Spíritum dico, quæ ánima vocátur, qua constas, quod homo es: constas enim ex ánima, & córpore. Habes enim spíritum invisíbilem, corpus visíbile. Dic mihi quid ex quo vivat? Spíritus tuus vivit ex córpore tuo, an corpus tuum ex spíritu tuo? Respóndet omnis, qui vivit: qui autem hoc non potest respondére, néscio, si vivit. Quid re-

respóndet omnis, qui vivit? Corpus útique meum vivit de spíritu meo. Vis ergo & tu vívere de spíritu Christi? In córpore esto Christi.

℟. Misit me. 169.

Lectio ix.

NUmquid enim corpus meum vivit de spíritu tuo? Meum vivit de spíritu meo, & tuum de spíritu tuo. Non potest vívere corpus Christi, nisi de spíritu Christi. Inde est, quod expónens nobis Apóstolus Paulus hunc panem: Unus panis, inquit, unum corpus multi sumus. O sacraméntum pietátis, o signum unitátis, o vínculum charitátis! Qui vult vívere, habet ubi vivat, habet unde vivat. Accédat, credat, incorporétur, ut vivificétur. Non abhórreat a compáge membrórum, non sit putre membrum, quod resecári mereátur, non sit distórtum, de quo erubescátur. Sit pulchrum, sit aptum, sit sanum: hæreat córpori, vivat Deo de Deo. Nunc labóret in terra, ut póstea regnet in cælo.

Te Deum laudámus. 15.

FERIA TERTIA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 6.

FUit ergo arca Dómini in regióne Philisthinórum septem ménsibus. Et vocavérunt Philisthiim sacerdótes, & divínos, dicéntes: Quid faciémus de arca Dómini? Indicáte nobis quómodo remittámus eam in locum suum. Qui dixérunt: Si remíttitis arcam Dei Israel, nolíte dimíttere eam vácuam, sed quod debétis, réddite ei pro peccáto, & tunc curabímini, & sciétis, quare non recédat manus ejus a vobis.

℟. Immolábit hœdum. 163.

Lectio ii.

QUare aggravátis corda vestra, sicut aggravávit Ægyptus, & Phárao cor suum? Nonne postquam percússus est, tunc dimísit eos, & abiérunt? Nunc ergo arrípite, & fácite pláustrum novum unum, & duas vaccas fœtas, quibus non est impósitum jugum, júngite in plaustro, & reclúdite vítulos eárum domi. Tolletísque arcam Dómini, & ponétis in plaustro, & vasa áurea, quæ exsolvístis ei pro delicto, ponétis in capséllam ad latus ejus, & dimíttite eam, ut vadat. Et aspiciétis, & si quidem per viam fínium suórum ascénderit contra Béthsames, ipse fecit nobis hoc malum grande: sin autem, mínime: sciémus, quia nequáquam manus ejus tétigit nos, sed casu áccidit. Fecérunt ergo illi hoc modo.

℟. Comedétis carnes. 163.

Lectio iii.

IBant autem in diréctum vaccæ per viam, quæ ducit Béthsames, & itínere uno gradiebántur, pergéntes & mugiéntes, & non declinábant

bant neque ad déxteram, neque ed sinístram, sed & sátrapæ Philísthiim sequebántur usque ad términos Béthsames. Porro Bethsamítæ metébant tríticum in valle: & elevántes óculos suos, vidérunt arcam, & gavísi sunt, cum vidíssent. Et plaustrum venit in agrum Jósue Bethsamítæ, & stetit ibi. Erat autem ibi lapis magnus, & concidérunt ligna plaustri, vaccásque imposuérunt super ea holocáustum Dómino. Levítæ autem deposuérunt arcam Dei.

℞. Respéxit Elías. 163.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola S. Cypriáni Epí. & mártyris ad Cæcílium.

Lib. 2. Ep. 3. sub init. Lect. iv.

IN sacerdóte Melchísedech sacrificii Domínici sacraméntum præfigurátum vidémus, secúndum quod Scriptúra divína testátur, & dicit: Et Melchísedech rex Salem prótulit panem & vinum. Fuit autem sacérdos Dei summi, & benedíxit Abraham. Quod autem Melchísedech typum Christi portáret, declárat in Psalmis Spíritus sanctus, ex persóna Patris ad Fílium dicens: Ante lucíferum génui te: Tu es sacérdos in ætérnũ secúndum órdinem Melchísedech. Qui ordo útique hic est de sacrificio illo véniens, & inde descéndens, quod Melchísedech sacérdos Dei summi fuit, quod panem & vinum óbtulit, quod Abraham benedíxit.

℞. Cœnántibus illis. 165.

Lectio v.

NAm quis magis sacérdos Dei summi, quam Dóminus noster Jesus Christus? Qui sacrificium Deo Patri óbtulit, & óbtulit hoc idem, quod Melchísedech obtúlerat, idest panem & vinum, suum scílicet corpus, & sánguinẽ. Et circa Abraham benedíctio illa præcédens, ad nostrum pópulum pertinébat. Nam si Abraham Deo crédidit, & deputátum est ei ad justítiam; útique quisquis Deo credit, & fide vivit, justus invenítur, & jam pridem in Abraham fidéli benedíctus, & justificátus osténditur, sicut beátus Apóstolus Paulus probat, dicens: Crédidit Abraham Deo, & deputátum est ei ad justítiam. Cognóscitis ergo, quia qui ex fide sunt, hi sunt filii Abrahæ. Próvidens autem Scriptúra, quia ex fide justíficat Gentes Deus, prænuntiávit Abrahæ, quia benedicéntur in illo omnes Gentes.

℞. Accépit Jesus. 166.

Lectio vi.

UT ergo in Génesi per Melchísedech sacerdótem benedíctio circa Abraham posset rite celebrári, præcédit ante imágo sacrificii, in pane & vino scílicet constitúta. Quam rem perfíciens, & adímplens Dóminus, panem, & cálicem mistum vino óbtulit: & qui est plenitúdo, veritátem præfigurátæ imáginis adimplévit. Se, & per

& per Salomónem Spíritus sanctus typum Domínici sacrificii ante præmónstrat, immolátæ hóstiæ, & panis, & vini, sed & altáris, & Apostolórum fáciens mentiónem: Sapiéntia, inquit, ædificávit sibi domum, & súbdidit colúmnas septem: mactávit suas hóstias, míscuit in cratére vinum suum, & parávit mensam suam. Et misit servos suos cónvocans cum excélsa prædicatióne ad cratérem, dicens: Qui est insípiens, declínet ad me. Et egéntibus sensu dixit: Veníte, édite de meis pánibus, & bíbite vinum, quod míscui vobis. ℟. Ego sum panis. 166.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus; & Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Tract. 26. in Joan. circa med.

NOn sicut manducavérunt patres vestri manna, & mórtui sunt. Quare manducavérunt, & mórtui sunt? Quia quod vidébant, credébant: quod non vidébant, non intelligébant. Ideo patres vestri, quia símiles estis illórum. Nam quantum pértinet, fratres mei, ad mortem istam visíbilem, & corporálem, numquid nos non mórimur, qui manducámus panem de cælo descendéntem? Sic sunt mórtui & illi, quemádmodum & nos sumus moritúri, quantum áttinet, ut dixi, ad mortem hujus córporis visíbilem, atque carnálem. ℟. Qui mandúcat. 168.

Lectio viii.

QUantū autem pértinet ad illam mortem, de qua terret Dóminus, qua mórtui sunt patres istórum: manducávit manna & Móyses, manducávit manna & Aaron, manducávit manna & Phínees, manducavérūt ibi multi, qui Dómino placuérunt, & mórtui non sunt. Quare? Quia visíbilem cibum spirítaliter intellexérunt, spirítaliter esuriérunt, spirítaliter gustavérūt, ut spirítaliter satiaréntur. Nam & nos hódie accípimus visíbilem cibum: sed áliud est Sacraméntum, áliud virtus Sacraménti. ℟. Misit me. 169.

Lectio ix.

QUam multi de altári accípiunt, & moriúntur, & accipiéndo moriúntur! Unde dicit Apóstolus: Judícium sibi mandúcat, & bibit. Nonne buccélla Domínica venénum fuit Judæ? Et tamen accépit. Et cum accépit, in eum inimícus intrávit: non quia malum accépit, sed quia bonum male malus accépit. Vidéte ergo, fratres, panem cæléstem spirítaliter manducáte, innocéntiam ad altáre apportáte. Peccáta, etsi sunt quotidiána, vel non sint mortífera, ántequam

quam ad altáre accedátis, atténdite quod dicátis: Dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris. Si dimíttis, dimittétur tibi: secúrus accéde, panis est, non venénum. Te Deum laudámus. 15.

FERIA QUARTA.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 6. & 7.

PErcússit autem de viris Bethsamítibus, eo quod vidíssent arcam Dómini, & percússit de pópulo septuagínta viros, & quinquagínta míllia plebis. Luxítque pópulus, eo quod Dóminus percussísset plebem plaga magna. Et dixérunt viri Bethsamítæ: Quis póterit stare in conspéctu Dómini Dei sancti hujus? & ad quem ascéndet a nobis? Misérúntque núntios ad habitatóres Cariathíarim, dicéntes: Reduxérunt Philísthiim arcam Dómini, descéndite, & redúcite eam ad vos. Venérunt ergo viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa. Eleázarum autem filium ejus sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini. ℞. Immolábit hœdum. 163.

Lectio ii.

ET factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vigésimus) & requiévit omnis domus Israel post Dóminum. Ait autem Sámuel ad univérsam domum Israel, dicens: Si in toto corde vestro revertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Baálim & Astaroth, & præparáte corda vestra Dómino: & servíte ei soli, & éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo filii Israel Báalim & Astaroth, & serviérunt Dómino soli. ℞. Comedétis carnes. 163.

Lectio iii.

DIxit autē Sámuel: Congregáte univérsū Israel in Masphath, ut orem pro vobis Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauserúntque aquam, & effudérunt in conspéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt ibi: Peccávimus Dómino. Judicavítque Sámuel filios Israel in Masphath. Et audiérunt Philísthiim quod congregáti essent filii Israel in Masphath, & ascendérunt sátrapæ Philisthinórum ad Israel. Quod cum audíssent filii Israel, timuérunt a facie Philisthinórum. Dixerúntque ad Samuélem: Ne cesses pro nobis clamáre ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinórum. ℞. Respéxit Elías. 163.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epísc. de Sacraméntis.

Lib. 4. cap. 4. Lectio iv.

AUctor Sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus?

Jesus? De cælo ista Sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cælo est. Vere autem magnum est, & divínum miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cælo, & non laborábat pópulus, & manducábat. Tu forte dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba Sacramentórum: ubi accésserit consecrátio, de pane fit caro Christi. Hoc ígitur adstruámus. Quómodo potest, qui panis est? corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátio ígitur quibus verbis est, & cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia, quæ dicúntur, laudem Deo déferunt, orátio præmíttitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris: ubi venítur, ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacérdos, sed útitur sermónibus Christi. ℟. Cœnántibus illis. 165.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, & factum est cælum: jussit Dóminus, & facta est terra: jussit Dóminus, & facta sunt mária: jussit Dóminus, & omnis creatúra generáta est. Vides ergo, quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut incíperent esse quæ non erant: quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commutént ur? Cælum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipse dixit, & facta sunt: ipse mandávit, & creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratiónem: sed post consecratiónem dico tibi, quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, & factum est: ipse mandávit, & creátum est. ℟. Accépit Jesus. 166.

Lectio vi. Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositiónem meam. Magnum quidem, & venerábile, quod manna Judæis pluit e cælo. Sed intéllige, quid est ámplius, manna de cælo, an Corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cæli. Deinde manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc Corpus, fiet ei remíssio peccatórum, & non moriétur in ætérnum. Ergo non otióse cum áccipis, tu dicis: Amen: jam in spíritu cónfitens quod accípias Corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi: & tu dicis: Amen, hoc est verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus. ℟. Ego sum panis. 166.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus, & Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Ho-

Homilía S. Hilárii Epíscopi.
Lib. 8. de Trinit. ante med.

NOn est humáno, aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus: & quæ legérimus, intelligámus: & tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, & Sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. De veritáte carnis, & sánguinis non relíctus est ambigéndi locus. ℟. Qui mandúcat meam carnem. 168.

Lectio viii.

NUnc enim, & ipsíus Dómini professióne, & fide nostra vere caro est, & vere sanguis est. Et hæc accépta, atque hausta id effíciunt, ut & nos in Christo, & Christus in nobis sit. An ne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, & sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicátæ carnis, & sánguinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis, quóniam ego vivo, & vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, & vos in me, & ego in vobis. ℟. Misit me. 169.

Lectio ix.

QUod autem in nobis naturális hæc únitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit: ejus tantum in se assúmptam habens carnem, qui suam súmpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, & ego vivo per Patrem: & qui mandúcat meam carnem, & ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: & quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivémus. Te Deum laudámus. 15.

Ad Vésperas omnia ut in primis Vésperis Festi. 158.

Et si hac die fuerit Festum Duplex, in Vesp. fit tantum comm. de eo, nisi fuerit ex solenniorібus, idest i. classis, ut dicitur in Rubr. de comm.

FERIA QUINTA.

Octava Corporis Christi.

Lectiones primi Nocturni leguntur de Epistola ad Corinth. Conveniéntibus. ut supra in die Festi. 162.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Cyrílli Epíscopi Jerosolymitáni.
Catechesi mystag. 4. Lect. iv.

IPsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divínis mystériis fidem fáciat: quibus

bus digni rédditi concorpórei, ut ita dicam, & consanguínei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte, qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, & grátias agens fregit, & dedit discípulis suis, dicens: Accípite, & manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, & grátias agens, dixit: Accípite, & bíbite: hic est sanguis meus. Cum igitur ipse de pane pronuntiáverit, ac díxerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deínceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit: Hic est sanguis meus: quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

℟. Cœnántibus illis. 165.

Lectio v.

AQuam olim in vinum convértit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum sánguine propinquitátem: & eum parum dignum existimábimus, cui credámus, quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas núptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opiniónem ómnium hoc fecit miráculum: & non multo magis sic eum corpus, & sánguinem suum fruénda nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea cum omni certitúdine tamquam corpus ipsíus & sánguinē sumámus? Nam in spécie panis dat nobis corpus, & in spécie vini dat nobis sánguinem: ut, cum súmpseris, gustes corpus, & sánguinem Christi, factus ejusdem córporis, & sánguinis párticeps. Sic enim efficimur Christíferi, hoc est, Christum in corpóribus nostris feréntes, cum corpus ejus & sánguinem in membra nostra recípimus: sic secúndum beátum Petrum, divínæ natúræ consórtes réddimur.

℟. Accépit Jesus. 166.

Lectio vi.

OLim cum Judæis Christus dísserens: Nisi manducavéritis, inquit, carnem meam, & bibéritis meum sánguinem, non habébitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fúerant, non spirituáliter accepíssent, offénsi abiérunt retro: putábant enim, quod eos ad manducándas carnes hortarétur. Erant & in véteri Testaménto panes propositiónis: verum illi cum fúerint véteris Testaménti, finem jam accepérunt. In novo vero Testaménto, panis est cæléstis, & calix salutáris, qui & ánimam & corpus sanctíficant. Quámobrem non sic hæc attendas velim, tamquam sint nudus & simplex panis, nudum & simplex vinum: corpus enim sunt, & sanguis Christi. Nam étiam si sensus illud tibi renúntiat, fides tamen te confirmet. Ne júdices rem ex gusto: sed te citra ullam dubitatiónem fides certum reddat, quod sis dignus factus,

ctus, qui córporis, & sánguinis Christi párticeps fieres.
℟. Ego sum panis. 166.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus, & Sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrilli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joann. cap. 17.

QUi mandúcat, inquit, carnem meam, & bibit sánguinem meum, in me manet, & ego in illo. Sícuti enim si quis liquefáctæ ceræ áliam ceram infúderit, álteram cum áltera per totum commísceat necésse est: sic qui carnem, & sánguinem Dómini récipit, cum ipso ita conjúngitur, ut Christus in ipso, & ipse in Christo inveniátur. Símile quodam modo apud Matthæum compéries. Símile est, inquit, regnum cælórum ferménto, quod accéptum abscóndit múlier in farínæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, ferménti totam massam ferméntat: sic párvula benedíctio totum hóminem in seípsam áttrahit, & sua grátia replet: & hoc modo in nobis Christus manet, & nos in Christo.
℟. Qui mandúcat. 168.

Lectio viii.

NOs vero si vitam ætérnam cónsequi vólumus, si largitórem immortálitátis habére in nobis desiderámus, ad recipiéndam benedictiónem libénter concurrámus: caveamúsque ne loco láquei damnósam religiónem diábolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignorámus, judícium sibi comédere, atque bíbere illum, qui de pane cómedit, & de cálice bibit indígne. Ego ígitur probo meípsum, & indígnum invénio. Quando ígitur, quicúmque tu es, qui ista dicis, dignus eris? Quando Christo te ipsum ófferes? Nam si peccándo indígnus es, & peccáre non désinis (quis enim delícta intélligit? secúndum Psalmístam) expers omníno eris vivíficæ hujus sanctificatiónis.
℟. Misit me vivens. 169.

Lectio ix.

QUare pias, quæso, cogitatiónes suscípias, studióse sanctéque vivas, & benedictiónem partícipes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum étiam morbos omnes depéllit. Sedat enim, cum in nobis máneat Christus, sæviéntem membrórum nostrórum legem, pietátem corróborat, perturbatiónes ánimi extínguit, ægrótos curat, collísos redíntegrat: & sicut pastor bonus, qui ánimam suã pro óvibus suis pósuit, ab omni nos érigit casu.
Te Deum laudámus. 15.

FERIA SEXTA.

Omnia ut in Psalt. cum Orat. Dñicæ præcedent. 180.

De

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Congregáti ergo univérsi majóres natu Israel, venérunt ad Samuélem in Rámatha. Dixerúntque ei: Ecce tu senuísti, & filii tui non ámbulant in viis tuis: constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut & univérsæ habent natiónes. Displícuit sermo in óculis Samuélis, eo quod dixíssent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuel ad Dóminum.

℟. Percússit Saul. 155.

Lectio ii.

Dixit autem Dóminus ad Samuélem: Audi vocem pópuli in ómnibus, quæ loquúntur tibi. Non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt a die, qua edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc; sicut dereliquérunt me, & serviérunt diis aliénis, sic fáciunt étiam tibi. Nunc ergo vocem eórum audi: verúmtamen contestáre eos, & prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos.

℟. Montes Gélboe. 156.

Lectio iii.

Dixit itaque Sámuel ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat a se regem, & ait: Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis: Fílios vestros tollet, & ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites & præcursóres quadrigárum suárum, & constítuet sibi tribúnos, & centuriónes, & aratóres agrórum suórum, & messóres ségetum, & fabros armórum, & cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, & focárias, & paníficas. Agros quoque vestros, & víneas, & olivéta óptima tollet, & dabit servis suis.

℟. Ego te tuli. 156.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 9.

Et erat vir de Bénjamin nómine Cis, fílius Abiel, filii Seror, filii Béchorat, filii Aphia, filii viri Jémini, fortis róbore. Et erat ei fílius vocábulo Saul, eléctus & bonus, & non erat vir de fíliis Israel mélior illo. Ab húmero, & sursum eminébat super omnem pópulum. Períerant autem ásinæ Cis patris Saul: & dixit Cis ad Saul fílium suum: Tolle tecum unum de púeris, & consúrgens vade, & quære ásinas. Qui cum transíssent per montem Ephraim, & per terram Salísa, & non invenissent, transiérunt étiam per terram Salim, & non erant: sed & per terram Jémini, & mínime reperérunt.

Lectio ii.

Cum autem venissent in terram Suph, dixit Saul ad púerum, qui erat cum eo: Veni, & revertámur, ne forte dimíserit pater meus ásinas, & sollícitus sit pro nobis. Qui ait ei: Ecce vir Dei est in civitáte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur,

tur, sine ambiguitáte venit. Nunc ergo eámus illuc, si forte índicet nobis de via nostra propter quam vénimus. Dixítque Saul ad púerum suum: Ecce íbimus: Quid ferémus ad virum Dei? Panis defécit in sitárciis nostris: & spórtulam non habémus, ut demus hómini Dei, nec quidquam áliud. Rursum puer respóndit Saúli, & ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars statéris argénti: demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram.

Lectio iii.

ET ascendérunt in civitátem. Cumque illi ambulárent in médio urbis, appáruit Sámuel egrédiens óbviã eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuélis ante unam diem quam veníret Saul, dicens: Hac ipsa hora, quæ nunc est, cras mittam virum ad te de Terra Bénjamin, & unges eum ducem super pópulum meum Israel: & salvábit pópulum meum de manu Philisthinórum: quia respéxi pópulum meum, venit enim clamor eórum ad me. Cumque aspexísset Sámuel Saúlem, Dóminus dixit ei: Ecce vir, quem díxeram tibi: iste dominábitur pópulo meo.

Ad Magnificat, Antiphona. Cognovérunt omnes a Dan usque Bersabée, quod fidélis Sámuel Prophéta esset Dómini.

Oratio. Protéctor in te sperántium, Deus, quæ habetur infra post Lectiones ultimæ Hebdomadæ Augusti cum aliis Orationibus usque ad Dominicam xvi. post Pentecosten.

DOMINICA III. post Pentecosten.

Ad Matutinum, Invitator. Adorémus Dóminum,* Qui fecit nos.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymn. Nocte surgéntes. 2.

Antiph. Servíte Dómino. cum reliq. Antiphonis, Psalmis, & Versic. ut in Psalt. 3.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 9.

ACcéssit autem Saul ad Samuélem in médio portæ, & ait: índica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuel Saúli, dicens: Ego sum Videns. Ascénde ante me in excélsum, ut comedátis mecum hódie, & dimíttam te mane; & ómnia, quæ sunt in corde tuo, indicábo tibi. Et de ásinis, quas nudiustértius perdidísti, ne sollícitus sis, quia invéntæ sunt: Et cujus erunt óptima quæque Israel? nonne tibi, & omni dómui patris tui? Respóndens autem Saul, ait: Numquid non filius Jémini ego sum de mínima tribu Israel, & cognátio mea novíssima inter omnes famílias de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi sermónem istum?

℟. Præparáte corda vestra Dó-

Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

ASsúmens itaque Sámuel Saúlem, & púerum ejus, introdúxit eos in triclínium, & dedit eis locum in cápite eórum, qui fúerant invitáti. Erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuel coco: Da partem, quam dedi tibi, & præcépi, ut repóneres seórsum apud te. Levávit autem cocus armum, & pósuit ante Saul. Dixítque Sámuel: Ecce quod remánsit, pone ante te, & cómede: quia de indústria servátum est tibi, quando pópulum vocávi. Et comédit Saul cum Samuéle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum, & locútus est cum Saúle in solário, stravítque Saul in solário, & dormívit.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et

Lectio iii.

CUmque mane surrexíssent, & jam elucésceret, vocávit Sámuel Saúlem in solário, dicens: Surge, & dimíttam te. Et surréxit Saul: egressíque sunt ambo, ipse vidélicet, & Sámuel. Cumque descénderent in extréma parte civitátis, Sámuel dixit ad Saul: Dic púero, ut antecédat nos, & tránseat: tu autem subsíste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Tulit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit super caput ejus, & deosculátus est eum, & ait: Ecce unxit te Dóminus super hæreditátem suam in príncipem, & liberábis pópulum suum de mánibus inimicórum ejus, qui in circúitu ejus sunt.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum, Ipse me. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

Lib. 4. c. 5. in i. Reg. c. 10.

Lectio iv.

TUlit autem Sámuel lentículam ólei, & effúdit super caput ejus: Hoc profécto hac unctióne exprímitur, quod in sancta Ecclésia nunc étiam materiáliter exhibétur: quia qui in cúlmine pónitur, sacraménta súscipit unctiónis. Quia vero ipsa únctio sacraméntum est, is qui promovétur, bene foris úngitur, si intus virtúte sa-

sacraménti roborétur. Ipsas ergo ólei virtútes prius videámus atténtius. Oleum quippe liquóribus áliis superfértur: óleum ignem fovet: óleum vúlnera curáre consuévit: Per illud ergo, misericórdiæ bonum signíficat, quia scriptum de Dómino est: Miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus. Quia ignem fovet, prædicatiónis grátiam designat, quæ electórum mentes illúminat.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

QUia vero vúlnera per óleum curántur: hoc profécto insínuat, quod detergénda sunt vúlnera peccatórum. Ungátur ergo caput regis, quia spirituáli grátia mens est repléṇda doctóris. Hábeat in unctióne sua óleum, hábeat misericórdiam abundántem, quæ sibi virtútibus áliis præferátur. Hábeat óleum, ut dum ardórem sancti Spíritus in se nutrit, lucére veheménter áliis per verbum possit. Hábeat nihilóminus óleum medicínæ, ut sapiénter dispónat, quáliter peccatórum fœtóres tergat, & ægras mentes salúti restítuat.

℟. Montes Gélboe, nec ros nec plúvia véniat super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

SEd lentícula Saul úngitur, non pro præsignánda doctrína, sed ad expriménda futúra. Lentícula quidem parvum est vas. Quid ergo est, quod lentícula ólei Saul úngitur, nisi quia in fine reprobátur? Nam quia obedíre Deo póstea nóluit, a Samuéle audívit: Quia projecísti sermónem Dómini, projécit te Dóminus, ne sis rex. Velut enim lentícula ólei parum hábuit, qui spiritálem grátiam projiciéndus accépit. Quod in rectóribus quoque sanctæ Ecclésiæ conveniénter accípitur. Pleríque enim culmen prælatiónis accípiunt, qui in charitáte Dei & próximi perfécti non sunt.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecique tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

Lectiones tertii Nocturni de Homilia Dominicæ iii. post Pentecosten habentur inferius circa finem hujus Partis de Tempore, in ordine aliarum

Do-

Dominicarum usque ad Dominicam xvi. post Pentecosten. Similiter Antiphonæ ad Benedictus, & Magnificat, & Orationes.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam. * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus, & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Hoc ℟. dicitur post viii. Lectionem in Dominicis tantū usque ad Adventum. Feria autem quarta, & Sabbato usque ad Dominicam primam Augusti, quando ℟℟. sumenda sunt ex tertio Nocturno Dominicæ, ejus loco, dicitur ii. ℟. Feriæ secundæ sequentis, & tertio loco tertium ejusdem Feriæ.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 10.

ET convocávit Sámuel pópulum ad Dóminum in Maspha, & ait ad filios Israel: Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Ego edúxi Israel de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiórum, & de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Deum vestrum, qui solus salvávit vos de univérsis malis, & tribulatiónibus vestris, & dixístis: Nequáquam: sed regem constítue super nos. Nunc ergo state coram Dómino per tribus vestras, & per famílias.

℟. Recordáre Dómine testaménti tui, & dic Angelo percutiénti: Cesset jam manus tua: * Ut non desolétur terra, & ne perdas omnem ánimam vivam. ℣. Ego sum, qui peccávi, ego qui iníque egi, isti, qui oves sunt, quid fecérunt? Avertátur, óbsecro, furor tuus, Dómine, a pópulo tuo. Ut.

Lectio ii.

ET applícuit Sámuel omnes tribus Israel, & cécidit sors tribus Bénjamin. Et applícuit tribum Bénjamin, & cognatiónes ejus, & cécidit cognátio Metri, & pervénit usque ad Saul filium Cis. Quæsiérunt ergo eum, & non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum, utrum nam ventúrus esset illuc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Cucurrérunt itaque, & tulérunt eum inde: stetítque in médio pópuli, & áltior fuit univérso pópulo ab húmero, & sursum. Et ait Sámuel ad

ad omnem pópulum : Certe vidétis quem elégit Dóminus ; quóniam non sit similis illi in omni pópulo. Et clamávit omnis pópulus, & ait : Vivat rex.

℟. Exaudísti Dñe oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo:* Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactum cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Bénedic.

Lectio iii.

LOcútus est autem Sámuel ad pópulum legem regni, & scripsit in libro, & repósuit coram Dómino, & dimísit Sámuel omnem pópulum, síngulos in domum suam. Sed & Saul ábiit in domum suam in Gábaa, & ábiit cum eo pars exércitus, quorum tetígerat Deus corda. Filii vero Bélial dixérunt: Num salváre nos póterit iste ? Et despexérunt eum, & non attulérunt ei múnera : ille vero dissimulábat se audíre.

℟. Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die, ac nocte. ℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cælórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super domum.

Responsoria hujus secundæ Feriæ dicuntur in omnibus secundis Feriis usque ad Dominicam primam Augusti.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 12.

DIxit autem Sámuel ad univérsum Israel: Ecce audívi vocem vestram, juxta ómnia, quæ locúti estis ad me, & constítui super vos regem. Et nunc rex gráditur ante vos : ego autem sénui, & incánui ; porro filii mei vobíscum sunt : itaque conversátus coram vobis ab adolescéntia mea usque ad hanc diem, ecce præsto sum. Loquímini de me coram Dómino, & coram Christo ejus, utrum bovem cujúsquam túlerim, aut ásinum ; si quémpiam calumniátus sum, si oppréssi áliquem, si de manu cujúsquam munus accépi, & contémnam illud hódie, restituámque vobis. Et dixérunt: Non es calumniátus nos, neque oppressísti, neque tulísti de manu alicújus quídpiam. Dixítque ad eos : Testis est Dóminus advérsus vos, & testis Christus ejus in die hac, quia non inveneritis in manu mea quídpiam ? Et dixérunt : Testis.

℟. Dómine, si convérsus fúerit pópulus tuus: & oráverit ad sanctuárium tuum : * Tu exáudies de cælo, Dómine; & líbera eos de mánibus inimicórum suórum. ℣. Si peccáverit in te pópulus tuus, & convérsus égerit pœniténtiam, veniénsque oráverit in isto loco. Tu. Lectio ii.

ET ait Sámuel ad pópulum: Dóminus, qui fecit Móy-

Móysen, & Aaron, & edúxit patres nostros de terra Ægypti. Nunc ergo state, ut judício conténdam advérsum vos coram Dómino de ómnibus misericórdiis Dómini, quas fecit vobíscum, & cum pátribus vestris: quómodo Jacob ingréssus est in Ægyptum, & clamavérunt patres vestri ad Dóminum, & misit Dóminus Móysen, & Aaron, & edúxit patres vestros de Ægypto, & collocávit eos in loco hoc. Qui oblíti sunt Dómini Dei sui, & trádidit eos in manu Sísaræ magístri milítiæ Hasor, & in manu Philisthinórum, & in manu regis Moab, & pugnavérunt advérsū eos.

℟. Factum est, dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cælum, * Eliséus clamábat dicens: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus. ℣. Cumque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur, ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque, & ascéndit Elías per túrbinem in cælum. Eliséus.

Lectio iii.

POstea autem clamavérunt ad Dóminum, & dixérunt: Peccávimus, quia derelíquimus Dóminum, & servívimus Báalim, & Astaroth: nunc ergo érue nos de manu inimicórum nostrórum, & serviémus tibi. Et misit Dóminus Jeróbaal, & Badan, & Jephthe, & Sámuel, & éruit vos de manu inimicórum vestrórum per circúitum, & habitástis confidénter. Vidéntes autem quod Naas rex filiórum Ammon venísset advérsum vos, dixístis mihi: Nequáquam, sed rex imperábit nobis: cum Dóminus Deus vester regnáret in vobis. Nunc ergo præsto est rex vester, quem elegístis, & petístis: ecce dedit vobis Dóminus regem. Si timuéritis Dóminum, & serviéritis ei, & audiéritis vocem ejus, & non exasperavéritis os Dómini, éritis & vos, & rex, qui imperat vobis, sequéntes Dóminum Deum vestrum.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

Responsoria hujus tertiæ Feriæ dicuntur in omnibus tertiis Feriis usque ad Domínicam primam Augusti.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 13.

FIlius uníus anni erat Saul cum regnáre cœpísset, duóbus autem annis regnávit super Israel. Et elégit sibi Saul tria míllia de Israel, & erant cum Saul duo míllia in Machmas, & in monte Bethel; mille autē cum Jónatha in

in Gábaa Bénjamin. Porro céterum pópulum remísit unumquémque in tabernácula sua. Et percússit Jónathas statiónem Philisthinórum, quæ erat in Gábaa. Quod cum audíssent Philísthiim, Saul cécinit búccina in omni terra, dicens: Audiant Hebræi. Et univérsus Israel audívit hujuscémodi famam: Percússit Saul statiónem Philisthinórum, & eréxit se Israel advérsus Philísthiim. Clamávit ergo pópulus post Saul in Gálgala.

℟. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et.

Lectio ii.

ET Philísthiim congregáti sunt ad præliándum contra Israel, trigínta míllia cúrruum, & sex míllia équitum, & relíquum vulgus sicut aréna, quæ est in lítore maris plúrima. Et ascendéntes castrametáti sunt in Machmas ad Oriéntem Béthaven. Quod cum vidíssent viri Israel se in arcto pósitos (afflíctus enim erat pópulus) abscondérunt se in speluncis, & in ábditis, in petris quoque, & in antris, & in cistérnis. Hebræi autem transiérunt Jordánem in Terram Gad, & Gálaad. Cumque adhuc esset Saul in Gálgala, univérsus pópulus pertérritus est, qui sequebátur eum. Et expectávit septem diébus, juxta plácitum Samuélis, & non venit Sámuel in Gálgala, dilapsúsque est pópulus ab eo.

℟. Exaudísti Dómine oratiónem servi tui, ut ædificárem templum nómini tuo: * Bénedic, & sanctífica domum istam in sempitérnum, Deus Israel. ℣. Dómine, qui custódis pactū cum servis tuis, qui ámbulant coram te in toto corde suo. Benedic.

Lectio iii.

AIt ergo Saul: Afférte mihi holocáustum, & pacífica. Et óbtulit holocáustum. Cumque compléſſet ófferens holocáustum; ecce Sámuel veniébat, & egréssus est Saul óbviam ei, ut salutáret eum. Locutúsque est ad eum Sámuel: Quid fecísti? Respóndit Saul: Quia vidi quod pópulus dilaberétur a me, & tu non véneras juxta plácitos dies, porro Philísthiim congregáti fúerant in Machmas, dixi: Nunc descéndent Philísthiim ad me in Gálgala, & fáciem Dómini non placávi. Necessitáte compúlsus, óbtuli holocáustum. Dixítque Sámuel ad Saul: Stulte egísti, nec custodísti mandáta Dómini Dei tui, quæ præcépit tibi. Quod si non fecísses, jam nunc præparásset Dóminus regnum tuum super Israel in sempitérnū; sed nequá-

quáquam regnum tuum ultra consúrget. Quæsívit Dóminus sibi virum juxta cor suum, & præcépit ei Dóminus, ut esset dux super pópulum suũ, eo quod non serváveris, quæ præcépit Dóminus.

℞. Audi Dómine hymnum, & oratiónem, quam servus tuus orat coram te hódie, ut sint óculi tui apérti, & aures tuæ inténtæ, * Super domum istam die, ac nocte.

℣. Réspice Dómine de sanctuário tuo, & de excélso cælórum habitáculo. Super. Glória Patri. Super.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 14.

Dixit autem Jónathas ad adolescéntem armígerum suum: Veni, transeámus ad statiónem incircumcisórum horum, si forte fáciat Dóminus pro nobis; quia non est Dómino difficile salváre vel in multis, vel in paucis. Dixítque ei ármiger suus: Fac ómnia, quæ placent ánimo tuo; perge, quo cupis, & ero tecum ubicúmque volúeris. Et ait Jónathas: Ecce nos transímus ad viros istos. Cumque apparuérimus eis, si táliter locúti fúerint ad nos: Manéte, donec veniámus ad vos: stemus in loco nostro, nec ascendámus ad eos. Si autem díxerint: Ascéndite ad nos: ascendámus, quia trádidit eos Dóminus in mánibus nostris: hoc erit nobis signum. Appáruit ígitur utérque statióni Philisthinórum; dixerúntque Philisthiim: En Hebræi egrediúntur de cavérnis, in quibus abscónditi fúerant.

℞. Præparáte corda. 194.

Lectio ii.

Et locúti sunt viri de statióne ad Jónatham, & ad armígerum ejus, dixerúntque: Ascéndite ad nos, & ostendémus vobis rem. Et ait Jónathas ad armígerum suum: Ascendámus, séquere me; trádidit enim Dóminus eos in manus Israel. Ascéndit autem Jónathas, mánibus & pédibus reptans, & ármiger ejus post eum. Itaque álii cadébant ante Jónatham, álios ármiger ejus interficiébat sequens eũ. Et facta est plaga prima, qua percússit Jónathas, & ármiger ejus, quasi vigínti virórum in média parte júgeri, quam par boum in die aráre consuévit. Et factum est miráculum in castris per agros; sed & omnis pópulus statiónis eórum, qui íerant ad prædándum, obstúpuit: & conturbáta est terra, & áccidit quasi miráculum a Deo.

℞. Deus ómnium. 195.

Lectio iii.

Et respexérunt speculatóres Saul, qui erant in Gábaa Bénjamin, & ecce multitúdo prostráta, & huc illúcque diffúgiens. Et ait Saul pópulo, qui erat cum eo: Requírite, & vidéte quis abíerit ex nobis. Cumque

que requisissent, repértum est non adésse Jónatham, & armígerum ejus. Et ait Saul ad Achíam: Applica arcam Dei. (Erat enim ibi arca Dei in die illa cum filiis Israel). Cumque loquerétur Saul ad Sacerdótem, tumúltus magnus exórtus est in castris Philisthinórum, crescebátque paulátim, & clárius resonábat. Et ait Saul ad Sacerdótem: Cóntrahe manum tuam. Conclamávit ergo Saul, & omnis pópulus, qui erat cum eo, & venérunt usque ad locum certáminis, & ecce versus fúerat gládius uniuscujúsque ad próximum suum, & cædes magna nimis.

℟. Dñs, qui erípuit. 195.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

ET dixit Sámuel ad Saul: Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Israel: nunc ergo audi vocem Dómini. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Recénsui quæcúmque fecit Amalec Israéli: quómodo réstitit ei in via cum ascénderet de Ægypto. Nunc ergo vade, & pércute Amalec, & demolíre univérsa ejus; non parcas ei, & non concupíscas ex rebus ipsíus áliquid: sed intérfice a viro usque ad mulíerem, & párvulum, atque lacténtem, bovem, & ovem, camélum, & ásinum.

℟. Percússit Saul mille. 196.

Lectio ii.

PRæcépit itaque Saul pópulo: & recénsuit eos, quasi agnos, ducénta míllia péditum, & decem míllia virórum Juda. Cumque venísset Saul usque ad civitátem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saul Cinæo: Abíte, recédite, atque descéndite ab Amalec: ne forte invólvam te cum eo. Tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus filiis Israel, cum ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saul Amalec ab Hévila, donec vénias ad Sur, quæ est e regióne Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum, omne autem vulgus interfécit in ore gládii.

℟. Montes Gélboe. 196.

Lectio iii.

ET pepércit Saul, & pópulus Agag, & óptimis grégibus óvium, & armentórum, & véstibus, & ariétibus, & univérsis, quæ pulchra erant, nec voluérũt dispérdere ea: quidquid vero vile fuit, & réprobum, hoc demolíti sunt. Factum est autem verbum Dómini ad Sámuel dicens: Pœnitet me, quod constitúerim Saul regem, quia derelíquit me, & verba mea ópere non implévit. Contristatúsque est Sámuel, & clamávit ad Dóminum tota nocte.

℟. Ego te tuli de domo patris tui. 196.

SAB-

SABBATO.

De libro primo Regum.
Lectio i. Cap. 16.

DIxítque Dóminus ad Samuélem: Usquequo tu luges Saul, cum ego projécerim eum, ne regnet super Israel? Imple cornu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad Isai Bethlehemítem: providi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuel: Quómodo vadam? áudiet enim Saul, & interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, & dices: Ad immolándum Dómino veni. Et vocábis Isai ad víctimam: & ego osténdam tibi quid fácias, & unges quemcúmque mônstrávero tibi.

Lectio ii.

FEcit ergo Sámuel, sicut locútus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehm, & admiráti sunt senióres civitátis, occurréntes ei, dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni; sanctificámini, & veníte mecum ut ímmolem. Sanctificávit ergo Isai, & filios ejus, & vocávit eos ad sacrifícium. Cumque ingréssi essent, vidit Eliab, & ait: Num coram Dño est Christus ejus? Et dixit Dóminus ad Samuélem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus, quóniam abjéci eum, nec juxta intúitum hóminis ego júdico; homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuétur cor.

Lectio iii.

ET vocávit Isai Abínadab, & addúxit eum coram Samuéle. Qui dixit: Nec hunc elégit Dóminus. Addúxit autem Isai Samma, de quo ait: Etiam hunc non elégit Dóminus. Addúxit itaque Isai septem filios suos coram Samuéle, & ait Sámuel ad Isai: Non elégit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuel ad Isai: Numquid jam compléti sunt filii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, & pascit oves. Et ait Sámuel ad Isai: Mitte, & adduc eum.

Ad Magnificat, Antiphona.
Præváluit David in Philisthæum in funda, & lápide, in nómine Dómini.

Oratio cum Homilia Dominicæ iv. habetur infra circa finem Officii de Tempore.

DOMINICA IV.
post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro primo Regum.
Lectio i. Cap. 17.

COngregántes autẽ Philísthiim ágmina sua in prælium, convenérũt in Socho Judæ, & castrametáti sunt inter Socho, & Azéca in fínibus Dommim. Porro Saul, & filii Israel congregáti venérunt in vallem terebínthi: & direxérunt áciem ad pugnándum contra Philísthiim. Et Philísthiim stabant super montem ex parte hac, & Israel stabat supra montẽ ex áltera parte: vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spú-

spúrius de castris Philisthinórum nómine Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum, & palmi, & cassis ærea super caput ejus, & loríca squamáta induebátur. Porro pondus lorícæ ejus, quinque míllia siclórum æris erat, & ócreas æreas habébat in crúribus, & clypeus æreus tegébat húmeros ejus. Hastíle autem hastæ ejus erat quasi liciatórium texéntium. Ipsum autem ferrum hastæ ejus sexcéntos siclos habébat ferri: & ármiger ejus antecedébat eum.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum.

℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

STansque clamábat advérsum phalángas Israel, & dicébat eis: Quare venístis parati ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saul? Elígite ex vobis virum, & descéndat ad singuláre certámen. Si quíverit pugnáre mecum, & percússerit me, érimus vobis servi: si autem ego prævalúero, & percússero eum vos servi éritis, & serviétis nobis. Et ajébat Philisthæus: Ego exprobrávi agmínibus Israel hódie: Date mihi virum, & íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saul, & omnes Israelítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuébant nimis.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.

℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

DAvid autem erat filius viri Ephrathæi, de quo supra dictum est, de Béthlehem Juda, cui nomen erat Isai, qui habébat octo filios, & erat vir in diébus Saul senex, & grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saul in prælium, & nómina trium filiórum ejus, qui perrexérunt ad bellum, Eliab primogénitus, & secúndus Abínadab, tertiúsque Samma: David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saúlem, ábiit David, & revérsus est a Saul, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Procedébat vero Philisthæus mane & véspere, & stabat quadragínta diébus.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.

℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de medio catulórum leónum. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In

In secundo Nocturno.
Sermo S. Augustini Episc.
Serm. 197. de Temp. circa medium. Lect. iv.

STabant filii Israel contra adversários quadragínta diébus. Quadragínta dies propter quátuor témpora, & quátuor partes orbis terræ, vitam præséntem signíficant, in qua contra Góliath, vel exércitum ejus, idest contra diábolum, & ángelos ejus, Christianórum pópulus pugnáre non désinit. Nec tamen víncere posset, nisi verus David Christus cum báculo, idest, cum crucis mystério descendísset. Ante advéntum enim Christi, fratres charíssimi, solútus erat diábolus, véniens Christus, fecit de eo, quod in Evangélio, dictum est: Nemo potest intráre in domum fortis, & vasa ejus dirípere, nisi prius alligáverit fortem. Venit ergo Christus, & alligávit diábolum. ℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: Percússit Philisthæū, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus. Lectio v.

SEd dicit áliquis: Si alligátus est, quare adhuc tantum prævalet? Verum est, fratres charíssimi, quia multum prævalet: sed tépidis, & negligéntibus, & Deum in veritáte non timéntibus dominátur. Alligátus est enim, tamquam innéxus canis caténis, & néminem potest mordére, nisi eum, qui se illi mortífera securitáte conjúnxerit. Jam vidéte, fratres, quam stultus est homo ille, quem canis in caténa pósitus mordet. Tu te illi per voluptátes, & cupiditátes sæculi noli conjúngere, & ille ad te non præsúmit accédere. Latráre potest, solicitáre potest, mordére omníno non potest, nisi voléntem. Non enim cogéndo, sed suadéndo nocet: nec extórquet a nobis consénsum, sed petit. ℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniāt super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

VEnit ergo David, & invénit Judæórum pópulum contra diábolum præliántem: & cum nullus esset, qui præsúmeret ad singuláre certámen accédere, ille, qui figúram Christi gerébat, processit ad prælium, tulit báculum in manu sua, & éxiit contra Góliath. Et in illo quidem tunc figurátum est, quod in Dómino JesuChristo complétum est. Venit enim verus David Christus, qui contra spirituálem Góliath, idest contra diábolum pugnatúrus, crucem suam ipse portávit. Vidéte, fratres, ubi David Gó-

Góliath percússerit: in fronte útique, ubi crucis signáculum non habébat. Sicut enim báculus crucis typum hábuit: ita étiam & lapis ille, de quo percússus est Christum Dóminum figurabat.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósuit te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

In iii. Noct. Lectiones de Homilia Evangelii Dominicæ quartæ post Pentecosten, quæ habentur inferius.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam: * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus, & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17.

Et dixit unusquíspiam de Israel: Num vidístis virum hunc, qui ascéndit? ad exprobrándum enim Israéli ascéndit. Virum ergo, qui percússerit eum, ditábit rex divítiis magnis, & fíliam suam dabit ei, & domum patris ejus fáciet absque tribúto in Israel. Et ait David ad viros, qui stabant secum, dicens: quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, & túlerit oppróbrium de Israel? Quis enim est hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrávit ácies Dei vivéntis?

℟. Recordáre Dómine. 197.

Responsoria præteritæ Hebdomadæ dicuntur eodem ordine in hac, & aliis sequentibus usque ad Dominicam primam Augusti. Lectio ii.

Audíta sunt autẽ verba, quæ locútus est David, & annuntiáta in conspéctu Saul. Ad quem cum fuísset addúctus, locútus est ei: Non cóncidat cor cujúsquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnábo advérsus Philisthæum. Et ait Saul ad David: Non vales resístere Philisthæo isti, nec pugnáre advérsus eum: quia puer es, hic autem vir bellátor est ab adolescéntia sua.

℟. Exaudísti Dómine. 198.

Le-

Lectio iii.

DIxítque David ad Saul: Pascébat servus tuus patris sui gregem, & veniébat leo, vel ursus, & tollébat aríetem de médio gregis, & persequébar eos, & percutiébam, eruebámque de ore eórum, & illi consurgébant advérsum me, & apprehendébam mentum eórum, & suffocábam, interficiebámque eos. Nam & leónem, & ursum interféci ego servus tuus: erit ígitur & Philisthæus hic incircumcísus, quasi unus ex eis. ℟. Audi Dómine. 198.

FERIA TERTIA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 17.

ET índuit Saul David vestiméntis suis, & impósuit gáleam æream super caput ejus, & vestívit eum loríca. Accínctus ergo David gládio ejus super vestē suam, cœpit tentáre, si armátus posset incédere: non enim habébat consuetúdinem. Dixítque David ad Saul: Non possum sic incédere, quia non usum hábeo. Et depósuit ea, & tulit báculum suum, quē semper habébat in mánibus, & elégit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, & misit eos in peram pastorálem, quam habébat secum, & fundam manu tulit, & procéssit advérsum Philisthæū. ℟. Dómine, si convérsus fúerit. 198.

Lectio ii.

IBat autem Philisthæus incédens, & appropínquans advérsum David, & ármiger ejus ante eum. Cumque inspexíssent Philisthæus, & vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens rufus, & pulcher aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quod tu venis ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis: dixítque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cæli, & béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israel, quibus exprobrásti hódie, & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum a te; & dabo cadávera castrórum Philisthiim hódie volatílibus cæli, & béstiis terræ, ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israel. ℟. Factum est. 199.

Lectio iii.

CUm ergo surrexísset Philisthæus, & veníret, & appropinquáret cōtra David, festinávit David, & cucúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque unum lápidem, & funda jecit, & circumdúcens percússit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte ejus, & cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsū Philisthæum in funda & lápide,

per-

percussúmque Philisthæum interfécit. Cumque gládium non habéret in manu David, cucúrrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gládium ejus, & edúxit eum de vagína sua, & interfécit eum: præcidítque caput ejus. ℟. Ego te tuli 199.

FERIA QUARTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 18.

POrro cum reverterétur, percússo Philisthæo, David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus Israel, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saul regis, in tympanis lætítiæ, & in sistris. Et præcinébant mulíeres, ludéntes atque dicéntes: Percússit Saul mille, & David decem míllia. Irátus est autem Saul nimis, & displícuit in óculis ejus sermo iste: dixítque: Dedérunt David decem mília, & mihi mille dedérunt: quid ei súperest, nisi solum regnum? ℟. Peccávi super. 200.

Lectio ii.

NOn rectis ergo óculis Saul aspiciébat David a die illa, & deinceps. Post diem autem álteram, invásit spíritus Dei malus Saul, & prophetábat in médio domus suæ. David autem psallébat manu sua, sicut per síngulos dies. Tenebátque Saul lánceam, & misit eam, putans quod configere posset David cum paríete: & declinávit David a fácie ejus secúndo. Et tímuit Saul David, eo quod Dóminus esset cum eo, & a se recessísset. Amóvit eum ergo Saul a se, & fecit eum tribúnum super mille viros: & egrediebátur, & intrábat in conspéctu pópuli. ℟. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii.

IN ómnibus quoque viis suis David prudénter agébat, & Dóminus erat cum eo. Vidit itaque Saul quod prudens esset nimis, & cœpit cavére eum. Omnis autem Israel & Juda diligébat David: ipse enim ingrediebátur & egrediebatur ante eos. Dixítque Saul ad David: Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxórem: tantúmmodo esto vir fortis, & præliáre bella Dómini. Saul autem reputábat, dicens: Non sit manus mea in eum, sed sit super eum manus Philisthinórum. ℟. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 19.

LOcútus est autem Saul ad Jónatham filium suum, & ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porro Jónathas filius Saul diligébat David valde. Et indicávit Jónathas David, dicens: Quærit Saul pater meus occídere te: quaprópter obsérva te, quæso, mane, & manébis clam, & abscondéris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum in agro, ubicúmque fúeris, & ego loquar de te ad patrem meum: & quod-

& quodcúmque vídero, nuntiábo tibi. ℟. Præparáte corda. 204. Lectio ii.

LOcútus est ergo Jónathas de David bona ad Saul patrem suum, dixítque ad eum: Ne pecces, rex, in servum tuum David, quia non peccávit tibi, & ópera ejus bona sunt tibi valde. Et pósuit ánimam suam in manu sua, & percússit Philisthæum, & fecit Dóminus salútem magnam univérso Israéli: vidísti, & lætátus es. Quare ergo peccas in sánguine innóxio, interficiens David, qui est absque culpa? Quod cum audísset Saul, placátus voce Jónathæ, jurávit: Vivit Dóminus, quia non occidétur. ℟. Deus ómnium. 204. Lectio iii.

MOtum est autē rursum bellum: & egréssus David, pugnávit advérsus Philísthiim, percussítque eos plaga magna, & fugérunt a fácie ejus. Et factus est spíritus Dómini malus in Saul. Sedébat autem in domo sua, & tenébat lánceam: porro David psallébat manu sua. Nisúsque est Saul configere David lánceа in paríete, & declinávit David a fácie Saul: láncea autem casso vúlnere perláta est in paríetē, & David fugit, & salvátus est nocte illa. ℟. Dóminus, qui. 204.

FERIA SEXTA.

De libro primo Regum. Lectio i. Cap. 20.

FUgit autem David de Najoth, quæ est in Rámatha, veniénsque locútus est coram Jónatha: Quid feci? quæ est iníquitas mea, & quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Absit, non moriéris: neque enim fáciet pater meus quidquam grande vel parvum, nisi prius indicáverit mihi: hunc ergo celávit me pater meus sermónem tantúmmodo? Nequáquam erit istud. ℟. Percússit Saul. 205.

Lectio ii.

ET jurávit rursū Davídi. Et ille ait: Scit profécto pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, & dicet: Nésciat hoc Jónathas, ne forte tristétur. Quinímo vivit Dóminus, & vivat ánima tua, quia uno tantum (ut ita dicam) gradu, ego morsque divídimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi. ℟. Montes Gélboe. 205.

Lectio iii.

DIxit autē David ad Jónathan: Ecce Kaléndæ sunt crástino, & ego ex more sedére sóleo juxta regem ad vescéndum: dimítte ergo me, ut abscóndar in agro usque ad vésperam diéi tértiæ. Si respíciens requisíerit me pater tuus, respondébis ei: Rogávit me David, ut iret celériter in Béthlehem civitátem suam: quia víctimæ solémnes ibi sunt univérsis contribúlibus suis. Si díxerit: bene: pax erit ser-

vo tuo: Si autem fúerit irátus, scito, quia compléta est malítia ejus.

℟. Ego te tuli. 206.

SABBATO.

De libro primo Regum.

Lectio i. Cap. 21.

VEnit autem David in Nobe ad Achímelech sacerdótem: & obstúpuit Achímelech, eo quod venísset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech sacerdótem: Rex præcépit mihi sermónem, & dixit: Nemo sciat rem, propter quam missus es a me, & cujúsmodi præcépta tibi déderim; nam & púeris condíxi in illum & illum locum. Nunc ergo si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quidquid invéneris. Lectio ii.

ET respóndens sacérdos ad David, ait illi: Non hábeo láicos panes ad manum: sed tantum panem sanctum: si mundi sunt púeri, máxime a muliéribus? Et respóndit David sacerdóti, & dixit ei: Equidem si de muliéribus ágitur, continúimus nos ab heri & nudiustértius, quando egrediebámur, & fuérunt vasa puerórum sancta. Porro via hæc pollúta est, sed & ipsa hódie sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificátum panē. Neque enim erat ibi panis, nisi tantū panes propositiónis, qui subláti fúerant a fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi. Lectio iii.

ERat autem ibi vir quidā de servis Saul, in die illa, intus in tabernáculo Dómini, & nomen ejus Doeg Idumæus, potentíssimus pastórum Saul. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes hic ad manum hastam, aut gládium? quia gládium meum, & arma mea non tuli mecū. Sermo enim regis urgébat. Et dixit sacérdos: Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quē percussísti in valle terebínthi, est involútus pállio post Ephod: si istum vis tóllere, tolle. Neque enim hic est álius absque eo. Et ait David: Non est huic alter símilis, da mihi eum.

Ad Magníficat, Antiphona. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos: quia in te abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo. Quómodo cecidérunt fortes in bello? Jónathas in excélsis interféctus est: Saul & Jónathas amábiles & decóri valde in vita sua, in morte quoque non sunt divísi.

DOMINICA V.

Post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber ii. Regum.

Lectio i. Cap. 1.

FActum est autem, postquam mórtuus est Saul, ut David reverterétur a cæde Amalec, & manéret in Siceleg duos dies. In die autem tértio appáruit homo véniēs de castris Saul, veste conscíssa,

ſa, & púlvere conſpérſus caput. Et ut venit ad David, cécidit ſuper fáciem ſuam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum: De caſtris Iſrael fugi. Et dixit ad eum David: Quod eſt verbum quod factum eſt? índica mihi. Qui ait: Fugit pópulus ex prælio, & multi corruéntes e pópulo mórtui ſunt: ſed & Saul, & Jónathas filius ejus interiérunt.

℞. Præparáte corda veſtra Dómino, & ſervíte illi ſoli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum veſtrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde veſtro, & auférte deos aliénos de médio veſtri. Et.

Lectio ii.

Dixítque David ad adoleſcéntem, qui nuntiábat ei: Unde ſcis, quia mórtuus eſt Saul, & Jónathas filius ejus? Et ait adoléſcens, qui nuntiábat ei: Caſu veni in montem Gélboe; & Saul incumbébat ſuper haſtã ſuam: porro currus & équites appropinquábant ei, & converſus poſt tergum ſuum, vidénſque me vocávit. Cui cum reſpondíſſem: Adſum: dixit mihi: Quiſnam es tu? Et ajo ad eum: Amalecítes ego ſum. Et locútus eſt mihi: Sta ſuper me, & intérfice me, quóniam tenent me angúſtiæ, & adhuc tota ánima mea in me eſt. Stanſque ſuper eum, occídi illum: ſciébam enim, quod vívere non póterat poſt ruínam: & tuli diadéma, quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio illíus, & áttuli ad te dóminum meum huc.

℞. Deus ómnium exaudítor eſt: ipſe miſit Angelum ſuum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne miſericórdiæ ſuæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

Apprehéndens autem David veſtiménta ſua ſcidit, omnéſque viri, qui erant cum eo, & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt uſque ad véſperã ſuper Saul, & ſuper Jónatham filiũ ejus, & ſuper pópulum Dómini, & ſuper domum Iſrael, eo quod corruíſſent gládio. Dixítque David ad júvenem, qui nuntiáverat ei: Unde es tu? qui reſpóndit: Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego ſum. Et ait ad eum David: Quare non timuíſti míttere manum tuam, ut occíderes Chriſtum Dómini? Vocánſque David unum de púeris ſuis, ait: Accédens írrue in eum. Qui percúſſit illum, & mórtuus eſt.

℞. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béſtiæ liberávit me: * Ipſe me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Miſit Deus miſericórdiã ſuam, & veritátem ſuam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipſe me. Glória Patri. Ipſe me.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 4. c. 3. & 4. Lectio iv.

QUid est quod David, qui retribuéntibus sibi mala non réddidit, cum Saul, & Jónathas bello occúmberent, Gélboe móntibus maledíxit, dicens: Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos: neque sint agri primitiárum: quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saul, quasi non esset unctus óleo? Quid est quod Jeremías cum prædicatiónem suā cérneret audiéntium difficultáte præpedíri, maledíxit, dicens: Maledíctus vir, qui annuntiávit patri meo, dicens: Natus est tibi puer másculus?

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo; Percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus. Lectio v.

QUid ergo montes Gélboe, Saul moriénte, deliquérunt, quátenus in eos nec ros, nec plúvia cáderet: & ab omni eos viriditátis gérmine senténtiæ sermo siccáret? Sed quia Gélboe intepretátur decúrsus, per Saul autem unctum, & mórtuum, mors nostri mediatóris exprímitur: non immérito per Gélboe montes supérba Judæórum corda signántur: quæ dum in hujus mundi desidériis défluunt, in Christi, idest, uncti se morte miscuérunt: & quia in eis unctus rex corporáliter móritur, ipsi ab omni grátiæ rore siccántur.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniāt super vos: * Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus, a Gélboe autem tránseat. Ubi. Lectio vi.

DE quibus & bene dícitur, ut agri primitiárum esse non possint. Supérbæ quippe Hebræórum mentes primitívos fructus non ferunt: quia in Redemptóris advéntu ex parte máxima in perfídia remanéntes, primórdia fídei sequi noluérunt. Sancta namque Ecclésia in primítiis suis multitúdine Géntium fœcundáta, vix in mundi fine Judæos, quos invénerit, súscipit, & extréma cólligens, eos quasi relíquias frugum ponit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuū in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non

non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ : quóniam irritávi iram tuam , * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco , & delíctum meum contra me est semper , quia tibi soli peccávi . Et malum .

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum:* Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth , * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt qui testimónium dant in cælo , Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri . Plena est .

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum .

Lectio i. Cap. 2.

IGitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens: Num ascéndam in unam de civitátibus Juda ? Et ait Dóminus ad eum : Ascénde . Dixítque David: Quo ascéndam ? Et respóndit ei : In Hebron . Ascéndit ergo David , & duæ uxóres ejus Achínoam Jezrahelítes , & Abígail uxor Nabal Carméli : sed & viros , qui erant cum eo, duxit David síngulos cum domo sua : & mansérunt in óppidis Hebron . Venerúntque viri Juda , & unxérunt ibi David, ut regnáret super domum Juda .

℟. Recordáre Dómine. 197.

Lectio ii.

ET nuntiátum est David, quod viri Jabes Gálaad sepelíssent Saul . Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad , dixítque ad eos: Benedícti vos a Dómino , qui fecístis misericórdiam hanc cum dómino vestro Saul , & sepelístis eum . Et nunc retríbuet vobis quidem Dóminus misericórdiam , & veritátem : sed & ego reddam grátiam , eo quod fecístis verbum istud. Confortentur manus vestræ;& estóte filii fortitúdinis;licet enim mórtuus sit dóminus vester Saul, tamen me unxit domus Juda in regem sibi .

℟. Exaudísti Dómine. 198.

Lectio iii.

ABner autem filius Ner , Princeps exércitus Saul, tulit Isboseth filium Saul, & circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad , & super Géssuri , & super Jézrahel , & super Ephraim,& super Bénjamin, & super Israel univérsum. Quadragínta annórum erat Isboseth filius ejus cum regnáre cœpísset super Israel , & duóbus annis regnávit : sola autem domus Juda sequebátur David. Et fuit númerus diérum,quos commorátus est David , ímperans in Hebron super domum Juda, septem annórum , & sex ménsium .

℟. Audi Dómine . 198.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 3.

CUm ergo esset prælium inter domum Saul , &

domum David, Abner filius Ner regébat domum Saul. Fúerat autem Saúli concubína nómine Respha, filia Aja. Dixítque Isboseth ad Abner: Quare ingréssus es ad concubínam patris mei? Qui irátus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum advérsus Judam hódie, qui fécerim misericórdiam super domum Saul patris tui, & super fratres & próximos ejus, & non trádidi te in manus David, & tu requisísti in me, quod argúeres pro muliére hódie? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quómodo jurávit Dóminus David; sic fáciam cum eo, ut transferátur regnum de domo Saul, & elevétur thronus David super Israel, & super Judam, a Dan, usque Bersabée.

℟. Dómine, si. 198.

Lectio ii.

Misit ergo Abner núntios ad David pro se, dicéntes: Cujus est terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redúcam ad te univérsum Israel. Qui ait: Optime: ego fáciam tecum amicítias: sed unam rem peto a te, dicens: Non vidébis fáciem meam, ántequam addúxeris Michol filiam Saul: & sic vénies, & vidébis me. Misit autem David núntios ad Isboseth filium Saul, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, & tulit eam a viro suo Phálthiel, filio Lais. Sequebatúrque eam vir suus, plorans usque Bahúrim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui revérsus est.

℟. Factum est. 199.

Lectio iii.

Sermónem quoque íntulit Abner ad senióres Israel, dicens: tam heri quam nudiustértius quærebátis David, ut regnáret super vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locútus est ad David, dicens: in manu servi mei David salvábo pópulum meum Israel de manu Philísthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locútus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit, ut loquerétur ad David in Hebron ómnia, quæ placúerant Israéli, & univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris: & fecit David Abner, & viris ejus, qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te dóminum meum regem omnem Israel.

℟. Ego te tuli. 199.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 4.

Veniéntes ígitur filii Remmon Berothítæ, Rechab, & Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth; qui dormiébat super stratum suum merídie. Et ostiária domus purgans tríticum,

ticum, obdormívit. Ingréssi sunt autem domum laténter, assuméntes spicas trítici, & percussérunt eum in inguine Rechab, & Báana frater ejus, & fugérunt. Cum autem ingréssi fuíssent domum, ille dormiébat super lectum suū in conclávi, & percutiéntes interfecérunt eum: sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti tota nocte, & attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron: dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saul inimíci tui, qui quærébat ánimam tuam.

℟. Peccávi super. 200.

Lectio ii.

Respóndens autem David Rechab, & Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annuntiáverat mihi, & díxerat: Mórtuus est Saul, qui putábat se próspera nuntiáre, ténui, & occídi eum in Síceleg, cui oportébat mercédem dare pro núntio. Quanto magis nunc, cum hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcépit itaque David púeris suis, & interfecérunt eos, præcidentésque manus, & pedes eórum, suspendérunt eos super piscínam in Hebron: caput autem Isboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepúlchro Abner in Hebron.

℟. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii. Cap. 5.

Et venérūt univérsæ tribus Israel ad David in Hebron, dicéntes: Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus. Sed & heri, & nudiustértius, cum esset Saul rex super nos, tu eras edúcens, & redúcens Israel: dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israel, & tu eris dux super Israel. Venérunt quoque & senióres Israel ad regem in Hebron, & percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino, unxerúntque David in regem super Israel. Fílius trigínta annórum erat David, cum regnáre cœpísset, & quadragínta annis regnávit. In Hebron regnávit super Judam septem annis, & sex ménsibus: in Jerúsalem autem regnávit trigínta tribus annis super omnem Israel, & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri, qui erant cum eo, in Jerúsalem, ad Jebusæum habitatórem terræ: dictúmque est David ab eis: Non ingrediéris huc, nisi abstúleris cæcos, & claudos: dicéntes: Non ingrediétur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est cívitas David.

℟. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 6.

Congregávit autem rursum David omnes eléctos

ctos ex Israel trigínta míllia. Surrexítque David, & ábiit, & univérsus pópulus qui erat cum eo de viris Juda, ut addúcerent arcam Dei, super quam invocátum est nomen Dómini exercítuum, sedéntis in Chérubim super eam. Et imposuérunt arcã Dei super plaustrum novum: tulerúntque eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa: Oza autem, & Ahío filii Abínadab minábant plaustrum novum.

℞. Præparáte corda. 211.

Lectio ii.

CUmque tulísset eam de domo Abínadab, qui erat in Gábaa, custódiens arcam Dei, Ahío præcedébat arcam. David autem, & omnis Israel ludébant coram Dómino in ómnibus lignis fabrefáctis, & cítharis, & lyris, & tympanis, & sistris, & cymbalis. Postquam autem venérunt ad áream Nachon, exténdit Oza manum ad arcam Dei, & ténuit eam; quóniam calcitrábant boves, & declinavérunt eam. Iratúsque est indignatióne Dóminus contra Ozam, & percússit eum super temeritáte, qui mórtuus est ibi juxta arcam Dei.

℞. Deus ómnium. 211.

Lectio iii.

COntristátus est autem David, eo quod percussísset Dóminus Ozam, & vocátum est nomen loci illíus, Percússio Ozæ, usque in diem hanc. Et extímuit David Dóminum in die illa, dicens: Quómodo ingrediétur ad me arca Dómini? & nóluit divértere ad se arcam Dómini in civitátem David: sed divértit eam in domum Obédedom Gethæi. Et habitávit arca Dómini in domo Obédedom Gethæi tribus ménsibus, & benedíxit Dóminus Obédedom, & omnem domum ejus. Nuntiatúmque est regi David, quod benedixísset Dóminus Obédedom, & ómnia ejus, propter arcam Dei. Abiit ergo David, & addúxit arcam Dei de domo Obedédom in civitátem David cum gáudio.

℞. Dóminus, qui. 211.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 7.

ET ecce sermo Dómini ad Nathan, dicens: Vade, & lóquere ad servum meum David. Hæc dicit Dóminus: Numquid tu ædificábis mihi domum ad habitándum? Neque enim habitávi in domo ex die illa, qua edúxi filios Israel de Terra Ægypti, usque in diem hanc, sed ambulábam in tabernáculo, & in tentório.

℞. Percússit Saul. 212.

Lectio ii.

PEr cuncta loca, quæ transívi cum ómnibus filiis Israel, numquid loquens locútus sum ad unam de tríbubus Israel, cui præcépi, ut pásceret pópulum meum Israel, dicens: Quare non ædificástis mihi domum

mum cédrinam? Et nunc hæc dices servo meo David: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Ego tuli te de páscuis sequéntem greges, ut esses dux super pópulum meum Israel, & fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, & interféci univérsos inimícos tuos a fácie tua: fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra. Et ponam locum pópulo meo Israel, & plantábo eum, & habitábit sub eo, & non turbábitur ámplius: nec addent filii iniquitátis, ut affligant eum sicut prius, ex die qua constítui júdices super pópulum meum Israel, & réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis. Prædicítque tibi Dóminus, quod domum fáciat tibi Dóminus. ℟. Montes Gélboe. 212.

Lectio iii.

Cumque compléti fúerint dies tui, & dormíeris cum pátribus tuis, suscitábo semen tuũ post te, quod egrediétur de útero tuo, & firmábo regnum ejus. Ipse ædificábit domum nómini meo, & stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum. Ego ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium, qui si inique áliquid gésserit, árguam eum in virga virórum, & in plagis filiórum hóminum. Misericórdiam autem meam non áuferam ab eo, sicut ábstuli a Saul, quem amóvi a fácie mea. Et fidélis erit domus tua, & regnum tuum usque in ætérnum, ante fáciem tuam, & thronus tuus erit firmus júgiter. Secúndum ómnia verba hæc, & juxta univérsam visiónem istam, sic locútus est Nathan ad David. ℟. Ego te tuli. 212.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 11.

Factũ est autem verténte anno, eo témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & univérsum Israel, & vastavérunt filios Ammon, & obsedérunt Rabba: David autem remánsit in Jerúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit, ut súrgeret Dávid de strato suo post merídiem, & deambuláret in solário domus régię, vidítque mulíerem se lavántem, ex advérso super soláriũ suum, erat autem múlier pulchra valde. Misit ergo rex, & requisívit quæ esset múlier. Nuntiatúmque est ei, quod ipsa esset Bethsabée filia Elíam, uxor Uríæ Hethæi. Missis itaque David núntiis, tulit eam. Lectio ii.

Et revérsa est in domum suam concépto fœtu. Mitténsque nuntiávit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uríam Hethæum. Misítque Joab Uríam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David qui recte ágeret Joab, & pópulus,

lus, & quómodo administrarétur bellum. Et dixit David ad Uríam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis: secutúsque est eum cibus régius. Dormívit autem Urías ante portam domus régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descéndit ad domum suam. Nuntiatúmque est David a dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uríam: Numquid non de via venísti? quare non descendísti in domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei, & Israel, & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent, & ego ingrédiar domum meã, ut cómedam, & bibam, & dórmiã cum uxóre mea? per salútem tuam, & per salútem ánimæ tuæ non fáciam rem hanc. Lectio iii.

Ait ergo David ad Uríam: Mane hic étiam hódie, & cras dimíttam te. Mansit Urías in Jerúsalem in die illa, & áltera, & vocávit eum David ut coméderet coram se, & bíberet, & inebriávit eum; qui egréssus véspere, dormívit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descéndit. Factum est ergo mane, & scripsit David epístolam ad Joab: misítque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Uríam ex advérso belli, ubi fortíssimum est prælium, & derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cum Joab obsidéret urbem, pósuit Uríam in loco, ubi sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitáte, bellábant advérsum Joab, & cecidérunt de pópulo servórum David, & mórtuus est étiam Urías Hethæus.

Ad Magnificat, Aña. Obsecro Dómine, aufer iniquitátem servi tui, quia insipiénter egi.

DOMINICA VI.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 12.

Misit ergo Dóminus Nathan ad David, qui cum venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitáte una, unus dives, & alter pauper. Dives habébat oves, & boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habébat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat, & nutríerat, & quæ créverat apud eum cum fíliis ejus simul, de pane illíus cómedens, & de cálice ejus bibens, & in sinu illíus dórmiens: erátque illi sicut fília. Cum autem peregrínus quidam venísset ad dívitem, parcẽs ille súmere de óvibus, & de bobus suis, ut exhibéret convívium peregríno illi, qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, & præparávit cibos hómini, qui vénerat ad se.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus

bus inimicórum vestrórum.
℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit. Lectio ii.

IRátus autem indignatióne David advérsus hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis est vir, qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eo quod fécerit verbum istud, & non pepércerit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israel: Ego unxi te in regem super Israel, & ego érui te de manu Saul, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in sinu tuo, dedíque tibi domum Israel, & Juda, & si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majóra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Urían Hethæum percussísti gládio, & uxórem illíus accepísti in uxórem tibi, & interfecísti eum gládio filiórũ Ammon.
℟. Deus ómnium exaudítor est; ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ.
℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ libéravit me. Et unxit.

Lectio iii.

QUamóbrem non recédet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eo quod despéxeris me, & túleris uxórem Uríæ Hethæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce ego suscitábo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis Solis hujus. Tu enim fecísti abscóndite, ego autem fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israel, & in conspéctu Solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccátum tuum: non moriéris. Verúmtamen quóniam blasphemáre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte moriétur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percússit quoque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, & desperátus est. Deprecatúsque est David Dóminũ pro párvulo, & jejunávit David jejúnio, & ingréssus seórsum, jácuit super terram.
℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum.
℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimã meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Episc. de Apología David.

Apolog. 1. c. 2. Lectio iv.

UNusquísque nostrũ per síngulas horas, quam multa

multa delínquit, nec tamen unusquísque de plebe peccátum suum confiténdum putat. Ille rex tantus ac potens, ne exíguo quidem moménto manére penes se delícti passus est consciéntiam: sed præmatúra confessióne, atque imménso dolóre, réddidit peccátum suum Dómino. Quem mihi nunc fácile repérias honorátum ac dívitem, qui si arguátur alicújus culpæ reus, non moléste ferat? At ille régio clarus império, tot divínis probátus oráculis, cum a priváto hómine corriperétur, quod gráviter deliquísset, non indignátus infrémuit, sed conféssus ingémuit culpæ dolóre.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

DEnique Dóminum dolor íntimi movit afféctus, ut Nathan díceret: Quóniam pœnítuit te, & Dóminus ábstulit peccátum tuum. Matúritas ítaque véniæ, profundam regis fuísse pœniténtiam declarávit, quæ tanti erróris offénsam tradúxerit. Alii hómines cum a sacerdótibus corripiúntur, peccátum suum íngravant, dum negáre cúpiunt, aut deféndere; ibíque eórum lapsus est major, ubi sperátur corréctio. Sancti autem Dómini, qui consummáre pium certámen géstiunt, & cúrrere cursum salútis, sícubi forte ut hómines corrúerint, natúræ magis fragilitáte, quam peccándi libídine; acrióres ad curréndum resúrgunt, pudóris stímulo majóra reparántes certámina: ut non solum nullum attulísse æstimétur lapsus impediméntum, sed étiam velocitátis incentíva cumulásse.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniant super vos; *Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio vi. Cap. 4.

PEccávit David, quod solent reges: sed pœniténtiam gessit, flevit, ingémuit, quod non solent reges. Conféssus est culpam, obsecrávit indulgéntiam, humi stratus deplorávit ærúmnam, jejunávit, orávit, confessiónis suæ testimónium in perpétua sæcula vulgáto dolóre transmísit. Quod erubéscunt fácere priváti, rex non erúbuit confitéri. Qui tenéntur légibus, audent suum negáre peccátum, dedignántur rogáre indulgéntiam, quam petébat, qui nullis légibus tenebátur humánis. Quod peccávit, conditiónis est, quod supplicávit, correctiónis. Lapsus commúnis, sed speciális conféssio. Culpam ítaque incidísse, natúræ est; di-

dilui∫∫e, virtútis.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.

℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.

℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 13.

PORro non est locútus Absalom ad Amnon nec malum, nec bonum: óderat enim Absalom Amnon, eo quod violásset Thamar sorórem suam. Factum est autem post tempus biénnii, ut tonderéntur oves Absalom in Baálhasor, quæ est juxta Ephraim, & vocávit Absalom omnes filios regis, venítque ad regem, & ait ad eum: Ecce tondéntur oves servi tui; véniat, oro, rex cum servis suis ad servum suum. Dixítque rex ad Absalom: Noli fili mi, noli rogáre, ut veniámus omnes, & gravémus te. Cum autem cógeret eum, & noluísset ire, benedíxit ei.

℟. Recordáre Dómine. 197.

Lectio ii.

ET ait Absalom: Si non vis veníre, véniat, óbsecro, nobíscum saltem Amnon frater meus. Dixítque ad eum rex: Non est necésse, ut vadat tecum. Coégit itaque Absalom eum, & dimísit cum eo Amnon & univérsos filios regis. Feceráque Absalom convíviū quasi convívium regis. Præcéperat autem Absalom púeris suis, dicens: Observáte cum temuléntus fúerit Amnon vino, & díxero vobis: Percútite eum, & interfícite, nolíte timére: ego enim sum, qui præcípio vobis: roborámini, & estóte viri fortes. Fecérunt ergo púeri Absalom advérsum Amnon, sicut præcéperat eis Absalom. Surgentésque omnes filii regis ascendérunt sínguli mulas suas, & fugérunt.

℟. Exaudísti Dómine. 198.

Le-

Lectio iii.

CUmque adhuc pérgerent in itínere, fama pervénit ad David, dicens: Percússit Absalom omnes filios regis, & non remánsit ex eis saltem unus. Surréxit itaque rex, & scidit vestiménta sua, & cécidit super terram, & omnes servi illíus, qui assistébant ei, scidérunt vestiménta sua. Respóndens autem Jónadab filius Sémmaa fratris David, dixit: Ne æstimet dóminus meus rex, quod omnes púeri filii regis occísi sint: Amnon solus mórtuus est, quóniam in ore Absalom erat pósitus, ex die qua oppréssit Thamar sorórem ejus. Nunc ergo ne ponat dóminus meus rex super cor suum verbum istud, dicens: Omnes filii regis occísi sunt; quóniā Amnon solus mórtuus est. Fugit autem Absalom.
℟. Audi Dómine. 198.

FERIA TERTIA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 14.

CUm ingréssa fuísset múlier Thecuítis ad regem, cécidit coram eo super terram, & adorávit, & dixit: Serva me rex. Et ait ad eam rex: Quid causæ habes? Quæ respóndit: Heu, múlier vídua ego sum: mórtuus est enim vir meus. Et ancíllæ tuæ erant duo filii, qui rixáti sunt advérsum se in agro, nullúsque erat, qui eos prohibére posset, & percússit alter álterum, & interfécit eum. Et ecce consúrgens univérsa cognátio advérsum ancíllam tuam, dicit: Trade eum, qui percússit fratrem suum, ut occidámus eum pro ánima fratris sui, quem interfécit, & deleámus hærédem; & quærunt extínguere scintíllam meam, quæ relícta est, ut non supérsit viro meo nomen, & relíquię super terram.
℟. Dómine, si convérsus. 198.

Lectio ij.

ET ait rex: Qui contradíxerit tibi, adduc eum ad me, & ultra non addet, ut tangat te. Quæ ait: Recordétur rex Dómini Dei sui: ut non multiplicéntur próximi sánguinis ad ulciscéndum, & nequáquam interfíciant filium meum. Qui ait: Vivit Dóminus, quia non cadet de capíllis filii tui super terram. Dixit ergo múlier: Loquátur ancílla tua ad dóminum meum regem verbum. Et ait: Lóquere. Dixítque múlier: Quare cogitásti hujuscémodi rem contra pópulum Dei, & locútus est rex verbum istud, ut peccet, & non redúcat ejéctum suum? Omnes mórimur, & quasi aquæ dilábimur in terram, quæ non revertúntur: nec vult Deus períre ánimam, sed retráctat cógitans, ne pénitus péreat, qui abjéctus est.
℟. Factum est, dum. 199.

Lectio iii.

ET ait rex: Numquid manus Joab tecum est in ómnibus istis? Respóndit múlier, & ait: Per salútem ánimæ tuæ, dómine mi rex, nec

ad

ad sinístram, nec ad déxteram est ex ómnibus his, quæ locútus est dóminus meus rex: servus enim tuus Joab, ipse præcépit mihi, & ipse pósuit in os ancíllæ tuæ ómnia verba hæc. Ut vérterem figúram sermónis hujus, servus tuus Joab præcépit istud: tu autem dómine mi rex, sápiens es, sicut habet sapiéntiam Angelus Dei, ut intélligas ómnia super terram. Et ait rex ad Joab: Ecce placátus feci verbum tuum: vade ergo, & révoca púerum Absalom.

℟. Ego te tuli. 199.

FERIA QUARTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

IGitur post hæc fecit sibi Absalom currus, & équites, & quinquagínta viros, qui præcéderent eum. Et mane consúrgens Absalom, stabat juxta intróitum portæ, & omnem virum, qui habébat negótium, ut veníret ad regis judícium, vocábat Absalom ad se, & dicébat: De qua civitáte es tu? Qui respóndens ajébat: Ex una tribu Israel ego sum servus tuus. Respondebátque ei Absalom: Vidéntur mihi sermónes tui boni, & justi, sed non est, qui te áudiat constitútus a rege.

℟. Peccávi super. 200.

Lectio ii.

DIcebátque Absalom: Quis me constítuat júdicem super terram, ut ad me véniant omnes, qui habent negótium, & juste júdicem? Sed & cum accéderet ad eum homo, ut salutáret illum, extendébat manum suam, & apprehéndens osculabátur eum. Faciebátque hoc omni Israel veniénti ad judícium, ut audirétur a rege, & solicitábat corda virórum Israel.

℟. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii.

POst quadragínta autem annos, dixit Absalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea, quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus, cum esset in Gessur Syriæ, dicens: Si redúxerit me Dóminus in Jerúsalem, sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David: Vade in pace. Et surréxit, & ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israel, dicens: Statim, ut audiéritis clangórem búccinæ, dícite: Regnávit Absalom in Hebron.

℟. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 15.

VEnit ígitur núntius ad David, dicens: Toto corde univérsus Israel séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Jerúsalem: Súrgite, fugiámus: neque enim erit nobis effugium a fácie Absalom: festináte égredi, ne forte véniens óccupet nos, & impéllat super nos ruínam, & percútiat civitátem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum: Omnia quæ-

cúm-

cúmque præcéperit dóminus noster rex, libénter exequémur servi tui.

℟. Præparáte corda. 218.

Lectio ii.

EGréssus est ergo rex, & univérsa domus ejus pédibus suis, & derelíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egressúsque rex, & omnis Israel pédibus suis, stetit procul a domo, & univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, & legiónes Ceréthi, & Pheléthi, & omnes Gethæi, pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem.

℟. Deus ómnium. 219.

Lectio iii.

DIxit autem rex ad Ethái Gethæum: Cur venis nobíscum? revértere, & hábita cum rege, quia peregrínus es, & egréssus es de loco tuo. Heri venísti, & hódie compelléris nobíscũ égredi? ego autem vadam quo itúrus sum: revértere, & reduc tecum fratres tuos, & Dóminus fáciet tecum misericórdiam, & veritátem, quia ostendísti grátiam, & fidem.

℟. Dóminus, qui. 219.

FERIA SEXTA.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 16.

VEnit ergo rex David usque Bahúrim, & ecce egrediebátur inde vir de cognatióne domus Saul, nómine Sémei filius Gera, procedebátque egrédiens, & maledicébat, mittebátque lápides contra David, & contra univérsos servos regis David: omnis autem pópulus, & univérsi bellatóres a dextro, & a sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebátur Sémei, cum maledíceret regi: Egrédere, egrédere vir sánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domus Saul: quóniã invasísti regnum pro eo.

℟. Percússit Saul. 220.

Lectio ii.

DIxit autem Abísai filius Sárviæ regi: Quare maledícit canis hic mórtuus dómino meo regi? vadam, & amputábo caput ejus. Et ait rex: quid mihi, & vobis est filii Sárviæ? Dimíttite eum, ut maledícat: Dóminus enim præcépit ei, ut maledíceret David; & quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit?

℟. Montes Gélboe. 220.

Lectio iii.

ET ait rex Abísai, & univérsis servis suis: Ecce filius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam, quanto magis nunc filius Jémini? dimíttite eum, ut maledícat juxta præcéptũ Dómini, si forte respíciat Dñs afflictiónem meam, & reddat mihi Dñs bonum pro maledictióne hac hodiérna.

℟. Ego te tuli. 221.

SABBATO.

De libro secúndo Regum.

Lectio i. Cap. 18.

EGréssus est pópulus in campum contra Israel, & fa-

& factum est prælium in saltu Ephraim. Et cæsus est ibi pópulus Israel ab exércitu David, factaque est plaga magna in die illa viginti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, & multo plures erant, quos saltus consúmpserat de pópulo, quam hi, quos voráverat gládius in die illa. Lectio ii.

Accidit autem, ut occúrreret Absalom servis David, sedens mulo: cumque ingréssus fuisset mulus subter condénsam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quércui, & illo suspénso inter cælum & terram, mulus, cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, & nuntiávit Joab, dicens: Vidi Absalom péndere de quercu. Et ait Joab viro, qui nuntiáverat ei: Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra, & ego dedíssem tibi decem argénti siclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum meam in filium regis: audiéntibus enim nobis præcépit rex tibi, & Abísai, & Ethái, dicens: Custodíte mihi púerum Absalom. Lectio iii.

Et ait Joab: non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo tres lánceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalom: cumque adhuc palpitáret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccina, & retínuit pópulum, ne persequerétur fugiéntem Israel, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalom, & projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, & comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis.

Ad Magnificat, Antiphona.
Unxérunt Salomónem Sadoc sacérdos, & Nathan prophéta, regem in Gihon, & ascendéntes læti dixérunt: Vivat rex in ætérnum.

Nisi ponenda sit Antiphona pro Dominica prima Augusti, quia tunc omissis Antiphonis, & Lectionibus de libris Regum ponuntur de libris Salomonis, quod etiam servatur in seq. Hebdomadis.

DOMINICA VII. post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber tértius Regum.

Lectio i. Cap. 1.

Et rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cumque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui: Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, & stet coram rege, & fóveat eum, dormiátque in sinu suo, & calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus finibus Israel, & invenérunt Abísag,

Sunamítidem, & adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege: & ministrábat ei: rex vero non cognóvit eam.

℞. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

ADonías autem filius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus, & équites, & quinquagínta viros, qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem & ipse pulcher valde, secúndus natu post Absalom. Et sermo ei cum Joab filio Sárviæ, & cum Abíathar sacerdóte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos, & Banájas filius Jójadæ, & Nathan prophéta, & Sémei, & Rei, & robur exércitus David non erat cum Adonía.

℞. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

DIxit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomónis: Num audísti, quod regnáverit Adonías Haggith, & dóminus n David hoc ignórat? ergo veni, áccipe consí a me, & salva ánimam t filiíque tui Salomónis de, & ingrédere ad r David, & dic ei: N tu, dómine mi rex, j mihi ancíllæ tuæ, dic Sálomon fílius tuus reg post me, & ipse sedéb sólio meo? quare erg gnat Adonías? Et a ibi te loquénte cum ego véniam post te, & plébo sermónes tuos. In sa est ítaque Bethsabe regem in cubículum.

℞. Dóminus, qui erípui de ore leónis, & de béstiæ liberávit me: * me erípiet de mánibus micórum meórum. ℣. Misit Deus misericór suam, & veritátem s ánimam meã erípuit de dio catulórum leónum. Glória Patri. Ipse m

In secundo Noctur

Ex Epístola sancti H nymi Presbyteri a Nepotiánum.

Epist. 2. tom. 1. Lecti

DAvid annos natu ptuagínta, bellic quondam vir, senectút gescénte non póterat cal ri. Quæritur ítaque p de univérsis fínibus I Abísag Sunamítis, quæ rege dormíret, & seníle pus calefáceret. Quæ es Sunamítis, uxor & vi tam fervens, ut frígi

cal

calefáceret; tam sancta, ut caléntem ad libídinem non provocáret? Expónat sapientíssimus Sálomon patris sui delícias, & pacíficus bellatóris viri narret ampléxus: Pósside sapiéntiam, póssíde intelligéntiam: Ne oblivíscáris, & ne declináveris a verbis oris mei: neque derelínquas illam, & apprehéndet te: ama illam, & servábit te. Princípium sapiéntiæ, póssíde sapiéntiam: & in omni possessióne tua, póssíde intelligéntiam, circúmda illam, & exaltábit te: honóra illam, & amplexábitur te, ut det cápiti tuo corónam gratiárum. Coróna quoque deliciárum próteget te.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

OMnes pene virtútes córporis mutántur in sénibus, & crescénte sola sapiéntia, decréscunt cétera: jejúnia, vigíliæ, chameúniæ, idest, super paviméntum dormitiónes, huc illúcque discúrsus, peregrinórum suscéptio, defénsio páuperum, instántia oratiónum, & perseverántia, visitátio languéntium, labor mánuum, unde præbeántur eleemósynæ; & ne sermónem lóngius prótraham, cuncta, quæ per corpus exercéntur, fracto córpore, minóra fiunt.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniat super vos: *Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

NEc hoc dico, quod in juvénibus, & adhuc solidióris ætátis, his dumtáxat, qui labóre & ardentíssimo stúdio, vitæ quoque sanctimónia, & oratiónis ad Dóminum Jesum frequéntia, sciéntiam consecúti sunt, frígeat sapiéntia, quæ in plerísque sénibus ætáte marcéscit: sed quod adolescéntia multa córporis bella sustíneat, & inter incentíva vitiórum, & carnis titillatiónes, quasi ignis in lignis virídibus suffocétur, ut suum non possit explicáre fulgórem. Senéctus vero rursus eórum, qui adolescéntiam suam honéstis ártibus instruxérunt, & in lege Dómini meditáti sunt die ac nocte, ætáte fit dóctior, usu trítior, procéssu témporis sapiéntior, & véterum studiórũ dulcíssimos fructus metit.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen gran-

de, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.
Glória Patri. Et fui.
℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.
℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterũ: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus; & hi tres unum sunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 1.

ET respóndit rex David, dicens: Vocáte ad me Bethsabée. Quæ cum fuísset ingréssa coram rege, & stetísset ante eum, jurávit rex, & ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israel, dicens: Sálomon fílius tuus regnábit post me, & ipse sedébit super sólium meum pro me, sic fáciam hódie. Summissóque Bethsabée in terram vultu, ... rávit regem, dicens: ... vat Dóminus meus D... in ætérnum.
℟. Recordáre Dómine.

Lectio ii.

DIxit quoque rex Da... Vocáte mihi Sado... cerdótem, & Nathan ... phétam, & Banájam fi... Jójadæ. Qui cum ing... fuíssent coram rege, dix... eos: Tóllite vobíscum se... dómini vestri, & imp... Salomónem filium m... super mulam meam: & ... te eum in Gihon. Et u... eum ibi Sadoc sacérdo... Nathan prophéta, in re... super Israel: & canétis ... cina, atque dicétis; V... rex Sálomon. Et ascen... post eum, & véniet, & ... débit super sólium me... & ipse regnábit pro ...
℟. Exaudísti Dómine.

Lectio iii.

DEscéndit ergo Sado... cérdos, & Nathan ... phéta, & Banájas fili... jadæ, & Ceréthi, & P... thi, & imposuérunt Sal... nem super mulam regis ... vid, & adduxérunt eu... Gihon. Sumpsítque S... sacérdos cornu ólei de t... náculo, & unxit Sal... nem: & cecinérunt búc... & dixit omnis pópu... Vivat rex Sálomon. ... scéndit univérsa mult... post eum, & pópulu... néntium tibiis, & lætán... gáudio magno, & ins... terra a clamóre eórum...

℟. A...

℞. Audi Dómine. 198.

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 2.

APpropinquavérunt autem dies David, ut morerétur, præcepítque Salomóni filio suo, dicens: Ego ingrédior viã univérsæ terræ, confortáre, & esto vir. Et obsérva custódias Dómini Dei tui, ut ámbules in viis ejus, ut custódias cæremónias ejus, & præcépta ejus, & judícia, & testimónia, sicut scriptum est in lege Móysi, ut intélligas univérsa quæ facis, & quocúmque te vérteris: ut confirmet Dóminus sermónes suos, quos locútus est de me dicens: Si custodíerint filii tui vias suas, & ambuláverint coram me in veritáte, in omni corde suo, & in omni ánima sua, non auferétur tibi vir de sólio Israel.

℞. Dómine, si convérsus. 198.

Lectio ii.

TU quoque nosti, quæ fécerit mihi Joab filius Sárviæ, quæ fécerit duóbus princípibus exércitus Israel, Abner filio Ner, & Amasæ filio Jether: quos occídit, & effúdit sánguinem belli in pace, & pósuit cruórem prælii in bálteo suo, qui erat circa lumbos ejus, & in calceaménto suo, quod erat in pédibus ejus. Fácies ergo juxta sapiéntiam tuam, & non dedúces caníitiem ejus pacífice ad ínferos.

℞. Factum est. 199.

Lectio iii.

SEd & filiis Berzellái Galaadítis reddes grátiam erúntque, comedéntes in mensa tua: occurrérunt enim mihi, quando fugiébam a fácie Absalom fratris tui. Habes quoque apud te Séмei filium Gera, filii Jémini de Bahúrim, qui maledíxit mihi maledictióne péssima, quando ibam ad castra, sed quia descéndit mihi in occúrsum cum transírem Jordánem, & jurávi ei per Dóminum, dicens: Non te interfíciam gládio: tu noli pati eum esse innóxium.

℞. Ego te tuli. 199.

FERIA QUARTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 3.

APpáruit autem Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis, ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum: custodísti ei misericórdiam tuam grandem, & dedísti ei filium sedéntem super thronum ejus, sicut est hódie.

℞. Peccávi super. 200.

Lectio ii.

ET nunc Dómine Deus, tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer párvulus, & ignórans egréssum, & introítum meum. Et servus tuus in médio est pópuli,

puli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui numerári, & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, & discérnere inter bonum, & malum. Quis enim póterit judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multũ?

℟. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii.

PLácuit ergo sermo coram Dómino, quod Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulásti verbum hoc, & non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium: ecce feci tibi secúndum sermónes tuos, & dedi tibi cor sápiens, & intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Sed & hæc, quæ non postulásti, dedi tibi: divítias scílicet, & glóriam, ut nemo fúerit símilis tui in régibus cunctis retro diébus.

℟. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 4.

SAlomon autem erat in ditióne sua, habens ómnia regna a flúmine terræ Philísthiim usque ad términum Ægypti offeréntium sibi múnera, & serviéntium ei cunctis diébus vitæ ejus. Erat autem cibus Salomónis per dies síngulos trigin cori símilæ, & sexagín cori farínæ, decem bov pingues, & vigínti bov pascuáles, & centum ari tes, excépta venatióne ce vórum, capreárum, atq bubalórum, & ávium al lium. Ipse enim obtinéb omnem regiónem, quæ er trans flumen, a Thaph usque ad Gazam, & cu ctos reges illárum regi num, & habébat pacem omni parte in circúitu.

℟. Præparáte corda. 226

Lectio ii.

HAbitabátque Juda, Israel absque timóre i lo, unusquísque sub vite s & sub ficu sua, a Dan usq Bersabée cunctis diébus Sal mónis. Et habébat Sálom quadragínta míllia præsép equórum currílium, & du decim míllia equéstrium Nutriebántque eos supradí regis præfécti: sed & nec sária mensæ regis Salomó cum ingénti cura præbéba in témpore suo. Hórdeu quoque & páleas equóru & jumentórum deferéba in locum, ubi erat rex, ju ta constitútum sibi. Dedi quoque Deus sapiéntiam S lomóni, & prudéntiam m tam nimis, & latitúdine cordis quasi arénam, q est in lítore maris.

℟. Deus ómnium. 226.

Lectio iii.

ET præcedébat sapiéni Salomónis sapiéntiam mnium Orientálium, & gyptió-

gyptiórum; & erat sapiéntior cunctis homínibus; sapiéntior Ethan Ezrahíta, & Heman, & Chacol, & Dorda, filiis Mahol, & erat nominátus in univérsis géntibus per circúitum. Locútus est quoque Sálomon tria míllia parábolas: & fuérunt cármina ejus quinque & mille. Et disputávit super lignis, a cedro, quæ est in Líbano, usque ad hyssópum, quæ egréditur de paríete: & disséruit de juméntis, & volúcribus, & reptílibus, & píscibus. Et veniébant de cunctis pópulis ad audiéndam sapiéntiam Salomónis, & ab univérsis régibus terræ, qui audiébant sapiéntiam ejus.

℟. Dóminus, qui eripuit me. 226.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 5.

MIsit quoque Hiram rex Tyri servos suos ad Salomónem; audívit enim quod ipsum unxíssent regem pro patre ejus: quia amícus fúerat Hiram David omni témpore. Misit autem Sálomon ad Hiram, dicens: Tu scis voluntátem David patris mei, & quia non potúerit ædificáre domum nómini Dómini Dei sui propter bella imminéntia per circúitum, donec daret Dóminus eos sub vestígio pedum ejus. Nunc autem réquiem dedit Dóminus Deus meus mihi per circúitum: & non est satan, neque occúrsus malus.

℟. Percússit Saul. 227.

Lectio ii.

QUamóbrem cógito ædificáre templum nómini Dómini Dei mei, sicut locútus est Dóminus David patri meo, dicens: Fílius tuus, quem dabo pro te super sólium tuum, ipse ædificábit domum nómini meo. Præcipe ígitur, ut præcídant mihi servi tui cedros de Líbano, & servi mei sint cum servis tuis: mercédem autem servórum tuórum dabo tibi quamcúmque petíeris: scis enim quómodo non est in pópulo meo vir, qui nóverit ligna cædere, sicut Sidónii.

℟. Montes Gélboe. 227.

Lectio iii.

CUm ergo audísset Hiram verba Salomónis, lætátus est valde, & ait: Benedíctus Dóminus Deus hódie, qui dedit David filium sapientíssimum super pópulum hunc plúrimum. Et misit Hiram ad Salomónem, dicens: Audívi quæcúmque mandásti mihi: ego fáciam omnem voluntátem tuam in lignis cédrinis & abiégnis: servi mei depónent ea de Líbano ad mare: & ego compónam ea in rátibus in mari usque ad locum, quem significáveris mihi, & applicábo ea ibi, & tu tolles ea: præbebísque necessária mihi, ut detur cibus dómui meæ.

℟. Ego te tuli de domo patris tui. 227.

S A B B A T O.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 7. & 8.

ET perfécit omne opus, quod faciébat Sálomon in domo Dómini, & íntulit, quæ sanctificáverat David pater suum, argéntum, & aurum, & vasa, reposuítque in thesáuris domus Dómini. Tunc congregáti sunt omnes majóres natu Israel cũ príncípibus tríbuum, & duces familiárum filiórum Israel ad regem Salomónem in Jerúsalem, ut deférrent arcam fœderis Dómini de civitáte David, idest, de Sion. Convenítque ad regem Salomónem univérsus Israel in mense Ethánim, in solémni die: ipse est mensis séptimus.

Lectio ii.

VEnerúntque cuncti senes de Israel, & tulérunt arcam sacerdótes, & portavérunt arcam Dómini, & tabernáculum fœderis, & ómnia vasa sanctuárii, quæ erant in tabernáculo: & ferébant ea sacerdótes, & Levítæ. Rex autem Sálomon, & omnis multitúdo Israel, quæ convénerat ad eum, gradiebátur cum illo ante arcam, & immolábant oves, & boves absque æstimatióne, & número. Et intulérunt sacerdótes arcam fœderis Dómini in locum suum, in oráculum templi, in sanctum Sanctórum subter alas Chérubim. Síquidem Chérubim expandébant alas super locum arcæ, & protegébant arcam, & v

ejus désuper. Lectio

IN arca autem non álliud, nisi duæ tábul pídeæ, quas posúerat i Móyses in Horeb, qu pépigit Dóminus fœdus filiis Israel, cum egred tur de terra Ægypti. Fa est autem, cum exíssen cerdótes de sanctuário bula implévit domum mini, & non póterar cerdótes stare, & minil propter nébulam: imp rat enim glória Dómin mum Dómini. Tun Sálomon: Dóminus d ut habitáret in nébul Ad Magnificat, Antip Exaudísti Dómine o nem servi tui, ut æd rem templum nómini

DOMINICA V

post Pentecosten

In primo Nocturn

De libro tértio Regu

Lectio i. Cap.

FActum est autem perfecísset Sálomor ficium domus Dómini ædificium regis, & quod optáverat, & v rat fácere, appáruit ei minus secúndo, sicut rúerat ei in Gábaon. xítque Dóminus ad e Exaudívi oratiónem tua deprecatiónem tuam, deprecátus es coram sanctificávi domum h quam ædificásti, ut pón nomen meum ibi in se térnum, & erunt óculi & cor meum ibi cunctis

bu

bus. Tu quoque si ambuláveris coram me, sicut ambulávit pater tuus, in simplicitáte cordis, & in æquitáte, & féceris ómnia, quæ præcépi tibi, & legítima mea, & judícia mea serváveris, ponam thronum regni tui super Israel in sempitérnum, sicut locútus sum David patri tuo, dicens: Non auferétur vir de génere tuo de sólio Israel.

℞. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

SI autem aversióne avérsi fuéritis vos, & filii vestri, non sequéntes me, nec custodiéntes mandáta mea & cæremónias meas, quas propósui vobis, sed abiéritis, & coluéritis deos aliénos, & adoravéritis eos: áuferam Israel de superfície terræ, quam dedi eis, & templum, quod sanctificávi nómini meo, projíciam a conspéctu meo, erítque Israel in provérbium, & in fábulam cunctis pópulis. Et domus hæc erit in exémplum; omnis qui transíerit per eam, stupébit, & sibilábit, & dicet: Quare fecit Dóminus sic terræ huic, & dómui huic? Et respondébunt: Quia dereliquérunt Dóminum Deum suum, qui edúxit patres eórum de terra Ægypti, & secúti sunt deos aliénos, & adoravérunt eos, & coluérunt eos: idcírco indúxit Dóminus super eos omne malum hoc.

℞. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

EXplétis autem annis vigínti postquam ædificáverat Sálomon duas domos, idest, domum Dómini, & domum regis (Hiram rege Tyri præbénte Salomóni ligna cédrina, & abiégna, & aurum juxta omne, quod opus habúerat); tunc dedit Sálomon Hiram vigínti óppida in terra Galilææ. Et egréssus est Hiram de Tyro, ut vidéret óppida, quæ déderat ei Sálomon, & non placuérunt ei, & ait: Hæccine sunt civitátes, quas dedísti mihi, frater? Et appellávit eas Terram Chabul, usque in diem hanc. Misit quoque Hiram ad regem Salomónem centum vigínti talénta auri.

℞. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse.

Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lib. 17. cap. 8. sub medium.

Lectio iv.

FActa est quidem nonnúlla imágo rei futúræ étiam in Salomóne, in eo quod templum ædificávit, & pacem hábuit secúndum nomen suum (Sálomon quippe pacíficus est Latíne) & in exórdio regni sui mirabíliter laudábilis fuit. Sed eádem sua persóna per umbram futúri prænuntiábat étiam ipse Christum Dóminum nostrũ, non exhibébat. Unde quædam de illo ita scripta sunt, quasi de ipso ista prædícta sint, dum Scriptúra sancta étiam rebus gestis prophétans, quodámmodo in eo figúram delíneat futurórum.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio v.

NAm præter libros divínæ históriæ, ubi regnásse narrátur, Psalmus étiam septuagésimus primus título nóminis ejus inscríptus est. In quo tam multa dicúntur, quæ omníno ei convenire non possunt; Dómino autem Christo aptíssima perspicuitáte convéniunt: videnter appáreat, qu illo figúra qualiscúmq dumbráta sit, in isto a ipsa véritas præsentát

℟. Montes Gélboe, ne nec plúvia véniant vos: * Ubi cecidérun tes Israel. ℣. Omnes tes, qui estis in cir ejus, vísitet Dóminu Gélboe autem tránseat.

Lectio vi.

NOtum est enim, q términis regnum clúsum fúerit Salomóni tamen in eo Psalmo lég ut ália táceam: Domi tur a mare usque ad r & a flúmine usque ad té nos orbis terræ: quo Christo vidémus implé flúmine quippe domin sumpsit exórdium, ubi ba zátus a Joánne, eódem n stránte, cœpit agnósci a discípulis, qui eum non so magístrum, verum ét Dóminum appellavéru

℟. Ego te tuli de domo tris tui, dicit Dóminus pósui te páscere gregem puli mei: Et fui te in ómnibus, ubicúm ambulásti, firmans regn tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen gr de, juxta nomen magnóru qui sunt in terra: & quiem dedi tibi ab ómni inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi super núr rum arénæ maris, & mu plicáta sunt peccáta mea

noi

non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ; quóniam irritávi iram tuam. * Et malum coram te feci.
℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 10.

SEd & regína Saba, audíta fama Salomónis in nómine Dómini, venit tentáre eum in ænigmátibus. Et ingréssa Jerúsalem multo cum comitátu, & divítiis, camélis portántibus arómata, & aurum infinítum nimis, & gemmas pretiósas, venit ad regem Salomónem, & locúta est ei univérsa, quæ habébat in corde suo. Et dócuit eam Sálomon ómnia verba, quæ proposúerat: non fuit sermo, qui regem posset latére, & non respondéret ei.
℟. Recordáre Dómine. 197.

Lectio ii.

VIdens autem regína Saba omnem sapiéntiam Salomónis, & domum, quam ædificáverat, & cibos mensæ ejus, & habitácula servórum, & órdines ministrántium, vestésque eórum, & pincérnas, & holocáusta, quæ offerébat in domo Dómini, non habébat ultra spíritum. Dixítque ad regem: Verus est sermo, quem audívi in terra mea super sermónibus tuis, & super sapiéntia tua, & non credébā narrántibus mihi, donec ipsa veni, & vidi óculis meis, & probávi, quod média pars mihi nuntiáta non fúerit; major est sapiéntia, & ópera tua, quam rumor, quem audívi.
℟. Exaudísti Dómine. 198.

Lectio iii.

BEáti viri tui, & beáti servi tui, qui stant coram te semper, & áudiunt sapiéntiam tuam. Sit Dóminus Deus tuus benedíctus, cui complacuísti, & pósuit te super thronum Israel, eo quod diléxerit Dóminus Israel in sempitérnum, & constítuit te regem, ut fáceres judícium, & justítiam. Dedit ergo regi centum vigínti talénta auri, & arómata multa nimis, & gemmas pretiósas: non sunt alláta ultra arómata tam multa, quam ea, quæ dedit regína Saba regi Salomóni. Sed & classis Hiram, quæ portábat aurum de Ophir, áttulit ex Ophir ligna thyina multa nimis, & gemmas pretiósas.
℟. Audi Dómine. 198.

FE-

FERIA TERTIA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 11.

REx autem Sálomon adamávit mulíeres alienígenas multas, filiam quoque Pharaónis, & Moabítidas, & Ammonítidas, Idumæas, & Sidónias, & Hethæas; de Géntibus, super quibus dixit Dóminus filiis Israel: Non ingrediémini ad eas, neque de illis ingrediéntur ad vestras: certíssime enim avértent corda vestra, ut sequámini deos eárum. His itaque copulátus est Sálomon ardentíssimo amóre. Fuerúntque ei uxóres quasi regínæ septingéntæ, & concubínæ trecéntæ, & avertérunt mulíeres cor ejus. Cumque jam esset senex, depravátum est cor ejus per mulíeres, ut sequerétur deos aliénos, nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus.
℟. Dómine, si. 198.

Lectio ii.

SEd colébat Sálomon Astárthen deam Sidoniórum, & Moloch idólum Ammonitárum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplévit, ut sequerétur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificávit Sálomon fanum Chamos idólo Moab in monte, qui est contra Jerúsalem, & Moloch idólo filiórum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolébant thura immolábant diis suis
℟. Factum est, dum.

Lectio iii.

IGitur irátus est Dómi Salomóni, quod a esset mens ejus a Dó Deo Israel, qui appar ei secúndo, & præcé de verbo hoc, ne seq tur deos aliénos, & custodívit, quæ mandá Dóminus. Dixit itaque minus Salomóni: quia buísti hoc apud te, & custodísti pactum meum præcépta mea, quæ ma vi tibi, disrúmpens scin regnum tuum, & dab lud servo tuo. Verúmta in diébus tuis non fá propter David patrem tu
℟. Ego te tuli. 199.

FERIA QUART

De libro tértio Regu

Lectio i. Cap. 11

JEróboam quoque f Nabath, Ephrathæus Saréda, servus Salomó cujus mater erat nómine rua, múlier vídua, leva manum contra regem. hæc est causa rebelliónis vérsus eum, quia Sálom ædificávit Mello, & c quávit vorággínem civita David patris sui. Erat tem Jeróboam vir fortis, potens: vidénsque Sálom adolescéntem bonæ índolis indústrium, constitúerat e præféctum super tribúta nivérsæ domus Joseph.
℟. Peccávi super númeru arénæ maris. 200.

Le-

Lectio ii.

FActum est ígitur in témpore illo, ut Jeróboam egrederétur de Jerúsalem, & inveníret eum Ahías Siloníles Prophéta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantum in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes. Et ait ad Jeróboam: Tolle tibi decem scissúras: hæc enim dicit Dóminus Deus Israel: Ecce ego scindam regnum de manu Salomónis, & dabo tibi decem tribus. ℞. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii.

VOluit ergo Sálomon interficere Jeróboam: qui surréxit, & aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægypto usque ad mortem Salomónis. Réliquum autem verbórum Salomónis, & omnia, quæ fecit, & sapiéntia ejus: ecce univérsa scripta sunt in Libro verbórum diérum Salomónis. Dies autem, quos regnávit Sálomon in Jerúsalem super omnem Israel, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, & sepúltus est in civitáte David patris sui, regnavítque Roboam filius ejus pro eo.

℞. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 12.

VEnit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregátus erat omnis Israel ad constituéndum eum regem. At vero Jeróboam filius Nabat, cum adhuc esset in Ægypto prófugus a fácie regis Salomónis, audíta morte ejus revérsus est de Ægypto. Miserúntque, & vocavérunt eum: venit ergo Jeróboam, & omnis multitúdo Israel, & locúti sunt ad Róboam, dicéntes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis: tu ítaque nunc imminue páululum de império patris tui duríssimo, & de jugo gravíssimo, quod impósuit nobis, & serviémus tibi. Qui ait eis: ite usque ad tértium diem, & revertímini ad me.

℞. Præparáte corda. 233.

Lectio ii.

CUmque abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cum adhuc víveret, & ait: Quod datis mihi consílium, ut respóndeam pópulo huic? Qui dixérunt ei: Si hódie obedíeris pópulo huic, & servíeris, & petitióni eórum césseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus. Qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, & adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, & assistébant illi.

℞. Deus ómnium. 233.

Lectio iii.

REspondítque rex pópulo dura, derelícto consílio senió-

seniórum, quod ei déderant, & locútus est eis secúndum consílium júvenum, dicens: Pater meus aggravávit jugum vestrum, ego autem addam jugo vestro: pater meus cæcidit vos flagéllis, ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo: quóniam aversátus fúerat eum Dóminus, ut suscitáret verbum suum, quod locútus fúerat in manu Ahíæ Siloníte, ad Jeróboam fílium Nabat. Videns ítaque pópulus, quod noluísset eos audíre rex, respóndit ei, dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ hæréditas in fílio Isai?

℟. Dóminus, qui. 233.

FERIA SEXTA.

De libro tértio Regum.

Lectio i. Cap. 14.

DIxit autem Dóminus ad Ahíam: Ecce uxor Jeróboam ingréditur, ut consulat te super fílio suo, qui ægrótat: hæc & hæc loquéris ei. Cum ergo illa intráret, & dissimuláret se esse, quæ erat, audívit Ahías sónitum pedum ejus introeúntis per óstium, & ait: Ingrédere uxor Jeróboam: quare áliam te esse símulas? ego autem missus sum ad te durus núntius.

℟. Percússit Saul. 234.

Lectio ii.

VAde, & dic Jeróboam: Hæc dicit Dñs Deus Israel: Quia exaltávi te de médio pópuli, & dedi te ducem super pópulum meum Israel, & scidi regnum domus David, & dedi illu bi, & non fuísti sicut se meus David, qui custo mandáta mea, & secútu me in toto corde suo ciens quod plácitum esse conspéctu meo: sed oper es mala super omnes, fuérunt ante te, & fe tibi deos aliénos, & co tiles, ut me ad iracúnd provocáres; me autem jecísti post corpus tuu

℟. Montes Gélboe. 2

Lectio iii.

IDcírco ecce ego indú mala super domum J boam, & percútiam de róboam mingéntem ad ríetem, & clausum, & víssimum in Israel, & n dábo relíquias domus J boam, sicut mundári fimus usque ad purum. mórtui fúerint de Jerób in civitáte, cómedent canes, qui autem mó fúerint in agro, vorábun aves cæli, quia Dóm locútus est. Tu ígitur su & vade in domum tuam in ipso intróitu pedum rum in urbē, moriétur pu

℟. Ego te tuli. 234.

S A B B A T

De libro tértio Reg

Lectio i. Cap. 1

ACcédens autem Elía omnem pópulum, Usquequo claudicátis in partes? si Dóminus est D sequímini eum, si autē I sequímini illum. Et no spóndit ei pópulus verb Et ait rursus Elías ad p

lun

lum: Ego remánsi Prophéta Dómini solus: Prophétæ autem Baal quadringénti, & quinquagínta viri sunt.

Lectio ii.

DEntur nobis duo boves, & illi éligant sibi bovem unum, & in frustra cædéntes, ponant super ligna; ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impónam super ligna, ignem autem non suppónam. Invocáte nómina deórum vestrórum, & ego invocábo nomen Dómini mei, & Deus, qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait. Optima propositio.

Lectio iii.

DIxit ergo Elías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures estis: & invocáte nómina deórum vestrórum, ignémque non supponátis. Qui cum tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt, & invocábant nomen Baal de mane usque ad merídiem dicéntes: Baal exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondéret: transiliebántque altáre, quod fécerant. Cumque esset jam merídies, illudébat illis Elías, dicens: Clamáte voce majóre.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum tólleret Dóminus Elíam per túrbinem in cælum, Eliséus clamábat: Pater mi, currus Israel, & auríga ejus.

DOMINICA IX.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

Incipit liber quartus Regum.

Lectio i. Cap. I.

PRævaricátus est autem Moab in Israel, postquam mórtuus est Achab. Cecidítque Ochozías per cancéllos cœnáculi sui, quod habébat in Samaría, & ægrotávit: misítque núntios, dicens ad eos: Ite, consúlite Beélzebub deum Accaron, utrum vívere queam de infirmitáte mea hac. Angelus autem Dómini locútus est ad Elíam Thesbíten, dicens: Surge, & ascénde in occúrsum nuntiórum regis Samaríæ, & dices ad eos: Numquid non est Deus in Israel, ut eátis ad consuléndum Beélzebub deum Accaron? Quam ob rem hæc dicit Dóminus: De léctulo super quem ascendísti, non descéndes, sed morte moriéris. ℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et.

Lectio ii.

ET ábiit Elías. Reversíque sunt núntii ad Ochozíam. Qui dixit eis: Quare revérsi estis? At illi respondérunt ei: Vir occúrrit nobis, & dixit ad nos: Ite, & revertímini ad regem, qui misit vos, & dicétis ei: Hæc dicit Dóminus: Numquid,

quid, quia non erat Deus in Israel, mittis, ut consulátur Beelzebub deus Accaron? Idcírco de léctulo, super quem ascendisti, non descéndes, sed morte moriéris.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

QUi dixit eis: Cujus figúræ, & hábitus est vir ille, qui occúrrit vobis, & locútus est verba hæc? At illi dixérunt: Vir pilósus, & zona pellícea accínctus rénibus. Qui ait: Elías Thesbítes est. Misítque ad eum quinquagenáriū príncipem, & quinquagínta, qui erant sub eo. Qui ascéndit ad eum, sedentíque in vértice montis, ait: Homo Dei, rex præcépit, ut descéndas. Respondénsque Elías, dixit quinquagenário: Si homo Dei sum, descéndat ignis de cælo, & dévoret te, & quinquagínta tuos. Descéndit itaque ignis de cælo, & devorávit eum, & quinquagínta, qui erant cum eo.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catul leónum. Ipse me. Glória Patri. Ipse

In secundo Noctu

Sermo S. Augustini Epi

Serm. 201. de Tem

Lectio iv.

IN lectiónibus, quæ diébus istis recitá fratres charíssimi, frequ admónui, ut non sequ lítteram occidéntem, vivificántē spíritum reli mus. Sic enim Apó ait: Líttera enim occ spíritus vivíficat. Si hoc tantum vólumus lígere quod sonat in Ii aut parvam, aut prope lam ædificatiónem de di lectiónibus capiémus. enim ómnia, quæ recitá typus erant, & imágo rórum. In Judæis enim ráta, in nobis, grátia donánte, compléta su

℟. Percússit Saul mill David decem míllia: * manus Dómini erat cum percússit Philisthæum, & tulit oppróbrium ex I ℣. Nonne iste est Da de quo canébant in ch dicéntes: Saul percússit le, & David decem m Quia manus. Lecti

BEátus enim Elías ty hábuit Dómini S tóris. Sicut enim Elías dæis persecutiónem p est: ita & verus Elías minus noster ab ipsis Ju reprobátus est, & con ptus. Elías relíquit ge suam, & Christus des syn

synagógam Elías ábiit in desértum, & Christus venit in mundum. Elías in desérto corvis ministrántibus pascebátur, & Christus in desérto mundi hujus Géntium fide reficitur.
℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniat super vos. * Ubi cecidérunt fortes Israel.
℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus; a Gélboe autem tránseat. Ubi cecidérunt.

Lectio vi.

Corvi enim illi, qui beáto Elíæ, jubénte Dómino, ministrábant, Géntium pópulum figurábant: proptérea & de Géntium Ecclésia dícitur: Nigra sum, & formósa, filia Jerúsalem: unde est Ecclésia nigra, & formósa? Nigra per natúram, formósa per grátiam. Unde nigra? Ecce in iniquitátibus concéptus sum, & in delíctis péperit me mater mea. Unde formósa? Aspérges me hyssópo, & mundábor, lavábis me, & super nivem dealbábor.
℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum.
℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui.
Glória Patri. Et fui.
℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci.
℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dñs Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.
Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 2.

Accessérunt filii prophetárum, qui erant in Jéricho, ad Eliséum, & dixérunt ei: Numquid nosti, quia Dóminus hódie tollet dóminum tuum a te? Et ait: Et ego novi: siléte. Dixit autem ei Elías: Sede hic, quia Dóminus misit me usque ad Jordánem. Qui ait: Vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia non derelínquam te. Iérunt ígitur ambo páriter, & quinquagínta viri de filiis prophetárum secúti sunt eos, qui & stetérunt e contra, longe: illi autem ambo stabant super Jordánem.
℟. Recordáre Dómine. 197.

Lectio ii.

TUlítque Elías pállium suum, & invólvit illud, & percússit aquas, quæ divísæ sunt in utrámque partem, & transiérunt ambo per siccum. Cumque transíssent, Elías dixit ad Eliséum: Póstula quod vis ut fáciam tibi, ántequam tollar a te. Dixítque Eliséus: Obsecro, ut fiat in me duplex spíritus tuus. Qui respóndit: Rem difficilem postulásti; áttamen si víderis me, quando tollar a te, erit tibi quod petísti: si autem non víderis, non erit.

℟. Exaudísti Dómine. 198.

Lectio iii.

CUmque pérgerent, & incedéntes sermocinaréntur; ecce currus ígneus, & equi ígnei divisérunt utrúmque: & ascéndit Elías per túrbinem in cælum. Eliséus autem vidébat, & clamábat: Pater mi, pater mi, currus Israel, & auríga ejus. Et non vidit eum ámplius: apprehendítque vestiménta sua, & scidit illa in duas partes. Et levávit pállium Elíæ, quod cecíderat ei: reversúsque stetit super ripam Jordánis.

℟. Audi Dómine. 198.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 3.

EGréssus est ígitur rex Joram in die illa de Samaría, & recénsuit univérsum Israel. Misítque ad Jósaphat regem Juda, dicens: Rex Moab recéssit a me mecum contra eum lium. Qui respóndi scéndam, qui meus e est: pópulus meus, tuus, & equi mei, e Dixítque: Per quan ascendémus? At ille dit: per desértum Id Perrexérunt ígitur re & rex Juda, & rex & circuiérunt per v ptem diérum: nec er exercítui, & juméntsequebántur eos.

℟. Dómine, si. 19

Lectio ii.

DIxítque rex Isra heu, heu, cong nos Dóminus tres re tráderet in manus Et ait Jósaphat: Est Prophéta Dómini, ut cémur Dóminum pe Et respóndit unus d regis Israel: Est hic filius Saphat, qui fu aquam super manus Et ait Jósaphat: Es eum sermo Dómini. D dítque ad eum rex I & Jósaphat rex Juda, Edom. Dixit autem E ad regem Israel: Qui & tibi est? vade ad Pr tas patris tui & matri

℟. Factum est. 199.

Lectio iii.

ET ait illi rex I Quare congregáv minus tres reges hos, t deret eos in manus M Dixítque ad eum Eli Vivit Dóminus exercí in cujus conspéctu sto,

si 1

si non vultum Jósaphat regis Judæ erubéscerem, non attendíssem quidem te, nec respexíssem. Nunc autem addúcite mihi psaltem. Cumque cáneret psaltes, facta est super eum manus Dómini, & ait: Hæc dicit Dóminus. Fácite álveum torréntis hujus fossas, & fossas. Hæc enim dicit Dóminus: Non vidébitis ventum, neque plúviam, & álveus iste replébitur aquis, & bibétis vos, & famíliæ vestræ, & juménta vestra. Parúmque est hoc in conspéctu Dómini, insuper tradet étiam Moab in manus vestras.

℟. Ego te tuli. 199.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 4.

MUlier autem quædam de uxóribus Prophetárum clamábat ad Eliséum, dicens: Servus tuus vir meus mórtuus est, & tu nosti, quia servus tuus fuit timens Dóminum: & ecce créditor venit, ut tollat duos filios meos ad serviéndum sibi. Cui dixit Eliséus: Quid vis ut fáciam tibi? Dic mihi, quid habes in domo tua? At illa respóndit: Non hábeo ancílla tua quidquam in domo mea, nisi parum ólei, quo ungar. Cui ait: Vade, pete mútuo ab ómnibus vicínis tuis vasa vácua non pauca. Et ingrédere, & claude óstium tuum, cum intrínsecus fúeris tu, & filii tui: & mitte inde in ómnia vasa hæc, &, cum plena fúerint, tolles.

℟. Peccávi super. 200.

Lectio ii.

IVit itaque múlier, & clausit óstium super se, & super filios suos, illi offerébant vasa, & illa infundébat. Cumque plena fuíssent vasa, dixit ad filium suum: Affer mihi adhuc vas. Et ille respóndit: Non hábeo. Stetítque óleum. Venit autem illa, & indicávit hómini Dei. Et ille: Vade, inquit, vende óleum, & redde creditóri tuo: tu autem & filii tui vívite de réliquo. Facta est autem quædam dies, & transíbat Eliséus per Sunam: erat autem ibi múlier magna, quæ ténuit eum, ut coméderet panem: cumque frequénter inde transíret, divertébat ad eam, ut coméderet panem. Quæ dixit ad virum suum: Animadvérto, quod vir Dei sanctus est iste, qui transit per nos frequénter. Faciámus ergo ei cœnáculum parvum, & ponámus ei in eo léctulum, & mensam, & sellam, & candelábrum; ut cum vénerit ad nos, máneat ibi.

℟. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii.

FActa est ergo dies quædam, & véniens divértit in cœnáculum, & requiévit ibi. Dixítque ad Giézi púerum suum: Voca Sunamítidem istam. Qui cum vocásset eam, & illa stetísset coram eo, dixit ad púerum suum: Lóquere ad eam: Ecce,

ce, sédule in ómnibus ministrásti nobis, quid vis ut fáciam tibi? Numquid habes negótium, & vis, ut loquar regi, sive príncipi milítiæ? Quæ respóndit: in médio pópuli mei hábito. Et ait: Quid ergo vult, ut fáciam ei? Dixítque Giézi: Ne quæras: filium enim non habet, & vir ejus senex est. Præcépit ítaque, ut vocáret eam: quæ cum vocáta fuísset, & stetísset ante óstium, dixit ad eam: In témpore isto, & in hac eádem hora, si vita comes fúerit, habébis in útero filium. At illa respóndit: Noli, quæso, dómine mi, vir Dei, noli mentíri ancíllæ tuæ. Et concépit múlier, & péperit filium in témpore, & in hora eádem, qua díxerat Eliséus.

℟. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 6. & 7.

CONgregávit Bénadad rex Syriæ univérsum exércitum suum, & ascéndit & obsidébat Samaríam. Factaque est fames magna in Samaría, & támdiu obséssa est, donec venundarétur caput ásini octogínta argénteis: & quarta pars cabi stércoris columbárum quinque argénteis. Cumque rex Israel transíret per murum: múlier quædam exclamávit ad eum, dicens: Salva me, dómine mi rex. Qui ait: Non te salvat Dóminus: unde te possum salváre? de área, vel de torculári?

℟. Præparáte corda.

Lectio ii.

DIxítque ad eam Quid tibi vis? respóndit: Múlier ist[a] mihi: Da filium tuu[m] comedámus eum hódi[e] lium meum comedému[s] Cóximus ergo filium [m] & comédimus. Dixít[que] die áltera: Da filium ut comedámus eum abscóndit filium suum cum audísset rex: sci[dit] stiménta sua, & transi[bat] murum. Vidítque om[nis] pulus cilícium, quo v[estitus] erat ad carnem intrí[nsecus]. Et ait rex: Hæc mihi Deus, & hæc addat, si rit caput Eliséi filii S[aphat] super ipsum hódie. E[liseus] autem sedébat in dom[o] & senes sedébant cu[m] ℟. Deus ómnium. [...]

Lectio iii.

PRæmísit ítaque v[irum] & ántequam v[eniret] núntius ille, dixit ad Numquid scitis, quo[d mi]serit filius homicídæ h[ic ut] præcidátur caput m[eum]? Vidéte ergo, cum v[énerit] núntius, cláudite ós[tium] & non sinátis eum i[ntroí]re: ecce enim sónitu[s pe]dum dómini ejus post est. Adhuc illo loquén[te] appáruit núntius, qu[i ve]niébat ad eum. Et Ecce tantum malum [a Dó]mino est: quid ámpliu[s ex]pectábo a Dómino? autem Eliséus: Audít[e]

bum Dómini: Hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius símilæ uno statére erit, & duo módii hórdei statére uno, in porta Samaríæ.
℞. Dóminus, qui. 233.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 8.

Eliséus autem locútus est ad mulíerem, cujus vívere fécerat filium, dicens: Surge, vade tu, & domus tua; & peregrináre ubicúmque repéreris: vocávit enim Dóminus famem, & véniet super terram septem annis. Quæ surréxit, & fecit juxta verbum hóminis Dei: & vadens cum domo sua, peregrináta est in terra Philísthiim diébus multis. Cumque finíti essent anni septem, revérsa est múlier de terra Philísthiim: & egressa est, ut interpelláret regem pro domo sua, & pro agris suis.
℞. Percússit Saul. 234.

Lectio ii.

Rex autem loquebátur cum Giézi púero viri Dei, dicens: Narra mihi ómnia magnália, quæ fecit Eliséus. Cumque ille narráret regi, quómodo mórtuum suscitásset, appáruit múlier, cujus vivificáverat filium, clamans ad regem pro domo sua, & pro agris suis. Dixítque Giézi: Dómine mi rex, hæc est múlier, & hic est filius ejus, quem suscitávit Eliséus. Et interrogávit rex mulíerem, quæ narrávit ei. Dedítque ei rex eunúchum unum, dicens: Restítue ei ómnia, quæ sua sunt, & univérsos rédditus agrórum, a die, qua relíquit terram, usque ad præsens.
℞. Montes Gélboe. 234.

Lectio iii.

Venit quoque Eliséus Damáscum, & Bénadad rex Syriæ ægrotábat, nuntiaverúntque ei, dicéntes: Venit vir Dei huc. Et ait rex ad Házael: Tolle tecum múnera, & vade in occúrsum viri Dei: & cónsule Dóminum per eum, dicens: Si evádere pótero de infirmitáte mea hac? Ivit igitur Házael in occúrsum ejus. Cumque stetísset coram eo, ait: Fílius tuus Bénadad rex Syriæ misit me ad te, dicens: Si sanári pótero de infirmitáte mea hac? Dixítque ei Eliséus: Vade, dic ei: Sanáberis: porro osténdit mihi Dóminus, quia morte moriétur.
℞. Ego te tuli. 234.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 9.

Eliséus autem Prophétes vocávit unum de filiis prophetárum, & ait illi: Accínge lumbos tuos, & tolle lentículam ólei hanc in manu tua, & vade in Rámoth Gálaad. Cumque véneris illuc, vidébis Iehu filium Jósaphat filii Namsi: & ingréssus suscitábis eum de médio fratrum suórum, & introdúces in intérius cubículum. Tenénsque lentículam ólei, fundes

fundes ſuper caput ejus, & dices: Hæc dicit Dóminus: Unxi te regem ſuper Iſrael. Aperiéſque óſtium, & fúgies, & non ibi ſubſiſtes. Abiit ergo adoléſcens puer prophétæ in Ramoth Gálaad, & ingréſſus eſt illuc. Ecce autem príncipes exércitus ſedébant, & ait: Verbum mihi ad te, o princeps. Dixítque Jehu: Ad quem ex ómnibus nobis? At ille dixit: Ad te, o princeps.

Lectio ii.

ET ſurréxit, & ingréſſus eſt cubículum: at ille fudit óleum ſuper caput ejus, & ait: Hæc dicit Dóminus Deus Iſrael: Unxi te regem ſuper pópulum Dómini Iſrael, & percúties domum Achab dómini tui, & ulcíſcar ſánguinem ſervórum meórum prophetárum, & ſánguinem ómnium ſervórum Dómini de manu Jézabel. Perdámque omnem domum Achab: & interfíciam de Achab mingéntem ad paríetem, & clauſum, & noviſſimum in Iſrael. Et dabo domum Achab, ſicut domum Jeróboam filii Nabat, & ſicut domum Báaſa filii Ahía. Jézabel quoque comedent canes in agro Jézrahel, nec erit, qui ſepéliat eam. Aperuítque óſtium, & fugit.

Lectio iii.

JEhu autem egréſſus eſt ad ſervos dómini ſui, qui dixérunt ei: Recte ne ſunt ómnia? Quid venit inſánus iſte ad te? Qui ait eis: Noſtis hóminem, & quid lo-
tus ſit? At illi reſpondéri
Falſum eſt, ſed magis n
nobis. Qui ait eis: Hæ
hæc locútus eſt mihi, &
Hæc dicit Dóminus: U
te regem ſuper Iſrael. F
navérunt ítaque, & unuſq
que tollens pállium ſ
poſuérunt ſub pédibus
in ſimilitúdinem tribun
& cecinérunt tuba, a
dixérunt: Regnávit J

Ad Magnificat, Antiph

Fecit Joas rectum coram
mino cunctis diébus, qu
dócuit eum Jójada ſacér

D O M I N I C A
poſt Pentecoſten.

In primo Nocturn

De libro quarto Reg

Lectio i. Cap. 9. 8

ANno undécimo J
filii Achab reg
Ochozías ſuper Judam, v
que Jehu in Jézrahel. I
Jézabel, intróitu ejus
to, depínxit óculos ſuo
bio, & ornávit caput ſu
& reſpéxit per fenéſtra
grediéntē Jehu per por
& ait: Numquid pax p
eſſe Zambri, qui inte
dóminum ſuum? Levavi
Jehu fáciem ſuam ad
ſtram: & ait: Quæ eſt
& inclinavérunt ſe ad
duo, vel tres eunúchi. A
le dixit eis: Præcipitáte
deórſum. Et præcipitavé
eam, aſperſúſque eſt ſán
ne páries, & equórum u
læ conculcavérūt eam. C
que introgréſſus eſſet, u
méderet, biberétque,

It

Ite, & vidéte maledíctam illam, & sepelíte eam: quia fília regis est.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio iii.

CUmque issent, ut sepelírent eam, non invenérunt nisi calváriam, & pedes, & summas manus. Reversíque nuntiavérunt ei. Et ait Jehu: Sermo Dómini est, quem locútus est per servum suum Elíam Thesbíten, dicens: In agro Jézrahel comédent canes carnes Jézabel, & erunt carnes Jézabel sicut stercus super fáciem terræ in agro Jézrahel; itaut prætereúntes dicant: Hæccine est illa Jézabel? Erant autem Achab septuagínta filii in Samaría: scripsit ergo Jehu lítteras, & misit in Samaríam, ad optimátes civitátis, & ad majóres natu, & ad nutrítios Achab, dicens: Statim ut accepéritis lítteras has, qui habétis fílios dómini vestri, & currus, & equos, & civitátes firmas, & arma, elígite melliórem, & eum, qui vobis placúerit de fíliis dómini vestri, & eum pónite super sólium patris sui, & pugnáte pro domo dómini vestri.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et.

Lectio iiii.

TImuérunt illi veheménter, & dixérunt: Ecce duo reges non potuérunt stare coram eo, & quómodo nos valébimus resístere? Misérunt ergo præpósiti domus, & præfécti civitátis, & majóres natu, & nutrítii ad Jehu, dicéntes: Servi tui sumus, quæcúmque jússeris, faciémus, nec constituémus nobis regem, quæcúmque tibi placent, fac. Rescrípsit autem eis lítteras secúndo, dicens: Si mei estis, & obedítis mihi, tóllite cápita filiórum dómini vestri, & veníte ad me hac eádem hora cras in Jézrahel. Porro filii regis, septuagínta viri apud optimátes civitátis nutriebántur. Cumque venissent lítteræ ad eos, tulérunt fílios regis, & occidérunt septuagínta viros, & posuérunt cápita eórum in cóphinis, & misérunt ad eum in Jézrahel.

℟. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me: * Ipse me erípiet de mánibus inimicórum meórum. ℣. Misit Deus misericórdiam suam, & veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Ipse. Glória Patri. Ipse me.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Homil. 25. in Epist. ad Rom.

Lectio iv.

NOn putémus nos excusatiónem habitúros, si quando delictórum sócios invenérimus: nam istud supplícium magis augébit. Quandóquidem & serpens magis punítus est, quam múlier: quemádmodum & múlier plus quam vir, & Jézabel majóres pœnas dedit, quam Achab víneæ raptor. Ipsa quippe univérsum istud negótium texúerat, regíque lapsus occasiónem déderat. Igitur, & tu quoque si réliquis perditiónis causa fúeris, gravióra patiéris, quam qui per te subvérsi sunt. Neque enim peccáre tantum in se perditiónis habet, quantum quod réliqui ad peccándum inducúntur.

℟. Percússit Saul mille, & David decem míllia: * Quia manus Dómini erat cum illo: percússit Philisthæum, & ábstulit oppróbrium ex Israel. ℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro, dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia.

Lectio v.

ITaque si quando peccántes vidérimus, non solum non impellámus, sed & extrahámus ex ipso malítiæ bárathro, ne & aliénæ perditiónis pœnas demus. Recordémur quoque perpétuo terríbilis illíus tribunális, flúminis ignei, vinculórum insolubílium, profundá[...] nebrárum, stridórum [...] um, venenosíque verm[...] dices: Benígnus est [...] Ergo hæc ómnia verb[...] & neque punítur div[...] Lázari contémptor, [...] fátuæ vírgines a spon[...] ciúntur? ergo qui Ch[...] non pavérunt, in igne[...] bolo præparátum no[...] bunt? Ergo qui sórd[...] véstibus non períbi[...] nus ac pedes vinctus [...] centum denários a co[...] suo exégit, non tr[...] tortóribus? Quod d[...] chis dictum est, ni[...] quod vermis eórum nc[...] riétur, & ignis eóru[...] extinguétur, verum no[...]

℟. Montes Gélboe, n[...] nec plúvia véniat supe[...] *Ubi cecidérunt fortes [...] ℣. Omnes montes, qu[...] in circúitu ejus, vísite[...] minus: a Gélboe autem [...] eat. Ubi.

Lectio [...]

SEd minátur ista ta[...] modo Deus? Utiq[...] quies. Et unde, dic q[...] tantam rem audes públi[...] qui, atque ex te ipso [...] senténtiam? Ego quip[...] ex iis, quæ dixit Deu[...] ex iis, quæ fecit, contra[...] probáre pótero. Quod si [...] pter futúra non credis[...] saltem propter ea, qua[...] facta sunt, crede. Non [...] certe minæ sunt, & [...] tantúmmodo, quæ facta [...] & in opus ipsum exié[...] Quis ígitur totum orbe[...] ducto dilúvio flagnávi[...]

gra

grave illud naufrágium, omnimodámque géneris nostri perditiónem effécit? Quis deínde fúlmina illa, télaque flammántia super terram Sodomórum demísit? Quis univérsum Ægypti exércitum in mare demérsit? Quis synagógam Abíron combússit? Quis septuagínta illa míllia propter Davídis peccátū uno témporis moménto peste occídit? Nonne hæc ómnia, & ália Deus illis íntulit?

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℟. VII. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam, * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. VIII. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 11.

Athalía vero mater Ochozíæ, videns mórtuū filium suum, surréxit, & interfécit omne semen régium. Tollens autem Jósaba fília regis Joram, soror Ochozíæ, Joas filium Ochozíæ, furáta est eum de médio filiórum regis, qui interficiebántur, & nutrícem ejus de triclínio: & abscóndit eum a fácie Athalíæ, ut non interficerétur. Erátque cum ea sex annis clam in domo Dómini: porro Athalía regnávit super terram.

℟. Recordare Dómine. 197.

Lectio ii.

Anno autem séptimo misit Jójada, & assúmens centurióнes & mílites introdúxit ad se in templum Dómini, pepigítque cum eis fœdus: & adjúrans eos in domo Dómini, osténdit eis filium regis: & præcépit illis, dicens: Iste est sermo, quem fácere debétis. Tértia pars vestrum intróeat sábbato, & obsérvet excúbias domus regis. Tértia autem pars sit ad portam Sur: & tértia pars sit ad portam, quæ est post habitáculum scutarió rum: & custodiétis excúbias domus Messa. Duæ vero partes e vobis omnes egrediéndiéen-

diéntes sábbato, custódiant excúbias domus Dómini circa regem.

℟. Exaudísti Dómine. 198.

Lectio iii.

ET assuméntes singuli viros suos, qui ingrediebántur sábbatum, cum his, qui egrediebántur sábbato, venérunt ad Jójadam sacerdótem. Qui dedit eis hastas & arma regis David, quæ erant in domo Dómini. Et stetérunt singuli habéntes arma in manu sua, a parte templi déxtera usque ad partem sinístram altáris & ædis, circum regem. Produxítque filium regis, & pósuit super eum diadéma, & testimóniũ: fecerúntque eum regem, & unxérunt: & plaudéntes manu, dixérunt: Vivat rex.

℟. Audi Dómine. 198.

FERIA TERTIA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 12.

ANno séptimo Jehu regnávit Joas: & quadragínta annis regnávit in Jerúsalem. Nomen matris ejus Sébia de Bersabée. Fecítque Joas rectum coram Dómino cunctis diébus, quibus dócuit eum Jójada sacérdos. Verúmtamen excélsa non ábstulit: adhuc enim pópulus immolábat, & adolébat in excélsis incénsum.

℟. Dómine, si. 198.

Lectio ii.

DIxítque Joas ad sacerdótes: Omnem pecúniam sanctórum, quæ illáta fúerit in templum Dómini a prætereúntibus, quæ offértu pro prétio ánimæ, & qua sponte & arbítrio cordis su ínferunt in templum Dómi ni, accípiant illam sacerdo tes juxta órdinem suum, e instáurent sartatécta domu si quid necessárium víderi instauratióne.

℟. Factum est, dum. 19

Lectio iii.

IGitur usque ad vigé mum tértium annum r gis Joas non instauravéru sacerdótes sartatécta temp Vocavítque rex Joas Jója pontíficem, & sacerdóte dicens eis: Quare sartatéc non instaurátis templi? N líte ergo ámplius accípe pecúniam juxta órdinem v strum, sed ad instauratióne templi réddite eam. Proh bitíque sunt sacerdótes ult accípere pecúniam a pópu lo, & instauráre sartatéc domus.

℟. Ego te tuli. 199.

FERIA QUART

De libro quarto Regum

Lectio i. Cap. 13.

ELiséus autem ægrotab infirmitáte, qua & mo tuus est: descendítque ad eu Joas rex Israel, & fleb coram eo, dicebátque: Pa mi, pater mi, currus Isra & auríga ejus. Et ait i Eliséus: Affer arcum, & gíttas. Cumque attulísset eum arcum, & sagíttas, di ad regem Israel: Pone m num tuam super arcum. cum posuísset ille manu suam, superpósuit Elisé ma-

manus suas mánibus regis, & ait: Aperi fenéstram orientálem. Cumque aperuísset, dixit Eliséus: Jace sagíttam. Et jecit: Et ait Eliséus: Sagítta salútis Dómini, & sagítta salútis contra Syriam: percutiésque Syriam in Aphec, donec consúmas eam. ℟. Peccávi super. 200.

Lectio ii.

ET ait: Tolle sagíttas; Qui cum tulísset, rursum dixit ei: Pércute jáculo terram. Et cum percussísset tribus vícibus, & stetísset, irátus est vir Dei contra eum, & ait: Si percussísses quínquies, aut séxies, sive séptíes, percussísses Syriam usque ad consumptiónem: nunc autem tribus vícibus percúties eam. Mórtuus est ergo Eliséus, & sepeliérunt eum. Latrúnculi autem de Moab venérunt in terram in ipso anno. ℟. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii.

QUidam autem sepeliéntes hóminem, vidérunt latrúnculos, & projecérunt cadáver in sepúlchro Eliséi. Quod cum tetigísset ossa Eliséi; revíxit homo, & stetit super pedes suos. Mórtuus est autem Házael rex Syriæ, & regnávit Bénadab filius ejus pro eo. Porro Joas filius Jóachaz tulit urbes de manu Bénadab filii Házael, quas túlerat de manu Jóachaz patris sui jure prælii: tribus vícibus percússit eum Joas, & réddidit civitátes Israel. ℟. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 17.

ANno autem nono Osée, cepit rex Assyriórum Samaríam, & tránstulit Israel in Assyrios: posuítque eos in Hala, & in Habor juxta flúvium Gozam, in civitátibus Medórum. Factum est enim, cum peccássent filii Israel Dómino Deo suo; qui edúxerat eos de Terra Ægypti, de manu Pharaónis regis Ægypti, coluérunt deos aliénos. Et ambulavérunt juxta ritum Géntium, quas consúmpserat Dóminus in conspéctu filiórum Israel, & regum Israel, quia simíliter fécerant. Et offendérunt filii Israel verbis non rectis Dóminum Deū suum, & ædificavérunt sibi excélsa in cunctis úrbibus suis. ℟. Præparáte corda. 247.

Lectio ii.

ET testificátus est Dóminus in Israel, & in Juda per manum ómnium Prophetárum, & Vidéntium, dicens: Revertímini a viis vestris péssimis, & custodíte præcépta mea, & cæremónias juxta omnem legem, quam præcépi pátribus vestris: & sicut misi ad vos in manu servórum meórum prophetárum. Qui non audiérunt, sed induravérunt cervícem suam juxta cervícem patrum suórum, qui noluérunt obedíre Dómino Deo suo. Et abjecérunt legítima ejus, & pactum, quod pépigit cum pátribus eórum, & te-

& testificatiónes, quibus contestátus est eos, secutíque sunt vanitátes, & vane egérunt.
℞. Deus ómnium. 247.

Lectio iii.

IRatúsque est Dóminus veheménter Israéli, & ábstulit eos a conspéctu suo, & non remánsit nisi tribus Juda tantúmmodo. Sed nec ipse Juda custodívit mandáta Dómini Dei sui: verum ambulávit in erróribus Israel quos operátus fúerat. Projecítque Dóminus omne semen Israel, & afflíxit eos, & trádidit eos in manu diripiéntium, donec projíceret eos a fácie sua; ex eo jam témpore quo scissus est Israel a domo David, & constituérunt sibi regem Jeróboam filium Nabat.
℞. Dóminus, qui. 247.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 17.

SEparávit Jeróboam Israel a Dómino, & peccáre eos fecit peccátum magnum. Et ambulavérunt filii Israel in univérsis peccátis Jeróboam, quæ fécerat: & non recessérunt ab eis, úsquequo Dóminus auférret Israel a fácie sua, sicut locútus fúerat in manu ómnium servórum suórum prophetárum: translatúsque est Israel de terra sua in Assyrios, usque in diem hanc.
℞. Percússit Saul. 248.

Lectio ii.

ADdúxit autem rex Assyriórum de Babylóne, & de Cutha, & de Aval de Emath, & de Sep vaim, & collocávit eo civitátibus Samaríæ pro I Israel, qui possedérunt maríam, & habitavéru úrbibus ejus. Cumque habitáre cœpíssent, non mébant Dóminum; & mísit in eos Dóminus nes, qui interficiébant
℞. Montes Gélboe. 2

Lectio iii.

NUntiatúmque est Assyriórum, & dictu Gentes, quas transtulísti habitáre fecísti in civitáti Samaríæ, ignórant legíti Dei terræ: & immísit in Dóminus leónes, & ecce terficiunt eos, eo quod ig rent ritum Dei terræ. P cépit autem rex Assyriór dicens: Dúcite illuc un de sacerdótibus, quos inde ptívos adduxístis, & vac & hábitet cum eis, & ceat eos legítima Dei ter
℞. Ego te tuli. 249.

SABBAT

De libro quarto Regun

Lectio i. Cap. 1

ANno tértio Osée fi Ela regis Israel, regr vit Ezechías filius Achaz gis Juda. Vigintiquínque a nórum erat, cum regná cœpísset, & viginti nove annis regnávit in Jerúsaler nomen matris ejus Abi fil Zacharíæ. Fecítque qu erat bonum coram Dómin juxta ómnia, quæ fécer David pater ejus. Ipse diss pávit excélsa, & contri stá-

statuas, & succídit lucos, confregítque serpéntem æneum, quem fécerat Moyses: síquidem usque ad illud tempus filii Israel adolébant ei incénsum: vocavítque nomen ejus Nohéstan. In Dómino Deo Israel sperávit.

Lectio ii.

ITaque post eum non fuit símilis ei de cunctis régibus Juda, sed neque in his, qui ante eum fuérunt, & adhæsit Dómino, & non recéssit a vestígiis ejus, fecítque mandáta ejus, quæ præcéperat Dóminus Móysi. Unde & erat Dóminus cum eo, & in cunctis, ad quæ procedébat, sapiénter se agébat. Rebellávit quoque contra regem Assyriórum, & non servívit ei. Ipse percússit Philisthæos usque ad Gazam, & omnes términos eórum, a turre custódum usque ad civitátem munítam.

Lectio iii.

ANno quarto regis Ezechíæ, qui erat annus séptimus Osée filii Ela regis Israel, ascéndit Salmánasar rex Assyriórũ in Samaríam, & oppugnávit eam, & cepit: Nam post annos tres, anno sexto Ezechíæ, idest, nono anno Osée regis Israel, capta est Samaría: & tránstulit rex Assyriórum Israel in Assyrios, collocavítque eos in Hala, & in Habor flúviis Gozan, in civitátibus Medórum, quia non audiérunt vocem Dómini Dei sui, sed prætergréssi sunt pactum ejus: ómnia, quæ præcéperat Móyses servus Dómini, non audiérunt, neque fecérunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Obsecro Dómine, meménto, quæso, quómodo ambuláverim coram te in veritáte, & in corde perfécto: & quod plácitum est coram te, fécerim.

DOMINICA XI.

post Pentecosten.

In primo Nocturno.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 20.

IN diébus illis ægrotávit Ezechías usque ad mortem: & venit ad eum Isaías filius Amos prophéta, dixítque ei: Hæc dicit Dóminus Deus: Præcipe dómui tuæ; moriéris enim tu, & non vives. Qui convértit fáciem suam ad paríetem, & orávit Dóminum, dicens: Obsecro, Dómine, meménto, quæso, quómodo ambuláverim corã te in veritáte, & in corde perfécto, & quod plácitum est coram te, fécerim. Flevit ítaque Ezechías fletu magno.

℟. Præparáte corda vestra Dómino, & servíte illi soli: * Et liberábit vos de mánibus inimicórum vestrórum. ℣. Convertímini ad eum in toto corde vestro, & auférte deos aliénos de médio vestri. Et liberábit.

Lectio ii.

ET ántequam egrederétur Isaías médiam partem átrii, factus est sermo Dómini ad eum, dicens: Revértere, & dic Ezechíæ duci pópuli mei: Hæc dicit Dóminus Deus David patris tui:

Au-

Audívi oratiónem tuam, & vidi lácrymas tuas, & ecce sanávi te, die tértio ascéndes templum Dómini. Et addam diébus tuis quíndecim annos: sed & de manu regis Assyriórum liberábo te, & civitátem hanc, & prótegam urbem istam propter me, & propter David servum meum. Dixítque Isaías: Afférte massam ficórum. Quam cum attulíssent, & posuíssent super ulcus ejus, curátus est.

℟. Deus ómnium exaudítor est: ipse misit Angelum suum, & tulit me de óvibus patris mei: * Et unxit me unctióne misericórdiæ suæ. ℣. Dóminus, qui erípuit me de ore leónis, & de manu béstiæ liberávit me. Et unxit.

Lectio iii.

Dixerat autem Ezechías ad Isaíam: Quod erit signum, quia Dóminus me sanábit, & quia ascensúrus sum die tértia templum Dómini? Cui ait Isaías: Hoc erit signum a Dómino: quod factúrus sit Dóminus sermónem, quem locútus est. Vis ut ascéndat umbra decem líneis? an ut revertátur tótidem grádibus? Et ait Ezechías: Fácile est umbram créscere decem líneis: nec hoc volo, ut fiat, sed ut revertátur retrórsum decem grádibus. Invocávit itaque Isaías prophéta Dóminum, & redúxit umbram per líneas, quibus jam descénderat in horológio Achaz, retrórsum decem grádibus.

℟. Dóminus, qui erípu
de ore leónis, & de 1
béstiæ liberávit me: *
me erípiet de mánibu
micórum meórum.
℣. Misit Deus miseric
suam, & veritátem sua
nimam meam erípuit d
dio catulórum leónum.
Glória Patri. Ipse m

In secundo Nocturn

De Expositióne S. Hier
mi Presbyteri in Isa
prophétam.

Lib. 11. in Isaiæ c. 38. Le

Ne elevarétur cor
chíæ post incred
triúmphos, & de médi
privitáte victóriam, inf
táte córporis sui visit
& audit se esse moritúr
ut convérsus ad Dómi
flectat senténtiam ejus. C
quidem & in Jona prop
légimus, & in commin
nibus contra David, qu
cúntur futúra, nec facta
non Deo mutánte senté
sed provocánte humáni
nus ad notítiam sui. D
nus enim pœnitens est
malítiis. Convertítque
chías fáciem suam ad pa
tem, quia ad templun
non póterat. Ad parie
autem templi, juxta q
Sálomon palátium exstr
rat: vel absolúte ad pa
tem, ne lácrymas suas
déntibus ostentáre videre

℟. Percússit Saul mille
David decem míllia: * C
manus Dómini erat cum
Percússit Philisthæum, &
tulit oppróbrium ex Isr

℣. Non

℣. Nonne iste est David, de quo canébant in choro dicéntes: Saul percússit mille, & David decem míllia? Quia manus.

Lectio v.

AUdiénsque se esse moritúrum, non precátur vitam, & annos plúrimos, sed in Dei judício quid velit præstáre, dimíttit. Nóverat enim idcírco Deo placuísse Salomónem, quod annos vitæ non petíerit ampliores: sed itúrus ad Dóminum narrat ópera sua, quómodo ambuláverit coram eo in veritáte, & in corde perfécto. Felix consciéntia, quæ afflictiónis témpore bonórũ óperum recordátur. Beáti enim mundo corde, quóniam ipsi Deum vidébunt. Et quómodo álibi scríbitur: Quis gloriábitur purum habére se cor? Quod ita sólvitur: perfectiónem cordis in eo nunc dici, quod idóla destrúxerit, templi valvas aperúerit, serpéntem æneum comminúerit, & cétera fécerit, quæ Scriptúra commémorat.

℟. Montes Gélboe, nec ros, nec plúvia véniãt super vos: *Ubi cecidérunt fortes Israel. ℣. Omnes montes, qui estis in circúitu ejus, vísitet Dóminus: a Gélboe autem tránseat. Ubi.

Lectio vi.

FLevit autem fletu magno propter promissiónem Dómini ad David, quam vidébat in sua morte peritúram. Eo enim témpore Ezechías filios non habébat; nam post mortem ejus Manásses, cum duódecim esset annórũ, regnáre cœpit in Judæa: ex quo perspícuum est, post tértium annum concéssæ vitæ Manássen esse generátum. Ergo iste omnis est fletus, quod desperábat, Christum de suo sémine nascitúrum. Alii ásserunt, quamvis sanctos viros morte terréri, propter incértum judícii, & ignoratiónem senténtiæ Dei, quam sedem habitúri sint.

℟. Ego te tuli de domo patris tui, dicit Dóminus, & pósui te páscere gregem pópuli mei: * Et fui tecum in ómnibus, ubicúmque ambulásti, firmans regnum tuum in ætérnum. ℣. Fecíque tibi nomen grande, juxta nomen magnórum, qui sunt in terra: & réquiem dedi tibi ab ómnibus inimícis tuis. Et fui. Glória Patri. Et fui.

℟. vii. Peccávi super númerum arénæ maris, & multiplicáta sunt peccáta mea: & non sum dignus vidére altitúdinem cæli præ multitúdine iniquitátis meæ: quóniam irritávi iram tuam; * Et malum coram te feci. ℣. Quóniam iniquitátem meam ego cognósco, & delíctum meum contra me est semper, quia tibi soli peccávi. Et malum.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: *Plena est

est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 22.

OCto annórum erat Josías cum regnáre cœpísset, triginta & uno anno regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Idida, filia Hadája de Bésecath. Fecítque quod plácitum erat coram Dómino, & ambulávit per omnes vias David patris sui: non declinávit ad déxteram, sive ad sinístram. Anno autem octávo décimo regis Josíæ, misit rex Saphan filium Aslía, filii Méssulam, scribam templi Dómini, dicens ei: Vade ad Helcíam sacerdótem magnum, ut conflétur pecúnia, quæ illáta est in templum Dómini, quam collegérunt janitóres templi a pópulo, detúrque fabris per præpósitos domus Dómini: qui & distríbuant eam his, qui operántur in templo Dómini. ℟. Recordáre Dómine. 197.

Lectio ii.

DIxit autem Helcías póntifex ad Saphan scribam: Librum Legis réperi in domo Dómini: dedítque Helcías volúmen Saphan, qui & legit illud. Venit quoque Saphan scriba ad regem, & renuntiávit ei quod præcéperat, & ait: Conflavérunt servi tui pecúniam, quæ repérta est in domo Dó
& dedérunt, ut distribue
fabris a præféctis óp
templi Dómini. Nar
quoque Saphan scriba
dicens: Librum dedit
Helcías sacérdos.
℟. Exaudísti Dómine.

Lectio iii.

QUem cum legísse
phan coram rege
audísset rex verba Libri
Dómini, scidit vestin
sua. Et præcépit Helc
cerdóti, & Ahícam fili
phan, & Achóbor filio
cha, & Saphan scribæ,
sájæ servo regis, dic
Ite, & consúlite Dóm
super me, & super pó
& super omni Juda, de
bis volúminis istíus,
invéntum est; magna
ira Dómini succénsa est
tra nos: quia non audi
patres nostri verba
hujus, ut fácerent om
quod scriptum est nol
℟. Audi Dómine. 1

FERIA TERT

De libro quarto Reg

Lectio i. Cap. 2

ASCéndit rex temp
Dómini, & omnes
Juda, universíque, qui
tábant in Jerúsalem cu
sacerdótes, & prophéta
omnis pópulus a parvo u
ad magnum: legítque cu
audiéntibus ómnia verb
bri fœderis, qui invéntu
in domo Dómini. Stetí
rex super gradum: & f
percússit coram Dómin
ambulárent post Dómin
& c

& custodírent præcépta ejus, & testimónia, & cæremónias in omni corde, & in tota ánima, & suscitárent verba fœderis hujus, quæ scripta erant in Libro illo: acquievítque pópulus pacto.
℟. Dómine, si. 198.

Lectio ii.

ET præcépit rex Helcíæ Pontífici, & sacerdótibus secúndi órdinis, & janitóribus, ut projícerent de templo Dómini ómnia vasa, quæ facta fúerant Baal, & in luco, & univérsæ milítiæ cæli: & combússit ea foris Jerúsalem in conválle Cedron, & tulit púlverem eórum in Bethel. Et delévit arúspices, quos posúerant reges Juda ad sacrificándum in excélsis per civitátes Juda, & in circúitu Jerúsalem: & eos, qui adolébant incénsum Baal, & Soli, & Lunæ, & duódecim signis, & omni milítiæ cæli.
℟. Factum est. 199.

Lectio iii.

ET efférri fecit lucum de domo Dómini foras Jerúsalem in conválle Cedron, & combússit eum ibi, & redégit in púlverem, & projécit super sepúlchra vulgi. Destrúxit quoque ædículas effeminatórum, quæ erant in domo Dómini, pro quibus mulíeres texébant quasi domúnculas luci. Congregavítque omnes sacerdótes de civitátibus Juda: & contaminávit excélsa, ubi sacrificábant sacerdótes de Gábaa usque Bersabée.
℟. Ego te tuli. 199.

FERIA QUARTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 23.

PYthónes, & aríolos, & figúras idolórum, & immundítias, & abominatiónes, quæ fúerant in terra Juda, & Jerúsalem, ábstulit Josías, ut statúeret verba legis, quæ scripta sunt in Libro, quem invénit Helcías sacérdos in templo Dómini. Símilis illi non fuit ante eum rex, qui reverterétur ad Dóminum in omni corde suo, & in tota ánima sua, & in univérsa virtúte sua juxta omnem legem Móysi: neque post eum surréxit símilis illi. Verúmtamen non est avérsus Dóminus ab ira furóris sui magni, quo irátus est furor ejus contra Judam: propter irritatiónes, quibus provocáverat eum Manásses.
℟. Peccávi super. 200.

Lectio ii.

DIxit itaque Dóminus: Etiam Judam áuferam a fácie mea, sicut ábstuli Israel: & projíciam civitátem hanc, quam elégi Jerúsalem, & domum, de qua dixi: Erit nomen meum ibi: Réliqua autem sermónum Josíæ, & univérsa, quæ fecit, nonne hæc scripta sunt in Libro verbórum diérum regum Juda? In diébus ejus ascéndit Phárao Néchao rex Ægypti, contra regem Assyriórum ad flumen Euphráten: & ábiit Josías rex in occúrsum ejus, & occísus est in Magéddo cum

cum vidísset eum. Et portavérunt eum servi sui mórtuum de Magéddo: & pertulérunt in Jerúsalem, & sepeliérunt eum in sepúlchro suo.

℟. Exaudísti Dómine. 200.

Lectio iii.

TUlítque pópulus terræ Jóachaz filium Josíæ,& unxérunt eum, & constituérunt eum regem pro patre suo. Vigínti trium annórum erat Jóachaz cum regnáre cœpísset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Amítal, filia Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia, quæ fécerant patres ejus. Vinxítque eum Phárao Néchao in Rebla, quæ est in terra Emath, ne regnáret in Jerúsalem: & impósuit mulctam terræ, centum taléntis argénti, & talénto auri. Regémque constítuit Phárao Néchao Elíacim filium Josíæ, pro Josía patre ejus: vertítque nomen ejus Jóakim. Porro Jóachaz tulit, & duxit in Ægyptum, & mórtuus est ibi.

℟. Audi Dómine. 201.

FERIA QUINTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap.23.& 24.

VIgintiquínque annórum erat Jóakim cum regnáre cœpísset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Zébida, filia Phadája de Ruma. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia, quæ fécerant patres ejus. In ejus ascéndit Nabuch sor rex Babylónis, & est ei Jóakim servu annis, & rursum vit contra eum.

℟. Præparáte corda

Lectio ii.

IMmisítque ei D latrúnculos Chald & latrúnculos Syriæ trúnculos Moab, & culos filiórum Amr immísit eos in Jud dispérderent eum, ju bum Dómini, quod fúerat per servos su phétas. Factum est hoc per verbum Dómi tra Judam, ut aufén coram se propter Manásse univérsa, qu & propter sánguinen xium, quem effúdit, plévit Jerúsalem cru nocéntium, & ob ha nóluit Dóminus pro

℟. Deus ómnium.

Lectio iii.

REliqua autem num Jóakim, vérsa, quæ fecit, non scripta sunt in libro num diérum regum J dormívit Jóakim cun bus suis, & regnávit J filius ejus pro eo. tra non áddidit rex Æ ut egrederétur de ter túlerat enim rex Bal a rivo Ægypti us flúvium Euphrátem quæ fúerant regis Æ

℟. Dóminus, qui me. 254.

FERIA SEXTA.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24.

DEcem & octo annórum erat Jóachin cum regnáre cœpísset, & tribus ménsibus regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus Nohésta filia Elnathan de Jerúsalem. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia, quæ fécerat pater ejus. In témpore illo ascendérunt servi Nabuchodónosor regis Babylónis in Jerúsalem, & circúmdata est urbs munitiónibus. Venítque Nabuchodónosor rex Babylónis ad civitátem cum servis suis, ut oppugnárent eam.

℟. Percússit Saul. 254.

Lectio ii.

EGressúsque est Jóachin rex Juda ad regem Babylónis, ipse & mater ejus, & servi ejus, & príncipes ejus, & eunúchi ejus, & suscépit eum rex Babylónis anno octávo regni sui. Et prótulit inde omnes thesáuros domus Dómini, & thesáuros domus régiæ, & concídit univérsa vasa áurea, quæ fécerat Sálomon rex Israel in templo Dómini juxta verbum Dómini. Et tránstulit omnem Jerúsalem, & univérsos príncipes, & omnes fortes exércitus, decem míllia, in captivitátem, & omnem artíficem, & clusórem: nihílque relíctum est, excéptis paupéribus pópuli terræ.

℟. Montes Gélboe. 255.

Lectio iii.

TRánstulit quoque Jóachin in Babylónem, & matrem regis, & uxóres regis, & eunúchos ejus, & júdices terræ duxit in captivitátem de Jerúsalem in Babylónem. Et omnes viros robústos, septem míllia, & artífices, & clusóres mille, omnes viros fortes, & bellatóres, duxítque eos rex Babylónis captívos in Babylónem. Et constítuit Mathaníam pátruum ejus pro eo; imposuítque nomen ei Sedecíam.

℟. Ego te tuli. 255.

SABBATO.

De libro quarto Regum.

Lectio i. Cap. 24. & 25.

VIgésimum, & primum annum ætátis habébat Sedecías cum regnáre cœpísset, & úndecim annis regnávit in Jerúsalem: nomen matris ejus erat Amítal, filia Jeremíæ de Lobna. Et fecit malum coram Dómino, juxta ómnia, quæ fécerat Jóakim. Irascebátur enim Dóminus contra Jerúsalem, & contra Judam, donec projíceret eos a fácie sua: recessítque Sedecías a rege Babylónis. Factum est autem anno nono regni ejus, mense décimo, décima die mensis, venit Nabuchodónosor rex Babylónis, ipse & omnis exércitus ejus in Jerúsalem, & circumdedérunt eam, & exstruxérunt in circúitu ejus munitiónes. Et clausa est cívitas, atque valláta usque

ad undécimum annũ regis Sedecíæ, nona die mensis: prævaluítque fames in civitáte, nec erat panis pópulo terræ.

Lectio ii.

ET interrúpta est cívitas: & omnes viri bellatóres nocte fugérunt per viam portæ, quæ est inter dúplicem murum ad hortum regis: (porro Chaldæi obsidébant in circúitu civitátem): fugit ítaque Sedecías per viam, quæ ducit ad campéstria solitúdinis. Et persecútus est exércitus Chaldæórum regem, comprehendítque eum in planítie Jéricho: & omnes bellatóres, qui erant cum eo, dispérsi sunt, & reliquérunt eum. Apprehénsum ergo regem duxérunt ad regem Babylónis in Réblatha: qui locútus est cum eo judícium. Fílios autem Sedecíæ occídit coram eo, & óculos ejus effódit, vinxítque eum caténis, & addúxit in Babylónem.

Lectio iii.

MEnse quinto, séptima die mensis, ipse est annus nonus décimus regis Babylónis: venit Nabuzárdan princeps exércitus, servus regis Babylónis, in Jerúsalem, & succéndit domum Dómini, & domum regis: & domos Jerúsalem, omnémque domum combússit igni. Et muros Jerúsalem in circúitu destrúxit omnis exércitus Chaldæórum, qui erat cum príncipe mílitum. Réliquam autem pópuli partem, quæ remánserat in civitáte, & pérfugas, qui tra[n]
rant ad regem Babylo[nis]
réliquum vulgus trá[nstulit]
Nabuzárdan princeps [mili]
tiæ. Et de paupéribus [ter]
ræ relíquit vinitóres [et a]
grícolas. Colúmnas [autem]
æreas, quæ erant in [templo]
Dómini, & bases, & [mare]
æreum, quod erat in [domo]
Dómini, confregérun[t Chal]
dæi, & transtulérun[t o]
mne in Babylónem.

S A B B A [TO]

ante Dominicam p[rimam]
Augusti.

Ea autẽ dicitur prim[a Do]
minica mensis, quæ [in]
Kalendis, vel proxim[e Ka]
lendis ipsius mensis [...]
si Kalendæ fuerint ii[...]
& iv. Feria; tunc pri[ma Do]
minica mensis, in q[ua]
Scripturæ inchoandu[...]
tur, est ea, quæ præce[dit Ka]
lendas. Sin autem v. [...]
Feria, vel Sabbato, est [quæ]
sequitur. Et in Sabbá[to præ]
cedenti ad Magnif. [...]
Aña illius historiæ, [...]
alia, quæ forte occ[urrat.]
Historia vero, ide[st Re]
sponsoria illius libri, [si prop]
pter aliquod festum [...]
in Dominica occurre[nte dici]
non possint, primo [die in]
fra Hebdomadam, [quo]
contingit fieri Offic.[...]
ponantur Responsori[a Le]
cturæ Dominicæ, om[issis]
illis Responsoriis, si [...]
illa Feria haberentu[r pro]
pria, servatis etiam [...]
quæ in Rubrica d[e]
num. v. præscripta

Ad Magnificat, Antiphona. **Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem, súbdidit sibi gentes, superbórum & sublímium colla própria virtúte calcávit.**

Oratio, quæ contingit in ordine aliarum Dominicarum, ut infra.

DOMINICA PRIMA Augusti.

Ponuntur libri Salomonis, & legitur de eis usque ad Dominicam i. Septembris.

In primo Nocturno.

Incípiunt Parábolæ Salomónis.

Lectio i. Cap. I.

PArábolæ Salomónis filii David, regis Israel. Ad sciéndam sapiéntiam, & disciplínam: ad intelligénda verba prudéntiæ, & suscipiéndam eruditiónē doctrínæ, justítiam, & judícium, & æquitátem: ut detur párvulis astútia, adolescénti sciéntia, & intelléctus. Audiens sápiens, sapiéntior erit, & intélligens gubernácula possidébit. Animadvértet parábolam, & interpretatiónem, verba sapiéntum, & ænígmata eórum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus.

℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

TImor Dómini princípiū sapiéntiæ. Sapiéntiam atque doctrínam stulti despíciunt. Audi, fili mi, disciplínam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ: ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint: Veni nobíscum, insidiémur sánguini, abscondámus tendículas contra insóntem frustra, deglutiámus eum sicut inférnus vivéntē, & íntegrum quasi descendéntem in lacum: Omnem pretiósam substántiam reperiémus, implébimus domos nostras spóliis: Sortem mitte nobíscum, marsúpium unum sit ómnium nostrum.

℟. Gyrum cæli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum, & sublímium colla própria virtúte calcávi.

℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

FIli mi, ne ámbules cum eis: próhibe pedem tuum a sémitis eórum Pedes enim illórum ad malum currunt, & festínant, ut effúndant sánguinem. Frustra autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinē suum insidiántur, & moliúntur fraudes contra ánimas suas. Sic sémi-

sémitæ omnis avári, ánimas possidéntium rápiunt.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum. Serm. 5. vers. 6. Lectio iv.

INítium esse sapiéntiæ timórem Dómini, dicit prophéta. Quid est autem inítium sapiéntiæ, nisi sæculo renuntiáre? Quia sápere sæculária, stultítia est. Dénique sapiéntiā hujus mundi, stultítiam esse apud Deum, Apóstolus dicit. Sed & ipse timor Dómini, nisi secúndum sciéntiam sit, nihil prodest: imo obest plúrimum. Síquidem Judæi habent zelum Dei: sed quia non habent secúndum sciéntiam, in ipso zelo & timóre majórem cóntrahunt divinitátis offénsam. Quod circumcídunt infántulos suos, quod sábbata custódiunt, timórem Dei habent: sed quia nésciunt legem spirituálem esse, circumcídunt corpus, non cor suum.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & [filius] ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede [ma]gnitúdinis tuæ, ut me[cum] sit, & mecum labóret. Q[uó]niam servus. Lecti[o v.]

ET quid de Judæis d[icam?] Sunt étiam in nobis [qui] habent timórem Dei, [sed] non secúndum sciénti[am,] statuéntes durióra præc[epta] quæ non possit humána [con]dítio sustinére. Timo[r in] eo est, quia videntur consúlere disciplínæ, [et] virtútis exígere: sed i[nsci]tia in eo est, quia non [com]patiúntur natúræ, non [æsti]mant possibilitátem. [Non] sit ergo irrationábilis ti[mor.] Etenim vero sapiént[ia a] timóre Dei íncipit: n[ec] sapiéntia spirituális sin[e ti]móre Dei; ita timor [sine] sapiéntia esse non deb[et.]

℟. Inítium sapiéntiæ t[imor] Dómini: * Intelléctu[s bo]nus ómnibus faciéntib[us e]um: laudátio ejus man[et in] sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custód[ia le]gū est: quia omnis sapi[entia] timor Dómini. Intell[ectus.]

Lectio vi.

BAsis quædam verbi [est ti]mor sanctus. Sicut [enim] simulácrum áliquod i[n basi] statúitur, & tunc maj[órem] habet grátiam, cum i[n basi] státua fúerit collocáta, [et un]díque áccipit firmitáte[m: ita] verbum Dei in timór[e san]cto mélius statúitur, [et] radicátur in péctore tim[éntis] Dóminum: ne labátu[r...]

bi

bum de corde viri, ne véniant vólucres, & aúferant illud de incurióſi & diſſimulántis affé&u.

℟. Verbum iníquum, & dolóſum longe fac a me Dómine; * Divítias, & paupertátem ne déderis mihi, ſed tantum victui meo tríbue neceſsária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & deſidérium malígnum avérte a me Dómine: aufer a me concupiſcéntiam, * Et ánimo irreverénti, & infrunito ne tradas me Dómine.

℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréſcant ignorántiæ meæ, nec multiplicentur delicta mea. Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterũ:* Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth:* Plena eſt omnis terra glória ejus.

℣. Tres ſunt, qui teſtimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus ſanctus: & hi tres unum ſunt. Sanctus. Glória Patri. Plena eſt.

Reſponſoria hujus Dñicæ dicũtur in aliis Dñicis, uſque ad Dñicam primam Septemb. Infra Hebdom. quando Reſponſoria ſumuntur ex iii. Nocturno Dominicæ; Feria iv., & Sabbato poſt ii., & iii. Lectiónem ponitur ii. & iii. Reſponſorium Feriæ ii. ſeq.

FERIA SECUNDA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 3.

FIli mi, ne oblivifcáris legis meæ, & præcépta mea cor tuum cuſtódiat: longitúdinem enim diérum, & annos vitæ, & pacem appónent tibi. Miſericórdia & véritas te non déſerant, circúmda eas gútturi tuo, & deſcríbe in tábulis cordis tui, & invénies grátiam, & diſciplínam bonam coram Deo & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitáris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipſe díriget greſſus tuos.

℟. Ne derelínquas me Dómine Pater, & Dominátor vitæ meæ, ut non córruam in conſpéctu adverſariórum meórum: * Ne gáudeat de me inimícus meus.

℣. Apprehénde arma & ſcutum: & exúrge in adjutórium mihi. Ne gáudeat.

Lectio ii.

NE ſis ſápiens apud temetípſum: time Deum, & recéde a malo: ſánitas quippe erit umbilíco tuo, & irrigátio óſſium tuórum. Honóra Dóminum de tua ſubſtántia, & de primítiis ómnium frugum tuárum da ei: & implebúntur hórrea tua ſaturitáte, & vino torculária tua redundábunt.

℟. Magna enim ſunt judícia tua, Dómine, & inenarrabí-

rabília verba tua, * Magnificásti pópulum tuum, & honorásti.

℣. Transtulísti illos per mare rubrum, & transvexísti eos per aquam nímiam. Magnificásti.

Lectio iii.

DIsciplínam Dómini, fili mi, ne abjícias, nec defícias cum ab eo corrípe. ris: quem enim díligit Dóminus, córripit: & quasi pater in filio cómplacet sibi. Beátus homo, qui ínvenit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntia: mélior est acquisítio ejus negotiatióne argénti, & auri, primi & puríssimi fructus ejus; pretiósior est cunctis ópibus, & ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári.

℟. Quæ sunt in corde hóminum, óculi tui vident, Dómine, & in libro tuo ómnia scribéntur: * Homo videt in fácie, Deus autem in corde.

℣. Omnia enim corda scrutátur, & univérsas méntium cogitatiónes intélligit. Homo. Glória Patri. Homo.

Responsoria propria hujus secundæ, & tertiæ Fer. repetuntur in omnibus secundis & tertiis Feriis usque ad Dnicam primam Septemb.

FERIA TERTIA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 5.

FIli mi, atténde ad sapiéntiam meam, & prudéntiæ meæ inclína aurem tuam. Ut custódias cogitatiónes, & disciplínam lábia tua consérvent. Ne atténdas falláciæ mulíeris. Favus enim di[...] lans lábia meretrícis, & [...] tídius óleo guttur ejus. [...] víssima autem illíus an[...] quasi absýnthium, & a[...] quasi gládius biceps. P[...] ejus descéndunt in mor[...] & ad ínferos gressus illíu[...] netrant. Per sémitam [...] non ámbulant, vagi [...] gressus ejus, & investigáb[...]

℟. Præbe fili cor mihi [...] óculi tui vias meas c[...] diant: * Ut addátur g[...] cápiti tuo.

℣. Atténde fili mi sap[...] tiam meam, & ad elóqu[...] meum inclína aurem tu[...] Ut addátur.

Lectio ii.

NUnc ergo, fili mi, [...] me, & ne recéd[...] verbis oris mei. Long[...] ab ea viam tuam, & n[...] propínques fóribus d[...] ejus. Ne des aliénis h[...] rem tuum, & annos [...] crudéli. Ne forte imp[...] tur extránei víribus tu[...] labóres tui sint in domo [...] na, & gemas in novíssi[...] quando consúmpseris c[...] tuas, & corpus tuum [...] dicas: Cur detestátus [...] disciplínam, & increp[...] nibus non acquiévit co[...] um, nec audívi vocem [...] céntium me, & mag[...] non inclinávi aurem m[...]

℟. Inítium sapiéntiæ t[...] Dómini: * Intelléctus b[...] ómnibus faciéntibus e[...] laudátio ejus manet i[...] culum sæculi.

℣. Diléctio illíus cu[...]

legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini: Intelléctus bonus. Lectio iii.

QUare sedúceris, fili mi, ab aliéna, & fovéris in sinu altérius? Réspicit Dóminus vias hóminis,&omnes gressus ejus considerat. Iniquitátes suæ cápiunt impiũ, & fúnibus peccatórum suórum constríngitur. Ipse moriétur, quia non hábuit disciplínam, & in multitúdine stultítiæ suæ decipiétur.
℟. Verbum iníquum,& dolósum longe fac a me Dñe: *Divítias,& paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.
℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi, ántequam móriar. Divítias.
Glória Patri. Divítias.

FERIA QUARTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8.

NUmquid non sapiéntia elámitat, & prudéntia dat vocem suam? In summis, excelsísque vertícibus supra viam, in médiis sémitis stans,juxta portas civitátis in ipsis fóribus lóquitur, dicens: O viri, ad vos clámito, & vox mea ad filios hóminum. Intellígite párvuli astútiam, & insipiéntes animadvértite. Audíte, quóniam de rebus magnis locutúra sum: & aperiéntur lábia mea, ut recta prædicent.
℟. Dómine Pater. 263.

Lectio ii.

VEritátem meditábitur guttur meum, & lábia mea detestabúntur ímpium. Justi sunt omnes sermónes mei, non est in eis pravum quid, neque pervérsum. Recti sunt intelligéntibus, & æqui inveniéntibus sciéntiam. Accípite disciplínam meam, & non pecúniam: doctrínam magis, quam aurum elígite. Mélior est enim sapiéntia cunctis pretiosíssimis,& omne desiderábile ei non potest comparári.
℟. Magna enim. 263.

Lectio iii.

EGo sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam, & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium, & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes imperant, & poténtes decérnunt justítiã. Ego diligéntes me díligo: & qui mane vígilant ad me, invénient me.
℟. Quæ sunt. 264.

FERIA QUINTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 10.

FIlius sápiens lætíficat patrem: filius vero stultus, mœstítia est matri suæ. Nil próderunt thesáuri impietátis, justítia vero liberábit a morte. Non affliget Dóminus fame ánimam justi, & insídias impiórum subvértet. Egestátem operáta est manus remíssa: manus autem fórtium

tium divítias parat. Qui nititur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, filius sápiens est; qui autem stertit æstáte, filius confusiónis.

℟. In princípio. 261.

Lectio ii.

BEnedíctio Dómini super caput justi: os autem impiórum óperit iníquitas. Memória justi cum láudibus: & nomen impiórum putréscet. Sápiens corde præcépta súscipit: stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter: qui autem deprávat vias suas, maniféstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolórem: & stultus lábiis verberábitur.

℟. Gyrum cæli. 261.

Lectio iii.

VEna vitæ os justi: & os impiórum óperit iniquitátem. Odium súscitat rixas: & univérsa delícta óperit cháritas. In lábiis sapiéntis invenítur sapiéntia: & virga in dorso ejus, qui índiget corde. Sapiéntes abscóndunt sciéntiam, os autem stulti confusióni próximum est. Substántia dívitis urbs fortitúdinis ejus: pavor páuperum, egéstas eórum. Opus justi ad vitam: fructus autem ímpii ad peccátum.

℟. Emítte Dómine. 262.

FERIA SEXTA.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 14.

SApiens múlier ædíficat domum suam: insípiens exstrúctam quoque mán déstruet. Ambulans recto nere, & timens Deum spícitur ab eo, qui in gráditur via. In ore s virga supérbiæ, lábia au sapiéntium custódiunt Ubi non sunt boves, pr pe vácuum est: ubi au plúrimæ ségetes, ibi m fésta est fortitúdo bovis. stis fidélis non mentít profert autem mendáci dolósus testis.

℟. Da mihi Dómine. 2

Lectio ii.

QUærit derísor sapi tiam, & non ínver doctrína prudéntium fáci Vade contra virum stult & nescit lábia prudént Sapiéntia cállidi est int gere viam suam: & imp déntia stultórum errans. S tus illúdet peccátum, & ter justos morábitur grá Cor quod novit amarit nem ánimæ suæ, in gáu ejus non miscébitur ext neus. Domus impiórum lébitur: tabernácula v justórum germinábunt.

℟. Inítium sapiéntiæ. 2

Lectio iii.

ESt via, quæ vidétur h mini justa: novíssima a tem ejus dedúcunt ad m tem. Risus dolóre miscél tur, & extréma gáudii l ctus óccupat. Viis suis repl bitur stultus, & super eu erit vir bonus. Innocens cr dit omni verbo: astútus co síderat gressus suos. Fílio d lóso nihil erit boni: ser au-

autem sapiénti prósperi e-
runt actus, & dirigétur via
ejus. Sápiens timet, & de-
clínat a malo: stultus tránsi-
lit, & confidit.

℟. Verbum iníquum. 263

SABBATO.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 16.

HOminis est ánimā præparáre, & Dómini gubernáre linguam. Omnes viæ hóminis patent óculis ejus: spirítuum ponderátor est Dóminus. Revéla Dómino ópera tua, & dirigéntur cogitatiónes tuæ. Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus: ímpium quoque ad diem malum. Abominátio Dómini est omnis árrogans: étiam si manus ad manum fúerit, non est ínnocens.

Lectio ii.

INítium viæ bonæ, fácere justítiam: accépta est autem apud Deum magis, quam immoláre hóstias. Misericórdia, & veritáte redímitur iníquitas; & in timóre Dómini declinátur a malo. Cum placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parum cum justítia, quam multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis dispónit viam suam: sed Dómini est dirígere gressus ejus.

Lectio iii.

DIvinátio in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus & statéra judícia Dómini sunt: & ópera ejus omnes lápides sácculi. Abominábiles regi, qui agunt ímpie: quóniam justítia firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa: qui recta lóquitur diligétur. Indignátio regis, núntii mortis: & vir sápiens placábit eam. In hilaritáte vultus regis, vita, & cleméntia ejus quasi imber serótinus.

Ad Magnificat, Antiphona. Ego in altíssimis hábito: & thronus meus in colúmna nubis.

DOMINICA II. Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástes.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Ecclesiástæ, filii David, regis Jerúsalem: Vánitas vanitátum, dixit Ecclesiástes: vánitas vanitátum, & ómnia vánitas. Quid habet ámplius homo de univérso labóre suo, quo labórat sub sole? Generátio præterit, & generátio ádvenit: terra autem in ætérnum stat. Oritur sol, & óccidit, & ad locum suum revértitur: ibíque renáscens, girat per Merídiem, & fléctitur ad Aquilónem: lustrans univérsa in circúitu pergit spíritus, & in círculos suos revértitur. Omnia flúmina intrant in mare, & mare non redúndat: ad locum, unde éxeunt flúmina, revertúntur, ut íterum fluant.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquá-

aquárum:* Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dñus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

CUnctæ res difficiles: non potest eas homo explicáre sermóne. Non saturátur óculus visu, nec auris audítu implétur. Quid est quod fuit? ipsum quod futúrū est. Quid est quod factum est? ipsum quod faciéndum est. Nihil sub sole novum, nec valet quisquam dícere: Ecce hoc recens est: jam enim præcéssit in sæculis, quæ fuérunt ante nos. Non est priórum memória: sed nec eórum quidem, quæ póstea futúra sunt erit recordátio apud eos, qui futúri sunt in novíssimo. ℟. Gyrum cæli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum, & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

EGo Ecclesiástes fui rex Israel in Jerúsalem, & propósui in ánimo meo quærere, & investigáre sapiénter de ómnibus, quæ fiunt sub sole. Hanc occupatiónem péssimam deditDeus filiis hóminum, ut occuparéntur in ea. Vidi cuncta, quæ fiunt sub sole, & ecce univérsa vánitas, & afflíctio spíritus. Per-

vérsi difficile corrigún stultórum infinítus e merus. Locútus sum in meo, dicens: Ecce m effectus sum, & pr omnes sapiéntia, qui fu ante me in Jerúsalem mens mea contemplá multa sapiénter, & c Dedíque cor meum, ut prudéntiā, atque doctr erroréſque, & stultít ℟. Emítte Dómine sa tiam de sede magnitu tuæ, ut mecum sit, & m labóret: * Ut sciam accéptum sit coram te témpore. ℣. Da mihi mine sédium tuárum as cem sapiéntiam. Ut Glória Patri. Ut sci

In secundo Noctur

Sermo S. Joánnis Chr

Serm. contra concubin fine, tom. 5. Lecti

SAlomon cum sæculá rerum concupiscént nerétur, magnas eas, & mirándas putábat, mul que in eis labóris, & s túdinis insumébat, mag cas ædificándo domos piósum coacervándo au congregándo cantórum ros, vária génera minist mensæ, & popínæ, quæ do ánimæ suæ voluptáte hortórum, & córporum mosórum grátia, & omn ut ita dicam, oblectati & refrigérii viam sectá ℟. Da mihi Dómine séd tuárum assistrícem sap tiam, & noli me repro a púeris tuis: * Quón

se

servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ.
℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

AT ubi inde ad se revérsus, & quasi ex umbrósa quadam abysso ad lumen veræ sapiéntiæ respícere váluit, tunc sublímem illam, & cælis dignam emísit vocem: Vánitas vanitátum, dicens, & ómnia vánitas. Hanc & vos, & hac sublimiórem, si voluéritis, efferétis senténtiam de intempestíva hac voluptáte, si aliquantísper a mala consuetúdine vos sequestravéritis.
℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eũ: laudátio ejus manet in sæculum sæculi. ℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dñi. Intelléctus.

Lectio vi.

QUamvis autem a Salomóne sæculis superióribus non tam multa sapiéntiæ exigebátur diligéntia: neque enim delícias lex vetus prohibébat, neque áliis frui supervácuis dicébat vanum, áttamen & sic se habéntibus rebus, in ipsis contuéri licébit, quam viles, & vanitáti obnóxiæ res sint. Nos vero ad majórem vocáti vitam, & ad excelléntius fastígium ascéndimus, & in majóribus exercémur palæstris: & quid áliud, quam quod, sicut supérnæ virtútes intellectuáles, & incorpóreæ illæ, vitam instítúere jubémur?
℟. Verbum iníquum, & dolósum longe fac a me Dómine: * Divítias, & paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.
℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi, ántequam móriar. Divítias.
Glória Patri. Divítias.
℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extollentiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte a me Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti & infrunito ne tradas me Dómine.
℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et ánimo.
℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus.
℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 2.

DIxi ego in corde meo: Vadam & áffluam delíciis, & fruar bonis. Et vidi quod hoc quoque esset vánitas. Risum reputávi erró-

rórem : & gáudio dixi: Quid frustra decíperis? Cogitávi in corde meo abstráhere a vino carnem meam, ut ánimum meum transférrem ad sapiéntiam, devitarémque stultítiam, donec vidérem quid esset útile filiis hóminum: quo facto opus est sub sole número diérum vitæ suæ. Magnificávi ópera mea, ædificávi mihi domos, & plantávi víneas.

℟. Ne derelínquas me. 263.

Lectio ii.

POssédi servos, & ancíllas, multámque famíliam hábui; arménta quoque, & magnos óvium greges, ultra omnes, qui fuérunt ante me in Jerúsalem: coacervávi mihi argéntum, & aurum, & substántias regum, ac provinciárum: feci mihi cantóres, & cantatríces, & delícias filiórum hóminum, schyphos & úrceos in ministério ad vina fundénda: & supergréssus sum ópibus omnes, qui ante me fuérunt in Jerúsalem: sapiéntia quoque persevérávit mecum.

℟. Magna enim. 263.

Lectio iii.

ET ómnia, quæ desiderавérunt óculi mei, non negávi eis: nec prohíbui cor meum, quin omni voluptáte fruerétur, & oblectáret se in his, quæ præparáveram: & hanc ratus sum partem meam, si úterer labóre meo. Cumque me convertíssem ad univérsa ópera, quæ fécerant manus meæ, & ad labóres, in quibus frustra sudávi, vidi in ómnibus vanit... & afflictiónem ánimi, ... hil permanére sub so...

℟. Quæ sunt in corde ...

FERIA TERT...

De libro Ecclesiást...

Lectio i. Cap...

OMnia tempus ha... & suis spátiis trán... univérsa sub cælo. Te... nascéndi, & tempus m... di. Tempus plantán... tempus evelléndi quod ... tátum est. Tempus oc... di, & tempus sanándi. ... pus destruéndi, & te... ædificándi. Tempus ... & tempus ridéndi. Te... plangéndi, & tempus ... di. Tempus spargéndi ... des, & tempus colli... Tempus amplexándi, & ... pus longe fieri ab am... bus. Tempus acquiré... & tempus perdéndi. ... pus custodiéndi, & te... abjiciéndi. Tempus sci... di, & tempus consu... Tempus tacéndi, & te... loquéndi. Tempus dil... nis, & tempus ódii. ... pus belli, & tempus ...

℟. Præbe fili cor. 26...

Lectio ii.

QUid habet ámpliu... mo de labóre suo? ... afflictiónē, quam dedit ... filiis hóminum, ut diste... tur in ea. Cuncta fecit ... in témpore suo, & mu... trádidit disputatióni e... ut non invéniat homo ... quod operátus est De... inítio usque ad finem. ...

gnóvi quod non esset mélius, nisi lætári, & fácere bene in vita sua. Omnis enim homo, qui cómedit, & bibit, & videt bonum de labóre suo, hoc donum Dei est.
℟. Inítium sapiéntiæ. 264.

Lectio iii.

Dídici, quod ómnia ópera, quæ fecit Deus, persevérent in perpétuum: non póssumus eis quidquam áddere, nec auférre, quæ fecit Deus, ut timeátur. Quod factum est, ipsum pérmanet: quæ futúra sunt, jam fuérunt, & Deus instáurat quod ábiit. Vidi sub sole in loco judícii impietátem, & in loco justítiæ iniquitátem. Et dixi in corde meo: Justum, & ímpium judicábit Deus, & tempus omnis rei tunc erit.
℟. Verbum iníquum. 265.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 4.

Verti me ad ália, & vidi calúmnias, quæ sub sole gerúntur, & lácrymas innocéntium, & néminem consolatórem: nec posse resístere eórum violéntiæ, cunctórum auxílio destitútos. Et laudávi magis mórtuos, quam vivéntes, & feliciórem utróque judicávi, qui necdum natus est, nec vidit mala, quæ sub sole fiunt. Rursum contemplátus sum omnes labóres hóminum, & indústrias animadvérti patére invídiæ próximi, & in hoc ergo vánitas, & cura supérflua est.
℟. Dómine Pater. 263.

Lectio ii.

Stultus cómplicat manus suas, & cómedit carnes suas, dicens: Mélior est pusíllus cum réquie, quam plena útraque manus cum labóre, & afflictióne ánimi. Consíderans, réperi & áliam vanitátem sub sole: unus est, & secúndum non habet, non fílium, non fratrem, & tamen laboráre non cessat, nec satiántur óculi ejus divítiis, nec recógitat, dicens: Cui labóro, & fraudo ánimam meam bonis? In hoc quoque vánitas est, & afflíctio péssima.
℟. Magna enim. 263.

Lectio iii.

Mélius est ergo duos esse simul, quam unum: habent enim emoluméntum societátis suæ: si unus cecíderit, ab áltero fulciétur. Væ soli: quia cum cecíderit, non habet sublevántem se. Et si dormíerint duo, fovebúntur mútuo: unus quómodo calefiet? Et si quíspiam prævalúerit contra unũ, duo resístunt ei: funículus triplex difficile rúmpitur. Mélior est puer pauper, & sápiens, rege sene, & stulto, qui nescit prævidére in pósterum.
℟. Quæ sunt in corde. 264.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 5.

Ne témere quid loquáris, neque cor tuum sit velox ad proferéndum sermónem coram Deo. Deus enim in cælo, & tu super terram; idcírco sint pauci sermónes tui.

tui. Multas curas sequúntur sómnia, & in multis sermónibus inveniétur stultítia. Si quid vovísti Deo, ne moréris réddere: dísplicet enim ei infidélis, & stulta promíssio. Sed quodcúmque vóveris, redde: multóque mélius est non vovére, quam post votum promíssa non réddere.
℟. In princípio. 267.

Lectio ii.

NE déderis os tuum, ut peccáre fácias carnem tuam: neque dicas coram Angelo: Non est providéntia: ne forte irátus Deus contra sermónes tuos, díssipet cuncta ópera mánuum tuárum. Ubi multa sunt sómnia, plúrimæ sunt vanitátes, & sermónes innúmeri, tu vero Deum time. Si víderis calúmnias egenórum, & violénta judícia, & subvérti justítiam in província, non miréris super hoc negótio: quia excélso excélsior est álius: & super hos quoque eminentióres sunt álii, & insuper univérsæ terræ Rex ímperat serviénti.
℟. Gyrum cæli. 268.

Lectio iii.

AVárus non implébitur pecúnia: & qui amat divítias, fructum non cápiet ex eis, & hoc ergo vánitas. Ubi multæ sunt opes, multi & qui cómedunt eas. Et quid prodest possessóri, nisi quod cernit divítias óculis suis? Dulcis est somnus operánti, sive parum, sive multum cómedat: satúritas autem dívitis non sinit dormíre. Est & ália i[...] mitas péssima, quam [...] sub sole: divítiæ conser[...] in malum dómini sui. [...] eunt enim in afflictióne [...] sima: generávit fílium, [...] in summa egestáte erit [...]
℟. Emítte Dómine. 2[...]

FERIA SEXT[...]

De libro Ecclesiástæ

Lectio i. Cap. [...]

ESt & áliud malum, q[...] vidi sub sole, & qui[...] frequens apud hómines. [...] cui dedit Deus divítias [...] substántiam, & honór[...] & nihil deest ánimæ suæ [...] ómnibus, quæ desíderat: [...] tríbuit ei potestátem Deu[...] cómedat ex eo, sed h[...] extráneus vorábit illud. [...] vánitas, & miséria ma[...] est. ℟. Da mihi Dó[...]ne. 268.

Lectio i[...]

SI genúerit quíspiam [...] tum líberos, & víx[...] multos annos, & plures [...] ætátis habúerit, & án[...] illíus non utátur bonis [...] stántiæ suæ, sepulturáque [...] reat: de hoc ego pronún[...] quod mélior illo sit abo[...] vus. Frustra enim venit [...] pergit ad ténebras, & o[...] vióne delébitur nomen e[...] Non vidit solem, neque [...] gnóvit distántiam boni [...] mali: étiam si duóbus m[...] bus annis víxerit, & [...] fúerit perfrúitus bonis [...]
℟. Inítium sapiéntiæ. [...]

Lectio iii.

NOnne ad unum lo[...] próperant ómnia[...] mn[...]

mnis labor hóminis in ore ejus: sed ánima ejus non implébitur. Quid habet ámplius sápiens a stulto? & quid pauper, nisi ut pergat illuc, ubi est vita? Mélius est vidére quod cúpias, quam desideráre quod néscias. Sed & hoc vánitas est, & præsúmptio spíritus.

℟. Verbum iníquum. 269.

SABBATO.

De libro Ecclesiástæ.

Lectio i. Cap. 7.

QUid necésse est hómini majóra se quærere, cum ignóret quid condúcat sibi in vita sua número diérum peregrinatiónis suæ, & témpore, quod velut umbra prætérit? Aut quis ei póterit indicáre quid post eum futúrum sub sole sit? Mélius est nomen bonum, quam unguénta pretiósa, & dies mortis die nativitátis. Mélius est ire ad domum luctus, quam ad domum convívii, in illa enim finis cunctórum admonétur hóminum, & vivens cógitat quid futúrum sit.

Lectio ii.

MElior est ira risu: quia per tristítiam vultus corrígitur ánimus delinquéntis. Cor sapiéntium ubi tristítia est, & cor stultórum ubi lætítia. Mélius est a sapiénte córripi, quam stultórum adulatióne décipi. Quia sicut sónitus spinárũ ardéntium sub olla, sic risus stulti: sed & hoc vánitas. Calúmnia contúrbat sapiéntem, & perdet robur cordis illíus. Mélior est finis oratiónis, quam princípium. Mélior est páutiens arrogánte. Lectio iii.

NE dicas: Quid putas causæ est quod prióra témpora melióra fuére quam nunc sunt? stulta enim est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, & magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim prótegit sapiéntia; sic prótegit pecúnia. Hoc autem plus habet erudítio, & sapiéntia, quod vitam tríbuunt possessóri suo. Consídera ópera Dei quod nemo possit corrígere, quem ille despéxerit.

Ad Magnificat, Antiphona. Omnis sapiéntia a Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum.

Si sequens Dominica venerit in die Assumpt. B. Mariæ, vel S. Hyacinthi, vel in die Oct. S. Laurentii, liber Sapientiæ ponitur in ipsa die S. Hyacinthi, vel in die Oct. S. Laurentii, & de eo legitur in festo S. Bernardi, & post Oct. Assumpt. B Mariæ, si supersit dies, usque ad sequentem Dominicam.

DOMINICA III. Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 1.

DIlígite justítiam, qui judicátis terram. Sentíte de Dómino in bonitáte, & in simplicitáte cordis quærite illum: quóniam invenítur ab his, qui non tentant illum: appáret autem eis,

qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant a Deo: probáta autem virtus córripit insipiéntes. Quóniam in malévolam ánimam non introíbit sapiéntia, nec habitábit in córpore súbdito peccátis.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

SPíritus enim sanctus disciplínæ effúgiet fictum, & áuferet se a cogitatiónibus, quæ sunt sine intelléctu; & corripiétur a superveniénte iniquitáte. Benígnus est enim spíritus sapiéntiæ, & non liberábit maledícum a lábiis suis: quóniam renum illíus testis est Deus, & cordis illíus scrutátor est verus, & linguæ ejus audítor. Quóniam spíritus Dómini replévit orbem terrárum: & hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet vocis. Propter hoc qui lóquitur iníqua, non potest latére, nec prætériet illum corrípiens judícium.

℟. Gyrum cæli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, & in omni pópulo primátū ténui: * Superbórum, & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

IN cogitatiónibus enim ímpii interrogátio erit: sermónum autem illíus audítio ad Deum véniet, ad correptiónem iniquitátum illíus. Quóniam auris zeli audit ómnia, & tumúltus murmuratiónū non abscondétur. Custodíte ergo vos a murmuratióne, quæ nihil prodest, & a detractióne párcite linguæ; quóniam sermo obscúrus in vácuum non ibit; os autem, quod mentítur, occídit ánimam.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore. ℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam. Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. i. cap. 28. Lectio iv.

MAgnus justítiæ splendor, quæ aliis pótius nata, quam sibi, communitátem, & societátem nostram ádjuvat, excelsitátem tenet, ut suo judício ómnia subjécta hábeat, opem áliis ferat, pecúniam cónferat, offícia non ábnuat, perícula suscípiat aliéna. Quis non cúperet hanc virtútis arcem tenére, nisi prima avarítia infirmáret, atque inflécteret

tan-

tantæ virtútis vigórem? Etenim dum augére opes, aggeráre pecúnias, occupáre terras possessiónibus cúpimus, præstáre divítiis, justítiæ formam exúimus, beneficéntiam commúnem amíttimus.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam servus.

Lectio v.

QUanta autem justítia sit, ex hoc intélligi potest quod nec locis, nec persónis, nec tempóribus excípitur, quæ étiam hóstibus reserváatur: ut si constitútus sit cum hoste aut locus, aut dies prælio, advérsus justítiam putétur, aut loco prævenire, aut témpore: interest enim utrum áliquis pugna áliqua, & conflíctu gravi capiátur, an superióre grátia, vel áliquo evéntu. Si ergo in bello justítia valet, quanto magis in pace servánda est?

℟. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus.

Lectio vi.

FUndaméntum ergo est justítiæ fides. Justórum enim corda meditántur fidem: & qui se justus accúsat, justítiam supra fidem cóllocat. Nam tunc justítia ejus appáret, si vera fateátur. Dénique & Dñs per Isaiam: Ecce, inquit, mitto lápidem in fundaméntum Sion: id est, Christum in fundaméntum Ecclésiæ. Fides enim ómnium Christus: Ecclésia autem quædam forma justítiæ est, commúne jus ómnium: in commúne orat, in commúne operátur, in commúne tentátur. Dénique qui seipsum sibi ábnegat, ipse justus, ipse dignus Christo est. Ideo & Paulus fundaméntum pósuit Christum, ut supra eum ópera justítiæ locarémus: quia fides fundaméntum est.

℟. Verbum iníquum, & dolósum longe fac a me Dómine: * Divítias, & paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi, ántequam móriar. Divítias.

Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malignum avérte a me Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreverénti, & infrunito ne tradas me Dómine.

℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant igno-

rántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad alterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 3.

JUstórum autem ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: & æstimáta est afflíctio éxitus illórum: & quod a nobis est iter, extermínium: illi autem sunt in pace. Et si coram homínibus torménta passi sunt, spes illórum immortalitáte plena est. In paucis vexáti, in multis bene disponéntur: quóniam Deus tentávit eos, & invénit illos dignos se. Tamquam aurum in fornáce probávit illos, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum.

℟. Ne derelínquas. 263.

Lectio ii.

FUlgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum. Qui confídunt in illo, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi: quóniam donum, & pax est eléctis ejus. Impii autem secúndum quæ cogitavérunt, correptiónem habébunt: qui neglexérunt justum, & a Dómino recessérunt. Sapiéntiam enim, & disciplínam, qui ábjicit, infélix est: & vácua est spes illórum, & labóres sine fructu, & inutília ópera eórum.

℟. Magna enim. 263.

Lectio iii. Cap. 5.

JUsti autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideo accípient regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxtera sua teget eos, & bráchio sancto suo defféndet illos. Accípiet armatúram zelus illíus, & armábit creatúram ad ultiónem inimicórum. Induet pro thoráce justítiam, & accípiet pro gálea judícium certum. Sumet scutum inexpugnábile, æquitátem: ácuet autem duram iram in lánceam, & pugnábit cum illo orbis terrárum contra insensátos.

℟. Quæ sunt in corde. 264.

FERIA TERTIA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 6.

MElior est sapiéntia quam vires: & vir prudens quam fortis. Audite ergo reges & intellígite, díscite júdices fínium terræ. Præbéte aures vos, qui continé-

cinétis multitúdines, & placétis vobis in turbis natiónum, quóniam data est a Dómino potéstas vobis, & virtus ab Altíssimo, qui interrogábit ópera vestra, & cogitatiónes scrutábitur: quóniam cum essétis minístri regni illíus, non recte judicástis, nec custodístis legem justítiæ, neque secúndum voluntátem Dei ambulástis.

℟. Præbe fili cor mihi. 264.

Lectio ii.

HOrrénde, & cito apparébit vobis: quóniam judícium duríssimum his, qui præsunt, fiet. Exíguo enim concéditur misericórdia: poténtes autem poténter torménta patiéntur. Non enim súbtrahet persónam cujúsquam Deus, nec verébitur magnitúdinem cujúsquam; quóniam pusíllum, & magnum ipse fecit, & æquáliter cura est illi de ómnibus. Fortióribus autem fórtior instat cruciátio.

℟. Inítium sapiéntiæ. 264.

Lectio iii.

AD vos ergo reges sunt hi sermónes mei, ut discátis sapiéntiam, & non excidátis. Qui enim custodíerint justa juste, justificabúntur: & qui didícerint ista, invénient, quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, & habébitis disciplínam. Clara est, & quæ numquam marcéscit sapiéntia, & fácile vidétur ab his, qui díligunt eam, & invenítur ab his, qui quærunt illam.

℟. Verbum iníquum. 265.

FERIA QUARTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 7.

SUm quidem & ego mortális homo, símilis ómnibus, & ex génere terréni illíus, qui prior factus est, & in ventre matris figurátus sum caro, decem ménsium témpore coagulátus sum in sánguine, ex sémine hóminis, & delectaménto somni conveniénte. Et ego natus accépi commúnem áerem, & in simíliter factam décidi terram, & primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In involuméntis nutrítus sum, & curis magnis. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitátis inítium. Unus ergo intróitus est ómnibus ad vitam, & símilis éxitus.

℟. Dómine Pater. 263.

Lectio ii.

PRopter hoc optávi, & datus est mihi sensus, & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ: & præpósui illam regnis, & sédibus, & divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. Nec comparávi illi lápidem pretiósum: quóniam omne aurum in comparatióne illíus, aréna est exígua, & tamquam lutum æstimábitur argéntum in conspéctu illíus. Super salútem, & spéciem diléxi illam, & propósui pro luce habére illam; quóniam inextinguíbile est lumen illíus.

℟. Magna enim sunt. 263.

Lectio iii.

VEnérunt autem mihi ómnia bona páriter cum illa, & innumerábilis honéstas per manus illíus, & lætátus sum in ómnibus: quóniam antecedébat me ista sapiéntia, & ignorábam, quóniam horum ómnium mater est. Quam sine fictióne dídici, & sine invídia commúnico, & honestátem illíus non abscóndo. Infinítus enim thesáurus est homínibus: quo qui usi sunt, partícipes facti sunt amicítiæ Dei, propter disciplínæ dona commendáti.

℟. Quæ sunt in corde. 264.

FERIA QUINTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 9.

QUis hóminum póterit scire consílium Dei? aut quis póterit cogitáre, quid velit Deus? Cogitatiónes enim mortálium tímidæ, & incértæ providéntiæ nostræ. Corpus enim, quod corrúmpitur, ággravat ánimam, & terréna inhabitátio déprimit sensum multa cogitántem. Et difficile æstimámus, quæ in terra sunt: & quæ in prospéctu sunt, invenímus cum labóre. Quæ autem in cælis sunt, quis investigábit? Sensum autem tuum quis sciet, nisi tu déderis sapiéntiam, & míseris Spíritum sanctum tuum de altíssimis, & sic corréctæ sint sémitæ eórum, qui sunt in terris, & quæ tibi placent, dídicerint hómines? Nam per sapiéntiam sanáti sunt, quicúmque placuérunt tibi, Dómine, a princípio.

℟. In princípio Deus. 274.

Lectio ii. Cap. 10.

HÆc illum, qui primus formátus est a Deo pater orbis terrárum, cum solus esset creátus, custodívit, & edúxit illum a delícto suo, & dedit illi virtútem continéndi ómnia. Ab hac ut recéssit injústus in ira sua, per iram homicídii fratérni depériit. Propter quem, cum aqua deléret terram, sanávit íterum sapiéntia, per contemptíbile lignum justum gubérnans. Hæc, & in consénsu nequítiæ, cum se natiónes contulíssent, scivit justum, & conservávit sine queréla Deo, & in filii misericórdia fortem custodívit.

℟. Gyrum cæli. 274.

Lectio iii.

HÆc justum a pereúntibus ímpiis liberávit fugiéntem, descendénte igne in Pentápolim: quibus in testimónium nequítiæ fumigabúnda constat desérta terra: & incérto témpore fructus habéntes árbores, & incredíbilis ánimæ memória stans figméntum salis. Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantũ in hoc lapsi sunt, ut ignorárent bona: sed & insipiéntiæ suæ reliquérunt homínibus memóriam, ut in his, quæ peccavérunt, nec latére potuíssent. Sapiéntia autem hos, qui se obsérvant, a dolóribus liberávit.

℟. Emítte Dómine. 274.

FERIA SEXTA.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 13.

VAni autem sunt omnes hómines, in quibus non subest sciéntia Dei: & de his, quæ vidéntur bona, non potuérunt intellígere eum, qui est, neque opéribus attendéntes agnovérunt, quis esset ártifex, sed aut ignem, aut spíritum, aut citátum áerem, aut gyrum stellárum, aut nímiam aquam, aut solem, & lunam rectóres orbis terrárum deos putavérunt. Quorum si spécie delectáti, deos putavérũt: sciant quanto his Dominátor eórũ speciósior est. Speciéi enim generátor hæc ómnia cõstítuit. ℞. Da mihi Dómine. 275.

Lectio ii.

AUt si virtútem, & ópera eórum miráti sunt, intélligant ab illis, quóniam qui hæc fecit, fórtior est illis: a magnitúdine enim speciéi, & creatúræ, cognoscibíliter póterit Creátor horum vidéri. Sed tamen adhuc in his minor est queréla. Et hi enim fortásse errant, Deum quæréntes, & voléntes inveníre. Etenim cum in opéribus illíus conversántur, inquírunt: & persuásum habent, quóniam bona sunt, quæ vidéntur. ℞. Inítium sapiéntiæ. 275.

Lectio iii.

ITerum autem nec his debet ignósci. Si enim tantum potuérunt scire, ut possent æstimáre sæculum: quómodo hujus Dóminum non facílius invenérunt? Infelíces autem sunt, & inter mórtuos spes illórum est, qui appellavérunt deos ópera mánuum hóminum aurum, & argéntum, artis inventiónem, & similitúdines animálium, aut lápidem inútilem, opus manus antíquæ. ℞. Verbum iníquum. 275.

SABBATO.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 15.

TU autem Deus noster, suávis, & verus es, pátiens, & in misericórdia dispónens ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinẽ tuam: & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te sumus computáti. Nosse enim te, consummáta justítia est: & scire justítiam, & virtútem tuam, radix est immortalitátis.

Lectio ii.

NOn enim in errórem indúxit nos hóminum malæ artis excogitátio, nec umbra pictúræ labor sine fructu, effigies sculpta per vários colóres, cujus aspéctus insensáto dat concupiscéntiam, & díligit mórtuæ imáginis effigiem sine ánima. Malórum amatóres, digni sunt, qui spem hábeant in tálibus, & qui fáciunt illos, & qui díligunt, & qui colunt.

Lectio iii.

SEd & figulus mollem terram premens, laborióse fingit ad usus nostros unumquódque vas, & de eódem luto

luto fingit quæ munda sunt in usum vasa, & simíliter quæ his sunt contrária: horum autem vasórum quis sit usus, judex est figulus. Et cum labóre vano deum fingit de eódem luto: ille qui paulo ante de terra factus fúerat, & post pusíllum redúcit se unde accéptus est, repetítus ánimæ débitũ quam habébat.

Ad Magníficat, Antiphona. Sapiéntia clámitat in platéis: Si quis díligit sapiéntiam, ad me declínet, & eam invéniet: & cum invénerit, beátus erit, si tenúerit eam.

DOMINICA IV. Augusti.

In primo Nocturno.

Incipit liber Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1.

OMnis sapiéntia a Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arénam maris, & plúviæ guttas, & dies sæculi quis dinumerávit? Altitúdinem cæli, & latitúdinem terræ, & profúndum abyssi quis diménsus est? Sapiéntiam Dei præcedéntẽ ómnia quis investigávit? Prior ómnium creáta est sapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, & ingréssus illíus mandáta ætérna.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: * Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dñs. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam.

Lectio ii.

RAdix sapiéntiæ cui reveláta est, & astútias illíus quis agnóvit? Disciplína sapiéntiæ cui reveláta est, & manifestáta? Et multiplicatiónem ingréssus illíus quis intelléxit? Unus est altíssimus Creátor omnípotens, & Rex potens, & metuéndus nimis, sedens super thronum illíus, & dóminans Deus. Ipse creávit illam in Spíritu sancto, & vidit, & dinumerávit, & mensus est. Et effúdit illam super ómnia ópera sua, & super omnem carnem secúndum datum suum, & præbuit illam diligéntibus se.

℟. Gyrum cæli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum, & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum.

Lectio iii.

TImor Dómini glória, & gloriátio, & lætítia, & coróna exultatiónis. Timor Dómini delectábit cor, & dabit lætítiam, & gáudium, & longitúdinem diérum. Timénti Dóminum bene erit in extrémis, & in die defunctiónis suæ benedicétur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem ap-

pa-

parúerit in visu, díligunt eam in visióne, & in agnitióne magnálium suórum. Inítium sapiéntiæ timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreátus est.

℞. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut sciam.

Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 1. cap. 10. in cap. 11. Job.

Lectio iv.

Sunt nonnúlli, qui vitam suam négligunt, & dum transitória áppetunt, dum ætérna vel non intélligunt, vel intelléêta contémnunt, nec dolórem séntiunt, nec habére consíliũ sciunt, cumque supérna, quæ amisérunt, non consíderant, esse se (heu míseri!) in bonis felíces putant. Nequáquam enim ad veritátis lucem, cui cónditi fúerant, mentis óculos érigunt: nequáquam ad contemplatiónem pátriæ ætérnæ desidérii áciem tendunt: sed semetípsos in his, ad quæ projécti sunt, deseréntes, vice pátriæ díligunt exíliũ, quod patiúntur, & in cæcitáte quam tólerant, quasi in claritáte lúminis exúltant.

℞. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam servus.

Lectio v.

At contra, electórum mentes, dum transitória cuncta nulla esse cõspíciunt, ad quæ sint cónditæ, exquírunt: cumque eórum satisfactióni nihil extra Deum súfficit, ipsa inquisitiónis exercitatióne fatigáta illórum cogitátio in Conditóris sui spe, & contemplatióne requiéscit, supérnis intérseri cívibus áppetit, & unusquísque eórum adhuc in mundo, córpore pósitus, mente tamen extra mundum surgit: ærúmnam exílii, quam tólerat, deplórat, & ad sublímem pátriam incessántibus se amóris stímulis éxcitat. Cum ergo dolens videt, quã sit ætérnum quod pérdidit, invenit salúbre consílium, tẽporále hoc despícere quod percúrrit: & quo magis crescit consílii sciéntia, ut peritúra déserat, eo augétur dolor, quod necdum ad mansúra pertíngat.

℞. Inítium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus bonus.

Le-

Lectio vi.

INtuéndum quoque est, quod nullus dolor mentis sit in actióne præcipitatiónis. Qui enim sine consíliis vivunt, qui seípsos rerũ evéntibus præcípites déserunt, nullo ínterim cogitatiónum dolóre fatigántur. Nam qui solérter in vitæ consílio figit mentem, caute sese in omni actióne circũspiciéndo consíderat: & ne ex re, quæ ágitur, repentínus finis adversúsque surrípiat, hunc prius mólliter pósito pede cogitatiónis palpat: pensat, ne ab his, quæ agénda sunt, præpédiat formído; ne in his, quæ differénda sunt, præcipitátio impéllat: ne prava per concupiscéntiam apérto bello súperent: ne recta per inánem glóriam insidiándo supplántent.

℟. Verbum iníquum,& dolósum longe fac a me Dómine: * Divítias, & paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária.

℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi ántequam móriar. Divítias.

Glória Patri. Divítias.

℟.vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malígnum avérte a me Dómine: aufer a me concupiscéntiam,* Et ánimo irreverénti, & infrunito ne tradas me Dómine.

℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟.viii.Duo Séraphim clamábant alter ad álterum:* Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.* Plena est omnis terra glória ejus.

℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum,& Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt.Sanctus.

Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 1.

COróna sapiéntiæ, timor Dómini,replens pacem, & salútis fructum: & vidit, & dinumerávit eam: útraque autem sunt dona Dei. Sciéntiam & intelléctum prudéntiæ, sapiéntia compartiétur: & glóriam tenéntium se exáltat. Radix sapiéntiæ est timére Dóminum, & rami illíus longævi. In thesáuris sapiéntiæ intelléctus, & sciéntiæ religiósitas: execrátio autem peccatóribus sapiéntia.

℟. Ne derelínquas. 263.

Lectio ii.

TImor Dómini expéllit peccátum:nam qui sine timóre est, non póterit justificári: iracúndia enim animositátis illíus, subvérsio illíus est. Usque in tempus sustinébit pátiens, & póstea reddítio jucunditátis. Bonus sensus usque in tempus abscóndet verba illíus, & lábia multórum enarrábunt sen-

sensum illíus. In thesáuris sapiéntiæ significátio disciplínæ: execrátio autem peccatóri, cultúra Dei. Fili concupíscens sapiéntiam, consérva justítiam, & Deus præbébit illam tibi.

℟. Magna enim. 263.

Lectio iii.

SApiéntia enim & disciplína timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides, & mansuetúdo, & adimplébit thesáuros illíus. Ne fis incredíbilis timóri Dómini: & ne accésseris ad illum dúplici corde. Ne fúeris hypócrita in conspéctu hóminum, & non scandalizéris in lábiis tuis. Atténde in illis, ne forte cadas, & addúcas ánimæ tuæ inhonoratiónem, & revélet Deus abscónsa tua, & in médio synagógæ elídat te: quóniam accessísti malígne ad Dóminum, & cor tuum plenum est dolo, & fallácia.

℟. Quæ sunt in corde. 264.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 2.

FIli accédens ad servitútem Dei, sta in justítia, & timóre, & præpara ánimam tuam ad tentatiónem. Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & súscipe verba intelléctus: & ne festínes in témpore obductiónis. Sústine sustentatiónes Dei: conjúngere Deo, & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua.

℟. Præbe fili cor mihi. 264.

Lectio ii.

OMne, quod tibi applícitum fúerit, áccipe, & in dolóre sústine, & in humilitáte tua patiéntiam habe, quóniam in igne probátur aurum & argéntum: hómines vero receptíbiles in camíno humiliatiónis. Crede Deo, & recuperábit te: & dírige viam tuam, & spera in illum. Serva timórem illíus, & in illo veteráſce.

℟. Inítium sapiéntiæ. 264.

Lectio iii.

MEtuéntes Dóminū sustinéte misericórdiam ejus: & non deflectátis ab illo, ne cadátis. Qui timétis Dóminum, crédite illi: & non evacuábitur merces vestra. Qui timétis Dóminum, speráte in illum: & in oblectatiónem véniet vobis misericórdia. Qui timétis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda vestra. Respícite filii natiónes hóminum: & scitóte quia nullus sperábit in Dómino, & confúsus est. Quis enim permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est, aut quis invocávit eum, & despéxit illum?

℟. Verbum iníquum. 265.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3.

FIlii sapiéntiæ, ecclésia justórum: & nátio illórum, obediéntia & diléctio. Judícium patris audíte filii, & sic fácite, ut salvi sitis. Deus enim honorávit patrē in filiis: & judícium matris ex-

exquírens, firmávit in fílios. Qui díligit Deum, exorábit pro peccátis, & continébit se ab illis, & in oratióne diérum exaudiétur.

℟. Dómine Pater. 263.

Lectio ii.

ET sicut qui thesaurízat, ita & qui honoríficat matrem suam. Qui honórat patrē suum, jucundabitur in filiis, & in die oratiónis suæ exaudiétur. Qui honórat patrem suum, vita vivet longióre; & qui óbedit patri, refrigerábit matrem. Qui timet Dóminum, honórat paréntes, & quasi dóminis sérviet his, qui se genuérunt.

℟. Magna enim. 263.

Lectio iii.

IN ópere, & sermóne, & omni patiéntia honóra patrem tuum, ut supervéniat tibi benedíctio ab eo, & benedíctio illíus in novíssimo máneat. Benedíctio patris firmat domos filiórum: maledíctio autem matris eradícat fundaménta. Ne gloriéris in contumélia patris tui: non enim est tibi glória, ejus confúsio. Glória enim hóminis ex honóre patris sui, & dédecus filii pater sine honóre.

℟. Quæ sunt in corde. 264.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 3.

ALtióra te ne quæsíeris, & fortióra te ne scrutátus fúeris: sed quæ præcépit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus opéribus ejus ne fúeris curiósus. Non est enim tibi necessárium, ea, quæ abscóndita sunt, vidére óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus ejus non eris curiósus. Plúrima enim super sensum hóminum osténsa sunt tibi. Multos quoque supplantávit suspício illórum, & in vanitáte detínuit sensus illórum.

℟. In princípio Deus. 280.

Lectio ii.

COr durum habébit male in novíssimo: & qui amat perículum, in illo períbit. Cor ingrédiens duas vias, non habébit succéssus, & pravus corde in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur in dolóribus, & peccátor adjíciet ad peccándum. Synagógæ superbórum non erit sánitas: frutex enim peccáti radicábitur in illis, & non intelligétur.

℟. Gyrum cæli. 280.

Lectio iii.

COr sapiéntis intellígitur in sapiéntia, & auris bona áudiet cum omni concupiscéntia sapiéntiam. Sápiens cor & intelligíbile abstinébit se a peccátis, & in opéribus justítiæ succéssus habébit. Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleemósyna resístit peccátis: & Deus prospéctor est ejus, qui reddit grátiam: méminit ejus in pósterum, & in témpore casus sui invéniet firmaméntum.

℟. Emítte Dómine. 281.

FE-

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 4.

FIli eleemósynam páuperis ne defráudes & óculos tuos ne transvértas a páupere. Animam esuriéntem ne despéxeris: & non exáspeses páuperem in inópia sua. Cor inopis ne afflíxeris: & non prótrahas datum angustiánti. Rogatiónem contribuláti ne abjícias: & non vertas fáciem tuam ab egéno.

℞. Da mihi Dómine. 281.

Lectio ii.

AB inope ne avértas óculos tuos propter iram: & non relínquas quæréntibus tibi retro maledícere: maledicéntis enim tibi in amaritúdine ánimæ exaudiétur deprecátio illíus: exáudiet autem eum, qui fecit illum. Congregatióni páuperum affábilem te fácito, & presbytero humília ánimam tuam, & magnáto humília caput tuum.

℞. Inítium sapiéntiæ. 281.

Lectio iii.

DEclína páuperi sine tristítia aurem tuam, & redde débitum tuum, & respónde illi pacífica in mansuetúdine. Líbera eum, qui injúriam pátitur de manu supérbi: & non ácide feras in ánima tua. In judicándo esto pupíllis miséricors ut pater, & pro viro matri illórum: & eris tu velut fílius Altíssimi obédiens, & miserébitur tui magis quam mater.

℞. Verbum iníquum. 282.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 4.

FIli consérva tempus, & devíta a malo. Pro ánima tua ne confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccátum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam. Ne accípias fáciem advérsus fáciem tuam, nec advérsus ánimam tuam mendácium. Ne reveareáris próximum tuum in casu suo: nec retíneas verbum in témpore salútis. Non abscóndas sapiéntiam tuam in decóre suo.

Lectio ii.

IN lingua enim sapiéntia dignóscitur: & sensus, & sciéntia, & doctrina in verbo sensáti, & firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas verbo veritátis ullo modo: & de mendácio ineruditiónis tuæ confúndere. Non confundáris confitéri peccáta tua: & ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, nec conéris contra ictum flúvii.

Lectio iii.

PRo justítia agonizáre pro ánima tua, & usque ad mortem certa pro justítia, & Deus expugnábit pro te inimícos tuos. Noli citátus esse in lingua tua, & inútilis, & remíssus in opéribus tuis. Noli esse sicut leo in domo tua, evértens domésticos tuos, & ópprimens subjéctos tibi. Non sit porrécta manus tua ad accipiéndum,

& ad

& ad dandum colléctam.

SABBATO

ante Dominicam v. Augusti, nisi hæc fuerit propinquior Kal. Septembr. quia tunc ista cum sua Hebdom. omittitur, & ponitur Aña. pro primaDñicaSeptembris, ut in Parte Autumnali.

Ad Magnificat, Antiphona. Obsérva fili præcépta patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ, sed liga eam semper in corde tuo.

DOMINICA V.
Augusti.

In primo Nocturno.
De libro Ecclesiástici.
Lectio i. Cap. 5.

NOli atténdere ad possessiónes iníquas, & ne díxeris: Est mihi sufficiens vita: nihil enim próderit in témpore vindíctæ, & obductiónis. Ne sequáris in fortitúdine tua concupiscéntiam cordis tui: & ne díxeris: Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicábit. Ne díxeris: Peccávi, & quid mihi áccidit triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propitiáto peccáto noli esse sine metu: neque adjícias peccátum super peccátum.

℟. In princípio Deus ántequam terram fáceret, priúsquam abyssos constitúeret, priúsquam prodúceret fontes aquárum: *Antequam montes collocaréntur, ante omnes colles generávit me Dóminus. ℣. Quando præparábat cælos, áderam, cum eo cuncta compónens. Antequam. Lectio ii.

ET ne dicas: Miserátio Dómini magna est, multitúdinis peccatórum meórũ miserébitur. Misericórdia enim & ira ab illo cito próximant, & in peccatóres réspicit ira illíus. Non tardes convérti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem. Súbito enim véniet ira illíus, & in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis; non enim próderunt tibi in die obductiónis & vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas in omnem viam. Sic enim omnis peccátor probátur in dúplici lingua.

℟. Gyrum cæli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi, in omni gente, & in omni pópulo primátum ténui: * Superbórum, & sublímium colla própria virtúte calcávi. ℣. Ego in altíssimis hábito, & thronus meus in colúmna nubis. Superbórum. Lectio iii.

ESto firmus in via Dómini, & in veritáte sensus tui, & sciéntia, & prosequátur te verbum pacis, & justítiæ. Esto mansuétus ad audiéndum verbum, ut intélligas, & cum sapiéntia próferas respónsum verum. Si est tibi intelléctus, respónde próximo: sin autem, sit manus tua super os tuum, ne capiáris in verbo indisciplináto, & confundáris.

ris. Honor, & glória in sermóne sensáti; lingua vero imprudéntis, subvérsio est ipsíus. Non appelléris susúrro, & lingua tua ne capiáris, & confundáris.

℟. Emítte Dómine sapiéntiam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret: * Ut sciam quid accéptum sit coram te omni témpore.

℣. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam. Ut.

Glória Patri. Ut sciam.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. Homil. 22. in 2. Cor. 10. in Mor. Lectio iv.

NE tardes convérti ad Dóminum, & ne differas de die in diem: nescis enim quid paritúra sit superventúra dies. Perículum enim & metus est in differéndo; salus vero certa ac secúra, si nulla sit dilátio. Virtútem ígitur cole: sic enim, licet júvenis moriáris, secúre discésseris: quod si ad senectútem pervéneris, cum multa facilitáte & nulla moléstia e vita discédes: duplicémque habébis festivitátem, & quod a vitæ malítia abstinúeris, & quod virtútem colúeris. Ne dicas: Erit tempus, quando convérti licébit: verba enim hæc Deum valde exásperant.

℟. Da mihi Dómine sédium tuárum assistrícem sapiéntiam, & noli me reprobáre a púeris tuis: * Quóniam servus tuus sum ego, & filius ancíllæ tuæ.

℣. Mitte illam de sede magnitúdinis tuæ, ut mecum sit, & mecum labóret. Quóniam.

Lectio v.

CUr nam, cum ipse tibi ætérna sæcula promísit, tu in præsénti vita laboráre non vis, quæ parva & momentánea est, sed sic ignávus ac dissolútus agis, quasi hac brevi órem áliam quamdam inquíras? Nonne illæ quotidiánæ comessatiónes, nonne illæ mensæ, nonne scorta illa, nonne theátra illa, nonne divítiæ illæ testántur inexplébilem malítiæ concupiscéntiam? Cógita bene, quod quóties scortátus es, tóties condemnásti teípsum: peccátum enim ita se habet, ut mox atque patrátum fúerit, senténtiam ferat judex.

℟. Initium sapiéntiæ timor Dómini: * Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum, laudátio ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Diléctio illíus custódia legum est: quia omnis sapiéntia timor Dómini. Intelléctus. Lectio vi.

INebriátus es? ventri indulsísti? rapuísti? siste jam gradum: verte te in divérsum: confitére Deo grátiam, quod non in médiis peccátis te ábstulit, ne quære áliud tibi prorogári tempus, ut male operéris. Multi dum male ac vitióse víverent, súbito periérunt, & in

in maniféstam damnatiónem abiérunt: time ne idem tibi áccidat. Sed multis, inquis, dedit Deus spátium, ut in última senécta confiteréntur. Quid ígitur? Numquid & tibi dábitur? Fortásse dabit, inquis. Cur dicis, fortásse? Cóntigit aliquóties. Cógita quod de ánima delíberas; proínde étiam de contrário cógita, & dic: Quid autem, si non det? Quid autem si det, inquis? Esto, dat quidem ipse: verúmtamen hoc illo cértius & utílius.

℟. Verbum iníquum, & dolósum longe fac a me Dómine: * Divítias & paupertátem ne déderis mihi, sed tantum víctui meo tríbue necessária. ℣. Duo rogávi te, ne déneges mihi, ántequam móriar. Divítias. Glória Patri. Divítias.

℟. vii. Dómine Pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu malígno: extolléntiam oculórum meórum ne déderis mihi, & desidérium malignum avérte a me Dómine: aufer a me concupiscéntiam, * Et ánimo irreveréntí, & infruníto ne tradas me Dómine. ℣. Ne derelínquas me Dómine, ne accréscant ignorántiæ meæ, nec multiplicéntur delícta mea. Et.

℟. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: *Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. ℣. Tres sunt, qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, & Spíritus sanctus: & hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

FERIA SECUNDA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 7.

NOli fácere mala, & non te apprehéndent. Discéde ab iníquo, & deficient mala abs te. Fili, non sémines mala in sulcis injustítiæ, & non metes ea in séptuplum. Noli quærere a dómino ducátum, neque a rege cáthedram honóris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est: & penes regem noli velle vidéri sápiens.

℟. Ne derelínquas. 263.

Lectio ii.

NOli quærere fieri judex, nisi váleas virtúte irrúmpere iniquitátes: ne forte extiméscas fáciem poténtis, & ponas scándalum in æquitáte tua. Non pecces in multitúdinem civitátis, nec te immíttas in pópulum, neque álliges duplícia peccáta: nec enim in uno eris immúnis. Noli esse pusillánimis in ánimo tuo: exoráre, & fácere eleemósynam ne despícias.

℟. Magna enim. 263.

Lectio iii.

NE dicas: in multitúdine múnerum meórum respíciet Deus, & offerénte me Deo altíssimo, múnera mea suscípiet. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ; est enim, qui humíliat

liat & exáltat circumspéctor Deus. Noli aráre mendácium advérsus fratrem tuum: neque in amícum simíliter fácias. Noli velle mentíri omne mendácium: assidúitas enim illíus non est bona. Noli verbósus esse in multitúdine presbyterórum, & non íteres verbum in oratióne tua.

℟. Quæ sunt in corde. 264.

FERIA TERTIA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 10.

JUdex sápiens judicábit pópulum suum, & principátus sensáti stábilis erit. Secúndum júdicem pópuli, sic & minístri ejus: & qualis rector est civitátis, tales & inhabitántes in ea: Rex insípiens perdet pópulum suum: & civitátes inhabitabúntur per sensum poténtium. In manu Dei potéstas terræ: & útilem rectórem suscitábit in tempus super illam. In manu Dei prospéritas hóminis, & super fáciem Scribæ impónet honórem suum.

℟. Præbe fili cor. 264.

Lectio ii.

OMnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo est, & homínibus supérbia: & execrábilis omnis iníquitas Géntium. Regnum a Gente in Gentem transfértur propter injustítias, & injúrias, & contumélias, & divérsos dolos. Aváro autem nihil est sceléstius. Quid supérbit terra, & cinis? Nihil est iníquius quam amáre pecúniam. Hic enim & ánimam suam venálem habet: quóniam in vita sua projécit íntima sua.

℟. Inítium sapiéntiæ. 264.

Lectio iii.

OMnis potentátus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languórem præcídit médicus: sic & rex, hódie est, & cras moriétur. Cum enim moriétur homo, hæreditábit serpéntes, & béstias, & vermes. Inítium supérbiæ hóminis, apostatáre a Deo: quóniam ab eo, qui fecit illum, recéssit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti est supérbia: qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & subvértet eum in finem. Proptérea exhonorávit Dóminus convéntus malórum, & destrúxit eos usque in finem.

℟. Verbum iníquum. 265.

FERIA QUARTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 13.

QUi tetígerit picem, inquinábitur ab ea, & qui communicáverit supérbo, induet supérbiam. Pondus super se tollet, qui honestióri se commúnicat. Et ditióri te ne sócius fúeris. Quid commu-

nicábit cácabus ad ollam? quando enim se collíserint, confringétur. Dives injúste egit, & fremet: pauper autem læsus tacébit. Si largitus fúeris, assúmet te & si non habúeris, derelínquet te. Si habes, convívet tecum, & evacuábit te, & ipse non dolébit super te.

℟. Dómine Pater. 263.

Lectio ii.

HUmiliáre Deo, & expécta manus ejus. Atténde ne sedúctus in stultítiam humiliéris. Noli esse húmilis in sapiéntia tua, ne humiliátus in stultítiam seducáris. Advocátus a potentióre discéde, ex hoc enim magis te advocábit. Ne ímprobus sis, ne impingáris, & ne longe sis ab eo, ne eas in obliviónem. Ne retíneas ex æquo loqui cum illo: nec credas multis verbis illíus. Ex multa enim loquéla tentábit te, & subrídens interrogábit te de abscónditis tuis. Immítis ánimus illíus conservábit verba tua, & non parcet de malítia, & de vínculis.

℟. Magna enim. 263.

Lectio iii.

CAve tibi, & atténde diligénter audítui tuo: quóniam cum subversióne tua ámbulas. Audiens vero illa quasi in somnis vide, & vigilábis. Omni vita tua dílige Deum, & ínvoca illum in salúte tua. Omne ánimal díligit símile sibi: sic & omnis homo próximum sibi. Omnis caro ad símilem sibi conjungétur, & omnis homo símili sui sociábitur. Si communicábit lupus agno aliquándo, sic peccátor justo. Quæ communicátio sancto hómini ad canem? aut quæ pars díviti ad páuperem?

℟. Quæ sunt in corde. 264.

FERIA QUINTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 14.

BEátus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulátus in tristítia delícti. Felix qui non hábuit ánimi sui tristítiam, & non éxcidit a spe sua. Viro cúpido, & tenáci sine ratióne est substántia, & hómini lívido ad quid aurum? Qui acérvat ex ánimo suo injúste, áliis cóngregat, & in bonis illíus álius luxuriábitur. Qui sibi nequam est, cui álii bonus erit? & non jucundábitur in bonis suis.

℟. In princípio. 286.

Lectio ii.

QUi sibi ínvidet, nihil est illo néquius, & hæc reddítio est malítiæ illíus: & si bene fécerit, ignoránter, & non volens facit, & in novíssimo maniféstat malítiam suam. Nequam est óculus lívidi, & avértens fáciem suam, & despíciens ánimam suam. Insatiábilis óculus cúpidi in

in parte iniquitátis: non satiábitur, donec consúmat arefáciens ánimam suam. Oculus malus ad mala, & non satiábitur pane, sed índigens, & in tristítia erit super mensam suam.

℟. Gyrum cæli. 286.

Lectio iii.

FIlli, si habes, bénefac tecum, & Deo dignas oblatiónes offer. Memor esto quóniam mors non tardat, & testaméntum inferórum quia demonstrátum est tibi: testaméntum enim hujus mundi morte moriétur. Ante mortem bénefac amíco tuo, & secúndum vires tuas expórrigens da páuperi. Non defraudéris a die bono, & partícula boni doni non te prætéreat. Nonne áliis relínques dolóres, & labóres tuos in divisióne sortis? Da, & áccipe, & justífica ánimam tuam. Ante óbitum tuum operáre justítiam: quóniam non est apud ínferos inveníre cibum.

℟. Emítte Dómine. 287.

FERIA SEXTA.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 21.

FIlli peccásti, non adjícias íterum: sed & de prístinis deprecáre, ut tibi dimittántur. Quasi a fácie cólubri fuge peccáta: & si accésseris ad illa suscípient te. Dentes leónis, dentes ejus, interficiéntes ánimas hóminum. Quasi romphæa bis acúta omnis iníquitas, plagæ illíus non est sánitas. Objurgátio, & injúriæ annullábunt substántiam: & domus, quæ nimis lócuples est, annullábitur supérbia: sic substántia supérbi eradicábitur.

℟. Da mihi Dómine. 287.

Lectio ii.

DEprecátio páuperis ex ore usque ad aures ejus pervéniet, & judícium festináto advéniet illi. Qui odit correptiónem, vestígium est peccatóris: & qui timet Deum, convertétur ad cor suum. Notus a longe potens lingua audáci: & sensátus scit labi se ab ipso. Qui ædíficat domum suam impéndiis aliénis, quasi qui cólligit lápides suos in híeme. Stuppa collécta synagóga peccántium, & consummátio illórum flamma ignis.

℟. Inítium sapiéntiæ. 287.

Lectio iii.

VIa peccántium complanáta lapídibus, & in fine illórum ínferi, & ténebræ, & pœnæ. Qui custódit justítiam, continébit sensum ejus. Consummátio timóris Dei, sapiéntia, & sensus. Non erudiétur, qui non est sápiens in bono. Est autem sapiéntia, quæ abúndat in malo, & non est sensus ubi est amaritúdo. Sciéntia sapiéntis tamquam inundátio abundábit, & consílium illíus sicut fons vitæ pérmanet.

℟. Verbum iníquum. 288.

SABBATO.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 32.

REctórem te posuérunt? noli extólli: esto in illis quasi unus ex ipsis. Curam illórum habe, & sic conside, & omni cura tua explícita recúmbe: ut læ-téris propter illos, & ornaméntum grátiæ accípias, corónam, & dignatiónem consequáris corrogatiónis. Lóquere major natu: decet enim te primum verbum diligénti sciéntia, & non impédias músicam.

Lectio ii.

UBi audítus non est, non effúndas sermónem, & importúne noli extólli in sapiéntia tua. Gémmula carbúnculi in ornaménto auri, & comparátio musicórum in convívio vini. Sicut in fabricatióne auri signum est smarágdi, sic númerus musicórum in jucúndo, & moderáto vino. Audi tacens, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Adoléscens lóquere in tua causa vix. Si bis interrogátus fúeris, hábeat caput respónsum tuum.

Lectio iii.

IN multis esto quasi inscius, & audi tacens simul, & quærens. In médio magnatórum non præsúmas: & ubi sunt senes, non multum loquáris. Ante grándinem præíbit coruscátio, & ante verecúndiam præíbit grátia, & pro reveréntia accédet tibi bona grátia. Et hora surgéndi non te trices: præcúrre autem prior in domum tuam, & illic avocáre, & illuc lude, & age conceptiónes tuas, & non in delíctis, & verbo supérbo. Et super his ómnibus benedícito Dóminum, qui fecit te, & inebriántem te ab ómnibus bonis suis.

SABBATO

proximo Kalendis Septembris.

Ad Magnificat, Antiphona. Cum audísset Job nuntiórum verba, sustínuit patiénter, & ait: Si bona suscépimus de manu Dómini, mala autem quare non sustineámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquid contra Deum locútus est.

HOMILIÆ, & ORATIONES
IN DOMINICIS

Per ordinem dispositæ, a tertia usque ad decimam sextam post Pentecosten.

DOMINICA III.
post Pentecosten. Oratio.

PRotéctor in te sperántium Deus, sine quo nihil est válidum, nihil sanctum, multíplica super nos misericórdiam tuam; ut, te rectóre, te duce, sic transeámus per bona temporália, ut non amittámus ætérna. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Erant appropinquántes ad Jesum publicáni, & peccatóres, ut audírent illum. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 34. in Evang. post init.

AUdístis in lectióne Evangélica, fratres mei, quia peccatóres, & publicáni accessérunt ad Redemptórem nostrum, & non solum ad colloquéndum, sed étiam ad convescéndum recépti sunt. Quod vidéntes Pharisæi dedignáti sunt. Ex qua re collígite, quia vera justítia compassiónem habet, falsa justítia dedignatiónem; quamvis & justi sóleant recte peccatóribus dedignári. Sed álind est, quod ágitur typo supérbiæ, álind quod zelo disciplínæ.

Lectio viii.

DEdignántur étenim, sed non dedignántes: desperant, sed non desperántes: persecutiónem cómmovent, sed amántes; quia etsi foris increpatiónes per disciplínam exággerant, intus tamen dulcédinem per charitátem servant. Præpónunt sibi in ánimo ipsos plerúmque quos córrigunt: melióres exíſtimant eos quoque quos júdicant. Quod vidélicet agéntes, & per disciplínam súbditos, & per humilitátem custódiunt semetípsos.

Lectio ix.

AT contra, hi qui de falsa justítia superbíre solent, céteros quosque despíciunt, nulla infirmántibus misericórdia condescéndunt, quo se peccatóres esse non credunt, eo detérius peccatóres fiunt. De quorum profécto número Pharisæi extíterant, qui dijudicántes Dóminum, quod peccatóres suscíperet, arénti corde ipsum fontem misericórdiæ reprehendébant. Sed quia ægri erant, ita ut ægros se esse nescírent, quátenus quod erant agnóscerent, cæléstis eos médicus blandis foméntis curat, benígnũ paradígma óbji-

óbjicit, & in eórum corde vúlneris tumórem premit. Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Quis ex vobis homo, qui habet centum oves & si perdíderit unam ex illis, nonne dimíttit nonagínta novem in desérto, & vadit ad illam, quæ períerat, donec invéniat eam? allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quæ múlier habens drachmas decem, & si perdíderit drachmam unam, nonne accéndit lucérnam, & evérrit domum, & quærit diligénter, donec invéniat?

DOMINICA IV. post Pentecosten, Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, ut & mundi cursus pacífice nobis tuo órdine dirigátur, & Ecclésia tua tranquílla devotióne lætétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Cum turbæ irrúerent in Jesum, ut audírent verbum Dei, & ipse stabat secus stagnum Genésareth. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.

Lib. 4. in Lucæ cap. 5. prope finem libri.

UBi Dóminus multis impartívit vária génera sanitátum, nec témpore, nec loco pótuit ab stúdio sanándi turba cohibéri. Vesper incúbuit, sequebántur: stagnum occúrrit, urgébant: & ídeo ascéndit in Petri navim. Hæc est illa navis, quæ adhuc secúndum Matthæum flúctuat, secúndum Lucam replétur píscibus: ut & princípia Ecclésiæ fluctuántis, & posterióra exuberántis agnóscas. Pisces enim sunt, qui hanc enávigant vitam. Ibi adhuc discípulis Christus dormit, hic præcipit: dormit enim trépidis, perféctis vígilat.

Lectio viii.

NOn turbátur hæc navis, in qua prudéntia návigat, abest perfídia, fides aspírat. Quemádmodum enim turbári póterat, cui præerat is, in quo Ecclésiæ firmaméntum est? Illic ergo turbátio, ubi módica fides: hic secúritas, ubi perfécta diléctio. Et si áliis imperátur, ut laxent rétia sua; soli tamen Petro dícitur: Duc in altum: hoc est, in profúndum disputatiónum. Quid enim tam altum, quam altitúdinem divitiárum vidére, scire Dei Fílium, & professiónem divínæ generatiónis assúmere? Quam licet mens non queat humána plene ratiónis investigatióne comprehéndere, fidei tamen plenitúdo compléctitur.

Lectio ix.

NAm etsi non licet mihi scire, quemádmodum natus sit: non licet tamen nescíre, quod natus sit. Séриem generatiónis ignóro; sed auctórem generatiónis agnósco. Non interfúimus, cum a Patre Dei Fílius nascerétur; sed interfúimus, cum

cum a Patre Dei Filius diceretur. Si Deo non crédimus, cui credémus? Omnia enim, quæ crédimus, vel visu crédimus, vel audítu. Visus sæpe fállitur, audítus in fide est.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Ascéndens Jesus in navim, & sedens docébat turbas, allel.

Ad Magnificat, Aña. Præcéptor, per totam noctem laborántes nihil cépimus; in verbo autē tuo laxábo rete.

DOMINICA V. post Pentecosten. Oratio.

DEus, qui diligéntibus te bona invisibília præparásti: infúnde córdibus nostris tui amóris afféctum; ut te in ómnibus, & super ómnia diligéntes, promissiónes tuas, quæ omne desidérium súperant, consequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nisi abundáverit justítia vestra plus quam Scribárum, & Pharisæórum, non intrábitis in regnum cælórum. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 9.

JUstítia Pharisæórum est, ut non occídant: justítia eórum, qui intratúri sunt in regnum cælórum, ut non irascántur sine causa. Mínimum est ergo, non occídere: & qui illud sólverit, mínimus vocábitur in regno cælórum. Qui autem illud impléverit, ut non occídat, non contínuo magnus erit, & idóneus regno cælórum: sed tamen ascéndit áliquem gradum: perficiétur autem, si nec irascátur sine causa: quod si perfécerit, multo remótior erit ab homicídio. Quaprópter qui docet, ut non irascámur, non solvit legem, ne occidámus, sed implet pótius: ut & foris, dum non occídimus, & in corde, dum non iráscimur, innocéntiam custodiámus.

Lectio viii.

GRadus itaque sunt in istis peccátis: ut primo quisque irascátur, & eum motum retíneat corde concéptum. Jam si extórserit vocem indignántis ipsa commótio, non significántem áliquid, sed illum ánimi motum ipsa eruptióne testántem, qua feriátur ille, cui iráscitur: plus est útique, quam si surgens ira siléntio premerétur. Si vero non solum vox indignántis audiátur, sed étiam verbum, quo jam certam ejus vituperatiónem, in quem profértur, desígnet & notet: quis dúbitet, ámplius hoc esse, quam si solus indignatiónis sonus ederétur?

Lectio ix.

VIde nunc étiam tres reátus, judícii, concílii, & gehénnæ ignis. Nam in judício adhuc defensióni datur locus. In concílio autem, quamquam & judícium esse

sóleat, tamen quia interésse áliquid hoc loco fatéri cogit ipsa distínctio, vidétur ad concílium pertinére senténtiæ prolátio: quando non jam cum ipso reo ágitur, utrum damnándus sit, sed inter se, qui júdicant, cónferunt, quo supplício damnári opórteat, quem constat esse damnándum. Gehénna vero ignis nec damnatiónem habet dúbiam, sicut judícium, nec damnáti pœnam, sicut concílium: in gehénna quippe ignis, certa est damnátio, & pœna damnáti.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedíctus, Antiphona.

Audístis, quia dictum est antíquis: Non occídes. Qui autem occíderit, reus erit judício.

Ad Magníficat, Antiphona.

Si offers munus tuum ad altáre, & recordátus fúeris, quia frater tuus habet áliquid advérsus te, relínque ibi munus tuum ante altáre, & vade prius reconciliári fratri tuo: & tunc véniens ófferes munus tuum, allel.

DOMINICA VI. post Pentecosten.

Oratio.

Deus virtútum, cujus est totum, quod est óptimum: ínsere pectóribus nostris amórem tui nóminis, & præsta in nobis religiónis augméntum: ut quæ sunt bona, nútrias; ac pietátis stúdio, quæ sunt nutríta, custódias. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 8.

In illo témpore: Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent, quod mandúcent. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 6. in Lucæ c. 9. post init.

Postéaquam illa, quæ Ecclésiæ typum accépit, a fluxu curáta est sánguinis: postéaquam Apóstoli ad evangelizándum regnum Dei sunt destináti, grátiæ cæléstis impartítur aliméntum. Sed quibus impartiátur, advérte. Non otiósis, non in civitáte, quasi in synagóga, vel sæculári dignitáte residéntibus, sed inter desérta quæréntibus Christum. Qui enim non fastídiunt, ipsi excipiúntur a Christo, & cum ipsis lóquitur Dei verbum, non de sæculáribus, sed de regno Dei. Et si qui corporális gerunt úlcera passiónis, his medicínā suam libénter indúlget. Lectio viii.

Consequens ígitur erat, ut quos a vúlnerum dolóre sanáverat, eos aliméniis spiritálibus a jejúnio liberáret. Itaque nemo cibum áccipit Christi, nisi fúerit ante sanátus: & illi, qui vocántur ad cœnam, prius vocándo sanántur. Si claudus fuit, gradiéndi facultátem, ut veníret, accépit:

pit: si lúmine oculórum privátus, domum útique Dñi, nisi refúsa luce, intráre non pótuit. Lectio ix.

UBíque ígitur mystérii ordo servátur, ut prius per remissiónem peccatórum vulnéribus medicína tribuátur, póstea alimónia mensæ cæléstis exúberet: quamquã nondum validióribus hæc turba reficiátur aliméntis, neque Christi córpore & sánguine jejúnia solidióris fidei corda pascántur. Lacte, inquit, vos potávi, non esca: nondum enim poterátis, sed nec adhuc quidem potéstis. In modum lactis quinque sunt panes: esca autem solídior, corpus est Christi; potus veheméntior, sanguis est Dómini. Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Añā. Cum turba multa esset cum Jesu, nec habérent quod manducárent, convocátis discípulis, ait illis: Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona. Miséreor super turbam; quia ecce jam tríduo sústinent me, nec habent quod mandúcent: & si dimísero eos jejúnos, deficient in via, allelúja.

DOMINICA VII. post Pentecosten. Oratio.

DEus, cujus providéntia in sui dispositióne non fállitur: te súpplices exorámus; ut nóxia cuncta submóveas, & ómnia nobis profutúra concédas. Per Dñm.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a falsis Prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

In Comment. in Matth. c. 6.

BLandiménta verbórum, & mansuetúdinis simulatiónem ádmonet fructu operatiónis expéndi oportére: ut non qualem quis verbis réferat, sed qualem se rebus efficiat, spectémus: quia in multis vestítu óvium rábies lupína contégitur. Ergo ut spinæ uvas, ut tríbuli ficus non génerant, & ut iníquæ árbores utília poma non áfferunt: ita ne in istis quidem consístere docet boni óperis efféctum, & idcírco omnes cognoscéndos esse de frúctibus. Regnum enim cælórum sola verbórum officia non óbtinent: neque qui díxerit, Dómine, Dómine, hæres illíus erit. Lectio viii.

QUid enim mériti est Dómino, dícere, Dómine? Numquid Dóminus non erit, nisi fúerit dictus a nobis? Et quæ officii sánctitas est nóminis nuncupátio, cum cæléstis regni iter obediéntia pótius voluntátis Dei, non nuncupátio, repertúra sit? Multi mihi dicent in illa die: Dómine, Dómine, nonne in tuo nómine pro-

prophetávimus? Etiam nunc pseudoprophetárum fraudu- léntiam, & hypocritárum simulaménta condémnat, qui glóriam sibi ex verbi virtúte præsúmunt, in doctrínæ prophetía & dæmoniórum fuga, & istiúsmodi óperum virtútibus. Lectio ix.

Atque hinc sibi regnum cælórum pollicéntur: quasi vero eórum áliquid próprium sit, quæ loquúntur, aut fáciunt, & non ómnia virtus Dei invocáta perficiat: cum doctrínæ sciéntiam léctio ásferat, dæmónia Christi nomen exágitet. De nostro ígitur est beáta illa ætérnitas promerénda, præstandúmque est áliud ex próprio, ut bonum velímus, malum omne vitémus, totóque afféctu præcéptis cæléstibus obtemperémus, ac tálibus officiis cógniti Deo simus: agamúsque pótius quod vult, quam quod potest gloriémur; repúdians eos ac repéllens, quos a cognitióne sua ópera iniquitátis avérterint.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Atténdite a falsis prophétis, qui véniunt ad vos in vestiméntis óvium, intrínsecus autem sunt lupi rapáces: a frúctibus eórum cognoscétis eos, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Non potest arbor bona fructus malos fácere, nec arbor mala fructus bonos fácere: omnis arbor, quæ non facit fructum bonum, exeidétur, & in ignem mittétur, allelúja.

DOMINICA VIII. post Pentecosten. Oratio.

Largíre nobis, quæsumus, Dómine, semper spíritum cogitándi, quæ recta sunt, propítius, & agéndi: ut qui sine te esse non póssumus, secúndum te vívere valeámus. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii secúndũ Lucam. Lectio vii. Cap. 16.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam erat dives, qui habébat víllicum, & hic diffamátus est apud illum, quasi dissipásset bona ipsíus. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb. Epist. 151. ad Algasiam, quæst. 6. tom. 3.

Si dispensátor iníqui mammónæ, dómini voce laudátur, quod de re iníqua sibi justítiam præparárit, & passus dispéndia dóminus laudat dispensatóris prudéntiam, quod advérsus dóminum quidem frauduléntér, sed pro se prudénter égerit: quanto magis Christus, qui nullum damnum sustinére potest, & pronus est ad cleméntiam, laudábit discípulos suos, si in eos, qui creditúri sibi sunt, misericórdes fúerint? Lectio viii.

Denique post parábolam íntulit. Et ego vobis dico: Fácite vobis amícos de iníquo mammóna. Mammóna autem non Hebræó- rum,

rum, sed Syrórum lingua divítiæ nuncupántur, quod de iniquitáte colléctæ sint. Si ergo iníquitas bene dispensáta vértitur in justítiã, quanto magis sermo divínus, in quo nulla est iníquitas, qui & Apóstolis créditus est, si bene fúerit dispensátus, dispensatóres suos levábit in cælum? Lectio ix.

QUámobrem séquitur: Qui fidélis est in mínimo, hoc est, in carnálibus, & in multis fidélis erit, hoc est in spiritálibus. Qui autem in parvo iníquus est, ut non det frátribus ad uténdum, quod a Deo pro ómnibus est creátum: iste & in spiritáli pecúnia dividénda iníquus erit, ut non pro necessitáte, sed pro persónis doctrínam Dómini dívidat. Si autem, inquit, carnáles divítias, quæ labúntur, non bene dispensátis, veras æternásque divítias doctrínæ Dei quis credet vobis? Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Aña. Ait Dóminus víllico: Quid hoc áudio de te? redde ratiónem villicatiónis tuæ, allelúja.

Ad Magnif. Aña. Quid fáciam, quia dóminus meus aufert a me villicatiónem? Fódere non váleo, mendicáre erubésco: scio quid fáciam, ut cũ amótus fúero a villicatióne, recípiãt me in domos suas.

DOMINICA IX. post Pentecosten. Oratio.

PAteant aures misericórdiæ tuæ, Dómine, précibus supplicántium: & ut peténtibus desideráta concédas, fac eos, quæ tibi sunt plácita, postuláre. Per Dñm.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Cum appropinquáret Jesus Jerúsalem, videns civitátem flevit super illam, dicens: Quia si cognovísses & tu, & quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi: nunc autem abscóndita sunt ab óculis tuis. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ. Hom. 30. in Ev. circa init.

QUod a flente Dño illa Jerosolymórum subvérsio descríbitur, quæ a Vespasiáno & Tito Románis Princípibus facta est, nullus qui históriam eversiónis ejúsdem legit, ignórat. Románi étenim Príncipes denuntiántur, cum dícitur: Quia vénient dies in te, & circúmdabunt te inimíci tui vallo. Hoc quoque quod ádditur: Non relínquent in te lápidem super lápidem: étiã jam ipsa ejúsdem civitátis transmigrátio testátur; quia dum nunc in eo loco constrúcta est, ubi extra portam fúerat Dóminus crucifixus, prior illa Jerúsalem, ut dícitur, fúnditus est evérsa. Lectio viii.

CUi ex qua culpa eversiónis suæ pœna fúerit illáta, subjúngitur: Eo quod non cognóveris tempus visitatiónis tuæ. Creátor quippe

pe

pe hóminū per incarnatiónis suæ mystérium hanc visitáre dignátus est: sed ipsa timóris, & amóris illíus recordáta non est. Unde étiam per Prophétam in increpatióne cordis humáni aves cæli ad testimónium deducúntur, dum dícitur: Milvus in cælo cognóvit tempus suum, turtur, & hirúndo, & cicónia custodiérunt tempus advéntus sui: pópulus autem meus non cognóvit judícium Dómini.

Lectio ix.

FLevit étenim prius Redémptor ruínam pérfidæ civitátis, quam ipsa sibi cívitas non cognoscébat esse ventúram. Cui a flente Dómino recte dícitur: Quia si cognovísses & tu; subáudi, fleres; quæ modo, quia nescis quod ímminet, exúltas. Unde & súbditur: Et quidem in hac die tua, quæ ad pacem tibi. Cum enim carnis se voluptátibus daret, & ventúra mala non prospíceret, in die sua, quæ ad pacem esse ei póterant, habébat.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum appropinquáret Dñs Jerúsalem, videns civitátem, flevit super illam, & dixit: Quia si cognovísses & tu: quia vénient dies in te: & circúmdabunt te inimíci tui vallo, & circúmdabunt te, & coangustábunt te úndique, & ad terram prostérnent te, eo quod non cognovísti tempus visitatiónis tuæ; allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Scriptum est enim: Quia domus mea domus oratiónis est cunctis Géntibus: vos autem fecístis illam spelúncam latrónum, & erat quotídie docens in templo.

DOMINICA X.

post Pentecosten. Oratio.

DEus, qui omnipoténtiam tuam parcéndo máxime, & miserándo maniféstas: multíplica super nos misericórdiam tuam; ut ad tua promíssa curréntes, cæléstium bonórum fácias esse consórtes. Per Dñm.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Dixit Jesus ad quosdam, qui in se confidébant, tamquam justi, & aspernabántur céteros, parábolam istam: Duo hómines ascendérunt in templum, ut orárent, unus Pharisæus, & alter Publicánus. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Serm. 36. de Verbis Dómini. circa medium.

DIceret saltem Pharisæus: Non sum sicut multi hómines. Quid est, céteri hómines, nisi omnes præter ipsum? Ego, inquit, justus sum, céteri peccatóres. Non sum sicut céteri hómines, injústi, raptóres, adúlteri. Et ecce tibi ex vicíno publicáno majóris tumóris occásio. Sicut, inquit, publicánus iste. Ego, inquit, solus

solus sum: iste de céteris est. Non sum, inquit, talis, qualis iste, per justítias meas, quibus iníquus non sum.

Lectio viii.

JEjúno bis in sábbato, décimas do ómnium, quæ possídeo. Quid rogáverit Deum, quære in verbis ejus, nihil invénies. Ascéndit oráre: nóluit Deum rogáre, sed se laudáre. Parum est, non Deum rogáre, sed se laudáre; insuper & rogánti insultáre. Publicánus autem de longínquo stabat, & Deo tamen ipse appropinquábat: cordis consciéntia eum removébat, pietas applicábat. Publicánus autem de longínquo stabat, sed Dóminus eum de propínquo attendébat.

Lectio ix.

EXcélsus enim Dóminus, & humília réspicit; excélsos autem, qualis erat ille Pharisæus, a longe cognóscit. Excélsa quidem Deus a longe cognóscit, sed non ignóscit. Adhuc audi humilitátem publicáni. Parum est, quia de longínquo stabat: nec óculos suos ad cælum levábat: ut aspicerétur non aspiciébat: respícere sursum non audébat: premébat consciéntia spes sublevábat. Adhuc audi: Percutiébat pectus suum. Pœnas a seipso exigébat: proptérea Dóminus confiténti parcébat. Percutiébat pectus suum, dicens: Dómine, propítius esto mihi peccatóri. Ecce qui rogat. Quid miráris, si Deus ignóscit, quando ipse agnóscit?

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stans a longe publicánus, nolébat óculos ad cælum leváre: sed percutiébat pectus suum, dicens: Deus propítius esto mihi peccatóri.

Ad Magnificat, Antiphona.

Descéndit hic justificátus in domum suam ab illo: quia omnis, qui se exáltat, humiliábitur: & qui se humíliat, exaltábitur.

DOMINICA XI.

post Pentecosten. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui abundántia pietátis tuæ & mérita súpplicum excédis & vota: effúnde super nos misericórdiam tuam; ut dimíttas, quæ consciéntia métuit, & adjícias, quod orátio non præsúmit. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Exiens Jesus de fínibus Tyri, venit per Sidónem ad mare Galilææ, inter médios fines Decapóleos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 10. lib. 1. in Ezechielem, ante medium.

QUid est, quod creátor ómnium Deus, cum surdum, & mutum sanáre voluísset, in aures illíus suos dígitos misit, & éxpuens, linguam ejus tétigit? Quid per dígitos Redemptóris, nisi dona sancti Spíritus designán-

gnántur? Unde cum in álio loco ejecíſſet dæmónium, dixit: Si in dígito Dei ejício dæmónia, profécto pervénit in vos regnum Dei. Qua de re per Evangelíſtam álium dixíſſe deſcríbitur: Si ego in Spíritu Dei ejício dæmones, ígitur pervénit in vos regnū Dei. Ex quo utróque loco collígitur, quia dígitus Spíritus vocátur. Dígitos ergo in aurículas míttere, eſt per dona Spíritus ſancti mentem ſurdi ad obediéndum aperíre.

Lectio viii.

QUid eſt vero, quod éxpuens linguam ejus tétigit? Salíva nobis eſt ex ore Redemptóris, accépta ſapiéntia in elóquio divíno. Salíva quippe ex cápite défluit in ore. Ea ergo ſapiéntia, quæ ipſe eſt, dum lingua noſtra tángitur, mox ad prædicatiónis verba formátur. Qui ſuſpíciens in cælum, ingémuit: non quod ipſe neceſſárium gémitum habéret, qui dabat, quod poſtulábat: ſed nos ad eum gémere, qui cælo præſidet, dócuit: ut & aures noſtræ per donum Spíritus ſancti aperíri, & lingua per ſalívam oris, ideſt, per ſciéntiam divínæ locutiónis, ſolvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

CUi mox, éphphetha, ideſt adaperíre, dícitur: & ſtatim apértæ ſunt aures ejus, & ſolútum eſt vínculum linguæ ejus. Qua in re notandum eſt, quia propter clauſas aures dictum eſt, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex ſubſequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vínculum ſolvit: ut bona, quæ ipſe fécerit, étiam faciénda áliis loquátur. Ubi bene ádditur: Et loquebátur recte. Ille enim recte lóquitur, qui prius obediéndo fécerit, quæ loquéndo ádmonet eſſe faciénda.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Cum tranſíſſet Dóminus fines Tyri, ſurdos fecit audíre, & mutos loqui.

Ad Magnificat, Antiphona. Bene ómnia fecit, & ſurdos fecit audíre, & mutos loqui.

DOMINICA XII. post Pentecosten. Oratio.

OMnípotens, & miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne & laudabíliter ſerviátur; tríbue, quæſumus, nobis; ut ad promiſſiónes tuas ſine offenſióne currámus. Per Dóminum.

Léctio S. Evangélii ſecúndū Lucam. Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jeſus diſcípulis ſuis: Beáti óculi, qui vident, quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi Prophétæ & reges voluérunt vidére, quæ vos vidétis, & non vidérunt. Et réliquā.

Homil. veneráb. Bedæ Presb. Lib. 3. cap. 43. in Luc. 10.

NOn óculi Scribárum & Phariſæórum, qui corpus

pus tantum Dómini vidére: sed illi beáti óculi, qui ejus possunt cognóscere sacraménta, de quibus dícitur: Et revelásti ea párvulis. Beáti óculi parvulórum, quibus & se & Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exultávit, ut vidéret diem Christi: & vidit, & gavísus est. Isaías quoque, & Michæas, & multi álii Prophétæ vidérunt glóriam Dómini: qui & proptérea Vidéntes sunt appelláti: sed hi omnes a longe aspiciéntes & salutántes, per spéculum, & in ænígmate vidérunt. Lectio viii.

APóstoli autē in præséntiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, & quæcúmque voluíssent interrogándo dicéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos Prophétas & reges dicit, Matthæus apértius Prophétas & justos appéllat. Ipsi sunt enim reges magni quia tentatiónum suárum mótibus non consentiéndo succúmbere, sed regéndo præésse novérunt.

Lectio ix.

ET ecce quidam Legisperítus surréxit, tentans eum, & dicens: Magíster, quid faciéndo vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérrogat, occasiónem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait: Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cælis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quā vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur: Quod abscondísti hæc a sapiéntibus, & prudéntibus, & revelásti ea párvulis.
Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.
Magíster, quid faciéndo vitā ætérnam possidébo? At ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allel.

Ad Magnificat, Antiphona.
Homo quidam descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, & íncidit in latrónes, qui étiam despoliavérunt eum, & plagis impósitis abiérunt semivívo relícto.

DOMINICA XIII. post Pentecosten. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, & charitátis augméntū: & ut mereámur ádsequi, quod promíttis, fac nos amáre, quod præcipis. Per Dñm.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 17.

IN illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transíbat per médiam Samaríam, & Galilæam. Et cum ingrederétur quoddā castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilia S. Augustíni Epísc.
Lib. 2. quæst. Evang. cap. 40.

DE decem lepróśis, quos Dóminus ita mundávit, cum

cum ait: Ite, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália beneficia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam & illum a lepra mundáverat, cui dixit: Vade, osténde te sacerdótibus, & offer pro te sacrificium, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum igitur est, quid ipsa lepra signíficat: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruérunt. Colóris quippe vítium est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum. Lectio viii.

Leprósi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fidei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscóndunt imperítiã suam, sed pro summa perítia próferunt in lucem, & jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permísta, in una disputatióne vel narratióne hóminis, tamquam in uníus córporis colóre apparéntia, signíficant lepram, tamquam veris falsísque colórum fucis humána córpora variántem atque maculántem.

Lectio ix.

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut, si fieri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt a longe, & levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri. Nam & quod præceptórem vocant, quo nómine néscio utrum quisquam Dóminũ interpelláverit pro medicína corporáli; satis puto significáre, lepram falsam esse doctrínam, quam bonus præcéptor abstérgit.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Cum transíret Jesus quoddam castéllũ, occurrérunt ei decem viri leprósi, qui stetérunt a longe, & levavérunt vocem, dicéntes: Jesu præcéptor, miserére nostri.

Ad Magnificat, Antiphona.

Unus autem ex illis, ut vidit quod mundátus est, regréssus est cum magna voce magníficans Deum, allelúja.

DOMINICA XIV. post Pentecosten.

Oratio.

Custódi Dómine, quæsumus, Ecclésiam tuam propitiatióne perpétua: & quia sine te lábitur humána mortálitas; tuis semper auxíliis & abstrahátur a nóxiis, & ad salutária dirigátur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Ho-

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de serm. Domini in monte, cap. 14.

NEmo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget; aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam, qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre, & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum púnice mammon dícitur.

Lectio viii.

SEd qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, & álterum díliget, id est Deum: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Patiétur enim durum & perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditáte implicátus, súbditur diábolo, & non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum? Sed tamen pátitur.

Lectio ix.

IDeo, inquit, dico vobis, non habére solicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis: ne forte, quamvis jam supérflua non quærántur propter ipsa necessária cor duplicétur, & ad ipsa conquirénda nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur, idest, ut cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus, & ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona.

Nolíte solíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit, allelúja.

Ad Magnificat, Antiphona.

Quærite primum regnum Dei & justítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis, allelúja.

DOMINICA XV. post Pentecosten. Oratio.

ECclésiam tuam, Dómine, miserátio continuáta mundet & múniat: & quia sine te non potest salva consístere, tuo semper múnere gubernétur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.
Serm. 44. de verbis Domini, circa initium.

DE júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua; de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore, illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge qui dormis, & exúrge a mórtuis, & illuminábit te Christus.

Lectio viii.

TRes autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spiritáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

Lectio ix.

QUemádmodum qui videt litteras in códice óptime scripto, & non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; & est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem & laudat artificium, & capit intelléctum: ille útique, qui non solum vidére quod commúne est ómnibus, potest; sed étiam légere: quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, & non intellexérunt quid sibi vellent, & quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum; quia facta sunt: álii vero & facta miráti, & intelléсta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus. Te Deum laudámus. 15.

Ad Benedictus, Antiphona. Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim: & ecce defúnctus efferebátur filius únicus matris suæ.

Ad Magnificat, Antiphona. Prophéta magnus surréxit in nobis, & quia Deus visitávit plebem suam.

DOMINICA XVI. post Pentecosten.

Oratio.

TUa nos, quæsumus, Dómine, grátia semper & prævéniat, & sequátur, ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dnm.

PRO-

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA MAJI.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

¶ Notandum, quod subsequentia Officia Sanctorum tam Duplicia, quam Semiduplicia, a die iv. Maji usque ad diem xvii. inclusive, ponuntur ut translata, quia sæpe, ob occurrentia Festorum Mobilium, contingit vel unum, vel aliud ex iisdem recitari post Dominicam SS. Trinitatis.

DIE IV. MAJI.

In festo S. Monicæ Viduæ, Duplex.

Omnia dicuntur de Communi nec Virg. nec Martyr. præter ea, quæ hic habentur propria: quod & in similibus servetur tam de Apostolis, quam de Martyribus & Confessoribus, ac Virginibus, nisi aliud assignetur.

Oratio.

DEus mœréntium consolátor, & in te sperántium salus, qui beátæ Mónicæ pias lácrymas in conversióne filii sui Augustíni misericórditer suscepísti: da nobis utriúsque intervéntu peccáta nostra deploráre, & grátiæ tuæ indulgéntiam inveníre. Per Dóminum.

In i. Nocturno, leguntur lectiones de Script. occurr. quod & in aliis Festis servatur, quando in i. Nocturno non assignantur aliæ Lectiones.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

MOnica, sancti Augustíni dupliciter mater, quia eum & mundo, & cælo péperit; maríto mórtuo, quem senectúte contéctum Jesu Christo conciliávit, castam & opéribus misericórdiæ exércitam viduitátem agébat; in assiduis vero ad Deum oratiónibus pro filio, qui in Manichæórum sectam incíderat, lácrymas effundébat: quem étiam Mediolánum secúta est: ubi ipsum frequénter hortabátur, ut ad Epíscopum Ambrósium se conférret. Quod cum ille fecísset, ejus & públicis concriónibus, & privátis collóquiis Cathólicæ fidei veritátem edóctus, ab eódem baptizátus est.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

MOx in Africam redeúntes, cum ad Ostia Tiberína constitissent, íncidit in febrim. Quo in morbo cum eam quodam die ánima defecísset: ut se collégit, Ubi, inquit, eram?

Et adstántes intuens: Pónite hic matrem vestram: tantum vos rogo, ut ad altáre Dómini meminéritis mei. Nono autem die beáta múlier ánimam Deo réddidit: Ejus corpus ibi in Ecclésia sanctæ Aureæ sepúltum est: quod póstea Martíno quinto summo Pontífice Romam translátum, in Ecclésia sancti Augustíni honorífice cónditum est.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Ex lib. 9. Confess. Cap. 12.

Lectio vi.

SUbdit vero Augustínus de matris morte dísserens: Neque enim decére arbitrabámur funus illud quéstubus lacrymósis, gemitibúsque celebráre, quia illa nec mísere, nec omníno moriebátur: hoc & documéntis morum ejus, & fide non ficta, rationibúsque certis tenebámus. Atque inde paulátim reducébam in prístinum sensum ancíllam tuam, conversationémque ejus piam in te, & sanctam, in nos blandam atque morígeram, qua súbito destitútus sum, & líbuit flere de illa, & pro illa: & si quis peccátum invénerit, flevísse me matrem meam exígua parte horæ, matrem óculis meis mórtuam, quæ me multos annos fléverat, ut óculis suis víverem, non irrídeat; sed pótius, si est grandi charitáte, pro peccátis meis fleat ipse ad te Patrem ómnium fratrum Christi tui.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudabitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Ibat Jesus in civitátem, quæ vocátur Naim, & ibant cum eo discípuli ejus, & turba copiósa. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 44. de Verbis Domini, circa initium.

DE júvene illo resuscitáto gavísa est mater vídua: de homínibus in spíritu quotídie suscitátis gaudet mater Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore, illi autem mente. Illíus mors visíbilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisíbilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non díceret: Surge, qui dormis, & exúrge a mórtuis, & illuminábit te Christus.

℟. Os

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus; considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit. ℣. Gustávit, & vidit, quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et.

Lectio viij.

TRes autem mórtuos invenímus a Dómino resuscitátos visibíliter, míllia invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dicit: Multa ália fecit Jesus, quæ si scripta essent, árbitror totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea, quæ faciébat corporáliter, étiam spirituáliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus. ℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dñi mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. Glória Patri. Quem vidi.

Lectio ix.

QUemádmodum qui videt lítteras in códice óptime scripto, & non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admírans ápicum pulchritúdinem; sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit; & est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem & laudat artifícium, & capit intelléctum; ille útique, qui non solum vidére, quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere: quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, & non intellexérunt quid sibi vellent, & quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii vero & facta miráti, & intelllécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus. Te Deum laudámus. 15. In secundis Vesperis fit a cap. de seq. com. præc.

DIE V. MAJI.

In festo S. Pii quinti Papæ & Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

In Hymn. Iste Conféssor, mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui ad conteréndos Ecclésiæ tuæ hostes, & ad divínum cultum reparándum, beátum Pium Pontíficem máximum elígere dignátus es: fac nos ipsíus defendi præsídiis, & ita tuis inhærére obséquiis, ut ómnium hóstium superátis

rátis insídiis, perpétua pace lætémur. Per Dóminum. Et fit comm. S. Monicæ, Añ. Manum suam. ℣. Diffúsa est. cv. Oratio. Deus mœréntium. 307.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PIus in óppido Insúbriæ, quod Boscum vocant, natus, sed e Bonónia oriúndus ex nóbili Ghisleriórum família, cum quatuórdecim esset annórum, Ordinem Prædicatórum ingréssus est. Erat in eo admirábilis patiéntia, profúnda humílitas, summa vitæ austéritas, contínuum oratiónis stúdium, & reguláris observántiæ, ac divíni honóris ardentíssimus zelus. Philosophíæ vero ac Theologíæ incúmbens, ádeo in iis excélluit, ut illas docéndi munus magna cum laude per multos annos exercúerit. Sacras conciónes plúribus in locis cum ingénti auditórum fructu hábuit. Inquisitóris officium inviolábili ánimi fortitúdine diu sustínuit; multásque civitátes, non sine vitæ discrímine, ab hæresi tunc grassánte immúnes servávit. ℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

A Paulo quarto, cui ob exímias virtútes, charíssimus erat, ad Nepesínum & Sutrínum Episcopátum promótus, & post biénnium inter Románæ Ecclésiæ Presbyteros Cardináles adscríptus fuit. Tum ad Ecclésiam Montis Regális in Subalpínis a Pio quarto translátus, cum plures in eam abúsus irrepsísse cognovísset, totam Diœcésim lustrávit, rebúsque compósitis Romam revérsus, gravíssimis expediéndis negótiis applicátus, quod justum erat Apostólica libertáte, & constántia decernébat. Mórtuo autem Pio, præter ómnium expectatiónem eléctus Póntifex, nihil in vitæ ratióne, excépto exterióri hábitu, immutávit. Fuit in eo religiónis propagándæ perpétuum stúdium, in Ecclesiástica disciplína restituénda indeféssus labor, in extirpándis erróribus assídua vigilántia, in sublevándis egéntium necessitátibus indeficiens beneficéntia, in Sedis Apostólicæ júribus vindicándis robur invíctum. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea:* Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

SElímum Turcárum tyránnum multis elátum victóriis, ingénti comparáta classe, ad Echínadas ínsulas non tam armis, quam tu-

fusis ad Deum précibus devícit. Quam victóriam ea ipsa hora, qua obténta fuit, Deo reveláte, cognóvit, suísque familiáribus indicávit. Dum vero novam in ipsos Turcas expeditiónem moliretur, in gravem morbum incidit, & acerbíssimis dolóribus patientíssime tolerátis, ad extréma devéniens, cum Sacraménta de more suscepísset ánimam Deo placidíssime réddidit, anno millésimo quingentésimo septuagésimo secúndo, ætátis suæ sexagésimo octávo, cum sedísset annos sex, menses tres, dies vigínti quátuor. Corpus ejus in Basílica sanctæ Maríæ ad Præsépe summa fidélium veneratióne cólitur, multis a Deo ejus intercessióne patrátis miráculis. Quibus rite probátis, a Climénte undécimo Pontífice Máximo Sanctórum número adscríptus est.
℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.
In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evan. Homo péregre, ut in Communi Confess. Pontif. Iv.
Vesperæ de S. Joanne ante portam Latinam, cum commemoratione S. Pii.

DIE VI. MAJI.

In festo S. Joannis ante portam Latinam. Dupl. maj.
Omnia de Communi Apostolorum, præter illa, quæ hic sunt propria.
Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Aña. In ferventis ólei dólium missus beátus Joánnes Apóstolus, divína se protegénte grátia illæsus exívit. Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia nos úndique mala nostra pertúrbant: præsta, quæsumus, ut beáti Joánnis Apóstoli tui & Evangelístæ, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.
Deinde fit commem. sancti Pii quinti, Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cæléstia regna gloriósus migrávit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Deus, qui ad conteréndos. ut supra 309.
Lectiones i. Nocturni erunt sequentes, nisi eo tempore legatur de libro Apocalypsis, vel de ejus Epistolis; tunc enim ponuntur Lectiones eo die occurrentes.

In primo Nocturno.
Incipit Epístola prima beáti Joánnis Apóstoli.
Lectio i. Cap. 1.

Quod fuit ab inítio, quod audívimus, quod vídimus óculis nostris, quod perspéximus, & manus nostræ contrectavérunt de verbo vitæ: & vita manifestáta est,

est, & vídimus, & testámur, & annuntiámus vobis vitam ætérnam, quæ erat apud Patrem, & appáruit nobis: quod vídimus, & audívimus, annuntiámus vobis, ut & vos societátem habeátis nobíscum; & societas nostra sit cum Patre, & cum Filio ejus Jesu Christo. Et hæc scríbimus vobis, ut gaudeátis, & gáudium vestrum sit plenum: Et hæc est annuntiátio quam audívimus ab eo, & annuntiámus vobis: Quóniam Deus lux est, & ténebræ in eo non sunt ullæ. ℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem; ut filii lucis sitis. Estóte. Lectio ii.

SI dixérimus, quóniam societátem habémus cum eo, & in ténebris ambulámus, mentímur, & veritátem non fácimus. Si autem in luce ambulámus, sicut & ipse est in luce, societátem habémus ad invicem, & sanguis Jesu Christi Filii ejus emúndat nos ab omni peccáto. Si dixérimus, quóniam peccátum non habémus: ipsi nos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Si confiteámur peccáta nostra, fidélis est & justus, ut remittat nobis peccáta nostra, & emúndet nos ab omni iniquitáte. Si dixérimus quóniam non peccávimus, mendácem fácimus eum, & verbum ejus non est in nobis. ℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii. Cap. 2.

FIlíoli mei, hæc scribo vobis, ut non peccétis. Sed & si quis peccáverit, advocátum habémus apud Patrem, Jesum Christum justum: & ipse est propitiátio pro peccátis nostris, non pro nostris autem tantum, sed étiam pro totíus mundi. Et in hoc scimus, quóniam cognóvimus eum, si mandáta ejus observémus. Qui dicit se nosse eum, & mandáta ejus non custódit, mendax est, & in hoc véritas non est. Qui autem servat verbum ejus, vere in hoc cháritas Dei perfécta est, & in hoc scimus quóniam in ipso sumus. Qui dicit se in ipso manére, debet, sicut ille ambulávit, & ipse ambuláre. ℟. Dum stetéritis ante reges & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur enim. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

Ex libro Sancti Hierónymi Presbyteri, contra Joviniánum.

Lib. 1. Lectio iv.

JOánnes Apóstolus unus ex discípulis Dómini, qui mínimus natu tráditur fuisse inter Apóstolos, & quem fides Christi vírginem repérerat, virgo permánsit: & ideo plus amatur a Dómino, & recúmbit super pectus Jesu: & quod Petrus qui uxórem habúerat, interrogáre non audet, illum rogat, ut intérroget: & post resurrectiónem, nuntiánte María Magdaléne, quod Dóminus resurrexísset, utérque cucúrrit ad sepúlchrum, sed ille prævénit; cumque essent in navi, & piscaréntur in lacu Genésareth, Jesus stabat in líttore, nec sciébant Apóstoli quem vidérent: solus virgo vírginem agnóscit, & dicit Petro: Dóminus est. ℞. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio v.

FUit autem Joánnes, & Apóstolus & Evangelista, & Prophéta. Apóstolus, quia scripsit ad Ecclésias ut Magíster: Evangelísta, quia librum Evangélii cóndidit, quod excépto Matthæo, álii ex duódecim Apóstolis non fecérunt: Prophéta, vidit enim in Patmos ínsula, in qua fúerat a Domitiáno Príncipe ob Dómini martyrium relegátus, Apocalypsim infiníta futurórum mystéria continéntem. Refert autem Tertulliánus, quod Romæ missus in fervéntis ólei dólium, púrior & vegétior exíverit, quam intráverit. ℞. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

SEd & ipsum ejus Evangélium multum distat a céteris. Matthæus quasi de hómine íncipit scríbere: Liber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham: Lucas a sacerdótio Zachariæ: Marcus a Prophetía Malachíæ & Isaíæ. Primus habet fáciem hóminis, propter genealogíam: secúndus fáciem vítuli, propter sacerdótium: tértius fáciem leónis, propter vocem clamántis in desérto: Paráte viam Dómini: rectas fácite sémitas ejus. Joánnes vero noster quasi áquila ad supérna volat,

lat, & ad ipsum Patrem pérvenit, dicens: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deū, & Deus erat Verbum. ℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipū, meruérunt pręmia ætérna: *Modo coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans, & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb. Lib. 3. Comment. in Matth. cap. 20.

UNde opiniónem regni habet mater filiórum Zebedæi, ut cum Dóminus dixerit: Fílius hóminis tradétur princípibus sacerdótum, & Scribis, & condemnábunt eum morte, & tradent Géntibus ad illudéndum, & flagellándum, & crucifigéndum: & ignomíniam passiónis timéntibus discípulis nuntiáret, illa glóriam póstulet triumphántis? Hæc, ut reor, ex causa, quia post ómnia díxerat Dóminus: Et tértia die resúrget; putávit eum múlier, post resurrectiónem, illico regnatúrum, & hoc quod in secúndo advéntu promíttitur, in primo esse compléndum: & aviditáte feminea præséntia cupit, immemor futurórum. ℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Calicem.

Lectio viii.

MAter póstulat, & Dóminus discípulis lóquitur: intélligens preces ejus ex filiórum descéndere voluntáte. Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum? Cálicem in Scriptúris divínis passiónem intellígimus, juxta illud: Pater, si possíbile est, tránseat a me calix iste. Et in Psalmo: Quid retríbuam Dómino pro ómnibus, quæ retríbuit mihi? Cálicem salutáris accípiam, & nomen Dómini invocábo. Statímque infert quis iste sit calix: Pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórū ejus. ℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

QUæritur, quómodo cálicem martyrii filii Zebedæi, Jacóbus vidélicet & Joánnes biberint; cum Scriptú-

plúra narret, Jacóbum tantum Apóstolum ab Heróde cápite truncátum, Joánnes autem própria morte vitam finíerit. Sed si legámus Ecclesiásticas históriás, in quibus fertur, quod & ipse propter martyrium sit missus in ferventis ólei dólium, & inde ad suscipiéndam corónam Christi athléta processerit, statímque relegátus in Patmos ínsulam sit: vidébimus martyrio ánimum non defuisse, & bibisse Joánnem cálicem confessiónis, quem & tres púeri in camíno ignis bibérunt, licet persecútor non fúderit sánguinem.

Te Deum laudámus. 15.

In secundis Vesp. fit commemoratio S. Stanislai.

DIE VII. MAJI.

In festo S. Stanislai Episc. & mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ sequuntur. Oratio.

DEus, pro cujus honóre gloriósus Póntifex Stanisláus gládiis impiórum occúbuit: præsta, quæsumus, ut omnes, qui ejus implórant auxílium, petitiónis suæ salutárem consequántur efféctum. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scr. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

STanisláus Polónus, apud Cracóviam nóbili génere natus, & piis paréntibus, qui ántea per annos trigínta stériles, illum a Deo précibus impetrárunt, ab ineúnte ætáte futúræ sanctitátis spécimen dedit. Adoléscens bonis ártibus óperam navávit, multúmque in sacra Canónum & Theologíæ doctrína profécit. Paréntibus mórtuis, amplum patrimonium paupéribus distríbuit, vitæ monásticæ desidério. Sed Dei providéntia Canónicus Cracoviénsis, & concionátor factus a Lampérto Epíscopo, in ejus póstea locum, quamvis invítus, sufficitur. Quo in múnere, ómnium pastorálium virtútum laude, & præcípue misericórdia in páuperes enítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

ERat tum Polóniæ rex Bolesláus, quem gráviter offéndit, quod illíus notam libídinem públice arguébat. Quare in solémni regni convéntu Stanisláum per calúmniam in judícium coram se vocári curat, tamquam pagum occupáret, quem Ecclésiæ suæ nómine coémerat. Quod cum neque tábulis probáre posset, & testes veritátem dícere timérent, spondet Epíscopus, se Petrum pagi venditórem, qui triénnio ante obíerat, intra dies tres in judícium adductúrū. Conditióne cum risu accépta, vir

Dei toto triduo jejúniis,& orationi incúmbit: ipso sponsiónis die post oblátum Missæ sacrificium, Petrum e sepúlchro súrgere jubet: qui statim redivívus, Epíscopum ad régium tribúnal eúntem séquitur, ibíque rege, & céteris stupóre attónitis, de agro a se véndito,& prétio rite sibi ab Epíscopo persolúto testimónium dicit, atque iterum in Dómino obdormívit.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

AT Bolesláum frustra sæpe admónitum, Stanisláus tandem a fidélium communióne rémovet. Ille iracúndia furens, mílites in Ecclésiam immíttit, ut sanctum Epíscopum confódiant: qui ter conáti, occúlta vi, tértio divínitus sunt depúlsi. Postrémo ímpius rex Sacerdótem Dei hóstiam immaculátam ad altáre offeréntem sua manu obtrúncat; corpus membrátim concísum,& per agros projéctum áquilæ a feris mirabíliter deféndunt. Mox Canónici Cracoviénses sparsa membra noctúrni de cælo splendóris indício cólligunt, & suis locis apte dispónunt; quæ súbito ita inter se copuláta sunt, ut nulla vúlnerum vestígia extárent. Multis prætérea miráculis servi sui sanctitátem Deus declarávit post ejus mortem: quibus permótus Innocéntius quartus summus Póntifex, illum in Sanctórum númerum rétulit.
℟. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.
In tertio Noct. Homil. in Evang. Si quis venit ad me. de Communi unius Martyris primo loco. xxvii.
Vesp. de seq. comm. præced.

DIE VIII. MAJI.

In Apparitione S. Michaelis Archangeli. Dúplex maj.

Ad Vesperas, Antiphona, Stetit Angelus. cum reliq. de Laudib. 326. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus, quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni: qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Hymnus.

TE splendor, & virtus Patris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudémus inter Angelos.
Tibi mille densa míllium

Du-

Ducum coróna militat:
Sed éxplicat victor Crucem
Míchael salútis signifer.
Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Cæléſti ab arce fúlminat.
Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos Prín-
cipem:
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.
Patri, simúlque Filio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi.
℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ad Magnificat, Antiphona. Dum sacrum mystérium cérneret Joánnes, Archángelus Míchael tuba cécinit: Ignósce, Dñe Deus noster, qui áperis librum, & solvis signácula ejus, allel. Oratio.

Deus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius, ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Stanislai, Antiphona. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.
℣. Justus ut palma florébit:
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, pro cujus honóre. ut supra. 315.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Archangelórum Dóminum, * Venite adorémus.
Psal Venite, exultémus. 2.
Hymnus. Te splendor. 316.

In primo Nocturno, Añ. Concússum est mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael descendébat de cælo. Psalmus 8.

Domine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infantium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiphona. Concússum est mare, & contrémuit terra, ubi Archángelus Míchael de-

descendébat de cælo.

Aña. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim, & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant. Psalmus 10.

IN Domino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránsmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dñs in cælo sedes ejus.

Oculi ejus in páuperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat justum, & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, & sulphur, & spíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, & justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Antiph. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim, & Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Aña. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dñi de manu Angeli. Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbriũ non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi. ℟. Habens thuríbulum áureum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 7.

ASpiciébam, donec throni pósiti sunt; & antíquus diérum sedit; vestiméntum ejus cándidum quasi nix, & capilli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis; rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Míllia míllium ministrábant ei, & décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, & libri apérti sunt. Aspiciébam propter vocem sermónum grándium, quos cornu illud loquebátur, & vidi, quóniam inter-

terfécta esset béstia, & períisset corpus ejus; & tráditum esset ad comburéndum igni. ℟. Factum est siléntium in cælo, dum committeret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor, & virtus omnipoténti Deo. ℣. Míllia míllium ministrábant ei, & décies centéna míllia assistébant ei. Audíta.

Lectio ii. Cap. 10.

DIe autem vigésima, & quarta mensis primi eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce vir unus vestítus líneis, & renes ejus accíncti auro obrízo, & corpus ejus quasi chrysólitus, & fácies ejus velut spécies fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens: & bráchia ejus, & quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis, & vox sermónũ ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius irruit super eos, & fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandẽ hanc: & non remánsit in me fortitúdo, sed & spécies mea immutáta est in me, & emárcui, nec hábui quidquam vírium. ℟. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua: & data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. ℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, & confitebor nómini tuo, Dómine. Et ascéndit.

Lectio iii.

ET audívi vocem sermónum ejus: & áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, & vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, & eréxit me super génua mea, & super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum, ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua, & ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti, & uno diébus, & ecce Míchael unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, & ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem, ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc vísio in dies. ℟. In conspéctu Angelórum psallam tibi, & adorábo ad templum sanctum tuum; * Et confitébor nómini tuo, Dó-

Dómine. ℣. Super misericórdia tua, & veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et confitébor.
Glória Patri. Et confitébor.
In ii. Noct., Aña. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei. Psal. 18.
CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me:* & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Michael Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.
Antiph. Michael prǽpositus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.
Psalmus 23.
DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fa-

fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiph. Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.
Aña. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini: proptérea decórem índuit te Dóminus. Psalmus 33.
BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dñm, & exaudívit me:* & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum:* & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum:* & erípiet eos.
Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dñi super justos:* & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima:* & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dñi: proptérea decórem índuit te Dóminus.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.

Lectio iv.

BEátum Michaélem Archángelum sæpius homínibus apparuísse, & sacrórum librorum auctoritáte, & véteri Sanctórum traditióne comprobátur. Quámobrem multis in locis facti memória celebrátur. Eum ut olim synagóga Judæórum, sic nunc custódem & patrónum Dei venerátur Ecclésia. Gelásio autem primo Pontífice máximo, in Apúlia in vértice Gargáni montis, ad cujus radíces íncolunt Sipontíni, Archángeli Michaélis fuit illústris apparítio.
℟. Hic est Míchael Archángelus, princeps milítiæ Angelorum: * Cujus honor præstat beneficia populórum, & orátio perdúcit ad regna cælórum.
℣. Archángelus Míchael præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives. Cujus honor.

Lectio v.

FActum est enim, ut ex grégibus armenrórũ Gargáni cujúsdam taurus longe discéderet: quem diu conquisítum in áditu spelúncæ hæréntem invenérunt. Cum vero quidam ex illis, ut taurum configeret, sagíttam emisísset, retórta sagítta in ipsum récidit sagittárium. Quæ res, cum præséntes, ac deínceps céteros tanto timóre affecísset, ut ad eam spelúncam própius accédere nemo audéret, Sipontíni Epíscopum cónsulunt: qui, indícto trium diérum jejúnio & oratióne, rem a Deo respóndit quæri oportére.
℟. Venit Míchael Archángelus cum multitúdine Angelórum, cui trádidit Deus animas Sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísum exultatiónis.
℣. Emítte, Dñe, Spíritum sanctum tuum de cælis, spíritum sapiéntiæ & intelléctus. Ut perdúcat.

Lectio vi.

POst tríduum Míchael Archángelus Epíscopum monet, in sua tutéla esse eum locum, eóque indício demonstrásse, velle ibi cultũ Deo in sui & Angelórum memóriam adhibéri. Quare Epíscopus una cum cívibus ad eam spelúncam ire pergit. Quam cum in templi cujúsdam similitúdinem conformátam vidíssent, locum illum divínis officiis celebráre cœpérunt, qui multis póstea miráculis illustrátus est. Nec ita multo post Bonifácius Papa Romæ in summo Circo sancti Michaélis Ecclésiam dedicávit tértio Kaléndas Octóbris, quo die étiam ómnium Angelórum memóriam Ecclésia célebrat. Hodiérnus autem dies Archángeli Michaélis apparitióne consecrátus est.
℟. In témpore illo consúrget Míchael, qui stat pro filiis ve-

vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit ex quo Gentes esse cœpérunt usque ad illud. ℣. In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et véniet. Glória Patri. Et véniet.

In tertio Nocturno, Aña. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allel.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dñs, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Lætentur cæli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Iudicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Antiph. Angelus Archángelus Míchael, Dei núntius pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Aña. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini. Psalm. 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli

geli ejus : * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt filiæ Judæ,* propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram : * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum : * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo : * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino : * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Aña. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre áureum, quod est ante óculos Dómini.
Antiph. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam. Psalmus 102.
BEnedic ánima mea Dómino : * & ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.
Benedic ánima mea Dómino : * & noli oblivísci omnes retributiónes ejus.
Qui propitiátur ómnibus iniquitátibus tuis : * qui sanat omnes infirmitátes tuas.
Qui rédimit de intéritu vitam tuam : * qui corónat te in misericórdia, & miseratiónibus.
Qui replet in bonis desidérium tuum : * renovábitur, ut áquilæ, juvéntus tua.
Fáciens misericórdias Dóminus, * & judícium ómnibus injúriam patiéntibus.
Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israel voluntátes suas.
Miserátor, & miséricors Dóminus : * longánimis, & multum miséricors.
Non in perpétuum irascétur : * neque in ætérnum comminábitur.
Non secúndum peccáta nostra fecit nobis : * neque secúndum iniquitátes nostras retríbuit nobis.
Quóniam secúndum altitúdinem cæli a terra, * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.
Quantum distat ortus ab occidénte : * longe fecit a nobis iniquitátes nostras.
Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se : * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.
Recordátus est, quóniam pulvis sumus : * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.
Quóniam spíritus pertransíbit in illo, & non subsístet : * & non cognóscet ámplius locum suum.
Misericórdia autem Dñi ab ætérno, * & usque in ætérnum super timéntes eum.
Et justítia illíus in fílios filiórum, * his, qui servant testaméntum ejus :
Et mémores sunt mandatórum ipsíus, * ad faciéndum ea.
Dóminus in cælo parávit sedem suam; * & regnũ ipsíus ómni-

ómnibus dominábitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * minístri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bénedic ánima mea Dómino.

Añã. Multa magnália de Michaéle Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.

℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homilia S. Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. can. 18.

NOn nisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cælórum Dñs docet: idest per simplicitátem puerílem vitia córporũ nostrórum animæque revocánda. Púeros autem, credéntes omnes per audiéntiæ fidẽ nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum négligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, & quod áudiunt, verum habent. Reverténdum igitur est ad simplicitátem infántium: quia in ea collocáti, spéciem humilitátis Domínicæ circumferémus.

℟. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte, & timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureũ in manu sua. Angelus.

Bño. Quorũ festum cólimus.

Lectio viii.

VÆ huic mundo ab scándalis. Humílitas passiónis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humána, quod sub deformitáte crucis, ætérnæ glóriæ Dñm nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepísse Christum? Ideo vero necésse esse, ait, veníre scándala: quia ad sacraméntum reddéndæ nobis æternitátis, omnis in eo passiónis humílitas esset expléndа.

℟. Míchael Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei, * Stetit in auxílium pro animábus justis.

℣. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Stetit. Glória Patri. Stetit.

Lectio ix.

VIdéte, ne contemnátis unum de pusíllis istis, qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mutui amóris impósuit, ad eos præcipue, qui ve-

vere in Dño credidíssent. Pusillórum enim Angeli quotídie Deum vident; quia Fílius hóminis venit salváre, quæ pérdita sunt. Ergo & Fílius hóminis salvat, & Deum Angeli vident,& Angeli pusillórum præsunt fidélium oratiónibus. Præésse Angelos absolúta auctóritas est. Salvatórum ígitur per Christum oratiónes Angeli quotídie Deo ófferunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria ac postulatiónes ad ætérnum & invisíbilem Deum ambitióso Angelórum famulátu, ac ministério pervehúntur.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

STetit Angelus juxta arã templi, habens thuríbulum áureum in manu sua. Psal. Dóminus regnávit: cum reliq. de Domínica. 15.

Aña. Dum præliarétur Míchael Archángelus cum dracóne, audíta est vox dicéntiũ: Salus Deo nostro, allelúja.

Aña. Archángele Míchael, constítui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

Aña. Angeli Dómini Dñm benedícite in ætérnum.

Antiph. Angeli, Archángeli, Throni, & Dominatiónes, Principátus, & Potestátes, Virtútes cælórum, laudáte Dóminum de cælis, allel.

Capitulum. Apoc. 1.

SIgnificávit Deus, quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelũ suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

CHriste, sanctórum decus Angelórum,
Gentis humánæ Sator & Redémptor,
Cælitũ nobis tríbuas beátas
Scándere sedes.

Angelus pacis Míchael in ædes
Cælitus nostras véniat, serénæ
Auctor ut pacis lacrymósa in orcum
Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut hostes
Pellat antíquos, & amíca cælo,
Quæ triumphátor státuit per orbem,
Templa revísat.

Angelus nostræ médicus salútis
Adsit e cælo Ráphael, ut omnes
Sanet ęgrótos dubiósque vitę
Dírigat actus.

Virgo, Dux pacis, Genitríxque lucis,
Et sacer nobis Chorus Angelórum
Semper assístat, simul & micántis
Régia cæli.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Patris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem
Glória mundum. Amen.

℣. Stetit Angelus juxta aram tem-

templi. ℣. Habens thurĩbulum áureum in manu sua.
Ad Benedictus, Antiphona.
Factum est siléntium in cælo, dum draco committeret bellum, & Míchael pugnávit cum eo, & fecit victóriam, allelúja. Oratio.
DEus, qui miro órdine Angelórum ministéria, hominúmque dispénsas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cælo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum nostrum.
Ad Tertiam, Antiphona.
Dum præliarétur.
Capit. Significávit Deus. ut supra. 326.
℟. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit.
℣. Habens thuríbulum áureum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.
℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini.
℟. De manu Angeli.
Ad Sextam, Antiphona.
Archángele Míchael.
Capitulum. Apoc. 5.
AUdívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum, & erat númerus eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.
℟. br. Ascéndit fumus arómatum, * In conspéctu Dñi. Ascéndit. ℣. De manu Angeli. In conspéctu.
Glória Patri. Ascéndit.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.
Ad Nonam, Antiphona.
Angeli, Archángeli.
Capitulum. Apoc. 12.
FActum est prælium magnum in cælo. Míchael, & Angeli ejus præliabántur cum dracóne, & draco pugnábat, & ángeli ejus: & non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cælo.
℟. br. In conspéctu Angelórum, * Psallam tibi, Deus meus. In conspéctu.
℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Psallam tibi.
Glória Patri. In conspéctu.
℣. Adoráte Deum.
℟. Omnes Angeli ejus.
In secundis Vesperis, Aña. Stetit Angelus. cum reliq. de Laudib. 326. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Domin. ca. 117. & loco ult. Psalm. Confitébor tibi, Dómine, in toto corde meo: * quóniam audísti. 130.
Capitul. Significávit Deus.
Hymnus. Te splendor. ut supra in primis Vesp. 316.
℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Deus meus.
℟. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.
Ad Magnificat, Antiphona.
Princeps gloriosíssime, Míchael Archángele, esto memor nostri; hic, & ubíque semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allel.

Oratio. Deus, qui miro órdine. ut supra. 327.
Deinde fit comm. seq. Festi.

DIE IX. MAJI.

In festo S.Gregorii Nazianz. Episc. & Conf. Duplex.
Omnia de Communi Conf. Pontificis, præter sequentia.
In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus, & dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.
Ad Magnificat in utrísque Vesp. Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Gregóri, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Filium Dei. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Gregórium minístrum tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

GRegórius, nóbilis Cáppadox, ex singulári divinárum litterárum sciéntia Theólogi cognómen consecútus, Naziánzi in Cappadócia natus, Athénis in omni disciplinárum génere una cum sancto Basílio erudítus, ad stúdia sacrárum litterárum se convértit, in quibus se in cœnóbio per áliquot annos exercuérunt, illárum senténtiam non ex próprio ingénio, sed ex majórum ratióne, & auctoritáte interpretántes. Qui cum doctrína, & vitæ sanctitáte florérent, vocáti ad munus prædicándæ Evangélicæ veritátis, plúrimos Jesu Christo filios peperérunt.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

GRegórius igitur aliquándo domum revérsus, primum Sasimórum Epíscopus creátus est, deínde Nazianzénam Ecclésiam administrávit. Tum Constantinópolim ad eam regéndam Ecclésiam accersítus, cum civitátem hæresum purgátam erróribus ad Cathólicā fidem reduxísset, quod ei summum ómnium amórem conciliáre debébat, multórum parávit invídiam. Itaque cum inter Epíscopos magna proptérea esset facta sedítio, sponte cedens Episcopátu, illud Prophétæ dictum usurpávit: Si propter me commóta est ista tempéstas, dejícite me in mare, ut vos jactári desinátis. Quare Naziánzum revérsus, cum illi Ecclésiæ Euláliū præficiéndum curásset, totum se ad contemplatiónem, & scriptiónem divinárum rerum cóntulit.
℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum

ctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

SCripsit autem multa & solúta oratióne, & vérsibus, mirábili pietáte, & eloquéntia, quibus doctórum hóminum, sanctorúmque judício id assecútus est, ut nihil in illis, nisi ex veræ pietátis & cathólicæ religiónis régula reperiátur: nemo quidquam jure vocáre possit in dúbium. Consubstantialitátis Fílii fuit acérrimus propugnátor. Ut autem vitæ laude nemo ei præpósitus est; sic & oratiónis gravitáte omnes fácile superávit. In iis scribéndi, ac legéndi stúdiis ruri vitam Mónachi exércens, Imperatóre Theodósio, ad cæléstem vitam sénio conféctus migrávit.
℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.
In iii. Nocturno, Homilia S. Augustini Episcopi in Evang. Vos estis sal terræ. de Communi Doct. lxiii.
In ii. Vesp. fit comm. Festi seq. & SS. mart. Gordiani, &c.

DIE X. MAII.

In festo S. Antonini Episc. & Confess. Semid.

Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter ea quæ sequuntur.
Aña. Sacérdos & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.
℣. Amávit eum Dñs, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Oratio.

SAncti Antoníni, Dómine, Confessóris tui, atque Pontíficis méritis adjuvémur: ut sicut te in illo mirábilem prædicámus; ita in nos misericórdem fuisse gloriémur. Per Dóminum.
Pro commem. SS. Gordiani & Epimachi martyr. Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beatórum mártyrum tuórum Gordiáni & Epímachi solémnia cólimus; eórum apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.
In Hymno mutetur tertius versus, & dicatur. Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.
In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

ANtonínus Floréntiæ honéstis paréntibus natus, ab ipsa jam puerítia egrégium futúræ sanctitátis spé-

specimen exhibuit. Annum agens sextum décimum, Religiónem Prædicatórum ampléxus, cœpit exinde máximis claréré virtútibus. Otio perpétuum bellum indíxit: post noctúrnum brevem somnum primus matutínis précibus áderat, quibus persolútis réliquum tempus noctis oratiónibus, aut certæ lectióni & scriptióni librórum tribuébat; & si quando importúnior fessis membris somnus obréperet, ad parietem páululum declináto cápite, ac tantísper discússo somno, mox sacras vigílias avídius repetébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Disciplínæ reguláris sui ipsius severíssimus exáctor, carnes, nisi in gravi ægritúdine, numquam edit. Humi, aut in nudo tabuláto cubábat; cilício semper usus, & intérdum zona férrea ad vivam cutem incinctus, virginitátem integérrime semper cóluit. In explicándis consíliis tantæ dexteritátis fuit, ut commúni elógio Antonínus consiliórum dicerétur. Adeo autem in eo humílitas enítuit, ut étiam Cœnóbiis, ac Provínciis præféctus abjectíssima Monastérii officia demississime obíret. Ab Eugénio quarto Florentínus Archiepíscopus renuntiátus, ægérrime tandem, nec nisi Apostólicis minis perterrefáctus, ut Episcopátum accíperet, acquiévit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

In eo múnere vix dici potest, quantum prudéntia, pietáte, charitáte, mansuetúdine, & sacerdotáli zelo excellúerit. Illud mirándum, tantum ingénio valuísse, ut omnes ferme sciéntias per se nullo adhíbito præceptóre absolutíssime didícerit. Tandem post multos labóres, multis étiam éditis insígnis doctrínæ libris, sacra Eucharístia & Unctióne percépta, compléxus Crucifixi imáginem, mortem lætus aspéxit sexto nonas Maji millésimo quadringentésimo quinquagésimo nono. Miráculis vivens & post mortem conspícuus, Sanctórum número adscríptus est ab Adriáno sexto, anno Dómini millésimo quingentésimo vigésimo tértio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est. * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cælé-

cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.
In iii. Noct. Homilia in Evang. Homo péregre. de Communi Confessoris Pontificis. Iv.
Pro SS martyr. Gordiano & Epimacho. Lectio ix.

Gordiánus judex, cum ad eum Januárius Présbyter, ut condemnarétur, sub Juliáno apóstata ductus esset, ab eódem in Christiána fide instrúctus, cum uxóre & quinquagínta tribus áliis ex eádem família Romæ baptizátur. Quare Præféctus, relegáto Januário, Gordiánum a Clementiáno Vicário inclúdi jubet in cárcerem, qui póstea eúmdem Gordiánum vinctum caténis ad se accersítum, cum a fidei propósito deterrére non posset, plumbátis diu cæsum, cápite plecti ímperat. Cujus corpus ante Apóllinis templum cánibus objéctum, noctu a Christiánis via Latína sepelítur in eádem crypta, in quam relíquiæ beáti Epímachi mártyris translátæ fúerant ab Alexandría: ubi is diu propter Christi confessiónem constríctus in cárcere, postrémo combústus, martyrio coronátus est.
Te Deum laudámus. 15.
In Laudibus pro commem. SS. Gordiani, & Epimachi martyr. Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
Oratio. Da, quæsumus. ut supra. 329.

DIE XII. MAJI.

In festo SS. Nerei, Achillei, & Domitillæ virg. atque Pancratii martyrum.
Semiduplex.
Omnia de Communi plurimor. Martyrum, præter sequentia. Oratio.

Semper nos, Dómine, mártyrum tuórum Nérei, Achíllei, Domitíllæ, atque Pancrátii fóveat, quæsumus, beáta solémnitas, & tuo dignos reddat obséquio. Per Dñm nostrum.
In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

Nereus, & Achílleus fratres, eunúchi Fláviæ Domitíllæ, a beáto Petro, una cum ipsa, ejúsque matre Plautílla baptizáti, cum Domitíllæ persuasíssent, ut virginitátem suam Deo consecráret, ab ejus sponso Aureliáno tamquam Christiáni accusáti, ob præcláram fidei confessiónem in Póntiam ínsulam relegántur, ubi ad quæstiónem íterum vocáti, & verbéribus cæsi, mox Tarracínam perdúcti, a Minúcio Rufo equúleo, & flammis cruciáti, cum constánter negárent se a sancto Petro Apóstolo baptizátos, ullis torméntis cogi posse, ut idólis immolárent, secúri percússi sunt, quorum córpora ab Auspício eórum discípulo, & Domitíllæ educató-

catóre, Romam deláta, via Ardeatína sepúlta sunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida: & in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petrã, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

FLávia Domitílla virgo Romána, Titi & Domitiáni Imperatórum neptis, cum sacrum virginitátis velámen a beáto Cleménte Papa accepísset, ab Aureliáno sponso, Titi Aurélii Cónsulis filio, deláta, quod Christiána esset, a Domitiáno Imperatóre in ínsulam Póntiam est deportáta, ubi in cárcere longum martyrium duxit. Demum Tarracínam dedúcta, íterum Christum conféssa, cum semper constántior apparéret, sub Trajáno Imperatóre, júdicis jussu incénso ejus cubículo, una cum Theodóra & Euphrósyna virgínibus & collactáneis suis, gloriósi martyrii cursum confécit, Nonis Maji: quarum córpora íntegra invénta, a Cæsário Diácono sepúlta sunt. Hac vero die duórum fratrum, ac Domitíllæ córpora ex Diaconía sancti Adriáni simul transláta, in ipsórum Mártyrum Basílicam, tituli Fasciolæ, restitúta sunt.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

PAncrátius in Phrygia nóbili génere natus, puer quatuórdecim annórum Romam venit Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus: ubi a Pontífice Románo baptizátus, & in fide Christiána erudítus, ob eámdem paulo post comprehénsus, cum diis sacrificáre constánter renuísset, viríli fortitúdine datis cervícibus, illústrem martyrii corónam consecútus est: cujus corpus Octavílla matróna noctu sústulit, & unguéntis delibútum, via Aurélia sepelívit.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4.

IN illo témpore: Erat quidam régulus, cujus fílius infirmabátur Capharnaum. Et réliqua.

Ho-

Homilía S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 28. habita in Basilica horum SS. Martyrum in die natalis eorum.

QUid est quod Regulus Dóminum rogat, ut ad ejus filium véniat, & tamen ire corporáliter recúsat: ad servũ vero Centuriónis non invitátur, & tamen se corporáliter ire pollicétur? Réguli filio per corporálẽ præséntiam non dignátur adésse, Centuriónis servo non dedignátur occúrrere. Quid est hoc, nisi quod supérbia nostra retúnditur, qui in homínibus non natúram, qua ad imáginem Dei facti sunt, sed honóres,& divítias venerámur? Redémptor vero noster, ut osténderet, quia quæ alta sunt hóminum, despiciénda sunt, & quæ despécta sunt hóminum, despiciénda non sunt: ad filium Réguli ire nóluit,ad servum Centuriónis ire parátus fuit. ℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis:*Quia unus fuit semper spíritus in eis,& una fides. ℣. Ecce quam bonum,& quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio viii.

INcrepáta est ergo supérbia nostra,quæ nescit pensáre hómines propter hómines. Sola, ut díximus, quæ circúmstant homínibus, pensat, natúram non áspicit, honórem Dei in homínibus non agnóscit. Ecce ire non vult Fílius Dei ad filium réguli; & tamen veníre parátus est ad salútem servi. Certe si nos cujúspiã servus rogáret, ut ad eum ire deberémus, prótinus nobis nostra supérbia in cogitatióne tácita respondéret, dicens: Non eas, quia temetípsum degéneras, honor tuus despícitur, locus viléscit. Ecce de cœlo venit, qui servo in terra occúrrere non déspicit: & tamen humiliári in terra contémnimus, qui de terra sumus. ℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

NOlíte ergo intra vosmetípsos pensáre quod habétis, sed quid estis: Ecce mundus, qui dilígitur,fugit. Sancti isti, ad quorum tumbam consístimus, floréntem mundum mentis despéctu calcavérunt. Erat tunc vita longa, salus contínua, opuléntia in rebus, fœcúnditas in propágine, tranquíllitas in diutúrna pace, & tamen cum in seípso floréret, jam in eórum córdibus mundus arúerat. Ecce jam mundus in seípso áruit, & adhuc in córdibus nostris floret. Ubíque mors,ubíque luctus, ubíque desolátio, úndique percútimur, úndique amaritudínibus replémur,& tamen cæ-

cæca mente carnális concupiscéntiæ ipsas ejus amaritúdines amámus, fugiéntem séquimur, labénti inhærémus. Te Deum laudámus. 15.

DIE XIV. MAJI.

Sancti Bonifacii martyris.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui beáti Bonifácii mártyris tui solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum. Lectio ii.

BOnifácius, civis Románus, quod cum Agláe nóbili matróna impudíce versátus esset, tanto illíus intemperántiæ dolóre captus est, ut pœniténtiæ causa se ad conquirénda, & sepeliénda Mártyrum córpora contúlerit. Itaque relíctis peregrinatiónis sóciis, cum Tharsi multos propter Christiánæ fidei professiónē váriis torméntis cruciátos vidísset, illórum víncula osculátus, eos veheménter hortabátur, ut constánter supplícia perférrent, quod brevem labórem sempitérna réquies consecutúra sit. Comprehénsus igitur, férreis úngulis excarnificátus est, cui étiam inter mánuum ungues, & carnem acúti cálami sunt infixi: plūbúmque liquefáctum in os ejus infúsum. Quibus in cruciátibus ea vox tantum Bonifácii audiebátur: Grátias tibi ago, Dómine Jesu Christe, Fili Dei. Lectio iii.

MOx in ollam fervéntis picis, demísso cápite conjéctus est, unde cum inviolátus exísset, ira incénsus judex, eum secúri pércuti jubet. Quo témpore magnus terræmótus factus est; ita ut multi infidéles ad Christi Dómini fidem converteréntur. Eum sequénti die quæréntes sócii, cum martyrio affectum cognovíssent, quingéntis sólidis ejus corpus redemérunt, & condítum unguéntis, linteísque involútum, Romam portándum curárunt. Quod factum cum ab Angelo Agláe matróna, quæ & ipsa pœnitens se piis opéribus addíxerat, cognovísset, pródiens óbviam sancto córpori, Ecclésiam ejus nómine ædificávit, in qua corpus sepúltum est nonis Június, cum ejus ánima prídie Idus Maji apud Tharsum Cilíciæ urbem migrásset in cælum, Diocletiáno & Maximiáno Imperatóribus.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XVI. MAJI.

In festo S. Ubaldi Episcopi & Confess. Semiduplex.

Omnia de Commu. Confess. Pontif., præter sequent.

In Hymno. Iste Conféssor, mutatur tertius versus, & dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

AUxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde: & intercessióne beáti Ubáldi Confessóris tui atque Pontíficis contra omnes diáboli nequítias, dégterā super nos tuæ propitiatió-

tiónis exténde. Per Dñm.
In i. Noct. Lect. de Script occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

UBáldus, Eugúbii in Umbria nóbili génere natus, a primis annis pietáte, & lítteris egrégie est institútus, jamque adoléscens, ut uxórem dúceret, sæpe tentátus, numquam tamen a propósito servándæ virginitátis recéssit. Sacérdos effectus, patrimónium suum paupéribus & Ecclésiis distríbuit, & Canonicórum Regulárium Ordinis sancti Augustíni institútū suscípiens, illud in pátriam tránstulit, atque in eo aliquámdiu sanctíssime vixit. Cujus sanctitátis opinióne evulgáta, ab Honório secúndo summo Pontífice, Ecclésiæ Eugubínæ invítus præficitur, & Episcopális consecratiónis múnere decorátur.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo; & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

AD suam itaque revértens Ecclésiam, cum de consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutásset, in omni tamen virtútum génere eo magis eminére cœpit, quo efficácius aliórum étiam salútem verbo, & exémplo procuráret, factus forma gregis ex ánimo. Nam victu parco, vestitu moderáto, léctulo áspero, & paupérrimo, Crucis mortificatiónem júgiter in suo córpore circūferébat, dum inexplébili oratiónis stúdio spíritum quotídie recreáret. Hinc admirábilem illam mansuetúdinem est adéptus, qua gravíssimas injúrias, & contumélias non modo æquanímiter tulit, verum étiam mirífico dilectiónis afféctu persecutóres suos omni benignitátis testimónio complectebátur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

BIénnio ántequam ex hac vita migráret, cum diútinis afflictarétur infirmitátibus, inter acerbíssimos córporis cruciátus, velut aurum in fornáce purgátum, Deo grátias indesinénter agébat. Adveniénte autem sacro Pentecóstes die, cum multis annis Ecclésiam sibi commíssam summa cum laude gubernásset, sanctis opéribus, ac miráculis clarus quiévit in pace. Quem Cæléstínus Papa tértius in Sanctórum númerum rétulit. Ejus virtus præcípue in effugándis spirítibus immúndis elúcet. Corpus vero per tot sǽcula incorrúptum magna fidéliū veneratióne in pátria cólitur, quam non semel a præsénti discrímine liberávit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est,

&

& omnis terra doctrina ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.
In tertio Nocturno, Homil. S.Gregorii Papæ in Evang. Homo péregre proficiscens. de Communi Confess. Pontificis. Iv.
Vesp.de seq.cum.com. præc.

DIE XVII. MAJI.

In festo S. Paschalis Baylon. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter sequentia. Oratio.

DEus,qui beátum Paschálem Confessórem tuum mirífica erga Córporis, & Sánguinis tui sacra mystéria dilectióne decorásti: concéde propítius, ut, quam ille ex hoc divíno convívio spíritus percépit pinguédinem, eámdem & nos percípere mereámur. Qui vivis & regnas.
Et fit comm. S. Ubaldi Ep. Lect.i.Noct.de Script occurr. Si venerit hoc Festum in Feria ii.vel iv. Rogat. Lect. i. Noct. Justus si morte. de eodem Communi. Ixvii.
& dicitur nona Lectio de Homilia dictæ Feriæ ii. vel iv. cum commem. de ea in Laudibus.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

PAschális Báylon, paupéribus,pissque paréntibus in Oppido Turris Formósæ Seguntínæ Diœcésis in Aragónia natus, a téneris annis plura dedit futúræ sanctitátis indícia.Sortítus ánimam bonam,ac rerum cæléstium apprime studiósam, pueritiam atque adolescéntiam in gregis custódiam transégit: quam ille vivéndi ratiónem ídeo præcípue diligébat, quod humilitáti fovéndæ, ac innocéntiæ conservándæ in primis útilem, atque opportúnam judicáret. Erat in victu módicus, in oratióne assíduus, tantáque apud coævos & sócios florébat auctoritáte, & grátia, ut eórum lites compónens, erróres córrigens, ignorántiam erúdiens, ac desídiam éxcitans, velut ómnium parens & magíster, máximo stúdio colerétur, ac amarétur: Beátus étiam tum a plerísque appellátus.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

QUi vero in sæculo, terra nempe desérta, & inaquósa, ádeo felíciter adoléverat, flos conválliũ,plantátus in domo Dómini, mirum ubíque sparsit sanctitátis odórem.Igitur Paschális, arrépto vitæ severióris institúto,atque in Ordine Minórum strictióris observántiæ Discalceatórum cooptátus, ex-

exultávit ut gigas ad curréndam viam suam, totúmque se Dómino excoléndum tradens, dies noctésque cogitábat, qua se ratióne magis ei, magísque conformáret. Ita factum est brevi, ut eum, tamquam Seráphicæ perfectiónis exémplar, ipsi quoque provectióres imitándum sibi propónerent. Ipse autem in húmili serviéntium gradu constitútus, se, velut ómnium peripséma, réputans, árdua quæque, & abjécta domus ministéria, véluti jure quodam peculiári sibi débita, summa cum hilaritáte suscipiébat, & exercébat humilitáte, ac patiéntia pari. Carnem spirítui quandóque reluctári niténtem jugi maceratióne afflictávit, atque in servitútem redégit; spíritum vero assídua sui abnegatióne ferventiórem in dies ad anterióra extendébat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

DEíparam Vírginem, cujus clientélæ se ab ineúnte ætáte dicáverat, tamquam matrem, quotidiánis colébat obséquiis; atque filiáli exorábat fidúcia. Porro erga Sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum, difficile dictu est, quam ardénti tenerétur devotiónis afféctu; quem defúnctus étiam in cadávere retinére visus est, dum jacens in féretro, ad sacræ Hóstiæ elevatiónem bis óculos reserávit & clausit, magna ómnium, qui áderant, admiratióne. Ejúsdē veritátem inter hæréticos públice palámque proféssus, multa & grávia ob eam causā perpéssus est, crebro étiam ad necem petítus, sed singulári Dei providéntia impiórū mánibus eréptus. Sæpe inter orándum ómnibus destituebátur sénsibus, dulcíque languébat amóris delíquio: quo témpore cæléstem illam sciéntiā hausísse créditus est, qua homo rudis & illiterátus de mystériis Fídei difficíllimis respondére, atque áliquot étiā libros conscríbere pótuit. Dénique méritis plenus, eádem, qua prædíxerat hora, felíciter migrávit ad Dóminum, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo secúndo, sexto décimo Kaléndas Június; eódem, quo natus fúerat, Festo Pentecóstes recurrénte, annum agens secúndum supra quinquagésimum. Quibus, aliísque virtútibus insígnem, ac mirácul is tam in vita quam post mortem clarum, Paulus Quintus Póntifex máximus illum Beátū appellávit. Alexánder autem Octávus Sanctórum catálogo adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quę locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me

ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.
In iii. Noct. Hom. in Evang. Sint lumbi. ut in Communi Confessoris non Pontificis primo loco. lxxii.
In ii. Vesp. fit a cap. de S. Venantio martyre.

DIE XVIII. MAJI.

In festo S. Venantii mart. Duplex.

Omnia de Communi unius Martyris, præter ea, quæ hic habentur propria.

Si hoc festum contigerit celebrari post aliquod Festum Duplex, vel Dominicam, ita ut non possit fieri in primis Vesp. hujus Fest. a Capitulo, tunc sequens Hymn. Martyr Dei Venántius, &c. dicendus erit ad Matutinum conjunctim cum Hymno, Athléta Christi nóbilis, &c. sub una conclusione, Sit laus Patri, &c. Alias, dicatur prout infra positum est.

Ad Vesperas. Capit. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

In utrisque Vesp. Hymnus.

MArtyr Dei Venántius,
Lux, & decus Camértium,
Tortóre victo, & júdice,
Lætus triúmphum cóncinit.
Annis puer, post víncula,
Post cárceres, post vérbera,
Longa fame freméntibus
Cibus datur leónibus.
Sed ejus innocéntiæ
Parcit leónum immánitas,
Pedésque lambunt Mártyris,
Iræ famísque immémores.
Verso deórsum vértice
Haurire fumus cógitur:
Costas utrímque, & víscera
Succénsa lampas ústulat.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Oratio.

DEus, qui hunc diem beáti Venántii Mártyris tui triúmpho consecrásti: exáudi preces pópuli tui, & præsta, ut qui ejus mérita venerámur, fidei constántiam imitémur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Paschalis.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psal. Venite, exultémus. 2.

Hymnus.

ATthléta Christi nóbilis
Idóla damnat Géntium,
Deíque amóre sáucius
Vitæ perícla déspicit.
Loris revínctus ásperis
E rupe præceps vólvitur:
Spinéta vultum láncinant:
Per saxa corpus scínditur.

Dum

Dum membra raptant Mártyris,
Languent siti satéllites:
Signo Crucis Venántius
E rupe fontes élicit.
Bellátor o fortíssime,
Qui pérfidis tortóribus
E cante præbes póculum,
Nos rore grátiæ írriga.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

VEnántius Camers quíndecim annos natus, cum Christiánæ religiónis accusarétur apud Antíochū, qui sub Décio Imperatóre Cameríno præerat, in porta civitátis Præsidi se óbtulit: quem illo pollicitatiónibus, ac terróribus diu tentátum, flagris cædi, & vínculis adstríngi jussit; sed iis mirabíliter ab Angelo solútus, lampádibus póstea adúritur, atque invérso ore fumo suppósito suspénditur. Ejus constántiam in torméntis demirátus Anastásius Corniculárius, & quod eum ab Angelo íterum solútum cándida veste supra fumum ambulántem vidísset, in Christum crédidit, & a beáto Porphyrio Presbytero cum família baptizátus, paulo post martyrii palmam cum eódem proméruit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

AT Venántius Præsidi sístitur, & ab eo íterum frustra tentátus, ut Christi fidem deséreret, in cárcerem conjícitur; quo Attalus præco míttitur, qui ei dicat, se quoque Christiánum fuisse, & ei nómini proptérea renuntiásse, quod cognovísset, inane esse fidei comméntum, quo Christiáni præséntibus se ábdicant ob vanam futurórum spem. Verum nóbilis Christi athléta cállidi hostis insídias non ignórans, diáboli minístrum a se pénitus rejécit. Quare ad Præsidem íterum addúcto, omnes contúsi sunt dentes, maxillæque confráctæ, atque ita cæsus in sterquilínium dejícitur. Sed inde ab Angelo quoque eréptus, rursus stetit ante júdicem: qui, Venántio adhuc loquénte, e tribunáli cécidit, & in ea voce: Verus est Venántii Deus, nostros deos destrúite exclámans, expirávit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

QUod cum Præsidi nuntiátum esset, extémplo

Venántium leónibus óbjici jussit, qui naturáli feritáte omíssa ad ejus se pedes abjecérunt: ínterim ille pópulū Christi fidem edocébat. Quare inde amótus, íterum in cárcerem tráditur. Cumque postrídie Præsidi reférret Porphyrius, se per visum noctu pópulos, quos Venántius aqua tingébat, claríssima luce fulgéntes, ipsum vero Præsidem obscuríssima calígine opértum vidísse: Præses ira incénsus, eum íllico cápite plecti ímperat, deínde Venántium per loca vépribus & cárduis cónsita trahi usque ad vésperam. Is cum semiánimis relíctus esset, mane se íterum Præsidi præsentávit, cujus jussu statim e rupe præcipitátur: sed inde étiam divínitus eréptus, dénuo per loca áspera ad mille passus tráhitur; ubi milítibus siti æstuántibus, in próxima conválle ex lápide, in quo & génuum formam relíquit, sicut étiam nunc in ejus Ecclésia vidére licet, Crucis signo a Venántio facto, aquæ manárunt. Eo miráculo plures permóti, in Christum credidérunt: quos omnes Præses eo loci una cum Venántio cápite feríri jussit. Fúlgura, & terræmótus eo témpore ita magni fuére, ut Præses aufúgeret, qui paucis tamen post diébus divínam haud valens effúgere justítiam, turpíssimam mortem oppétiit. Christiáni ínterim Venántii, & aliórum córpora, honorífico loco sepeliérunt, quæ Camerini in Ecclésia Venántio dicáta cóndita adhuc sunt.

℞. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iii. Noct. Homilia S. Augustini Episc. in Evang. Si quis venit ad me. ut in Communi unius Mart. xxvii.

Ad Laudes, Hymnus.

Dum nocte pulsa lúcifer
Diem propínquam núntiat,
Nobis refert Venántius
Lucis beátæ múnera.
Nam críminum calíginem,
Stygísque noctem dépulit,
Veróque cives lúmine
Divinitátis ímbuit.
Aquis sacri baptísmatis
Lustrávit ille pátriam:
Quos tinxit unda mílites,
In astra misit mártyres.
Nunc Angelórum párticeps
Adésto votis súpplicum:
Procul repélle crímina,
Quúmque lumen íngere.
Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus:
Da per preces Venántii
Beáta nobis gáudia. Amen.

Vespra cap. de seq. cum com. præc., & S. Pudentianæ virg.

DIE XIX. MAJI.

In festo S. Petri Cælestini Papæ, & Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confes-

fessoris Pontificis, præter ea, quæ hic habentur propria. Aña, Sacérdos, & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Cæléstínum ad summi Pontificátus ápicem sublimásti, quique illum humilitáti postpónere docuísti: concéde propítius; ut ejus exémplo cuncta mundi despícere, & ad promíssa humílibus præmia pervenire felíciter mereámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. sancti Venantii martyr. Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui hunc diem. ut supra. 338.

Postea S. Pudentianæ virg. Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, prósperé procéde, & regna. Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster, ut sicut de beátæ Pudentiánæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PEtrus a nómine, quo Póntifex est appellátus, Cælestínus dictus, honéstis Catholicísque paréntibus Æsérniæ in Samnítibus natus, adolescéntiam vix ingréssus, ut ánimum a mundi illécebris custodíret, in solitúdinem secéssit. Ibi contemplatiónibus mentem nútriens, corpus in servitútem rédigens, férream caténam ad nudam carnem adhibébat. Congregatiónem, quæ póstea Cælestinórum dicta est, sub Régula sancti Benedícti instítuit. Hinc quasi lucérna super candelábrum pósita, cum abscóndi nequíret (Romána Ecclésia diu viduáta Pastóre) in Petri Cáthedram ignórans, & absens adscítus magna novitátis admiratióne, non minus quam repentíno gáudio, cunctos affécit. Cum autem in Pontificátus sublimitáte collocátus, váriis disténtus curis, assuétis incúmbere meditatiónibus vix posse cognósceret, óneri páriter & honóri voluntárie cessit. Indeque priscam vitæ ratiónem répetens, obdormívit in Dómino: ejúsque pretiósā mortem Crux præfúlgens in áere ante cubículi óstium réddidit ámplius gloriósam. Miráculis multis tā vivens, quam post óbitum cláruit; quibus rite examinátis, Clemens

mens quintus, anno postquam decéssit undécimo, Sanctórũ número adscrípsit. ℟. Invéni David servum meũm, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio v.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt; hanc qui nésciunt, subjécti & tímidi in áliis mirantur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta di-lígitur: dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere, cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre. ℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre: vera ut sunt dilígere, falsa devitáre: bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónẽ quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim, quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fatuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxillam præbére? ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homil. venerab. Bedæ Presb.

Homil. in natali S. Benedicti.

PErféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia, quæ habet, & dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: idest, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

ET justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriæ celsitúdinem neglexérunt, illic a Christo Júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros; sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminũ suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Pudentiana virgine.

Lectio ix.

PUdentiána virgo, Pudéntis Románi filia, paréntibus orbáta, cum admirábili pietáte Christiánam religiónem cóleret, una cum soróre Praxéde pecúniam ex véndito património redáctã paupéribus distríbuit; seque jejúniis & oratiónibus dedit. Cujus étiam ópera tota ejus família, in qua erant nonagínta sex hómines, a Pio Pontífice baptizáta est. Quod autem ab Antoníno Imperatóre sancítum erat, ne Christiáni públice sacrifícia fácerent; Pius Póntifex in ædibus Pudentiánæ cum Christiánis sacra celebrábat. Qui-

bus illa benígne accéptis, quæ ad vitam necessária essent, suppeditábat. Itaque in his Christiánæ pietátis offíciis migrávit e vita, & in sepúlchro patris ad cœmetérium Priscíllæ via Salária sepúlta est, décimo quarto Kaléndas Június.

Te Deum laudámus. 15.

Si hoc fest. contingat transferri tunc ix. Lectio dicitur ut sequitur. Lectio ix.

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, & secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum ómnium numerósitas judicántium, & per duódecim tribus Israel univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudib. fit comm. S. Pudentianæ, Aña. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Orat. Exáudi nos Deus 341.

In secundis Vesp. fit commemoratio S. Bernardini.

DIE XX. MAJI.

In festo S. Bernardini Senensis Conf. Semiduplex.

Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Oratio.

DOmine Jesu, qui beáto Bernardíno Confessóri tuo exímium sancti nóminis tui amórem tribuísti: ejus, quæsumus, méritis & intercessióne Spíritum nobis tuæ dilectiónis benígnus infúnde. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitáte ejusdem Spíritus.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

BErnardínus Albizésca, nóbili Senénsi família ortus, ab ineúnte ætáte non obscúra sanctitátis dedit indícia; nam a piis paréntibus honéste educátus, neglèctis puerílibus ludis, inter prima grammáticæ stúdia, pietátis opéribus ánimum inténdit, jejúniis, oratióni, & beatíssimæ Vírginis cúltui præcípue addíctus. Misericórdia vero in páuperes fuit insígnis: quæ quidem ómnia procedénte témpore quo mélius posset excólere, eórum número adscríbi vóluit, qui Senis in hospitáli domo beátæ Maríæ de Scala, Deo insérviunt; unde cōplúres sanctitáte célebres viri

viri prodiérunt. Ibi córporis afflictatióne, & ægrotántium cura, dum atrox pestiléntia grassarétur, incredíbili charitáte sese exércuit. Inter céteras autem virtútes, castitátem, egrégia forma repugnánte, sanctíssime custodívit, ádeo ut eo præsénte nemo umquam, ne impudentíssimus quidem, verbum minus honéstum proférre audéret.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodivit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Gravi morbo tentátus, eóque ad quátuor menses patientíssime toleráto, demum incólumis, de religiósæ vitæ institúto capesséndo deliberáre cœpit; quo ut sibi viam muníret, ædiculam in extréma urbe condúxit: in quam cum sese abdidísset, aspérrimam omni ex parte vitam trahébat, Deum assídue orans, ut quid sibi sequéndum esset, osténderet: quare divínitus factum est, ut beáti Francísci Ordinem præ céteris optáret, in quo humilitáte, patiéntia, aliísque religiósi hóminis virtútibus excélluit. Id cum cœnóbii Rector animadvérteret, jamque ántea Bernardíni doctrínam, & sacrárum litterárum perítiam perspéctam habéret, prædicándi onus eídem impósuit: quo humíllime suscépto, cum se minus idóneum agnósceret ob vocis exilitátem, ac raucitátem, Dei ope implopráta, non sine miráculo ejúsmodi impediménto liberátus est.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Cumque ea témpora vítiis, criminibúsque redundárent, & cruéntis factiónibus in Itália, divína humanáque ómnia permísta essent, Bernardínus urbes atque óppida concúrsans, in nómine Jesu, quem semper in ore & in péctore gerébat, collápsam pietátem, morésque, verbo & exémplo, magna ex parte restítuit: quo factum est, ut præcláræ civitátes eum sibi Epíscopum a summo Pontífice postulárent, quod ille munus invícta humilitáte constantíssime rejécit. Dénique vir Dei imménsis labóribus exháustis, multis magnísque éditis miráculis, libris étiam pie doctéque conscríptis, cum vixísset annos sex ac sexagínta, in urbe Aquila in Vestínis beáto fine quiévit. Quem novis in dies coruscántem signis, anno post óbitum sexto Nicoláus quintus Póntifex máximus in Sanctórum númerum rétulit.

℞. Iste

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.
In iii. Noct. Homil. S. Hieronymi Presbyteri in Evang.
Ecce nos relíquimus ómnia. ut in Comm. Abbatum. lxxix.
¶ Notandum, quod dies crastina, scilicet 21. hujus Mensis, nisi fuerit Dominica, in tota Italia, & Insulis adjacentibus tant. fit de Fest. S. Felicis a Cantalicio sub ritu Semid., cujus Offic. ponitur circa finem Breviar. inter Offic. Sanctorum pro aliquibus Locis.

DIE XXV. MAJI.

In festo S. Gregorii Septimi Papæ & Conf. Duplex.
Omnia de Communi Confessoris Pontificis primo loc.
Aña. Sacérdos, & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Oratio.
DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Gregórii Conſessóris tui, atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum nostrum.
Deinde fit comm. S. Urbani Papæ & martyris. Antiph. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni mártyris tui, atque Pontíficis solémnia cólimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per Dóminum.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Noct. Lect. A d Sancti, ut ex eodem Comm. i. loc. lii.
In iii. Noct. legitur Homilia S. Hilarii Episc. in Evang.
Vigiláte. de Comm. Conf. Pontif. ex secundo loc. lix.
Pro sancto Urbano Papa & martyre. Lectio ix.
URbánus Románus, Alexándro Sevéro Imperatóre, doctrína & vitæ sanctitáte multos ad Christi fidem convértit: in illis Valeriánum, beátæ Cæcíliæ sponsum, & Tibúrtium Valeriáni fratrem, qui póstea martyrium forti ánimo subiérunt. Hic de bonis Ecclésiæ attribútis scripsit his verbis: Ipsæ res fidélium, quæ Dómino offerúntur, non debent in álios usus, quam Ecclesiásticos, & Christianórum fratrum, vel indigéntium convérti: quia vota sunt fidélium, & prétia peccatórum, ac patrimónia páuperum. Sedit annos sex, menses

fes septem, dies quátuor; ac martyrio coronátus, sepúltus est in cœmetério Prætextáti, octávo Kaléndas Júnii. Ordinatiónibus quinque hábitis mense Decémbri, creávit Presbyteros novem, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca octo.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. sancti Urbani, Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Urbáni, ut supra. 346.

Vesp. a Capit. de S. Philippo Nerio, cum commem. S. Gregorii, & S. Eleutherii Papæ & martyris.

DIE XXVI. MAJI.

In festo S. Philippi Nerii Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia. Oratio.

Deus, qui beátum Philíppum Confessórem tuum, Sanctórum tuórum glória sublimásti: concéde propítius; ut cujus solemnitáte lætámur, ejus virtútum proficiámus exémplo. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Gregorii Papæ & Confess. Ant. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit. ℣. Justum dedúxit Dñs per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Da, quæsumus, omnípotens Deus. 346.

Postea fit commem. S. Eleutherii Papæ & martyr. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Eleuthérii mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Philíppus Nérius, piis honestísque paréntibus Floréntiæ natus, ab ipsa ineúnte ætáte non obscúra dedit futúræ sanctitátis indícia. Adoléscens, ampla pátrui hæreditáte dimíssa, Romam se cóntulit, ubi Philosophía, ac sacris Lítteris erudítus totum se Christo dicávit. Ea fuit abstinéntia, ut sæpe jejúnus tríduum permánserit. Vigíliis, & orationibus inténtus; septem Urbis Ecclésias frequénter vísitans, apud cœmetérium Callísti in cæléstium rerum contemplatióne pernoctáre consuévit.

Sa-

Sacérdos ex obediéntia factus, in animárum salúte procuránda totus fuit, & in confessiónibus audiéndis ad extrémum usque diem persevérans, innúmeros pene fílios Christo péperit: quos verbi Dei quotidiáno pábulo, Sacramentórum frequéntia, oratiónis assiduitáte, aliísque piis exercitatiónibus enutríri cúpiens, Oratórii Congregatiónem instítuit.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CHaritáte Dei vulnerátus languébat júgiter, tantóque cor ejus æstuábat ardóre, ut cum intra fines suos continéri non posset, illíus sinum, confráctis atque elátis duábus cóstulis, mirabíliter Dóminus ampliáverit. Sacrum vero fáciens, aut fervéntius orans, in áera quandóque sublátus, mira úndique luce fulgére visus fuit. Egénos & páuperes omni charitátis officio prosequebátur: dignus qui & Angelo in spécie páuperis eleemósynam erogáret, & dum egéntibus noctu panem deférret, in fóveam lapsus, inde páriter ab Angelo incólumis eriperétur. Humilitáti addíctus, ab honóribus semper abhórruit, atque Ecclesiásticas dignitátes, étiam primárias, non semel ultro delátas, constantíssime recusávit.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

PRophetíæ dono fuit illústris, & in animórum sénsibus penetrándis miríficè enítuit. Virginitátem perpétuo illibátam servávit: idque assecútus est, ut eos qui puritátem cólerent, ex odóre, qui vero secus, ex fœtóre dignósceret. Abséntibus intérdum appáruit, iísque periclitántibus opem tulit. Ægrótos plúrimos, & morti próximos, sanitáti restítuit. Mórtuum quoque ad vitam revocávit. Cæléstium spirítuum, & ipsíus Deíparæ Vírginis, frequénter fuit apparitióne dignátus; ac plurimórum ánimas splendóre circumfúsas in cælum conscéndere vidit. Dénique anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo quinto, octávo Kaléndas Június, in quem diem incíderat festum Córporis Christi, Sacro máxima spíritus exultatióne perácto, ceteríſque functiónibus explétis, post médiam noctem, qua prædíxerat hora, octogenárius obdormívit in Dómino. Quem Gregórius décimus quintus miráculis clarum in Sanctórum nú-

númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi vestri præcíncti. ut in Commun. Confess. non Pontif. lxxii.

Pro S. Eleutherio Papa & martyre. Lectio ix.

Eleuthérius Nicópoli in Græcia natus, Anicéti Pontíficis Diáconus, Cómmodo Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Huic inítio Pontificátus súpplices lítteræ venérunt a Lúcio Britannórum rege, ut se ac suos in Christianórum númerum recíperet. Quámobrem Fugátium, & Damiánum doctos, & pios viros misit in Británniam, per quos rex, & réliqui fidem suscíperent. Hoc Pontífice Irenæus Polycárpi discípulus Romam véniens, ab eo benígne accéptus est. Quo témpore summa pace & quiéte fruebátur Ecclésia Dei: ac per totum orbem terrárum, máxime Romæ, fides propagabátur. Vixit Eleuthérius in Pontificátu annos quíndecim, dies viginti tres. Fecit Ordinatiónes tres mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros duódecim, Diáconos octo, Epíscopos per divérsa loca quíndecim: sepultúsque est in Vaticáno prope corpus sancti Petri.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. S. Eleutherii, Antiphona. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitátem nostram. ut supra. 347.

Extra Italiam, in ii. Vesp. fit commem. seq. ac S. Joannis Papæ, & mart. ut infra.

In Italia, in ii. Vesp. fit a Capit. de seq. comm. præced. ac S. Joannis Papæ & mart.

DIE XXVII. MAJI.

In festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis virg. Semidupl. Sed in tota Italia, & Insulis adjacentibus tantū, Duplex.

Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, & regna. Oratio.

Deus virginitátis amátor, qui beatam Maríam Magdalénam vírginem tuo amóre succénsam, cæléstibus donis decorásti: da, ut quam festíva celebritáte venerámur, puritáte, & charitáte imitémur. Per Dñm.

In Italia fit comm. S. Philippi Nerii Confessoris, Aña. Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, divítias

tias cælo cóndidit ore, manu. ℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beátum Philíppum. ut supra. 347.

Deinde fit comm. S. Joannis Papæ, & mart., Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórũ non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Oratio.

DEus, qui nos beáti Joánnis mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas; concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

MAría Magdaléna illustrióri Pazziórum génere Florentiæ nata, fere ab incunábulis iter perfectiónis arrípuit. Decénnis perpétuã virginitátem vovit, susceptóque hábitu in Monastério sanctæ Maríæ Angelórum Ordinis Carmelitárum se ómnium virtútum exémplar exhíbuit. Adeo casta fuit, ut quidquid puritátem lædere potest, pénitus ignoráverit. Quinquénnium, Deo jubénte, solo pane & aqua transégit, excéptis diébus Domínicis, quibus cibis quadragesimálibus vescebátur. Corpus suum cilício, flagéllis, frígore, inédia, vigíliis, nuditáte atque omni pœnarum génere cruciábat.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam; * Et deducet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet. Lectio v.

TAnto igne divíni amóris æstuábat, ut eo feréndo impar, ingésta aqua pectus refrigeráre cogerétur. Extra sensus frequénter rapta diutúrnas, & admirábiles écstases passa est, in quibus & arcána cæléstia penetrávit, & exímiis a Deo grátiis illustráta fuit. His autem muníta longum certámen a princípibus tenebrárum sustínuit, árida, desoláta, ab ómnibus derelícta, variísque tentatiónibus vexáta, Deo sic permitténte, ut invíctæ patiéntiæ, ac profundíssimæ humilitátis exémplar præbéret.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea. Lectio vi.

CHaritáte erga próximũ singuláriter enítuit; nam sæpe noctes ducébat insómnes, vel obeúndis Sorórũ ministériis, vel inserviéndo infirmis occupáta, quarũ aliquándo úlcera lambens sanávit. Infidélium & peccatórum perditiónem amáre deflens, se ad quælibet pro illórum salúte

te

te torménta parátum offerébat; multis ante óbitū annis, univérsis cæli delíciis, quibus copióse affluébat, heróica virtúte renúntians, illud frequénter in ore habébat: Pati, non mori. Tandem longa, & gravíssima infirmitáte exháusta, transívit ad Sponsum die vigésima quinta Maji anno millésimo sexcentésimo séptimo, expléto anno quadragésimo primo ætátis suæ. Eam multis in vita, & post mortem miráculis claram Clemens nonus Sanctárum Vírginū número adscrípsit: cujus corpus in præséntem diem incorrúptum conservátur. ℟. Afferéntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. ut in Comm. Virginum. xci.

Pro S. Joanne Papa & mart.

Lectio ix.

Joánnes Etrúscus, Justíno senióre Imperatóre, rexit Ecclésiam: ad quem proféctus est Constantinópolim auxílii causa, quod Theodoricus rex hæréticus divexábat Itáliam, cujus étiam iter Deus miráculis illustrávit. Nam cum ei nóbilis vir ad Corínthum, equum, quo ejus uxor mansuéto utebátur, itíneris causa commodásset; factum est, ut dómino póstea remíssus equus ita ferox eváderet, ut frémitu, & totíus córporis agitatióne semper deinceps dóminam expúlerit, tamquam indignarétur, mulíerem recípere, ex quo sedísset in eo Jesu Christi Vicárius. Quámobrem illi equum Pontífici donavérunt. Sed illud majus miráculum, quod Constantinópoli in áditu portę áureæ, inspectánte frequentíssimo pópulo, qui una cum Imperatóre Pōtífici honóris causa occúrrerat, cæco lumen restítuit. Ad cujus pedes prostrátus étiam Imperátor, eum venerátus est. Rebus cum Imperatóre compósitis, in Itáliam rédiit, statímque epístolam scripsit ad omnes Itáliæ Epíscopos, jubens eos Arianórū Ecclésias ad Cathólicum ritum consecráre, illud subjúngens: Quia & nos quando fúimus Constantinópoli, tam pro religióne Cathólica, quam pro regis Theodoríci causa, quascúmque illis in pártibus eórum Ecclésias reperíre potúimus, Cathólicas eas cōsecrávimus. Quod iniquíssimo ánimo ferens Theodoricus, dolo accersítum Pontíficem Ravénnam in cárcerem conjécit, ubi squalóre, inediáque afflíctus, paucis diébus cessit e vita; cum sedísset annos duos, menses novem, dies quatuórdecim, ordinátis eo témpore Epíscopis quíndecim. Paulo post móritur Theodoricus,

quem

quem quidam eremíta, ut scribit sanctus Gregórius, vidit inter Joánnē Pontíficem, & Symmachum patrítium, quem idem occíderat, demérgi in ignem Liparitánum, ut vidélicet illi, quibus mortem attúlerat, tamquam júdices essent ejus intéritus. Joánnis corpus Ravénna Romam portátum est, & in Basílica sancti Petri sepúltum.
Te Deum laudámus. 15.
In Laud. fit comm. S. Joannis Papæ & mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnā custódit eam.
℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.
Oratio. Deus, qui nos. 350.

DIE XXX. MAJI.

S. Felícis Papæ & martyris.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Felícis mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. Lectio iii.

FElix Románus, patre Constántio, Aureliáno Imperatóre, præfuit Ecclésiæ. Constítuit, ut Missa supra memórias, & sepúlchra Mártyrum celebrarétur. Qui cum mense Decémbri habuísset Ordinatiónes duas, & creásset Presbyteros novē, Diáconos quinque, Epíscopos per divérsa loca quinque, martyrio coronátus, via Aurélia sepelítur in Basílica, quam a se ædificátam dedicárat. Vixit in Pontificátu annos duos, menses quátuor, dies vigínti novem.
Te Deum laudámus. 15.

DIE XXXI. MAJI.

Sanctæ Petronillæ virginis.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Petronillæ virginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Ex libro S. Cypriáni Epíscopi & Mártyris de disciplína & hábitu Vírginum.

Lectio iii. Cap. 2.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis decus atque ornaméntū grátiæ spirituális, læta índoles, laudis, & honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dñi, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris gloriósa fœcúnditas, quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quam potestáte: non quod extrémi, & mínimi, & humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus: sed quod ad solicitúdinem magis cauti, plus de diábolí infestatióne timeámus.
Te Deum laudámus. 15.

FE-

FESTA JUNII.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE II. JUNII.

SS. Marcellini, Petri, atque Erasmi mart. Oratio.

DEus, qui nos ánnua beatórum mártyrum tuórum Marcellíni, Petri, atque Erásmi solemnitáte lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

PEtrus exorcísta, Diocletiáno Imperatóre, Romæ a Seréno júdice propter Christiánæ fidei confessiónē missus in cárcerem, Paulínam Artémii, qui cárceri præerat, filiam a dæmone agitátam, liberávit. Quo facto, & paréntes puéllæ cum tota família, & vicínos, qui ad rei novitátem concúrrerant, Jesu Christo conciliátos ad Marcellínum presbyterum addúxit, a quo omnes baptizáti sunt. Quod ubi rescívit Serénus, Petrum, & Marcellínum ad se vocátos aspérius objúrgat, & ad verbórum acerbitátem minas ac terróres adjúngit, nisi Christo renúntient. Cui cum Marcellínus Christiána libertáte respondéret: pugnis contúsum, & a Petro sejúnctum, nudum inclúdit in cárcerem stratum vitri fragméntis, sine cibo ac sine lúmine. Petrum item constríngi ímperat arctíssimis vínculis. Sed cum utríque ex torméntis fides & ánimus crésceret, constánti confessióne, & abscísso cápite, illústre testimónium Jesu Christo dedérunt. Lectio iii.

ERásmus Epíscopus, Imperatóribus Diocletiáno & Maximiáno, in Campánia plumbátis & fústibus cæsus, resína quoque, súlphure, plumbo liquefácto, & fervénti pice, cera, oleóque perfúsus, inde tamen ínteger, & inviolátus evásit. Quo miráculo multi se ad Christi fidem convertérunt. Verum is íterum detrúsus in cárcerem, constríctus férreis gravíssimísque vínculis, inde ab Angelo mirabíliter eréptus est. Deínde Fórmiis a Maximiáno variis affléctus supplíciis, tunicáque ærea candénti indútus, illa étiam torménta, divína virtúte, superávit. Dénique plúrimis & in fide confirmátis, & ad fidem convérsis, insígnem martyrii palmam adéptus est. Te Deum laudámus. 15.

DIE VI. JUNII.

In festo S. Norberti Episc. & Confess. Duplex.

Oratio.

DEus, qui beátum Norbértum Confessórem tuum atque Pontíficem, verbi tui præcónem exímium effecísti, & per eum Ecclésiam tuam nova prole fœcundásti: præsta, quæsumus; ut ejúsdem suffragántibus méritis, quod ore simul & ópere dócuit, te adjuvánte, exercére valeámus. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii Nocturno. Lectio iv.

NOrbértus, nobilissimis paréntibus natus, adoléscens liberálibus disciplínis erudítus, in ipsa póstea Imperatóris aula, sprétis mundi illécebris, Ecclesiásticæ milítiæ adscríbi vóluit. Sacris initiátus, rejéctis móllibus ac spléndidis véstibus, pellícea melóte indútus, prædicatióni verbi Dei se totum dedit. Abdicátis Ecclesiásticis provéntibus satis amplis, & património in páuperes erogáto, semel in die sub vésperam solo cibo quadragesimáli utens; nudísque pédibus, & lácera veste sub brumáli rigóre incédens, miræ austeritátis vitam est aggréssus. Potens ígitur ópere & sermóne, innúmeros hæréticos ad fidem, peccatóres ad pœniténtiam, dissidéntes ad pacem & concórdiam revocávit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.

CUm Laudúni esset, ab Epíscopo rogátus, ne a sua diœcési discéderet, desértum in ea locum, qui Præmonstrátus dicebátur, sibi delégit; ibíque trédecim sóciis aggregátis, Præmonstraténsem Ordinē instítuit, divínitus accépta per visum régula a sancto Augustíno. Cum vero ejus fama sanctitátis in dies magis augerétur, ac plúrimi ad eum quotídie discípuli convenírent, idem Ordo ab Honório secúndo, aliísque summis Pontifícibus confirmátus, ac plúribus ab eo monastériis ædificátis, mirífice propagátus est.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea. * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

ANtuérpiam accersítus, in ea urbe Tanchelíni nefáriā hǽresim profligávit. Prophético spíritu, & mirāculis cláruit. Archiepíscopus tandem (licet relúctans) Magdeburgénsis creátus, Ecclesiásticam disciplínam, præsértim cælibátum, constánter propugnávit. Rhemis in Concílio Innocéntium secúndum egrégie adjúvit, & Romam cum áliis Epíscopis proféctus schísma Petri Leónis compréssit. Postrémo vir Dei, méritis & Spíritu sancto plenus, Magdebúrgi obdormívit in Dño, anno salútis millésimo centésimo trigésimo quarto, die sexta Júnii. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.
In iii. Noct. Hom. in Evang.
Homo péregre proficíscens.
de Comm. Confess. Pont. Iv.

DIE IX. JUNII.

SS. Primi, & Feliciani mart.

Oratio.

FAc nos, quæsumus, Dómine, sanctórum mártyrum tuórum Primi, & Feliciáni semper festa sectári, quorum suffrágiis protectiónis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Lectio ii.

PRimus & feliciánus fratres, in persecutióne Diocletiáni, & Maximiáni accusáti Christiánæ religiónis, in víncula conjiciúntur: quibus solúti, inde eripiúntur ab Angelo. Mox ad Prætórem addúcti, cum Christiánam fidem acérrime tueréntur, alter ab áltero distrácti sunt: ac primum várie tentáta est constántia Feliciáni. Sed cum suasóres impietátis se posse quidquam verbis proficere desperárent, affixis stípiti mánibus ejus & pédibus, ipsum sine cibo & potu inde tríduum pendéntem reliquérunt. Postrídie ejus diéi Prætor vocátum ad se Primum sic affátur: Vides, quanto sit prudéntior, quam tu, frater tuus, qui obsecútus Imperatóribus, apud ipsos est honorátus? Quem si tu quoque imitári volúeris, párticeps eris ejus honóris, & grátiæ. ℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

CUi Primus: Quid factum sit fratri meo, cognóvi ex Angelo. Utinam quemádmodum sum cum eo voluntáte conjunctíssimus, sic ab eódem ne martyrio disjúngar. Quo dicto excánduit Prætor, & ad céteros cruciátus, quibus Primum affécit, præsénte jam Feliciáno, liquátum igne plumbum in os ejus jussit infúndi. Mox utrúmque perdúci ímperat in theátrum, in eósque immítti duos leónes; qui prostráti ad eórum genua cápite, & cauda ipsis blandiebántur. Ad id spectáculum cum ámplius duódecim míllia hóminum convenissent, quingénti cum suis famíliis Christiánam religiónem suscepérunt. Quibus rebus permótus Prætor, eos secúri pércuti jussit.

Te Deum laudámus. 15.

DIE X. JUNII.

In festo S. Margaritæ Reginæ Scotiæ. Semiduplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. præter hic assignata.

Oratio.

DEus, qui beátam Margarítam Scotórum Regínam, exímia in páuperes cha-

charitáte mirábilem effecísti: da ut ejus intercessióne & exémplo tua in córdibus nostris cháritas júgiter augeátur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

MArgaríta Scotórum regína, patérno Angliæ regum, matérno Cæsarum sánguine claríssima, illústrior adhuc fuit Christiána virtúte. Hæc in Hungária nata, ubi pater tunc témporis exulábat, post exáctam summa cum pietáte puerílem ætátem una cum genitóre, qui a sancto Eduárdo pátruo Anglórum rege ad patérni regni fastígium vocabátur, in Angliam venit: mox alternánte paréntum fortúna, ex Angliæ littore solvens, vi tempestátis expúlsa, seu vérius divínæ providéntiæ consílio dedúcta est in oram marítimam Scótiæ. Ibi cum ex matris império Malchólmo tértio Scotórum regi egrégiis ejus dótibus capto nupsísset, sanctimóniæ, ac pietátis opéribus trigínta, quibus regnávit annis, toti regno mirífice prófuit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

INter regáles delícias corpus afflictatiónibus, ac vigíliis mácerans, magnam noctis partem piis precatiónibus extrahébat. Præter ália jejúnia, quæ idéntidem usurpábat; íntegros quadragínta dies ante natalítia festa tanta cum severitáte jejunáre consuévit, ut ne in gravíssimis quidem dolóribus intermíserit. Divíno cúltui addictíssima, templa plúrima & cœnóbia partim ex íntegro excitávit, partim resarcívit, & sacra supelléctili, ac largo censu ditávit. Regem cónjugem ad meliórem frugem, & ad símilia suis exercitatiónibus ópera salubérrimo exémplo tradúxit, liberósque omnes tam sancte & felíciter educávit, ut eórum plerique, quemádmodum & Agatha mater, & Christína soror sanctíssimum vitæ genus ampléxi sint. Universi demum regni felicitáti cónsulens, a vítiis ómnibus, quæ furtim irrépserant, pópulos expurgávit, eísque mores Christiána pietáte dignos restítuit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

NIhil tamen æque in illa mirábile fuit ac flagrantíssima cháritas erga próximos, præsértim egénos, quorum numerósis grégibus non modo stipem áffatim suppeditáre, verum étiam trecéntis quotídie ma-

térna benignitáte dapes præbére, flexis génibus in morem ancíllæ ministráre, régiis mánibus pedes ablúere, & pressis étiam óculis úlcera fovére solémne hábuit. His porro aliísque piis súmptibus non régias tantum vestes, & pretiósa monília distráxit, sed ipsum non semel exháusit ærárium. Tolerátis demum ad patiéntiæ miráculum acerbíssimis dolóribus ánimam semélstri córporis ægrotatióne purgátam, Auctóri suo quarto Idus Júnii réddidit. Quo témporis moménto fácies ejus diutúrni morbi mácie, ac pallóre fœdáta, insólita quadam venustáte reflóruit. Miris étiam post mortem prodígiis clara, & Cleméntis décimi auctoritáte in Scótiæ Patrónam accépta, ubíque terrárum religiosíssime cólitur. ℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Mulier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iii. Noct. Homilia in Evang. Simile est regnum cœlórum thesáuro. de Communi non Vírginum, cii. Vesp. de seq. comm. præced.

DIE XI. JUNII.

In festo S. Barnabæ Apostoli Duplex majus.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea quæ hic sunt propria.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Bárnabæ Apóstoli tui méritis & intercessióne lætíficas: concéde propítius, ut qui tua per eum benefícia póscimus, dono tuæ grátiæ consequámur. Per Dñm.

Deinde fit commemoratio S. Margaritæ, Aña. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem, & panem otiósa non comédit. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui beátam, ut supra. 355.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13.

CUm dimíssa esset synagóga, secúti sunt multi Judæórum, & coléntium advenárum, Paulum & Bárnabam: qui loquéntes suadébant eis, ut permanérent in grátia Dei. Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi, repléti sunt zelo: & contradicébant his, quæ a Paulo dicebántur, blasphemántes. Tunc constánter Paulus & Bárnabas dixérunt: Vobis oportébat primum loqui verbum Dei, sed quóniam repéllitis illud, & indígnos vos judicátis ætérnæ vitæ, ecce convértimur ad Gentes. Sic enim præcépit nobis Dóminus: Pósui te in lucem Géntium

ut sis in salútem usque ad extrémum terræ.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

AUdiéntes autem Gentes gavísæ sunt, & glorificábant verbum Dómini: & credidérunt quotquot erant præordináti ad vitam ætérnam. Disseminabátur autem verbum Dómini per univérsam regiónem. Judæi autem concitavérunt mulíeres religiósas & honéstas, & primos civitátis, & excitavérunt persecutiónem in Paulum & Bárnabam, & ejecérunt eos de finibus suis. At illi excússo púlvere pedum in eos, venérunt Icónium. Discípuli quoque replebántur gáudio & Spíritu sancto.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me, quia mitis sum & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii. Cap. 14.

FActum est autem Icónii, ut simul introírent in synagógam Judæórum, & loqueréntur, ita ut créderet Judæórum & Græcórum copiósa multitúdo. Qui vero incréduli fuérunt Judæi, suscitavérunt, & ad iracúndiam concitavérunt ánimas Géntium advérsus fratres. Multo ígitur témpore demoráti sunt, fiduciáliter agéntes in Dómino, testimónium perhibénte verbo grátiæ suæ, dante signa & prodígia fieri per manus eórum.

℟. Dum stetéritis ante reges, & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

BArnabas Levítes, Cyprius génere, qui & Joseph, cum Paulo Géntium Apóstolus ordinátus est ad prædicándum Jesu Christi Evangélium. Is agro véndito, quem habébat, redáctam ex eo pecúniam áttulit Apóstolis. Missus autem Antiochíam prædicatiónis causa, cum ibi multos ad Christi Dómini fidem convérsos esse comperísset, incredibíliter lætátus eos hortabátur, ut in Christi fide permanérent. Qua cohortatióne multum proficiébat, quod ab ómnibus vir bonus & Spíritu sancto plenus habebátur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

℣. Vi-

℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

PRoféctus inde Tharsum, ut quæreret Paulum, cum eo Antiochíam venit. In ejus urbis Ecclésia annum commoráti, Christiánæ fidei & vitæ illis homínibus præcépta dedérunt: ubi étiam Jesu Christi cultóres primū Christiáni sunt appelláti. Discípuli autem Pauli & Bárnabæ, suis facultátibus Christiános, qui in Judæa erant, sustentábant, eo mitténtes pecúniam per Paulum & Bárnabam. Qui perfúncti illo charitátis officio, adhíbito Joánne, cui cognómen erat Marcus, rediérunt Antiochíam.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

CUm autem Antiochíæ in Ecclésia, cum céteris Prophétis & Doctóribus, Paulus & Bárnabas in jejúnio, & oratióne Dómino deservírent, dixit Spíritus sanctus: Segregáte mihi Saulum & Bárnabam in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes & orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Itaque Seleucíam venérunt, inde in Cyprum: ac multas prætérea urbes regionésque, prædicántes Evangélium summa cum audiéntium utilitáte, peragrárunt. Postrémo Barnabas digréssus a Paulo, una cum Joánne, qui cognominátus est Marcus, navigávit in Cyprum: ibíque círciter séptimum Nerónis annum tértio Idus Június ad Apostólici múneris láudem, martyrii corónam adjúnxit. Ejus corpus, Zenóne Imperatóre, repértum est in ínsula Cypro, ad cujus pectus erat Evangélium Matthæi, Bárnabæ manu conscríptum.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.

Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.
Homilia 34. in Matthæum, post initium.

CUm Dóminus omnem solicitúdinem a discipulórum córdibus ejécerit, & ostensióne signórum armáverit, atque ab ómnibus negótiis sæculáribus alienátos, & ab omni temporálium rerũ cura liberátos, férreos quodámmodo atque adamántinos fécerit, tum dénique eventúra illis advérsa prædícit. Multa enim ex hac prædictióne futurárũ rerum cómmoda consequebántur. Primum, ut ejus præsciéntiæ vim edíscerent: deínde, ut nemo suspicarétur, ex magístri infirmitáte tam grávia mala descéndere. Prætérea, ne qui ea passúri erant, súbito ac inopináto rerum evéntu perturbaréntur. Dénique, ne cum ista sub ipsum passiónis suæ tempus audírēt, nímium commoveréntur.

℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

JAm vero, ut intélligant, novum hoc esse belli genus, & insólitum præliándi morem, cum illos nudos mítteret; una indútos túnica, sine cálceis, absque virga, & absque zona, & pera, & ab excipiéntibus ali jubéret, non fecit hic dicéndi finem, sed inexplicábilem virtútem suam próferens: Etiam sic eúntes, inquit, mansuetúdinem tamen óvium osténdite, quamvis ad lupos itúri, nec simplíciter ad lupos, sed étiam in médio lupórum (neque vero óvium tantum mansuetúdinem habére jubet, sed étiam colúmbæ simplicitátem); sic enim virtútem meam máxime osténdam, cum ab óvibus lupi superabúntur, & quamvis illæ sint in médio lupórum, & innúmeris mórsibus laceréntur, non modo non consúmptæ fúerint, verum étiam illos in sui natúram transmutáverint.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

MAjus certe atque admirabílius est mentem adversariórum commutáre, & ánimum in divérsũ transférre, quam illos occídere: præsértim cum duódecim tantum essent, & lupis plenus esset orbis univérsus. Erubescámus ígitur, qui longe divérsa faciéntes, tamquam lupi in adversários rúimus. Nam quámdiu oves fuérimus, víncimus: étiam si mil-

mille circúmstent lupi, superámus, & victóres sumus: quod si lupi fuérimus, víncimur. Tunc enim a nobis pastóris auxílium recédit, qui non lupos, sed oves pascit. Te Deum laudámus. 15.
In ii. Vesp. fit comm. seq. & SS. Basilidis & sociorum.

DIE XII. JUNII.

In festo S. Joannis a S. Facundo Conf. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus auctor pacis, & amátor charitátis, qui beátum Joánnem Confessórem tuum mirífica diffidéntes componéndi grátia decorásti: ejus méritis, & intercessióne concéde, ut in tua charitáte firmáti, nullis a te tentatiónibus separémur. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio SS. Basilidis, & sociorum Martyrum. Antiphona. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

SAnctórū mártyrum tuórum Basilidis, Cyríni, Náboris, atque Nazárii, quæsumus, Dómine, natalítia nobis votiva respléndeant, & quod illis cóntulit excelléntia sempitérna, frúctibus nostræ devotiónis accréscat. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnem Sahagúni in Hispánia nóbili génere natum, paréntes cum diu prole caruissent, piis opéribus, & oratiónibus a Deo impetrárunt. Ab ineúnte ætáte egrégium futúræ sanctitátis spécimen dedit; nam e loco superióri ad céteros púeros crebro verba faciébat, quibus eos ad virtútem, & Dei cultum hortabátur, eorúmque dissídia componébat. In pátria Mónachis Sancti Facúndi Ordinis Sancti Benedicti primis litterárum rudiméntis imbuéndus tráditur: dum iis óperam daret, curávit pater, ut Párochus Ecclésiā administráret, quod munus júvenis nullis ratiónibus addúci pótuit, ut retinéret. Inter familiáres Epíscopi Burgénsis adscríptus, ob spectátam ipsíus probitátem íntimus ei fuit, ab eóque Présbyter, & Canónicus factus, multis benefíciis auctus est. Sed relícta aula Epíscopi, ut Deo quiétius servíret, ómnibus Ecclésiæ provéntibus abdicátis, se cuídam Sacéllo addíxit, ubi sa-

sacrum quotídie faciébat, ac de rebus divínis magna cum auditórum ædificatióne frequénter concionabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

POstea studiórum causa Salmánticam proféctus, in célebre collégium Divi Bartholomæi cooptátus, Sacerdótis munus ita exércuit, ut simul optátis stúdiis incúmberet, & in sacris étiam conciónibus assídue versarétur. Cum vero in gravíssimum morbum incidísset, arctióris disciplínæ voto se obstrínxit, quod ut rédderet, cum prius cuídam páuperi pene nudo ex duábus, quas tantum habébat vestes, melliórem dedísset, ad Cœnóbium Sancti Augustíni severióri disciplína tum máxime florens, se cóntulit, in quo admíssus, obediéntia, ánimi demissióne, vigíliis, ac oratióne provectióres anteíbat. Triclínii cura cum ipsi demandáta esset, vini doliólum ipso attingénte ómnibus Mónachis per annum abúnde suffécit. Exácto tyrocínii anno, Præfécti jussu munus concionándi suscépit. Salmánticæ id témporis ádeo cruéntis factiónibus divina humánaque ómnia permísta erant, ut síngulis propémodum horis cædes fierent, & ómnium órdinum ac præsértim nobílium sánguine non viæ solum, & fora, sed templa étiam redundárent.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

AT Joánnes tum conciónibus, tum privátis collóquiis cívium ánimos demúlcens, ad tranquillitátem urbem redúxit. Virum Príncipē gráviter offéndit, quod illíus in súbditos sævítiam increpásset. Qua de causa équites duos immísit, qui eum in itínere confóderent: jamque ad ipsum propinquáverant, cum stupóre divínitus immísso, simul cum equis immóbiles stetérunt, donec ad pedes Sancti viri provolúti scéleris véniam precaréntur. Ipse quoque Princeps repentíno terróre percúlsus jam de salúte desperáverat, cum revocáto Joánne, facti pœnitens incolumitáti rédditus est. Factiósi étiam hómines, cum eum fústibus péterent, bráchiis diriguére, nec ante rédditæ vires, quam delícti véniam precaréntur. Christum Dóminum, dum Sacrum fáceret, præséntem contuéri, atque ex ipso Divinitátis fonte cæléstia mystéria hauríre sólitus. Abdita cordis inspice-

cere, ac futúra raro evéntu præsagíre frequens illi fuit. Fratrísque filiam septénnem mórtuam excitávit. Dénique mortis die prænuntiáto, & Ecclésiæ Sacraméntis devotíssime suscéptis, extrémum diem clausit: multis ante & post óbitum miráculis gloriósus. Quibus rite probátis Alexánder octávus Sanctórum número eum adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Comm. Conf. non Pontificis. lxxii.

Pro SS. Basilide, & sociis martyribus. Lectio ix.

BAsílides, Cyrínus, Nabor, & Nazárius, Románi mílites, nóbiles génere, & virtúte illústres, Christiána religióne suscépta, cum Christum Dei Fílium, Diocletiáno Imperatóre, prædicárent, ab Aurélio Præfécto Urbis comprehénsi, & ut diis sacra fácerent admóniti, ejus jussa contemnéntes, missi sunt in cárcerem. Quibus orántibus, cum súbito claríssima lux obórta ómnium óculis, qui ibídem erant, cárcerem collustrásset; illo cælésti splendóre commótus Marcéllus custódiæ præpósitus, multíque álii, Christo Dómino credidérunt. Verum póstea e cárcere emíssi, ab Imperatóre Maximiáno, cum ejus étiam negléćto império, unum Christum Deum & Dóminum in ore habérent, scorpiónibus cruciáti íterum conjiciúntur in víncula: unde séptimo die edúcti, & ante pedes Imperatóris constitúti, perstitérunt in irrisióne inánium deórum, Jesum Christum Deum constantíssime confiténtes. Quámobrem damnáti, secúri feriúntur. Quorum córpora feris objécta, nec ab illis tacta, a Christiánis honorífice sepúlta sunt. Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemor. eorumdem SS. mart. Basilidis, &c. Aña. Vestri capílli. ℣. Exultábunt sancti. xliii. Oratio. Sanctórum mártyrum tuórum. ut supra. 361.

In ii. Vesperis fit a Capit. de seq. commem. præcedentis.

DIE XIII. JUNII.

In festo S. Antonii de Padua Confess. Dupl. Oratio.

ECclésiam tuam, Deus, beáti Antónii Confessóris tui solémnitas votíva lætíficet: ut spirituálibus semper muniátur auxíliis, & gáudiis pérfrui mereátur ætérnis. Per Dóminum.

Pro commemoratione S. Joannis a S. Facundo, Aña. Hic vir despíciens mundum, & terréna triúmphans, dívitias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Ju-

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus auctor pacis. ut supra. 361.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

ANtónius, Ulyssipóne in Lusitánia honéstis ortus paréntibus, & ab iis pie educátus, adoléscens institútum Canonicórum Regulárium suscépit. Sed cum córpora beatórũ quinque Mártyrum Fratrum Minórum Conímbriam transferréntur, qui paulo ante apud Marróchium pro Christi fide passi erant, martyrii desidério incénsus ad Franciscánum Ordinem transívit. Mox eódem ardóre impúlsus, ad Saracénos ire perréxit: sed advérsa valetúdine afflíctus, & redíre coáctus, cum navis ad Hispániæ líttora ténderet, ventórum vi in Silíliam delátus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ASsísium e Sicília ad Capítulum generále venit, inde in erémum montis Pauli in Æmília secéssit, ubi divínis contemplatiónibus, jejúniis, & vigíliis diu vacávit. Póstea sacris Ordínibus initiátus, & ad prædicándum Evangélium missus, dicéndi sapiéntia, & cópia tantum profécit, tantámque sui admiratiónem commóvit, ut eum, summus Póntifex aliquándo concionántem áudiens, Arcam testaménti appellárit. In primis vero hæreses summa vi profligávit; ideóque perpétuus hæreticórum málleus est vocátus.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas. Lectio vi.

PRimus ex suo Ordine ob doctrínæ præstántiam, Bonóniæ, & álibi sacras lítteras est interpretátus; Fratrúmque suórum stúdiis præfuit. Multis vero peragrátis provínciis, anno ante óbitum Patávium venit, ubi illústria sanctitátis suæ monuménta relíquit. Dénique magnis labóribus pro glória Dei persúnctus, méritis, & miráculis clarus obdormívit in Dómino Idibus Június, anno salútis millésimo ducentésimo trigésimo primo: quem Gregórius nonus Póntifex máximus Sanctórum Conféssórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad

ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.
In iii. Noct. Homil. in Evang. Sint lumbi. de Commun. Conf. non Pontificis. lxxii.
Vesp. a Capitulo de S. Basilio, cum comm. S. Antonii.

DIE XIV. JUNII.

In festo S. Basilii Magni Episcopi & Conf. Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pontif. præter sequentia.
In Hymno Vesperarum dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.
Ad Magnificat in utrisque Vesperis, Antiph. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Basíli, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.
EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Basílii Confessóris tui, atque Pontíficis solemnitáte deférimus, & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.
Deinde fit comm. S. Antonii, Antiphona. Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.
Oratio. Ecclésiam tuam. 363.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.
BAsílius nóbilis Cappadox, Athénis una cum Gregório Nazianzéno, ejus amicíssimo, sæculáribus lítteris, deínde in monastério sacris mirabíliter eruditus, eum brevi cursum fecit ad omnem doctrínæ, & morum excelléntiam, ut inde Magni cognómen invénerit. Is ad prædicándum Jesu Christi Evangélium in Pontum accersítus, eam províncíam a Christiánis institútis aberrántem, ad viam salútis revocávit: mox ab Eusébio Cæsaréæ Epíscopo ad erudiéndam eam civitátem adjútor adhibétur, in cujus locum póstea succéssit. Is Fílium Patri consubstantiálem esse in primis deféndit, ac Valéntem Imperatórem sibi irátum miráculis ádeo flexit, ut incumbéntem ad voluntátem ejiciéndi ipsum in exílium, a senténtia discédere coégerit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus. Lectio v.
NAm & Valéntis sella, in qua sacturus decrétum de ejiciéndo e civitáte Basílio, sedére volébat, confrácta est, & tribus ab eo cálamis adhíbitis ad scribéndam exílii legem, nullus eórum réddidit atraméntum, & cum nihilóminus in propósito scribéndi ímpium decrétũ persísteret, ipsius déxtera, dissolútis nervis, tota contrémuit. His commótus Valens chartam utráque manu

nu conscídit. Ea autem nocte, quæ ad deliberándum Basilío data est, Valéntis uxor intimis est cruciáta dolóribus, & únicus filius in gravem morbum íncidit. Quibus ille pertérritus, iniquitátem suam recognóscens, Basilíum accérsit: quo præsénte puer cœpit convaléscere: verum vocátis a Valénte ad viséndum púerum hæréticis, paulo post móritur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Abstinéntia & continéntia fuit admirábili: una túnica conténtus erat: in jejúnio servándo diligentíssimus, in oratióne assíduus, in qua sæpe totam noctem consumébat. Virginitátem perpétuo cóluit. Monastériis extrúctis, ita Monachórum institútum temperávit, ut solitáriæ atque actuósæ vitæ utilitátes præclare simul conjúngeret. Multa erudíte scripsit, ac nemo, teste Gregório Nazianzéno, sacræ Scriptúræ libros vérius aut ubérius explicávit. Obiit Kaléndis Januárii, cum tantum spíritu vivens, præter ossa & pellem, nulla prætérea córporis parte constáre viderétur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía S. Basilii Epíscopi. Lib. Regul. fusius explicatarum ad interrogationem 8.

Perfécta quidem renuntiátio in eo consístit, ut id assequámur, ne ad ipsíus étiam vitæ affectióne propénsi simus, & respónsum mortis habeámus, ut non simus fidéntes in nobis ipsis. Hujúsmodi autem renuntiátio inítium sumit ab alienatióne rerum externárum, véluti a possessiónibus, ab ináni glória, a vivéndi consuetúdine, a rerum inutílium amóre, quemádmodum étiam suo exémplo nobis ostendérunt sancti Dómini nostri discípuli. Jacóbus quidem & Joánnes, relícto patre Zebedæo, & ipsa quoque navícula, de qua omnis illórum victus rátio pendébat. Matthæus vero, cum ab ipso telónio surréxit, ac Dóminum secútus est.

℟. Amí-

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas. Lectio viii.

SEd quid opus est nostris ratiónibus, aut sanctórũ virórum exémplis, id quod dícimus, confirmáre? cum ipsa Dómini verba in médium líceat afférre, iísque ipsis religiósam ac Deum timéntem ánimam commovére, quibus ille perspícue, & sine controvérsia protestátur, dicens: Sic ígitur quicúmque ex vobis non renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Et álio in loco, cum prius dixísset: Si vis perféctus esse, vade, & vende ómnia, quæ habes, & da paupéribus, póstea subjúnxit: Veni: séquere me. ℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dñs spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit. Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

EST ígitur renuntiátio, quemádmodum docúimus, vinculórum terrénæ hujus ac temporális vitæ solútio, atque ab humánis negótiis liberátio, per quam ad ineúndam viam, qua ad Deum pervenítur, aptióres & promptióres efficimur: & expedíta rátio ad acquisitiónem usúmque rerum, quæ super aurum & lápidem pretiósum multum longe sunt pretiosióres: & in summa, cordis humáni ad cæléstem conversatiónem translátio, ita ut dícere líceat: Nostra conversátio in cælis est: & (quod máximum est) inítium unde ad Christi similitúdinem evádimus, qui cum dives esset, propter nos pauper est factus. Te Deum laudámus. 15.

In ii. Vesp. fit comm. SS. Viti, & Sociorum martyrum.

DIE XV. JUNII.

SS. Viti, Modesti, atque Crescentiæ martyrum.

Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DA Ecclésiæ tuæ, quæsumus, Dñe, sanctis martyribus tuis Vito, Modésto, atque Crescéntia intercedéntibus, supérbe non sápere, sed tibi plácita humilitáte profícere: ut prava despíciens, quæcúmque recta sunt, líbera exérceat charitáte. Per Dñm. Lectio ii.

VItus ádmodum puer inscio patre baptizátus est; quod cum ille rescivísset, nihil prætermísit, quo fílium a Christiána religióne removéret. Qua in voluntáte perma-

manéntem, Valeriáno júdici verbéribus castigándum trádidit. Sed nihilóminus in senténtia persístens, patri rédditus est. Sed dum eum pater grávius puníre cógitat, Vitus Angeli mónitu, comítibus Modésto, & Crescéntia ejus educatóribus, migrat in aliénas terras: ibíque eam sanctitátis laudem adéptus est, ut ejus fama ad Diocletiánum perláta, ipsum Imperátor accérseret, ut fílium suum a dæmone vexátum liberáret: quo liberáto, cum ei amplíssimis præmiis ingrátus Imperátor, ut deos cóleret, persuadére non potuísset, una cum Modésto & Crescéntia vínculis constríctum mittit in cárcerem.

Lectio iii.

QUos ubi constantióres esse cómperit, demítti jubet in ingens vas liquáto plumbo, fervénti resína ac pice plenum: in quo cum trium Hebræórum puerórũ more divínos hymnos cánerent, inde erépti leóni objiciúntur, qui prostérnens se eórum pedes lambébat. Quare inflammátus ira Imperátor, quod multitúdinem vidébat miráculo commovéri, eos in catásta sterni jubet, & ita cædi eórum membra, atque ossa divélli. Quo témpore tonítrua, fúlgura, magníque terræmótus fuére, quibus templa deórum corruérunt, & multi oppréssi sunt. Eórum relíquias Floréntia nóbilis fémina, unguéntis códitas honorífice sepelívit. Te Deum laudámus. 15.

DIE XVIII. JUNII.

SS. Marci, & Marcelliani martyrum.

Antiph. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui sanctórum mártyrum tuórum Marci & Marcelliáni natalítia cólimus, a cunctis malis imminéntibus eórum intercessiónibus liberémur. Per Dominum.

℟. ii. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum, * Contemnéntes aulam régiam pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio iii.

MArcus & Marcelliánus fratres Románi, propter Christiánam fidem a Fabiáno duce comprehénsi, ad stípitem alligáti sunt pédibus clavis confixis. Ad quos cum ita loquerétur judex: Resipíscite míseri, & vos ipsos ab his cruciátibus erípite, respondérunt: Num-

quam

quam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam támdiu nos hæc pati sinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore vestíti érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfixi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XIX. JUNII.

In festo S. Julianæ de Falconeriis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, exceptis iis, quæ hic proprie ponuntur.

Ad Vesperas, & ad Matutinum. Hymnus.

CÆléstis Agni núptias,
O Juliána, dum petis,
Domum patérnam déseris,
Chorúmque ducis Vírginum.
Sponsúmque suffixum Cruci
Noctes, diésque dum gemis,
Dolóris icta cúspide
Sponsi refers imáginem.
Quin septifórmi vúlnere
Fles ad genu Deiparæ,
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cháritas.
Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur, & nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens.
Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi sit glória.
Amen.

Oratio.

DEus, qui beátam Juliánam vírginem tuam extrémo morbo laborántem pretióso Filii tui Córpore mirabíliter recreáre dignátus es; concéde, quæsumus, ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti ad cæléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dñm.

Et fit commem. SS. Gervasii, & Protasii mart. Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dño, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Gervásii & Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JUliána ex nóbili Falconéria família, claríssimo patre, qui templum Deiparæ ab Angelo salutátæ ære suo magnífice a fundaméntis Floréntiæ, ut nunc vísitur, eréxit, matre Reguardáta, ambóbus jam senescéntibus ac ad id tempus sterílibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futúræ sanctitátis spécimen de-

dedit; vagiéntibus quippe labris, suavíssima Jesu & Maríæ nómina ultro proférre audita est. Pueríttiam póstmodum ingréssa totam se Christiánis virtútibus mancipávit, in quibus ádeo excélluit, ut beátus Aléxius pátruus, cujus institútis, ac exémplis instruebátur, matri dícere non dubitáverit, ipsam non féminam peperísse, sed Angelum; nam ita modésto vultu, animóque ab omni, vel levíssima erróris mácula pura fuit, ut óculos numquam in toto vitæ cursu ad hóminis fáciem intuéndam eréxerit; auditóque peccáti vocábulo contremúerit, imo scéleris narratióne percúlsa, illico prope exánimis corrúerit. Expléto nondum décimo quinto ætátis suæ anno, re familiári, licet opuléntа, terrenísque posthábitis núptiis, Deo virginitátem in mánibus Divi Philíppi Benítii solémniter vovit, ab eóque ómnium prima religiósum Mantellatárum hábitum, ut dicunt, sumpsit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

Juliánæ exémplum secútæ sunt plúrimæ ex nobilióribus Famíliis féminæ, ac mater ipsa fíliæ sese religióse instituéndam dedit, ita ut, aucto paulátim número, Ordinem Mantellatárum instítúerit, ac illi pie vivéndi leges summa prudéntia, ac sanctitáte tradíderit. Ejus virtútes cum óptime perspéctas Divus Benítius habéret, morti próximus, nulli mélius, quam Juliánæ, non féminas tantum, sed & totum Servórum Ordinem, cujus Propagátor, & Moderátor extíterat, commendátum vóluit. Verum ipsa demísse semper de se cogitábat, & cum ceterárum esset magístra, in re quaque doméstica, licet vili, Soróribus famulabátur. Assiduitáte orándi íntegras insumébat dies in écstasim sæpíssime rapta, & si réliquum, in sedándis cívium dissídiis, criminósis a via iniquitátis retrahéndis, ac inserviéndis impendébat ægrótis, quorum quandóque sániem ex ulcéribus manántem, admóto ore lambens, eos sanitáti restituébat. Corpus suum flagris, nodósis funículis, férreis cíngulis, vigíliis, humi nudæ cubándo, térere sólita fuit. Parcíssime cibo, & hoc vili, quátuor hebdómadæ diébus, & réliquis duóbus solo Angelórum pane conténta, excépto die sábbati, quo pane solo & aqua nutriebátur.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem; * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Le-

Lectio vi.

Dura hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum íncidit, quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod cum cibum cápere ac retinére nullo modo posset, ab Eucharística mensa, ob Sacraménti reveréntiam arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínum Panem, quem ore súmere nequíbat, péctori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacérdos; & mirum! eódem témporis moménto, divínus Panis dispáruit, & Juliána seréno ac ridénti vultu expirávit. Res supra fidem támdiu fuit, donec virgíneum de more curarétur corpus: invénta enim est circa sinístrum péctoris latus carni véluti sigíllo impréssa forma Hóstiæ, quæ Christi crucifixi effigiem repræsentábat. Hujus prodígii fama, ceterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantum, sed totíus Christiáni Orbis veneratiónem illi conciliávit, ac per quátuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedíctus Papa XIII. in ejus celebritáte Officium próprium recitári ab univérso Ordine B. M. Vírginis Servórum jússerit. Clemens vero XII. munificentíssimus ejúsdem Ordinis Protéctor novis in dies miráculis coruscántem, sanctárũ Vírginum catálogo adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Simile erit regnum cælórum decem Virgínibus. ut in Communi Virg. xci.

Pro SS. Gervasio & Protasio mart. Lectio ix.

Gervásius, & Protásius, Vitális & Valériæ filii, quorum pater Ravénnæ, mater Medioláni pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, doméssticos servos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius Comes in bellum profic ísci vellet, hanc occasiónẽ perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astásio persuádent, se a diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio, & Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit.

Gervásium támdiu cædi, dum inter vérbera expiráret. Protásium fústibus contúsum, secúri pércuti jubet. Quorum córpora Philíppus Christi servus clam sústulit, & in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro, & insígni collocánda curávit. Passi sunt Mediolániclécimo tértio Kaléndas Julii. Te Deum laudámus. 15.

In Laud. fit comm. SS. Gervasii & Protasii mart. Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére; multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. Oratio Deus qui nos ánnua. ut supra. 369.

In ii. Vesp. fit comm. seq.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii Papæ & martyr. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Silvérii mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. Lectio ii.

SIlvérius Campánus, post Agapítum próxime Póntifex creátus est: cujus doctrína & sánctitas illúxit in insectándis hæréticis & constántis ánimi magnitúdo perspécta est in tuéndo judício Agapíti. Nam Antímum, quem quia Eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab Episcopátu Constantinopolitáno deposúerat, cum a Theodóra Augústa sæpíssime rogátus esset, restitúere nóluit. ℟. Dñe, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti. Lectio iii.

QUámobrem iráta múlier mandat Bellisário, ut Silvérium mittat in exílium. Qui exulávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsisse fertur ad Amatórem Epíscopum: Susténtor pane tribulatiónis, & aqua angústiæ, nec tamen dimísi, aut dimítto officiū meum. Quod reipsa probávit: nam ibi coácto concílio multórum Episcopórum quædam constítuit, quæ ad integritátem fídei Cathólicæ, & ad restituéndam Ecclesiásticam disciplínam pertinébant. Ubi brevi incómmodis, ærumnísque conféctus, obdormívit in Dño, duodécimo Kaléndas Július; cujus sepúlchrum multis miráculis illustrátum fuit: cum Ecclésiæ præfuísset, annos tres, & ámplius, creá-

creátis mense Decémbri Præsbyteris trédecim, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem & novem. Te Deum laudámus. 15.

¶ Notandum, quod die crastina, scilicet xxi. hujus mensis, in tota Italia, & Insulis adjacentibus fit de Festo S. Aloysii Gonzagæ sub ritu Duplici, cujus officium ponitur in fine Breviarii inter officia Sanctorum pro aliquibus Locis.

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini Episc. & Confess.

Añ. Sacérdos, & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Paulíni Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Lectio ii.

PAulínus Nolæ Epíscopus, erudítus stúdiis humanitátis, doctus étiam divínis lítteris, multa elegánter, & ornáte scripsit vérsibus & solúta oratióne. Hujus viri cháritas præcípue celebrátur, quod vastáta a Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relictis quidem sibi rebus ad vitam necessáriis, in aléndos páuperes, & captívos rediméndos contúlerit: Quo témpore, ut scribit sanctus Augustínus, ex opulentíssimo dívite voluntáte paupérrimus, & copiosíssime sanctus, captus a Bárbaris sic Deum precabátur: Dómine, ne excrúcier propter aurum & argéntum: ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eásdem regiónes infestántibus, cum ab eo pósceret vídua, ut filium sibi redímeret, consúmptis rebus ómnibus in officio pietátis, seípsum pro illo in servitútem trádidit.

Lectio iii.

IGitur in Africam proféctus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscépit. Verum, cum prophetíæ dono regis mortem ipsi dómino prædixísset, & rex in somnis Paulínum sedéntem médium inter duos júdices, sibíque de mánibus eripiéntem flagéllum vidísset; tantus vir cógnitus, honorificentíssime dimíssus est, condonátis ei ómnibus suis cívibus, qui captívi súerant. Nolam revérsus ad Episcopále officium, cum verbo, & exémplo omnes ad pietátem Christiánam inflammáret, láterum dolóre corréptus est; mox cubículum, in quo jacébat, terræmótu contrémuit, ac paulo post ánimam Deo réddidit. Te Deum laudámus. 15.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigil. S. Joannis Baptistæ.

Léctio S. Evangélii secúndũ Lucam. Lectio i. Cap. 1.

FUit in diébus Heródis, regis Judææ, sacérdos qui-

quidam nómine Zacharías, de vice Abía, & uxor illíus de filiábus Aaron, & nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.
Lib. 1. in Lucam.

DOcet nos Scriptúra divína, non solum mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári: ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis hæréditas, in iis, quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur: sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos, sed étiam de vice Abía, idest, nóbilis inter superióres famílias.

Responsória de Feria currenti. Lectio ii.

ET uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non solum ígitur a paréntibus, sed étiam a majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Tales enim majóres habére débuit prænúntius Christi: ut non repénte concéptam, sed a majóribus accéptam, & ipso infúsam jure natúræ prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis, & justificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccáti sui solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse, & utúntur versículo, quia scriptum est in Job: Nemo mundus a sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra?

Lectio iii.

QUibus respondéndũ est, prius, ut quid sit hóminem sine peccáto esse, definiant: utrum numquam omníno peccásse, an desiísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, numquam omníno peccásse & ipse consentio. Omnes enim peccavérunt, & egent glória Dei. Sin autem eum, qui véterem errórem corréxit, & in eam se vitæ transformáverit qualitátem, ut témperet a peccáto, negant abstinére a delíctis, non possum in eórum convenire senténtiam, cum legámus: Quia sic Dóminus diléxit Ecclésiam, ut exhíbeat ipsam sibi glorió sam, & non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi; sed ut sit sancta, & immaculáta.

Antiphona ad Benedictus, ut in Psalt., post Antiphonam dicuntur Preces feriales, flexis génibus. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus; ut família tua per viam salútis incédat, & beáti Joánnis præcursóris hor-

hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitáte.

DIE XXIV. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptistæ. Dupl. 1. clas.

Si die xxiv. occurrerit Solemnitas SS. Corporis Christi, Fest. S. Joannis Baptistæ reponatur in diem xxv. tamquam in sedem propriam, translato fest. dupl. S. Gulielmi Abb. ipsa die incidente post Octavam: Sed si fuerit primæ vel secundæ classis; transfertur in primam diem, Officio duplici non impeditam infra eamdem Octavam.

Ad Vesperas, Antiphona.

IPse præíbit ante illum in spíritu, & virtúte Elíæ paráre Dómino plebem perféctam.

Psalmus. Dixit Dóminus, cum reliquis de Dominica, & loco ultim. Psalm. 117. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Antiph. Joánnes est nomen ejus: vinum & síceram non bibet, & multi in nativitáte ejus gaudébunt.

Antiph. Ex útero senectútis, & stérili Joánnes natus est præcúrsor Dómini.

Aña. Iste puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipso est.

Antiph. Nazaræus vocábitur puer iste: vinum & síceram non bibet, & omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ.

Capitulum. Isaiæ 49.

AUdíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

UT queant laxis resonáre fibris,
Mira gestórum fámuli tuórū;
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.

Núntius celso véniens Olympo
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, & vitæ sériem geréndæ
Ordine promit.

Ille promíssi dúbius supérni
Pérdidit promptæ módulos loquélæ:
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.

Ventris obstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens, nati méritis, utérque
Abdita pandit.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingrésso Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel

Angelus, stans a dextris altáris incénsi. Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ANtra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, petísti,
Ne levi posses maculáre vitā
Crímine linguæ.

Præbuit durum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes:
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.

Céteri tantum cecinére Vatū
Corde preságo jubar affutúrum;
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.

Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.

Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Aña.

Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam progrederéris, sanctificávi te.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit vētus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum peribit.

Antiph. Priúsquam te formárem in útero, novi te, & ántequam progrederéris, sanctificávi te.

Aña. Ad ómnia, quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

A sti-

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confringes eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terrã.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Ad ómnia, quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.
Aña. Ne tímeas a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus. Psalm. 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tribulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulũ tuum benedíctio tua.
Antiphona. Ne tímeas a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.
℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ o. Benedictióne perpétua.
Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremíæ filii Helcíæ, de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tértio décimo anno regni ejus. Et fa-

factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.

℟. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes: * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, & paráret Dño plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pœniténtiæ. Hic. Bño. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

ET dixi A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te ibis; & univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dñs. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum; & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, & super regna, ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & díssipes, & ædífices, & plantes.

℟. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui. Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

TU ergo accínge lumbos tuos, & surge, & lóquere ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt advérsum te, & non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam exíres de ventre, sanctificávi te: * Et Prophétam in Géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus a Deo, & homínibus honorátus est. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Aña. Misit Dñs manum suam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus. Psalm. 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid di-

li-

ligitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dñs exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dño. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiã in corde meo.
A fructu frumenti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.
Quóniam tu, Dñe, singuláriter in spe * constituísti me.
Antiphona. Misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dñs.
Aña. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te super Gentes, & regna.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meę: * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te super Gentes, & regna.
Antiph. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quó-

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórē.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiph. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.
℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℟. Joánne Baptísta. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.
Serm. 10. de Sanct. Lectio iv.

POst illum sacrosánctum Dómini natális diem, nullíus hóminum nativitátem légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptístæ. In áliis sanctis & eléctis Dei nóvimus illum diem colli, quo illos post consummatiónem labórum, & devíctum triumphatúmque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc vita partúriit. In áliis consummáta últimi diéi mérita celebrántur: in hoc étiam prima dies, & ipsa étiam hóminis inítia consecrántur, pro hac absque dúbio causa, quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbito hómines insperátum non agnóscerent, vóluit esse testátum. Joánnes autem figúra fuit véteris testaménti, & in se formam prætulit legis: & ídeo Joánnes prænuntiávit Salvatórem, sicut lex grátiam præcucúrrit.
℟. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta.
℣. Iste puer magnus coram Dómino, nam & manus ejus cum ipso est. Et habébit.
Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUod autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetávit, & expers lucis jam testis est veritátis: hoc est intelligéndum, quod latens sub velámine, & carne lítteræ, & Redemptórem mundo spíritu prædicávit, & nobis Dóminum nostrum de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia Ju-

Judæi erravérunt a ventre, idest a lege, quæ a Christo grávida erat, erravérunt a ventre, locúti sunt falsa; ideo hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine.

℟. Hic est præcúrsor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed & Agnum Dei demonstrávit, & illuminávit mentes hóminū. ℣. Ipse præibit ante illum in spíritu, & virtúte Elíæ. Ipse. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUod autem Joánnes in cárcere constitútus, ad Christum discípulos suos órdinat, lex ad Evangélium transmíttit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiæ clausa cárcere, in obscúro, & in occúlto jacébat, & Judáica cæcitáte sensus intra litteram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Evangelísta prolóquitur: Ille erat lucérna ardens, idest, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo ignorántiæ nocte posséssio lumen salútis osténderet, & quasi inter densíssimas delictórum ténebras, splendidíssimum justítię solem lucis suæ rádio demonstráret, & de seipso dicens: Ego vox clamántis in desérto. ℟. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno, Aña. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me. Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbriū non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.

Antiphona. Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultá-

tábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei:* & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:* posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino:*&in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dñs in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Antiph. Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Antiph. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum:* & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult vi-

vitam: * diligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos:* & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Antiphona. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.
℣. Elísabeth Zachariæ magnum virum génuit.
℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñο. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. I.

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.

Lib. 2. Comment. in Luc. cap. 1. ante finem.

Peperit fílium Elísabeth, & congratulabántur vicíni. Habet Sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum. Justítia enim commúnis est virtus, & ideo in ortu justi futúræ vitæ insígne præmíttitur, & grátia secutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur; sed tempus silétur infántiæ, eo quia infántiæ impediménta nescívit. Et ideo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, & orâculum, exultatiónem in útero, vocem in desérto.
℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.
℣. Hic est enim Prophéta, & plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.
Benedictio. Cujus festum cólimus.

Le-

Lectio viii.

NEque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, a mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta præmittendum putávit, quod plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint, ut advértas matri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id ei sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri: sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi fílius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et multi. Glória Patri. Et multi.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

JOánnes est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominátus est, ántequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiare. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, asséruit, quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

ELísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psálterio. 15.

Antiphona. Innuébant Patri ejus, quem vellet vocári eum, & scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus.

Antiphona. Joánnes vocábitur nomen ejus, & in nativitáte ejus multi gaudébunt.

Antiphona. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Antiphona. Tu puer Prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum. Isaiæ 49.

AUdíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

O Nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labē nívei pudóris,

Præ-

Præpotens Martyr, nemorúmque cultor,
Máxime Vatum.
Serta ter denis álios corónant,
Aucta creméntis, duplicáta quosdam;
Trina te fructu cumuláta centum
Néxibus ornant.
Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides revélle,
Asperum planans iter, & refléxos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator & Redémptor,
Méntibus culpæ sine labe puris,
Rite dignétur véniens beátos
Pónere gressus.
Laudibus cives célebrent supérni,
Te, Deus simplex, paritérque Trine,
Súpplices & nos véniam precámur,
Parce redémptis. Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Ad Benedictus, Antiphona. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum: & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Innuébant patri ejus.

Capitulum. Audíte ínsulæ, ut supra, 384.

℟. brev. Fuit homo, * Missus a Deo. Fuit. ℣. Cui nomen erat Joánnes. Missus. Glória Patri. Fuit.

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major.
℟. Joánne Baptísta.

Ad Sextam, Antiphona. Joánnes vocábitur.

Capitulum. Isaiæ 49.

ET nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℟. breve. Inter natos mulíerum, * Non surréxit major. Inter. ℣. Joánne Baptísta. Non surréxit. Glória Patri. Inter.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit.
℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Ad Nonam, Antiphona. Tu puer Prophéta.

Capitulum. Isaiæ 49.

REges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, & sanctum Israel, qui elégit te.

℟. breve. Elísabeth Zacharíæ, * Magnum virum génuit. Elísabeth. ℣. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini. Magnum. Glória Patri. Elísabeth.

℣. Iste puer magnus coram Dó-

Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Ad Vesperas, Antiphona. Elísabeth Zacharíæ. cum reliq. de Laud. ut supra. 384.

Psalmi, Capit. & Hymnus, ut in 1. Vesperis. 375.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Ad Magnificat, Antiphona. Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut supra. 385.

DIE XXV. JUNII.

In festo sancti Guilielmi Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea, quæ hic assignantur. Oratio.

Deus, qui infirmitáti nostræ ad teréndum salútis viam in Sanctis tuis exémplum, & præsídium collocásti; da nobis, ita beáti Guiliélmi Abbátis mérita venerári, ut ejúsdem excipiámus suffrágia, & vestígia prosequámur. Per Dñm.

Lect. i. Noct. de Script. occ. In ii. Nocturno, Lectio iv.

Guiliélmus nobílibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartumdécimum ætátis annum expléverat, cum, miro quodam pietátis ardóre flagrans Compostellánam peregrinatiónem ad celebérrimum sancti Jacóbi Templum aggréssus est. Quod iter una amíctus túnica, ac dúplici férreo círculo præcínctus, nudísque pédibus prosecútus; aspérrima frígoris & æstus, famis & sitis summo cum vitæ discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini sepúlchrum peregrinatiónem molítur, sed quo minus propósitum exequátur, vária atque gravíssima intercédunt impediménta, divíno Númine ad altióra & sanctióra religiósam Júvenis índolem retrahénte. Porro in Solículo monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chaméunias, & jejúnia commorátus, divína subníxus ope, cæco lumen restítuit; cujus miráculi fama percrebrescénte, jam Guiliélmus latére non póterat: quare íterum Jerosólymam cógitat, & álacris se itíneri commíttit. ℟. Honéstum fecit illum. lxx. Lectio v.

Dei autem mónitu, qui eídem appáruit, a propósito revocátur, utílior ac fructuósior tam apud Italos, quam apud éxteras natiónes futúrus. Tum Monastériũ in Virgiliáni Montis cacúmine, quod deínde Vírginis est appellátum, loco áspero & inaccésso miránda exædíficat celeritáte. Sócios deínde viros & religiósos adscíscit, eósque ad vivéndi normam Evangélicis

cis præcéptis & consiliis summópere accommodátam, tum certis légibus ex beáti Benedícti institútis magna ex parte desúmptis, tum verbo & sanctíssimæ vitæ exémplis infórmat.

℞. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

Aliis deinde Monastériis eréctis, clárior in dies Guiliélmi facta sánctitas, multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctitátis odóre, & miraculórum fama alléctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem, varióque, & immedicábili morbo laborántes, sanitátem ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit, aliaque complúra mirabília patrávit: inter quæ illud non siléndum, quod muliércula ad ejus castitátem tentándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutávit. De qua re cértior factus Rogérius Neápolis rex in summam viri Dei veneratiónem addúcitur. Demum témpore sui óbitus Regi, aliísque prænuntiáto, innúmeris virtútibus & miráculis clarus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo centésimo quadragésimo secúndo.

℞. Iste homo. lxxi.

In iii. Noct. Homil. S. Hieronymi Presbyteri in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Comm. Abbatum. lxxix.

Ad Laudes fit commem. Oflav. Nativitatis S. Joannis. In ii. Vesp. fit a capit. de seq. commem. præc. & Oct.

DIE XXVI. JUNII.

In festo SS. martyr. Joannis & Pauli. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Paulus, & Joánnes. cum reliq. de Laudib. 390. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ult. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Cap. Hymn & ℣. de Communi plurim mart. xxxiii.

Ad Magnificat, Antiphona. Astitérunt justi ante Dóminum, & ab ínvicem non sunt separáti: cálicem Dómini bibérunt, & amici Dei appelláti sunt.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℞. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit: quos éadem fides & pássio vere fecit esset germános. Per Dóminum.

Hic fit com. S. Guilielmi Abb. Antiph. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui infirmitáti. 386.

Deinde fit commemoratio de Oct. S. Joannis, Antiph. Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major

Joánne Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut supra. 385.

In i. Noct. Lect. de Epistola ad Romanos. Fratres, debitóres sumus. de Comm. plurimor. Martyr. xxxvi.

℟. i. Isti sunt duo viri misericórdiæ, qui assístunt ante Dóminum, * Dominatórem univérsæ terræ.

℣. Isti sunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum. Dominatórem.

℟. ii. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt. ℟. iii. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.

Glória Patri. Et meruérunt.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnes & Paulus fratres Románi cum facultátibus a Constántia Constantíni fília, cui pie fideliterque servíerant, sibi relíctis, Christi páuperes álerent, a Juliáno apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, líbere negavérunt, se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfinit, ut nisi ad eam diem ei adhærére, & Jovi sacrificáre constituérint, sibi moriéndum esse certo sciant.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

ILli intra id tempus réliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quo expeditióres ad Dóminum migráre possent, & plures juvárent, a quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus prætóriæ cohórtis præféctus, ad eos missus cum alláta Jovis effígie, ut eam veneraréntur, Imperatóris mandátum eis expónit: ut nisi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui ut erant orántes, respondérunt, se pro Christi fide, quem Deum mente & ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent

in

in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes. Lectio vi.

AT Terentiánus véritus, ne si públice interficeréntur, pópulus commoverétur, domi ubi tunc erant, abscíssis eórum capítibus, sexto Kaléndas Július, secréto eos sepeliéndos curávit: rumorémque sparsit, Joánnem & Paulum in exílium ejéctos esse. Verum eórum mors a spirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est: in quibus Terentiáni fílius & ipse oppréssus a dæmone, ad sepúlchrum Mártyrum perdúctus, liberátus est. Quo miráculo & is in Christum crédidit, & ejus pater Terentiánus, a quo étiam horum beatórum Mártyrum vita scripta esse dícitur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. 52.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis & veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte & veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite: ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo & vestra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides.

℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio viii.

VErum quod séquitur: Quóniam, quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed & in præsénti

ti témpore potest congruénter áccipi ; quóniam quæ inter ténebras quondã pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum Actibus públice prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant : ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua mártyrum membra feris, avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine, qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum : * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia.

℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum ! Contemnéntes.

Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

DUo autem sunt génera persecutórum : unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos munire, atque instituére volens Salvátor, & supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, & hic a carnificum cæde præcipit non timére : quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, & quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest, vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus, quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

PAulus & Joánnes dixérunt Juliáno : Nos unum Deum cólimus, qui fecit cælum & terram.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Antiphona. Paulus & Joánnes dixérunt Terentiáno : Si tuus dóminus est Juliánus, habéto pacem cum illo : nobis álius non est, nisi Dóminus Jesus Christus.

Antiphona. Joánnes & Paulus agnoscéntes tyránnidem Juliáni, facultátes suas paupéribus erogáre cœpérunt.

Antiphona. Sancti spíritus, & ánimæ justórum, hymnum dícite Deo, allelúja.

Antiphona. Joánnes & Paulus dixérunt ad Gallicánum : Fac votum Deo cæli, & eris victor mélius quam fuísti.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis.

tis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.
Hymn. Rex gloriósæ Mártyrum. V. Exultábunt Sancti. de Communi plurimor. Mártyrum. xliii.
Ad Benedictus, Antiphona. Isti sunt sancti, qui pro Christi amóre minas hóminum contempsérunt: sancti Mártyres in regno cælórum exúltant cum Angelis: o quam pretiósa est mors sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, & ab invicem non sunt separáti!

Oratio.

QUæsumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit: quos éadem fides & pássio vere fecit esse germános. Per Dñm.
Deinde fit comm. de Oct. S. Joannis, Aña. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit dicens: Benedíctus Deus Israel. V. Iste puer magnus coram Dómino. R. Nam & manus ejus cum ipso est.
Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut supra. 385.
Ad Horas, Añæ de Laud. Cap. & R. br. de Comm. plurimorum Mart. xliv.
In secundis Vesperis, Aña. Paulus, & Joánnes. cum rel. de Laud. ut supra. 390. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultim. Psalm. Crédidi. 120. Capit. & Hymn. de Communi plurimi. Mart. xliii.
V. Exultábunt Sancti in glória. R. Lætabúntur in cubílibus suis.
Ad Magnificat, Antiphona. Isti sunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum: habent potestátem cláudere cælum núbibus, & aperíre portas ejus: quia linguæ eórum claves cæli factæ sunt.
Oratio. Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos. ut supr.
Deinde fit commemoratio de Oct. S. Joannis, ut supra in ii. Vesperis Festi. 386.

DIE XXVII. JUNII.

Quarta die infra Octavam Nativitatis S. Joannis.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In secundo Nocturno.

Sermo S. Basilii Magni.

Homilia 2. in Psalmum 28.

Lectio iv.

VOx Dómini super aquas. Qualis vox? super quas aquas? velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Memíneris Joánnis, qui interrogátus a Judæis: Tu quis es? Quod respónsum dábimus iis, qui misérunt nos? respóndit; Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus a Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc igitur vox super aquas erat super Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum. Et non solum in Jordáne, sed étiam in

Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

℟. Descéndit Angelus. 380.

Lectio v.

IGitur vox Dómini super aquas, Joánnes est super baptísmum. Illic & Deus majestátis intónuit. Venit enim vox de cælo, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in baptísma Joánnis, ut compléret omnem justítiam, quæ in lege est. Vox Dómini in virtúte. Aufert enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptísmum, per ipsum baptízans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte est vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cælórum: &, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.

℟. Hic est præcúrsor. 381.

Lectio vi.

VOx Dómini confringéntis cedros. Potest dici, quod parans Dómino pópulum perféctum, elátas impietátes, & contra cognitiónem Dei exaltátas confríngens ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humíliat, hic erat, qui confringébat cedros, & Dómino viam adæquábat, per hoc quod ad pœniténtiam inducébat altum, & elátum, & supérbum cor. Unde ejus præparatiónem suscípiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitas poténtias, cedros Líbani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos sub pedes suos, & cedros istas comminuat.

℟. Innuébant patri. 381.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

ELísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ c. 1. in fine.

ET Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto, & prophetávit. Vide quam bonus Deus, & fácilis indulgére peccátis. Non solum abláta restítuit, sed étiam insperáta concédit. Ille dudum mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quod eum, qui negáverat, confitétur. Nemo ergo diffidat, nemo véterum cónscius delictórum præmia divína despéret. Novit Dóminus mutáre senténtiam, si tu nóveris emendáre delíctum.

℟. Præcúrsor Dómini. 383.

Lectio viii.

ET tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis. Pulchre, cum de Dómino prophe-

phetáret; ad Prophétam sua verba convértit, ut hoc quoque beneficium esse Dómini designáret: ne cum públice enumeráret sua, quasi ingrátus tacuísse viderétur, quæ agnoscébat in filio. Sed fortásse áliqui quasi irrationábilem mentis excéssum putent, quod octo diérum allóquitur infántem. Verum si teneámus, intelligémus profécto, quod pótuit vocem patris natus audíre, qui Maríæ salutatiónem, ántequam nascerétur, audívit.
℞. Gábriel Angelus. 384.

Lectio ix.

SCiébat profécto álias esse aures Prophétæ, quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte reserántur. Habébat intelligéndi sensum, qui exultándi habébat afféctum. Simul illud advérte, quam paucis Elísabeth, quam multis Zacharías prophétet: & utérque sancto replétus Spíritu loquebátur: sed disciplína servátur, ut múlier díscere magis quæ divína sunt stúdeat, quam docére.
Te Deum laudámus. 15.

Vesperæ a Capitulo de seq. cum commem. Octavæ.

DIE XXVIII. JUNII.

In festo S. Leonis II. Papæ.
Semiduplex.

Si hoc festum venerit in Dominica, transferatur post Octavam Apostolorum, & in Sabbato, in quo fit de Oct. S. Joannis legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ Apostolorum, cum commem. ... dem ad Laudes tantum.
Omnia de Communi Confess. Pontif. Oratio.

DEus, qui beátum Leónem Pontíficem sanctórum tuórum méritis coæquásti: concéde propítius; ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Oct. S. Joannis, ut supra. 386.
In I. Noct. Lect. de Script. occ.
In II. Nocturno. Lectio iv.

LEo secúndus, Póntifex máximus, Sículus, humánis & divínis lítteris Græce & Latíne doctus, músicis étiam eruditus fuit: ipse enim sacros Hymnos & Psalmos in Ecclésia ad concéntum meliórem redúxit. Probávit acta sextæ Synodi, quæ Constantinópoli celebráta est, præsidéntibus Legátis Apostólicæ Sedis, præsénte quoque Constantíno Imperatóre, & duóbus Patriárchis, Constantinopolitáno & Antiochéno, ac centum septuagínta Epíscopis: quam & in Latínum tránstulit.
℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

IN eo Concílio Cyrus, Sérgius, & Pyrrhus condemnáti sunt, unam tantúmmodo voluntátem, & opera-

rationem in Christo prædicántes. Hic fregit supérbiam Antístitum Ravennátum, qui Exarchórum freti poténtia, Sedi Apostólicæ non obtemperábant. Quámobrem decrévit, ut eléctio Cleri Ravennátis irrita esset, nisi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

VEre pater páuperū fuit: non enim pecúnia solum, sed ópera, labóre, & consíliis, egéntium viduárū & pupillórum inópiam, ac solitúdinem sublevábat. Qui dum síngulos, non magis prædicatióne, quam vita, ad pie sanctéque vivéndum adhortarétur; mense sui Pontificátus décimo, & diébus decem & septem, obdormívit in Dómino: sepultúsque est in Basílica sancti Petri, quarto Kaléndas Julii, Ordinatióne una mense Júnio creávit Presbyteros novem, Diáconos tres, Epíscopos divérsis in locis vigínti tres.

℟. Iste est, qui ánte Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. Homilia in Evang. Homo péregre, de Communi Conf. Pontif. iv. Lect. 9 ix. de Vigilia SS. Apostolorum Petri & Pauli. Bño. Per Evangélica dicta. Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 123. in Joann. in med.

REdditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat, quam timóri: & plus vocis elicuísse videátur mors ímminens, quam vita præsens. Sit amóris officium páscere Domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se convincúntur amáre, non Christum, vel gloriándi, vel dominándi, vel acquiréndi cupiditáte, non obediéndi, & subveniéndi, & Deo placéndi charitáte.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudib. fit commem. de Octava S. Joannis, Antiph. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est. Oratio. Deus, qui præséntem. ut in Laud. Festi. 385.

Deinde pro comm. Vigiliæ, Antiphona, & ℣ de Feria currenti, ad Benedictus, ut in Psalterio. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Si festum S. Leonis transferri contigerit, tunc in ii. Vesp. dicitur Aña. ad Magnif. Dum esset summus Póntifex. ut infra. lvii.

DIE XXIX. JUNII.

In festo SS. Apostolorum Petri & Pauli. Dupl. i. class.

Ad Vesperas, Antiphona. Petrus & Joánnes. cum reliquis de Laud. 399. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ult. Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Act. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit, ut apprehénderet & Petrum. Hymnus.

DEcóra lux Æternitátis, áuream
Diē beátis irrigávit ignibus,
Apostolórum quæ corónat Príncipes,
Reísque in astra líberam pandit viam.
Mundi Magíster, atque cæli Jánitor,
Romæ paréntes, Arbitríque Géntium,
Per ensis ille, hic per crucis victor necem
Vitæ senátum laureáti póssident.
O Roma felix, quæ duórum Príncipum
Es consecráta glorióso sánguine!
Horum cruóre purpuráta céteras
Excéllis orbis una pulchritúdines.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa sæculórum sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi trádítæ sunt claves regni cælórum. Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórū tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dñm.

Et non fit comm. S. Pauli, cum Oratio fit communis, nec Octavæ S. Joannis.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymnus. Ætérna Christi múnera. ut in Communi Apostolorum. ii.

Añæ,

Ant. Psalmi & VV. Noct. dicuntur de Comm. Apost. iii.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

PEtrus autem & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autē in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. ℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipē te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et claves.

Lectio ii.

PEtrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et, apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum: & prótinus consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat, & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre, & écstasi, in eo, quod contígerat illi. ℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dómine, tu nosti, quia amo te: * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii.

CUm tenéret autem Petrum, & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israelítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis & nostis, confirmávit no-

nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.
℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. in Natali Apost. Petri & Pauli. Lectio iv.

OMnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps: & uníus fidei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli, & própria nostræ urbis exultatióne veneránda est: ut ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi Roma resplénduit, & quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.
℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas: * Et exténdens manum apprehéndit eum, & dixit Jesus: Módicæ fidei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit, & cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et. Bñd. Christus perpétuæ.

Lectio v.

ISti sunt patres tui, verique pastóres, qui te regnis cæléstibus inseréndam multo mélius, multóque felícius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt: ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Illi sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut Gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális, & régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris: minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax Christiána subjécit.
℟. Surge Petre, & índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis.
℣. Angélus Dómini ástitit, & lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percusóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia. Bñd. Ignem sui amóris.

Le-

Lectio viii.

NEque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, a mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelista præmitténdum putávit, quod plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint, ut advértas matri non nomen alicújus displicuisse degéneris, sed id ei sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri: sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi filius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et multi. Glória Patri. Et multi.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

JOánnes est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominátus est, antequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiare. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, asséruit, quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

ELísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Domìnica, ut in Psalterio. 15.

Antiphona. Innuébant Patri ejus, quem vellet vocári eum, & scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus.

Antiphona. Joánnes vocábitur nomen ejus, & in nativitáte ejus multi gaudébunt.

Antiphona. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Antiphona. Tu puer Prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum. Isaiæ 49.

AUdíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

O Nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labē nívei pudóris,

Præ-

Præpotens Martyr, nemorúmque cultor,
Máxime Vatum.
Serta ter denis álios corónant,
Aucta creméntis, duplicáta quosdam;
Trina te fructu cumuláta centum
Néxibus ornant.
Nunc potens nostri méritis opímis
Péctoris duros lápides revélle,
Asperum planans iter, & refléxos
Dírige calles.
Ut pius mundi Sator & Redémptor,
Méntibus culpæ sine labe puris,
Rite dignétur véniens beátos
Pónere gressus.
Laudibus cives célebrent supérni,
Te, Deus simplex, paritérque Trine,
Súpplices & nos véniam precámur,
Parce redémptis. Amen.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Ad Benedictus, Antiphona. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedictus Deus Israel.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum: & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Innuébant patri ejus.

Capitulum. Audíte ínsulæ, ut supra, 384.

℟. brev. Fuit homo, * Missus a Deo. Fuit. ℣. Cui nomen erat Joánnes. Missus. Glória Patri. Fuit.

℣. Inter natos mulíerum non surréxit major.

℟. Joánne Baptísta.

Ad Sextam, Antiphona. Joánnes vocábitur.

Capitulum. Isaiæ 49.

ET nunc hæc dicit Dóminus, formans me ex útero servum sibi: dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

℟. breve. Inter natos mulíerum, * Non surréxit major. Inter. ℣. Joánne Baptísta. Non surréxit. Glória Patri. Inter.

℣. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit.

℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Ad Nonam, Antiphona. Tu puer Prophéta.

Capitulum. Isaiæ 49.

REges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, & sanctum Israel, qui elégit te.

℟. breve. Elísabeth Zacharíæ, * Magnum virum génuit. Elísabeth.

℣. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini. Magnum. Glória Patri. Elísabeth.

℣. Iste puer magnus coram

Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.
Ad Vesperas, Antiphona. Elísabeth Zacharíæ. cum reliq. de Laud. ut supra. 384.
Psalmi, Capit. & Hymnus, ut in i. Vesperis. 375.
℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.
Ad Magnificat, Antiphona. Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.
Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut supra. 385.

DIE XXV. JUNII.

In festo sancti Guilielmi Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter ea, quæ hic assignantur. Oratio.

DEus, qui infirmitáti nostræ ad teréndum salútis viam in Sanctis tuis exémplum, & præsídium collocásti; da nobis, ita beáti Guiliélmi Abbátis mérita venerári, ut ejúsdem excipiámus suffrágia, & vestígia prosequámur. Per Dñm.

Lect. i. Noct. de Script. occ.
In ii. Nocturno, Lectio iv.

GUiliélmus nobílibus paréntibus Vercéllis in Insúbria natus, vix quartumdécimum ætátis annum expléverat, cum miro quodam pietátis ardóre flagrans Compostellánam peregrinatiónem ad celebérrimum sancti Jacóbi Templum aggréssus est. Quod iter una amíctus túnica, ac dúplici férreo círculo præcínctus, nudísque pédibus prosecútus; aspérrima frígoris & æstus, famis & sitis summo cum vitæ discrímine perpéssus est incómmoda. Revérsus in Itáliam, novam ad sanctum Dómini sepúlchrum peregrinatiónem molítur, sed quo minus propósitum exequátur, vária atque graníssima intercédunt impediménta, divíno Númine ad altióra & sanctióra religiósam Júvenis índolem retrahénte. Porro in Solículo monte biénnium inter assíduas preces, vigílias, chaméunias, & jejúnia commorátus, divína subníxus ope, cæco lumen restítuit; cujus miráculi fama percrebrescénte, jam Guiliélmus latére non póterat: quare íterum Jerosólymam cógitat, & álacris se itíneri commíttit. ℟. Honéstum fecit illum. lxx.

Lectio v.

DEi autem mónitu, qui eídem appáruit, a propósito revocátur, utílior ac fructuósior tam apud Italos, quam apud éxteras natiónes futúrus. Tum Monastériũ in Virgiliáni Montis cacúmine, quod deínde Vírginis est appellátum, loco áspero & inaccésso miránda exædíficat celeritáte. Sócios deínde viros & religiósos adscíscit, eósque ad vivéndi normam Evangélicis

cis præcéptis & consíliis summópere accommodátam, tum certis légibus ex beáti Benedícti institútis magna ex parte desúmptis, tum verbo & sanctíssimæ vitæ exémplis infórmat.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

Aliis deínde Monastériis eréctis, clárior in dies Guiliélmi facta sánctitas, multos ad eum úndique viros perdúcit, sanctitátis odóre, & miraculórum fama allécctos. Nam muti loquélam, surdi audítum, áridi vigórem, varióque, & immedicábili morbo laborántes, sanitátem ipsíus intercessióne recepérunt. Aquam in vinum convértit, aliaque complúra mirabília patrávit: inter quæ illud non siléndum, quod muliércula ad ejus castitátem tentándam missa, in ardéntibus prunis humi stratis illæsum se volutávit. De qua re cértior factus Rogérius Neápolis rex in summam viri Dei veneratiónem addúcitur. Demum témpore sui óbitus Regi, aliísque prænuntiáto, innúmeris virtútibus & miráculis clarus, obdormívit in Dómino anno salútis millésimo centésimo quadragésimo secúndo.

℟. Iste homo. lxxi.

In iii. Noct. Homil. S. Hieronymi Presbyteri in Evang. Ecce nos relíquimus ómnia. de Comm. Abbatum. lxxix.

Ad Laudes fit commem. Octav. Nativitatis S. Joannis. In ii. Vesp. fit a capit. de seq. commem. præc. & Oct.

DIE XXVI. JUNII.

In festo SS. martyr. Joannis & Pauli. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Paulus, & Joánnes. cum reliq. de Laudib. 390. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ult. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121. Cap. Hymn & ℣. de Communi plurim mart. xxxiii. Ad Magnificat, Antiphona. Astitérunt justi ante Dóminum, & ab ínvicem non sunt separáti: cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei appelláti sunt.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus: ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit: quos éadem fides & pássio vere fecit esse germános. Per Dóminum.

Hic fit com. S. Guilielmi Abb. Antiph. Hic vir. ℣. Justum. Oratio. Deus, qui infirmitáti. 386.

Deinde fit commemoratio de Oct. S. Joannis, Antiph. Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joán-

Joánne Baptísta. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut supra. 385.

In i. Noct. Lect. de Epistola ad Romanos. Fratres, debitóres sumus. de Comm. plurimor. Martyr. xxxvi.

℟. i. Isti sunt duo viri misericórdiæ, qui assístunt ante Dóminum, * Dominatórem univérsæ terræ. ℣. Isti sunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum. Dominatórem. ℟. ii. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt. ℟. iii. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.

Glória Patri. Et meruérunt.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnes & Paulus fratres Románi cum facultátibus a Constántia Constantíni fília, cui pie fideliterque servíerant, sibi relíctis, Christi páuperes álerent, a Juliáno apóstata in númerum familiárium suórum invitáti, líbere negavérunt, se apud eum esse velle, qui a Jesu Christo defecísset. Quibus ille ad deliberándum decem dies præfinit, ut nisi ad eam diem ei adhærére, & Jovi sacrificáre constituérint, sibi moriéndum esse certo sciant.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

ILli intra id tempus réliqua sua bona distribuérunt paupéribus, quo expeditióres ad Dóminum migráre possent, & plures juvárent, a quibus in ætérna tabernácula reciperéntur. Die décima Terentiánus prætóriæ cohórtis præféctus, ad eos missus cum alláta Jovis effígie, ut eam veneraréntur, Imperatóris mandátum eis expónit: ut nisi Jovi cultum adhíbeant, moriántur. Qui ut erant orántes, respondérunt, se pro Christi fide, quem Deum mente & ore venerabántur, non dubitánter mortem subitúros.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt Sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in

in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

AT Terentiánus véritus, ne si públice interficeréntur, pópulus commoverétur, domi ubi tunc erant, abscíssis eórum capítibus, sexto Kaléndas Júlii, secréto eos sepeliéndos curávit: rumorémque sparsit, Joánnem & Páulum in exílium ejéctos esse. Verum eórum mors a spirítibus immúndis, qui multórum córpora vexábant, pervulgáta est: in quibus Terentiáni fílius & ipse oppréssus a dæmone, ad sepúlchrum Mártyrum perdúctus, liberátus est. Quo miráculo & is in Christum crédidit, & ejus pater Terentiánus, a quo étiam horum beatórum Mártyrum vita scripta esse dícitur.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Atténdite a ferménto Pharisæórum, quod est hypócrisis. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Luc. cap. 52.

DE hoc ferménto Apóstolus præcipit: Itaque epulémur non in ferménto véteri, neque in ferménto malítiæ & nequítiæ, sed in ázymis sinceritátis & veritátis. Nam sicut módicum ferméntum totam farínæ, cui injícitur, massam corrúmpit, universámque mox conspersiónem suo sapóre commáculat: sic nimírum simulátio, cujus semel ánimum imbúerit, tota virtútum sinceritáte & veritáte fraudábit. Est ergo sensus: Atténdite: ne æmulémini simulatóres, quia véniet profécto tempus, in quo & vestra virtus ómnibus, & eórum revelétur hypócrisis.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio viii.

VErum quod séquitur: Quóniam, quæ in ténebris dixístis, in lúmine dicéntur: non solum in futúro, quando cuncta córdium abscóndita proferéntur ad lucem, sed & in præsénti

ti témpore potest congruénter áccipi; quóniam quæ inter ténebras quondā pressurárum, carcerúmque umbras, vel locúti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificáta per orbem Ecclésia, lectis eórum Actibus públice prædicántur. Ne terreámini ab his, qui occídunt corpus. Si persecutóres Sanctórum occísis corpóribus, non habent ámplius quid contra illos agant: ergo supervácua furunt insánia, qui mórtua mártyrum membra feris, avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsístere possint.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine, qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia.

℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes.

Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

DUo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum ficte fraudulentérque blandiéntium. Contra utrúmque nos muníre, atque instítuere volens Salvátor, & supra ab hypócrisi Pharisæórum atténdere, & hic a carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Nonne quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, & quæ quólibet per áera ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest, vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus, quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES
& per Horas, Aña.

PAulus & Joánnes dixérunt Juliáno: Nos unum Deum cólimus, qui fecit cælum & terram.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Antiphona. Paulus & Joánnes dixérunt Terentiáno: Si tuus dóminus est Juliánus, habéto pacem cum illo: nobis álius non est, nisi Dóminus Jesus Christus.

Antiphona. Joánnes & Paulus agnoscéntes tyránnidem Juliáni, facultátes suas paupéribus erogáre cœpérunt.

Antiphona. Sancti spíritus, & ánimæ justórum, hymnum dícite Deo, allelúja.

Antiphona. Joánnes & Paulus dixérunt ad Gallicánum: Fac votum Deo cæli, & eris victor mélius quam fuísti.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis.

tis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymn. Rex gloriόse Mártyrum. ℣. Exultábunt Sancti. de Communi plurimor. Mártyrum. xliii.

Ad Benedictus, Antiphona. Isti sunt sancti, qui pro Christi amóre minas hóminum contempsérunt: sancti Mártyres in regno cælórum exúltant cum Angelis: o quam pretiósa est mors sanctórum, qui assídue assístunt ante Dóminum, & ab invicem non sunt separáti!

Oratio.

Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos gemináta lætítia hodiérnæ festivitátis excípiat, quæ de beatórum Joánnis & Pauli glorificatióne procédit: quos éadem fides & pássio vere fecit esse germános. Per Dñm.

Deinde fit comm. de Oct. S. Joannis, Aña. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit dicens: Benedíctus Deus Israel. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut supra. 385.

Ad Horas, Añæ de Laud. Cap. & ℟. br. de Comm. plurimorum Mart. xliv.

In secundis Vesperis, Aña. Paulus, & Joánnes. cum reli. de Laud. ut supra. 390. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultim. Psalm. Crédidi. 120. Capit. & Hymn. de Communi plurimi. Mart. xliii. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona. Isti sunt duæ olívæ, & duo candelábra lucéntia ante Dóminum: habent potestátem cláudere cælum núbibus, & aperíre portas ejus: quia linguæ eórum claves cæli factæ sunt.

Oratio. Quæsumus, omnípotens Deus, ut nos. ut supr.

Deinde fit commemoratio de Oct. S. Joannis, ut supra in ii. Vesperis Festi. 386.

DIE XXVII. JUNII.

Quarta die infra Octavam Nativitatis S. Joannis.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Basilii Magni.

Homilia 2. in Psalmum 28.

Lectio iv.

Vox Dómini super aquas. Qualis vox? super quas aquas? velut prophetíam accipiámus quod dictum est. Memíneris Joánnis, qui interrogátus a Judæis: Tu quis es? Quod respónsum dábimus iis, qui misérunt nos? respóndit: Ego vox clamántis in desérto. Igitur vox Dómini est Joánnes, Angelus a Deo missus ante fáciem Dómini, ut paráret Dómino plebem perféctam. Hæc igitur vox super aquas erat super Jordánem, in quo baptizábat prædicans pœniténtiæ baptísmum. Et non solum in Jordáne, sed étiam in

Ænon prope Salim, quia aquæ multæ erant illic.

℟. Descéndit Angelus. 380.

Lectio v.

IGitur vox Dómini super aquas, Joánnes est super baptísmum. Illic & Deus majestátis intónuit. Venit enim vox de cælo, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui. Tunc étiam Dóminus super aquas multas dignátus est descéndere in baptísma Joánnis, ut compléret omnem justítiam, quæ in lege est. Vox Dómini in virtúte. Aufert enim debilitátes pópuli per pœniténtiæ baptísmum, per ipsum baptízans in aqua ad pœniténtiam. In virtúte est vox, dicens: Pœniténtiam ágite, appropinquávit enim regnum cælórum: &, Fácite fructus dignos pœniténtiæ.

℟. Hic est præcúrsor. 381.

Lectio vi.

VOx Dómini confringéntis cedros. Potest dici, quod parans Dómino pópulum perféctum, elátas impietátes, & contra cognitiónem Dei exaltátas confríngens ac cónterens, oblíqua faciébat recta. Qui enim omnem collem ac montem humíliat, hic erat, qui confringébat cedros, & Dómino viam adæquábat, per hoc quod ad pœniténtiam inducébat altum, & elátum, & supérbum cor. Unde ejus præparatiónem suscípiens Dóminus, suo advéntu confrégit oppósitas poténtias, cedros Líbani figuráte dictas. Opórtet enim Dóminum regnáre, donec ponat inimícos sub pedes suos, & cedros istas commínuat.

℟. Innuébant patri. 381.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

ELísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit fílium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ c. 1. in fine.

ET Zacharías pater ejus implétus est Spíritu sancto, & prophetávit. Vide quam bonus Deus, & fácilis indulgére peccátis. Non solum abláta restítuit, sed étiam insperáta concédit. Ille dudum mutus prophétat. Hæc enim grátia Dei máxima, quod eum, qui negáverat, confitétur. Nemo ergo diffidat, nemo véterum cónscius delictórum præmia divína despéret. Novit Dóminus mutáre senténtiam, si tu nóveris emendáre delíctum.

℟. Præcúrsor Dómini. 383.

Lectio viii.

ET tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis. Pulchre, cum de Dómino prophe-

phetáret ; ad Prophétam sua verba convértit,ut hoc quoque beneficium esse Dómini designáret : ne cum públice enumeráret sua, quasi ingrátus tacuísse viderétur, quæ agnoscébat in filio . Sed fortásse áliqui quasi irrationábilem mentis excéssum putent, quod octo diérum allóquitur infántem. Verum si teneámus, intelligémus proféćto, quod pótuit vocem patris natus audíre, qui Maríæ salutatiónem, ántequam nascerétur, audívit.
℟. Gábriel Angelus . 384.

Lectio ix.

SCiébat proféćto álias esse aures Prophétæ,quæ Spíritu Dei, non córporis ætáte reserántur. Habébat intelligéndi sensum, qui exultándi habébat afféćtum. Simul illud advérte, quam paucis Elísabeth,quam multis Zacharías prophétet : & utérque sanćto replétus Spíritu loquebátur : sed disciplína servátur, ut múlier díscere magis quæ divína sunt stúdeat, quam docére.
Te Deum laudámus . 15.
Vesperæ a Capitulo de seq. cum commem. Ocłavæ .

DIE XXVIII. JUNII .

In festo S. Leonis II. Papæ.
Semiduplex .

Si hoc festum venerit in Dominica, transferatur post Octavam Apostolorum, & in Sabbato, in quo fit de Oct. S. Joannis legitur nona Lectio de Homilia Vigiliæ Apostolorum, cum commem. [illegible] ad Laudes tantum, Omnia de Communi Confess. Pontif. Oratio.

DEus, qui beátum Leónem Pontíficem sanćtórum tuórum méritis coæquásti : concéde propítius ; ut qui commemoratiónis ejus festa percólimus, vitæ quoque imitémur exémpla. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Oct. S. Joannis, ut supra . 386.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

LEo secúndus, Póntifex máximus, Sículus, humánis & divínis lítteris Græce & Latíne dočtus, músicis étiam erudítus fuit : ipse enim sacros Hymnos & Psalmos in Ecclésia ad concéntum meliórem redúxit. Probávit ačta sextæ Synodi, quæ Constantinópoli celebráta est,præsidéntibus Legátis Apostólicæ Sedis, præsénte quoque Constantíno Imperatóre,& duóbus Patriárchis, Constantinopolitáno & Antiochéno, ac centum septuagínta Epíscopis : quam & in Latínum tránstulit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sanćto meo unxi eum : * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

IN eo Concílio Cyrus, Sérgius, & Pyrrhus condemnáti sunt,unam tantúmmodo voluntátem, & opera-

rationem in Christo prædicántes. Hic fregit supérbiam Antístitum Ravennátum, qui Exarchórum freti poténtia, Sedi Apostólicæ non obtemperábant. Quámobrem decrévit, ut eléctio Cleri Ravennátis írrita esset, nisi Románi Pontíficis auctoritáte comprobarétur.

℞. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus. Lectio vi.

VEre pater páuperū fuit: non enim pecúnia solum, sed ópera, labóre, & consíliis, egéntium viduárū & pupillórum inópiam, ac solitúdinem sublevábat. Qui dum síngulos, non magis prædicatióne, quam vita, ad pie sanctéque vivéndum adhortarétur; mense sui Pontificátus décimo, & diébus decem & septem, obdormívit in Dómino: sepultúsque est in Basílica sancti Petri, quarto Kaléndas Julii, Ordinatióne una mense Júnio creávit Presbyteros novem, Diáconos tres, Epíscopos divérsis in locis vigínti tres.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In iii. Noct. Homilia in Evang. Homo péregre. de Communi Conf. Pontif. lv. Lectio ix. de Vigilia SS. Apostolorum Petri & Pauli. Bño. Per Evangélica dicta. Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio viii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus Simóni Petro: Simon Joánnis díligis me plus his? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Tract. 123. in Joann. in med.

REdditur negatióni trinæ trina conféssio, ne minus amóri lingua sérviat, quam timóri: & plus vocis elicuísse videátur mors ímminens, quam vita præsens. Sit amóris offícium páscere Domínicum gregem, si fuit timóris indícium negáre pastórem. Qui hoc ánimo pascunt oves Christi, ut suas velint esse, non Christi, se convincúntur amáre, non Christum, vel gloriándi, vel dominándi, vel acquiréndi cupiditáte, non obediéndi, & subveniéndi, & Deo placéndi charitáte. Te Deum laudámus. 15.

In Laudib. fit commem. de Octava S. Joannis, Antiph. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel. ℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℞. Nam & manus ejus cum ipso est. Oratio. Deus, qui præséntem. ut in Laud. Festi. 385.

De-

Deinde pro comm. Vigiliæ, Antiphona, & ℣. de Feria currenti, ad Benedictus, ut in Psalterio. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut nullis nos permíttas perturbatiónibus cóncuti, quos in Apostólicæ confessiónis petra solidásti. Per Dóminum.

Si festum S. Leonis transferri contigerit, tunc in ii. Vesp. dicitur Aña. ad Magnif. Dum esset summus Póntifex. ut infra. lvii.

DIE XXIX. JUNII.

In festo SS. Apostolorum Petri & Pauli. Dupl. 1. class.

Ad Vesperas, Antiphona. Petrus & Joánnes. cum reliquis de Laud. 399. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ult. Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Act. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit, ut apprehénderet & Petrum. Hymnus.

DEcóra lux Æternitátis, áuream
Diē beátis irrigávit ígnibus,
Apostolórum quæ corónat Príncipes,
Reísque in astra líberam pandit viam.
Mundi Magíster, atque cæli Jánitor,
Romæ paréntes, Arbitríque Géntium,
Per ensis ille, hic per crucis victor necem
Vitæ senátum laureáti póssident.
O Roma felix, quæ duórum Príncipum
Es consecráta glorióso sánguine!
Horum cruóre purpuráta céteras
Excéllis orbis una pulchritúdines.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia,
Per univérsa sæculórum sæcula. Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórū tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dñm.

Et non fit comm. S. Pauli, cum Oratio fit communis; nec Octavæ S. Joannis.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Ætérna Christi múnera. ut in Communi Apostolorum. ii.

Añæ, Psalm. & ℣℣. Noct. dicuntur de Comm. Apost. iii.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 3.

Petrus autem & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Et quidam vir, qui erat claudus ex útero matris suæ, bajulabátur: quem ponébant quotídie ad portam templi, quæ dícitur Speciósa, ut péteret eleemósynam ab introeúntibus in templum. Is cum vidísset Petrum & Joánnem incipiéntes introíre in templum, rogábat ut eleemósynam accíperet. Intuens autē in eum Petrus cum Joánne, dixit: Réspice in nos. At ille intendébat in eos, sperans se áliquid acceptúrum ab eis. ℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipē te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et claves.

Lectio ii.

Petrus autem dixit: Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do: In nómine Jesu Christi Nazaréni surge, & ámbula. Et, apprehénsa manu ejus déxtera, allevávit eum: & prótinus consolidátæ sunt bases ejus, & plantæ. Et exíliens stetit, & ambulábat, & intrávit cum illis in templum ámbulans, & exíliens, & laudans Deum. Et vidit omnis pópulus eum ambulántem, & laudántem Deum. Cognoscébant autem illum, quod ipse erat, qui ad eleemósynam sedébat ad Speciósam portam templi: & impléti sunt stupóre, & écstasi, in eo, quod contígerat illi. ℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dómine, tu nosti, quia amo te: * Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii.

Cum tenéret autem Petrum, & Joánnem, cucúrrit omnis pópulus ad eos, ad pórticum, quæ appellátur Salomónis, stupéntes. Videns autem Petrus, respóndit ad pópulum: Viri Israëlítæ, quid mirámini in hoc, aut nos quid intuémini, quasi nostra virtúte, aut potestáte fecérimus hunc ambuláre? Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, Deus patrum nostrórum glorificávit Fílium suum Jesum, quem vos quidem tradidístis, & negástis ante fáciem Piláti, judicánte illo dimítti. Vos autem sanctum & justum negástis, & petístis virum homicídam donári vobis: auctórem vero vitæ interfecístis, quem Deus suscitávit a mórtuis, cujus nos testes sumus. Et in fide nóminis ejus, hunc, quem vos vidístis & nostis, confirmávit no-

nomen ejus: & fides, quæ per eum est, dedit integram sanitátem istam in conspéctu ómnium vestrum.
℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * Et tibi dabo claves regni cælórum.
℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis: & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. in Natali Apost. Petri & Pauli. Lectio iv.

OMnium quidem sanctárum solemnitátum, dilectíssimi, totus mundus est párticeps: & uníus fidei píetas éxigit, ut quidquid pro salúte universórum gestum recólitur, commúnibus ubíque gáudiis celebrétur. Verúmtamen hodiérna festívitas, præter illam reveréntiam, quam toto terrárum orbe proméruit, speciáli, & própria nostræ urbis exultatióne veneránda est: ut ubi præcipuórum Apostolórum glorificátus est éxitus, ibi in die martyrii eórum sit lætítiæ principátus. Isti enim sunt viri, per quos tibi Evangélium Christi Roma resplénduit, & quæ eras magístra erróris, facta es discípula veritátis.
℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas: * Et exténdens manum apprehéndit eum, & dixit Jesus: Módicæ fidei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit, & cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dómine, salvum me fac. Et. Bñe. Christus perpétuæ.

Lectio v.

ISti sunt patres tui, verísque pastóres, qui te regnis cæléstibus inseréndam multo mélius, multóque felícius condidérunt, quam illi, quorum stúdio prima mœnium tuórum fundaménta locáta sunt: ex quibus is, qui tibi nomen dedit, fratérna te cæde fœdávit. Illi sunt, qui te ad hanc glóriam provexérunt, ut Gens sancta, pópulus eléctus, cívitas sacerdotális, & régia, per sacram beáti Petri Sedem caput orbis effécta, látius præsidéres religióne divína, quam dominatióne terréna. Quamvis enim multis aucta victóriis, jus impérii tui terra maríque protúleris: minus tamen est, quod tibi béllicus labor súbdidit, quam quod pax Christiána subjécit.
℟. Surge Petre, & índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis.
℣. Angélus Dómini ástitit, & lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia. Bñe. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

DIspósito namque divínitus óperi máxime congruébat, ut multa regna uno confœderaréntur império, & cito pérvios habéret pópulos prædicátio generális, quos uníus tenéret régimen Civitátis. Hæc autem Cívitas ignórans suæ provectiónis auctórem, cum pene ómnibus dominarétur Géntibus, ómnium Géntium serviébat erróribus: & magnam sibi videbátur assumpsísse religiónem, quia nullam respuébat falsitátem. Unde quantũ erat per diábolum tenácius alligáta, tantum per Christum est mirabílius absolúta.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 3. Comm. in Matth. c. 16.

PUlchre intérrogat: Quem dicunt hómines esse Fíliũ hóminis? quia qui de Fílio hóminis loquúntur, hómines sunt: qui vero divinitátem ejus intélligunt, non hómines, sed dii appellántur. At illi dixérunt: Alii Joánnem Baptístam, álii autem Elíam. Miror quosdam intérpretes causas errórum inquírere singulórum, & disputatiónem longíssimam téxere, quare Dóminum nostrum Jesum Christum, álii Joánnem putáverint, álii Elíam, álii Jeremíam, aut unum ex Prophétis: cum sic potúerint erráre in Elía & Jeremía, quómodo Heródes errávit in Joánne, dicens: quem ego decollávi Joánnem, ipse surréxit a mórtuis, & virtútes operántur in eo.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et tu. Bñ𝑜. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

VOs autem quem me esse dícitis? Prudens lector atténde, quod ex consequéntibus, textúque sermónis, Apóstoli nequáquam hómines, sed dii appellántur. Cum enim dixísset: Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? subjécit: Vos autem quem me esse dícitis? Illis, quia hómines sunt, humána opinántibus, vos qui estis dii, quem me esse existimátis? Petrus ex persóna

ómnium Apostolórum profitétur: Tu es Christus Fílius Dei vivi, Deum vivum appéllat, ad distinctiónem eórum deórum, qui putántur dii, sed mórtui sunt. ℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi: *Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro, & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et. Glória Patri. Et ego.

Bñ. Ad societátē. Lect. ix.

RESpóndens autem Jesus dixit ei: Beátus es Simon Bar-Jóna. Testimónio de se Apóstoli reddit vicem. Petrus díxerat: Tu es Christus Fílius Dei vivi: mercédem recépit vera conféssio. Beátus es Simon Bar-Jóna. Quare? Quia non revelávit tibi caro & sanguis, sed revelávit Pater. Quod caro & sanguis reveláre non pótuit, Spíritus sancti grátia revelátum est. Ergo ex confessióne sortítur vocábulum, quod revelatiónem ex Spíritu sancto hábeat, cujus & filius appellándus sit. Síquidem Bar-Jóna in nostra lingua sonat filius colúmbæ. Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

PEtrus & Joánnes ascendébant in templum ad horam oratiónis nonam. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Domínica. 15. Aña. Argéntum & aurum non est mihi: quod autem hábeo, hoc tibi do.

Antiphona. Dixit Angelus ad Petrum: Circúmda tibi vestiméntum tuum, & séquere me.

Aña. Misit Dóminus Angelum suum, & liberávit me de manu Heródis, allelúja.

Antiph. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. Act. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit, ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

BEáte Pastor Petre clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.
EGrégie Doctor Paule mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cælum trahe:
Veláta dum merídiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,

In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Benedictus, Antiphona.
Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis: dicit Dóminus Simóni Petro.
Oratio.
Deus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dominum.
Ad Tertiam, Antiphona.
Argéntum & aurum.
Capit. Misit Heródes. 399.
℟. br. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.
Ad Sextam, Antiphona.
Dixit Angelus.
Capitulum. Act. 12.
Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.
℟. br. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Ad Nonam, Antiphona.
Tu es Petrus.
Capitulum. Act. 12.
Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dñs Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.
℟. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui, Deus. Nimis. ℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Vesperas, ubi non est faciendum Officium S. Pauli in Ecclesia propria, dicitur Antiph. Jurávit Dóminus. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. ut in Communi Apostol. xiii. Capitul. & Hymn. ut supra in i. Vesp. 395.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Magnificat, Antiphona.
Hódie Simon Petrus ascéndit crucis patíbulũ, allelúja: hódie claviculárius regni gaudens migrávit ad Christum: hódie Paulus Apóstolus, lumen orbis terræ, inclináto cápite pro Christi nómine martyrio coronátus est, allelúja.
Oratio. Deus, qui hodiérnam diem, ut supra.

Et non fit comm. S. Pauli, nec Octavæ S. Joannis.

UBI VERO

Fit Officium S. Pauli in Ecclesia propria.

Ad Vesperas, Antiphona. Ego plantávi. cum reliquis de Laudib. 406. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultim. Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. 2. Tim. 4.

Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justitiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex.

Hymnus.

Egrégie Doctor Paule mores ínstrue,
Et nostra tecum péctora in cælum trahe;
Veláta dum merídiem cernat Fides,
Et solis instar sola regnet Cháritas.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & Doctor Géntium intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit.

Oratio.

Deus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Petri, Aña. Tu es pastor óvium, Princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

Deus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi, atque solvéndi pontifícium tradidísti: concéde; ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Et non fit comm. S. Joannis, neque in Laudibus.

Si commem. S. Pauli venerit in die Octava Corporis Christi, extra propriam Ecclesiam transfertur in primam diem infra Octavam, Dominica vel Festo non impeditam, & totum Officium fit ut in propria Ecclesia.

DIE XXX. JUNII.

In Commemoratione sancti Pauli Apostoli. Duplex.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Venite adorémus. Psal. Venite, exultémus. 2. Hymnus. Egrégie Doctor Paule. ut supra.

In primo Nocturno, Aña. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes, & cognovérunt grátiam, quæ data est mihi a Christo Dómino. Psalmus. Cæli enárrant. cum reliquis de Communi Apostolorum. iii.

Antiph. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem, justus judex. Psalm. Benedicam. iii.

Aña. Mihi vívere Christus est, & mori lucrum: gloriári me opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi. Psalm. Eructávit. iv.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 13.

ERant autem in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, Prophétæ, & Doctóres in quibus Bárnabas, & Simon qui vocabátur Niger, & Lúcius Cirenénsis, & Mánahen, qui erat Heródis Tetrárchæ collactáneus, & Sáulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit illis Spíritus sanctus: Segregáte mihi Sáulum & Bárnabam, in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, & orántes, imponentésque eis manus, dimisérunt illos. Et ipsi quidem missi a Spíritu sancto abiérunt Seleucíam, & inde navigavérunt Cyprum.

℟. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes: * Et cognovérunt grátiam Dei, quæ data est mihi. ℣. Grátia Dei in me vacua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet. Et. Bño. Unigenitus Dei Fílius.

Lectio ii.

ET cum venissent Salamínam, prædicabant verbum Dei in synagógis Judæórum. Habebant autem & Joánnem in ministério. Et cum perambulassent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt quemdam virum magum pseudoprophétam, Judæum, cui nomen erat Bar Jesu, qui erat cum Procónsule Sergio Paulo, viro prudénte. Hic, accersítis Bárnaba & Sáulo, desiderábat audire verbum Dei. Resistébat autem illis Elymas magus (sic enim interpretátur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem a fide.

℟. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi: * ideóque repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Ideóque. Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

SAulus autem, qui & Paulus, replétus Spíritu sancto, intuens in eum, dixit: O plene omni dolo & omni fallácia, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, non désinis subvértere vias Dómini

re-

rectas? Et nunc ecce manus Dómini super te, & eris cæcus, non videns solem usque ad tempus. Et conféstim cécidit in eum calígo, & ténebræ, & circúiens quærébat cui manum daret. Tunc Procónsul cum vidísset factum, crédidit, admirans super doctrína Dómini. Et cum a Papho navigássent Paulus, & qui cum eo erant, venérunt Pergen Pamphyliæ. Joánnes autem discédens ab eis, revérsus est Jerosólymā.

℟. Repósita est mihi coróna justítiæ: * Quam reddet mihi Dóminus in illum diem, justus judex. ℣. Scio cui crédidi, & certus sum, quia potens est depósitum meum serváre in illum diem. Quam reddet. Glória Patri. Quam reddet.

In secundo Nocturno, Antiphona. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mundo.

Psalm. Omnes Gentes pláudite mánibus. vi.

Antiphona. Magnus sanctus Paulus vas electiónis, vere digne est glorificándus, qui & méruit thronum duodécimum possidére.

Psal. Exáudi, Deus, deprecatiónem meam. vii.

Antiphona. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi.

Psal. Exáudi, Deus, oratiónem meam, cum déprecor. vii.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ex libro S. Augustíni Epist. de Grátia & líbero arbítrio.

Cap. 6. Lectio iv.

Apóstolus Paulus, quem certe invénimus sine ullis méritis bonis, imò cum multis méritis malis Dei grátiam consecútum, reddéntis bona pro malis, videámus quid dicat, sua jam propinquánte passióne, scribens ad Timótheum: Ego enim jam ímmolor, inquit; & tempus resolutiónis meæ instat. Bonum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Ista útique jam mérita sua bona commémorat: ut post bona mérita consequátur corónam, qui post mérita mala consecútus est grátiam. Dénique atténdite quid sequátur: Superest, inquit, mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die justus judex. Cui rédderet corónam justus judex, si non donásset grátiam misericors Pater? Et quómodo esset ista coróna justítiæ, nisi præcessísset grátia, quæ justíficat ímpium? Quómodo ista débita redderétur, nisi prius illa gratúita donarétur?

℟. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis in univérso mūdo: * Per quem omnes Gentes cognovérunt grátiā Dei. ℣. Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit. Per quē. Glória. Christus perpétuæ.

Lectio v.

PRoinde considerémus ipsa mérita Apóstoli Pauli, quibus dixit corónam redditúrum júdicem justum: & videámus utrum mérita ipsius, tamquam ipsius, idest, ex ipso ei comparáta, an dona sint Dei. Bonum, inquit, certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. Primo ista bona ópera, si non ea præcessíssent cogitatiónes bonæ, nulla essent. Atténdite ítaque quid de ipsis cogitatiónibus dicat. Ait enim scribens ad Coríthios: Non quia idónei sumus cogitáre áliquid a nobis tamquam a nobismetípsis, sed sufficiéntia nostra ex Deo est. Deínde síngula inspiciámus.

℟. Grátia Dei sum id quod sum: * Et grátia ejus in me vácua non fuit, sed semper in me manet.

℣. Qui operátus est Petro in Apostolátum, operátus est & mihi inter Gentes. Et grátia.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BOnum, inquit, certámen certávi. Quæro qua virtúte certáverit; utrum quæ illi ex semetípso fúerit, an quæ désuper data sit? Sed absit, ut tantus doctor ignoráverit legem Dei, cujus vox est in Deuteronómio: Ne dicas in corde tuo: Fortitúdo mea, & poténtia manus meæ fecit mihi virtútem magnam hanc, sed memoráberis Dómini Dei tui, quia ipse tibi dat fortitúdinem fácere virtútem. Quid autem prodest bonum certámen, nisi sequátur victória? Et quis dat victóriam, nisi ille, de quo dicit ipse: Grátias Deo, qui dat nobis victóriam per Dóminum nostrum Jesum Christum?

℟. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, * A Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos.

℣. Osténdens, quia hic est Christus Fílius Dei. A Deo. Glória Patri. A Deo.

In tertio Nocturno, Aña. Saulus, qui & Paulus, magnus prædicátor, a Deo confortátus convalescébat, & confundébat Judæos.

Psalm. Confitébimur. ix.

Aña. Ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet: propter quod ter Dóminum rogávi, ut auferrétur a me, & dixit mihi Dóminus: Súfficit tibi, Páule, grátia mea. Psal. Dóminus regnávit, exúltet terra. ix.

Aña. Repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dóminus in illa die, justus judex.

Psalmus. Dóminus regnávit, irascántur pópuli. x.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus. ℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Ecce ego

ego mitto vos, sicut oves in médio lupórum. Et réliqua.

Homil. S. Joannis Chrysóst.

Homilia 34. in Matth. longe post initium.

SIc dícere vidétur: Nolíte turbári, si cum vos inter lupos mitto, tamquam oves & colúmbas esse júbeo. Nam etsi possum contrárium quoque præstáre, & non permíttere ut grave áliquid patiámini, nec lupis tamquam oves subjécti sitis, sed effícere ut leónibus terribilióres evadátis, tamen sic éxpedit fieri: hoc & vos quoque illustrióres fáciet, & meam declarábit virtútem. Sic enim póstea dixit Paulo: Sufficit tibi grátia mea: nam virtus mea in infirmitáte perfícitur. Ipse igitur vos, ut tales essétis, feci.

℟. Sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis, & doctor Géntium, * Intercéde pro nobis ad Deum, qui te elégit, ut digni efficiámur grátia Dei.

℣. Tu es vas electiónis sancte Paule Apóstole, prædicátor veritátis. Intercéde.

In 2. Noc. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

SEd inspiciámus, quam prudéntiam éxigit, serpéntis certe. Nam quemádmodum serpens totum seipsum tradit, nec mínimum curat, si ipsum quoque corpus incídi necésse sit, dúmmodo caput suum íntegrum servet: eódem tu quoque modo, præter fidem, cétera pérdere non cures, sive pecúnias, sive corpus, sive étiam vitam ipsam profúndere necésse sit. Fides enim caput est & radix, qua serváta, étiam si ómnia perdas, ómnia tamen rursus majóre cum glória recuperábis. Idcírco nec símplices solum jussit esse, nec prudéntes solum, sed ambo hæc in unum míscuit, ut ea in virtútem convertántur.

℟. Damásci, præpósitus Gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: * Et a frátribus per murum demíssus sum in sporta; * Et sic evási manus ejus in nómine Dómini.

℣. Deus & Pater Dómini nostri Jesu Christi scit, quia non méntior. Et a frátribus. Glória Patri. Et sic.

Benedíctio. Ad societátem.

Lectio ix.

QUod si rebus ipsis id ita fieri vidére desíderas, lege Actuum Apostolórum librum: perspícies profécto, cum sæpe Judæórum pópulus in Apóstolos insurréxerit, ac dentes exacúerit, illos colúmbæ simplicitátem imitándo, & cum decénti modéstia respondéndo, iram ipsórum superásse, furórem extinxísse, ímpetum retardásse. Nam cum illi dícerent: Nonne præcipiéndo præcépimus vobis, ne docerétis in nómine isto? quamvis innúmera possent édere mirácula, nihil tamen áspetum neque dixérunt, neque fecérunt; sed summa cum

mansuetúdine respondéntes dicébant : Si justum est, vos audíre magis quam Deum, judicáte. Perspexísti simplicitátem colúmbæ, vide nunc serpéntis prudéntiam. Non enim póssumus, inquiunt, nos quæ vídimus, & audívimus, non loqui.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S

& per Horas, Aña.

EGo plantávi, Apóllo rigávit, Deus autem increméntum dedit, allelúja.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Aña. Libénter gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

Aña. Grátia Dei in me vácua non fuit, sed grátia ejus semper in me manet.

Aña. Damásci, præpósitus Gentis Aretæ regis vóluit me comprehéndere: a frátribus per murum demíssus sum in sporta, & sic evási manus ejus in nómine Dómini.

Antiph. Ter virgis cæsus sum, semel lapidátus sum, ter naufrágium pértuli pro Christi nómine.

Capitulum. 2.Tim. 4.

BOnum certámen certávi, cursum consummávi, fidem servávi. In réliquo repósita est mihi coróna justítiæ, quam reddet mihi Dñs in illa die justus judex.

Hym. Exúltet orbis gáudiis. ut in Communi Apostol. xii.

℣. Tu es vas electiónis, sancte Paule Apóstole.

℟. Prædicátor veritátis in univérso mundo.

Ad Benedictus, Aña. Vos, qui secúti estis me, sedébitis super sedes, judicántes duódecim tribus Israel, dicit Dóminus.

Oratio.

DEus, qui multitúdinem Géntium beáti Pauli Apóstoli prædicatióne docuísti: da nobis, quæsumus, ut cujus natalítia cólimus, ejus apud te patrocínia sentiámus. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Petri, Aña. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi tráditæ sunt claves regni cælórum.

℣. Tu es Petrus.

℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Oratio.

DEus, qui beáto Petro Apóstolo tuo, collátis clávibus regni cæléstis, ligándi atque solvéndi Pontifícium tradidísti: concéde, ut intercessiónis ejus auxílio, a peccatórum nostrórum néxibus liberémur.

Deinde Octavæ S. Joannis. Aña. Apértum est os Zacharíæ, & prophetávit, dicens: Benedíctus Deus Israel.

℣. Iste puer magnus coram Dómino. ℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio. Deus, qui præséntem diem. 385.

Ad Tertiam, Antiphona. Libénter gloriábor.

Capitul. Bonum certámen.

R. brev. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit.

Glória Patri. In omnem.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.
Ad Sextam, Antiphona. Grátia Dei.

Capitulum. 2.Cor.12.

NE magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me colaphízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: & dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea.
℟. breve. Constítues eos príncipes * Super omnem terram. Constítues.
℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super.
Glória Patri. Constítues.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Ad Nonam, Antiphona. Ter virgis cæsus sum.

Capitulum. 1.Cor.15.

EGo enim sum mínimus Apostolórum, qui non sum dignus vocári Apóstolus, quóniam persecútus sum Ecclésiam Dei. Grátia autem Dei sum id quod sum, & grátia ejus in me vácua non fuit.
℟. breve. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.
Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.
Ad Vesperas, Antiphona. Jurávit Dóminus, cum rel. de Commun. Apostolor. xiii. A Capitulo fit de Octava S. Joannis, ut in primis Vesperis Festi. 375.
In fine pro comm. Apostolorum, Aña. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dóminum.
Sed in Ecclesia sancti Pauli Vesperæ integræ dicuntur de eo, Antiph. Jurávit Dóminus, cum reliquis de Communi Apostolorum. xiii.
Capitulum, & reliqua, ut in primis Vesperis. 401. cum commemorat. S. Petri. 401.
Et Octavæ S. Joannis, Aña. Ingréssio Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel Angelus, stans a dextris altáris incénsi.
℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.
Oratio. Deus, qui præséntem diem. ut supra. 385.

FESTA JULII.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE I. JULII.

In die Octava S. Joannis Baptistæ. Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die, ut supra. 375. præter Lectiones i. Nocturni, quæ leguntur de Scriptura occurrente, & ii. quæ leguntur ut infra.

Sermo S. Máximi Epíscopi. Homil. 1. in Nativ. S. Joannis Baptistæ. Lectio iv.

Festivitátem præséntis diéi, fratres charíssimi, venerándi Joánnis Baptístæ genuína natívitas consecrávit: qui idcírco in hoc sæculum supérna dispensatióne diréctus est, ut non solum ipse prophetáli sublimarétur glória, sed ut & ómnium étiam per eum Prophetárum præcónia firmaréntur. Nec immérito illum præcípuo honóre nunc venerámur, qui speciáli quadam grátia, ob hoc Redemptórem mundi novíssimus prophetávit, ut osténderet eum primus. Hic enim solus est Prophetárum, qui Dóminum nostrum Jesum Christum, quem álii in longa témpora futúrum presciérunt, própriis óculis vidére méruit, & annuntiáre præséntem.

℞. Descéndit Angelus. 380.

Lectio v.

Hic est ille, quem, inspiránte Deo, præscius annúntiat Isaías, dicens: Vox clamántis in desérto: Paráte viam Dómini. Quam cóngrue, fratres charíssimi, beátus Joánnes prædicátus est vox, qui cæléstis Verbi & præco mittebátur, & testis. Hic est ille, cujus per Angelum Gabriélem prænuntiátur natívitas, & nomen, & méritum. Hic est, qui judício cæléstis senténtiæ cunctis mortálibus antefértur, dicénte Dómino: non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptísta. Quam pulchre dictum est, inter natos mulíerum non esse majórem, quia ille omnímodis major erat Joánne, qui de vírgine nascebátur.

℞. Hic est præcúrsor. 381.

Lectio vi.

Quibus perspéctis, advértite dilectíssimi, quantam huic reveréntiam, quantum devotiónis debeámus impéndere: qui ut honorábilis sit, a sancto est Spíritu prophetátus, promíssus ab Angelo, laudátus a Dómino, & perpétua sanctæ mortis glória consecrátus. Decébat namque, ut mysticam nativitátem ejus mirábilis vita sequerétur, & sanctam perfectámque vitam mors Deo devóta conclúderet. Propter quod, fratres, rectíssime toto hódie orbe Christi Ecclésia primórdia nativitátis ejus lætíssima festi-

festivitáte concélebrat, qui ætérna mortálibus adésse gáudia, stupénti mundo testis fidelíssimus revelávit.

℟. Innuébant patri. 381.

In iii. Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndū Lucam. Lectio vii. Cap. 1.

Elísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit filium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa, & congratulabántur ei. Et réliqua.

De Homilía S. Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. in Lucæ c. 1. circa fin.

Joánnes est, inquit, nomen ejus. Non póterat Elísabeth Dómini ignoráre prænúntium, quæ prophetáverat Christum. Bene ádditur: quia nemo in cognatióne ejus vocabátur hoc nómine: ut intélligas nomen non géneris esse, sed Vatis. Zacharías quoque nutu interrogátur: sed quia incredúlitas ei affátum erípuerat, & audítum; quod voce non póterat, manu & lítteris est locútus.

℟. Præcúrsor Dómini. 383.

Lectio viii.

Scripsit enim dicens: Joánnes est nomen ejus. Et hic nomen non impónitur, sed adstrúitur: meritóque contínuo resolúta est lingua ejus; quia quam vínxerat incredúlitas, fides solvit. Credámus & nos ígitur, ut loquámur; ut lingua nostra, quæ incredulitátis vínculis est ligáta, ratiónis voce solvátur.

℟. Gábriel Angelus. 384.

Lectio ix.

Scribámus spíritu mystéria, si vólumus loqui: scribámus prænúntiumChristi, non in tábulis lapídeis, sed in tábulis cordis carnálibus. Etenim qui Joánnem lóquitur, Christum prophétat. Loquámur Joánnem, loquámur & Christum; ut nostrum quoque os possit aperíri, quod in sacerdóte tanto, irrationábilis modo pécudis, fræna nutántis fidei coercébant.

Te Deum laudámus 15.

Vesperæ de seq. Festo cum commemoratióne Octavæ S. Joannis Baptistæ.

In Landib. fit comm. Apostolor. Ant. Glorióſi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Oratio. Deus, qui hodiérnam diem. ut supra. 407.

Vesp. de seq. cum commemorat. præced. Oct. Apostol. & SS. mart. Processi & Martiniani.

DIE II. JULII.

In festo Visitationis B. Mariæ Virg. Dupl. majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Exúrgens María. cum reliq. de Landib. 414. Psalm. consueti de S. M. ut in ejus

Offi-

Officio parvo. cxxxvii.
Capitul. Ab initio. cxxxviii.
Hymnus. Ave maris stella.
℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Ad Magnificat, Antiphona. Beáta es María, quæ credidísti, perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votíva solémnitas, pacis tribuat increméntum. Per Dóminum.
Et fit commem. S. Joannis.
Aña. Puer, qui natus est nobis, plus quam Prophéta est: hic est enim, de quo Salvátor ait: Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.
℣. Iste puer magnus coram Dómino.
℟. Nam & manus ejus cum ipso est.

Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum: & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.
Deinde fit comm. Apostol.
Aña. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.
℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.
Oratio. Deus, qui hodiérnam diem. ut supra, 407.
Postremo fit commem. SS. mart. Processi & Martiniani.
Aña. Istórum est enim, &c.
℣. Lætámini, &c. xxxiv.

Oratio.

DEus, qui nos sanctórum mártyrum tuórum Procéssi & Martiniáni gloriósis confessiónibus circúmdas & prótegis: da nobis & eórum imitatióne profícere, & intercessióne gaudére. Per Dóminum.
Ad Complet. & per Horas diei seq. in fine Hymnorum dicitur, Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.
Ad Matutinum, Invitator. Visitatiónem vírginis Maríæ celebrémus, * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.
Psal. Venite, exultémus. 2.
Hymnus. Quem terra. cxli.
Antiphonæ, Psalmi, & ℣. Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ. cxli.

In primo Nocturno.
De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 2.

EGo flos campi, & lílium convállium. Sicut lílium inter spinas, sic amíca mea inter fílias. Sicut malus inter ligna silvárum, sic diléctus meus inter

ter filios. Sub umbra illíus, quem desideráveram, sedi: & fructus ejus dulcis gútturi meo. Introdúxit me in cellam vináriam, ordinávit in me charitátem. Fulcíte me flóribus, stipáte me malis: quia amóre lángueo. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, filiæ Jerúsalem, per cápreas cervósque campórum, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, quoadúsque ipsa velit.

℟. Surge, própera amíca mea, formósa mea, & veni: jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit. * Vox túrturis audíta est in terra nostra.

℣. Intrávit María in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Vox.

Lectio ii.

VOx dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstras, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própera amíca mea; colúmba mea, formósa mea, & veni. Jam enim hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit. Flores apparuérunt in terra nostra, tempus putatiónis advénit: vox túrturis audíta est in terra nostra: ficus prótulit grossos suos: víneæ floréntes dedérunt odórem suum.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio iii.

SUrge, amíca mea, speciósa mea, & veni: colúmba mea in foramínibus petræ, in cavérna macériæ, osténde mihi fáciem tuam, sonet vox tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Cápite nobis vulpes párvulas, quæ demoliúntur víneas: nam vínea nostra flóruit. Diléctus meus mihi, & ego illi, qui páscitur inter lília, donec aspíret dies, & inclinéntur umbræ. Revértere: símilis esto, dilécte mi, cápreæ hinnulóque cervórum super montes Bether.

℟. Repléta est Spíritu sancto Elísabeth, & exclamávit: Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui: * Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me?

℣. Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit in gáudio infans in útero meo. Et.

Glória Patri. Et unde.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. Apud Metaphrasten, mense Julio. Lectio iv.

CUm ad nos advenísset Redémptor nostri géneris, venit prótinus ad suum amícum Joánnem, dum adhuc esset in ventre matris. Quem cum ex útero in útero aspexísset Joánnes, términos natúræ concútiens, exclámat: Video Dóminum, qui natúræ impósuit términos, & non expécto tempus nascéndi: novem ménsium tempus mihi non est hic necessárium: in me est enim qui est ætérnus: egrédiar ex hoc tenebróso tabernáculo, rerum admirabílium compendiósam prædicábo cognitiónem. Sum signum: significábo Christi advéntum. Sum tuba: próferam Fílii Dei in carne dispensatiónem. Tuba canam, eo ipso patérnæ linguæ benedícam, & eam traham, ut loquátur. Tuba canam, & úterum matérnum vivificábo.

℟. Ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles; * Símilis est diléctus meus cápreæ hinnulóque cervórum.

℣. Exultávit ut gigas ad curréndam viam, a summo cælo egréssio ejus. Símilis.

Lectio v.

VIdes, o dilécte, quam sit novum & admirábile mystérium! Nondum náscitur, & sáltibus lóquitur: nondum appáret, & minas inténtat: nondum ei permíttitur clamáre, & per facta audítur: nondum ducit vitam, & Deum prædicat: nondum áspicit lucem, & solem índicat: nondum páritur, & própe rat præcúrrere: non fert enim, præsénte Dómino, continéri: non sústinet natúræ expectáre términos; sed conténdit rúmpere cárcerem ventris, & studet præsignificáre veniéntem Salvatórem. Accéssit, inquit, qui solvit víncula: & quid ego sédeo vinctus, & retíneor ut máneam? Venit Verbum, ut ómnia constítuat; & ego adhuc máneo deténtus? Exíbo, præcúrram, & prædicábo ómnibus: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccátum mundi.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum: quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum & hóminem.

℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et de meis. Lectio vi.

SEd dic nobis, Joánnes, cum adhuc in tenebróso matris útero contineáris, quómodo intuéris & audis? quómodo res divínas contemplaris? quómodo éxilis & exúltas? Magnum est, inquit, quod péragitur mystérium, & actus ab humána

næ remótus comprehensióne. Mérito innovo natúrā propter eum, qui est innovatúrus ea, quæ sunt supra natúram. Vídeo, etsi adhuc in útero sim, quóniam in útero gestári vídeo solem justítiæ. Auribus percípio, quóniam nascor vox magni Verbi. Exclámo, quóniam Fílium Patris unigénitum consídero carne indútum. Exúlto, quóniam univérsi effectórem vídeo formam hóminis suscípere. Exílio, quoniam mundi Redemptórem cógito incorporátum. Præcúrro advéntum ejus, & quodámmodo vobis præco confessióne.

℟. Beáta, quæ credidísti, quóniam perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino. Et ait María: * Magníficat ánima mea Dóminum. ℣. Veníte, & audíte, & narrábo, quanta fecit Deus ánimæ meæ. Magníficat. Glória Patri. Magníficat.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

IN illo témpore: Exúrgens María, ábiit in montána cum festinatióne, in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zacharíæ, & salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 2. Comment. in Lucam cap. 1. post initium.

COntuéndum est, quia supérior venit ad inferiórem, ut inférior adjuvétur, María ad Elísabeth, Christus ad Joánnem. Dénique étiam póstea, ut sanctificáret baptísmum Joánnis, Dóminus venit ad baptísmum. Cito quoque advéntus Maríæ, & præséntiæ divínæ benefícia declarántur. Vide distinctiónem, singulorúmque verbórum proprietátem. Vocem prior Elísabeth audívit, sed Joánnes prior grátiam sensit. Illa natúræ órdine audívit, iste exultávit ratióne mystérii. Illa Maríæ, iste Dómini sensit advéntum. Istæ grátiam loquúntur, illi intus operántur, pietatísque mystérium matérnis adoriúntur proféctibus: dupicíque miráculo prophétant matres spíritu parvulórum. Exultávit infans, repléta est mater. Non prius mater repléta quam fílius: sed cum fílius esset replétus Spíritu sancto, replévit & matrem.

℟. Beatam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Bñō. Cujus festum cólimus, ipsa virgo vírginum.

Lectio viii.

ET unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Hoc est, quo tantum bonum mihi áccidit, ut mater Dómini mei vé-

véniat ad me? Miráculum séntio, agnósco mystérium: mater Dómini verbo fœta, Deo plena est. Mansit autem María cum illa ménsibus tribus, & revérsa est in domum suam. Bene indúcitur sancta María & exhibuísse officium, & mysticum númerum custodísse.

℟. Non enim sola familiaritátis est causa, quod diu mansit, sed étiam tanti Vatis proféctus. Nam si primo ingréssu tantus proféctus éxtitit, ut ad salutatiónem Maríæ exultáret infans in útero, repleerétur Spíritu sancto mater infántis: quantum putámus usu tanti témporis sanctæ Maríæ addidísse præséntiam? Ungebátur ítaque, & quasi bonus athléta exercebátur in útero matris Prophéta: amplíssimo enim virtus ejus certámini parabátur.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, & omni laude digníssima: *Quia ex te ortus est sol justítiæ: * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Visitatiónem. Quia.

Glória Patri. Christus.

In comm. SS. Martyribus Processo & Martiniano. Lectio ix.

QUo témpore Petrus & Paulus tenebántur sub custódia Mamertíni in monte Tarpéjo, duo custódes, Procéssus & Martiniánus cum áliis quadragínta, Apostolórum prædicatióne, miraculísque commóti, se ad Jesu Christi fidem convertérunt, & cum repénte fons e saxo ortus esset, baptizáti sunt. Qui permisérunt Apóstolis, ut, si vellent, abírent. Sed Paulínus mílitum Præféctus, re cógnita, Procéssum & Martiniánum a suscépto consílio revocáre conátur. Qui cum frustra tempus contéreret, ipsórum ora saxo contúndi, dentésque comminui jubet. Mox ad Jovis státuam addúctos, cum eádem constántia veneratúros se idóla negárent, ímperat equúleo torquéri, candéntibus láminis ad eórum corpus admótis, ac cædi fústibus. Quibus in cruciátibus una hæc illórum vox audiebátur: Sit nomen Dómini benedíctum. Dénique conjécti in cárcerem, paulo post extra Urbem via Aurélia secúri feriúntur. Quorum córpora Lucína in prædio suo sepelívit, sexto Nonas Július: quæ póstea in Urbem transláta, in Basílica Príncipis Apostolórum cóndita sunt.

Te Deum laudámus. 151

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

EXúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.
Antiphona. Intrávit María in domum Zachariæ, & salutávit Elísabeth.
Antiph. Ut audívit salutatiónem Maríæ Elísabeth, exultávit infans in útero ejus, & repléta est Spíritu sancto, allelúja.
Antiph. Benedícta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui.
Antiph. Ex quo facta est vox salutatiónis tuæ in áuribus meis, exultávit infans in útero meo, allelúja.
Capítulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut infra. cxxxiv.
℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Ad Benedíctus, Antiphona. Cum audísset salutatiónem Maríæ Elísabeth, exclamávit voce magna, & dixit: Unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? allelúja.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre; ut quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, Visitatiónis ejus votiva solémnitas, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.
Deinde fit commemor. de Octava Apostolorum. Aña Glorióśi príncipes. 4 6.
℣. In omnem terram.
Oratio. Deus, qui hodiérnam. ut. infra. 410.
Et SS. Processi, & Martiniani mart. Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.
℣. Exultabunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.
Oratio. Deus, qui nos. ut supra. 410.
Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.
Ad Tertiam, Antiphona, Intrávit María.
Capitulum. Ab inítio.
℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et.
Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovebitur.
Ad Sextam, Antiphona Ut audívit.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potestas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. breve. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elé-

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphóna. Ex quo facta est.

Capitulum. Eccl. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis omnia ut in primis, ut supra. 409.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancillam húmilem respéxit Deus, allel.

Oratio. Fámulis tuis. ut supra. 410.

Deinde fit commemoratio de Oct. Apostolorum, Aña. Petrus Apóstolus.

℣. Constítues eos.

Oratio. Deus qui hodiérnam diem. ut infra.

Infra Oct. SS. Petri & Pauli, omnia dicuntur de Commu. Apostolorum, præter Lectiones & Añas ad Bñs, & ad Magnificat, quæ dicuntur, ut infra notantur.

Ad Benedictus, Antiphona. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiph. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dñe.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Oratio.

DEus, qui hodiérnam diem Apostolórum tuórum Petri, & Pauli martyrio consecrásti: da Ecclésiæ tuæ, eórum in ómnibus sequi præcéptum, per quos religiónis sumpsit exórdium. Per Dñm.

DIE III. JULII.

Quinta die infra Oct. Apostolorum Petri & Pauli.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Leónis Papæ.

Ex Ser. 1. in Nat. Apóst. Petri & Pauli, in fine.

Lectio iv.

PRetiósa est in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere déstrui potest sacraménto crucis Christi fundáta relígio. Non minúitur persecutiónibus Ecclésia, sed augétur; & semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ síngula cadunt, multiplicáta nascúntur. Unde duo istæ præclára divíni séminis gérmina in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártyrum protestántur, qui Apostolicórum æmuli triumphórum, urbem nostram purpurátis & longe la-

téque rutilántibus pópulis ambiérunt, & quasi ex multárum honóre gemmárum, consérto uno diadémate coronárunt.
℟. Vidi conjúnctos. viii.

Lectio v.

De quorum præsídio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patiéntiæ, & confirmatiónem fidei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum commemoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in córpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultátem, nihil divérsum, nihil debémus sentíre discrétum: quia illos & eléctio pares, & labor símiles, & finis fecit æquáles.
℟. Beáti estis. viii.

Lectio vi.

Sicut autem & nos expérti sumus, & nostri probavére majóres: crédimus atque confídimus, inter omnes labóres istíus vitæ ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratiónibus adjuvándos: ut quantum própriis peccátis déprimimur, tantum Apostólicis méritis erigámur. Per Dñm nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre & Sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.
℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei. ix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Homilia in natali sancti Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia, quæ habet, & dat paupéribus, ac véniens séquitur Christum: habébit enim thesáurum non deficiéntem in cælis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: idest, in regeneratióne, cum vidélicet in vitam immortálem fuérimus resurgéndo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.
℟. Isti sunt, qui vivéntes. xi.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo

sto humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assídeant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías eléctus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israel judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tértia décima est, injudicáta recédet. ℟. Isti sunt viri sancti. xi.

Lectio ix.

ET Paulus, qui tértius décimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángelos judicábimus, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliquérunt ómnia, & secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári; per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium; & per duódecim tribus Israel, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 15.

DIE IV. JULII.

Sexta die infra Octavam Apostolorum Petri & Pauli.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Exposit. S. Joánnis Chrysóstomi in Epístolam ad Romános.

Sermone 32. in morali exhortatione. Lectio iv.

CUm Paulus Apóstolus grátiam Dómini nostri Jesu Christi, matrem ómnium bonórum, nobis precétur, réliquum est, ut nos tali patrocínio dignos exhibeámus, ut non hic solum vocem Pauli audiámus, sed & postquam illuc migravérimus, athlétam Christi vidére mereámur. Imo si hic audivérimus, & illic ipsum omníno vidébimus, licet non e propínquo stantes, vidébimus tamen prope regálem thronum splendéntem, ubi Chérubim Deum gloríficant, ubi Séraphim volant, illic Paulum vidébimus cum Petro Sanctórum chori príncipem ac ducem, & ejus germána charitáte fruémur. ℟. Vidi conjúnctos. viii.

Lectio v.

SI enim, cum hic esset, usque ádeo diligébat hómines, ut, cum dissólvi & cum Christo esse cúperet, elégerit tamen hic esse: multo magis illic ferventiórem charitátem osténdet. Ego & Romam proptérea díligo, tamétsi aliúnde illam laudáre queam, nempe a magnitúdine, ab antiquitáte, a pulchritúdine, a multitúdine, ab império, a divítiis, & a rebus in bello fórtiter gestis. Sed his ómnibus omíssis, ob id

id illam beátam prædico, quod erga illos Paulus, dum víveret, ádeo fuit benévolus, ádeo illos amávit, & coram disséruit, & postrémo vitam apud eos finívit. Cujus sanctum corpus ipsi póssident: & proptérea Cívitas illa hinc facta est insígnis magis quam ab áliis rebus ómnibus: & tamquam corpus magnum ac válidum duos habet óculos fulgéntes, Sanctórum vidélicet horum córpora.

℟. Beáti estis. viii.

Lectio vi.

NOn ita cælum splendéscit, quando rádios sol demíttit, quemádmodũ Romanórum urbs duos istos fulgóres ubíque terrárum emíttens. Hinc rapiétur Paulus, hinc Petrus. Consideráte, & horréte, quale spectáculum visúra sit Roma: Paulum vidélicet repénte ex theca illa cum Petro resurgéntem in occúrsum Dómini sursum ferri. Qualem rosam Christo mittet Roma? quálibus corónis duábus ornátur Urbs ista? quálibus caténis áureis cincta est? quales habet fontes? Proptérea admíror hanc Urbẽ, non propter cópiam auri, non propter colúmnas, neque propter áliam quamcúmque rerũ spéciem, sed propter colúmnas illas Ecclésiæ. Quis mihi nunc dabit circumvólvi córpori Pauli, affigi sepúlchro, vidére púlverem córporis illíus, quæ adhuc in Christo déerant adimpléntis, stígmata illíus gestántis, prædicatiónem Evangélii ubíque seminántis?

℟. Isti sunt triumphatóres. ix.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In natali sancti Benedicti.

DUo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, & secúti sunt illum; álius judicandórum a Dño, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen, quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde & auditúri sunt in judício: Veníte, benedícti Patris mei: possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, & dedístis mihi manducáre: sitívi, & dedístis mihi bíbere.

℟. Isti sunt, qui vivéntes. xi.

Lectio viii.

SEd & reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui fídei Christiánæ mystériis initiáti, ópera fídei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me, maledícti, in ignem ætérnum, qui

qui præparátus est diábolo, & ángelis ejus: esurívi enim, & non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem & mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére, de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei. ℟. Isti sunt viri sancti. xi.

Lectio ix.

Verum his cum timóre & pavóre débito paulísper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini, & Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus, quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed & præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrenis affectibus, sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, & suis gáudeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 15.

DIE V. JULII.

Septima die infra Octavam Apost. Petri & Pauli.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homil. 5. de SS. Apostolis Petro & Paulo post init.

Lectio iv.

Non sine causa factum putémus, fratres charíssimi, quod gloriosíssimi Christiánæ fidei príncipes Petrus & Paulus, una die, uno in loco, uníus tyránni toleravére senténtiam. Una die passi sunt, ut ad Christum páriter pervenírent: uno in loco, ne álteri Roma deésset: sub uno persecutóre, ut æquális crudélitas utrúmque constríngeret. Dies ergo, puto, pro mérito, locus pro glória, persecútor decrétus est pro virtúte. Et in quo tandem loco martyrium pertulérunt? In urbe Roma, quæ principátum, & caput óbtinet natiónum; scílicet, ut ubi caput superstitiónis erat, illic caput quiésceret sanctitátis: & ubi Gentílium príncipes habitábant, illic Ecclesiárum príncipes morieréntur. ℟. Vidi conjúnctos. viii.

Lectio v.

Cujus autem mériti sint beatíssimi Petrus & Paulus, hinc póssumus intellígere, quod cum Dóminus Oriéntis regiónem própria illustráverit passióne, Occidéntis plagam, ne quid minus esset, vice sui, Apostolórum sánguine illumináre dignátus est. Et licet illíus pássio nobis sufficiat ad salútem, tamen étiam horum mar-

martyrium nobis cóntulit ad exémplum. Hodiérna igitur die beáti Apóstoli sánguinem profudérunt. Sed videámus causam, quare ista perpéssi sunt, scílicet, quod inter cétera mirabília étiam magum illum Simónem oratiónibus suis de áeris vácuo præcípiti ruína prostravérunt. ℟. Beáti estis. viii.

Lectio vi.

CUm enim idem Simon se Christum díceret, & tamquam filium ad patrem asséreret volándo se posse conscéndere, atque elátus súbito mágicis ártibus voláre cœpísset: tunc Petrus fixis génibus precátus est Dóminum, & precatióne sancta vicit mágicam levitátem: Prior enim ascéndit ad Dóminum orátio, quam volátus: & ante pervénit justa petítio, quam iníqua præsúmptio: ante Petrus in terris pósitus obtínuit quod petébat, quam Simon pervenísset in cæléstibus, quo tendébat. Tunc igitur Petrus velut vinctum illum de sublími áere depósuit, & quodam præcipítio in saxo elídens ejus crura confrégit: & hoc in oppróbrio facti illíus; ut qui paulo ante voláre tentáverat, súbito ambuláre non posset: & qui pennas asúmpserat, plantas amítteret. ℟. Isti sunt triumphatóres. ix.

In iii. Noct. Hom. in Evangel. Ecce nos relíquimus. de Communi Apostol. x.

Vesperæ de sequenti.

DIE VI. JULII.

In Octava SS. Apostolorum Petri, & Pauli. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Hoc est præcéptum meum, cum reliq. Antiphonis, & Psalmis, Capitulo, & Hymno, ut in primis Vesp. de Communi Apostolorum. ii. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Antiphona. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine.

Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, & coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur. Qui vivis, & regnas, cum Deo Patre.

Ad Matutinum, & alias Horas, omnia dicuntur de Communi Apostolorum, sicut infra Octavam. ii.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. Apud Metaphr. Lectio iv.

QUasnam vobis, o beáti Apóstoli, referémus grátias, qui tantum pro nobis laboráſtis? Mémini tui, Petre, & obstupésco: recórdor tui, Paule, & excédens mente, ópprimor lácrymis. Quid enim dicam, aut quid lo-

quar, vestras contémplans afflictiónes, néscio. Quot cárceres sanctificástis? quot caténas decorástis? quot torménta sustinuístis? quot maledícta tolerástis? quómodo Christum portástis: quómodo prædicatióne Ecclésias lætificástis? Sunt benedícta vestræ linguæ instruménta, sánguine conspérsa sunt membra vestra propter Ecclésiam. Vos Christum imitáti estis in ómnibus. In omnem terram éxiit vester sonus, & verba vestra in fines orbis terræ. ℟. Vidi conjúnctos. viii.

Lectio v.

GAudeas, Petre, cui datum est, ut ligno crucis Christi fruceréris. Et ad magístri quidem similitúdinem voluísti crucifigi, non recta quidem figúra, ut Christus Dóminus, sed cápite in terram verso, tamquam qui a terra in cælum iter fáceres. Beáti clavi, qui sancta illa membra penetrárunt. Tu cum omni fidúcia in manus Dómini ánimam tradidísti, quia assídue ei, & ejus sponsæ Ecclésiæ servísti, qui fervénti spíritu Dóminum dilexísti ómnium Apostolórum fidelíssimus. ℟. Beáti estis. viii.

Lectio vi.

GAudeas & tu, beáte Paule, cui caput fuit gládio amputátum, cujus virtútes nullis verbis explicári possunt. Quisnam gládius sanctum guttur tuum pervásit, Dominicum, inquam, instruméntum, quod a cælo habétur in admiratióne, & quod terra reverétur? Quisnam locus tuum sánguinem excépit, lactis spécie in ejus, qui te percússit, túnica apparéntem? qui ánimam illíus bárbari supra modum dulciórem reddens, fidélem effécit cum sóciis. Sit mihi gládius ille pro coróna, & clavi Petri pro gemmis infixis in diadémate.

℟. Isti sunt triumphatóres. ix.

In tertio Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Cómpulit Jesus discípulos ascéndere in navículam, & præcédere eum trans fretum, donec dimítteret turbas. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb.

Lib. 2. comm. in c. 14. Matth.

DIscípulis Dóminus præcépit transfretáre, & cómpulit, ut ascénderent navículam. Quo sermóne osténditur, invítos eos a Dómino recessísse, dum amóre præceptóris ne punctum quidem témporis ab eo volunt separári. Et dimíssa turba ascéndit in montem solus oráre. Si fuíssent cum eo discípuli Petrus, & Jacóbus, & Joánnes, qui víderant glóriam transformáti, fórsitan ascendíssent in montem cum eo: sed turba ad sublímia sequi non potest, nisi docúerit eam juxta mare in líttore, & alúerit in desérto.

℟. Isti sunt, qui vivéntes. xi.

Lectio viii.

QUod autem ascéndit solus oráre, non ad eum réferas, qui de quinque pánibus quinque míllia saturávit hóminum, excéptis párvulis & muliéribus; sed ad eum, qui audíta morte Joánnis secéssit in solitúdinem: non quod persónam Dómini separémus, sed quod ópera ejus inter Deum, hominémque divísa sunt. Navícula autem in médio mari jactabátur flúctibus. Recte quasi inviti, & retractántes Apóstoli a Dómino recésserant, ne illo absénte naufrágia sustinérent.

℟. Isti sunt viri sancti. xi.

Lectio ix.

DEnique Dño in montis cacúmine commoránte, statim ventus contrárius óritur, & turbat mare, & periclitántur Apóstoli, & támdiu ímminens naufrágium persevérat, quámdiu Jesus véniat. Quarta autem vigília noctis venit ad eos ámbulans supra mare. Statiónes, & vigíliæ militáres in terna horárum spátia dividúntur. Quando ergo dicit, quarta vigília noctis venísse ad eos Dóminum, osténdit tota nocte periclitátos, & extrémo noctis, atque in consummatióne mundi, eis auxílium præbitúrum.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Benedictus, Antiphona. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita & in morte non sunt separáti. Oratio.

DEus, cujus déxtera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, & coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, & concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur. Qui vivis, & regnas, cum Deo Patre.

In secundis Vesperis. Aña. Jurávit Dominus. cum reliq. Añis, & Psálmis de Communi Apostolorum. xiii.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram. ℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Magnificat, Aña. Petrus Apóstolus, & Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuérunt legem tuam, Dómine. Oratio. Deus, cujus déxtera. ut supra.

DIE VIII. JULII.

In festo S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ. Semid.

Ad Vesperas, Antiphona. Dum esset Rex. cum reliquis de Laudib. 427. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Communi Virginum. lxxx.

Capitulum. Prov. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fiuibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

Domáre cordis ímpetus
Elísabeth
Fortis inópsque, Deo,
Servíre, regno prætulit.
In fúlgidis recépta cæli sédibus,
Sidereæque domus
Ditáta sanctis gáudiis.
Nunc regnat inter cælites beátior,
Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.
Patri potéstas, Filióque glória,
Perpetuúmque decus
Tibi sit, alme Spíritus. Amen

℣. Ora pro nobis beáta Elísabeth. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Magnificat, Antiphona. Et nunc reges intelligite, erudímini, qui judicátis terram.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui beátam Elísabeth regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator. Laudémus Deum nostrum, * In sanctis opéribus beátæ Elísabeth.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Domáre cordis, ut supra.

In primo Nocturno, Afa. Eleváta est magnificéntia Elísabeth super cælos.

Psal. Dómine Dóminus noster cum reliq. ut in Communi Virginum. lxxxiii.

Antiph. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.

Psal. Cæli enárrant. lxxxiv.

Antiphona. Accépit benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo.

Ps. Dómini est terra. lxxxiv.

℣. Multæ filiæ congregavérunt divítias. ℟. Tu supergréssa es univérsas.

Lectiones de Parabolis Salomonis. Mulierem fortem. ut in Comm. non Virg. xcix.

℟. i. Regáli exórta progénie triúmphat in cælis Elísabeth, tríplici circúmdata varietáte meritórum. * Nam in terra in tríplici vitæ gradu pósteris imitánda virtútum relíquit exémpla. ℣. Virginálem statum, conjugálem, & viduálem inoffénso pede cucúrrit. Nam in terra.

℟. ii. Os suum apéruit sapiéntiæ: * Et lex clementiæ in lingua ejus. ℣. Quóniam prævenísti eam in benedictiónibus dulcédinis. Et lex.

℟. iii. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eam. ℣. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam, Dómine. Et voluntáte. Glória Patri. Et voluntáte.

In secundo Nocturno, Afa. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Psal-

Psalmus. Eructávit cor meum. lxxxvi.

Antiphona. Arcum cónteret: & confrínget arma; & scuta combúret igni.

Psalmus. Deus noster refúgium. lxxxvii.

Aña. Justítia, & misericórdia plena est déxtera tua.

Psalmus. Magnus Dóminus. lxxxvii.

℣. Virga tua, & báculus tuus. ℟. Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iv.

Elísabeth Aragóniæ Régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futúræ sanctimóniæ paréntes, præter morem relícto matris aviæque nómine, a magna ejus matértera, Thuríngiæ dómina, sancta Elísabeth, in Baptísmo nominátam voluére. Ubi nata est, statim pátuit, quam felix Regum regnorúmque esset futúra pacátrix; natalítia enim ejus lætítia perniciósas avi patrísque dissensiónes in concórdiam convértit. Pater vero crescéntis póstea filiæ admirátus índolem, affirmábat fore, ut una Elísabeth réliquas Aragoniórum Regum sánguine creátas féminas virtúte longe superáret. Sic cæléstem ipsíus vitam in contemnéndo córporis ornátu, in fugiéndis voluptátibus, in jejúniis frequentándis, in divínis précibus assídue recitándis, in charitátis opéribus exercéndis venerátus, rerum suárum regníque felicitátē, uníus fíliæ méritis referébat accéptam. Tandem ubíque nota, & a multis Princípibus exoptáta, Dionysio Lusitániæ Regi Christiánis cæremóniis rite est in matrimónium collocáta.

℟. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui: Et concupíscet Rex decórem tuum. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et concupíscet.

Lectio v.

Juncta conjúgio, non minórem excoléndis virtútibus, quam líberis educándis óperam dabat, viro placére studens, sed magis Deo. Médiam fere anni partem solo pane tolerábat & aqua, quæ in quodam ipsíus morbo divínitus versa est in vinum, cum id a médicis præscríptum bíbere recusásset. Páuperis féminæ ulcus horréndum exosculáta, derepénte sanávit. Pecúnias paupéribus distribuéndas, ut Regem latérent, hibérno témpore in rosas convértit. Vírginem cæcam a nativitáte illuminávit: multos álios solo Crucis signo a gravíssimis morbis liberávit; plúrima id genus mirácula patrávit. Monastéria, collégia, & templa non modo extrúxit, sed étiam magnífice dotávit. In Regum discórdiis componéndis admirábilis fuit, in privátis publicísque mortá-

tálium sublevándis calamitátibus indeféssa.

℟. Manum suam misit ad fórtia: * Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem.
℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Manum.

Lectio vi.

DEfúncto rege Dionysio, sicut virgínibus in prima ætáte, in matrimónio conjúgibus, ita víduis in solitúdine fuit ómnium virtútum exémplar. Illico enim religiósis sanctæ Claræ véstibus indúta, régio fúneri constánter intérfuit, ac paulo post Compostéllam profiscíscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemmísque donária pro regis ánima óbtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi charum aut pretiósum superérat, in sacros ac pios usus convértit: absolvendóque suo vere régio Conimbricénsi vírginum cœnóbio, & aléndis paupéribus, & protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, míseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, & mortálium ómnium cómmodis vivébat. Reges duos filium, & génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum véniens, morbo ex itínere contrácto, ibídem a Vírgine Deípara visitáta, sanctíssime óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto, die quarta Júlii. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavíssimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrúpti odóre, semper étiam Regínæ sanctæ cognoménto célebris: tandem anno Jubilæi, & nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigésimo quinto, totíus Christiáni orbis concúrsu & appláusu, ab Urbáno octávo rite inter Sanctos adscrípta est.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.
℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. Glória Patri. Quem vidi.

In tertio Nocturno, Aña. Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: sánctitas & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Psalm. Cantáte Dómino cánticum novum. lxxxix.
Aña. Annuntiavérunt cæli justítiam ejus, & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Psalm. Dóminus regnávit, exúltet terra. lxxxix.
Aña. Judicábit in justítia, & pópulos in æquitáte.
Psalmus. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília. xc.
℣. Ignis ante ipsam præcédet. ℟. Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Lect. iii. Noct. de Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel.

gel. Símile est regnum cælórum thesáuro. ut in Communi non Virginum. cii.

℟. vii. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: consíderávit sémitas domus suæ: *Et loquebátur de testimóniis Dómini.

℣. Gustávit, & vidit, quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et loquebátur.

℟. viii. Invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ, & prepósui illam regnis, & sédibus: * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illius.

℣. Mélior est enim sapiéntia cunctis ópibus pretiosíssimis. Et divítias.

Glória Patri. Et divítias.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

DUm esset Rex in accúbitu suo nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Antiph. Et concupíscet Rex decórem tuum, quia ipse est Dóminus Deus tuus.

Antiph. Potens in ópere, & sermóne lenívit iracúndiam Dómini, & conciliávit cor patris ad filium.

Antiph. Quasi arcus refúlgens inter nébulas glóriæ, & quasi flos rosárum in diébus vernis.

Aña. Quasi stella matutína in médio nébulæ, & quasi luna plena in diébus suis.

Capitulum. Prov. 31.

MUlierem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit. Hymnus.

OPes decúsque régium relíqueras,
Elísabeth, Dei dicáta númini,
Recépta nunc beáris inter Angelos:
Libens ab hóstium tuére nos dolis.
Præi, viámque dux salútis índica:
Sequémur. O sit una mens fidélium!
Odor bonus sit omnis áctio! tuis
Id ínnuit rosis opérta Cháritas.
Beáta Cháritas, in arce síderum
Potens locáre nos per omne sæculum.
Patríque, Filióque summa glória,
Tibíque laus perénnis, alme Spíritus. Amen.

℣. Méritis & précibus beátæ Elísabeth. ℟. Propítius esto, Dómine, pópulo tuo.

Ad Benedictus, Antiphona.

Tu glória Jerúsalem, tu lætítia Israel, tu honorificéntia pópuli tui. Oratio.

CLementíssime Deus, qui beátam Elísabeth regínam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærogatíva decorásti: da nobis ejus intercessióne, post mortális vitæ, quam supplíciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia perveníre. Per Dóminum.

Ad

Ad Tertiam, Antiphona. Et concupíscet Rex.

Capit. Mulíerem fortem. ut supra. 427.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, prósperè procéde, & regna. Et.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Potens in ópere.

Capitulum. Prov. 31.

MAnum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Quasi stella matutína.

Capitulum. Prov. 31.

MUltæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo, múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesperis, Añ. Dum esset Rex. ut supra in Laud. 427. Psalmi de Communi Virginum. lxxx.

Capitulum, Hymn. & ℣. ut in primis Vesperis. 423.

Ad Magnificat, Antiphona. Elísabeth pacis, & pátriæ mater, in cælo triúmphans dona nobis pacem.

Oratio. Clementíssime Deus. ut supra. 424.

DIE X. JULII.

In festo SS. Septem fratrum, ac Rufinæ, & Secundæ virg. & martyr. Semidupl.

Omnia de Commu. plurim. Martyrum, præter hic signata. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

SEptem fratres, filii sanctæ Felicitátis, Romæ in persecutióne Marci Aurélii Antoníni a Públio Præfécto primum blandítiis, deínde terróribus tentáti, ut Christo renuntiántes deos veneraréntur: & sua virtúte, & matre hortánte, in fidei confessióne perseverántes, várie necáti sunt. Januárius plumbátis cæsus: Felix, & Philíppus fústibus contúsi: Silvánus ex altíssimo loco præceps dejéctus est: Alexánder, Vitális, & Martiá-

tiális cápite plectúntur. Mater eórum quarto post mense eámdem martyrii palmam consecúta est: illi sexto Idus Július spíritum Dómino reddidérunt.

℞. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis; * Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Rufina, & Secúnda, soróres, vírgines Románæ, rejécto connúbio Armentárii, & Veríni, quibus a paréntibus despónsæ fúerant, quod Jesu Christo virginitátem vovíssent, Valeriáno, & Galliéno Imperatóribus comprehendúntur. Quas cum nec promíssis, nec terróre Június Præféctus a propósito posset abdúcere, Rufinam primum virgis cædi jubet: in cujus verbéribus Secúnda júdicem sic interpéllat: Quid est, quod sorórem meam honóre, me áfficis ignomínia? jube ambas simul cædi, quæ simul Christum Deum confitémur. Quibus verbis incénsus judex ímperat utrámque detrúdi in tenebricósum & fœtidum cárcerem. Quo loco statim claríssima luce, & suavíssimo odóre completo, in ardénte bálnei sólio includúntur. Et cum inde étiam íntegræ evasíssent, mox saxo ad collum alligáto in Tiberim projéctæ sunt: unde ab Angelo liberátæ, extra Urbem via Aurélia milliário décimo, cápite plectúntur. Quarum córpora a Plautílla matróna in ejus prædio sepúlta, ac póstea in Urbem transláta, in Basílica Constantiniána prope Baptistérium cóndita sunt.

℞. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fíerent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Sermo S. Augustíni Episc.

Serm. 110. de diversis.

Lectio vj.

Magnum spectáculum, fratres, pósitum est ante óculos fidei nostræ. Aure audívimus, corde vídimus optántem matrem ante se finíre istam vitam filios suos, longe contráriis votis consuetúdini humánæ. Omnes enim hómines filios suos, ex hac vita migrándo, præcédere volunt, non sequi; illa autem optávit postérior mori. Non enim amittébat filios, sed præmittébat: nec intuebátur quam vitam finírent, sed quam inchoárent. Desinébant enim vívere, ubi quandóque fúerant moritúri: & incipiébant vívere, sine fine victúri. Parum est fuísse spectatrícem: miráti sumus pótius hortatrícem. Fœcúndior virtútibus, quam fœtibus, videns certántes, in

in quibus ómnibus ipsa certábat, & in ómnibus vincéntibus ipsa vincébat. ℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, ecce mater ejus & fratres stabant foris, quæréntes loqui ei. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 3. in Evangel.

SAncti Evangélii, fratres charíssimi, brevis est léctio recitáta, sed magnis mysteriórũ pondéribus grávida. Jesus étenim cónditor & redémptor noster matrem se nosse dissímulat, & quæ ei mater sit, & qui propínqui, non per cognatiónem carnis, sed per conjunctiónem spíritus desígnat, dicens: Quæ est mater mea, & qui sunt fratres mei? Quicúmque enim fécerit voluntátem Patris mei qui in cælis est, ipse meus frater, & soror, & mater est. Quibus nobis verbis quid áliud ínnuit, nisi quod obsequéntes jussiónibus suis multos ex Gentilitáte cólligit, & Judæam, ex cujus carne est génitus, non agnóscit. ℟. Propter testaméntum Dñi, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia. Lectio viii.

SEd cum is, qui voluntátem Patris fécerit, soror & frater Dómini dícitur, propter utrúmque sexum, qui ad fidem collígitur, mirum non est: mirándum vero valde est, quómodo étiam mater dicátur: Fidéles enim discípulos fratres vocáre dignátus est, dicens: Ite, nuntiáte frátribus meis. Qui ergo frater Dómini fieri ad fidem veniéndo potúerit, quæréndum est, quómodo étiam & mater esse possit. ℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dñm: * Contemnéntes aulam trégiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes. Lectio ix.

SEd sciéndum nobis est, quia qui Christi soror & frater est credéndo, mater efficitur prædicándo. Quasi enim parit Dóminum, quem cordi audiéntis infúderit; & ma-

mater ejus prædicándo efficitur, si per ejus vocem amor Dómini in próximi mente generátur. Ad quam rem nobis idónee confirmándam adest beáta Felícitas, cujus hódie natalítia celebrámus: quæ credéndo éxtitit ancílla Christi, & prædicándo facta est mater Christi. Septem quippe filios, sicut in gestis ejus emendatióribus légitur, sic post se tímuit vivos in carne relínquere, sicut carnáles paréntes solent metúere, ne mórtuos præmíttant. Te Deum laudámus. 15.

In ii. Vesp. fit comm. S. Pii.

DIE XI. JULII.

Sancti Pii Papæ & martyris. Antiphona. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem. de Commu. unius Mart. xx.

Lectio iii.

PIus Aquilejénsis, Imperatóre Antoníno Pio, Póntifex creátus, pœnam státuit in sacerdótem, cujus negligéntia de sánguine Dómini áliquid stilláverit. Pœniténtiam enim, inquit, agant quadragínta diébus, si in terram áliquid decíderit: si super altáre, tribus diébus: si super línteum supérius, quátuor: si in inférius deflúxerit, novem diébus: si usque ad quartum, vigínti diébus: ubicúmque cecíderit, si récipi potest, lambátur; sin áliter, aut lavétur, aut radátur: quidquid lotum, aut rasum est, comburátur, & cinis in sacrárium reponátur. Multis prætérea utíliter decrétis martyrio coronátur, & sepelítur in Vaticáno, quinto Idus Júlii: cum sedísset annos novem, menses quinque, dies vigínti septem, & Presbyteros decem & octo, Diáconos vigínti unum, Epíscopos per divérsa loca duódecim, mense Decémbri quinque Ordinatiónibus creásset.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XII. JULII.

In festo S. Joannis Gualberti Abbatis, Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont præter ea, quæ hic habentur propria. Oratio.

INtercéssio nos, quæsumus, Dómine, beáti Joánnis Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. SS. Naboris, & Felicis mart. Aña. Istórum est enim. ℣. Lætámini. xxxiv. Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine: ut sicut nos sanctórum mártyrum tuórum Náboris & Felícis natalítia celebránda non déserunt: ita júgiter suffrágiis comiténtur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOánnes Gualbértus Floréntiæ nóbili génere ortus, dum patri óbsequens rem militárem séquitur, Ugo únicus ejus frater occíditur a consanguíneo, quem cum solum & inérmem sancto Para-

ra-

rasceves die Joánnes armis ac milítibus stipátus óbvium habéret; ubi neuter álterum póterat declináre, ob sanctæ Crucis reveréntiam, quam homicída supplex, mortem jam jam subitúrus, bráchiis signábat, vitam ei clementer indúlget. Hoste in fratrem recépto, próximum sancti Miniátis templum oratúrus ingréditur: ubi adorátam Crucifíxi imáginem caput sibi fléctere cónspicit. Quo mirábili facto permótus Joánnes, Deo exínde, étiam invíto patre, militáre decérnit, atque ibídem própriis sibi mánibus comam totóndit, ac monásticum hábitum índuit: adeóque piis ac religiósis virtútibus brevi coruscávit, ut multis se perfectiónis spécimen ac normam præbéret; ita ut ejúsdem loci Abbáte defúncto, commúni ómnium voto in superiórem eligerétur. At Dei fámulus cúpiens subésse pótius quam præésse, ad majóra divína voluntáte servátus ad Camaldulénsis erémi íncolam Romuáldum profíciscitur, a quo cælicum sui institúti vaticínium áccipit: tum suum Ordinem sub régula sancti Benedícti apud Umbrósam Vallem instítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Deínde plúrimis ad eum ob ejus sanctitátis famam úndique convolántibus, una cum iis in sócios adscítis, ad hæréticam & simoníacam pravitátem extirpándam, & Apostólicam fidem propagándam, sédulo incúmbit, innúmera proptérea in se & suis incómmoda expértus. Nam ut eum, ejúsque sócios adversárii perdant, noctu sancti Sálvii cœnóbiũ repénte aggrediúntur, templum incéndunt, ædes demoliúntur, & mónachos omnes letháli vúlnere sáuciant: quos vir Dei único Crucis signo incólumes prótinus reddit, & Petro ejus mónacho per imménsum ardentissimúmque ignem illæso mirabíliter transeúnte optátam sibi & suis tranquillitátem óbtinet: inde simoníacam labem ab Etrúria éxpulit: ac in tota Itália fidem prístinæ integritáti restítuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Multa fúnditus eréxit monastéria, eadémque & ália, ædifíciis ac regulári observántia instauráta, sanctis légibus communívit. Ad egénos aléndos sacram supelléctilem véndidit: ad ímprobos coercéndos eleménta

sibi

sibi famulári conspéxit: ad dæmones comprimméndos Crucem quasi ensem adhíbuit. Demum abstinéntiis, vigíliis, jejúniis, oratiónibus, carnis maceratiónibus, ac sénio conféctus, dum infirma valetúdine gravarétur, Davídica illa verba persæpe repetébat: Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum, quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei? Jamque morti próximus convocátos discípulos ad fratérnam concórdiam cohortátur, & in Brevículo, cui consepelíri vóluit, jussit hæc scribi: Ego Joánnes credo, & confiteor fidem, quam sancti Apóstoli prædicavérunt, & sancti Patres in quátuor Concíliis confirmavérunt. Tandem triduáno Angelórum obséquio dignátus, septuagésimum octávum annum agens, apud Passiniánum, ubi summa veneratióne cólitur, migrávit ad Dóminum anno salútis millésimo septuagésimo tértio, quarto Idus Július. Quem Cæléstinus tértius, innúmeris miráculis clarum, in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Audístis, quia dictum est: Díliges próximum tuum, & ódio habébis inimícum tuum. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb.

Lib. 1. Comment. in cap. 6. Matthæi.

EGo autem dico vobis: Dilígite inimícos vestros; benefácite his, qui odérunt vos. Multi præcépta Dei imbecillitáte sua, non sanctórum víribus æstimántes, putant esse impossibília, quæ præcépta sunt, & dicunt sufficere virtútibus, non odísse inimícos; céterum dilígere, plus præcipi quam humána natúra patiátur: Sciéndum est ergo, Christum non impossibília præcípere, sed perfécta. Quæ fecit David in Saul & Absalom, Stéphanus quoque martyr pro inimícis lapidántibus deprecátus est: & Paulus anáthema cupit esse pro persecutóribus suis: hæc autem Jesus & dócuit, & fecit, dicens: Pater, ignósce illis: quod enim fáciunt, nésciunt.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens

se ab omni ópere malo, & pérmanens in- innocéntia sua. Ipse intercédat.

De Homil. S.August. Episc. Serm. 1. in Fer. vi. post Ciner. post init. Tom. 12. Lect. viii.

IN réliquis opéribus bonis intérdum potest áliquis qualemcúmque excusatióne præténdere: ad habéndam vero dilectiónem nullus se póterit excusáre. Potest mihi áliquis dícere, non possum jejunáre: numquid potest dícere, non possum amáre? Potest áliquis dícere, virginitátem non possum serváre; non possum res totas véndere, & paupéribus erogáre: numquid potest dícere, non possum dilígere inimícos? ℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

NOn enim ibi aut pedes labórant curréndo, aures audiéndo, aut manus operándo laxántur, ut nos per ipsam excusatiónem liberáre conémur. Non nobis dícitur: Ite ad Oriéntem, & quærite charitátem: navigáte ad Occidéntem, & inveniétis dilectiónem. Intus in nostro corde est, ubi redíre jubémur, dicénte Prophéta: Redíte prevaricatóres ad cor. Non enim in longínquis regiónibus invenítur, quod a nobis pétitur. Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. SS. Martyrum Naboris, & Felicis, Aña. Vestri capilli. ℣. Exultábunt. xliii. Oratio. Præsta. ut supr. 431.

In ii. Vesperis fit commem. S. Anacleti Papæ & mart.

DIE XIII. JULII.

In festo S. Anacleti Papæ & martyris. Semiduplex.

Omnia de Commu. unius Mart., præt. ea, quæ sequunt. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória, & honóre. xx. Oratio.

DEus, qui nos beáti Anacléti mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

ANaclétus Atheniénsis, Trajáno Imperatóre, rexit Ecclésiam. Decrévit, ut Epíscopus a tribus Epíscopis, neque a paucióribus consecrarétur: & clérici sacris Ordínibus públice a próprio Epíscopo initiaréntur, & ut in Missa, perácta consecratióne, omnes communicárent. Beáti Petri sepúlchrum ornávit, Pontificúmque sepultúræ locum attríbuit. Fecit Ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros quinque, Diáconos tres, Epíscopos sex. Sedit annos

nos novem, menses tres, dies decem. Martyrio coronátus, sepúltus est in Vaticáno.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

De expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Sermone 21. Lectio v.

PRíncipes persecúti sunt me gratis: & a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum: qui nihil légibus débeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, & non audiátur: qui loquátur plena salútis, & impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis, Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur síne crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali conféssióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios & infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse & constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: &, Beátus vir qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Si quis venit ad me. de Communi unius Martyr. xxvii.

Vesp. de seq. comm. præced.

DIE XIV. JULII.

In festo S. Bonaventuræ Epíscopi Conf. & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Ad Magnif. in utrisque Vesperis, Aña. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen,

men, beáte Bonaventúra, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis beátum Bonaventúram minístrum tribuísti: præsta, quæsumus, ut quem doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Anacleti, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.
℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui nos beáti Anacléti. ut supra. 434.

In i. Noct. Lect. de libro Ecclesiastici. Sapiéntiam ómnium antiquórum. ut in Communi Doctor. lxi.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Bonaventúra, Balneorégii in Etrúria natus, cum infans incidísset in vitæ perículum, mater ejus vovit, si inde evasísset, se eum religióni beáti Francísci dicatúram. Itaque adoléscens in Ordinem Fratrum Minórum adscríbi vóluit, ubi Alexándro de Ales magístro, ad eam doctrínæ perfectiónem brevi pervénit, ut séptimo post anno libros Sententiárum Parísiis públice summa cum laude sit interpretátus: quos étiam præcláris póstea commentáriis illustrávit. Post sex annos, sui Ordinis Generális miníster Romæ factus, ea prudéntiæ ac sanctitátis laude ministérium gessit, ut in ómnium ore & admiratióne esset.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Multa scripsit, in quibus summam eruditiónem cum pari pietátis ardóre conjúngens, lectórem docéndo movet. Quem Gregórius décimus, ejus sanctimóniæ & sapiéntiæ fama commótus, Cardinálem & Epíscopum Albanénsem creávit. Eúmdem adhuc vivéntem beátus Thomas Aquínas sanctum appellávit. Cum enim vitam sancti Francísci scribéntem comperísset: Sinámus, inquit, sanctum pro sancto laboráre. Migrávit e vita prídie Idus Július, in Concílio Lugdunénsi, quinquagínta tres annos natus, multis éditis miráculis. Quem Sixtus quartus Póntifex máximus rétulit in Sanctórum númerum. ℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo

unxi

unxi eum. Manus enim.
Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 6. Lectio vi.

QUi post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? qui subdúctis Martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: & représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per crudelitátis vernum lucídior annus aperítur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homil. S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 15. in Matthæum sub medium.

ATténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit, quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de univérso orbe vobis rátio reddénda est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam Gentem vos mitto, sicut mittébam Prophétas: sed ad omnem terram prorsus, ac mare, totúmque mundum, & hunc váriis crimínibus oppréssum.

℟. Amávit eum Dñs, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: & ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

DIcéndo enim: Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátã esse natúram, & peccatórum vi corrúptam: & idcírco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessáriæ sunt atque útiles. Nam, qui mansuétus est ac modéstus, & miséricors, & justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitátem præcláros hos fáciet efflúere fontes. Igitur qui corde mundo est, atque pacíficus, & persecutiónem pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmodum vitam instítuit.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ & intelléctus. ℣. Jucunditátem, & exulta-

tiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.
Glória Patri. Et implévit.

Lectio ix.

NE ígitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndos esse certámina, neque exiguárum rerum vobis ineúndam esse ratiónem. Vos estis sal terræ. Quid ígitur? Ipsi ne putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fieri potest, ut ea, quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur: Non ergo hoc fecérunt: sed ante renováta, sibíque trádita, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, & in ea novitáte conservábant, quam a Dómino suscéperant. Liberáre quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est, ac labóris.

Te Deum laudámus. 15.

In ii. Vesperis fit commem. S. Henrici Confessoris.

DIE XV. JULII.

In festo S. Henrici Imperatoris Confess. Semid.

Antiph. Similábo eum.
℣. Amávit eum. lxv.

Oratio.

DEus, qui hodiérna die beátum Henrícum Confessórem tuum e terréni cúlmine impérii ad regnum ætérnum transtulísti: te súplices exorámus, ut sicut illum, grátiæ tuæ ubertáte prævéntum, illécebras sæculi superáre fecísti, ita nos fácias, ejus imitatióne, mundi hujus blandiménta vitáre, & ad te puris méntibus perveníre. Per Dóminum.

Ad Matutinum in Hymno. Iste Conféssor mutátur tertius versus, & dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

HEnrícus, cognoménto Pius, e Duce Bavár iæ Rex Germániæ, ac póstmodum Romanórum Imperátor, temporális regni non conténtus angústiis, pro adipiscénda immortalitátis coróna sédulam ætérno Regi exhíbuit servitútem. Adépto enim Império, religióni amplificándæ studióse incúmbens, Ecclésias ab infidélibus destrúctas, magnificéntius reparávit, plurimísque largitiónibus, & prædiis locupletávit. Monastéria, aliaque loca pia vel ipse ædificávit, vel assignátis redítibus auxit. Episcopátum Bambergénsem hæreditáriis ópibus fundátum, beáto Petro, Romanóque Pontífici vectigálem fecit. Benedíctum octávum, a quo Impérii corónam accéperat, prófugum excépit, suæque Sedi restítuit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit il-

illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

IN Cassinénsi monastério gravi deténtus infirmitáte, a sancto Benedícto insígni miráculo, sanátus est Románam Ecclésiam amplíssimo diplómate munerátus, eídem tuéndæ bellum advérsus Græcos suscépit, & Apúliam diu ab illis posséssam recuperávit. Nihil sine précibus ággredi sólitus, Angelum Dómini, sanctósque Mártyres tuteláres pro se pugnántes ante áciem intérdum vidit. Divína autem protéctus ope, bárbaras natiónes précibus magis, quam armis expugnávit. Pannóniam adhuc infidélem, trádita Stéphano regi soróre sua in uxórem, eóque baptizáto, ad Christi fidem perdúxit. Virginitátem raro exémplo matrimónio junxit, sanctámque Cunegúndam cónjugem suam, propínquis ejus, morti próximus illibátam restítuit.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DEnique rebus ómnibus, quæ ad Impérii honórem, & utilitátem pertinébant, summa prudéntia dispósitis, & illústribus per Gálliam, Itáliam, & Germániam, religiósæ munificéntiæ vestígiis passim relíctis, postquam heróicæ virtútis suavíssimum odórem longe latéque diffúderat, sanctitáte, quam sceptro clárior, ad regni cæléstis præmia, consummátis vitæ labóribus, a Dómino vocátus est anno salútis millésimo vigésimo quarto. Cujus corpus in Ecclésia beatórum Apostolórum Petri & Pauli Bambérgæ cónditum fuit: statímque ad ejus túmulum multa mirácula, Deo ipsum glorificánte, patráta sunt; quibus póstea rite probátis, Eugénius tértius Sanctórum número illum adscrípsit.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri. de Communi Confess. non Pontif. lxxii.

Vesp. de seq. comm. præced.

DIE XVI. JULII.

In festo B. M. V. de Monte Carmelo. Dupl. majus.

Ad Vesperas Antiphona.

Dum esset Rex, cum reliq. de Laudib., ut infra. 442.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis, ut in Officio parvo B.M.V. ut infra. cxxxvii.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad fu-

futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus: Ave maris stella.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem.

Oratio.

DEus, qui beatíssimæ semper Vírginis, & Genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem decorásti: concéde propítius; ut cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus officio, ejus muníti præsídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commem. sancti Henrici, Antiph. Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui hodiérna die. ut supra. 438.

In fine Hymnorum Completorii, & Horarum dicatur. Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum, Invitator. Sancta María Dei Génitrix Virgo,* Intercéde pro nobis. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Quem terra. cxli.

Añæ, ℣℣., & Psalmi trium Nocturnorum, ut in Officio parvo B. Mariæ. cxli.

In primo Noctur. Lect. de Parabolis Salomonis. Ego sapiéntia hábito. cum ℟℟. ut in festo S. Mariæ ad Nives die 5. Augusti. 489.

In ii Nocturno. Lectio iv.

CUm sacra Pentecóstes die Apóstoli cælitus afláti, váriis linguis loqueréntur, & invocáto augustíssimo Jesu nómine mira multa patrárent: viri plúrimi (ut fertur) qui vestígiis sanctórum Prophetárū Elíæ ac Eliséi institerant, & Joánnis Baptístæ præcónio ad Christi advéntum comparáti fúerant, rerum veritáte perspécta, atque probáta, Evangélicam fidem conféstim amplexáti sunt, ac peculiári quodam afféctu beatíssimam Vírginem (cujus collóquiis, ac familiaritáte felíciter frui potuére) ádeo venerári cœpérunt ut primi ómnium in eo montis Carméli loco, ubi Elías olim ascendéntem nébulam Vírginis typo insígnem conspéxerat, eídem puríssimæ Vírgini Sacéllum constrúxerint.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta,* Dedi suavitátem odóris.

℣. Et

℣. Et ficut cinnamómum, & bálsamum aromatízans. Dedi ſuavitátem. Lectio v.

AD novum ergo Sacéllum ſæpe quotídie conveniéntes, rítibus piis precatiónibus, ac láudibus, beatíſſimam Vírginem, velut ſingulárem Ordinis tutélam, colébant. Quámobrem Fratres beátæ Maríæ de monte Carmélo paſſim ab ómnibus appellári cœpérunt, eúmque títulum Summi Pontífices non modo confirmárunt, ſed & indulgéntias peculiáres iis, qui eo título vel Ordinem vel Fratres ſíngulos nuncupárent, conceſsére. Nec vero nomenclatúrā tantum magnificentíſſima Virgo tríbuit & tutélam; verum & insígne ſacri Scapuláris, quod beáto Simóni Anglico præbuit, ut cæléſti hac veſte ordo ille ſacer dignoſcerétur, & a malis ingruéntibus protegerétur. Ac demum cum olim in Európa Ordo eſſet ignótus, & ob id apud Honórium tértium non pauci pro illíus extinctióne inſtárent, áſtitit Honório noctu piíſſima virgo María, planéque juſſit, ut Inſtitútum & hómines benígne complecterétur.

℟. Quæ eſt iſta, quæ proceſſit ſicut ſol, & formóſa tamquam Jerúſalem? * Vidérunt eam fíliæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et ſicut dies verni circúmdabant eam flores roſárum, & lilia convállium. Vidérunt. Lectio vi.

NOn in hoc tantum ſæculo Ordinem ſibi tam accéptum multis prærogatívis beatíſſima Virgo inſignívit, verum & in álio (cum ubíque & poténtia, & miſericórdia plúrimum váleat) filios in Scapuláris ſocietátem relátos, qui abſtinéntiam módicam, precéſque paucas eis præſcríptas frequentárunt, ac pro ſui ſtatus ratióne caſtitátem coluérunt, matérno plane afféctu, dum igne purgatórii expiántur, ſolári, ac in cæléſtem pátriam obténtu ſuo quantócyus pie créditur efférre. Tot ergo tantíſque benefíciis Ordo cumulátus, ſoléninem beatíſſimæ Vírginis Commemoratiónem, ritu perpétuo ad ejúſdem Vírginis glóriam, quotánnis celebrándam inſtítuit.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúſalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíſſimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúſum nomen tuum. ℣. Aſtitit Regína a dextris tuis in veſtitu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.

Glória Patri. Unguéntum.

In iii. Noct. Homilia Vener. Bedæ in Evang. Loquénte Jeſu. cum reliquis, ut in feſto S. Mariæ ad Nives 5. Auguſti infra. 491.

℟. vii. Felix namque es, ſacra virgo María, & omni laude

de digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam solémnem Commemoratiónem. Quia ex te.
℟. viii. Beátam me dicent omnes generatiónes; * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.
℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit. Glória Patri. Quia fecit.
Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S
& per Horas, Aña.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 15.
Antiph. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.
Antiph. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.
Antiph. Jam hiems tránsiit: imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.
Antiph. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

Ab inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.
Hymnus. O Gloriósa Vírginum: ut infra. cxxxiv.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Benedictus, Antiphona. Caput tuum, ut Carmélus: & comæ cápitis tui, sicut púrpura Regis vincta canálibus, allelúja. Oratio.

Deus, qui beatíssimæ semper Vírginis, & Genitrícis tuæ Maríæ singulári título Carméli Ordinem decorásti: concéde propítius; ut cujus hódie Commemoratiónem solémni celebrámus officio, ejus muníri præsídiis, ad gáudia sempitérna perveníre mereámur. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.
Ad Primam, Antiphona. Dum esset Rex.
Capitul. Regi sæculórum. 24.
℟. br. Qui natus es de María vírgine. alia ut in Psalterio.
Ad Absolutionem Capituli. In platéis.
Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus.
Capitulum. Ab inítio.
℟. brev. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.
℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.
Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Ca-

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. brev. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. brev. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In secundis Vesp. Añæ, Psalmi, Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Vesp. 439.

Ad Magnificat, Aña. Glória Líbani data est ei, decor Carméli, & Saron, allelúja.

Et fit commem. sequentis.

DIE XVII. JULII.

In festo S. Alexii Confessoris.

Semiduplex.

Aña. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Aléxii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut, cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno, Lect. de Scriptura occurrente.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

ALéxius Romanórum nobilíssimus, propter exímium Jesu Christi amórem prima nocte nuptiárum peculiári Dei mónitu relínquens intáctam sponsam, illústrium orbis terræ Ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. Quibus in itinéribus cum ignótus septémdecim annos fuísset, aliquándo apud Edéssam, Syriæ urbem, per imáginem sanctíssimæ Maríæ vírginis ejus nómine divulgáto, inde navi discéssit. Ad portum Románum appúlsus, a patre suo, tamquam aliénus pauper, hospítio accípitur, apud quem, ómnibus incógnitus, cum decem & septem annos vixísset, relícto scripto sui nóminis, sánguinis, ac totíus vitæ cursu, migrávit in cælum, Innocéntio primo summo Pontífice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tu-

tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Ex libro Morálium S. Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio v.

Deridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti, & tímidi in áliis mirántur, quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere; cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.
℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

At contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fíngere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur, quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procuIdúbio stultum putátur, & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére?
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te.
Gloria Patri. Quia te.

In tertio Nocturno, Homília in Evangelio. Ecce nos relíquimus. ut in Communi Abbatum. lxxix.

Vesp.

Vesp. de sequen. cum comm. præced., ac S. Symphorosæ, & ejus filiorum mart.

DIE XVIII. JULII.

In festo S. Camilli de Lellis Confessoris Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.

In Hymno. I **ste Conféssor.** mutatur tertius versus, & dicatur. **Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.**

Oratio.

DEus, qui sanctū Camíllum, ad animárum in extrémo agóne luctántium subsídium, singulári charitátis prærogatíva decorásti; ejus, quæsumus, méritis, spíritum nobis tuæ dilectiónis infúnde; ut in hora éxitus nostri hostem víncere, & ad cæléstem mereámur corónā pervenire. Per Dóminum nostrum. in unitáte ejúsdem Spíritus sancti Deus.

Et fit com. S. Alexii, Ant. **Hic vir.** ℣. **Justum.** Oratio. **Deus, qui nos.** 443.

Postea fit comm. de S. Symphorosa cum septem filiis martyrib. Aña. **Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.**

℣. **Lætámini in Dómino, & exultáte justi.**

℟. **Et gloriámini omnes recti corde.** Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Symphorósæ, & filiórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

In i. noct. Lect. de Script. occ. In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAmíllus Bucclánici Theatínæ Diœcésis Oppido ex nóbili Lelliórum família natus est, matre sexagenária, cui grávidæ visum est per quiétem, puérulum Crucis signo in péctore munítum, & ágmini puerórum idem signum gestántium præeúntem, se peperísse. Adoléscens rem militárem sequútus, sæculi vítiis aliquámdiu indúlsit; donec vigésimum quintum agens ætátis annum, tanto supérnæ grátiæ lúmine, divinæque offénsæ dolóre corréptus fuit, ut ubérrimo lacrymárū imbre illico perfúsus, anteáctæ vitæ sordes indesinénter abstérgere, novúmque indúere hóminem firmiter decréverit. Quare ipso, quo id cóntigit, Purificatiónis Beatíssimæ Vírginis festo die, ad Fratres Minóres, quos Cappuccínos vocant, cónvolans, ut eórum número adscriberétur, summis précibus exorávit. Voti compos semel, atque íterum factus est; sed fœdo úlcere, quo aliquándo laboráverat, in ejus tíbia iteráto recrudescénte, divínæ Providéntiæ, majóra de eo disponéntis, consílio humíliter se subjécit, suíque victor, illíus Religiónis bis expetítum, & suscéptum hábitum bis dimísit.

℟. Ho-

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ROmam proféctus, in Nosocomíum, quod Insanabílium dícitur, recéptus est, cujus étiam administratiónem ob perspéctas ejus virtútes sibi demandátam, summa integritáte, ac sollicitúdine vere patérna perégit. Omnium ægrórum servum se réputans, eórum stérnere léctulos, sordes térgere, ulcéribus medéri, agoníque extrémo piis précibus, & cohortatiónibus opem ferre, solémne hábuit; quibus in munéribus præclára præbuit admirábilis patiéntiæ, invíctæ fortitúdinis, & heróicæ charitátis exémpla. Verum cum animárum in extrémis periclitántium, quod únice intendébat, levámini subsídiū litterárum plúrimum conférre intellígeret, trigínta duos annos natus, in primis grammáticæ eleméntis tyrocíniū inter púeros íterum subíre non erúbuit. Sacerdótio póstea rite initiátus, nonnúllis sibi adjúnctis sóciis, prima jecit Congregatiónis Clericórum Regulárium Infirmis Ministrántium fundaménta, írrito conátu obniténte humáni géneris hoste: nam Camíllus cælésti voce e Christi crucifixi (manus étiam de ligno avúlsas admirándo prodígio protendéntis) simulácro emíssa, mirabíliter confirmátus, Ordinem suum a Sede Apostólica adprobári obtínuit, Sodálibus quarto obstríctis máxime árduo voto, infirmis, quos étiam pestis infécerit, ministrándi. Quod Institútum, quam foret Deo accéptum, & animárum salúti profícuum, Sanctus Philíppus Nérius, qui Camíllo a sacris confessiónibus erat, comprobávit; dum ejus alúmnis decedéntium agóni opem feréntibus, Angelos suggeréntes verba sæpius se vidísse testátus est.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

ARctióribus hisce vínculis, ægrotántium ministério mancipátus, mirum est, qua alacritáte, nullis fractus labóribus, nullis detérritus vitæ perículis, diu noctúque, ad suprémum usque spíritum, eórum cómmodis vigiláverit. Omnibus ómnia factus, vilíssima quæque offícia demissíssimo obséquio, flexísque plerúmque génibus, véluti Christum ipsum cérneret in infirmis, hílari, promptóque ánimo arripiébat: utque ómnium indigéntiis præsto esset, Generálem Ordinis Præfectúram,

ram, cælíque delícias, quibus in contemplatióne defixus affluébat, sponte dimísit. Patérnus vero illíus erga míseros amor tum máxime effúlsit, cum & Urbs contagióso morbo primū, deínde extréma annónæ laboráret inópia, & Nolæ in Campánia dira pestis grassarétur. Tanta dénique in Deum, & próximum charitáte exársit, ut Angelus nuncupári, & Angelórum opem in vário itínerum discrímine experíri promererétur. Prophetíæ dono, & grátia sanitátum prædítus, arcána quoque córdiū inspéxit; ejúsque précibus, nunc cibária multiplicáta sunt, nunc aqua in vinum convérsa. Tandem vigíliis, jejúniis, & assíduis attrítus labóribus, cum pelle tantum, & óssibus constáre viderétur, quinque moléstis æque ac diútinis morbis, quos misericórdias Dómini appellábat, fórtiter tolerátis, Sacraméntis munítus, Romæ, inter suavíssima Jesu & Maríæ nómina, ad ea verba: Mitis, atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat: qua prædíxerat hora obdormívit in Dómino, prídie idus Július, anno salútis millésimo sexcentésimo décimoquarto, ætátis suæ sexagésimo quinto: quem plúribus illustrem miráculis, Benedíctus décimus quartus solémni ritu Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joannem.

Léctio vii. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tract. 83. in Joan. Evang.

QUid putámus, fratres mei, numquid nam solū ejus de ista dilectióne mandátum est, qua dilígimus ínvicē? Nonne est & aliud majus, ut diligámus Deum? Aut vero de sola Deus nobis dilectióne mandávit, ut ália non requirámus? Tria certe comméndat Apóstolus, dicens: Manent autem Fides, Spes, Cháritas; tria hæc; major autem horum Cháritas. Et si in Charitáte, hoc est in dilectióne, concludúntur duo illa præcépta, major tamen dicta est esse, non sola. De Fide ígitur nobis, quam multa mandáta sunt, quam multa de Spe: Quis potest cuncta collígere, quis enumerándo sufficere? Sed intueámur, quod ait idem Apóstolus: Plenitúdo legis Cháritas.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est,

&

& omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum . ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

Ubi ergo cháritas est, quid est, quod possit deésse? Ubi autem non est, quid est, quod possit prodésse? Dæmon credit, nec díligit: nemo díligit, qui non credit. Frustra quidem; sed tamen potest speráre véniam, qui non díligit: nemo autem potest desperáre, qui díligit. Itaque, ubi diléctio est, ibi necessário Fides, & Spes: & ubi diléctio próximi, ibi necessário étiam diléctio Dei. Qui enim non díligit Deum, quómodo díligit próximum, tamquam se ipsum? Quandóquidem non díligit & se ipsum; est quippe ímpius & iníquus: qui autem díligit iniquitátem, non plane díligit, sed odit ánimam suam.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix. de SS. Symphorósa, & septem Filiis martyribus, de quibus fit & commemorátio ad Laudes.

Symphorósa Tiburtína, Getúlii mártyris uxor, ex eo septem filios péperit, Crescéntium, Juliánum, Nemésium, Primitívum, Justínum, Stácteum, & Eugénium: qui omnes propter Christiánæ fidei professiónem, una cum matre, Adriáno Imperatóre, comprehénsi sunt. Quorum píetas multis variísque tentáta supplíciis, cum stábilis permanéret; mater, quæ fíliis fidei magístra fúerat, dux eísdem ad martyrium éxtitit. Nám saxo ad collum alligáto, in profluéntem dejícitur, cujus corpus conquisítum a fratre ejus Eugénio sepelítur. Postrídie ejus diéi, qui fuit décimo quinto Kaléndas Augústi, septem fratres síngulí ad palum alligáti, várie sunt interfécti. Crescéntio guttur ferro transfigitur: Juliáno pectus confóditur: Nemésio cor transverberátur: Primitívo trajícitur umbilícus: Justínus membrátim secátur: Stácteus telis configitur: Eugénius a péctore in duas partes divíditur. Ita octo hóstiæ Deo gratíssimæ, sunt immolátæ. Córpora in altíssimam fóveam projécta sunt via Tiburtína, nono ab Urbe lápide: quæ póstea Romam translátа, cóndita sunt in Ecclésia Sancti Angeli in Piscína.

Te Deum laudámus. 15.

Quando autem transfertur.

Le-

Lectio ix.

HOc ergo præcéptum Dómini teneámus, ut nos ínvicem diligámus; & quid quid áliud præcépit, faciémus: quóniam quidquid est áliud, hic habémus. Discérnitur quippe ista diléctio ab illa dilectióne, qua se ínvicem díligunt hómines: nam ut discernerétur, adjúnctum est: Sicut diléxi vos. Ut quid enim díligit nos Christus, nisi ut regnáre possímus cum Christo? Ad hoc ergo, & nos ínvicem diligámus, ut dilectiónem nostram discernámus a céteris, qui non ad hoc se ínvicem díligunt, quia nec díligunt. Qui autem se, propter habéndum Deum díligunt, ipsi se díligunt; ergo ut se díligant, Deum díligunt. Non est hæc diléctio in ómnibus homínibus: Pauci se proptérea díligunt, ut sit Deus ómnia in ómnibus.

Te Deum laudámus. 15.

Vesp. a cap. de sequent., cum commemorat. præcedentis.

DIE XIX. JULII.

In festo S. Vincentii a Paulo Confessoris. Duplex.

Omnia de Commu. Confess. non Pontif. præter sequent.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus, & dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui ad evangelizándum paupéribus, & Ecclesiástici órdinis decórem promovéndum, beátum Vincéntium Apostólica virtúte roborásti: præsta, quæsumus, ut cujus pia mérita venerámur, virtútum quoque instruámur exémplis. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Camilli, Ana. Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui S. Camillum. ut supra. 445.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

VIncéntius a Paulo natióne Gallus, Podii non procul ab Aquis Tarbéllis in Aquitánia natus, jam tum a púero exímiam in páuperes charitátem pre se tulit. A custódia patérni gregis ad lítteras evocátus, humánas Aquis, divínas cum Tolósæ, tum Cæsaraugústæ dídicit. Sacerdótio initiátus, ac Theologíæ láurea insignítus in Turcas íncidit, qui captívum in Africam abduxérunt, sed in captivitáte pósitus, herum ipsum Christo rursus lucrifécit. Cum eo ígitur ex bárbaris oris, opitulánte Deípara sese prorípiens, ad Apostólica límina iter instítuit. Unde in Gálliam revérsus, Clippliáci primum, mox Castelliónis Parœcias sanctíssime rexit. Renuntiátus a Rege primárius sacrórum miníster in Gálliæ trirémibus, mirum quo zelo & du-

& ducum & rémigum salúti óperam posúerit. Moniálibus Visitatiónis a sancto Francísco Salésio præpósitus, tanta prudéntia per annos círciter quadragínta eam curam sustínuit, ut máxime comprobáverit judíciū sanctíssimi præsulis, qui Sacerdótem Vincéntio digniórem nullum se nosse fatebátur.

℟. Honéstum fecit illum Dñs, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

EVangelizándis paupéribus, præsértim rurícolis, ad decrépitam usque ætátem indeféssus incúbuit, eíque Apostólico óperi tum se, tum Alúmnos Congregatiónis, quam sub nómine Presbyterórum sæculárium Missiónis instítuit, perpétuo voto a sancta Sede confirmáto speciátim obstrínxit. Quantum autem augéndæ Cleri disciplínæ allaboráverit, testántur erécta majórum Clericórum Semynária, Collatiónum de divínis inter Sacerdótes frequéntia, & sacræ ordinatióni præmitténda exercítia, ad quæ, sicut & ad pios laicórum secéssus Institúti sui domicília libénter patére vóluit. Insuper ad amplificándam fidem, & pietátem evangélicos misit operários non in solas Gálliæ Províncias, sed & in Itáliam, Polóniam, Scótiam Hybérniam, atque ad Bárbaros, & Indos. Ipse vero vita functo Ludovíco XIII., cui moriénti hortátor ádstitit, a Regína Anna Austríaca matre Ludovíci XIV. in sánctius Consílium accítus studiosíssime egit, ut non nisi dignióres Ecclésiis, ac Monastériis præficeréntur; civíles discórdiæ, singulária certámina, serpéntes erróres, quos simul sensit & exhórruit, amputaréntur, débitaque judíciis Apostólicis obediéntia præstarétur ab ómnibus.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dñs loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

NUllum fuit calamitátis genus, cui patérne non occúrrerit. Fidéles sub Turcárum jugo geméntes: infántes expósitos: júvenes dyscolos: vírgines periclitántes: moniáles dispérsas: mulíeres lapsas: ad trirémes damnátos: peregrínos infirmos: artífices inválidos: ipsósque mente captos, ac innúmeros mendícos subsídiis & hospítiis, etiámnum superstítibus excépit ac pie fovit. Lotharíngiam, Campániam, Pichárdiam, aliásque regiónes peste, fame, bellóque vastátas, prolíxe refécit. Plúrima ad perquiréndos, & sublevándos míseros sodalítia fundá-

dá-

dávit; inter quæ célebris Matronárum cœtus, & late diffúsa sub nómine Charitátis Puellárum Societas. Puéllas quoque tum de Cruce, tum de Providéntia, ac sanctæ Genovéfæ ad sequióris sexus educatiónem erigéndas curávit: hæc inter, & ália gravíssima negótia Deo júgiter inténtus, cunctis affábilis, ac sibi semper constans, simplex, rectus, húmilis; ab honóribus, divítiis, ac delíciis semper abhórruit, audítus dícere: rem nullam sibi placére prætérquam in Christo Jesu, quem in ómnibus studébat imitári. Córporis demum afflictatióne, labóribus, senióque attrítus, die vigésima séptima Septémbris anno salútis supra millésimum sexcentésimo sexagésimo, ætátis suæ octogésimo quinto, Parísiis in domo sancti Lázari, quæ caput est Congregatiónis Missiónis, plácide obdormívit: quem virtútibus, méritis, ac miráculis clarum Clemens XII. inter Sanctos rétulit, ipsíus celebritáti die décima nona mensis Júlii quotánnis assignáta.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. **Designávit Dóminus.** quæ Lectiones cum ℟℟. sumuntur ex festo S. Ignatii xxxi. Julii, ut infra.

Vesp. a Capitul. de sequ. commem. præced. & S. Margaritæ Virg. & mart.

DIE XX. JULII.

In festo S. Hieronymi Æmiliani Confessoris. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter ea, quæ sequuntur.

In Hymn. **Iste Conféssor.** mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, misericordiárum Pater, per mérita, & intercessiónem Beáti Hierónymi, quem Orphanis adjutórem, & patrem esse voluísti: concéde, ut spíritum adoptiónis, quo filii tui nominámur, & sumus, fidéliter custodiámus. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Vincentii a Paulo Confessoris. Ant. Hic vir despíciens.

℣. Justum dedúxit. lxxv. Oratio ut supra. 449.

Pro S. Margarita Virgine & Martyre, Antiphona. Veni sponsa Christi.

℣. Spécie tua. lxxxii.

Oratio. Indulgéntiam. ut in Communi Virg. lxxxii.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

Hierónymus e gente Patrícia Æmiliána Venétiis ortus, a prima adolescéntia milítiæ addíctus, diffici-

ficillimis Reipúblicæ tempóribus Castro Novo ad Quarum in móntibus Tarvisínis præficitur. Arce ab hóstibus capta, ipse in tetérrimum cárcerem detrúditur, mánibus, ac pédibus vinctus; cui omni humána ope destitúto Beatíssima Virgo ejus précibus exoráta, clemens adest, víncula solvit, & per médios hostes, qui vias omnes obséderant, in Tarvísii conspéctum incólumem ducit. Urbem ingréssus, ad Deíparæ aram, cui se vóverat, mánicas, cómpedes, caténas, quas secum detúlerat, in accépti beneficii testimónium suspéndit. Revérsus Venétias cœpit pietátis stúdia impénsius cólere, in páuperes mire effúsus, sed puerórum præsértim misértus, qui paréntibus orbáti, egéni, & sórdidi per Urbem vagabántur, quos in ædes a se condúctas recépit de suo aléndos, & Christiánis móribus imbuéndos.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

PEr eos dies Venétias appúlerant Beátus Cajetánus, & Petrus Caráfa póstmodum Paulus quartus, qui Hierónymi spíritu, novóque institúto colligéndi órphanos probáto, illum in Incurabílium Hospitále addaxérunt, in quo órphanos simul educáret, atque ægrótis pari charitáte inservíret. Mox eorúmdem hortátu in próximam continéntem proféctus, Bríxiæ primum, deínde Bérgomi, atque Novocómi orphanothróphia eréxit, Bérgomi præsértim, ubi præter duo, pro púeris unum, & pro puéllis álterum, domum excipiéndis (novo in illis regiónibus exémplo) muliéribus a turpi vita ad pœniténtiam convérsis, apéruit. Somáschæ demum subsístens, in húmili pago agri Bergoménsis ad Véuetæ ditiónis fines, sibi, ac suis ibi sedem constítuit, formámque indúxit Congregatiónis, cui proptérea a Somáscha nomen factum, quam subínde auctam, & propagátam, nedum orphanórum regímini, & Ecclesiárum cúltui, sed ad majórem Christiánæ Reipúblicæ utilitátem, adolescéntium in lítteris, & bonis móribus institutióni, in Collégiis, Académiis, Semináriis addíctam S. Pius quintus inter Religiósos Ordines adscrípsit, cæteríque Pontífices privilégiis ornárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dñs lorícam fidei, & ornávit eum. Et.

Lectio vi.

ORphanis colligéndis inténtus Mediolánū profícíscitur, atque Ticínum, & utrobíque colléctis agmínibus puerórum tectum, victum, vestem, magístros, nobílibus viris favéntibus, próvide constítuit. Inde Somáscham redux, ómnibus ómnia factus a nullo abhorrébat ópere, quod in próximi bonum cédere pervidéret. Agrícolis immíxtus per agros sparsis, dum se illis adjutórem in meténdis frúgibus præbet, mystéria Fídei explicábat, puerórum cápita porrígine fœda abstérgens, & patiénter tractans curábat, pútridis rusticórum vulnéribus medebátur eo succéssu, ut grátia curatiónū donátus censerétur. In monte, qui Somáschæ ímminet, repérta specu in illam se ábdidit, ubi se flagéllis cædens, dies íntegros jejúnus tránsigens, oratióne in plúrimam noctem protrácta, super nudo saxo brevem somnum carpens, sui, aliorúmque noxárum pœnas luébat. In hujus specus interióri recéssu ex árido sílice extíllat aqua précibus Servi Dei, ut constans tradítio est, impetráta, quæ usque in hodiérnam diem júgiter manans, & in várias regiónes deláta ægris sanitátem plerúmque concíliat. Tandem ex contagióne, quæ per omnem vallem serpébat, dum ægrotántibus insérvit, & vita functos própriis húmeris ad sepultúram defert, contrácto morbo, annos natus sex, & quinquagínta, quam paulo ante prædíxerat, pretiósam mortem óbiit anno millésimo quingentésimo trigésimo séptimo: quem plúribus in vita, & post mortem miráculis illústrem Benedíctus décimus quartus Beatórum, Clemens vero décimus tértius Sanctórum fastis solémniter adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore obláti sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret, & oráret. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Homil. 62. in Matth.

CUr discípuli púeros abigébant? Dignitátis causa. Quid ergo ille? Ut dóceat illos modéste sápere, fastúmque mundánum conculcáre, & súscipit, & ulnis compléctitur, talibúsque regnum cælórum pollicétur, id quod étiam dixit supérius. Et nos igitur, si vólumus hærédes esse cælórum, hanc virtútem cum dili-

diligéntia magna sectémur. Hoc est enim Philosophíæ culmen, símplicem esse cum prudéntia. Hæc vita est Angélica. Anima enim puéruli ómnibus ánimi morbis vácua est: non memóriam rétinet injuriárum, sed eas inferéntes adit ut amícos ac si nihil factum esset. Et quamvis a matre verbéribus cædátur, eam semper quærit, & ómnibus antepónit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

SI Regínam ipsi osténdas diadémate ornátam, non præfert eam matri pannis detrítis vestítæ, mallétque illam incúltam vidére, quam Regínam mirífice amíctam. Nam quod suum, quod aliénum est, non ex paupertáte, vel divítiis, sed ex amóre existimáre solet, & nihil plus requírit, quam necessária, atque ut lacte replétus est, statim a mamma abscédit. Non eísdem, quibus nos, ærúmnis prémitur, nec pecuniárum jactúra, rebúsque similibus, nec iisdem, quibus nos, fluxis rebus lætátur, neque córporum pulchritúdinem mirátur. Ideo dicébat: tálium est enim regnum cælórum, ut ex propósito voluntátis illa operémur, quæ natúra sua púeri fáciunt.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris:* Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

QUia enim Pharisæi non aliúnde, quam a nequítia, & arrogántia ad agéndum ferebántur, ubíque discípulos suos símplices esse jubet, illósque subíndicat, dum hos instítuit. Nihil enim ita supérbiam parit, ut principátus, & primi conséssus. Quóniam igitur discípuli per totum terrárum Orbem multum honóris consecutúri erant, ipsórum ánimos prævenit, nec sinit eos humánum quid pati, nec honórem a vulgo expétere, vel ante álios sese efférre. Nam etiámsi hæc parva vidéntur esse, at malis ingéntibus causam præbent. Sic enim instítúti Pharisæi in malórum culmen ascendérunt; salutatiónes, primos conséssus, & médios requiréntes, hinc in ardéntem glóriæ cupiditátem, inde vere in impietátem lapsi sunt.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem.

S.

S. Margaritæ Virg. & Mart. Antiphona. Símile est. ℣. Diffúsa est grátia. Oratio: Indulgéntiam: ut in Communi Virg. xcii. In ii. Vesp fit commem. S. Praxedis Virg.

DIE XXI. JULII.

S. Praxedis virginis.

Antiph. Veni sponsa, &c. ℣. Spécie tua, &c. lxxxii.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Praxédis vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum. Lectio iii.

PRaxédes, virgo Romána, Pudentiánæ vírginis soror, Marco Antoníno Imperatóre Christiános persequénte, eos facultátibus, ópera, consolatióne, & omni charitátis officio prosequebátur. Nam álios domi occultábat: álios ad fidei constántiam hortabátur, aliórum córpora sepeliébat: iis, qui in cárcere inclúsi erant, qui in ergástulis exercebántur, nulla re déerat. Quæ cum tantam Christianórum stragem jam ferre non posset, Deum precáta est, ut si mori expedíret, se e tantis malis erí peret. Itaque duodécimo Kaléndas Augústi ad pietátis præmia vocátur in cælum. Cujus corpus a Pastóre Presbytero in patris, & soróris Pudentiánæ sepúlchrum illátum est, quod erat in cœmetério Priscíllæ, via Salária.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXII. JULII.

In festo S. Mariæ Magdalenæ. Duplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Dum esset Rex. cum reliq. de Laudib. 459. Psal. Dixit Dóminus. cum rel. de Communi Virg. lxxx.

Capitulum. Prov. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

PAter supérni lúminis,
Cum Magdalénam réspicis,
Flammas amóris éxcitas,
Gelúque solvis péctoris.
Amóre currit sáucia
Pedes beátos úngere,
Laváre fletu, térgere
Comis, & ore lámbere.
Adstáre non timet Cruci,
Sepúlchro inhæret ánxia,
Truces nec horret mílites:
Pellit timórem Cháritas.
O vera, Christe, Cháritas!
Tu nostra purga crímina,
Tu corda reple grátia,
Tu redde cæli præmia.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque, sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter,
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Ad Magníficat, Antiphona. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, ut cognóvit quod Jesus accúbuit in domo Simó-

mónis leprósi, áttulit alabástrum unguénti, & stans retro secus pedes Jesu, lácrymis cœpit rigáre pedes ejus, & capíllis cápitis sui tergébat, & osculabátur pedes ejus, & unguénto ungébat.

Oratio.

BEátæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus, Dómine, suffrágiis adjuvémur: cujus précibus exorátus, quatriduánum fratrē Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Ad Matutinum, Invitator.

Laudémus Deum nostrum, * In Conversióne Maríæ Magdalénæ.

Psal. Venite, exultémus. 2.

Hymnus.

MAría castis ósculis.
Lambit Dei vestígia,
Fletu rigat, tergit comis,
Detérsa nardo pérlinit.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum.
Amen.

Ant. Psalm. & ℣℣. Noct. de Communi nec Virginis, nec Martyris. xcviii.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 3.

IN léctulo meo per noctes quæsívi, quem díligit ánima mea: quæsívi illum, & non invéni. Surgam, & circuíbo civitátem: per vicos & platéas quæram quem díligit ánima mea: quæsívi illum, & non invéni. Invenérunt me vígiles, qui custódiunt civitátem: Num quem díligit ánima mea vidístis? Páululum cum pertransíssem eos, invéni quem díligit ánima mea: ténui eum, nec dimíttam, donec introdúcam illum in domum matris meæ, & in cubículum genitrícis meæ.

℟. María Magdaléne, & áltera María, ibant dilúculo ad monuméntum: * Jesus, quem quæritis, non est hic: surréxit, sicut locútus est: præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis.

℣. Et valde mane una sabbatórum véniunt ad monuméntum orto jam sole, & introeúntes vidérunt júvenem sedéntem in dextris, qui dixit illis. Jesus.

Lectio ii. Cap. 8.

QUis mihi det te fratrem meum sugéntem úbera matris meæ, ut invéniam te foris, & deósculer te, & jam me nemo despíciat? Apprehéndam te, & ducam in domum matris meæ: ibi me docébis, & dabo tibi póculum ex vino condíto, & mustum malórum granatórum meórum. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Adjúro vos, fíliæ Jerúsalem, ne suscitétis, neque evigiláre faciátis diléctam, donec ipsa velit.

℟. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminū: quia quem quærébam, appáruit mihi: * & dum flerem ad monuméntum, vidi Dóminum meum, allelúja.

℣. Recedéntibus discípulis non

non recedébam, & amóris ejus igne succénsa ardébam desidério. Et.

Lectio III.

QUæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te, ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio, dura sicut inférnus æmulátio; lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárũ. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illã.

℟. Tulérunt Dóminum meum, & néscio ubi posuérunt eum. Dicunt ei Angeli: Múlier quid ploras? surréxit, sicut dixit: * Præcédet vos in Galilæam, ibi eum vidébitis ℣. Dum ergo fleret, inclinávit se, & prospéxit in monuméntum, & vidit duos Angelos in albis sedéntes, qui dicunt ei. Præcédet. Glória Patri. Præcédet.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Gregórii Papæ. Homil. 25. in Evang. Lect. IV.

MAría Magdaléne, quæ fúerat in civitáte peccátrix, amándo veritátem, lavit lácrymis máculas críminis, & vox Veritátis implétur, qua dícitur: Dimíssa sunt ei peccáta multa, quia diléxit multum. Quæ enim prius frígida peccándo remánserat, póstmodum amándo fórtiter ardébat. Quæ a monuménto Dómini, étiam discípulis recedéntibus, non recedébat: exquirébat, quem non invénerat: flebat inquiréndo, & amóris sui igne succénsa ejus, quem ablátum crédidit, ardébat desidério. Unde cóntigit, ut eum sola tunc vidéret, quæ remánserat, ut quæreret, quia nimírum virtus boni óperis persevérántia est.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio V.

QUæsívit ergo prius, & mínime invénit; persevérávit, ut quæreret, unde & cóntigit, ut invenı́ret: actúmque est, ut desidéria diláta créscerent, & crescéntia cáperent, quod invenı́ssent. Hinc est enim, quod de eódem sponso Ecclésia in Cánticis canticórum dicit: In léctulo meo per noctes quæsívi quem díligit ánima mea. Diléctum namque in léctulo quærimus, quando in præséntis vitæ aliquántula réquie Redemptóris nostri desidério suspirámus. Per noctem quærimus: quia etsi jam in illo mens vígilat, tamen adhuc óculus calígat.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

SEd qui diléctum suum non invénit, restat, ut surgat, civitátem circúmeat, idest, sanctam electórum Ecclésiam mente, & inquisitióne percúrrat: per vicos eum, & platéas quærat, idest per angústa, & lata gradiéntes aspíciat, ut si qua invenire in eis váleat ejus vestígia, exquírat: quia sunt nonnúlli étiam vitæ sæculáris, qui imitándum áliquid hábeant de actióne virtútis. Quæréntes autem nos vígiles invéniunt, qui custódiunt civítátem: quia sancti Patres, qui Ecclésiæ statum custódiunt, bonis nostris stúdiis occúrrunt, ut suo vel verbo vel scripto nos dóceant. Quos cum páululum pertransímus, invenímus quem dilígimus: quia Redémptor noster etsi humilitáte homo inter hómines, divinitáte tamen super hómines fuit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.
℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.
Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.
Lib. 50. Homiliarum, Homilia 23. tom. 10.

EVangélium cum legerétur, attentíssime audístis: & res gesta narráta, atque versáta est ante óculos cordis vestri. Vidístis enim non carne, sed mente Dóminum Jesum Christũ in domo Pharisæi recumbéntem, & ab illo invitátum non fastidiéntem. Vidístis étiam in civitáte mulíerem famósam, mala útique fama, quæ erat peccátrix, non invitátam irruísse convívio, ubi suus médicus recumbébat, & quæsísse pia impudéntia sanitátem; irruens, quasi importúna convívio, opportúna benefício. Nóverat enim quanto morbo laboráret, & illum ad sanándum esse idóneum, ad quem vénerat, sciébat.

℟. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ: * Et panem otiósa non comédit.
℣. Gustávit, & vidit, quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Lectio vii.

ACcéssit ergo non ad caput Dómini, sed ad pedes. Et quæ diu male ambuláverat, vestígia recta quærébat. Prius fudit lácrymas cordis, & lavit Dómini pedes obséquio confessiónis, capíllis suis tersit, osculáta est, unxit: tácita loquebátur, non sermónem promébat, sed devo-

votiónem ostendébat. Quia ergo tétigit Dóminum rigándo, osculándo, tergéndo, ungéndo pedes ejus, Pharisæus, qui invitáverat Dóminũ Jesum Christum, quia ex illo género erat hóminũ superbórũ, de quibus Isaías Prophéta dicit, Qui dicunt: Recéde longe a me, noli me tángere, quóniã mundus sum: putávit Dóminũ nescísse mulíerem.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi.

Glória Patri. Quem vidi.

Lectio ix.

O Pharisæe invitátor, & irrísor Dómini! Dóminum pascis, & a quo pascéndus sis, non intelligis? Unde scis, Dóminum nescísse, quæ fúerit illa múlier, nisi quia permíssa est accédere, nisi quia illo patiénte, osculáta est pedes ejus, nisi quia tersit? nisi quia unxit? Hæc enim non débuit permítti fácere in pédibus mundis múlier immúnda? Ad illíus ergo Pharisæi pedes, si talis múlier accessísset, dictúrus erat, quod Isaías de tálibus dicit: Recéde a me, noli me tángere, quóniam mundus sum. Accéssit autem ad Dóminum immúnda, ut redíret munda; accéssit ægra, ut redíret sana; accéssit conféssa, ut redíret proféssa. Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES.

& per Horas, Añа.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Aña. In odórem unguentórum tuórũ cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Antiph. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. Prov. 31.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

Summi Paréntis Unice,
Vultu pio nos réspice,
Vocans ad arcem glóriæ
Cor Magdalénæ pœnitens.
Amíssa drachma régio
Recóndita est ærário;
Et gemma, detérso luto,
Nitóre vincit sídera.
Jesu, medéla vúlnerum,
Spes una pœniténtium,
Per Magdalénæ lácrymas
Peccáta nostra díluas.
Dei parens piíssima,
Hevæ nepótes flébiles
De mille vitæ flúctibus
Salútis in portum vehas.
Uni Deo sit glória
Pro multifórmi grátia,

Pec-

Peccántium qui crímina
Remíttit, & dat præmia.
Amen.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Benedictus, Antiphona.

María unxit pedes Jesu, & extérsit capíllis suis, & domus impléta est ex odóre unguénti. Oratio.

Beátæ Maríæ Magdalénæ, quæsumus, Dómine, suffrágiis adjuvémur; cujus précibus exorátus, quatriduánū fratrem Lázarum vivum ab ínferis resuscitásti. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

Ad Tertiam, Antiphona.

In odórem.

Capitul. Mulíerem fortem. ut supra. 459.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie. ℣. Inténde, prósperе procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona.

Jam hiems tránsiit.

Capitulum. Prov. 31.

Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona.

Ista est speciósa.

Capitulum. Prov. 31.

Multæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit. Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Vesp. a Cap. de S. Apollinari, cum comm. S. Mariæ Magdal. ac S. Liborii Episc. & Conf.

DIE XXIII. JULII.

In festo S. Apollinaris Episc. & mart. Dupl. Oratio.

Deus, fidélium remunerátor animárum, qui hunc diem beáti Apollináris sacerdótis tui martyrio consecrásti: tríbue nobis, quæsumus, fámulis tuis; ut cujus venerándam celebrámus festivitátem, précibus ejus indulgéntiam consequámur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Mariæ Magdalenæ, Aña. Múlier, quæ erat in civitáte peccátrix, áttulit alabástrum unguénti, & stans retro secus pedes Dómini lácrymis cœpit rigáre pedes ejus: & capíllis cápitis sui tergébat.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ora-

Oratio. Beátæ Maríæ Magdalénæ. ut supra. 456.

Postea fit com. S. Liborii Ep. & Confess. Aña. Sacérdos & Póntifex. ℣. Amávit eum. xlvii.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Libórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

APollináris cum Príncipe Apostolórũ Antiochía Romam venit: a quo ordinátus Epíscopus, Ravénnam ad Christi Dómini Evangélium predicándum míttitur, ubi cum ad Christi fidem plúrimos convérteret, captus ab idolórum sacerdótibus gráviter cæsus est. Cumque ipso oránte Bonifácius nóbilis vir, qui diu mutus fúerat, loquerétur, ejúsque filia immúndo spíritu liberáta esset; íterum est in illum commóta sedítio. Itaque virgis cæsus, ardéntes carbónes nudis pédibus prémere cógitur: quem cum subjéctus ignis nihil læderet, ejícitur extra urbem.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

IS vero latens aliquámdiu cum quibúsdam Christiánis, indè proféctus est in Æmíliam, ubi Rufini patrícii filiam mórtuam ad vitam revocávit: ut proptérea tota Rufini família in Jesũ Christum créderet. Quare veheménter incénsus præféctus accérsit Apollinárem, & cum eo grávius agit, ut finem fáciat disseminándi in Urbe Christi fidem. Cujus cum Apollináris jussa neglígeret, equúleo cruciátur: in cujus plagas aqua fervens infúnditur, saxóque os túnditur: mox férreis vínculis constríctus inclúditur in cárcerem. Quarto die impósitus in navem, míttitur in exílium: ac facto naufrágio venit in Mysiam, inde ad ripam Danúbii, póstea in Thráciam.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

CUm autem in Serápidis templo dæmon se respónsa datúrum negáret, dum ibídem Petri Apóstoli discípulus morarétur, diu conquisítus invéntus est Apollináris, qui íterum jubétur navigáre. Ita revérsus Ravénnam, ab iísdem illis idolórum sacerdótibus accusátus Centurióni custodiéndus tráditur: qui cum occúlte Christum cóleret, noctu Apolliná-

nárem dimísit. Re cógnita, satéllites eum persequúntur, & plagis in itínere conféctum, quod mórtuum créderent, relínquunt. Quem cum inde Christiáni sustulíssent, séptimo die exhórtans illos ad fidei constántiam, martyrii glória clarus migrávit e vita. Cujus corpus prope murum urbis sepúltum est.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Facta est conténtio inter discípulos, quis eórum viderétur esse major. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 10. in Luc. c. 22. post init.

REgnum Dei non est de hoc mundo. Non ergo æqualitátis hóminis ad Deum, sed similitúdinis æmulátio est. Solus enim Christus est plena imágo Dei propter expréssam in se patérnæ claritúdinis unitátem. Justus autem homo ad imáginem Dei est, si propter imitándam divínæ conversatiónis similitúdinem mundum hunc Dei cognitióne contémnat, voluptatésque terrénas verbi perceptióne despíciat, quo álimur in vita: unde & corpus Christi édimus, ut vitæ ætérnæ possímus esse partícipes.

℟. Coróna áurea super caput ejus; * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis; posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

NOn enim victus & potus nobis præmii loco spondétur, & honóris; sed communicátio grátiæ cæléstis & vitæ. Neque duódecim throni, tamquam áliqua corporális sunt receptácula sessiónis: sed quia sicut secúndum divínam similitúdinem júdicat Christus cognitióne córdium, non interrogatióne factórum, virtútem remúnerans, impietatémque condémnans: ita & Apóstoli in judícium spiritále formántur remuneratióne fidei, & execratióne perfídiæ, virtúte errórem redarguéntes, sacrílegos ódio persequéntes.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit; sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

COnvertámur ígitur, & caveámus, ne in perditió-

tiónem áliqua inter nos de prælatióne possit esse conténtio. Si enim contendébant Apóstoli, non excusatióni obténditur, sed cautióni propónitur. Si Petrus aliquándo convértitur, qui ad primam Dómini secútus est vocem: quis potest dícere, cito se esse convérsum? Cave ergo jactántiam, cave sæculum. Ille enim confirmáre jubétur fratres suos, qui dixit: Omnia dimísimus, & secúti sumus te.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. S. Liborii, Aña. Euge serve bone. ℣. Justum dedúxit. Oratio. Da, quæsumus. lvii. Si vero hodie fuerit Sabbatum, ix. Lectio erit de Vigil. anticipata S. Jacobi Apostoli, cum ejus comm. in Laud. ac S. Liborii, Aña. & ℣. ut sup. Oratio vero. Exáudi, quæsumus. ut in Commu. Conf. Pontif. lvii. ne eadem repetatur, quia Oratio. Da, quæsumus, &c. convenit cum Oratione Vigiliæ S. Jacobi.

In ii. Vesp. fit commem. S. Christinæ virg. & mart. Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta Christína virgo, & martyr implóret, quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum.

DIE XXIV. JULII.

In Vigilia S. Jacobi Apostoli.

Tres lectiones de Homilia in Evangelium. Hoc est præcéptum meum. ut in Vigilia Apostolorum. i.

Ad Laudes ut in Psalter. & dicuntur Preces feriales flexis genibus. 55. Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Jacóbi Apóstoli tui, quam prævenímus, veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Christinæ Aña Símile est regnum cælórũ hómini negotiatóri quæréntí bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Orat. Indulgéntiam. ut sup. Vesp. de S. Jacobo Apostolo.

DIE XXV. JULII.

In festo S. Jacobi Apostoli.

Duplex secundæ Classis.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea, quæ sequuntur. Oratio.

Esto, Dómine, plebi tuæ sanctificátor & custos: ut Apóstoli tui Jacóbi muníta præsídiis, & conversatióne tibi pláceat, & secúra mente desérviat. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Epist. i. ad Corinth. Sic nos exíſtimet. de Communi Apostol. v.

In

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JAcóbus Zebedæi, filius, Joánnis Apóstoli germánus frater, Galilæus, inter primos Apóstolos vocátus cum fratre, relíctis patre ac rétibus, secútus est Dóminum, & ambo ab ipso Jesu Boanérges, idest, tonitrui filii, sunt appelláti. Is unus fuit ex tribus Apóstolis, quos Salvátor máxime diléxit, & testes esse vóluit suæ transfiguratiónis, & interésse miráculo, cum archisynagógi filiam a mórtuis excitávit, & adésse, cum secéssit in montem Olivéti, Patrem oratúrus, ántequam a Judæis comprehenderétur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Lectio v.

POst Jesu Christi ascénsum in cælum, in Judæa & Samaría ejus divinitátem prædicans, plúrimos ad Christiánam fidem perdúxit. Mox in Hispániam proféctus, ibi áliquos ad Christum convértit, ex quorum número septem póstea Epíscopi a beáto Petro ordináti, in Hispániam primi diréсti sunt. Deínde Jerosólymam revérsus, cum inter álios Hermógenem magum fidei veritáte imbuísset, Heródes Agríppa Cláudio Imperatóre ad regnum elátus, ut a Judæis grátiam iníret, Jacóbum líbere Jesum Christum Deum confiténtem cápitis condemnávit. Quem cum is, qui eum dúxerat ad tribúnal, fórtiter martyrium subeúntem vidísset, statim se & ipse Christiánum esse proféssus est.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam mérces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

AD supplícium cum raperéntur, pétiit ille a Jacóbo véniam: quem Jacóbus osculátus, Pax, inquit, tibi sit. Itaque utérque est secúri percússus: cum paulo ante Jacóbus paralyticum sanásset. Corpus ejus póstea Compostéllam translátum est, ubi summa celebritáte cólitur, conveniéntibus eo religiónis & voti causa ex toto terrárum orbe peregrínis. Memória ipsíus natális hodiérno die, qui translatiónis dies est, ab Ecclésia celebrátur, cum ipse circa Festum Paschæ primus Apostolórum Jerosólymis pro-

profúso sánguine testimónium Jesu Christo déderit. ℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipũ, meruérunt pręmia ętérna:* Modo coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri, Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 20.

IN illo témpore: Accéssit ad Jesum mater filiórum Zebedæi cum filiis suis, adórans, & petens áliquid ab eo. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Homilia 66. in Matthæum.

NOn turbétur quisquam, si ádeo imperféctos dícimus Apóstolos fuísse; nondum enim mystérium crucis erat consummátum, nondum grátia Spíritus in corda ipsórum infúsa. Quod si virtútem ipsórum díscere cupis, quales post datam grátiam Spíritus fúerint, consídera, & vidébis omnem ab illis pervérsam affectiónem fuísse superátam. Hac enim de causa eórum modo imperféctio revelátur, ut apérte percípere possis, quales súbito per grátiam effécti fuérunt. Quod ígitur nihil spiritále petébant, nec de cæléſti regno quidquam cogitábant, perspícuum est. Sed tamen inspiciámus étiam, quómodo accédant, & quid dicant. Vólumus, inquiunt, ut quodcúmque petiérimus, fácias nobis. Ad quod Christus, Quid vultis? respóndit: non ignórans certe, sed ut eos respondére cogat, & ulcus détegat, & ita medicaméntum appónat. ℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt. ℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem. Lectio viii.

ILli vero cum erubésce rent, & verecúndia prohiberéntur, quóniam humáno afféctu eo devénerant, seórsum ab áliis discípulis Christum accipiéntes interrogavérunt. Progréssi sunt enim, inquit, ne illis maniféſti fierent, & ita demum ea, quæ volébant, dixérunt. Volébant autem, ut ego conjício, quóniam super duódecim sedes sessúros discípulos audiérunt, primátum hujus conséssus impetráre: & præpóni quidem se céteris sciébant: Petrum vero sibi præférri formidántes, dícere ausi sunt: Dic, ut unus a dextris, alter a siníſtris sédeat. Et urgent dicéntes: Dic. Quid ígitur ipse? ut significáret eos nihil pétere spiritále, sed nec scire quidem quid póstulent: non enim pétere audérent, si scirent: Nescítis, ait, quid petátis: nescítis, quam ma-

magnum hoc sit, quam mirábile, ac ipsas superióres excédens virtútes.

℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. ℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

ET adjécit: Potéstis bíbere cálicem, quem ego bibitúrus sum, & baptísmo, quo ego baptízor, baptizári? Perpéndis, quómodo statim ab hac opinióne ipsos remóvit, contrária eis dísserens. Nam vos, inquit, de honóribus, & de corónis mecum ágitis: ego vero de luctámine atque sudóre díssero. Non præmiórum hoc tempus est, nec illa glória mea modo apparébit: sed cædis ac periculórum tempus præsens est. Pérspice autem, quáliter ipso interrogatiónis modo & hortátur & állicit. Non enim dixit: Potestísne cædem subíre? potestísne vestrum effúndere sánguinem? sed, Quonam pacto potéstis bíbere cálicem? deínde allíciens, inquit: Quem ego bibitúrus sum: ut ipsa cum eo communicatióne labórum promptióres redderéntur.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudib. tantum fit commem. S. Christophori mart. Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti Christóphori mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum nostrum.

In ii. Vesp. fit comm. S. Annæ.

DIE XXVI. JULII.

In festo S. Annæ Matris B. Mariæ Virginis.

Duplex majus.

Antiph. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, & regna. Oratio.

DEus, qui beátæ Annæ grátiam conférre dignátus es, ut genitrícis unigéniti Fílii tui mater éffici mererétur: concéde propítius; ut cujus solémnia celebrámus, ejus apud te patrocíniis adjuvémur. Per eúmdem Dóminum.

In i. Noct. Lection. de Parab. Salomonis. Mulíerem fortem. ut in Communi nec Virg. nec Martyr. xcix.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de Nativit. B. Mariæ, prope finem. Lectio iv.

PRopónitur nobis Annæ thálamus, conjugális vi-

tæ

tæ simul & virginitátis formam réferens, illam matris, hanc filiæ: quarum áltera recens sterilitáte liberáta est, áltera autem aliquándo post Christi partum ad nostræ natúræ conditiónem divíno opificio formátum, supra natúram est editúra. Mérito igitur Anna divíno spíritu plena, læto hilaríque ánimo pérsonat: Congaudéte mecum, quæ promissiónis germen ex stérili ventre péperi, ac benedictiónis fructum ubéribus meis, ut optáveram, nútrio. Sterilitátis mœstítiam éxui, ac lætam fœcunditátis vestem índui. Congáudeat mecum hódie Anna illa Phenénnæ adversária: & novum hoc atque inopinátum miráculum, quod in me gestum est, suo exémplo concélebret.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam, * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

EXúltet Sara senili gáudio géstiens, meúmque ab sterilitáte concéptum præfigúrans. Cóncinant simul stériles & infœcúndæ visitatiónem meam admirábili modo cælitus factam. Dicant item matres omnes hac fœcunditáte præditæ: Benedíctus, qui orántibus id, quod optábant, largítus est, & fœcunditátem stérili dedit, ac felicíssimum illud germen Vírginis concéssit, quæ mater Dei secúndum carnem fuit, cujus venter cælum est, in quo habitávit is, qui nullo loco capi potest. Cónsonam his nos quoque ipsi, quæ vocabátur stérilis, nunc autem virgínei thálami mater éxtitit, laudem offerámus. Dicámus ad eam cum Scriptúra: Quam beáta domus David, ex qua prodiísti, & venter, in quo Deus sanctificatiónis arcam, hoc est, eam, a qua ipse sine sémine concéptus est, fabricávit!

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

VEre beáta es, ac ter beáta, quæ beatitúdine donátam a Deo infántem, hoc est, Maríam, nómine quoque ipso magnópere venerándam peperísti: ex qua Christus vitæ flos éxtitit, cujus Vírginis & gloriósus fuit ortus, & partus mundo sublímior. Nos quoque, o beatíssima fémina, tibi gratulámur. Etenim nostrum ómnium spem divínitus concéssam, hoc est, promissiónis fœtum peperísti. Beáta revéra es, & beátus fructus ventris tui. Piórum autem lingua germen tuum ma-

gníficat, ac sermo omnis lætus partum tuum prædicat. Dignum sane quidem, ac máxime dignum est eam laudáre, quæ divína benignitáte oráculum accépit, ac talem & tantum nobis fructum édidit, ex quo dulcis Jesus pródiit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo:* Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. ℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Símile est regnum cælórum thesáuro. de Communi nec Vírginis, nec Martyr. cii. In secundis Vesp. fit commemoratio S. Pantaleonis.

DIE XXVII. JULII.

S. Pantaleonis martyr.

Antiphona. Iste sanctus. ℣. Glória, & honóre. de Communi unius Mart. xx.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Pantaleóne mártyre tuo, & a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

PAntáleon Nicomediénsis, nóbilis médicus, ab Hermoláo presbytero in Jesu Christi fide erudítus, baptizátus est; qui mox patri Eustórgio persuásit, ut Christiánus fieret. Quare cum Nicomedíæ póstea Christi Dómini fidem líbere prædicáret, & ad ejus doctrínam omnes cohortarétur, Diocletiáno Imperatóre equúleo tortus, & admótis ad ejus corpus láminis candéntibus cruciátus est: quam tormentórum vim æquo & forti ánimo ferens, ad extrémum gládio percússus, martyrii corónam adéptus est.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXVIII. JULII.

In festo SS. Nazarii, & Celsi Mart., Victoris Papæ, & mart., ac Innocentii Papæ & Confess. Semiduplex.

Omnia de Communi plurimorum Martyr. præter ea, quæ sequuntur. Oratio.

SAnctórum tuórum nos, Dómine, Nazárii, Celsi, Victóris, ac Innocéntii conféssio beáta commúniat: & fragilitáti nostræ subsídium dignánter exóret. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Script. occ. In ii. Nocturno. Lectio iv.

NAzárius, a beáto Lino Papa baptizátus, cum in Gálliam proféctus esset, ibi Celsum púerum a se Christiánis præcéptis prius instrúctum, baptizávit: qui una Tréverim eúntes, Nerónis persecutióne in mare utérque dejicitur, unde mirabíliter evasérunt. Póstea Mediolánum veniéntes, cum ibi Christi fidem disseminárent, ab Anolíno Præfécto constantíssime Christum Deum confiténtes, cápite plectúntur: quorum córpora extra portam Románam sepúlta

ta sunt. Quæ cum diu latuissent, Dei mónitu a beáto Ambrósio conspérsa recénti sánguine sunt invénta, tamquam si paulo ante martyrium passi essent: unde in urbem transláta, honorífico sepúlchro contécta sunt.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Victor in Africa natus, Sevéro Imperatóre rexit Ecclésiam. Confirmávit decrétum Pii primi, ut sacrum Pascha die Domínico celebrarétur, qui ritus ut póstea in morem induceré tur, hábita sunt multis in locis Concília; & in Nicæna dénique prima Synodo sancítum est, ut Paschæ dies festus post quartam décimam lunam agerétur, ne Christiáni Judæos imitári viderén tur. Státuit, ut quavis aqua modo naturáli, si necéssitas cógeret, quicúmque baptizári posset. Theódotum Coriárium Bizantínum, docéntem Christum tantúmmodo hóminem fuisse, eiécit ex Ecclésia. Scripsit de quæstióne Paschæ, & ália quædam opúscula. Creávit duábus Ordinatiónibus mense Decémbri Presbyteros quátuor, Diáconos septem, Epíscopos per divérsa loca duódecim. Martyrio coronátus, sepelítur in Vaticáno, quinto Kaléndas Augústi. Sedit annos novem, mensem unum, dies vigínti octo.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Innocéntius Albanénsis, sancti Hierónymi & Augustíni ætáte flóruit: de quo ille ad Demetríadem vírginem: Sancti Innocéntii, qui Apostólicæ cáthedræ, & beátæ memóriæ Anastásii succéssor, & filius est, téneas fidem, nec peregrínam, quamvis tibi prudens callídaque videáris, doctrínam recípias. Eum tamquam justum Lot subtráctum Dei Providéntia ad Ravénnam servátum fuisse, scribit Orósius, ne Románi pópuli vidéret excídium. Is, Pelágio & Cæléstio damnátis, contra eórum hæresim decrétum fecit, ut párvuli ex Christiána étiam mulíere nati, per baptísmum renásci debérent: ut in eis regeneratióne mundétur, quod generatióne contraxérunt. Probávit étiam, ut Sábbato ob memóriam Christi Dómini sepultúræ, jejúnium servarétur. Sedit annos quíndecim, mensem unum, dies decem. Quá-

tuor Ordinatiónibus mense Decémbri creávit Presbyteros trigínta, Diáconos quíndecim, Epíscopos per divérsa loca quinquagínta quátuor. Sepúltus est in cœmetério ad Ursum pileátum.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Cum audiéritis prælia. de Communi plur. Mart. xlii.

In ii. Vesper. a Capit. de S. Martha, commem. præced. & SS. mart. Felicis, &c.

DIE XXIX. JULII.

In festo S. Marthæ virginis. Semiduplex. Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Marthæ vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Postea fit commem. S. Nazarii, Celsi, &c. Antiphona.

Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ideo cum Christo exúltant sine fine.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℞. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Sanctórum tuórum, ut supra. 468.

Et fit commemoratio SS. Felicis, Simplicii, Faustini, & Beatricis mart. Aña.

Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℞. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, Dómine, ut sicut pópulus Christiánus mártyrum tuórum Felícis, Simplícii, Faustíni, & Beatrícis temporáli solemnitáte congáudet; ita perfruátur ætérna & quod votis célebrat, comprehéndat efféctu. Per Dñm.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

MArtha nobílibus & copiósis paréntibus nata, sed Christi Dómini hospítio clárior, post ejus ascénsum in cælum, cum fratre, soróre, & Marcélla pedíssequa, ac Maximíno, uno ex septuagínta duóbus discípulis Christi Dómini, qui totam illam domum baptizáverat, multísque áliis Christiánis, comprehénsa a Judæis, in navem sine velo ac remígio impónitur, vastissimoque mari ad certum naufrágium commíttitur; sed navis, Deo gubernánte, salvis ómnibus Massíliam appúlsa est.

℞. Pro-

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

EO miráculo, & horum prædicatióne, primum Massilienses, mox Aquénses, ac finítimæ Gentes in Christum credidérunt: Lazarúsque Massiliénsium, & Maximínus Aquénsium Epíscopus creátur. Magdaléna vero assuéta oratióni, & pédibus Dómini, ut óptima parte contemplándæ cæléstis beatitúdinis, quam elégerat, fruerétur, in vastam altíssimi montis spelúncam se cóntulit, ubi trigínta annos vixit, ab omni hóminum consuetúdine disjúncta, quotidiéque per id tempus ad audiéndas cæléstium laudes in altum ab Angelis eláta.
℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

MArtha autem mirábili vitæ sanctitáte & charitáte, ómnium Massiliénsium ánimis in sui amórem & admiratiónem addúctis, in locum a viris remótum cum áliquot honestíssimis féminis se recépit, ubi summa cum laude pietátis & prudéntiæ diu vixit; ac demum, morte sua multo ante prædícta, miráculis clara migrávit ad Dóminum, quarto Kaléndas Augústi. Cujus corpus apud Taráscum magnam habet veneratiónem.
℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum, & múlier quædam Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epis.
Serm. 26. de Verbis Domini.

VErba Dómini nostri Jesu Christi, quæ modo ex Evangélio recitáta sunt, ádmonent nos, esse unum áliquod, quo tendámus, quando in hujus sæculi multitúdine laborámus. Téndimus autem adhuc peregrinántes, nondum manéntes: adhuc in via, nondum in pátria: adhuc desiderándo, nondum fruéndo. Tamen tendámus, & sine pigrítia & sine intermissióne tendámus, ut aliquándo perveníre valeámus. Martha & María duæ soróres erant, ambæ non solum carne, sed étiam religióne germánæ:

ambæ Dómino cohæsérunt, ambæDómino in carne præsénti concórditer serviérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et veniénte.

Lectio viii.

SUscépit eum Martha, sicut solent súscipi peregríni: sed tamen suscépit fámula Dóminum, ægra Salvatórem, creatúra Creatórem. Suscépit autem spíritu pascénda, in carne pascéndum. Vóluit enim Dóminus formam servi accípere, & accépta forma servi, in illa pasci a servis, dignatióne, non conditióne. Nam & ista dignátio fuit, se præbére pascéndum. Habébat carnem, in qua esuríret quidem & sitíret: sed nescítis, quia in erémo esuriénti Angeli ministrábant? Ergo quod pasci vóluit, pascénti præstitit. Quid autem mirum, si & de sancto Elía præstitit víduæ, quem prius, corvo ministránte, pascébat? Numquid pascéndo defécerat, quando ad víduam mittébar? Nequáquam, sed religiósam víduam per obséquium exhíbitum servo suo, benedícere disponébat.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

SIc ergo suscéptus est Dóminus tamquam hospes, qui in sua própria venit, & sui eum non recepérunt: sed quotquot recepérunt eum, dedit eis potestátem filios Dei fieri: adóptans servos, & líberos fáciens: rédimens captívos, & fáciens cohærédes. Ne quis tamen vestrum fórsitan dicat: O beáti, qui Christum suscípere in domum própriam meruérunt! Noli dolére, noli murmuráre, quia tempóribus natus es, quando jam Dóminum non vides in carne. Non tibi ábstulit istam dignatiónem. Cum uni, inquit, ex mínimis meis fecístis, mihi fecístis. Hæc de Dómino pascéndo in carne, sed pascénte in spíritu pauca pro témpore dixérimus.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit comm. SS. Mart. Felicis, Simplicii, &c. Antiphona. Vestri capilli. ℣. Exultábunt sancti. xliii. Oratio. Præsta, quæsumus, Dómine. ut supra. 470.

In ii. Vesp. fit comm. seq.

DIE XXX. JULII.

SS. Abdon & Sennen mart. Antiph. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exul-

exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui sanctis tuis Abdon, & Sennen ad hanc glóriam veniéndi copiósum munus grátiæ contulísti: da fámulis tuis suórum véniam peccatórum; ut Sanctórum tuórum intercedéntibus méritis, ab ómnibus mereántur adversitátibus liberári. Per Dñm. Lectio iii.

ABdon & Sennen Persæ, Décio Imperatóre accusáti, quod córpora Christianórum, quæ inhumáta projiciebántur, in suo prædio sepelíssent, jussu Imperatóris comprehendúntur, & diis jubéntur sacrificáre. Quod cum fácere neglígerent, & Jesum Christum Deum constantíssime prædicárent, tráditos in arctam custódiam, Romam póstea rédiens Décius, vinctos duxit in triúmpho. Qui cum in urbe ad simulácra attrácti essent, ea detestáti conspuérunt. Quámobrem ursis ac leónibus objécti sunt: quos feræ non audébant attíngere. Demum gládiis trucidáti, colligátis pédibus tracti sunt ante Solis simulácrum: quorum córpora clam inde asportáta, Quirínus Diáconus sepelívit in suis ædibus.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXXI. JULII.

In festo S. Ignatii Loyolæ Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

Oratio. Deus, qui nos.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ. In ii. Nocturno Lectiones de eodem Comm. i. loco lxx.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndũ Lucam. Lect. vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuagínta duos, & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem, & locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evang.

DOminus, & Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcépta sunt, quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit, quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, & próximi, & minus quã inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur: sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit. ℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérma-

manens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicándum discípulos Dóminus mittit: quátenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis officium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur, quia misit eos ante fáciem suam in omnem civitátem, & locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dóminus séquitur, quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Hinc namque eísdem prędicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc illis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit, quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 15.

Vesp. de seq. cum commem. S. Pauli, ac præced., & SS. Martyrum Machabæorum.

FESTA AUGUSTI.

Prima die non impedita dicitur Offic. Defunctorum.

DIE I. AUGUSTI.

In festo S. Petri ad Vincula.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona.

Heródes Rex, cum reliq. de Laud. 479. Psal. Dixit Dóminus, cum rel. de Dominic. 117. & loco ult. Psal. Laudáte Dñm omnes Gentes. 121.

Capitulum. Act. 12.

Misit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit ut apprehénderet & Petrum.

Hymnus.

Miris modis repénte liber, férrea
Christo jubénte vincla Petrus éxuit:
Ovílis ille Pastor, & Rector gregis,
Vitæ reclúdit páscua, & fontes sacros,
Ovésque servat créditas, arcet lupos.
Patri perénne sit per ævum glória,

Ti-

Tibíque laudes concinámus
inclytas,
Ætérne Nate: sit supérne
Spíritus,
Honor tibi, decúsque: sancta
júgiter
Laudétur omne Trínitas per
sæculum. Amen.
℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram
ædificábo Ecclésiam meam.
Ad Magnificat, Antiphona.
Tu es pastor óvium princeps
Apostolórum, tibi tráditæ
sunt claves regni cælórum.
Oratio.
Deus, qui beátum Petrum
Apóstolum, a vínculis absolútum
illæsum abire fecísti: nostrórum,
quæsumus, absólve víncula
peccatórum, & ómnia mala
a nobis propitiátus exclúde.
Per Dóminum.
Deinde fit commem. S. Pauli.
Aña. Sancte Paule Apóstole,
prædicátor veritátis, & Doctor
Géntium, intercéde pro nobis ad
Deum, qui te elégit.
℣. Tu es vas electiónis,
sancte Paule Apóstole.
℟. Prædicátor veritátis in
univérso mundo. Oratio.
Deus, qui multitúdinem
Géntium beáti Pauli Apóstoli
prædicatióne docuísti: da nobis,
quæsumus, ut cujus commemoratiónem
cólimus, ejus apud te patrocínia
sentiámus.
Et S. Ignatii, Antiphona.
Hic vir despíciens mundum
& terréna, triúmphans, divítias
cælo cóndidit ore, manu.
℣. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas. ℟. Et osténdit
illi regnum Dei.
Oratio. Deus qui nos, ut
in Comm. lxv.
Postea SS. Martyrum Machabæorum,
Antiph. Istórum est enim regnum
cælórum, qui contempsérunt vitam
mundi, & pervenérunt ad præmia
regni, & lavérunt stolas suas in
sánguine Agni.
℣. Lætámini in Dómino, &
exultáte justi. ℟. Et gloriámini
omnes recti corde.
Oratio.
Fratérna nos, Dómine,
Mártyrum tuórum coróna
lætíficet: quæ & fidei nostræ
præbeat increménta virtútum,
& multíplici nos suffrágio
consolétur. Per Dóminum nostrum.
Ad Matutinum, Invitator.
Regem Apostolórum Dóminum,
* Veníte adorémus.
Psal. Veníte, exultémus. 2.
Hymnus.
Quodcúmque in orbe
néxibus revínxeris,
Erit revínctum, Petre, in
arce síderum:
Et quod resólvit hic potéstas
trádita,
Erit solútum cæli in alto
vértice,
In fine mundi judicábis
sæculum.
Patri perénne sit per ævum
glória,
Tibíque laudes concinámus
inclytas
Ætérne Nate; sit supérne
Spíritus,
Honor tibi decúsque: sancta

cta júgiter
Laudétur omne Trínitas
per sæculum. Amen.
Añæ., Psal., & ℣℣. Noct. dicuntur de Commu. Apost. iii.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut afflígeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem, quia placéret Judæis, appósuit, ut apprehénderet & Petrum. Erant autem dies azymórum. Quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, tradens quátuor quaterniónibus mílitum custodiéndum, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Et Petrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. Simon Petre, ántequam de navi vocárem te, novi te, & super plebem meam príncipem te constítui: * Et claves regni cælórum trádidi tibi. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et claves.

Lectio ii.

CUm autem productúrus eum esset Heródes, in ipsa nocte erat Petrus dórmiens inter duos mílites vinctus caténis duábus: & custódes ante óstium custodiébant cárcerem. Et ecce Angelus Dómini ástitit, & lumen refúlsit in habitáculo: percussóque látere Petri, excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Et cecidérunt caténæ de mánibus ejus. Dixit autem Angelus ad eum: Præcíngere, & cálcea te cáligas tuas. Et fecit sic. Et dixit illi: Circúmda tibi vestiméntū tuum, & séquere me.

℟. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: Dómine, tu nosti, quia amo te,* Et ánimam meam pono pro te. ℣. Si oportúerit me mori tecum, non te negábo. Et ánimam.

Lectio iii.

ET éxiens sequebátur eum, & nesciébat quia verum est quod fiébat per Angelum; existimábat autem se visum vidére. Transeúntes autem primam & secúndam custódiam, venérunt ad portam férream, quæ ducit ad civitátem, quæ ultro apérta est eis. Et exeúntes processérunt vicum unum, & contínuo discéssit Angelus ab eo. Et Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere, quia misit Dóminus Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam, & portæ ínferi non prævalébunt advérsus eam: * & tibi dabo claves regni cælórum.

℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis; & quodcúmque sólveris super terram, erit solú-

solútum & in cælis. Et tibi. Glória Patri. Et tibi.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

THeodósio junióre imperánte, cum Eudócia ejus uxor Jerosólymam solvéndi voti causa venísset, ibi multis est affécta munéribus: præ céteris insígne donum accépit férreæ caténæ, auro gemmísque ornátæ: quam illam esse affirmábant, qua Petrus Apóstolus ab Heróde vinctus fúerat. Eudócia caténam pie veneráta, eam póstea Romam ad filiam Eudóxiam misit, quæ illam Pontífici máximo détulit: isque vicíssim illi monstrávit álteram caténam, qua, Neróne Imperatóre, idem Apóstolus constríctus fúerat.

℟. Dómine, si tu es, jube me veníre ad te super aquas. * Et exténdens manum apprehéndit eum, & dixit Jesus: Módicæ fidei, quare dubitásti? ℣. Cumque vidísset ventum válidum veniéntem, tímuit, & cum cœpísset mergi, clamávit dicens: Dñe salvum me fac. Et exténdens.

Lectio v.

CUm ígitur Póntifex Románam caténam cum ea, quæ Jerosólymis alláta fúerat, contulísset: factum est, ut illæ inter se sic connecteréntur, ut non duæ, sed una caténa ab eódem artífice conféƈta esse viderétur. Quo miráculo tantus honor sacris illis vínculis habéri cœpit, ut proptérea hoc nómine sancti Petri ad Víncula Ecclésia, título Eudóxiæ, dedicáta sit in Exquíliis, ejúsque memóriæ dies festus institútus Kaléndis Augústi.

℟. Surge Petre, & índue te vestiméntis tuis, áccipe fortitúdinem ad salvándas Gentes: * Quia cecidérunt caténæ de mánibus tuis. ℣. Angelus Dómini ástitit, & lumen refúlsit in habitáculo cárceris, percussóque látere Petri excitávit eum, dicens: Surge velóciter. Quia.

Lectio vi.

QUo ex témpore honos, qui eo die profánis Gentílium celebritátibus tribui sólitus erat, Petri vínculis habéri cœpit. Quæ tacta ægros sanábant, & dæmones ejiciébant. Quo in génere anno salútis humánæ nongentésimo sexagésimo nono áccidit, ut quidam Comes Othónis Imperatóris familiáris, occupátus ab immúndo spíritu seípsum déntibus dilaniáret. Quare is jussu Imperatóris ad Joánnem Pontíficem dúcitur: qui ut sacra caténa Cómitis collum áttigit, erúmpens nefárius spíritus hóminem líberum relíquit: ac deínceps in Urbe sanctórum vinculórum relígio propagáta est.

℟. Tu es pastor óvium, princeps Apostolórum, tibi trádidit Deus ómnia regna mundi: * Et ídeo tibi tráditæ sunt claves regni cælórum. ℣. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sól-

sólveris super terram, erit solútum & in cælis. Et ídeo. Glória Patri. Et ídeo.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndũ Matth. Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Venit Jesus in partes Cæsaréæ Philíppi, & interrogábat discípulos suos, dicens: Quem dicunt hómines esse Filium hóminis? Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Ex Ser. 29. de Sanct. in med.

SOlus Petrus inter Apóstolos méruit audíre: Amen dico tibi, quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. Dignus certe, qui ædificándis in domo Dei pópulis lapis esset ad fundaméntum, colúmna ad sustentáculum, clavis ad regnum. De hoc ait sermo divínus: Et ponébant, inquit, infirmos suos, ut umbra saltem transeúntis Petri obumbráret eos. Si tunc opem ferre póterat umbra córporis, quanto magis nunc plenitúdo virtútis? Si tunc supplicántibus próderat aura quædam pertranseúntis, quanto magis grátia nunc permanéntis? Mérito per omnes Christi Ecclésias auro pretiósius habétur ferrũ illud pœnálium vinculórum.

℟. Ego pro te rogávi, Petre, ut non defíciat fides tua: * Et tu aliquándo convérsus confírma fratres tuos. ℣. Caro & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et tu.

Lectio viii.

SI tam medicábilis fuit obumbrátio visitántis, quanto magis caténa vinciéntis? Si inánis quædam spécies vácuæ imáginis habére pótuit in se vim salútis, quanto plus de córpore meruérunt attráhere salubritátis férreo póndere sacris impréssa membris víncula passiónis? Si ad præsídia supplicántium tam potens fuit ante martyrium, quanto magis éfficax post triúmphum? Felíces illi nexus, qui de mánicis, & compédibus in corónam mutándi, Apóstolum contingéntes, mártyrem reddidérunt! Felícia víncula, quæ reum suum usque ad Christi crucem non tam condemnatúra, quam consecratúra misérunt!

℟. Quem dicunt hómines esse Fílium hóminis? Dixit Jesus discípulis suis. Respóndens Petrus, dixit: Tu es Christus Fílius Dei vivi. * Et ego dico tibi: quia tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam. ℣. Beátus es Simon Bar-Jóna, quia caro, & sanguis non revelávit tibi, sed Pater meus, qui est in cælis. Et ego. Glória Patri. Et ego.

Pro SS. Machabæis, nisi veniant in Dominica. Lectio ix.

Sermo sancti Gregórii Nazianzéni.

Oratione 20. in Machab.

QUidnam Machabæi? Horum enim nómine dies

dies festus præsénti frequéntia celebrátur. Qui etsi apud multos non sunt in honóre, quod illud certámen post Christum non suscepérunt: tamen digni sunt, qui ab ómnibus honoréntur, quia pro pátriis légibus, & institútis fortes constantésque se præbuérunt. Nam qui martyriũ subiére ante Christi passiónem, quid factúri erant, si post Christum persecutiónem passi fuissent, ejúsque mortem nostræ salútis causa suscéptam, ad imitándum propósitam habuíssent? Quorum enim, nullo propósito exémplo, talis tántaque virtus fuit, an non ii exémplum illud intuéntes, fórtius in certámen descendíssent? Quin étiam mystica quædam, & occúlta rátio mihi quidem, atque ómnibus Dei amatóribus valde probábilis est, néminem eórum, qui ante Christi advéntum martyrio consummáti sunt, id sine fide in Christum cónsequi potuísse. Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S

& per Horas, Aña.

HEródes rex appósuit, ut apprehénderet & Petrum: quem cum apprehendísset, misit in cárcerem, volens post Pascha prodúcere eum pópulo. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. de Domínica. 15. Antiph. Petrus quidem servabátur in cárcere: orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésiâ ad Deum pro eo. Aña. Dixit Angelus ad Petrum: Circúmda tibi vestiméntum tuum, & séquere me. Aña. Misit Dóminus Angelum suum, & liberávit me de manu Heródis, allelúja. Antiphona. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Capitulum. Act. 12.

MIsit Heródes rex manus, ut affligeret quosdam de Ecclésia. Occídit autem Jacóbum fratrem Joánnis gládio. Videns autem quia placéret Judæis, appósuit, ut apprehénderet & Petrum. Hymnus.

BEáte pastor Petre, clemens áccipe
Voces precántum, criminúmque víncula
Verbo resólve, cui potéstas trádita
Aperíre terris cælum, apértum cláudere.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honor, potéstas, atque jubilátio,
In unitáte, quæ gubérnat ómnia
Per univérsa æternitátis sæcula. Amen.

℣. Tu es Petrus.
℟. Et super hanc petram ædificábo Ecclésiam meam.

Ad Benedict. Aña. Quodcúmque ligáveris super terram, erit ligátum & in cælis, & quodcúmque sólveris super terram, erit solútum & in cælis: dicit Dóminus Simó-

móni Petro. Oratio.

DEus, qui beátum Petrum Apóstolum, a vínculis absolútum, illæsum abíre fecísti: nostrórum, quæsumus, absólve víncula peccatórum; & ómnia mala a nobis propitiátus exclúde. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. S. Pauli, ut supra in Vesperis. 475.

Et SS. Machabæorum, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Fratérna nos. 475.

Ad Tertiam, Antiphona. Petrus quidem.

Capitulum. Misit Heródes rex manus. ut supra. 479.

℟. breve. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem.

℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit.

Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Dixit Angelus.

Capitulum. Act. 12.

PEtrus quidem servabátur in cárcere. Orátio autem fiébat sine intermissióne ab Ecclésia ad Deum pro eo.

℟. breve. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super.

Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. Tu es Petrus.

Capitulum. Act. 12.

ET Petrus ad se revérsus, dixit: Nunc scio vere quia misit Dñs Angelum suum, & erípuit me de manu Heródis, & de omni expectatióne plebis Judæórum.

℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis.

℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.

Glória Patri. Nimis.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Vesperas, Antiphona. Heródes rex, cum reliq. de Laud. 479. Psalmi ut in secundis Vesperis de Communi Apostolorum. xiii.

Capitulum, Hymnus, & ℣. ut in primis Vesperis. 474.

Ad Magnificat, Antiphona. Solve jubénte Deo terrárum, Petre, caténas: Qui facis, ut páteant cæléstia regna beátis.

Oratio. Deus, qui beátum Petrum. ut supra.

Deinde fit commemoratio sancti Pauli. 475.

Et postea S. Stephani Papæ, & martyr. ut infra.

DIE II. AUGUSTI.

S. Stephani Papæ & mart.

Aña. Iste Sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impió-

rum

rum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui nos beáti Stéphani mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Lectio ii.

STéphanus Románus Pontificátum gessit Valeriáno & Galliéno Imperatóribus. Instítuit, ut Sacerdótes, & Diáconi nusquam sacris véstibus, nisi in Ecclésia, uteréntur. Baptizátos ab hæréticis, íterum baptizári vétuit, rescríbens sancto Cipriáno verbis illis: Nihil innovétur, nisi quod tráditum est. Multos étiam ad Christum convértit: in iis Olympium tribúnum cum uxóre Exupéria, & filio Theodúlo; item Nemésium tribúnum cum tota família óculis Lucíllæ ejus filiæ restitútis: qui omnes Jesu Christi mártyres fuérunt. Sed veheméntius jam ingravescénte persecutióne Imperatórum, Stéphanus, convocáto clero, ad martyrium suos hortabátur, in cryptísque Mártyrum assídue Missas, & concília celebrábat.

Lectio iii.

QUi eum aliquándo raptus esset ab infidélibus ad templum Martis, ut ei sacrificáret, líbere negávit, se dæmónibus eum honórem velle tribúere, qui uni Deo deberétur. Quibus in verbis Martis státua terræmótu cóncidit, templúmque contrémuit. Quare ómnibus aufugiéntibus, qui Stéphanum tenébant, Póntifex ad suos revértitur in cœmetérium Lucínæ: quos divínis præcéptis instruens, sacraménto córporis Christi communicávit: ibíque dum Missárum solémnia pérficit, adveniéntibus íterum Imperatórum satellítibus, ei in sua sede caput abscínditur. Corpus cum eádem sede conspérsa Mártyris sánguine, a cléricis sepúltum est in cœmetério Callísti, quarto Nonas Augústi. Vixit in Pontificátu annos tres, menses tres, dies vigínti duos. Hábuit ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros sex, Diáconos quinque, Epíscopos tres.

Te Deum laudámus. 15.

DIE III. AUGUSTI.

In Inventione S. Stephani Protomartyris.

Semiduplex.

Ad Vesperas, Antiphona. Lapidavérunt Stéphanum. cum reliq. de Laudib. 485.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Domin. 117.

& loco ultimi, Psalmus Laudáte Dóminum. 121.

Capitulum. Act. 6.

STéphanus autem plenus grátia, & fortitúdine, faciébat prodigia, & signa magna in pópulo.

Hym. Deus tuórum mílitum. de Communi Mart. xx.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif., Aña. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere, quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit & regnat in unitáte.

Ad Matutinum, Invitatorium, Hymnus, Añæ, Psal., & ℣. Nocturnor. de Comm. unius Martyris. xxi.

In primo Nocturno.

De Actibus Apostolórum.

Lectio i. Cap. 7. & 8.

DUra cervíce, & incircumcísis córdibus & áuribus, vos semper Spirítui sancto resístitis, sicut patres vestri, ita & vos. Quem prophetárum non sunt persecúti patres vestri? Et occidérunt eos, qui prænuntiábant de advéntu Justi, cujus vos nunc proditóres, & homicídæ fuistis: qui accepístis legem in dispositióne Angelórum, & non custodístis. Audiéntes autem hæc, dissecabántur córdibus suis, & stridébant déntibus in eum.

℟. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, * Faciébat prodígia, & signa magna in pópulo.

℣. Surrexérunt quidam de synagóga disputántes cum Stéphano, & non póterant resístere sapiéntiæ, & Spirítui, qui loquebátur. Faciébat prodígia.

Lectio ii.

CUm autem esset plenus Spíritu sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, & Jesum stantem a dextris Dei. Et ait: Ecce vídeo cælos apértos, & Fílium hóminis stantem a dextris Dei. Exclamántes autem voce magna, continuérunt aures suas, & ímpetum fecérunt unanímiter in eum. Et ejiciéntes eum extra civitátem lapidábant: & testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Sáulus. Et lapidábant Stéphanum invocántem & dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum meum.

℟. Vidébant omnes Stéphanum, qui erant in concílio: * Et intuebántur vultum ejus tamquam vultum

tum Angeli stantis inter illos.

℣. Plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia, & signa magna in pópulo. Et.

Lectio iii.

POsitis autem génibus, clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino. Saulus autem erat conséntiens neci ejus. Facta est autem in illa die persecútio magna in Ecclésia, quæ erat Jerosólymis: & omnes dispérsi sunt per regiónes Judææ & Samaríæ, præter Apóstolos. Curavérunt autem Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.

℟. Intuens in cælum beátus Stéphanus, vidit glóriam Dei, & ait: * Ecce vídeo cælos apértos, & Fílium hóminis stantem a dextris virtútis Dei.

℣. Cum autem esset Stéphanus plenus Spíritu sancto, inténdens in cælum, vidit glóriam Dei, & ait. Ecce vídeo.

Glória Patri. Ecce vídeo.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

SAnctórum córpora, Stéphani Protomártyris, Gamaliélis, Nicodémi, & Abibónis, quæ diu in obscúro ac sórdido loco jacúerant, Honório Imperatóre Luciáno Presbytero divínitus admónito, invénta sunt prope Jerosólymam. Cui Gamáliel cum in somnis apparuísset gravi quadam & præclára senis spécie, locum jacéntium córporum commonstrávit, ímperans, ut Joánnem Jerosolymitánum Antístitem adíret, ageretque cum eo, ut honéstius illa córpora sepeliréntur.

℟. Lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu Christe, áccipe spíritum meum: & ne státuas illis hoc peccátum.

℣. Pósitis autem génibus clamávit voce magna, dicens: Dómine.

Lectio v.

QUibus audítis Jerosolymórum Antístes, finitimárum úrbium Epíscopis Presbyterísque convocátis, ad locum pergit: defóssos lóculos invénit, unde suavíssimus odor efflabátur. Cujus rei fama commóta magna hóminum multitúdo eo convénit, multíque ex váriis morbis ægróti ac débiles, sani & íntegri domum rediérunt. Sacrum autem sancti Stéphani corpus, quod summa tunc celebritáte in sanctam Ecclésiam Sion illátum est, sub Theodósio junióre Constantinópolim, inde Romam Pelágio primo summo Pontífice translátum, in agro Veráno in sepúlchro sancti Lauréntii mártyris collocátum est.

℟. Impetum fecérunt unanimi-

miter in eum, & ejecérunt eum extra civitátem, invocántem, & dicéntem: * Dómine Jesu, accipe spíritum meum.

℟. Et testes deposuérunt vestiménta sua secus pedes adolescéntis, qui vocabátur Sáulus: & lapidábant Stéphanum invocántem, & dicéntem. Dómine.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei. Lib. 22. cap. 8. circ. med.

Lectio vi.

AD aquas Tibilitánas Epíscopo afferénte Projécto relíquias mártyris gloriosíssimi Stéphani, ad ejus memóriam veniébat magnæ multitúdinis concúrsus, & occúrsus. Ibi cæca múlier ut ad Epíscopum portántem pígnora sacra duceréntur, orávit: flores, quos ferébat, dedit: recépit, óculis admóvit, prótinus vidit. Stupéntibus qui áderant, præíbat exúltans, viam carpens, & viæ ducem ultérius non requírens. Memoráti memóriam Mártyris, quæ pósita est in castéllo Synicénsi, quod Hipponénsi colóniæ vicínum est, ejúsdem loci Lucíllus Epíscopus, pópulo præcedénte, atque sequénte, portábat; fístula, cujus moléstia jámdiu laboráverat, & familiaríssimi sui médici, qui eam secáret, operiebátur manus illíus, piæ sárcinæ vectatióne, repénte sanáta est.

℟. Impii super justum jactúram fecérunt, ut eum morti tráderent: * At ille gaudens suscépit lápides, ut mererétur accípere corónam glóriæ.

℣. Continuérunt aures suas, & impetum fecérunt unanímiter in eum. At ille. Glória Patri. At ille.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 23.

IN illo témpore: Dicébat Jesus Scribis, & Pharisæis: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas, & ex illis occidétis, & crucifigétis. Et réliqua.

Homil. S. Hierónymi Presb. Lib. 4. Comment. in cap. 23. Matthæi.

HOc quod ántea dixerámus: Impléte mensúram patrum vestrórum, ad persónam Dómini pertinére, eo quod occidéndus esset ab eis: potest & ad discípulos ejus reférri, de quibus nunc dicit: Ecce ego mitto ad vos Prophétas, & Sapiéntes, & Scribas. Simúlque obsérva, juxta Apóstolum scribéntem ad Corínthios, vária esse dona discipulórum Christi: álios Prophétas, qui ventúra prædícent: álios Sapiéntes, qui novérunt, quando débeant proférre sermónem: álios Scribas in lege doctíssimos, ex quibus lapidátus est Stéphanus, Paulus occísus, crucifixus Petrus, flagelláti in Actibus Apostolórum discípuli.

℟. Sté-

℞. Stéphanus servus Dei, quem lapidábant Judæi, vidit cælos apértos, vidit & introívit: * Beátus homo, cui cæli patébant.
℣. Cum ígitur saxórum crepitántium túrbine quaterétur, inter æthérios aulæ cæléstis sinus divína ei cláritas fulsit. Beátus homo.

Lectio viii.

QUærimus, quis iste sit Zacharías fílius Barachíæ: quia multos légimus Zacharías. Et ne líbera nobis tribuerétur erróris facúltas, ádditum est: Quem occidístis inter templum & altáre. In divérsis divérsa legi: & débeo singulórum opiniónes pónere. Alii Zacharíam fílium Barachíæ dicunt, qui in duódecim Prophétis undécimus est: patrísque in eo nomen conséntit: sed ubi occísus sit inter templum & altáre, Scriptúra non lóquitur: máxime cum tempóribus ejus vix ruínæ templi fúerint. Alii Zacharíam patrem Joánnis intélligi volunt ex quibúsdam apocryphórum sómniis approbántes, quod proptérea occísus sit, quia Salvatóris prædicáverit advéntum.
℞. Patefáctæ sunt jánuæ cæli Christi mártyri beáto Stéphano; qui in número mártyrum invéntus est primus: * Et ideo triúmphat in cælis coronátus.
℣. Mortem enim, quam Salvátor noster dignátus est pro nobis pati, hanc ille primus réddidit Salvatóri. Et ideo.
Glória Patri. Et ideo.

Lectio ix.

ALii istum volunt esse Zacharíam, qui occísus est a Joas rege Judæ inter templum & altáre, sicut Regum narrat história. Sed observándum, quod ille Zacharías non sit fílius Barachíæ, sed fílius Jójadæ sacerdótis: unde & Scriptúra refert: Non fuit recordátus Joas patris ejus Jójadæ, quia sibi fecísset bona. Cum ergo & Zacharíam teneámus, & occisiónis conséntiat locus, quærimus, quare Barachíæ dicátur fílius, & non Jójadæ? Barachías lingua nostra, Benedíctus Dómini dícitur, & sacerdótis Jójadæ justítia Hebræo nómine demonstrátur: in Evangélio, quo utúntur Nazaréni, pro fílio Barachíæ, fílium Jójadæ reperímus scriptum.
Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES & per Horas, Aña.

LApidavérunt Stéphanum, & ipse invocábat Dóminum, dicens: Ne statuas illis hoc peccátum. Psalm. Dóminus regnávit, cum reliq. de Domínica. 15.
Aña. Lápides torréntis illi dulces fuérunt: ipsum sequúntur omnes ánimæ justæ.
Aña. Adhǽsit ánima mea post te; quia caro mea lapidáta est pro te, Deus meus.
Aña. Stéphanus vidit cælos apér-

apértos, vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.

Ant. Ecce vídeo cælos apértos, & Jesum stantem a dextris virtútis Dei.

Capitulum. Act. 6.

STéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat prodígia & signa magna in pópulo.

Hym. Invicte Martyr. de Commu. uniu Mart. xxix.

℣. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti.

℟. Et fecérunt planctum magnum super eum.

Ad Benedictus, Antiphona. Stéphanus autem plenus grátia & fortitúdine, faciébat signa magna in pópulo.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine, imitári quod cólimus, ut discámus & inimícos dilígere: quia ejus Inventiónem celebrámus, qui novit étiam pro persecutóribus exoráre Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum. Qui tecum vivit & regnat.

Ad Tertiam, Antiphona. Lápides torréntis.

Capitul. Stéphanus autem. ut supra.

℟. breve. Glória, & honóre * Coronásti eum, Dómine. Glória, & honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti.

Glória Patri. Glória.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona. Adhæsit ánima mea.

Capitulum. Act. 6.

SUrrexérunt autem quidam de synagóga, quæ appellátur Libertinórum, & Cyrenénsium, & Alexandrinórum, & eórum, qui erant a Cilícia & Asia, disputántes cum Stéphano: & non póterant resístere sapiéntiæ, & Spirítui, qui loquebátur.

℟. breve. Posuísti, Dómine, * Super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso. Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Ecce vídeo.

Capitulum. Act. 7.

POsitis autem génibus clamávit voce magna, dicens: Dómine, ne státuas illis hoc peccátum. Et cum hoc dixísset, obdormívit in Dómino.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam & magnum decórē impónes super eum. In.

Glória Patri. Magna est.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Vesp. dicuntur de S. Domínico, cum comm. S. Stephani. Nisi contingat festum sancti Stephani transfer-

feriæ, tunc enim in ii. Vesp. dicitur Antiphona. Lapidavérunt Stéphanum. cum reliq. de Laudib. 485. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica, 117. & loco ult. Psalmus. Crédidi. 120. & a Capitulo fit de sequenti festo, si semiduplex fuerit, cum commem. S. Stephani, ut infra ponitur.

DIE IV. AUGUSTI.

In festo S. Dominici Confessoris: Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter sequentia.

In Hymn. Vesper. dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Laudis honóres.

Oratio.

DEus, qui Ecclésiam tuam beati Domínici Confessóris tui illumináre dignátus es méritis & doctrínis: concéde, ut ejus intercessióne temporálibus non destituátur auxíliis, & spiritálibus semper profíciat increméntis. Per Dóminum.

Pro comm. S. Stephani, Aña. Sepeliérunt Stéphanum viri timoráti, & fecérunt planctum magnum super eum.
℣. Stéphanus vidit cælos apértos.
℟. Vidit & introívit: beátus homo, cui cæli patébant.
Oratio. Da nobis, quæsumus. ut supra. 486.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

DOmínicus, Calarógæ in Hispánia ex nóbili Cusmanórum família natus, Paléntiæ liberálibus disciplínis & Theologíæ óperam dedit: quo in stúdio cum plúrimum profecísset, prius Oxoménsis Ecclésiæ Canónicus reguláris, deínde Ordinis Fratrum Prædicatórum auctor fuit. Hujus mater grávida sibi visa est in quiéte continére in alvo cátulum ore præferéntem facem, qua éditus in lucem orbem terrárum incénderet. Quo sómnio significabátur, fore ut splendóre sanctitátis, ac doctrínæ Gentes ad Christiánam pietátem inflammaréntur. Veritátem éxitus comprobávit: id enim & præstitit per se, & per sui Ordinis sócios deínceps est consecútus.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus: & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CUjus autem ingénium ac virtus máxime enítuit in everténdis hæréticis, qui perniciósis erróribus Tolosátes pervértere conabántur. Quo in negótio septem consúmpsit annos. Postea Romam venit ad Lateranénse Concílium cum Epíscopo Tolosáno, ut Ordo, quem instituérat, ab Innocéntio tértio confirmarétur. Quæ res dum in deliberatióne versátur, Domínicus hor-

hortátu Pontíficis ad suos revértitur, ut sibi réguiam delígeret. Romam rédiens, ab Honório tértio, qui próximus Innocéntio succésserat, confirmatiónem Ordinis Prædicatórum impetrat. Romæ autem duo instítuit monastéria, álterum virórum, mulíerum álterum. Tres étiam mórtuos ad vitam revocávit, múltaque ália édidit mirácula, quibus Ordo Prædicatórum miríficе propagári cœpit.

℞. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loríсam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

VErum cum ejus ópera ubíque terrárum monastéria jam ædificaréntur, innumerabiléśque hómines religiósam ac piam vitam instítúerent, Bonóniæ anno Christi ducentésimo vigésimo primo supra millésimum, in febrim íncidit: ex qua cum se moritúrum intellígeret, convocátis frátribus & alúmnis suæ disciplínæ, eos ad innocéntiam & integritátem cohortátus est. Postrémo charitátem, humilitátem, paupertátem, tamquam certum patrimónium eis testaménto relíquit. Fratribúsque orántibus, in illis verbis, Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli, obdormívit in Dómino, octávo Idus Augústi: quem póstea Gregórius nonus Póntifex rétulit in Sanctórum númerum.

℞. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia te vidi.

In iii. Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evang. Sint lumbi vestri. de Communi Confess. non Pontif. lxxii.

Vesperæ de sequenti cum commemoratione præced.

DIE V. AUGUSTI.

In festo S. Mariæ ad Nives.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Dum esset Rex, cum reliq. Antiphonis, & Psalmis, ut in Officio parvo B. M. V. cxxxvii.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. Ave maris stella. ut intra. cxxxix.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.

℞. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnificat, Antiphona. Sancta María succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópu-

pulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem.

Oratio.

Concéde nos fámulos tuos, quǽsumus, Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit comm. S. Domínici, Antiphona. Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui Ecclésiam tuam. ut supra. 487.

In fine Hymnor. Complet. & Horarum diei dicatur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine,

Ad Matutinum, Invitator. Sancta María Dei Génitrix virgo, * Intercéde pro nobis

Psal. Veníte, exultémus. 2

Hymn. Quem terra. cxli.

Antiphonæ, & Psalmi Noct. ut in Offic. parvo B.M.V. cxli.

In primo Nocturno.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 8. & 9.

Ego sapiéntia hábito in consílio, & erudítis intérsum cogitatiónibus. Timor Dómini odit malum: arrogántiam, & supérbiam & viam pravam, & os bilíngue detéstor. Meum est consílium & æquitas, mea est prudéntia, mea est fortitúdo. Per me reges regnant, & legum conditóres justa decérnunt. Per me príncipes ímperant, & poténtes decérnunt justítiam. Ego diligéntes me díligo, & qui mane vígilant ad me, invénient me.

℟. Sancta, & immaculáta virgínitas, quibus te láudibus éfferam, néscio: * Quia quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Lectio ii.

Mecum sunt divítiæ, & glória, opes supérbæ & justítia. Mélior est enim fructus meus auro, & lápide pretióso, & genímina mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, & thesáuros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípio. Ab ætérno ordináta sum, & ex antíquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, & ego jam con-

concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant, ante colles ego parturiébar.

℞. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácui Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum, & hóminem.
℣. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus. Et.

Lectio iii.

BEátus homo, qui audit me, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, & propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, & ad mœnia civitátis. Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, & bíbite vinum, quod míscui vobis.

℞. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo.
℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.
Glória Patri. Genuísti.

In secundo Nocturno.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.
℞. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Lectio iv.

LIbério summo Pontífice, Joánnes Patrítius Románus & uxor pari nobilitáte, cum líberos non suscepíssent, quos bonórum hærédes relínquerent, suam hæreditátem sanctíssimæ Vírgini Dei Matri vovérunt, ab ea summis précibus assídue peténtes, ut in quod pium opus eam pecúniam potíssimum erogári vellet, áliquo modo significáret. Quorum preces & vota ex ánimo facta, beáta virgo María benígne áudiens, miráculo comprobávit.

℞. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.
℣. Et sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans. Dedi suavitátem.

Lectio v.

NObis ígitur Augústi, quo témpore in Urbe máximi calóres esse solent, noctu nix partem collis Exquilíni contéxit. Qua nocte Dei Mater separátim Joánnem & cónjugem in somnis admónuit, ut quem locum nive conspérsum vidé-

dérent, in eo Ecclésiam ædificárent, quæ Maríæ vírginis nómine dedicarétur: se enim ita velle ab ipsis hærédem instítui. Quod Joánnes ad Libérium Pontíficem détulit, qui idem per sómnium sibi contigísse affirmávit.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.
℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

QUare solémni sacerdótum & pópuli supplicatióne ad collem venit nive coopértum, & in eo locum Ecclésiæ designávit, quæ Joánnis & uxóris pecúnia extrúcta est, póstea a Sixto tértio restitúta. Váriis nomínibus primum est appelláta, Basílica Libérii, Sancta María ad Præsépe. Sed cum multæ jam essent in Urbe Ecclésiæ sub nómine sanctæ Maríæ vírginis: ut quæ Basílica novitáte miráculi, ac dignitáte céteris ejúsdem nóminis Basílicis præstáret, vocábuli étiam excelléntia significarétur, Ecclésia sanctæ Maríæ majóris dicta est. Cujus dedicatiónis memória ex nive, quæ hac die mirabíliter cécidit, anniversária celebritáte cólitur.

℟. Ornátam monílibus fíliam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam fíliæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. ℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes.
Glória Patri. Unguéntum.

In tertio Nocturno.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eã.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba, dixit illi: Beátus venter, qui te portávit, & úbera, quæ suxísti! Et réliqua.

Homil. veneráb. Bedæ Presb. Lib. 4. cap. 49. in Lucæ 11.

MAgnæ devotiónis & fídei hæc múlier osténditur, quæ Scribis & Pharisæis Dóminum tentántibus, simul & blasphemántibus, tanta ejus incarnatiónem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut & præséntium prócerum calúmniam, & futurórum confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemándo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant, sic hærétici póstea negándo, Maríam semper

per vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri filium hóminis fatéri non debére dixérunt.

℟. Felix namque es, sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Festivitátem. Quia ex te.

Bno. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

SEd si caro Verbi Dei secúndum carnem nascéntis, a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter, qui eam portásset, úbera, quæ lactássent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum, factum ex muliere, factum sub lege. Neque audiéndi sunt, qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum sub lege; sed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui oríginem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eutychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlier typum gessit, extollámus & mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter, qui te portávit, & úbera quæ suxísti! Vere enim beáta Parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem: Qui cælum terrámque tenet per sæcula.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus. ℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia.

Glória Patri. Quia fecit.

Lectio ix.

QUin imo beáti qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt. Pulchre Salvátor attestatióni mulíeris ánnuit, non eam tantúmmodo quæ verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed & omnes, qui idem verbum spirituáliter audítu fídei concípere, & boni óperis custódia vel in suo, vel in proximórum corde párere & quasi álere studúerint, assevérans esse beátos; quia & éadem Dei Génitrix, & inde quidem beáta; quia Verbi incarnándi minístra facta est temporális, sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat ætérna.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES & per Horas, Aña.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus Dominus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Antiph. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus. O gloriósa Vírginum. ut infra. cxlvii.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Beáta es María, quæ credidísti, perficiéntur in te, quæ dicta sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dómine Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætitia. Per Dóminum nostrum.

Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam, Antiphona. Læva ejus.

Capit. Ab inítio. ut supra.

℟. breve. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie.

℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchritúdine.

Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo.

℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

℟. breve. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Speciósa.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℟. brev. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Vesperæ de seq. commem. præcedentis, &c.

Sed si contigerit ob aliquam causam dici secundas Vesp. Festi B. Virg. Mariæ integras, tunc omnia sumuntur ex primis Vesperis, ut supra. 488. sed Antiphona ad Magnificat erit. Beátam me dicent. ut infra. 495.

DIE VI. AUGUSTI.

In festo Transfigurationis Domini nostri Jesu Christi.

Duplex majus.

Ad Vesperas, Antiphona. Assúmpsit Jesus. cum reliq. de Laudib. 505. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Philip. 3.

SAlvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

Quicúmque Christum quæritis,
Oculos in altum tóllite:
Illic licébit vísere
Signum perénnis glóriæ.
Illústre quiddam cérnimus
Quod nésciat finem pati,
Sublíme, celsum, intérminū,
Antíquius cælo, & chao.
Hiç ille Rex est Géntium,
Populíque rex Judáici,
Promíssus Abrahæ patri,
Ejúsque in ævum sémini.
Hunc, & prophétis téstibus,
Iisdémque signatóribus,
Testátor & Pater jubet
Audíre nos, & crédere.
Jesu tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Sic terminantur Hymni per omnes Horas.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini.

℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

Ad Magnificat, Antiphona. Christus Jesus splendor Patris, & figúra substántiæ ejus, portans ómnia verbo virtútis suæ, purgatiónem peccatórum fáciens, in monte excélso gloriósus apparére hódie dignátus est.

Oratio.

DEus, qui fidei sacraménta in Unigéniti tui gloriósa transfiguratióne Patrum testimónio roborásti,

sti, & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápsa in nube lúcida, mirabíliter præsignásti: concéde propítius, ut ipsíus Regis glóriæ nos cohærédes effícias, & ejúsdem glóriæ tríbuas esse consórtes. Per eúndem Dóminum.

Pro commem. S. Mariæ ad Nives, Antiphona. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmilem respéxit Deus.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Oratio. Concéde nos. ut supra. 493.

Deinde fit commem. SS. Sixti, Felicissimi, & Agapiti martyrum, Antiphona. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum mártyrum tuórum Sixti, Felicíssimi, & Agapíti natalítia cólere; da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Summum Regem glóriæ, * Christum adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Quicúmque. 494.

In primo Nocturno, Ant. Paulo minus ab Angelis minorátus, glória, & honóre coronátus est, & constitútus super opera manuum Dei.

Psalmus. Dómine Dóminus noster. ut in Psalterio. 5.

Antiph. Revelávit Dóminus condénsa, & in templo ejus omnes dicent glóriam.

Psalmus. Afférte Dómino filii Dei. 44.

Antiphona. Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis.

Psalmus. Eructávit. 60.

℣. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini.

℟. Proptérea decórem índuit te Dóminus.

De Epístola secúnda beáti Petri Apóstoli.

Lectio i. Cap. 1.

Fratres, magis satágite, ut per bona ópera certam vestram vocatiónem, & electiónem faciátis: hæc enim faciéntes, non peccábitis aliquándo. Sic enim abundánter ministrábitur vobis intróitus in ætérnum regnum Dómini nostri, & Salvatóris Jesu Christi. Propter quod incípiam vos semper commonére de his: & quidem sciéntes, & confirmátos vos in præsénti veritáte. Justum autem árbitror, quámdiu sum in hoc tabernáculo, suscitáre vos in commonitióne: certus quod velox est deposi-

ætio tabernáculi mei, secúndum quod & Dóminus noster Jesus Christus significávit mihi.

℟. Surge, illumináre Jerúsalem, quia venit lumen tuum: * Et glória Dómini super te orta est.

℣. Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, & reges in splendóre ortus tui. Et glória.

Lectio ii.

DAbo autem óperam, & frequénter habére vos post óbitum meum, ut horum memóriam faciátis. Non enim doctas fábulas secúti, notam fécimus vobis Dómini nostri Jesu Christi virtútem & præséntiam; sed speculatóres facti illíus magnitúdinis. Accípiens enim a Deo Patre honórem & glóriam, voce delápsa ad eum hujuscémodi a magnífica glória: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte.

℟. In splendénti nube Spíritus sanctus visus est, Patérna vox audíta est: * Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácui, ipsum audíte. ℣. Appáruit nubes obúmbrans, & vox Patris intónuit. Hic est.

Lectio iii.

ET hanc vocem nos audívimus de cælo allátam, cum essémus cum ipso in monte sancto. Et habémus firmiórem prophéticum sermónem, cui bene fácitis attendéntes, quasi lucérnæ lucénti in calíginóso loco, donec dies elucéscat, & lúcifer oriátur in córdibus vestris: hoc primum intelligéntes, quod omnis prophetía Scriptúræ, própria interpretatióne non fit. Non enim voluntáte humána alláta est aliquándo prophetía: sed Spíritu sancto inspiráti, locúti sunt sancti Dei hómines.

℟. Vidéte qualem charitátem dedit nobis Deus Pater, * Ut filii Dei nominémur, & simus.

℣. Scimus, quóniam cum appárúerit, símiles ei érimus, quóniam vidébimus eum sicuti est. Ut filii. Glória Patri. Ut filii.

In secundo Nocturno, Añ. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Psalmus 75.

NOtus in Judæa Deus: * in Israel magnum nomen ejus.

Et factus est in pace locus ejus: * & habitátio ejus in Sion.

Ibi confrégit poténtias árcuum, * scutum, gládium, & bellum.

Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: * turbáti sunt omnes insipiéntes corde.

Dormiérunt somnum suum: * & nihil invenérunt omnes viri divitiárum in mánibus suis.

Ab increpatióne tua, Deus Ja-

acob, * dormitavérunt, qui ascendérunt equos.
Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * ex tunc ira tua.
De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit, & quiévit.
Cum exúrgeret in judícium Deus, * ut salvos fáceret omnes mansuétos terræ.
Quóniam cogitátio hóminis confitébitur tibi: * & relíquiæ cogitatiónis diem festum agent tibi.
Vovéte, & réddite Dómino Deo vestro: * omnes, qui in circúitu ejus affértis múnera.
Terríbili & ei, qui aufert spíritum príncipum, * terríbili apud reges terræ.
Antiphona. Illúminans tu mirabíliter a móntibus ætérnis: turbáti sunt omnes insipiéntes corde.
Antiph. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.

Psalmus 83.

QUam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, & caro mea, * exultavérunt in Deum vivum.
Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dómine virtútum: * Rex meus, & Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum, in loco, quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster áspice, Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam, & glóriam dabit Dóminus.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te!
Aña. Mélior est dies una in átriis tuis super míllia.
Antiphona. Gloriósa dicta sunt de te, cívitas Dei.

Psalmus 86.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis, * sciéntium me. Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Antiphona. Gloriósa dicta sunt de te cívitas Dei.
℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Sermo S. Leónis Papæ.
Serm. de Transfig. ante medium. Lectio iv.

APerit Dóminus coram eléctis téstibus glóriam suam, & commúnem illam cum céteris córporis formā tanto splendóre claríficat, ut & fácies ejus solis fulgóri símilis, & vestítus candóri nívium esset æquális. In qua transfiguratióne illud quidem principáliter agebátur, ut de córdibus discipulórum crucis scándalum tollerétur, nec conturbáret eórum fidem voluntáriæ humílitas passiónis, quibus reveláta esset abscónditæ excelléntia dignitátis. Sed non minóre providéntia spes sanctæ Ecclésiæ fundabátur, ut totum Christi corpus agnósceret, quali esset commutatióne donándum: ut ejus sibi honóris consórtiū membra promítterent, qui in cápite præfulsísset.
℟. Inebriáti sunt ab ubertáte domus tuæ: * Et torrénte voluptátis tuæ potásti eos.
℣. Quóniam apud te est fons vitæ, & in lúmine tuo vidébimus lumen. Et torrénte.

Lectio v.

COnfirmándis vero Apóstolis, & ad omnem sciéntiam provehéndis, ália quoque in illo miráculo accéssit instrúctio. Móyses enim & Elías, Lex scílicet & Prophétæ, apparuérunt cum Dómino loquéntes: ut veríssime in illa quinque virórum præséntia complerétur quod dictum est: In duóbus vel tribus téstibus stat omne verbum. Quid hoc stabílius, quid firmius verbo, in cujus prædicatióne véteris & novi Testaménti cóncinit tuba, & cum Evangélica doctrína antiquárum protestatiónum instruménta concúrrunt? Adstipulántur enim sibi ínvicem utriúsque fœderis páginæ: & quem sub velámine mysteriórum præcedéntia signa promíserant, maniféstum atque perspícuum præséntis glóriæ splendor osténdit.
℟. Præcéptor, bonum est nos hic esse: * Faciámus hic tria tabernácula: tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum.

℣. Non

℣. Non enim sciébat, quid díceret. Faciámus.

Lectio vi.

His ergo sacramentórum revelatiónibus Petrus Apóstolus incitátus, mundána spernens, & terréna fastídiens, in ætérnórum desidérium quodam mentis rapiebátur excéssu: & gáudio totíus visiónis implétus, ibi cum Jesu optábat habitáre, ubi manifésta ejus glória lætabátur. Unde & ait: Dómine, bonum est nos hic esse: si vis, faciámus hic tria tabernácula, tibi unum, Móysi unum, & Elíæ unum. Sed huic suggestióni Dóminus non respóndit: signíficans, non quidem ímprobum, sed inordinátum esse quod cúperet, cum salvári mundus, nisi Christi morte, non posset, & exémplo Dómini in hoc vocarétur credéntium fides, ut licet non oportéret de beatitúdinis promissiónibus dubitári, intelligerémus tamen inter tentatiónes hujus vitæ prius nobis toleántiam postulándam esse, quam glóriam. ℟. Si ministrátio mortis, lítteris deformáta in lapídibus, fuit in glória, ita ut non possent inténdere filii Israel in fáciem Móysi, propter glóriam vultus ejus, quæ evacuátur: * Multo magis ministrátio spíritus, quæ manet, erit in glória. ℣. Amplióris enim glóriæ Christus præ Móyse dignus est hábitus, quanto amplióre m honórem habet domo qui fabricávit eam. Multo. Glória Patri. Multo.

In iii. Nocturno, Antiphona. Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt tuum bráchium cum poténtia.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo.

In generatiónem, & generatiónem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia ædificábitur in cælis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * Usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et ædificábo in generatiónem, & generatiónem * sedem tuam.

Confitebúntur cæli mirabília tua, Dómine: * étenim veritátem tuam in Ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * símilis erit Deo in fíliis Dei?

Deus, qui glorificátur in consílio sanctórum: * magnus, & terríbilis super omnes, qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum, quis símilis tibi? * potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti, sicut vulne-

nerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.
Tui sunt cæli, & tua est terra, orbem terræ, & plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, & mare tu creásti.
Thabor, & Hermon in nómine tuo exultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.
Firmétur manus tua, & exaltétur déxtera tua: * justítia, & judícium præparátio sedis tuæ.
Misericórdia, & véritas præcédent fáciem tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilatiónem.
Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt tota die: * & in justítia tua exaltabúntur.
Quóniam glória virtútis eórum tu es: * & in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.
Quia Dómini est assúmptio nostra, * & sancti Israel regis nostri.
Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, & dixísti: * Pósui adjutórium in poténte: & exaltávi eléctum de plebe mea.
Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.
Manus enim mea auxiliábitur ei: * & bráchium meum confortábit eum.
Nihil proficiet inimícus in eo, * & filius iniquitátis non appónet nocére ei.
Et concídam a fácie ipsíus inimícos ejus: * & odiéntes eum in fugam convértam.
Et véritas mea, & misericórdia mea cum ipso: * & in nómine meo exaltábitur cornu ejus.
Et ponam in mari manum ejus: * & in flumínibus déxteram ejus.
Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, & suscéptor salútis meæ.
Et ego primogénitum ponam illum * excélsum præ régibus terræ.
In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * & testaméntum meum fidéle ipsi.
Et ponam in sæculum sæculi semen ejus: * & thronum ejus sicut dies cæli.
Si autem derelíquerint filii ejus legem meam: * & in judíciis meis non ambuláverint.
Si justítias meas profanáverint: * & mandáta mea non custodíerint.
Visitábo in virga iniquitátes eórum: * & in verbéribus peccáta eórum.
Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea.
Neque profanábo testaméntum meum: * & quæ procédunt de lábiis meis, non fáciam írrita.
Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.
Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo: * & sicut lu-

luna perfécta in ætérnum; & testis in cælo fidélis.
Tu vero repulísti, & despexísti: * distulísti Christum tuum.
Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra sanctuárium ejus.
Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.
Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.
Exaltásti déxteram depriméntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.
Avertísti adjutórium gládii ejus: * & non es auxiliátus ei in bello.
Destruxísti eum ab emundatióne: * & sedem ejus in terram collisísti.
Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.
Usquequo, Dómine, avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?
Memoráre, quæ mea substántia: * numquid enim vane constituísti omnes filios hóminum?
Quis est homo, qui vivet, & non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?
Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ, Dómine: * sicut jurásti David in veritáte tua?
Memor esto, Dómine, oppróbrii servórum tuórum * (quod contínui in sinu meo) multárum Géntium.
Quod exprobravérunt inimíci tui, Dómine: * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.
Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.
Añ. Thabor & Hermon in nómine tuo exultábunt tuum bráchium cum poténtia.
Añ. Lux orta est justo, & rectis corde lætítia.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suó-

suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Añ. Lux orta est justo, &c. rectis corde lætítia.
Añ. Confessiónem, & decórem induit, amíctus lúmine sicut vestiménto.

Psalmus 103.

Benedic ánima mea Dómino: * Dómine Deus meus, magnificátus es veheménter.
Confessiónem, & decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto.
Extendens cælum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.
Qui ponis nubem ascénsum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.
Qui facis ángelos tuos spíritus; * & minístros tuos ignem uréntem.
Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinábitur in sæculum sæculi.
Abyssus, sicut vestiméntum, amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.
Ab increpatióne tua fúgient: * a voce tonitrui tui formidábunt.
Ascéndunt montes, & descéndunt campi, * in locum, quem fundásti eis.
Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.
Qui emíttis fontes in convállibus: * inter médium móntium pertransíbunt aquæ.
Potábunt omnes béstiæ agri: * expectábunt ónagri in siti sua.
Super ea vólucres cæli habitábunt: * de médio petrárum dabunt voces.
Rigans montes de superióribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra.
Prodúcens fœnum juméntis: * & herbam servitúti hóminum:
Ut edúcas panem de terra: * & vinum lætíficet cor hóminis:
Ut exhílaret fáciem in óleo: * & panis cor hóminis confirmet.
Saturabúntur ligna campi, & cedri Líbani, quas plantávit: * illic pásseres nidificábunt.
Heródii domus dux est eórum: * montes excélsi cervis: petra refúgium herináciis.
Fecit lunam in témpora: * sol cognóvit occásum suum.
Posuísti ténebras, & facta est nox: * in ipsa pertransíbunt omnes béstiæ sylvæ.
Cátuli leónum rugiéntes, ut rápiant, * & quærant a Deo escam sibi.
Ortus est sol, & congregáti sunt: * & in cubílibus suis collocabúntur.
Exíbit homo ad opus suum: * & ad operatiónem suam usque ad vésperum.
Quam magnificáta sunt ópera tua, Dómine! * omnia in sapiéntia fecísti: impléta

a est terra possessióne tua.
Hoc mare magnum, & spatiósum mánibus: * illic reptília, quorum non est númerus.
Animália pusílla cum magnis: * illic naves pertransíbunt.
Draco iste, quem formásti ad illudéndum ei: * ómnia a te expéctant, ut des illis escam in témpore.
Dante te illis, cólligent: * aperiénte te manum tuam, ómnia implebúntur bonitáte.
Averténte autem te fáciem, turbabúntur: * áuferes spíritum eórum, & defícient, & in púlverem suum reverténtur.
Emíttes spíritum tuum, & creabúntur: * & renovábis fáciem terræ.
Sit glória Dómini in sæculum: * lætábitur Dóminus in opéribus suis:
Qui réspicit terram, & facit eam trémere: * qui tangit montes, & fúmigant.
Cantábo Dómino in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu sum.
Jucúndum sit ei elóquium meum: * ego vero delectábor in Dómino.
Defíciant peccatóres a terra, & iníqui ita ut non sint: * bénedic ánima mea Dómino.
Añ. Confessiónem, & decórem índuit, amíctus lúmine sicut vestiménto.
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.
℟. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vii. Cap. 17.

IN illo témpore: Assúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum & Joánnem fratrem ejus, & duxit illos in montem excélsum seórsum, & transfigurátus est ante eos. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.
Homil. 77. Matth. in init.

QUóniam multa de perículis, multa de passióne sua, multa de morte, & de cæde discipulórum locútus est Dóminus, & áspera complúra atque árdua eis injúnxit, & illa quidem in præsénti vita, & jam imminébant; bona vero in spe & expectatióne erant, ut puta, quia servárent ánimam suam, si pérderent eam: quia in glória Patris sui ventúrus sit, & præmia reddditúrus; ut visu étiam certióres fáceret, & osténderet, quidnam sit illa glória, cum qua ventúrus est, quantum cápere póterant in hac præsénti vita, illis osténdit, eámque détegit, ne aut sua, aut Dómini morte dóleant, & máxime Petrus.
℟. Vocávit nos Deus vocatióne sua sancta, secúndum grátiam suam, quæ manifestáta est nunc, * Per illuminatiónem Salvatóris nostri Jesu Christi.
℣. Qui destrúxit mortem, il-

illuminávit autem vitam in incorruptiónem. Per.
Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

ET vide quid agit, cum de regno, & de gehénna disseruerit. Nam in eo quod dixit: Qui invénit ánimam suam, perdet eam; & quicúmque perdet eam grátia mei, invéniet ipsam; & in eo quod ait: Reddet unicuíque secúndum ópera sua; & regnum & gehénnam designávit. Cum ígitur de utrísque disseruerit, regnum quidem, ut óculis cernátur, concédit: gehénnam autem mínime, quóniam rudióribus atque ineptióribus illud necessárium fuísset: sed cum illi probi essent, ac perspicáces, satis fuit, eos a melióribus confirmári. Hoc étiam multo magis ipsum decébat; non tamen omníno illud prætermísit, sed & aliquándo atrocitátem gehénnæ quasi ante óculos propónit, véluti cum Lázari imáginem descrípsit, & ejus méminit, qui denários centum repétiit.

℟. Deus, qui fecit de ténebris lumen splendéscere, illúxit in córdibus nostris, * Ad illuminatiónem sciéntiæ claritátis Dei in fácie Jesu Christi.

℣. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde, miséricors, & miserátor, & justus. Ad.

Glória Patri. Ad.

Pro SS. mart. Sixto, Felicissimo, & Agapito.

Lectio ix.

SIxtus secúndus, Atheniénsis, ex Philósopho Christi discípulus, in persecutióne Valeriáni accusátus quod públice Christum prædicáret, comprehénsus tráhitur in templum Martis, propósita ei capitáli pœna, nisi illi simulácro sacrificáret. Qua impietáte constantíssime recusáta, cum ad martyrium ducerétur, occurrénti sancto Lauréntio, & dolénter in hunc modum interrogánti: Quo progréderis sine filio, pater? quo Sacérdos sancte sine minístro próperas? respóndit: Non ego te désero, fili: majóra te manent pro Christi fide certámina: post tríduum me sequéris Sacerdótem Levíta; intérea, si quid in thesáuris habes, paupéribus distríbue. Eódem ígitur die interféctus est una cum Felicíssimo, & Agapíto diáconis, Januário, Magno, Vincéntio, & Stéphano Subdiáconis, & in cœmetério Callíxti sepúltus octávo idus Augústi; céteri vero in cœmetério Prætextáti. Sedit menses úndecim, dies duódecim. Quo témpore hábuit Ordinatiónem mense Decémbri, creátis Presbyteris quátuor, Diáconis septem, Epíscopis duóbus.

Te Deum laudámus. 15.

Ubi Fest. Transfigurationis ce-

celebratur sub ritu Duplici i. Class. , vel si contigerit transferri in alium diem, in quem occurrat aliquod Fest. simpl. non habens Lect. propriam, tum legitur seq.

Lectio ix.

TU vero Matthæi Philosophíam consídera, qui non celávit nómina eórum, qui præpósiti fúerant. Quod & Joánnes sæpius facit, cum exímias Petri laudes veríssime ac diligentíssime descríbat. Nullum enim in hoc Apostolórum consórtio livor, aut inánis glória locum habébat. Primos ígitur Apostolórum seórsum assúmpsit. Quámobrem eos solos accépit, quia excellentióres céteris vidélicet erant. Cur autem non íllico, sed post sex dies hoc fecit? ne céteri, scílicet discípuli, seu hómines moveréntur: qua de re nec eos nominávit, quos acceptúrus erat.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U E S

& per Horas, Aña.

ASsúmpsit Jesus Petrum, & Jacóbum, & Joánnem fratrem ejus, & duxit eos in montem excélsum seórsum, & transfigurátus est ante eos.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Antiph. Resplénduit fácies ejus sicut sol, vestiménta autem ejus facta sunt alba sicut nix, allelúja.

Antiph. Et ecce apparuérunt eis Móyses & Elías, loquéntes cum Jesu.

Aña. Respóndens autem Petrus, dixit ad Jesum: Dómine, bonum est nos hic esse.

Antiphona. Adhuc eo loquénte, ecce nubes lúcida obumbrávit eos.

Capitulum. Philip. 3.

SAlvatórem expectámus Dóminum nostrum Jesum Christum, qui reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ.

Hymnus.

LUx alma, Jesu, méntium,
Dum corda nostra récreas,
Culpæ fugas calíginem,
Et nos reples dulcédine.
Quam lætus est, quem vísitas!
Consors Patérnæ déxteræ,
Tu dulce lumen pátriæ,
Carnis negátum sénsibus.
Splendor Patérnæ glóriæ,
Incomprehénsa Cháritas;
Nobis amóris cópiam,
Largíre per præséntiam.
Jesu tibi sit glória,
Qui te revélas párvulis,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Coróna áurea super caput ejus.

℟. Expréssa signo sanctitátis, glóriæ, & honóris.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et ecce vox de nube, dicens: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi complácui, ipsum audíte, allelúja.

Oratio.

DEus, qui fidei sacraménta, in Unigéniti

tui

tui glorióſa Transfiguratióne Patrum teſtimónio roboráſti: & adoptiónem filiórum perféctam, voce delápſa in nube lúcida, mirabíliter præſignáſti: concéde propítius; ut ipsíus Regis glóriæ nos cohærédes eſſicias, & ejúſdem glóriæ tríbuas eſſe consórtes. Per eúmdem Dóminum noſtrum.

Pro commemorat. SS. Syxti, &c. martyr. Antiphona. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére; multis paſſéribus melióres eſtis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cúbilibus ſuis.

Oratio. Deus, qui nos concédis. 495.

Ad Primam in ℟. breve. Chriſte Fili Dei vivi.

℣. Qui apparuíſti hódie.

Ad Tertiam, Antiphona. Reſplénduit fácies ejus.

Capitulum. Salvatórem expectámus. ut ſupra. 505.

℟. br. Glorióſus apparuíſti in conſpéctu Dómini, * Allelúja, allelúja. Glorióſus.

℣. Proptérea decórem índuit te Dóminus. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Glorióſus.

℣. Glória, & honóre coronáſti eum, Dómine, allelúja.

℟. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum, allelúja.

Ad Sextam, Antiphona. Et ecce apparuérunt eis.

Capitulum. 2. Cor. 3.

Nos omnes reveláta fácie glóriam Dómini ſpeculántes, in eámdem imáginem transformámur a claritáte in claritátem, tamquam a Dómini ſpíritu.

℟. breve. Glória, & honóre coronáſti eum, Dómine, * Allelúja, allelúja. Glória.

℣. Et conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Glória, & honóre.

℣. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo, all. ℟. Glóriam, & magnum decórem impónes ſuper eum, allelúja.

Ad Nonam. Antiphona. Adhuc eo loquénte.

Capitulum. Apoc. 21.

Suſtulit me in ſpíritu in montem magnum, & altum, & oſténdit mihi civitátem ſanctam Jerúsalem, deſcendéntem de cælo a Deo, habéntem claritátem Dei: & lucérna ejus eſt Agnus.

℟. breve. Magna eſt glória ejus in ſalutári tuo, * Allelúja, allelúja. Magna.

℣. Glóriam, & magnum decórem impónes ſuper eum. Allelúja, allelúja.

Glória Patri. Magna.

℣. Coróna áurea ſuper caput ejus, allelúja.

℟. Expréſſa ſigno ſanctitátis, glóriæ, & honóris, allel.

In ſecundis Veſperis, Aña. Aſsúmpſit Jeſus. ut ſupra in Laudibus. 505.

Pſalmi, Capitulum, Hymn. & ℣. ut in primis Veſp. 494.

Ad Magnificat, Antiphona. Et audiéntes discípuli cecidérunt in fáciem suam, & timuérunt valde, & accéssit Jesus, & tétigit eos, dixítque eis: Súrgite, & nolíte timére, allelúja.

Oratio D eus, qui fidei. 505.

Deinde fit commem. sancti Cajetani, ut infra.

DIE VII. AUGUSTI.

In festo S. Cajetani Confess. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ sequuntur.

Ad Magnificat in utrísque Vesperis, Antiphona. Quærite primum regnum Dei, & justítiam ejus, & hæc ómnia adjiciéntur vobis.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum. Oratio.

DEus, qui beáto Cajetáno Confessóri tuo Apostólicam vivéndi formam imitári tribuísti: da nobis ejus intercessióne & exémplo in te semper confidere, & sola cæléstia desideráre. Per Dñm.

Deinde fit comm. S. Donati Episc. & martyr. Antiphona. Iste sanctus. ℣. Glória, & honóre. xx. Oratio.

DEus tuórum glória sacerdótum: præsta, quæsumus, ut sancti mártyris tui, & Epíscopi Donáti, cujus festa gérimus, sentiámus auxílium. Per Dómiuum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

CAjetánus nobíli Thienæa gente Vincéntiæ ortus, statim a matre Deíparæ vírgini oblátus est. Mira a téneris annis morum innocéntia in eo elúxit, ádeo ut Sanctus ab ómnibus nuncuparétur. Juris utriúsque láuream Patávii adéptus, Romam proféctus est, ubi inter Prælátos a Július secúndo collocátus, & sacerdótio initiátus, tanto divíni amóris æstu succénsus est, ut relícta aula se totum Deo mancipáverit. Nosocomíis próprio ære fundátis, étiam morbo pestilénti laborántibus, suis ipse mánibus inserviébat. Proximórum salúti assídua cura incumbébat, dictus proptérea Venátor animárum.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

COllápsam Ecclesiasticórum disciplínam ad formam Apostólicæ vitæ instauráre desíderans, Ordinem Clericórum Regulárium instítuit, qui abdicáta rerum ómnium terrenárum sollicitúdine, nec réditus possidérent, nec vitæ subsídia a fidélibus péterent, sed solis eleemósynis sponte oblátis víverent. Itaque ap-

approbánte Cleménte séptimo, ad aram máximam Basílicæ Vaticánæ una cum Joánne Petro Caráfa Epíscopo Theatíno, qui póstea Paulus quartus Póntifex Máximus fuit, & áliis duóbus exímiæ pietátis viris, vota solémnia emísit. In Urbis direptióne a milítibus crudelíssime vexátus; ut pecúniam próderet, quam dudum in cæléstes thesáuros manus páuperum deportáverant, vérbera, torménta, & cárceres invícta patiéntia sustínuit. In suscépto vitæ institúto constantíssime perseverávit, soli divínæ providéntiæ inhærens, quam sibi numquam defuísse, aliquándo mirácula comprobárunt.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Divíni cultus stúdium, nitórem domus Dei, sacrórum rituum observántiam, & sanctíssimæ Eucharístiæ frequentiórem usum máxime promóvit. Hæresum monstra & látebras non semel detéxit, ac profligávit. Oratiónem ad octo passim horas júgibus lácrymis protrahébat, sæpe in ecstasim raptus, ac prophetíæ dono illústris. Romæ nocte Natalítia, ad Præsépe Dómini infántem Jesum accípere méruit a Deípara in ulnas suas. Corpus íntegras noctes intérdum verberatiónibus affligébat, nec unquam addúci pótuit, ut vitæ asperitátem emollíret, testátus, in cínere & cilício velle se mori. Dénique ex ánimi dolóre concépto morbo, quod offéndi plebis seditióne Deum vidéret; cæléstí visióne recreátus, Neápoli migrávit in cælum; ibíque corpus ejus in Ecclésia sancti Pauli magna religióne cólitur. Quem multis mirâculis in vita, & post mortem gloriósum, Clemens décimus Póntifex Máximus Sanctórū número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nemo potest duóbus dóminis servíre. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Lib. 2. de Serm. Domini in monte. cap. 14.

Nemo potest duóbus dóminis servíre. Ad hanc ipsam intentiónem referéndum

dum est, quod consequénter expónit, dicens: Aut enim unum ódio habébit, & álterum díliget, aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Quæ verba diligénter consideránda sunt: nam qui sint duo dómini, deínceps osténdit, cum dicit: Non potéstis Deo servíre, & mammónæ. Mammóna apud Hebræos divítiæ appellári dicúntur. Cóngruit & Púnicum nomen: nam lucrum púnice mammon dícitur: sed qui servit mammónæ, illi útique servit, qui rebus istis terrénis mérito suæ perversitátis præpósitus, magistrátus hujus sæculi a Dómino dícitur. Aut enim unum ódio habébit homo, & álterum díliget, idest Deum: aut álterum patiétur, & álterum contémnet. Patiétur enim durum & perniciósum dóminum, quisquis servit mammónæ: sua enim cupiditáte implicátus súbditur diábolo, & non eum díligit. Quis enim est, qui díligat diábolum? sed tamen pátitur.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

IDeo, inquit, dico vobis non habére solicitúdinem ánimæ vestræ quid edátis, neque córpori vestro quid induátis: ne forte quamvis jam supérflua non quærántur, propter ipsa necessária cor duplicétur, & ad ipsa conquiréndа nostra detorqueátur inténtio, cum áliquid quasi misericórditer operámur; idest, ut, cum consúlere alícui vidéri vólumus, nostrum emoluméntum ibi pótius, quam illíus utilitátem attendámus; & ídeo nobis non videámur peccáre, quia non supérflua, sed necessária sunt, quæ cónsequi vólumus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Pro S. Donato. Lectio ix.

DOnátus, paréntibus propter Jesu Christi fidem interféctis, Arrétium in Etrúriam cum Hilaríno Mónacho ex fuga se cóntulit, cujus étiam urbis Epíscopus creátus est. Ubi cum a Quadratiáno Præfécto in Juliáni persecutióne utérque idóla venerári juberétur, negántibus illis, se tam nefárium scelus commissúros, Hilarínus in óculis Quadra-

dra-

dratiáni támdiu fústibus cæsus est, dum efflaret ánimam. Donátus veheménter & ipse cruciátus, gládio percússus est. Quorum córpora a Christiánis prope eam urbem honorífice sepúlta sunt. Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus ad Benedictus, Antiph. Nolíte sollíciti esse, dicéntes: Quid manducábimus, aut quid bibémus? Scit enim Pater vester, quid vobis necésse sit.

Oratio. Deus, qui beáto. 507.

Et fit commem. S. Donati Episcopi & martyr. Antiph. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, tuórum glória. ut supra. 507.

In ii. Vesp. fit commem. seq.

DIE VIII. AUGUSTI.

In festo SS. Cyriaci, Largi, & Smaragdi mart. Semidupl.

Omnia de Communi plurimor. Mart. præter sequentia.

Aña. Istórum est. ℣. Lætámini. xxxiv. Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Cyríaci, Largi, & Smarágdi solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut quorum natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Noct. Lectio iv.

Cyríacus Diáconus, cum Sisínio, Largo, & Smarágdo, diútius inclúsus in cárcere, multa édidit mirácula, in quibus Arthémiam Diocletiáni filiam précibus a dæmone liberávit: missúsque ad Sáporem Persárum regem, Jóbiam étiam ejus filiam a nefário spíritu erípuit. Rege vero ejus patre cum quadringéntis, ac trigínta áliis baptizátis, Romam rédiit: ubi Maximiáni Imperatóris jussu comprehénsus, caténis vinctus ante rhedam suam tráhitur: & post dies quátuor e cárcere edúctus, pice liquáta perfúsus, & in catástà exténsus, demum cum Largo, & Smarágdo, aliísque vigínti secúri percússus est via Salária, ad hortos Salustiános. Quorum córpora in eádem via décimo séptimo Kaléndas Aprílis sepúlta a Joánne Presbytero, póstea sexto Idus Augústi a Marcéllo Pontífice, & Lucína nóbili fémina líneis velis involúta, & pretiósis unguéntis condíta, in ipsíus Lucínæ prædium via Ostiénsi, séptimo ab Urbe lápide, transláta sunt.

℟. Sancti tui, Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto.

℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt.

Ter-

Terra appáruit.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Serm. 1. de Martyr. tom. 3.

Lectio v.

NEmo est, qui néſciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili, ac fide: ut, Christo præstánte, dimicáre & víncere hostem possímus: ut parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℞. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat? Qui etsi martyrio par esse non possit: tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat: Adest enim cleméntissimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℞. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.

℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.

Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Eúntes in mundum univérsum, prædicáte Evangélium omni creatúræ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 29. in Evang. post init.

POtest omnis creatúræ nómine omnis nátio Géntium designári. Ante étenim dictum fúerat: In viam Géntium ne abiéritis: nunc autem dícitur, Prædicáte omni creatúræ: ut scílicet prius a Judæa Apostolórum repúlsa prædicátio tunc nobis in adjutórium fíeret, cum hanc illa ad damnatiónis suæ testimónium supérba repulísset.

set. Sed cum discípulos ad prædicándum Véritas mittit, quid áliud in mundo facit, nisi grana séminis spargit? & pauca grana mittit in sémine, ut multárum méssium fruges recípiat ex nostra fide.

℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides.

℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio viii.

NEque étenim in univérso mundo tanta fidélium messis exúrgeret, si de manu Dómini super rationálem terram illa elécta grana prædicántium non venissent. Séquitur: Qui credíderit, & baptizátus fúerit, salvus erit: qui vero non credíderit, condemnábitur. Fortásse unusquísque apud semetípsum dicat: Ego jam crédidi, salvus ero. Verum dicit, si fidem opéribus tenet. Vera étenim fides est, quæ in hoc, quod verbis dicit, móribus non contradícit. Hinc est enim quod de quibúsdam falsis fidélibus Paulus dicit: Qui confiténtur se nosse Deum, factis autem negant.

℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis.

℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.

Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

SIgna autem eos, qui creditúri sunt, hæc sequéntur: In nómine meo dæmónia ejícient, linguis loquéntur novis, serpéntes tollent: &, si mortíferum quid bíberint, non eis nocébit: super ægros manus impónent, & bene habébunt. Numquid nam, fratres mei, quia ista signa non fácitis, mínime créditis? Sed hæc necessária in exórdio Ecclésiæ fuérunt. Ut enim ad fidem crésceret multitúdo credéntium, miráculis fúerat nutriénda. Quia & nos cum arbústa plantámus, támdiu eis aquam infúndimus, quoúsque ea in terra jam coaluisse videámus: & si semel radícem fixerint, irrigátio cessábit. Hinc est enim, quod Paulus dicit: Linguæ in signum sunt non fidélibus, sed infidélibus.

Te Deum laudámus. 15.

In ii. Vesp. fit commem. S. Romani mart. Antiphona.

Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ora-

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto Románo mártyre tuo, & a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dóminum.

DIE IX. AUGUSTI.

In Vigilia sancti Laurentii martyris.

Homilia in Evang. Si quis vult post me. de Communi unius Martyris. xxxii.

Responsoria de Feria currenti. Et dicuntur Preces feriales. 55.

Oratio.

ADésto, Dómine, supplicatiónibus nostris: & intercessióne beáti Lauréntii mártyris tui, cujus prævenímus festivitátem, perpétuam nobis misericórdiam benígnus impénde. Per Dóminum.

Deinde fit commem. S. Romani mart. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Præsta, quæsumus. ut supra.

Vesp. de S. Laurentio.

DIE X. AUGUSTI.

In festo sancti Laurentii mart. Dupl. ii. class.

Ad Vesperas, Antiphona. Lauréntius ingréssus est martyr. cum reliquis de Laudibus. 524. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 117. & loco ultimi, Psal. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. 2. Cor. 9.

FRatres: Qui parce séminat, parce & metet: & qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinē
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus & perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum Crucis cæcos illuminávit, & thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum

rum nostrórum flammas extínguere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Beátus Lauréntius Christi martyr triúmphat coronátus in cælis: * Veníte adorémus Dóminum.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. ut supra. 513.

In primo Nocturno, Ant. Quo progréderis sine filio, pater? quo Sacérdos sancte sine minístro próperas?

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Antiphona. Quo progréderis sine filio, pater? quo Sacérdos sancte sine minístro próperas?

Antiphona. Noli me derelínquere, pater sancte; quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Antiphona. Noli me derelínquere, pater sancte; quia thesáuros tuos jam expéndi, quos tradidísti mihi.

Antiphona. Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

Antiph. Non ego te désero, fili, neque derelínquo: sed majóra tibi debéntur pro Christi fide certámina.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exáudi, Dómine.

℣. Jube domne benedícere.

Bñọ. Benedictióne perpétua.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me, a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuátus: de altitúdine ventris ínferi, & a lingua coinquináta, & a verbo mendácii, a rege iníquo, & a lingua injústa.

℟. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est, qui per signum Crucis cæcos illuminávit: * Et thesáuros Ecclésiæ dedit paupéribus.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et thesáuros. Bñọ. Unigénitus Dei fílius.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum,

num, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat, qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memorátus sum misericórdiæ tuæ, Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt: quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium. Exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecátus sum.

℟. Puer meus noli timére, quia ego tecum sum, dicit Dóminus: * Si transíeris per ignem, flamma non nocébit tibi, & odor ignis non erit in te.

℣. Liberábo te de manu pessimórum, & éruam te de manu fórtium. Si.

Bñō. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

INvocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Strinxérunt córporis mēbra pósita super cratículam: ministrántibus prunas insúltat Levíta Christi: * Beáte Lauréntí martyr Christi, intercéde pro nobis.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Beáte.

Glória Patri. Beáte.

In secundo Nocturno, Añā.

Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quǽritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.

Quóniam tu, Dómine, singu-

gu-

guláriter in spe * constituísti me.

Antiphona. Beátus Lauréntius orábat, dicens: Dómine Jesu Christe, Deus de Deo, miserére mihi servo tuo.

Antiphona. Dixit Románus ad Beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Antiph. Dixit Románus ad beátum Lauréntium: Vídeo ante te júvenem pulchérrimum, festína me baptizáre.

Antiph. Beátus Lauréntius dixit: Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.

Psalmus 8.

DOmine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.

Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiph. Beátus Lauréntius dixit: Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt.
℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.
℟. Corónam de lápide pretióso. Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Leónis Papæ.
In natali S. Laurentii, post initium.

Lectio iv.

Cum furor Gentílium potestátum in electíssima quæque Christi membra sævíret, ac præcípue eos, qui órdinis erant sacerdotális, impéteret, in Levítam Lauréntium, qui non solum ministério Sacramentorum, sed étiam dispensatióne Ecclesiásticæ substántiæ præeminébat, ímpius persecútor efférbuit, dúplicem sibi prædam de uníus viri comprehensióne promíttens: quem si fecísset sacræ pecúniæ traditórem, fáceret étiam veræ religiónis exórtem. Armátur ítaque gémina face homo pecúniæ cúpidus, & veritátis inimícus: avarítia, ut rápiat aurum; impietáte, ut áuferat Christum. Póstulat sibi ab immaculáto sacrárii præsule opes Ecclesiásticas, quibus avidíssimus inhiábat, inférri. Cui Levíta castíssimus, ubi eas repósitas habéret, osténdens, numerosíssimos sanctórum páuperum óbtulit greges, in quorum victu atque vestítu inamissíbiles condíderat facultátes, quæ tanto intégrius erant salvæ, quanto sánctius probabántur expénsæ.
℟. Quo progréderis sine fílio, pater? Quo Sacérdos sancte sine Diácono próperas? * Tu numquam sine minístro sacrifícium offérre consuéveras.
℣. Quid ergo in me displícuit paternitáti tuæ? Numquid degénerem me probásti? experíre utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem. Tu.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Fremit ergo prædo frustrátus, & in ódium religiónis, quæ talem divitiárum usum instituísset, ardéscens, direptiónem thesáuri potióris aggréditur, apud quem nullam denariórum substántiam reperís-

rísset: ut illud depósitum, quo sacrátius erat dives, auférret. Renuntiáre Christo Lauréntium jubet, & solidíssimam illam Levítici ánimi fortitúdinem diris parat urgére supplíciis: quorum ubi prima nil óbtinent, vehementióra succédunt. Láceros artus, & multa vérberum sectióne conscíssos, subjécto præcipit igne torréri: ut per cratem férream, quæ jam de fervóre contínuo vim in se habéret uréndi, conversórum altérna mutatióne membrórum, fieret cruciátus vehementior, & pœna prodúctior.

℟. Noli me derelínquere, pater sancte; quia thesáuros tuos jam expéndi: * Non ego te désero, fili, neque derelínquo; sed majóra tibi debéntur pro fide Christi certámina.

℣. Nos quasi senes leviόris pugnæ cursum recípimus: te autem quasi júvenem manet gloriósior de tyránno triúmphus: post tríduum me sequéris Sacerdótem Levíta. Non ego te.

℟. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

NIhil óbtines, nihil próficis, sæva crudélitas. Subtráhitur torméntis tuis matéria mortális, & Lauréntio in cælos abeúnte, tu déficis flammis tuis. Superári cháritas Christi flamma non pótuit, & ségnior fuit ignis, qui foris ussit, quam qui intus accéndit. Sævísti persecútor in Mártyrem: sævísti, & auxísti palmam, dum ággeras pœnam. Nam quid non ad victóris glóriam ingénium tuum répererit, quando in honórem transiérunt triúmphi étiam instruménta supplícii? Gaudeámus ígitur, dilectíssimi, gáudio spiritáli, & de felicíssimo ínclyti viri fine gloriémur in Dómino, qui est mirábilis in sanctis suis, in quibus nobis & præsídium constítuit, & exémplum: atque ita per univérsum mundum clarificávit glóriam suam, ut a solis ortu usque ad occásum, Leviticórum lúminum coruscánte fulgóre, quam clarificáta est Jerosólyma Stéphano, tam illústris fieret Roma Lauréntio.

℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit: Deum meum colo: illi soli sérvio: * Et ídeo non tímeo torménta tua.

℣. Mea nox obscúrum non habet, sed ómnia in luce claréscunt. Et ídeo.

Glória Patri. Et ídeo.

In tertio Nocturno, Ant. Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiph. Strinxérunt córporis membra pósita super cratículam: subjiciéntibus prunas insúltat Levíta Christi.

Antiphona. Igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Psalmus 16.

EXáudi, Dómine, justítiam meam: * inténde deprecatiónem meam.

Auribus pércipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo judícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitátes.

Probásti cor meum, & visitásti nocte: * igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pérfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestígia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me, Deus: * inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus déxteræ tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum, qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est supérbiam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * & sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exúrge, Dómine, prævení eum, & supplánta eum: * éripe ánimam meam ab ímpio, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine, a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de abscónditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis: * & dimisérunt relíquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia apparébo conspéctui tuo: * satiábor, cum apparúerit glória tua.

Antiph. Igne me examinásti, & non est invénta in

in me iníquitas.

Antiphona. Interrogátus te Dóminum conféssus sum; assátus grátias ago.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Antiph. Interrogátus te Dóminum conféssus sum; assátus grátias ago.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Tract. 51. in Joann. sub med.

IPse Dóminus Jesus erat granum mortificándum, & multiplicándum: mortificándum infidelitáte Judæórum, multiplicándum fide populórum. Jam vero exhórtans ad passiónis suæ sectánda vestígia, Qui amat, inquit, ánimam suam, perdet eam. Quod duóbus modis intélligi potest. Qui amat,

amat, perdet: idest, si amas, perdes. Si cupis vitam tenére in Christo, noli mortem timére pro Christo. Item álio modo; Qui amat ánimam suam, perdet eam: noli amáre, ne perdas: noli amáre in hac vita, ne perdas in ætérna vita.

℟. In cratícula te Deum non negávi: * Et ad ignem applicátus te Dóminum Jesum Christum conféssus sum. ℣. Probásti, Dómine, cor meum, & visitásti nocte. Et.

Bñо. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

HOc autem, quod postérius dixi, magis habére vidétur Evangélicus sensus: Séquitur enim: Et qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam. Ergo, quod supra dictum est, qui amat (subintellígitur in hoc mundo) ipse útique perdet; qui autem odit (útique in hoc mundo) in vitam ætérnam ipse custódit eam. Magna, & mira senténtia, quemádmodum sit hóminis in ánimam suam amor ut péreat, ódium ne péreat. Si male amáveris, tunc odísti: si bene óderis, tunc amásti. Felíces qui odérunt custodiéndo, ne perdant amándo!

℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum Jesum Christum, * Et thesáuros tibi osténdo, & vitam ætérnam promítto. ℣. Beátus Lauréntius Hippólyto dixit: Si credis in Dóminum Jesum Christum. Et. Glória Patri. Et thesáuros.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SEd vide ne tibi subrépat, ut teipsum velis interímere, sic intelligéndo, quod debes odísse in hoc mundo ánimam tuam. Hinc enim quidam malígni, atque pervérsi hómines, & in seipsis crudelióres, & sceleratióres homicídæ flammis se donant, aquis se præfócant, præcipítio se collídunt, & péreunt. Hoc Christus non dócuit; imo étiam diábolo præcipítium suggerénti respóndit, Redi retro sátanas; scriptum est: Non tentábis Dóminum Deum tuum. Petro autem dixit, signíficans qua morte clarificatúrus erat Deum: Cum esses júnior, cingébas te, & ambulábas quo volébas: cum autem senúeris, alter te cinget, & feret, quo tu non vis. Ubi satis expréssit, non a seipso, sed ab álio debére occídi, qui vestígia séquitur Christi. Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES & per Horas, Aña.

LAuréntius ingréssus est martyr, & conféssus est nomen Dómini Jesu Christi. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Aña. Lauréntius bonũ opus operátus est, qui per signum Crucis cæcos illuminávit.

Aña. Adhæsit ánima mea

post

post te, quia caro mea igne cremáta est pro te, Deus meus.

Antiphona. Misit Dóminus Angelum suum, & liberávit me de médio ignis, & non sum æstuátus.

Antiph. Beátus Lauréntius orábat, dicens: Grátias tibi ago, Dómine; quia jánuas tuas íngredi mérui.

Capitulum. 2. Cor. 9.

FRatres: Qui parce séminat, parce & metet; & qui séminat in benedictiónibus, de benedictiónibus & metet.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Ad Benedictus, Antiphona. In cratícula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, & visitásti nocte: igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Lauréntius.

Capitul. Fratres: Qui parce séminat. ut supra.

℟. breve. Glória & honóre, * Coronásti eum, Dómine. Glória & honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti.

Glória Patri. Glória.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus.

℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona. Adhæsit ánima mea.

Capitulum. 2. Cor. 9.

UNusquísque prout destinávit in corde suo, non ex tristítia, aut ex necessitáte: hílarem enim datórem díligit Deus.

℟. breve. Posuísti, Dómine, * super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso. Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, & magnum decórē impones super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Beátus Lauréntius.

Ca-

Capitulum. 2.Cor.9.

POtens est autem Deus omnem grátiam abundáre fácere in vobis: ut in ómnibus semper omnem sufficiéntiam habéntes, abundétis in omne opus bonum, sicut scriptum est: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℟. brev. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna.

℣. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum. In.

Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In secundis Vesperis, Aña. Lauréntius ingressus est martyr. cum reliq. de Laud. 522. Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalm. Crédidi propter quod. 120. Capitul. Fratres: Qui parce séminat. ut supra. 513. Hymnus. Deus tuórum mílitum. ut supra. 513.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est.

℟. Qui per signum Crucis cæcos illuminávit.

Ad Magnificat, Antiphona. Beátus Lauréntius dum in cratícula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: Asśátum est jam, versa, & mandúca; nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cæléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

Oratio. Da nobis, quæsumus. ut supra. 523.

Deinde fit comm. SS. Tibúrtii & Susannæ mart. Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

SAnctórum mártyrũ tuórum Tibúrtii & Susánnæ nos, Dómine, fóveant continuáta præsídia: quia non désinis propítius intuéri, quos tálibus auxíliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

DIE XI. AUGUSTI.

Secunda die infra Octavam S. Laurentii.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.

Sermone 30. de Sanctis.

Lectio iv.

BEatíssimi Lauréntii mártyris, cujus natálem hódie celebrámus, passiónem nosse vos credo, & quanta in persecutióne pertúlerit, dilectiónem vestram scire posse non dúbito. Tanta enim ejus martyrii glória éxtitit, ut passióne sua mundum illumináverit univérsum. Illuminávit mundum plane Lauréntius eo lúmine, quo ipse accénsus est, & flammis, quas ipse pér-

pértulit, ómnium Christianórum corda calefécit.

℟. Quo progréderis. 518.

Lectio v.

QUis nolit ad horam uri Lauréntii igne, ut æternum gehénnæ non patiátur incéndium? Beáti ígitur Lauréntii exémplo provocámur ad martyrium, & accéndimur ad fidem, incaléscimus ad devotiónem: & si in nobis persecutóris flamma deest, fidei tamen flamma non deest. Non ardémus quidem córpore pro Christo, sed ardémus afféctu. Non súbjicit mihi persecútor ignem: sed súbjicit mihi desidérium Salvatóris.

℟. Noli me, 519.

Lectio vi.

ESse autem Salvatóris ignem, légimus in Evangélio, dicénte eódem Dómino: Nescítis quia veni ignem míttere in terram, & quid volo, nisi ut accendátur? Quo igne succénsi illi duo discípuli dixérunt: Nonne cor nostrum ardens erat in nobis, dum loquerétur in via, & aperíret nobis Scriptúras? Hoc ígitur igne beátus Lauréntius accénsus, flammárum non sentit incéndium: & dum Christi ardet desidério, persecutóris pœnam non sentit.

℟. Beátus Lauréntius. 519.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homil. S. Augustíni Epis.

Ex Tract. 51. in Joannem.

CUm ergo causæ articulus vénerit, ut hæc condítio proponátur, aut faciéndum esse contra Dei præcéptum, aut ex hac vita emigrándum: quorum duórum homo si cogátur álterum elígere, comminánte mortem persecutóre, ibi éligat Deo dilécto émori, quam offénso vívere. Ibi óderit in hoc mundo ánimam suam, ut in vitam ætérnam custódiat eam. Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quid est, me sequátur, nisi me imitétur? Christus enim pro nobis passus est, ait Apóstolus Petrus, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus.

℟. In cratícula. 522.

Lectio viii.

ECce quod dictum est: Si quis mihi minístrat, me sequátur. Quo fructu? qua mercéde? quo præmio? Et ubi sum, inquit, ego, illic & miníster meus erit. Gratis amétur, ut óperis, quo ministrátur illi, prétium sit esse cum illo. Ubi enim bene erit sine illo, aut quando esse male póte-

terit cum illo? Audi evidéntius: Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus. Quo honóre, nisi ut sit cum Filio ejus? Quod enim supérius ait: Ubi ego sum, illic & minister meus erit; hoc intellígitur exposuisse, cum dicit: Honorificábit eum Pater meus. Nam quem majórem honórem accípere póterit adoptátus, quam ut sit ubi est únicus, non æquális factus divinitáti, sed consociátus æternitáti?

℟. O Hippólyte. 522.

Pro sanctis martyr. Tiburtio & Susanna.

Lectio ix.

TIbúrtius Chromátii Præfécti Urbis filius, sancti Sebastiáni ópera Christiánus, cum ob eam causam ad Fabiánum júdicem addúctus esset, múltaque apud illum de Christi fide prædicáret; excandéscens judex paviméntum candéntibus carbónibus sterni jubet; mox, Tibúrti, inquit, vel diis nostris sacrífices opórtet, vel per istos carbónes nudis pédibus tibi incedéndum est. At ille Crucis signo se múniens, fidentérque ámbulans in pruna: Disce, inquit, ex hoc solum esse Deum, quem Christiáni colunt: prunæ enim mihi flores vidéntur. Quod cum mágicis ártibus tribuerétur, extra Urbem ductus Tibúrtius, ac via Lavicána tértio ab Urbe lápide gládio percússus, ibi a Christiánis sepelítur. Quo die Susánna virgo nobilíssima, quod Galérii Maximiáni, filii Diocletiáni Imperatóris, conjúgium recusáret, ut quæ virginitátem Deo vóverat; post multa tormentórum génera, quibus várie tentátum est sanctum vírginis propósitum, domi suæ jussu Imperatóris gládio percússa, ad duplex virginitátis & martyrii præmium migrávit in cælum. Te Deum laudámus. 15.

In Laud. fit comm. SS. Tiburtii & Susannæ mart., Añ. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Sanctórum. 524.

Vesperæ de S. Clara cum commem. Oct. S. Laurentii.

DIE XII. AUGUSTI.

In festo S. Claræ Virginis. Duplex.

Omnia de Communi Virginum, exceptis iis, quæ infra notantur.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ Claræ vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Et fit commemoratio Octavæ S. Laurentii, Antiphona. Beátus Lauréntius dum in cra-

craticula superpósitus urerétur, ad impiíssimum tyránnum dixit: Assátum est jam, versa, & mandúca; nam facultátes Ecclésiæ, quas requíris, in cæléstes thesáuros manus páuperum deportavérunt.

℣. Levíta Lauréntius bonum opus operátus est.

℟. Qui per signum Crucis cæcos illuminávit.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extínguere, qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

CLara, nóbilis virgo, Assísii nata in Umbria, sanctum Francíscum concívem suum imitáta, cuncta sua bona in eleemósynas, & páuperum subsídia distríbuit, & convértit. De sæculi strépitu fúgiens; in campéstrem declinávit Ecclésiam, ibíque ab eódem beáto Francísco recépta tonsúra, consanguíneis ipsam redúcere conántibus fórtiter réstitit. Et dénique ad Ecclésiam sancti Damiáni fuit per eúndem addúcta, ubi ei Dóminus plures sócias aggregávit, & sic ipsa sacrárum Sorórum Collégium instítuit, quarum régimen nímia sancti Francísci devícta importunitáte recépit. Suum monastérium solícite, ac prudénter in timóre Dómini, ac plena Ordinis observántia annis quadragínta duóbus mirabíliter gubernávit: ejus enim vita erat áliis erudítio, & doctrína, unde céteræ vivéndi régulam didicérunt.

℟. Propter veritátē. lxxxviii.

Lectio v.

UT carne depréssa, spíritu convalésceret, nudam humum, & intérdum sarménta pro lecto habébat, & pro pulvinári sub cápite durum lignum. Una túnica cum mantéllo de vili & híspido panno utebátur; áspero cilício nonnúmquam adhíbito juxta carnem. Tanta se frænábat abstinéntia, ut longo témpore, tribus in hebdómada diébus nihil pénitus pro sui córporis aliménto gustáverit, réliquis autem diébus tali se cibórum parvitáte restríngens, ut áliæ, quómodo subsístere póterat, mirsavéntur. Binas quotánnis (ántequam ægrotáret) quadragésimas solo pane & aqua reféćta jejunábat. Vigíliis ínsuper, & oratiónibus assídue dédita, in his præcípue dies noctésque expendébat. Diútinis perpléxa languóribus, cum ad exercítium corporále non posset súrgere per se ipsam, Sorórum suffrágio levabátur, & fulciméntis ad tergum appósitis, laborábat própriis má-

mánibus, ne in suis étiam esset infirmitátibus otiósa. Amátrix præcípua paupertátis, ab ea pro nulla unquam necessitáte discéssit, & possessiónes pro Sorórum sustentatióne a Gregório nono oblátas constantíssime recusávit.

℟. Dilexísti justítiã.lxxxviii.

Lectio vi.

MUltis & váriis miráculis virtus suæ sanctitátis effúlsit. Cuídam de Sororibus sui monastérii loquélam restítuit expedítam; álteri aurem surdam apéruit, laborántem febre, tuméntem hydrópisi, plagátam fistula: aliásque áliis oppréssas languóribus liberávit. Fratrem de Ordine Minórum ab insániæ passióne sanávit. Cum óleum in monastério totáliter defecísset, Clara accépit úrceum, atque lavit, & invéntus est óleo, beneficio divínæ largitátis, implétus. Uníus panis medietátem ádeo multiplicávit, ut Sorόribus quinquagínta suffécerit. Saracénis Assísium obsidéntibus, & Claræ monastérium invádere conántibus, ægra se ad portam afférri vóluit, unáque vas, in quo sanctíssimum Eucharístiæ Sacraméntum erat inclúsum, ibíque orávit: Ne tradas, Dómine, béstiis ánimas confiténtes tibi, & custódi fámulas tuas, quas pretióso sánguine redemísti. In cujus oratióne ea vox audíta est: Ego vos semper custódiam. Saracéni autem partim se fugæ mandárunt: partim qui murum ascénderant, capti óculis, præcípites cecidérunt. Ipsa dénique virgo, cum in extrémis ágeret, a cándido beatárum Vírginum cœtu (inter quas una eminéntior, ac fulgídior apparébat) visitáta, ac sacra Eucharístia sumpta, & peccatórum indulgéntia ab Innocéntio quarto ditáta; prídie Idus Augústi ánimam Deo réddidit. Post óbitum vero quamplúrimis Alexánder quartus miráculis resplendéntem inter Sanctas Vírgines rétulit.

℟. Afferéntur Regi. lxxxix.

In tertio Noct. Homil. S. Gregorii Papæ in Evangel. Símile erit regnum cælórum decem Virgínibus. de Communi Virginum. xci.

In Laudibus fit commem. Octavæ S. Laurentii, Aña. In cratícula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus te Christum conféssus sum; probásti cor meum, & visitásti nocte: igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio. Da nobis, quæsumus. ut supra. 523.

In ii. Vesp. fit comm. Oct. S. Laurentii, Ana. Beátus Lauréntius. Oratio. Da nobis,

quæ-

quæsumus. ut supra. 527.
Deinde SS. Hippolyti & Cassiani mart. Aña Istórum. ℣. Lætámini. xxxiv.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beatórum mártyrum tuórum Hippólyti & Cassiáni veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

DIE XIII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam S. Laurentii.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 4. c. 41. in med.

Lectio iv.

NOn prætereámus sanctum Lauréntium, qui cum vidéret Syxtum Epíscopum suum ad martyrium duci, flere cœpit non passiónem illíus, sed suam remansiónem. Itaque his verbis appelláre cœpit: Quo progréderis sine filio, pater? Quo Sacérdos sancte sine diácono próperas? Numquam sacrificium sine minístro offérre consuéveras. Quid in me ergo displícuit, pater? Num degénerem me probásti? Experíre certe utrum idóneum minístrum elégeris, cui commisísti Domínici sánguinis dispensatiónem, cui consummandórum consórtium sacramentórum, huic consórtium tui sánguinis negas? ℟. Quo progréderis. 518.

Lib. 2. c. 28. post med.

Lectio v.

A Quo cum quæreréntur thesáuri Ecclésiæ, promísit se demonstratúrum. Sequénti die páuperes duxit: interrogátus, ubi essent thesáuri, quos promíserat, osténdit páuperes, dicens: Hi sunt thesáuri Ecclésiæ. Et vere thesáuri, in quibus Christus est, in quibus Christi fides est. Dénique Apóstolus ait: Habémus thesáurum in vasis fictílibus. Quos melióres thesáuros habet Christus, quam eos, in quibus se esse dixit? Sic enim scriptum est: Esurívi, & dedístis mihi manducáre: sitívi, & dedístis mihi bíbere: hospes eram, & collegístis me. Et infra: Quod enim uni horum fecístis, mihi fecístis. Hos thesáuros demonstrávit Lauréntius, & vicit, quod eos nec persecútor pótuit auférre. ℟. Noli me. 519.

Lectio vi.

NUmquid dictum est sancto Lauréntio: Non debuísti erogáre thesáuros Ecclésiæ, vasa Sacramentórum véndere? Opus est, ut quis fide sincéra & perspicáci providéntia munus hoc ímpleat. Sane si in sua quis derívat emoluménta, crimen est: sin vero paupéribus érogat, captívum rédimit, misericórdia est. Nemo enim potest dícere, cur pauper vivit? Nemo po-

potest queri, quia captívi redémpti sunt. Nemo potest accusáre, quia templum Dei ædificátum est. Nemo potest indignári, quia humándis fidélium relíquiis spátia laxáta sunt; nemo potest dolére, quia in sepultúris Christianórum réquies defunctórum est. In his tribus genéribus vasa Ecclésiæ étiam initiáta confríngere, confláre, véndere licet.

℟. Beátus Lauréntius. 519.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Tract. 51. in Joannem.

MInister est Christi usque ad illud opus magnæ charitátis, quod est ánimam suam pro frátribus pónere, hoc est enim & pro Christo pónere: quia & hoc propter sua membra dictúrus est: Cum pro istis fecístis, pro me fecístis. De tali quippe ópere étiam se minístrum fácere, & appelláre dignátus est, ubi ait: Sicut Filius hóminis non venit ministrári, sed ministráre, & ánimam suam pónere pro multis. Hinc est ergo unusquísque miníster Christi, unde est miníster & Christus. Sic, ministránte Christo, honorificábit Pater ejus honóre illo magno, ut sit cum Fílio ejus, nec umquam defíciat felícitas ejus.

℟. In cratícula te Deum non negávi. 522.

Lectio viii.

CUm ergo audítis, fratres, Dóminum dicéntem: Ubi ego sum, illic & miníster meus erit: nolíte tantúmmodo bonos Epíscopos, & cléricos cogitáre; étiam vos pro módulo vestro ministráte Christo, bene vivéndo, eleemósynas faciéndo, nomen doctrinámque ejus, quibus potuéritis, prædicándo: ut unusquísque étiam paterfamílias hoc nómine agnóscat patérnum afféctum suæ famíliæ se debére. Pro Christo, & pro vita ætérna suos omnes admóneat, dóceat, hortétur, corrípiat, impéndat benevoléntiam, exérceat disciplínam: ita in domo sua Ecclesiásticum & quodámmodo Episcopále implébit officium, minístrans Christo, ut in ætérnum sit cum ipso.

℟. O Hippólyte. 522.

Pro SS. Mart. Hippolyto & Cassiano.

Lectio ix.

HIppólytus a sancto Lauréntio baptizátus, domi

mi suæ, dum Eucharístiam súmeret, comprehénsus, & ad Valeriánum Imperatórem addúctus, ab eo de suæ religiónis professióne interrogátus líbere se Christiánum proféssus est. Quámobrem fústibus cæditur: quibus in verbéribus cum ejus fides constántior inveniétur, munéribus & honórum promíssis tentátur. Quæ cum ómnia frustra dicecéntur, Præfécto occidéndus tráditur. Qui domum Hippólyti véniens, ut ejus facultátes publicáret, totam famíliam Christiánam esse cognóscit: atque iis a Christiána fide frustra detérritis, primum plumbátis cæsa Concórdia, Hippólyti nutríce, quæ céteros confirmábat, réliquos extra Portam Tiburtínam occídi jubet. Hippólytus indómitis equis raptátus per loca tríbulis & cárduis cónsita, laceráto córpore spíritum Deo réddidit, unáque cum réliquis a Justíno Presbytero ad agrum Veránum sepúltus est. Eádem die, ad forum Syllæ, crudelíssimo supplício affféctus est Cassiánus martyr: qui vinctis post terga mánibus, puerórum, quos erudiébat, férreis stylis configéndus, excarnificandúsque tráditur. Quorum quanto erat infirmior vis, tanto ejus pœna martyrii grávior, ac diutúrnior, pálmaque illústrior. Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. SS. Hippolyti, & Cassiani, Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Da, quæsumus. 529.

Et in Vesp. fit commem. S. Eusebii Conf. Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.

℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Eusébii Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius: ut cujus natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

DIE XIV. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam S. Laurentii.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi. Homil. 1. de S. Laurentio.

Lectio iv.

Sanctum est, fratres, ac Deo plácitum, ut natálem beáti Lauréntii præcípua devotióne venerémur: cujus radiántibus flammis victrix in hunc quoque diem toto orbe Christi corúscat Ecclésia. Qui cum in sede gloriosíssimi Patriárchæ Diaconátus fungerétur of-

ficio: puritáte innocéntis vitæ, fortissimæque mortis triúmpho, Apostólico se consórtio copulávit. Nec immérito eum Apostolórum súpparem prædicámus, cui & cástitas ánimi Levíticum ministérium dedit, & plenitúdo fidei martyrii cóntulit dignitátem.

℟. Quo progréderis. 518.

Lectio v.

QUem venerábilis Syxtus Románæ urbis Antístes, cum impietátem sæviéntis mundi per torménta superáret, & regnis esset cæléstibus jam vicínus, viderétque eum patérna de morte tristíssimum, ita illum spíritu præsciéntiæ compellásse narrátur: Noli, fili, mœstus esse: post tríduum me sequéris. Unde appáret, charíssimi, beátum Lauréntium non de sacerdótis sui victória habuísse tristítiam, sed doluísse, quia non étiam ipse mundum cum suo páriter sacerdóte vincébat. Noli, inquit, fili mœstus esse: post tríduum me sequéris. Hoc est, Noli tristis esse, velut apud sæculum derelíctus: nam nec te fides, vítaque tua tali morte privábit.

℟. Noli me. 519.

Lectio vi.

ERgo ut cómperit ore sacerdótis & mártyris, se quoque omnímodis assuméndum, congregátis ínopum turbis, Ecclesiásticum censum religiósa liberalitáte divísit. Quam profúndum spirituális viri, & quam cæléste consílium! ut & egénis consúleret, & multitúdine consuménte quæ déderat, inveníri non possit quod ráperet persecútor: illam nimírum secútus senténtiam: Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in ætérnum.

℟. Beátus Lauréntius. 519.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram, mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homil. S. Joánnis Chrysóst.

Hom. 65. in Joann. post med.

TAlem, de resurrectióne dísputans, ratiónem Paulus étiam áttulit. Quam ígitur habébunt excusatiónem, qui resurrectiónem non credunt, cum in semínibus, & in plantis quotídie hoc videámus, ac étiam in nostro génere? Primum enim corrúmpi semen opórtet, inde fieri generatiónem. Omníno autem, cum Deus áliquid facit, nulla opus est ratióne. Quómodo nos ex níhilo fecit? Hoc ad Christiános dico, qui se dicunt crédere Scriptúris.

℟. In cratícula. 522.

Lectio viii.

EGo autem & áliud dicam ex humánis ratióni-

nibus. Alii malítiam, álii virtútem sectántur: sed malítiæ sectatórum multi felíciter in últimam pervenérunt senectútem, virtútis autem contra. Quómodo ergo pro méritis unusquísque accípiet? quando? Certe, inquiunt, sed córpora non resúrgent. Nonne áudiunt Paulum dicéntem: Opórtet autem corruptíbile hoc indúere incorruptiónē? Neque ánimam intélligit, quippe quæ non corrúmpitur: & resurréctio de mórtuo dícitur: Cécidit autem corpus.

℞. O Hippólyte. 522.

Pro Vigilia Assumptionis.

Bño. Per Evangélica dicta.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio ix. Cap. 11.

IN illo témpore: Loquénte Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam múlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit! Et réliqua.

Homil. S. Augustíni Episc. Tract. 10. in Joann. post init.

BEáta virgo María, quia fecit voluntátem Patris. Hoc in ea magnificávit Dóminus, quia fecit voluntátem Patris, non quia caro génuit carnem. Inténdat cáritas vestra. Proptérea cum Dóminus in turba admirábilis viderétur, fáciens signa & prodígia, & osténdens quid latéret in carne, admirátæ quædam ánimæ dixérunt: Felix venter, qui te portávit! Et ille: Imo felíces, qui áudiunt verbum Dei, & custódiunt illud. Hoc est dícere: Et mater mea, quam appellátis felícem, inde felix, quia verbum Dei custódit: non quia in illa Verbum caro factum est, & habitávit in nobis: sed quia custódit ipsum Verbum Dei, per quod facta est, & quod in illa caro factum est.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commemoratio Vigiliæ, Antiphona, & ℣. de Feria occurrente, ut in Psalterio. Oratio.

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus, ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse festivitáti.

Deinde fit comm. S. Eusebii Confessoris, Antiph. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dómini tui.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui nos. ut supra. 531.

Vesperæ de Assumptione B. Mariæ Virginis.

DIE XV. AUGUSTI.

IN ASSUMPTIONE B. MARIÆ VIRGINIS.

Duplex primæ Classis.

Ad Vesperas. Antiphona. Assúmpta est María. cum reliq. de Laud. 543. Psalmi de B. Maria Virg. ut in ejus Officio parvo. cxxxvii.

Capitulum. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Ad Magnificat, Aña. Virgo prudentíssima, quo progréderis, quasi auróra valde rútilans? filia Sion tota formósa, & suávis es, pulchra ut luna, elécta ut sol.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit.

Et non fit commemoratio S. Laurentii in utrisque Vesperis, nec in Laudibus.

Ad Completorium, & per Horas, in fine Hymn. dicitur. Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. Et sic dicitur per totam Oct.

Ad Matutinum, Invitator. Veníte, adorémus Regem regum, * Cujus hódie ad æthéreum Virgo mater assúmpta est cælum.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hy-

Hymnus.

Uem, terra, pontus, sidera
sunt, adórant, prædicant,
nam regéntem máchinā,
ustrum Mariæ bájulat.
i luna, sol, & ómnia
sérviunt per témpora;
fúsa cæli grátia,
tant puéllæ víscera.
íta Mater, múnere
us, supérnus Artifex
ndum pugíllo cóntinens,
itris sub arca clausus est.
íta cæli núntio,
cúnda sancto Spíritu,
iderátus Géntibus
us per alvum fusus est.
, tibi sit glória,
natus es de Vírgine,
n Patre & almo Spíritu,
empitérna sæcula. Amen.
primo Nocturno, Aña.
ltáta est sancta Dei Gé-
ix super choros Ange-
m ad cæléstia regna.

Psalmus 8.

Omine Dóminus no-
ster, * quam admirá-
est nomen tuum in
érsa terra!
óniam eleváta est magni-
ntia tua * super cælos.
ore infántium, & lacten-
n perfecísti laudem pro-
inimícos tuos * ut dé-
as inimícum, & ultórem.
óniam vidébo cælos tuos,
ra digitórum tuórum:
inam & stellas, quæ tu
lásti.
d est homo quod memor
jus? * aut filius hómi-
quóniam vísitas eum?
nuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória & ho-
nóre coronásti eum: * &
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus
ejus, * oves, & boves univér-
sas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.
Dómine Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra!
Aña. Exaltáta est sancta Dei
Génitrix super choros An-
gelórum ad cæléstia regna.
Aña. Paradísi portæ per te
nobis apértæ sunt, quæ hó-
die gloriósa cum Angelis
triúmphas.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam
Dei, * & ópera má-
nuum ejus annúntiat fir-
maméntum.
Dies diéi erúctat verbum, *
& nox nocti índicat scién-
tiam.
Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit so-
nus eórum: * & in fines
orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * & ipse tam-
quam sponsus procédens de
thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad cur-
réndam viam, * a summo
cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus: * nec est, qui
se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta,

convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Paradísi portæ per te nobis apértæ sunt, quæ hódie gloriósa cum Angelis triúmphas.
Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.
Pater noster.
Absolut. Exáudi, Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñd. Benedictióne perpétua.
Incípiunt Cántica Canticórum.

Lectio i. Cap. 1.

OSculétur me ósculo oris sui, quia melióra sunt übe-

ubera tua vino, fragrántia unguéntis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ídeo adolescéntulæ dilexérunt te. Trahe me: post te curré-mus in odórem unguentó-rum tuórum. Introdúxit me Rex in cellária sua: exultábimus & lætábimur in te, mémores úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

℟. Vidi speciósam sicut colúmbam ascendéntem désuper rivos aquárum: cujus inæstimábilis odor erat nimis in vestiméntis ejus: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum & lília convállium.

℣. Quæ est ista, quæ ascéndit per desértum sicut vírgula fumi, ex aromátibus myrrhæ & thuris? Et sicut.

Benedictio. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in víneis: víneam meam non custodívi. Indica mihi quem díligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in merídie, ne vagári incípiam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te, o pulchérrima inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum, & pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Pharaónis assimilávi te, amíca mea. Pulchræ sunt genæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

℟. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, & sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris.

℣. Et sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans. Dedi.

Bñe. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Murénulas áureas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in víneis Engáddi. Ecce tu pulchra es, amíca mea, ecce tu pulchra es: óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es, dilécte mi, & decórus. Léctulus noster flóridus, tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

℟. Quæ est ista, quæ procéssit sicut sol, & formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, & beátam dixérunt, & regínæ laudavérunt eam.

℣. Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Vidérunt.

Gló-

Glória Patri. Vidérunt.

In secundo Nocturno, Aña. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis:* proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum * potentíssime.

Spécie tua, & pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, & regna.

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent,* in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regina a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui* in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Antiph. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna.

Antiphona. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

So-

onuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórū:* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
lúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
eus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit am Deus mane dilúculo.
onturbátæ sunt Gentes, & nclináta sunt regna: * dedit ocem suam, mota est terra.
óminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
eníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia uper terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
rcum cónteret, & confrínet arma: * & scuta combúret igni.
acáte, & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exltábor in Géntibus, & exltábor in terra.
óminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
ña. Adjuvábit eam Deus ultu suo, Deus in médio jus non commovébitur.
ntiph. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio st in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

F Undaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super mnia tabernácula Jacob.
lorióśa dicta sunt de te: * ívitas Dei.
Memor ero Rahab, & Babylónis: * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus.
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Aña. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei Génitrix.
℣. Assúmpta est María in cælum, gaudent Angeli.
℟. Laudántes benedícunt Dóminum.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Joánnis Damascéni. Orat. 2. de Dormitione B. M. post init. Lectio iv.

HOdie sacra & animáta arca Dei vivéntis, quæ suum in útero concépit Creatórem, requiéscit in templo Dómini, quod nullis est exstrúctum mánibus: & David exúltat ejus parens, & cum eo choros ducunt Angeli, célebrant Archángeli, Virtútes gloríficant, Principátus exúltant, Potestátes collætántur, gaudent Dominatiónes, Throni festum diem agunt, laudant Chérubim, glóriam ejus prædicant Séraphim. Hódie Eden, novi Adam paradísum súscipit

pit animátum, in quo sołúta est condemnátio, in quo plantátum est lignum vitæ, in quo opérta fuit nostra núditas.

℟. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filiæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: Unguéntum effúsum nomen tuum.

℣. Astitit Regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

HOdie virgo immaculáta, quæ nullis terrénis inquináta est affétibus, sed cæléstibus educáta cogitatiónibus, non in terram revérsa est; sed, cum esset animátum cælum, in cæléstibus tabernáculis collocátur. Ex qua enim ómnibus vera vita manávit, quómodo illa mortem gustáret? Sed cedit legi latæ ab eo, quem génuit; & ut filia véteris Adam, véterem senténtiam súbiit: (nam & ejus Fílius, qui est vita ipsa, eam non recusávit): ut autem Dei vivéntis mater, ad illum ipsum digne assúmitur.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

HEva, quæ serpéntis suggestióni assénsum præbuit, partus dolóre, & mortis senténtia damnátur, & in inferórum collocátur penetrálibus. Hanc autem vere beátam, quæ Dei verbo aures præstitit, & Spíritus sancti operatióne repléta est, atque ad Archángeli spiritálem salutatiónem sine voluptáte, & viríli consórtio, Dei Fílium concépit, & sine dolóre áliquo péperit, ac totam se Deo consecrávit, quonam modo mors devoráret? quómodo ínferi suscíperent? quómodo corrúptio invádere corpus illud, in quo vita suscépta est? Huic recta, plana, & fácilis ad cælum paráta est via. Si enim, Ubi ego sum, illic & miníster meus erit, inquit vita, & véritas Christus; quómodo non pótius mater cum ipso erit?

℟. Beáta es, virgo María, quæ Dóminum portásti Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, & in ætérnum pérmanes virgo.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.

Glória Patri. Genuísti.

In tertio Nocturno, Aña. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Can-

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.
Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.
Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.
Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.
Ant. Gaude María Virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.
℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacrata: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memó-

móriæ sanctificatiónis ejus.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ: * & veritátis suæ dómui Israel.

Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus: orbis terrárum, & qui hábitant in eo

Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.

Antiphona. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.

℣. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum.

℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñ. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum, & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc. Ser. 27. de Verbis Domini, t. 10.

SAnctum Evangéliũ cum legerétur, audívimus, a fémina religiósa suscéptum esse Dóminum hospítio: éaque Marta vocabátur. Et cum esset ipsa occupáta in cura ministrándi, soror ejus María sedébat ad pedes Dómini, & audiébat verbum ejus. Laborábat illa, vacábat ista. Illa erogábat, hæc implebátur. Verúmtamen Martha labórans multum in illa occupatióne & negótio ministrándi, interpellávit Dóminum: & de soróre sua conquésta est, quod eam laborántem non adjuváret.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis, ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo. Proptérea.

Bñ. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

La-

Lectio viii.

Dominus autem pro María respóndit Marthæ: ipse ejus factus est advocatus, qui judex fuerat interpellátus. Martha, inquit, ca multa es occupáta, ando unum est necessá m. María melióre̲m partem elégit, quæ non aufeur ab ea. Audívimus enim nterpellatiónem interpeltis, & senténtiam júdi. Quæ senténtia interpelti respóndit, suscéptam éndit. Erat enim María énta dulcédini verbi Dómi. Inténta erat Martha, ómodo pásceret Dómin: inténta María, quódo pascerétur a Dómi. A Martha convívium mino parabátur, in cuconvívio María jam judabátur.

Beáta es virgo María, génitrix, quæ credidíDómino: perfécta sunt te, quæ dicta sunt tibi: exaltáta es super cho Angelórum: * Intercé pro nobis ad Dóminum m nostrum.

Ave María, grátia ple Dóminus tecum. Intercéde.

ria Patri. Intercéde.

adictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Um ergo María suáviter audíret verbum dulmum, & corde intentís pascerétur, interpellá Dómino a soróre sua, modo putámus eam timuísse, ne díceret ei Dóminus: Surge, & ádjuva sorórem tuam? Mira enim suavitáte tenebátur: quæ profécto major est mentis, quam ventris. Excusáta est, sedit secúrior. Quómodo autem excusáta? Attendámus, inspiciámus, perscrutémur quod póssumus, ut pascámur & nos.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

ASsúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Antiphona. María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Antiphona. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. Benedícta filia tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

Aña. Pulchra es, & decóra, filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,

Qui

Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis abstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fulgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.
Ad Benedictus, Antiphona. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Oratio.
Famulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Fílii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit & regnat.
Ad Primam, Antiphona. Asúmpta est.
℟. br. Christe, Fili Dei vivi.
℣. Qui natus es de María Vírgine.
Ad Tertiam, Antiphona. María virgo.
Capitulum. In ómnibus réquiem. ut supra. 543.
℟. br. Exaltáta est, * Sancta Dei génitrix. Exaltáta.
℣. Super choros Angelórum ad cæléstia regna. Sancta.
Glória Patri. Exaltáta.
℣. Asúmpta est María in cælum, gaudent Angeli.
℟. Laudántes benedícunt Dóminum.
Ad Sextam, Antiphona. In odórem.
Capitulum. Eccli. 24.
Et sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. brev. Asúmpta est María in cælum, * Gaudent Angeli. Asúmpta.
℣. Laudántes benedícunt Dóminum. Gaudent.
Glória Patri. Asúmpta.
℣. María virgo asúmpta est ad æthéreum thálamum.
℟. In quo Rex regum stelláto sedet sólio.
Ad Nonam, Antiphona. Pulchra es.
Capitulum. Eccli. 24.
In platéis sicut cinnamómum & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.
℟. breve. María virgo asúmpta est, * Ad æthéreum thálamum. María.
℣. In quo Rex regum stelláto sedet sólio. Ad æthéreum.
Glória Patri. María.
℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta.
℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

secundis Vesperis Aña. Assúmpta est María. cum
quis de Laudibus 543.
almi, Capitul. & Hymnus.
supra in i. Vesp. 534.
Exaltáta est sancta Dei
nitrix.
Super choros Angeló-
n ad cæléstia regna.
Magnificat, Antiphona.
die María virgo cælos a-
ndit: gaudéte, quia cum
risto regnat in ætérnum.
atio. Famulórum tuó-
n. ut supra. 544.
inde fit commem. de se-
nti Festo S. Hyacinthi.
Notandum, quod si Do-
nica infra Oct. Assumptio-
(in qua agitur de Festo
oachim) inciderit in diem
hujus Mensis, tunc in ii.
p. Assumptionis fit com-
n. Festi S. Joachim & Do-
nicæ occurr. tantum. In
udibus diei festi S. Joachim
comm. Dominicæ, Oct.
umpt., ac S. Laurentii.
ii. autem Vesp. fit com-
n. de die Oct. S. Lauren-
cum Aña. & ℣. ex i.
peris Festi, & Oratio.
cita, Dómine. ut infra,
de Dominic., postea Oct.
umptionis. Festum vero
Hyacinthi transfertur in
m diem.
autem in die xvii. fue-
Dominica, tunc Festum
oachim transferatur in
Fer. ii. quia agendum erit
ie Oct. S. Laurentii, cum
m. Dominicæ, & Octav.
umptionis in i. Vesp. &
dib. In ii. Vesp. omnia di-
om. Pars Æstiva.
cuntur de S. Joachim cum
comm. diei Oct. S. Laurentii,
Domin. occur., Oct. Assumpt.
ac S. Agapiti mart.
Si vero in die xx., tunc
(translato Festo S. Bernardi)
agendum erit de Festo S.
Joachim, ut ponitur infra.
Si tandem contigerit in diem
xxii, Offic. tunc fit de die Oct.
Assumpt. cum comm. Dom.:
Fest. vero S. Joachim tran-
sfertur ad i. diem non im-
peditam.

DOMINICA

Infra Octavam Assumptionis B. Virg. Mariæ.

Fit de Festo S. Joachim Confess. Patris ejusdem B. V. Mariæ. Duplex majus.

Omnia de Comm. Conf. non Pontificis, præter sequentia.
In Hymn. Iste Conféssor. dicatur: Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.
℣. Potens in terra erit semen ejus.
℟. Generátio rectórum benedicétur.
Ad Magnificat, Antiphona. Laudémus virum glorióśum in generatióne sua, quia benedictiónem ómnium Géntium dedit illi Dóminus: & testaméntum suum confirmávit super caput ejus.

Oratio.

Deus, qui præ ómnibus Sanctis tuis beátum Jóachim Genitrícis Fílii tui Patrem esse voluísti: concéde, quæsumus; ut cujus festa venerámur, ejus quoque perpétuo patrocínia

 sen-

sentiámus. Per eúmdem Dóminum.

Et fit comm. Domin. occurr., & postea de Oct. Assumpt. B. V. M., nisi Festum S. Joachim transferatur post Octavam prædictam.

In I. Noct. Lect. de libro Eccles. **Beátus vir, qui invéntus est.** de Comm. Confess. non Pontif. **lxxv.**

In secundo Nocturno.

Sermo S. Epiphánii Episc.

Orat. de Laud. Virg. sub init.

Lectio iv.

De radíce Jesse ortus est rex David, & de tribu regis David sancta Virgo: sancta, inquam, & sanctórum virórum filia: cujus paréntes fuérunt Jóachim & Anna: qui quidem in vita sua Deo placuérunt, atque étiam fructum ejúsmodi germinavérunt, sanctam vírginem Maríam, templum simul & matrem Dei. Jóachim porro, Anna, & María, hi tres, Trinitáti palam sacrificium laudis offerébant. Jóachim enim interpretátur, præparátio Dómini, eo quod ex illo præparátum sit templum Dómini, nempe Virgo. Anna rursus simíliter grátia interpretátur: proptérea quod Jóachim & Anna grátiam accepérunt, ut accedéntibus précibus, talem fructum germinárent, sanctam Vírginem adépti. Jóachim síquidem deprecabátur in monte, & Anna in horto suo.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Sermo S. Joánnis Damascéni.

Oratione 1. de virg. Mariæ Nativ. circa principium.

Lectio v.

Quóniam futúrum erat, ut Dei génitrix & virgo ex Anna orirétur, natúra grátiæ fœtum antevértere mínime ausa est: verum tantísper exspectávit, dum grátia fructum suum produxísset. Síquidem oportébat eam primogénitam in lucem edi, quæ rerum ómnium conditárum primogénitum, in quo ómnia coagmentáta sunt, paritúra erat. O par beátum Jóachim, & Anna! Vobis omnis creatúra obstricta est. Per vos enim donum, ómnium donórum præstantíssimum, Creatóri óbtulit, nempe castam matrem, quæ sola Creatóre digna erat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Exúlta Jóachim, quóniam ex filia tua filius natus est nobis, & vocátur nomen ejus magni consílii, hoc est, salútis totíus mundi Angelus.

lus. Pudóre afficiátur Nestórius, ac manum ori impónat. Puer hic Deus est. Quonam ígitur modo ea Dei génitrix non sit, quæ péperit? Si quis sanctam Dei genitrícem non confitétur, a Deitáte remótus est. Mea non est hæc orátio, quamquam alióqui mea: hanc enim diviníssimam hæreditátem a Theólogo Patre Gregório accépi. O beátum par Jóachim & Anna! Ac profécto ex ventris vestri fructu immaculáti agnoscímini, quemádmodum Christus quodam loco dixit: Ex frúctibus eórum cognoscétis eos. Ut Deo gratum erat ac dignum ea, quæ a vobis orta est, vitæ vestræ rationes instituístis. Caste enim ac sancte múnere vestro functi, virginitátis thesáurum produxístis.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi. Glória Patri. Quia te vidi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham: Abraham génuit Isaac: Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homil. S. Joán. Damascéni.

Ex lib. 4. de Fide orthodoxa, c. 15. de Domini genealogia, & sanctæ Dei Genitricis.

Quod Joseph ex Davídica tribu oríginem dúxerit sanctíssimi Evangelístæ Matthæus & Lucas líquido demonstrárunt. Verum hoc inter eos discríminis est, quod Matthæus ex Davíde per Salomónem Joséphum dedúcit: Lucas autem per Nathan. At vero sanctæ Vírginis ortum utérque siléntio prætériit. Quocírca scire óperæ prétium est, nec apud Hebræos, nec apud Scriptúram sacram hoc in more pósitum fuisse, ut mulíerum genus recenserétur. Verum hoc demum lege cautum erat, ne tribus ulla uxóres ex áltera tribu accérseret. Ac proínde Joseph, qui ex tribu Davídica ortum trahébat, justitiámque colébat (hanc enim laudem ei tríbuit divínum Evangélium) sanctam Vírginem haudquáquā præter legis præscríptum despondísset, nisi ex eódem sceptro genus deduxísset. Ob idque satis hábuit Evangelísta demonstrásse, unde Joseph ortum tráxerit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábsti-

stinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

IGitur ex stirpe Nathan filii David, Levi génuit Melchi & Panthérem. Panther autem génuit Barpanthérem (namque ita vocabátur). Barpánther rursus génuit Jóachim; Jóachim dénique génuit sanctam Dei genitrícem. Rursus ex stirpe Salomónis filii David, Mathan ex uxóre sua génuit Jacob: mórtuo autem Mathan, Melchi ex tribu Nathan, filius Levi, ac frater Panthéris, uxórem ipsíus Mathan, quæ étiam Jacóbi mater erat, matrimónio sibi copulávit, atque ex ea génuit Heli: ita uteríni fratres erant Jacob & Heli: ille nimírum ex tribu Salomónis, hic ex tribu Nathan oriúndus.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Nona Lect. legitur de Homilia Dominicæ occ. & de ea fit commem. in Laudibus.

Si vero hoc Festum ob aliquam causam transferri contigerit, tunc legatur sequens.

Lectio ix.

POrro Heli, qui ex tribu Nathan erat, nullis líberis suscéptis, e vita migrávit: eáque de causa, Jacob ipsíus frater, qui ex tribu Salomónis flúxerat, ipsíus uxórem accépit; fratríque suo semen excitávit, ac Joséphum progénuit. Joseph ítaque natúra quidem filius Jacob erat a Salomóne oriúndus: legis autem ratióne patrem habébat Heli ex Nathan oriúndum. Quæ cum ita sint, Jóachim lectíssimam illam, ac summis láudibus dignam mulíerem Annam matrimónio sibi copulávit. Verum quemádmodum prisca illa Anna, cum sterilitátis morbo laboráret, per oratiónem ac promissiónem, Samuélem procreávit: eódem modo hæc étiam per obsecratiónem, & promissiónem Dei genitrícem a Deo accépit: ut ne hic quoque cuíquam ex illústribus matrónis céderet: ítaque grátia (nam hoc sonat Annæ vocábulum) Dóminam parit (id enim Maríæ nómine significátur). Vere étenim rerum ómnium conditárum Dómina facta est, cum Creatóris mater éxtitit.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus omnia dicuntur de Communi Conf. non Pontificis, & post Hymn. Jesu coróna célsior. dicitur.

℣. Potens in terra.

Antiphona ad Benedictus,

Lau-

..audémus virum glorióſum.
.. Oratio. Deus, qui præ
..mnibus. ut ſupra in primis
..eſperis. 545.
Et fit commem. Dominicæ
..currentis.
Poſtea Oct. Aſſumptionis.
..n ii. Veſp. omnia dicuntur
.. Comm. Conf. non Pon-
.. præter Orationem. Deus,
..ui præ ómnibus. 545.
Et fit commemoratio Do-
..nicæ occurrentis.
..oſtea de Octav. Aſſumpt.

..DIE XVI. AUGUSTI.

..n feſto ſancti Hyacinthi
Confeſſ. Duplex.

..tiph. Similábo eum viro
..piénti, qui ædificávit do-
..m ſuam ſupra petram.
.. Amávit eum Dóminus,
.. ornávit eum.
.. Stolam glóriæ índuit
..n. Oratio.

..Eus, qui nos beáti Hya-
cínthi Confeſsóris tui
..ua ſolemnitáte lætíficas:
..céde propítius, ut cujus
..alítia cólimus, étiam a-
..nes imitémur. Per Dñm.
Hymn. Iſte Conféſſor.
..atur tertius verſus.
..ct. i. Noct. de libr. Script.
..emp. occurr., ut dictum
in Rubr. ante Domini-
.. tertiam Auguſti. 473.
.. ſecundo Nocturno.

Lectio iv.

..Yacínthus Polónus no-
bílibus, & Chriſtiánis
..ntibus in Camiénſi villa
..ſcopátus Uratislaviénſis
..s eſt. A puerítia lítteris
..úctus, poſt datam Juriſ-
..léntiæ, & Sacris Lítteris
óperam, inter Canónicos
Cracoviénſes adſcítus, inſi-
gni morum pietáte, & ſum-
ma eruditióne céteros ante-
célluit. Romæ in Prædica-
tórum Ordinem ab ipſo in-
ſtitutóre ſancto Domínico
adſcríptus, perféctam vi-
véndi ratiónem, quam ab
ipſo didícerat, uſque ad fi-
nem vitæ ſanctíſſime retí-
nuit. Virginitátem perpé-
tuo cóluit, modéſtiam, pa-
tiéntiam, humilitátem, ab-
ſtinéntiam, ceteráſque vir-
tútes, ut certum religióſæ
vitæ patrimóniũ, adamávit.
℟. Honéſtum fecit illum
Dóminus, & cuſtodívit eum
ab inimícis, & a seductóribus
tutávit illum: * Et dedit
illi claritátem ætérnam.
℣. Juſtum dedúxit Dóminus
per vias rectas, & oſténdit
illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

CHaritáte in Deum fer-
vens, íntegras ſæpe no-
ctes fundéndis précibus, ca-
ſtigandóque córpori inſú-
mens, nullum eídem leva-
méntum, niſi lápidi inní-
xus, ſive humi cubans, ad-
hibébat. Remíſſus in pá-
tríam, Friſáci primum in
itínere ampliſſimum ſui Or-
dinis monaſtérium, mox
Cracóviæ álterum eréxit.
Inde per álias Polóniæ Re-
gni províncias áliis quátuor
exædificátis, incredíbile di-
ctu eſt, quantum verbi Dei
prædicatióne, & vitæ in-
nocéntia apud omnes pro-
fécerit. Nullum diem præ-

termísit, quo non præclára áliqua fidei, pietátis, atque innocéntiæ arguménta præstiterit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

SAnctíssimi viri stúdium erga proximórum salútem máximis Deus mirácu-lis illustrávit. Inter quæ illud insígne, quod Vándalum flúvium prope Visográdum aquis redundántem nullo navígio usus trajécit; sóciis quoque expánso super undas pállio tradúctis. Admirábili vitæ génere ad quadragínta prope annos post professiónem perdúcto, mortis die suis Frátribus prænuntiáto, ipso Assúmptæ Vírginis festo, Horis Canónicis persolútis, Sacraméntis Ecclesiásticis summa cum veneratióne percéptis, iis verbis, In manus tuas Dómine, spíritum Deo réddidit, anno salútis millésimo ducentésimo quinquagésimo séptimo. Quem miráculis, étiam post óbitum, illústrem, Clemens Papa octávus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te vidi.

Glória Patri. Quia te vidi.

In iii. Noct. Homil. sancti Gregorii Papæ in Evangel. Sint lumbi vestri præcíncti. de Communi Confess. non Pontificis. lxxii.

In Laudib. fit comm. Oct. Assumptionis, Aña. Quæ est ista, quæ ascéndit, sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur.

Et S. Laurentii, Antiphona. In cratícula te Deum non negávi, & ad ignem applicátus te Christum conféssus sum: probásti cor meum, & visitásti nocte: igne me examinásti, & non est invénta in me iníquitas.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus.

℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, omnípotens Deus, vitiórum nostrórum flammas extin-

xtinguere, qui beáto Lau-
éntio tribuisti tormentó-
um suórum incéndia supe-
áre. Per Dóminum.
In ii. Vesp. a Cap. fit de die
8. S. Laurentii, cum comm.
Hyacinthi, & Oct. Assumpt.

DIE XVII. AUGUSTI.

Octava sancti Laurentii.
Duplex.

Omnia dicuntur sicut in die
festo. 513. præter Oratio-
nem, & Lectiones.

Oratio.

Excita, Dómine, in Ec-
clésia tua Spíritum,
cui beátus Lauréntius Le-
vita servívit: ut eódem
nos repléti, studeámus a-
máre quod amávit, & ó-
pere exercére quod dócuit.
Per Dóminum. in unitáte
ejusdem Spíritus.
De S. Hyacintho, Aña. Hic
vir despíciens mundum, &
terréna triúmphans, divítias
cælo cóndidit, ore, manu.
℣. Justum dedúxit Dóminus
per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum
Dei.
Oratio. Deus, qui nos. 549.
Pro Octava Assumptionis,
Antiphona. Hódie María
Virgo cælos ascéndit: gau-
dete, quia cum Christo re-
gnat in ætérnum.
℣. Exaltáta est sancta Dei
Génitrix.
℟. Super choros Angeló-
rum ad cæléstia regna.
Oratio. Famulórum tuó-
rum, quæsumus, Dómine.
ut supra. 550.
Lectiones primi Nocturni
de libro Scripturæ eo tem-
pore occurrentis, ut dictum
est in Rubrica ante Domi-
nicam iii. Augusti. 273.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustí-
ni Epíscopi in Joánnem.

Tractato 27. in fine.

Lectio iv.

Certi sumus, fratres, quia
omnes, qui sumus in
córpore Dómini, & maneá-
mus in illo, ut & ipse má-
neat in nobis, in hoc sæculo
necésse habémus usque in fi-
nem inter malos vívere: non
inter illos dico malos, qui
blasphémant Christum: ra-
ro enim jam inveniúntur,
qui lingua blasphémant; sed
multi, qui vita. Necésse est
ergo, ut inter illos usque in
finem vivámus. Sed quid est
quod ait: Qui manet in me,
& ego in illo? Quid, nisi
quod Mártyres audiébant:
Qui perseveráverit usque
in finem, hic salvus erit?
℟. Quo progréderis. 518.

Lectio v.

Quómodo mansit in illo
sanctus Lauréntius, cu-
jus hódie festum diem cele-
brámus? Mansit usque ad
tentatiónem, mansit usque
ad tyránnicam interrogatió-
nem, mansit usque ad acér-
rimam comminatiónem,
mansit usque ad peremptió-
nem. Parum est: usque ad
immánem excruciatiónem
mansit. Non enim occísus
est cito, sed cruciátus est
in igne. Diu vívere per-
míssus est; imo non diu ví-

vere permíssus est, sed tarde mori compúlsus est: In illa ergo longa morte, in illis torméntis, quia bene manducáverat, & bene bíberat, tamquam illa esca saginátus, & illo cálice ébrius, torménta non sensit.
℟. Noli me. 519.

Lectio vi.

Dixerat autem illi Xystus martyr sanctus, cujus diem quinto ab hinc retro die celebrávimus: Noli mœrére fili (Epíscopus enim erat ille, iste Diáconus) noli mœrére, inquit, sequéris me post tríduum. Tríduum autem dixit, médium inter diem passiónis sancti Xysti, & diem hodiérnam passiónis sancti Lauréntii. Tríduum est médium. O consolátio! Non ait: Noli mœrére fili, désinet persecútio, & secúrus eris: sed, Noli mœrére: quo ego præcédo, tu sequéris, nec consecútio tua differtur. Tríduum médium erit, & meum eris. Accépit oráculum, vicit diábolum, pervénit ad triúmphum.
℟. Beátus Lauréntius clamávit, & dixit. 519.

In tertio Nocturno

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Amen, amen dico vobis, nisi granum fruménti cadens in terram mórtuum fúerit, ipsum solum manet. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 66. in Joannem.

DUlcis præsens vita est, & multæ plena voluptátis, non tamen ómnibus, sed iis tantum, qui illi sunt affixi. Quod si quis in cælum suspéxerit, & quæ ibi præclára sunt, contemplátus fúerit, statim hanc contémnet, ac nullíus prétii existimábit. Nam & córporum pulchritúdo, quoad púlchrius non deprehénditur, in admiratióne habétur: cum vero áliud præstántius apparúerit, illa prior despícitur. Quod si illam pulchritúdinem étiam nos intuéri volúerimus, & cæléstis regni spéciem consideráre, conféstim nos hujus sæculi vínculis dissolvémur.
℟. In craticula te. 522.

Lectio viii.

VInculum namque est terrenárum rerum afféctio: ad cujus dissolutiónem ut nos indúceret Christus, quid dicat, atténde: Qui amat ánimam suam, perdet eam, & qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam? Ænigmati símile hoc dictum vidétur: non tamen ita est, imo vero præcípuæ sapiéntiæ plenum. Et quómodo qui amat ánimam suam perdet eam? Qui absúrdis ejus cupiditátibus obtémperat, qui præter débitum ei indúlget: quemádmodum e contrário, qui odit

odit eam in hoc mundo, custódit eam, hoc est qui non paret ei, cum nóxia jubet.
℟. O Hippólyte, si credíderis in Dóminum. 522.

Lectio ix.

ET non dixit, qui non paret, sed qui odit. Sicuti enim quos ódio habémus, ne vocem quidem audíre, nec vultum eórum vidére æquo ánimo pátimur: ita & ánimæ, si quid præter Dei voluntátem nobis ímperat, vehementer adversári opórtet. Cum enim jam de morte ad eos verba factúrus esset, de morte vidélicet sua, & prævidéret eórum tristítiam, & exanimatiónem, per excéssum locútus est, inquiens: Quid dico, si mortem meam generóse non ferátis? nisi vos ipsi moriámini, nullum vos sequétur emoluméntum.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. Oct. Assumptionis, Antiph. Quæ est ista. ut supra. 550.
℣. Exaltáta est.
Oratio. Famulórum tuórum. ut supra. 550.

In ii. Vesper. fit commem. Oct. Assumptionis, Antiph. Hódie María virgo cælos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.
℣. Exaltáta est sancta Dei Génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.
Oratio. Famulórum tuórum. ut supra. 550.

Deinde S. Agapiti martyr.

Aña Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

LÆtétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapiti mártyris tui confisa suffrágiis: atque ejus précibus gloriósis, & devóta permáneat, & secúra consístat. Per Dñm.

DIE XVIII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam Assumptionis B. Mariæ V.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio i. Cap. 4.

QUam pulchra es, amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Capilli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, & stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea, lábia tua: & elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clypei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium.
℟. Vidi speciósam sicut colúmbam. 537.

Le-

Lectio ii.

TOta pulchra es, amica mea, & mácula non est in te. Veni de Líbano, sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápite Amána, de vértice Sanir, & Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, & in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ, soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, & odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

℟. Sicut cedrus. 537.

Lectio iii.

FAvus distíllans lábia tua, sponsa, mel & lac sub lingua tua, & odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus, soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus & crocus, fistula & cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha & áloe cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum, púteus aquárum viventium, quæ fluunt ímpetu de Líbano.

℟. Quæ est ista. 537.

In secundo Nocturno.

De Sermóne sancti Joánnis Damascéni.

Orat. 2. de Dormit. Deiparæ sub finem.

Lectio iv.

EX antíqua accépimus traditióne, quod témpore gloriósæ dormitiónis beátæ Vírginis, univérsi quidem sancti Apóstoli, qui orbem terræ ad salútem Géntium peragrábant, moménto temporis in sublíme eláti convenérunt Jerosólymis: cumque illic essent, eis vísio appáruit Angélica, & audíta est psalmódia cæléstium potestátum, & sic cum divína glória in manus Dei sanctam trádidit ánimam. Ejus autem corpus, quod Deum ineffábili quadam ratióne suscépit, cum Angélica & Apostólica hymnódia elátum, in lóculo fuit depósitum Gethsémane: quo in loco Angelórum cantus mansit tres dies contínuos.

℟. Ornátam monílibus. 540.

Lectio v.

POst tres autem dies Angélico cantu cessánte, qui áderant Apóstoli (cum unus Thomas, qui abfúerat, post tértium diem venísset, & quod Deum suscéperat, corpus adoráre voluísset) túmulum aperuérunt; sed omni ex parte sacrum ejus corpus nequáquam inveníre potuérunt. Cum ea autem tantum invenissent, in quibus fúerat compósitum, & ineffábili, qui ex iis proficiscebátur, essent odóre repléti, lóculum clausérunt. Ejus mystérii obstupefácti miráculo, hoc solum

lum cogitáre potuérunt, quod cui plácuit ex María vírgine carnem súmere, & hóminem fieri, & nasci, cum esset Deus Verbum, & Dóminus glóriæ: quique post partum incorrúptam servávit ejus virginitátem, eídem étiam plácuit, & ipsíus, postquam migrávit, immaculátum corpus, incorrúptum servátum, translatióne honoráre ante commúnem & universálem resurrectiónem.

℞. Beátam me dicent. 540.

Lectio vi.

ADerant tunc cum Apóstolis sanctíssimus Timótheus, primus Epíscopus Ephesiórum, & Dionysius Areopagíta, sicut ipse testátur in iis, quæ de beáto Hierótheo, qui ipse quoque tunc áderat, scripsit ad prædíctum Timótheum, sic dicens: Nam étiam apud ipsos a Deo afflátos sacrórum Antístites, quando nos quoque, ut nosti, & multi ex sanctis nostris frátribus, ad contuéndum corpus, quod vitæ princípium dedit, & Deum suscépit, convenissémus (áderant autem & Dómini fráter Jacóbus, & Petrus, supréma & antiquíssima Theologórum súmmitas): & viso sacro córpore, plácuit ómnibus, prout quisque póterat, hymnis celebráre infinítam bonitátem divínæ poténtiæ.

℞. Beáta es, virgo María. 540.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum, & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Ex sermone 27. de Verbis Domini.

BEne Martha circa corporálem Dómini, quid dicam, necessitátem, an voluntátem, ministrábat carni mortáli. Sed quis erat in carne mortáli? In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum. Ecce quod María audiébat: Verbum caro factum est, & habitávit in nobis. Ecce Martha, cui ministrábat. Ergo María meliórem partem elégit, quæ non auferétur ab ea. Hoc enim elégit, quod semper manébit, ídeo non auferétur ab ea.

℞. Diffúsa est grátia. 542.

Lectio viii.

CIrca unum María se vóluit occupáre. Jam tenébat; Mihi autem adhærére Deo bonum est. Sedébat ad pedes cápitis nostri. Quando humílius sedébat, tanto ámplius capiébat. Cónfluit enim aqua ad humilitátem convállis, & dénatat de tumóribus collis. Non ergo Dóminus opus reprehéndit, sed munus distínxit. Circa multa es occupáta: porro unum

unum est necessárium. Jam hoc sibi María elégit.

℟. Beáta es virgo. 543.

Pro S. Agapito martyre.

Lectio ix.

AGapítus Prænestínus, quíndecim annos natus, Aureliáno Imperatóre, martyrii cupidíssimus, cum propter constántiam religiónis, Imperatóris jussu, primū nervis diutíssime cæsus, deínde in tetrum cárcerem conjéctus esset, ut nihil omníno per quátuor dies gustáret, e custódia est edúctus: & ardentibus carbónibus cápiti ejus impósitis, Deo agens grátias, íterum affé̆ctus verbéribus, nudus ita pédibus suspénsus est, ut íngens fumus e subjécto igne os ejus obrúeret. Tum fervens áqua in ejus ventrem effúsa est, maxillæque confráctæ. Quo témpore judex e tribunáli lapsus, paulo post mórtuus est. Ea re incénso Imperatóre, sanctum júvenem jubénte feris óbjici, cum illæ non audérent attíngere, Prænéste gládio percússus est.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. S. Agapiti martyris, Añt. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Oratio.

LÆtétur Ecclésia tua, Deus, beáti Agapíti mártyris tui confísa suffrágiis: atque ejus précibus gloriósis & devóta permáneat, & secúra consístat. Per Dominum.

DIE XIX. AUGUSTI.

Quinta die infra octavam Assumptionis B. Mariæ V.

In primo Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio i. Cap. 5.

ADjúro vos, filiæ Jerúsalem, si invenéritis diléctum meum, ut nuntiétis ei, quia amóre lángueo. Qualis est diléctus tuus ex diléct o, o pulchérrima mulíerum? qualis est diléctus tuus ex diléct o, quia sic adjurásti nos? Diléctus meus cándidus, & rubicúndus, eléctus ex míllibus. Caput ejus aurum óptimum. Comæ ejus sicut elátæ palmárum, nigræ quasi corvus. Oculi ejus sicut colúmbæ super rívulos aquárum, quæ lacte sunt lotæ, & résident juxta fluénta pleníssima.

℟. Vidi speciósam. 537.

Lectio ii. Cap. 6.

DIléctus meus descéndit in hortum suum ad aréolam arómatum, ut pascátur in hortis, & lília cólligat. Ego dilécto meo, & diléctus meus mihi, qui páscitur inter lília. Pulchra es, amíca mea, suávis & decóra sicut Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta. Avérte óculos tuos a me, quia ipsi me avoláre fecérunt. Capílli tui sicut grex caprárum, quæ apparuérunt de Gálaad. Dentes tui sicut grex óvium,

quæ

quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, & stérilis non est in eis. ℟. Sicut cedrus. 537.

Lectio iii.

UNa est colúmba mea, perfécta mea: una est matris suæ, eléĉta genitrícis suæ. Vidérunt eam filiæ, & beatíssimam prædicavérunt; regínæ, & concubínæ, & laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auróra consúrgens, pulchra ut luna, eléĉta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta? Descéndi in hortum nucum, ut vidérem poma convállium, & inspícerem si floruísset vínea, & germinássent mala púnica. Nescívi: ánima mea conturbávit me propter quadrígas Amínadab. Revértere, revértere Sulamítis: revértere, revértere, ut intueámur te. ℟. Quæ est ista. 537.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 1. de Assumptione beatæ Mariæ V.

Lectio iv.

VIrgo hódie glorióa cælos ascéndens, supernórum gáudia cívium copiósis sine dubio cumulávit augméntis. Hæc est enim cujus salutatiónis vox, & ipsos exultáre facit in gáudio, quos matérna adhuc víscera claudunt. Quod si párvuli, necdum nati ánima liquefáĉta est, ut María locúta est: quid putámus, quænam illa fúerit cæléstium exultátio, cum & vocem audíre, & vidére fáciem, & beáta ejus frui præséntia meruérunt? ℟. Ornátam monílibus. 540.

Lectio v.

SEd & illud quis cogitáre sufficiat, quam gloriósa hódie mundi regína procésserit: & quanto devotiónis afféĉtu tota in ejus occúrsum cæléstiũ legiónum prodíerit multitúdo; quibus ad thronum glóriæ cánticis sit dedúĉta, quam plácido vultu, quam seréna fácie, quam divínis ampléxibus suscépta a Fílio, & super omnem exaltáta creatúram: cum eo honóre, quo tanta mater digna fuit; cum ea glória, quæ tantum décuit Fílium? ℟. Beátam me dicent. 540.

Lectio vi.

FElícia prorsus óscula lábiis impréssa lacténtis, cui virgíneo mater applaudébat in grémio. Verum numquid non felicióra censébimus, quæ ab ore sedéntis in déxtera Patris, hódie in beáta salutatióne suscépit, cum ascénderet ad thronum glóriæ, epithalámium canens, & dicens: Osculétur me ósculo oris sui. Christi generatiónem, & Maríæ assumptiónem quis enarrábit? Quantum enim grátiæ in terris adépta est præ céteris, tantum & in cælis óbtinet glóriæ singuláris. ℟. Beáta es virgo. 540.

In tertio Nocturno.

Léĉtio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Le-

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castellum, & múlier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

De Homilía sancti Augustini Epíscopi.

Ex Serm. 27. de Verbis Domini.

TRansit labor multitúdinis, & rémanet cháritas unitátis. Ergo, quod elégit María, non auferétur ab ea: a te autem, Martha, quod elegísti, útique hoc séquitur, útique hoc subintellígitur, a te, quod elegísti, auferétur: sed bono tuo auferétur, ut quod mélius est, detur. Auferétur enim a te labor, ut réquies detur. Tu návigas, illa jam in portu est.

℟. Diffúsa est grátia in labiis tuis. 542.

Lectio viii.

VIdétis ergo, charíssimi, & quantum árbitror, jam intellígitis, in his duábus muliéribus, quæ ambæ fuérunt Dómino gratæ, ambæ amábiles, ambæ discípulæ: vidétis ergo, & magnum áliquid intellígitis, quicúmque intellígitis, quod audíre & scire debétis étiam, qui non intellígitis, in his duábus muliéribus duas vitas esse figurátas, præséntem & futúram, laborióam & quiétam, ærumnósam & beátam, temporálem & ætérnam.

℟. Beáta es virgo María. 543.

Lectio ix.

DUæ sunt vitæ; de illis vos copiósius cogitáte. Quid hábeat hæc vita, non dico mala, non iníqua, non nefária, non luxuriósa, non ímpia: sed laborióa, & ærúmnis plena, timóribus castigáta, tentatiónibus sollícita: hanc ipsam innocéntem vitam dico, qualem decébat habére Martham. Hanc ergo, quantum potéstis, inspícite, & de hac, ut dixi, copiósius, quam lóquimur, cogitáte. Vita vero iníqua áberat ab illa domo, nec cum Martha erat, nec cum María: & si aliquándo fuit, Dómino intránte fugit.

Te Deum laudámus. 15.

Vesperæ de S. Bernardo, cum commemoratione Octavæ.

DIE XX. AUGUSTI.

In festo S. Bernardi Abbatis. Duplex.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter sequentia. Oratio.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Bernárdi Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Deinde fit commemor. de Oct. Assumptionis, Antiph. Hódie María virgo cælos ascéndit: gaudéte, quia cum Christo regnat in ætérnum.

℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.

℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.

Oratio. Famulórum tuórum.

rum. ut supra. 544.
Lect. i. Noct. leguntur de libr. Scripturæ eo tempore occur., ut dictum est in Rubrica ante Dñicam iii. Augusti. 273.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

BErnárdus, Fontánis in Burgúndia honésto loco natus, adoléscens propter egrégiam formam veheménter solicitátus a muliéribus, numquam de senténtia coléndæ castitátis dimovéri pótuit. Quas diáboli tentatiónes ut effúgeret, duos & vigínti annos natus monastérium Cisterciénse, unde hic Ordo incœpit, & quod tum sanctitáte florébat, íngredi constituit. Quo Bernárdi consílio cógnito, fratres summópere conáti sunt eum a propósito deterrére: in quo ipse eloquéntior ac felícior fuit. Nam sic eos, aliósque multos in suam perdúxit senténtiam, ut cum eo trigínta júvenes eámdem religiónem suscéperint. Mónachus jejúnio ita déditus erat, ut quóties suméndus esset cibus, tóties torméntum subíre viderétur. In vigíliis étiam & oratiónibus mirífice se exercébat, & Christiánam paupertátem colens, quasi cæléstem vitam agébat in terris, ab omni caducárum rerum cura & cupiditáte aliénam. ℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

ELucébat in eo humílitas, misericórdia, benígnitas: contemplatióni autem sic addíctus erat, ut vix sénsibus, nisi ad officia pietátis, uterétur: in quibus tamen prudéntiæ laude excellébat. Quo in stúdio occupátus, Genuénsem, ac Mediolanénsem, aliósque Episcopátus oblátos recusávit, proféssus se tanti officii múnere indígnum esse. Abbas factus Claravallénsis, multis in locis ædificávit monastéria, in quibus præclára Bernárdi institútio, ac disciplína diu víguit. Romæ, sanctórum Vincéntii & Anastásii monastério ab Innocéntio secúndo Papa restitúto præfécit Abbátem illum, qui póstea Eugénius tértius Summus Póntifex fuit, ad quem étiam librũ misit de Consideratióne. ℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUlta prætérea scripsit, in quibus appáret, eum doctrína pótius divínitus trádita, quam labóre comparáta, instrúctum fuisse. In summa virtútum laude exorátus a máximis Princi-

pi-

pibus de eórum componéndis controvérsiis, & de Ecclesiásticis rebus constituéndis, sæpius in Itáliam venit. Innocéntium item secúndum Pontíficem máximum in confutándo schísmate Petri Leónis, cum apud Imperatórem, & Henrícum Angliæ regem, tum in Concílio Pisis coácto, egrégie adjúvit. Dénique tres & sexagínta annos natus obdormívit in Dómino, ac miráculis illústris, ab Alexándro tértio Papa inter Sanctos relátus est.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. * Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

In natali S. Benedicti.

DUo sunt órdines electórum in judício futúri: unus judicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, & secúti sunt illum: álius judicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidiánas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde & auditúri sunt in judício: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, & dedístis mihi manducáre: Sitívi, & dedístis mihi bíbere.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

SEd & reprobórum duos ibi futúros órdines, Dómino narránte, comperímus: unum eórum, qui fidei Christiánæ mystériis initiáti, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in judício testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui preparátus est diábolo, & ángelis ejus: esurívi enim, & non dedístis mihi manducáre. Alterum eórum, qui fidem & mystéria Christi vel numquam suscepére, vel suscéptam per apostasíam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam judicátus est, quia non credit in nó-

nómine unigéniti Filii Dei.
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

VErum his cum timóre & pavóre débito paulisper commemorátis, ad lætíssima pótius Dómini & Salvatóris nostri promíssa convertámus audítum. Videámus, quæ tantæ grátia pietátis, non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed & præséntis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui relíquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis affectibus sive possessiónibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profécerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscípere afféctu, & suis gáudeant sustentáre substántiis.
Te Deum laudámus. 15.
In Laudib. fit commemor. Oct. Assumptionis, Antiph. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?
℣. Exaltáta est sancta Dei génitrix.
℟. Super choros Angelórum ad cæléstia regna.
Oratio. Famulórum tuórum. ut supra. 544.
Vesp. a cap. de sequ. comm. præced. & Oct. Assumptionis.

DIE XXI. AUGUSTI.

In festo S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal. Vid. Duplex.
Omnia de Communi nec Virginum, nec Martyrum præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

OMnípotens, & miséricors Deus, qui Beátam Joánnam Francíscam tuo amóre succénsam admirábili Spíritus fortitúdine per omnes vitæ sémitas in via perfectiónis donásti, quique per illam illustráre Ecclésiam tuam nova prole voluísti: ejus méritis, & précibus concéde, ut qui infirmitátis nostræ cónscii de tua virtúte confídimus, cæléstis grátiæ auxílio, cuncta nobis adversántia vincámus. Per Dóminum.
Deinde fit comm. S. Bernardi.
Antiphona. Hic vir.
℣. Justum dedúxit. lxxv.
Oratio ut supra. 558.
Deinde fit commem. Oct.
Antiphona. Hódie. 558.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

JOánna Francísca Frémiot a Chantal Divióne in Bur-

Burgúndia clarissimis orta natálibus ab ineúnte ætáte exímiæ sanctitátis non obscúras édidit significatiónes. Eam enim vix quinquennem nóbilem quemdam Calvinístam sólida supra ætátem argumentatióne perstrinxisse ferunt, collatúmque ab eo munúsculum flammis íllico tradidisse in hæc verba: En quómodo hærétici apud ínferos comburéntur, qui loquénti Christo fidem detréctant. Matre orbáta Deíparæ Vírginis tutélæ se commendávit, & fámulam, quæ ad mundi amórem eam alliciébat, ab se rejécit. Nihil puerísle in móribus éxprimens a sæculi delíciis abhórrens, martyriúmque anhélans religióni, ac pietáti impénse studébat. Baróni de Chantal núptui a Patre trádita virtútibus ómnibus excoléndis óperam dedit, líberos, fámulos, aliósque sibi subjéctos in fidei doctrína, bonísque móribus imbúere sátagens. Profúsa liberalitáte páuperum inópiam sublevábat, annóna divínitus non raro multiplicáta; quo factum est, ut némini se unquam Christi nómine rogánti stipem abnegatúram spopónderit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiã: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Viro in venatióne intereémpto perfectióris vitæ consílium íniens, continéntiæ voto se obstrínxit: viri necem non solum æquo ánimo tulit, sed in públicum indúltæ véniæ testimónium occisóris filium e sacro fonte suscípere sui victrix elégit. Módica família, ténui victu, atque vestítu conténta, pretiósas vestes in pios usus convértit. Quicquid a domésticis curis superérat témporis, précibus, piis lectiónibus, laboríque impendébat. Numquam addúci pótuit, ut álteras núptias, quamvis útiles, & honoríficas iníret. Ne autem a propósito castimóniæ observándæ in pósterum dimoverétur, illíus voto innováto, sanctíssimum Jesu Christi nomen candénti ferro péctori inscúlpsit. Ardéntius in die charitáte fervéscens páuperes, derelíctos, ægros, teterrimísque morbis inféctos ad se adducéndos curábat; eósque non hospítio tantum excipiébat, solabátur, fovébat; verum étiam sórdidas eorúmdem vestes depurgábat, láceras reficiébat, & manántibus fœtido pure ulcéribus lábia admovére non exhorrébat.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Pro-

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

A Sancto Francísco Salésio, quo spíritus moderatóre usa fuit, divínam voluntátem edócta, próprium paréntem, sócerum, filium dénique ipsum, quem étiam vocatióni obsisténtem sua e domo egrédiens pédibus calcáre non dubitávit, invícta constántia deséruit, & Sacri Institúti Visitatiónis S. Maríæ fundaménta jecit. Ejus Instituti leges integérrime custodívit; & ádeo paupertátis fuit amans, ut vel necessária sibi deésse gaudéret. Christiánæ vero ánimi demissiónis, & obediéntiæ, virtútum dénique ómnium perfectíssimum exémplar se præbuit. Altióres in corde suo ascensiónes dispónens arduíssimo efficiéndi semper id, quod perféctius esse intellígeret, voto se obstrínxit. Dénique Sacro Visitatiónis Institúto ejus potíssimum ópera longe, latéque diffúso, verbo, exémplo, & scriptis étiam divína sapiéntia refértis ad pietátem, & charitátem soróribus excitátis, méritis reférta, & Sacraméntis rite suscéptis Molíni anno millésimo sexcentésimo quadragésimo primo, die décima tértia Decémbris migrávit ad Dóminum, ejúsque ánimam occurrénte S. Francísco Salésio in cælos deférri S. Vincéntius a Paulo procul distans aspéxit. Ejus corpus póstea Annécium translátum fuit; eámque miráculis ante, & post óbitum claram Benedíctus décimus quartus Beatórum, Clemens décimus tértius albo Sanctórum adjécit. Festum autem ejúsdem diem duodécimo Kaléndas Septémbris ab univérsa Ecclésia Clemens décimus quartus Póntifex máximus celebrári præcépit.

℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier.

Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno Homilia in Evan. Símile est regnum cœlórum thesáuro. ut in Commu. non Virg. cii.

In Laudib. fit comm. Oct. Assumpt. Antiph. Quæ est ista, ut supra. 547.

Vesp. de die Octava Assumptionis cum comm S. Joannæ Franciscæ, & SS. Timothei &c. mart.

DIE XXII. AUGUSTI.

In Octava Assumptionis B. Mariæ Virginis. Duplex.

Vesp. a Cap. ut in primis Vesperis Festi. 531. cum comm. S. Joannæ Franciscæ. Antiph. Manum suam apéruit inopi, & palmas suas exténdit ad páuperem, & panem otiósa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Oratio, ut supra. 561.

Pro SS. Timotheo, Hippolyto, & Symphoriano mart.

Antiph. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.

℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

AUxílium tuum nobis, Dómine, quæsumus, placátus impénde; & intercedéntibus beátis martyribus tuis Timótheo, Hippólyto, & Symphoriáno, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dóminum.

In primo Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap 8.

QUæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delíciis áffluens, innixa super diléctum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua: ibi violáta est génitrix tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est, ut mors diléctio: dura sicut inférnus æmulátio: lámpades ejus, lámpades ignis, atque flammárũ.

℟. Vidi speciósam. 537.

Lectio ii.

AQuæ multæ non potuérunt extínguere charitátem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despíciet eam. Soror nostra parva, & úbera non habet: quid faciémus sorórí nostræ in die quando alloquénda est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argéntea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

℟. Sicut cedrus. 537.

Lectio iii.

EGo murus: & úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vínea fuit pacífico, in ea quæ habet pópulos: trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argénteos. Vínea mea coram me est. Mille tui pacífici; & ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge, dilécte mi, & assimiláre cápreæ, hinnulóque cervórum super montes arómatum.

℟. Quæ est ista. 537.

In secundo Nocturno.

De Ser. S. Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 4 de Assumpt. circa medium. Lectio iv.

NOn est équidem quod me magis deléctet, sed nec est, quod térreat magis, quam de glória vírginis Maríæ habére sermónem. Ecce enim si in ea laudávero virginitátem, mihi multæ vírgines post eam vidéntur offérri. Si humilitátem prædi-

dicávero, inveniéntur forte vel pauci, qui (docénte Fílio ejus) mites facti sunt & húmiles corde. Si magnificáre volúero misericórdiæ ejus multitúdinem, sunt áliqui misericórdiæ viri, étiam & mulíeres. Unum est in quo nec primam símilem visa est, nec habére sequéntem, gáudia matris habens cum virginitátis honóre. Maríæ privilégium est, non dábitur álteri: singuláre est, sed contínuo étiam indicíbile invenítur.

℟. Ornátam monílibus. 540.

Lectio v.

VErúmtamen non hoc tantum, si diligénter atténdas, sed céteras quoque virtútes singuláres prorsus invénies in María, quæ videbántur esse communes. Quæ enim vel Angélica púritas virginitáti illi áudeat comparári, quæ digna fuit Spíritus sancti sacrárium fieri, & habitáculum Fílii Dei? Quanta vero, & quam pretiósa humilitátis virtus cum tanta puritáte, cum innocéntia tanta, cum consciéntia prorsus absque delícto, imo cum tantæ grátiæ plenitúdine? Unde tibi humílitas, & tanta humílitas, o beáta? Digna plane quam respíceret Dóminus, cujus decórem concupísceret Rex, cujus odóre suavíssimo ab ætérno illo patérni sinus attraherétur accúbitu.

℟. Beátam me dicent. 540.

Lectio vi.

ECce jam, quibus potúimus votis, ascendéntem te ad Fílium dedúximus, & prosecúti sumus saltem a longe, Virgo benedícta. Sit pietátis tuæ, ipsam quam apud Deum grátiam invenísti, notam fácere mundo, reis véniam, medélam ægris, pusíllis corde robur, afflíctis consolatiónem, periclitántibus adjutórium, & liberatiónem sanctis tuis précibus obtinéndo. In hac quoque die solemnitátis & lætítiæ, dulcíssimum Maríæ nomen cum laude invocántibus sérvulis, per te Regína clemens, grátiæ suæ múnera largiátur Jesus Christus, Fílius tuus Dñs noster, qui est super ómnia Deus benedíctus in sæcula. Amen.

℟. Beáta es virgo. 540.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndũ Lucam. Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Intrávit Jesus in quoddam castéllum, & mulier quædam, Martha nómine, excépit illum in domum suam. Et réliqua.

Homil. S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de Assumpt. B. M. V.

QUid introísse eum dicímus in castéllum? Etiam in angustíssimum virginális úteri diversórium introívit. Dénique & múlier quædam excépit illum in domũ suam. Felix múlier, cujus domus Salvatóre suscépto, invénta est munda quidem,

sed plane non vácua. Quis enim vácuam díxerit, quam salútat Angelus grátia plenam? Neque hoc solum, sed adhuc quoque in eam superventúrum ásserit Spíritum sanctum. Ad quid putas, nisi ut étiam superímpleat eam? Ad quid nisi ut adveniénte jam Spíritu plena sibi, eódem superveniénte, nobis quoque superpléna & superéffluens fiat?
℟. Diffúsa est grátia. 539.

Lectio viii.

INtret ergo domum Salvátor, & frequénter vísitet eam, quam pœnitens Lázarus mundat, ornat Martha & María replet intérnæ dédita contemplatióni. Sed forte curiósus quisquam requírat, cur in præsénti Evangélica lectióne nulla prorsus Lázari méntio fiat. Arbitror sane, ne id quidem a propósita similitúdine dissidére. Virginálem étenim domum intélligi volens Spíritus, siluit non incóngrue pœniténtiam, quæ malum útique comitátur. Absit enim, ut próprii quidquam inquinaménti domus hæc aliquándo habuísse dicátur, ut in ea proínde scopa Lázari quærerétur.
℟. Beáta es virgo. 539.

Pro SS. martyribus Timotheo, Hippolyto, & Symphoriano. Lectio ix.

TImótheus Antiochénus, Romam véniens Melchíade summo Pontífice, cum per annum ibi Christi fidem prædicásset, a Tarquínio Urbis Præfécto conjícitur in víncula, & post diutúrnas cárceris ærúmnas ad idóla perdúcitur, ut eis sacríficet. Quam impietátem summa libertáte detestátus, acerbíssime cæditur, & excarnificátum corpus viva calce perfúnditur. In quibus aliísque supplíciis constans martyr cápite pléctitur. Corpus via Ostiénsi prope sepúlchrum beáti Pauli Apóstoli sepelítur. Quo die étiam, Alexándro Imperatóre, apud Ostia Tiberína Hippólytus Epíscopus Portuénsis, ob præcláram fidei confessiónem, mánibus pedibúsque ligátis, in altam fóveam aquis plenam præcipitátus, martyrio coronátus est, & ibídem a Christiánis sepúltus. Quo item die, Aureliáno Imperatóre, propter eámdē fidem Augustodúni Symphoriánus adoléscens várie tortus est. Qui dum ad últimum supplícium ducerétur, matrem ita clamántem áudiens: Nate, nate, meménto ætérnæ vitæ, cælū súspice, & ibi regnántem intuére; tibi enim vita non erípitur, sed mutátur in mélius: fórtiter Jesu Christi causa carnífici collum præbuit.
Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. SS. Timothei, & sociorum.
Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória.
℟. Læ-

℟. Lætabúntur in cubílibus suis. Oratio.

AUxílium tuum nobis Dómine, quæsumus, placátus impénde: & intercedéntibus beátis martyribus tuis, Timótheo, Hippólyto, & Symphoriáno, déxteram super nos tuæ propitiatiónis exténde. Per Dñm.

In ii. Vesperis fit commemor. S. Philippi Benitii.

DIE XXIII. AUGUSTI.

In festo S. Philippi Benitii Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm Conf. non Pontificis, præter sequent.

Antiph. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui per beátum Philíppum Confessórem tuum exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti: da fámulis tuis próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, & cæléstia semper inquírere. Per Dñm.

In i. Noct. Lect de Script occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

PHilíppus ex nóbili Beniriórum família Floréntiæ natus, futúræ sanctitátis jam inde ab incunábulis indícium præbuit. Vix enim quintum ætátis mensem ingréssus, linguam in voces mirífice solvit, hortatúsque fuit matrem, ut Deíparæ Servis eleemósynam impertíret. Adoléscens, dum Parísiis litterárum stúdia cum pietátis ardóre conjúngeret, plúrimos ad cæléstis pátriæ desidérium, inflammávit. Revérsus in pátriam, & singulári visióne a beatíssima Vírgine in Servórum suórũ famíliam nuper institútam vocátus, in Senárii montis antrum concéssit, ubi ásperam quidem jugi córporis castigatióne, sed Christi Dómini cruciátuum meditatióne suávem vitam duxit; indeque per univérsam pene Európam, magnámque Asiæ partem, quam Evangélicis prædicatiónibus obívit, sodalítia Septem Dolórum Dei Matris instítuit, suúmque Ordinem exímio virtútum exémplo propagávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum deduxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

DIvínæ charitátis, & cathólicæ fidei dilatándæ ardóre vehementer accénsus, sui Ordinis Generális relúctans, atque invítus renuntiátus, Fratres ad prædicándum Christi Evangélium in Scythiam misit. Ipse vero plúrimas Itáliæ urbes concúrsans, gliscéntes in eis cívium discórdias compósuit, multásque ad Románi Pontíficis obediéntiam revocávit: nihílque de stúdio aliénæ sa-

salútis omíttens, perditíssimos hómines e vitiórum cœno ad pœniténtiam, ac Jesu Christi amórem perdúxit. Oratióni summópere addíctus, sæpe in écstasim rapi visus est. Virginitátem vero ádeo cóluit, ut ad extrémum usque spíritum voluntáriis, ac duríssimis supplíciis illibátam custodíerit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum:* Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Effloruit in eo júgiter singuláris erga páuperes misericórdia; sed præcípue, cum apud Camiliánum agri Senénsis vicum lepróso nudo eleemósynam peténti, própriam, qua indútus erat, vestem fuit elargítus, qua ille contéctus, statim a lepra mundátus est; cujus miráculi cum longe latéque fama manásset, nonnúlli ex Cardinálibus, qui Vitérbiū, Cleménte quarto vita functo, pro succesśóre deligéndo convénerant, in Philíppum, cujus cæléstem étiam prudéntiam perspéctam habébant, intendérunt. Quo compérto vir Dei, ne forte Pastorális regíminis onus subíre cogerétur, apud Tuniátum montem támdiu delituit, donec Gregórius décimus Póntifex Máximus fúerit renuntiátus, ubi Bálneis, quæ étiam hódie sancti Philippi vocántur, virtútem sanándi morbos suis précibus impetrávit. Dénique Tudérti anno millésimo ducentésimo octogésimo quinto, in Christi Dómini e cruce pendéntis ampléxu, quem suum appellábat librum, sanctíssime ex hac vita migrávit. Ad ejus túmulum cæci visum, claudi gressum, mórtui vitam recepérunt. Quibus aliísque plúrimis fulgéntem signis Clemens décimus Póntifex Máximus Sanctórum número adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturn. Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangel. Nolíte timére ut in eodem Communi secundo loco. lxxviii.

Nona Lect. legitur de Vigilia sancti Bartholomæi, Homilia in Evang. Hoc est præcéptum meum. ut in Vigil. Apostolorum. i. ubi Festum ipsius celebratur die sequenti cum commem. ejusdem Vigiliæ in Laudib. Aña, & ℣. de Feria occurrenti, ut in Psalterio. Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Bartholomæi Apóstoli tui, quam prævenímus, venerán-

sánda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Vesp. de S. Bartholomæo Apost., cum comm. S. Philippi Benitii. Ubi festum ipsius celebratur die sequenti.

DIE XXIV. AUGUSTI.

In Vigilia S. Bartholomæi Apostoli.

Romæ celebratur Festum ejusdem die xxv. Augusti. Tres Lect. leguntur de Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Hoc est præceptum meüm. ut in Vigil. Apost. i. Responsoria de Fer. occurr. Ad Lau. ut in Psalt. & dicuntur Preces fer. flexis genibus. Oratio. Da, quæsumus, ut supra, 568.

DIE XXIV. vel XXV. AUGUSTI.

In festo S. Bartholomæi Apostoli. Dupl. ii. Class.

Omnia de Communi Apostolorum, præter ea, quæ hic sunt propria. Oratio.

OMnípotens sempitérne Deus, qui hujus diéi venerándam sanctámque lætítiam, in beáti Apóstoli tui Bartholomæi festivitáte tribuísti: da Ecclésiæ tuæ, quæsumus, & amáre quod crédidit, & prædicáre quod dócuit. Per Dóminum.

Deinde fit commemoratio S. Philippi Benitii, Antiph. Hic vir despíciens mundum, & terréna, triúmphans, divítias cælo cóndidit ore, manu. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei. Oratio.

DEus, qui per beátum Philíppum Confessórem tuum exímium nobis humilitátis exémplum tribuísti: da fámulis tuis próspera mundi ex ejus imitatióne despícere, & cæléstia semper inquírere. Per Dñm.

In primo Noct. Lect. de Epistola prima ad Corinth. Sic nos existimet. ut in Communi Apostol. v.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

BArtholomæus Apóstolus, Galilæus, cum in Indiam citeriórem, quæ ei in orbis terrárum sortitióne ad prædicándum Jesu Christi Evangélium obvénerat, progréssus esset, advéntum Dómini Jesu juxta sancti Matthæi Evangélium illis Géntibus prædicávit. Sed cum in ea província plúrimos ad Jesum Christum convertísset, multos labóres, calamitatésque perpéssus, venit in majórem Arméniam.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio v.

IBi Polymium regem, & cónjugem ejus, ac prætérea duódecim civitátes ad Christiánam fidem perdúxit. Quæ

Quæ res in eum magnam invídiam concitávit illíus Gentis sacerdótum. Nam usque ádeo Astyagem, Polymii regis fratrem, in Apóstolum incendérunt, ut is vivo Bartholomæo pellem crudéliter détrahi jússerit, ac caput abscíndi: quo in martyrio ánimam Deo réddidit.

℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis.

℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

EJus corpus Albáni, quæ est urbs majóris Arméniæ, ubi is passus fúerat, sepúltum est; quod póstea ad Líparam ínsulam delátum, inde Beneventum translátum est; postrémo Romam ab Othóne tértio Imperatóre portátum, in Tíberis ínsula, in Ecclésia ejus nómine Deo dicáta, collocátum fuit. Agitur autem Romæ dies festus octávo Caléndas Septémbris, & per octo consequéntes dies illa Basílica magna pópuli frequéntia celebrátur.

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui conteménentes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Exiit Jesus in montem oráre, & erat pernóctans in oratióne Dei. Et cum dies factus esset, vocávit discípulos suos. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.
Lib. 5. Comment. in Lucam, cap. 6 post initium.

OMnes magni, omnes sublímes montē ascéndunt. Non enim cuicúmque Prophéta dicit: Ascénde in montem excélsum, qui evangelízas Sion; exálta in virtúte vocem tuam, qui evangelízas Jerúsalem. Non vestígiis corporálibus, sed factis sublimióribus in hunc montem ascénde, & séquere Christum, ut ipse esse mons possis. Montes enim in circúitu ejus. Quare in Evangélio invénies solos cum Dómino montem ascendísse discípulos. Orat ergo Dóminus, non ut pro se óbsecret, sed ut pro me ímpetret. Nam etsi ómnia posúerit Pater in potestáte Fílii: Fílius tamen ut hóminis formam impléret, obsecrándum Patrem putat esse pro nobis

qu:a

quia advocátus est noster. ℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Lectio viii.

ET erat, inquit, pernóctans in oratióne Dei. Spécies tibi, Christiáne, datur, forma præscríbitur, quam débeas æmulári. Quid enim te pro salúte tua fácere opórtet, quando pro te Christus in oratióne pernóctat? Quid te fácere cónvenit, cum vis áliquod pietátis officium adoríri, quando Christus missúrus Apóstolos, orávit prius, & solus orávit? Nec usquam álibi, si non fallor, orásse cum Apóstolis reperítur: ubíque solus óbsecrat. Dei enim consílium humána vota non cápiunt: nec quisquam inferiórum potest esse párticeps Christi.
℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

VOcávit, inquit, discípulos suos, & elégit duódecim ex ipsis, quos ad propagándum auxílium salútis humanæ per terrárum orbem satóres fidei destináret. Simul advérte cæléste consílium: non sapiéntes áliquos, non dívites, non nóbiles, sed piscatóres, & publicános quos dirígeret, elégit: ne traduxísse prudéntia, ne redemísse divítiis, ne poténtiæ, nobilitatísque auctoritáte traxísse áliquos ad suam grátiam viderétur: ut veritátis rátio, non disputatiónis grátia prævaléret.
Te Deum laudámus. 15.
In secundis Vesperis commem. sequentis.

DIE XXV. AUGUSTI.
In festo S. Ludovici Regis Franciæ Conf. Semid.

Omnia de Communi Conf. non Pontificis, præter ea, quæ sequuntur.
Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum de terréno regno ad cæléstis regni glóriam transtulísti: ejus, quæsumus, méritis, & intercessióne, Regis regum Jesu Christi Fílii tui fácias nos esse consórtes. Qui tecum vivit, & regnat in unitáte.
Reliqua de Communi Confessoris non Pontificis.
Ubi vero festum S. Bartholomæi celebratur die xxv. de S. Lu-

S. Ludovico fit die xxvi. & tunc in i. Vesp. post Orationem S. Ludovici fit etiam comm. S. Zephyrini: & ad Matutinum in Hymno, Iste Conféssor. mutatur tertius versus. Lectio ix. erit de S. Zephyrino, & fit de eo commem. in Laudibus. In i. Noct. Lect. de Script. occ. In ii. Nocturno. Lectio iv.

LUdovícus nonus Gálliæ rex, duódecim annos natus, patre amísso, & in Blanchæ matris sanctíssima disciplína educátus, cum jam vigésimum annum in regno ágeret, in morbum íncidit: quo témpore cogitávit de recuperánda possessióne Jerosolymórum. Quámobrem ubi convaluísset, vexíllum ab Epíscopo Parisiénsi accépit: deínde mare cum ingénti exércitu trajíciens, primo prælio Saracénos fugávit. Sed cum ex pestiléntia magna mílitum multitúdo periísset, victus ipse captúsque est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

REbus póstea cum Saracénis compósitis, liber rex exercitúsque dimíttitur. Quinque annis in Oriénte commorátus, plúrimos Christiános a Barbarórum servitúte redémit, multos étiam infidéles ad Christi fidem convértit, prætérea áliquot Christianórum urbes reſécit suis súmptibus. Interim mater ejus migrat e vita: quare domum redíre cógitur, ubi totum se dedit pietátis offíciis.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loríꝺam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

MUlta ædificávit Monastéria, & páuperum hospítia: beneficéntia egéntes sublevábat: frequens visébat ægrótos, quibus ipse non solum suis súmptibus ómnia suppeditábat, sed étiam, quæ opus erant, mánibus ministrábat: vestítu vulgári utebátur, cilício ac jejúnio corpus assídue affligébat. Sed cum íterum transmisísset, bellum Saracénis illatúrus, jamque castra in eórum conspéctu posuísset, pestiléntia decéssit in illa oratióne: Introíbo in domum tuam, adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo. Ejus corpus póstea Lutétiam Parisiórum translátum est, quod in célebri sancti Dionysii templo asservátur, & cólitur; caput vero in sacra Æde sanctæ Capéllæ. Ipse clarus miráculis a Bonifácio Papa octávo in Sanctórum númerum est relátus.

℟. Iste

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum, & revérti. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc.

Lib. 8. in Lucam.

BOnus ordo, ut vocatúrus Gentes, & Judæos jussúrus intérfici, qui noluérunt regnáre supra se Christum, hanc præmítteret comparatiónem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri: ut quid ab eo, qui nihil recépit, exígitur? Non mediócris ista est mna, quam supra múlier Evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

DEnique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus: ille duplícia, idest, mystica legis, & morália probitátis. Unde & Matthæus quinque talénta, & duo talénta pósuit: in quinque taléntis, ut sint morália; in duóbus utrúmque, mysticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus Dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos símiles.

Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

ET hic póssumus decem mnas, decem verba intellígere, idest, legis doctrínam; quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legis perítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniam déferunt, non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pe-

pecúniæ fœnebris, ália doctrínæ cæléstis usúra.

Te Deum laudámus. 15.

In secundis Vesp. fit commemoratio sequentis.

DIE XXVI. AUGUSTI.

S. Zephyrini Papæ, & martyr.

Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut beáti Zephyríni mártyris tui atque Pontíficis, cujus gaudémus méritis, instruámur exémplis. Per Dóminum.

Lectio iii.

ZEphyrínus Románus, Sevéro Imperatóre ad regéndam Ecclésiam assúmptus, sancívit, ut qui ordinándi essent, opportúno témpore, & multis præséntibus cléricis & láicis, de more sacris initiaréntur: doctíque ac spectátæ vitæ hómines ad id officii munus deligeréntur. Decrévit prætérea, ut rem divínam faciénti Epíscopo sacerdótes omnes astárent. Idem instítuit, ut Patriárcha, Primas, Metropolitánus advérsus Epíscopum non ferant senténtiam, nisi Apostólica auctoritáte fulti. Vixit in Pontificátu annos decem & octo, dies decem & octo. Habuit Ordinatiónes quátuor mense Decémbri, quibus creávit Presbyteros trédecim, Diáconos septem; Epíscopos per divérsa loca trédecim. Antoníno Imperatóre martyrio coronátus est, & sepúltus via Appia prope cœmetérium Callíxti, séptimo Kaléndas Septémbris.

Te Deum laudámus. 15.

Vesp. integræ de sequ.

DIE XXVII. AUGUSTI.

In festo S. Josephi Calasanctii Confessoris. Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. præter ea, quæ sequuntur. Vesperæ de eodem.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

DEus, qui per S. Josóphum Confessórem tuum ad erudiéndam spíritu intelligéntiæ, ac pietátis juventútem, novum Ecclésiæ tuæ subsídium providére dignátus es, præsta quæsumus, nos ejus exémplo, & intercessióne ita fácere, & docére, ut præmia consequámur ætérna. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JOséphus Calasánctius a Matre Dei Petráltæ in Aragónia nóbili génere natus, a téneris annis, futúræ in púeros charitátis, & eórum institutiónis indícia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis Fidei, & sacris précibus erudiébat. Humánis,

nis, divinísque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis Theológicis Valéntiæ óperam daret, nóbilis potentísque féminæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacérdos ex voto factus, a complúribus Epíscopis in Castéllæ Novæ, Aragóniæ, & Cataláuniæ regnis in partem labóris adscítus, expectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, Ecclesiástica disciplína restitúta, inimicítiis cruentísque factiónibus mirífice extínctis. At cælésti visióne, & Dei voce frequénter admónitus Romam proféctus est.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum:* Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

IN Urbe summa vitæ asperitáte, vigíliis, & jejúniis corpus afflígens in oratiónibus, & cæléstium rerum contemplatióne dies noctésque versabátur, septem ejúsdem Urbis Ecclésias síngulis fere nóctibus obíre sólitus: quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum, quanto ardóre páuperes, infirmos potíssimum aut carcéribus deténtos eleemósynis, omníque pietátis officio sublevâret. Lue Urbem depopulánte, una cum S. Camíllo, tanto fuit actus ímpetu charitátis, ut præter subsídia ægrótis paupéribus large collâta, ipsa étiam defunctórum cadávera suis húmeris tumulánda transférret. Verum cum divínitus accepísset, se ad informándos intelligéntiæ, ac pietátis spíritu adolescéntulos præcípue páuperes destinári, Ordinem Clericórum Regulárium Páuperum Matris Dei Scholárum Piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio Institúto profiteréntur. Ipsúmque Ordinem Cleménti VIII., Paulo V., aliísque Summis Pontifícibus magnópere probátum, brevi témpore per plúrimas Európæ Províncias, & Regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce miráculum fortitúdinis, & S. Jobi exémplum dicerétur.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum:* Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Bñ. Ignem sui amóris.

Le-

Lectio vi.

QUamvis Ordini univérso præésset, totísque víribus ad animárum salútem incúmberet, numquam tamen intermísit púeros præsértim paupérióres, erudíre, quorum scholas vísere, eósque domum comitári consuévit. In eo summæ patiéntiæ, & humilitátis múnere, valetúdine étiam infírma, duos & quinquagínta annos perseverávit: dignus proptérea, quem crebris Deus miráculis coram discípulis illustráret, & cui Beatíssima Virgo cum púero Jesu illis orántibus benedicénte, apparéret. Amplíssimis interim dignitátibus repudiátis, prophetía, ábdita córdium, & abséntia cognoscéndi donis, & miráculis clarus, Deíparæ Vírginis, quam singulári pietáte & ipse ab infántia cóluit, & suis máxime commendávit, aliorúmque cælitum frequénti apparitióne dignátus, cum óbitus sui diem, & Ordinis tunc prope evérsi restitutiónem, atque increméntum prænunciásset, secúndum & nonagésimum annum agens, Romæ obdormívit in Dómino octávo Kaléndas Septémbris anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus Cor, & Lingua post sæculum íntegra, & incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis a Deo illustrátus, primum a Benedícto décimo quarto Beatórum cultu decorátus fuit, ac deínde a Clemente décimo tértio inter Sanctos solémniter est relátus.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

IN illo témpore accessérunt discípuli ad Jesum dicéntes: Quis putas, major est in regno cælórum? Et réliqua.

Homil. S. Joán. Chrysóstom. Homil. 60. in cap. 18. Matth.

VIdéte, ne áliquem istórum contempséritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei fáciem semper aspíciunt, & quia ego propter eos veni, & hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos, conservandósque pusíllos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutélam tenúium mœnia eréxerit, & quantum stúdium, curámque hábeat, ne perdántur; tum quia suprémas decipiéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his, cum curam eórum suscípiunt, idque tam suo, quam

quam Patris exémplo corróborat.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

℟. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

DOminum ígitur étiam nos imitémur, & nihil pro frátribus omittámus étiam eórum, quæ humília, vilíaque nímium vidéntur: sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis, atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit; quamvis árdua nobis res, atque labóris plena esse videátur, ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra, facilióraque, oro, videántur. Tanto enim stúdio, tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepércerit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes iu mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

SI non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre; cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus? quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fingere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuário, ceteríſque hujusmodi ómnibus excellentiórem hunc duco, qui júvenum ánimos fingere non ignóret.

Te Deum laudámus. 15.

Vesp. a Cap. de sequ. comm. præced., & S. Hermetis mart.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

In festo S. Augustini Episc. & Confess. & Ecclesiæ Doctoris. Duplex.

Omnia de Commun. Confess. Pontif., præter sequentia.

Ad Magnificat, Antiphona.

O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Et fit comm. S. Josephi, Aña. Hic vir. ℣. Justum.

Oratio. Deus, qui. 574.

Postea commem. S. Hermetis martyr. Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória & honóre coronásti eum, Dómine.

℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

DEus, qui beátum Hermétem mártyrem tuū, virtúte constántiæ in passióne roborásti: ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre. Per Dóminum.

In primo Noct. Lectiones de libro Ecclesiastici. Sapiéntiam ómnium, de Communi Doctorum. lxi.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

AUgustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscēs dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim íncidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediolánum missus, ut rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii Epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio Cathólicæ fidei, annos natus triginta tres ab ipso baptizátur. Revérsus in Africam, cum religióne vitę sanctimóniam conjúngens, a Valério notæ sanctitátis Epíscopo Hipponénsi Présbyter factus est. Quo témpore famíliam instítuit Religiosórum, quibúscum victu commúni, eodemque cultu utens, eos ad Apostólicæ vitæ doctrinæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Sed cum vigéret Manichæórum hæresis, veheméntius in illam invehi cœpit, Fortunatúmque hæresiárcham confutávit.

℟. Invéni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

HAc Augustíni pietáte commótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit Episcopális officii. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus, vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne, vel disputatióne condiébat. Tanta benignitáte fuit in páuperes, ut cum non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Feminárum, & in eis soróris, & fratris fíliæ, contubérnium, familiaritatémque vitávit: quippe qui díceret, etsi propinquæ mulíeres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse suspiciónem efficere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, nisi gravi morbo oppréssus.

Hæ-

Hæréticos perpétuo insectátus, & coram, & scriptis, ac nullo loco passus consístere: Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum, aliorúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

℟. Posúi adjutórium super poténtem, & exaltavi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

TAm multa pie, subtíliter, & copióse scripsit, ut Christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem inprimis secúti sunt, qui póstea Theológicam disciplínam vi, & ratióne tradidérunt. Wándalis Africam bello vastántibus, & Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrim íncidit. Itaque cum discéssum e vita sibi instáre intellígeret, Psalmos David, qui ad pœniténtiam pértinent, in conspéctu pósitos profúsis lácrymis legébat. Solébat autem dícere, néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónscius esset, commíttere debére, ut sine pœniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defixus, astántibus Frátribus, quos ad charitátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cælum. Vixit annos septuagínta sex, in Episcopátu ad trigínta sex. Cujus corpus primum in Sardíniam delátum, deínde a Luitprándo Longobardorum rege magno prétio redémptum, Ticínum translátum est, ibíque honorífice cónditum.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno Homilia in Evangel. Vos estis sal terræ. de Communi Doctorum. lxiii.

In Laudibus fit commem. S. Hermetis martyris, Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicabitur.

Oratio.

DEus, qui beátum Hermétem mártyrem tuum, virtúte constántiæ in passióne roborásti: ex ejus nobis imitatióne tríbue, pro amóre tuo próspera mundi despícere, & nulla ejus advérsa formidáre. Per Dñm.

Vesp. de sequenti, comm. præced. & S. Sabinæ.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In Decollatione S. Joannis Baptistæ. Duplex.

Ad Vesp. Aña. Heródes enim. cum reliquis de Laudibus, ut infra. 584. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reli-

reliquis de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula,
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime,
In hoc triúmpho mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus & perénnis glória,
Patri sit atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, discípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus, & posuérunt illud in monuménto.

Oratio.

SAncti Joánnis Baptístæ, præcursóris & mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas, salutáris auxílii nobis præstet efféctum. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Deinde fit commemoratio S. Augustini, Antiphona. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.
℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

ADésto supplicatiónibus nostris, omnípotens Deus: & quibus fidúciam sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice, consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

Postea S. Sabinæ martyris, Antiph. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius, ut qui beá-

beátæ Sabínæ mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Hymnus, Antiphonæ, Pſalmi, & Verſus Nocturnor. dicuntur de Communi unius Martyris. xx.

In primo Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

VErba Jeremíæ filii Helcíæ, de ſacerdótibus, qui ſuérunt in Anathoth, in terra Bénjamin. Quod factum eſt verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tértio décimo anno regni ejus. Et factum eſt in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, uſque ad conſummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, uſque ad tranſmigratiónem Jerúſalem, in menſe quinto. Et factum eſt verbum Dómini ad me, dicens: Priúſquam te formárem in útero novi te, & ántequam exíres de vulva, ſanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te. ℟. Miſit Heródes rex manus, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodíadem, * Quam túlerat fratri ſuo Philíppo uxórem. ℣. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodiádem. Quam túlerat.

Lectio ii.

ET dixi, A a a, Dómine Deus: ecce néſcio loqui, quia puer ego ſum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer ſum: quóniam ad ómnia quæ mittam te, ibis, & univérſa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum: quia tecum ego ſum, ut éruam te, dicit Dóminus. Et miſit Dóminus manum ſuam, & tétigit os meum, & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce conſtítui te hódie ſuper Gentes & ſuper regna, ut evéllas, & déſtruas, & diſpérdas, & díſſipes, & ædífices, & plantes. ℟. Joánnes Baptíſta arguébat Heródem, * Propter Herodíadem, quam túlerat fratri ſuo vivénti uxórem. ℣. Miſſo Heródes ſpiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Propter Herodíadem.

Lectio iii.

TU ergo accínge lumbos tuos, & ſurge, & lóquere ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum, ſuper omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & ſacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellábunt advérſum te, & non prævalébunt: quia ego tecum ſum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Puéllæ ſaltánti imperávit

vit mater: * Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, & propter simul discumbéntes.
℣. Ait puélla matri suę: Quid petam? at illa ait. Nihil. Glória Patri. Et contristátus.

In secundo Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 5. post initium.

Lectio iv.

Quóniam beáti Joánnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, interest, ut quis, & a quibus, & quam ob causam, quo modo, & quo témpore, sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, & a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est Prophétæ. Postrémo (quod étiam omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consummándæ crudelitátis profértur edíctum: & a convívio ad cárcerem, de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium Quanta in uno facínore sunt crímina!
℟. Justus germinábit sicut lílium, * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio v.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret Prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónē eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutiónem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rapitur ad pœnam Prophéta conviváli témpore, conviváli præcépto, quo non cúperet vel absólvi, perímitur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.
℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et invéntus.

Lectio vi.

Intuére, rex acerbíssime, tuo spectácula digna convívio. Pórrige déxteram, ne quid sævítiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudíta sævítiæ sitis, bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horró-

tóre luxúriæ. Os áureum illud exángue, cujus senténtiam ferre non póteras, conticéscit, & adhuc timétur.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit. Glória Patri. Et dedit.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Misit Heródes, ac ténuit Joánnem, & vinxit eum in cárcere, propter Herodíadem uxórē Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Sermo in novis Sermonibus.

CUm sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, & sævit mater, & inter lascívias & delícias conviviántium témere jurátur, & ímpie quod jurátur, implétur. Factum est Joánni quod ipse prædíxerat. De Dómino enim Jesu Christo díxerat: illum opórtet créscere, me autem mínui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eórum quærébat, quos sic monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.
℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio viii.

QUid enim ille díceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohíbitam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum, a quo verum audiébat: sed múlier detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándo dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.
℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.
Glória Patri. Et corónam.

Pro S. Sabína mart. Lectio ix.

SAbína múlier Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia vírgine Christiánæ fidei præcéptis instítúta, post sanctæ vírginis martyrium colléctas ejus relíquias piis exéquiis sepelívit. Quæ propter eam causam paulo post Adriáno Imperatóre comprehénsa, Elpídio júdici sístitur. Cui is: Tu ne illa Sabína, & génere, & matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit: Sed Dómino meo Jesu Christo gratias ago, qui me intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fidei constántia movére non posset, præféctus, pronuntiáta senténtia, quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlchro cónditum est, in quo ipsa magístram fidei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Antiphona.

HEródes enim ténuit, & ligávit Joánnem, & pósuit in cárcerem propter Herodíadem.

Psalm. Dóminus regnávit, cum reliquis de Domínica, ut in Psaltério. 15.

Antiphona. Dómine mi rex, da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

Antiphona. Puellæ saltánti imperávit mater; nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

Antiphona. Arguébat Heródem Joánnes propter Herodíadem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

Antiphona. Da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ: & contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

INvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Benedictus, Antiphona.

Misso Heródes spiculatóre præcépit amputári caput Joánnis in cárcere: quo audíto, discípuli ejus venérunt, & tulérunt corpus ejus, & posuérunt illud in monuménto.

Ora-

Oratio.

SAncti Joánnis Baptístæ, præcursóris, & mártyris tui, quæsumus, Dómine, veneránda festívitas, salutáris auxílii nobis præstet effé́ctum. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre.

Pro comm. S. Sabinæ, Ant.

Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius, ut qui beátæ Sabínæ mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Ad tertiam, Antiphona.

Dómine mi rex.

Capitulum. Beátus vir. ut supra. 584.

℟. brev. Glória, & honóre, * Coronásti eum, Dómine, Glória, & honóre.

℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti.

Glória Patri. Glória, & honóre.

℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam. Antiphon.

Puéllæ saltánti.

Capitulum. Eccli. 15.

CIbávit illum pane vitæ, & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dóminus Deus noster.

℟. br. Posuísti, Dómine, * super caput ejus. Posuísti.

℣. Corónam de lápide pretióso. Super.

Glória Patri. Posuísti.

℣. Magna est glória ejus in salutári tuo.

℟. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona.

Da mihi in disco.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. brev. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est.

℣. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo.

Glória Patri. Magna.

℣. Justus ut palma florébit.

℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Antiphona.

Heródes enim. cum reliq. de Laudibus. 584. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliq. de Domínica. 117. & loco ultimi. Psalm. Crédidi, propter quod. 120.

Capitulum, & Hymnus ut in primis Vesperis. 580.

℣. Justus ut palma.

Antiphona ad Magnificat.

Misit Rex incrédulus minístros detestábiles, & amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Oratio. Sancti Joánnis.

Et

Ut in comm. S. [illegible], & SS. mart. ut infra.

DIE XXX. AUGUSTI.

In festo S. Rosæ a S. Maria virginis Limanæ Duplex. Omnia de Communi Virginum, præter sequentia. Oratio.

BOnórum ómnium largítor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, cæléstis grátia rore prævéntam, virginitatis, & patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus curréntes, Christi bonus odor éffici mereámur. Qui tecum vivit, & regnat.

De [illegible] commemoratio S. [illegible], & Adaucti mart.

Antiph. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

MAjestátem tuam, Dómine, súpplices exorámus: ut sicut nos júgiter Sanctórum tuórum commemoratióne lætíficas, ita semper supplicatióne defendas. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. de Scriptura. In secundo Nocturno. Lectio iv.

PRimus Américæ Meridionális flos sanctitatis virgo Rosa. Christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúræ sanctimóniæ indíciis: nam vultus infántis mirabíliter in Rosæ effigiem transfigurátus, huic nómini occasiónem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen adjécit, jubens vocári deínceps Rosam a sancta María. Quinquénnis votum perpétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cápitis cæsáriem præscídit. Jejúniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans. ℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et dedúcet.

Lectio v.

HAbitu tértii Ordinis sancti Domínici assúmpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit, oblóngo asperrimóque cilício sparsim minúsculas acus innéxuit: sub velo corónam densis acúleis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, caténa férrea, triplíci nexu circumdúcta, lumbos cinxit. Léctulum sibi e truncis nodósis compósuit, horúmque vácuas commissúras fragmíni-

nibus testárum implévit. Céllulam sibi angustíssimam struxit in extrémo horti ángulo, ubi cæléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpuscúlum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dæmonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit, ac superávit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem,& justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Ægritúdinum torméntis, domesticórum insúltibus, linguárum mórsibus dire agitáta, nondum satis pro mérito se affligi querebátur. Per quíndecim annos ad plúsculas horas desolatióne spíritus & ariditáte misérrime contabéscens, forti ánimo tulit agónes omni morte amarióres. Exínde cœpit supérnis abundáre delíciis, illustrári visiónibus, colliquéscere Seráphicis ardóribus. Angelo tutelári, sanctæ Catharínæ Senénsi, Vírgini Deiparæ inter assíduas apparitiónes mire familiáris, a Christo has voces audíre méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Dénique Sponsi hujus Paradíso felíciter invéctam, plurimísque ante & post óbitum mirácoulis corúscam, Clemens décimus Póntifex Máximus sanctárum Vírginum catálogo ritu solémni adscrípsit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, proximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.

℣. Spécie tua & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde,& regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno, Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de Communi Virg. xci.

Pro SS. Felice & Adaucto Martyr. Lectio ix.

Felix, Diocletiáno, & Maximiáno Imperatóribus, propter suscéptam Christi religiónem comprehénsus, in Serápidis templum addúctus est. Qui sacrificáre cum juberétur, os simulácri cónspuit: Quo facto, statim ærea státua córruit. Quod cum íterum, ac tértio in æde Mercúrii, Dianæque factum esset, impietátis & mágicæ artis accusátus, equúleo torquétur. Mox ad secúndum ab Urbe lápidem via Ostiénsi dúcitur, ut secúri feriré tur. Cui inter viam oblátus quidam Christiánus, cum Felícem agnóscens ad martyrium duci vidéret: Ego quoque, clara voce, inquit, eádem, qua iste, lege vivo, ego eúmdem Jesum Christum colo. Itaque Felícem osculátus, cum eo secúri percútitur, tértio Kaléndas Septémbris: cujus nomen cum

cum ignótum esset Christianis, is Adáucti nómine nobilitátus est, quod sancto mártyri Felíci adáuctus sit ad corónam.

Te Deum laudámus. 15.

In Laudibus fit commem. SS. Felicis & Adaucti mart. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolí te timére; multis passéribus melióres estis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Majestátem tuam, Dómine. ut supra. 580.

In tertio Nocturno ...

DIE XXXI. AUGUSTI.

In festo S. Raymundi Nonnati Confessoris.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis, præter ea quæ leguntur.

In Hymno Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

Deus, qui in liberándis fidélibus tuis ab impiórum captivitáte, beátum Raymúndum Confessórem tuum mirábilem effecísti, ejus nobis intercessióne concéde: ut a peccatórum vínculis absolúti, quæ tibi sunt plácita, líberis méntibus exequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemoratio S. Rosæ Limanæ Virginis. Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Bonórum ómnium. ut supra. 586.

Lectiones primi Nocturni. Beátus vir, qui invéntus est. de Communi Confessoris non Pontificis. lxxv.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Raymúndus, Nonnátus cognoménto dictus, quia præter commúnem natúræ legem e mórtuæ matris disséсto látere in lucem edúctus fuit, Portélli in Cataláunia piis & nobílibus paréntibus ortus, ab ipsa infántia futúræ sanctitátis indícia dedit. Nam puerília oblectaménta, mundíque illécebras réspuens, ita pietáti óperam dabat, ut omnes in púero adúltam virtútem admiraréntur. Crescénte vero ætáte, litterárum stúdiis incúbuit, sed mox jubénte patre vitam ruri agens, sacéllum sancti Nicolai in Portélli finibus situm crebro adíbat, ut sacram Deíparæ imáginem, quæ in eo summa fidélium veneratióne étiam nunc cólitur, visitáret. Ibi effúsus in preces, ipsam Dei paréntem, ut se in fílium adoptáre, viámque salútis, ac sciéntiam Sanctórum edocére dignarétur, eníxe depre-

precabátur.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

NEc défuit votis ejus benigníssima Virgo: ab ipsa enim intelléxit gratíssimum sibi fore, si Religiónem sub título de Mercéde, seu de Misericórdia Redemptiónis Captivórum, ea suggerénte nuper fundátam ingrederétur. Qua monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum charitátis institútum ampléxus est. Reguléri ígitur milítiæ ascríptus, virginitátem, quam pridem Beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterísque virtútibus enítuit, charitáte præsértim erga Christiános, qui sub potestáte Paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fidei discrímine constitútis deésset, seipsum pígnori dedit: sed cum ardentíssimo salútis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variísque supplíciis cruciátus, mox lábiis perforátis, & sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

OB hæc & ália fórtiter gesta, sanctitátis ejus fama longe, latéque diffúsa est: qua permótus Gregórius nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclésiæ Cardináliū collégium Raymúndum adscrípsit: sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémo morbo conféctus, Ecclesiásticis Sacraméntis muníri summis précibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, & sacérdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub spécie Religiosórum sui Ordinis apparéntium salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, & grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, & mulæ cæcæ impósitum ad sacéllum sancti Ni-

Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióris vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui Ordinis cœnóbio, a confluéntibus voti causa ex univérsa Cataláunia fidélibus pópulis honorátur; váriis miráculis & signis gloriósus. ℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

[illegible] Sint lumbi vestri præcíncti. [illegible] in Commun [illegible] non Pon[illegible] lxxii.

[illegible] fit commemor[illegible] S. [illegible] & [illegible] Fratrum [illegible].

FESTA SEPTEMBRIS.

[illegible]

DIE I. SEPTEMBRIS.

[illegible] Abbatis.

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum. Oratio.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine, beáti Ægídii Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

[illegible] fit commemor. SS. [illegible] Martyr.

Ant. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad prǽmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde. Oratio.

FRatérna nos, Dómine, Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ & fidei nostræ præbeat increménta virtútum, & multíplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

ÆGídius Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte divínis lítteris, & charitátis offíciis ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimónium in páuperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret; qua ille indútus statim convaluit. Sed multis deinceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: a quo post biénnium discédens, secéssit in erémum: ubi diútius herbárum radícibus, & cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sancti,

ctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die cánibus régiis, cum in antrum Ægídii refugíſſet, Gálliæ regem ímpulit, ut ab eo ſummis précibus péteret, ut in loco ſpelúncæ monaſtérium éxtrui paterétur. Cujus adminiſtratiónem, flagitánte rege, invítus ſuſcépit: eóque múnere áliquot annis prudénter piéque geſto, migrávit in cælum.

Te Deum laudámus. 15.

In Laud. fit com. SS. Duodecim Fratrum martyrum,

Ant. Veſtri capílli cápitis omnes numeráti ſunt: nolíte timére; multis paſséribus melióres eſtis vos.

℣. Exultábunt Sancti in glória.

℟. Lætabúntur in cubílibus ſuis.

Oratio. Fratérna nos. ut ſupra. 590.

DIE II. SEPTEMBRIS.

In feſto S. Stephani Hungariæ Regis Conf. Semidupl.

Omnia de Communi Confeſſoris non Pontificis, præter ea quæ hic ponuntur.

In Hymno. Iſte Conféſſor. dicitur: Méruit ſuprémos Laudis honóres.

Oratio.

COncéde, quæſumus, Eccléſiæ tuæ, omnípotens Deus: ut beátum Stéphanum Confeſſórem tuum, quem regnántem in terris propagatórem hábuit, propugnatórem habére mereátur glorióſum in cælis. Per Dóminum noſtrum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Noct. Lectio IV.

STéphanus in Hungáriam Chriſti fidem & régium nomen invéxit, régia coróna a Románo Pontífice impetráta, ejúſque juſſu in regem inúnctus, regnum Sedi Apoſtólicæ óbtulit: vária pietátis domicília Romæ, Jerosólymis, Conſtantinópoli, in Hungária Archiepiſcopátum Strigoniénſem, Epiſcopátus decem, admirábili religióne & munificéntia fundávit. Par in pauperes amor & liberálitas, quos véluti Chriſtum ipſum compléctens néminem a ſe mœréntem ac vácuum unquam dimíſit; quin ad eórum inópiam ſublevándam ampliſſimis facultátibus erogátis, doméſticam quoque ſupelléctilem exímia benignitáte frequénter diſtríbuit: ſuis ínſuper mánibus laváre páuperum pedes, noctu ſolus & ignótus noſocomía frequentáre, decumbéntibus inſervíre, ac cétera charitátis officia exhibére conſuévit: quarum virtútum mérito, illíus déxtera, reſolúto cétero córpore, incorrúpta permánſit.

℟. Honéſtum fecit illum Dóminus, & cuſtodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Juſtum dedúxit Dóminus per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lect.

Lectio v.

ORándi stúdio noctes pene totas ducébat insómnes, atque in cæléstium rerum contemplatióne defixus, intérdum extra sensus raptus, sublímis in aera ferri visus fuit. Perduéllium conspiratiónes, ac validórum hóstium ímpetus, miro prorsus modo, non semel oratiónis præsídio evitávit. Suscéptum ex Ghisélla Bavárica sancti Henríci Imperatóris soróre, quam sibi matrimónio júnxerat, Emerícum filium tanta morum disciplína, talíque pietáte enutrívit, quantum ejus póstea sánctitas declarávit. Regni vero negótia ita dispósuit, ut accítis úndique prudentíssimis, ac sanctíssimis viris, nihil unquam sine illórum consílio moliréttur. Humíllimis ínterim précibus in cínere & cilício Deum déprecans, ut univérsum Hungáriæ regnum, ántequam e vita migráret, Cathólicum vidére mererétur. Vere propter ingens dilatándæ fidei stúdium, illíus Gentis Apóstolus nuncupátus, facta a Románo Pontífice ipsi posterísque régibus præferéndæ Crucis potestáte.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

DEi Genitrícem, quam ardentíssime venerabátur, amplíssimo in ejus honórem constrúcto templo, Hungáriæ Patrónam instítuit, ab eádem vicíssim Vírgine recéptus in cælum ipso suæ Assumptiónis die, quam Húngari e sancti Regis institúto magnæ Dóminæ diem appéllant. Sacrum ejus corpus suavíssimo fragrans odóre, liquóre cæléstí scatens, inter multa & vária mirácula, Románi Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius undécimus Póntifex Máximus quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi primi Romanórum elécti Imperatóris, & Hungáriæ Regis, eádem die in Budæ expugnatióne, ope divína, e Turcis reportátam, celebrándum instítuit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

Lect. iii. Noct., Homil S. Ambrosii Epis. in Evan. Homo quidam nóbilis. ut sup. in festo S. Ludovici Regis Francorum cum ℟℟. ibid. positis die xxv. Augusti 573.

COM-

quam tam jucúnde epuláti sumus, quam hæc libénter Jesu Christi causa perférimus, in cujus amóre nunc fixi esse cœpimus: útinam támdiu nos hæc pati sinat, quámdiu hoc corruptíbili córpore vestiti érimus. Qui diem noctémque in torméntis divínas laudes canéntes, dénique telis transfixi, ad martyrii glóriam pervenérunt. Quorum córpora via Ardeatína sepúlta sunt.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XIX. JUNII.

In festo S. Julianæ de Falconeriis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virginum, exceptis iis, quæ hic proprie ponuntur.

Ad Vesperas, & ad Matutinum. Hymnus.

CÆléstis Agni núptias,
O Juliána, dum petis,
Domum patérnam déseris,
Chorúmque ducis Vírginum.
Sponsúmque suffixum Cruci
Noctes, diésque dum gemis,
Dolóris icta cúspide
Sponsi refers imáginem.
Quin septifórmi vúlnere
Fles ad genu Deíparæ,
Sed crescit infúsa fletu,
Flammásque tollit cháritas.
Hinc morte fessam próxima
Non usitáto te modo
Solátur, & nutrit Deus,
Dapem supérnam pórrigens.
Ætérne rerum Cónditor,
Ætérne Fili par Patri,
Et par utríque Spíritus,
Soli tibi sit glória.
Amen.

Oratio.

DEus, qui beátam Juliánam vírginem tuam extrémo morbo laborántem pretióso Fílii tui Córpore mirabíliter recreáre dignátus es; concéde, quæsumus, ut ejus intercedéntibus méritis, nos quoque eódem in mortis agóne refécti ac roboráti ad cæléstem pátriam perducámur. Per eúmdem Dñm.

Et fit commem. SS. Gervasii, & Protasii mart. Aña. Istórum est enim regnum cælórum, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Lætámini in Dño, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum mártyrum tuórum Gervásii & Protásii solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno. Lectio iv.

JUliána ex nobili Falconéria família, claríssimo patre, qui templum Deíparæ ab Angelo salutátæ ære suo magnífice a fundaméntis Floréntiæ, ut nunc vísitur, eréxit, matre Reguardáta, ambóbus jam senescéntibus ac ad id tempus steríllibus, nata est anno millésimo ducentésimo septuagésimo. Ab incunábulis non exíguum futúræ sanctitátis spécimen de-

Lectio vi.

Dura hujúsmodi vivéndi ratióne in stómachi morbum íncidit, quo ingravescénte, cum septuagésimum ætátis annum ágeret, ad extrémum vitæ spátium redácta est. Diutúrnæ valetúdinis incómmoda hílari vultu, constantíque ánimo pértulit: de uno tantum cónqueri audíta est, quod cum cíbum cápere ac retinére nullo modo posset, ab Eucharística mensa, ob Sacraménti reveréntiam arcerétur. Verum his in angústiis constitúta, Sacerdótem rogávit, ut allátum divínum Panem, quem ore súmere nequíbat, péctori saltem extérius admovéret. Précibus illíus morem gessit Sacérdos; & mirum! eódem témporis moménto, divínus Panis dispáruit, & Juliána seréno ac ridénti vultu expirávit. Res supra fidem támdiu fuit, donec virgíneum de more curarétur corpus: invénta enim est circa sinístrum péctoris latus carni véluti sigíllo impréssa forma Hóstiæ, quæ Christi crucifixi effigiem repræsentábat. Hujus prodígii fama, ceterorúmque miraculórum, non Floréntiæ tantum, sed totíus Christiáni Orbis venerationem illi conciliávit, ac per quátuor prope íntegra sæcula ádeo aucta est, ut tandem Benedíctus Papa XIII. in ejus celebritáte Officium próprium recitári ab univérso Ordine B. M. Vírginis Servórum jússerit. Clemens vero XII. munificentíssimus ejúsdem Ordinis Protéctor novis in dies miráculis coruscántem, sanctárū Vírginum catálogo adscrípsit.
℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii Papæ in Evang. Símile erit regnum cælórum decem Virgínibus. ut in Communi Virg. xci.

Pro SS. Gervasio & Protasio mart. Lectio ix.

Gervásius, & Protásius, Vitális & Valériæ filii, quorum pater Ravénnæ, mater Medioláni, pro Christi Dómini fide martyrium subiérunt, distribúto paupéribus património, domésticos servos libertáte donárunt. Quo facto Gentílium sacerdótes immáne in illos concéptum ódium habébant. Quare cum Astásius Comes in bellum proficísci vellet, hanc occasiónē perdéndi pios fratres se nactos esse putavérunt. Itaque Astásio persuádent, se a diis admónitos esse, nullo modo eum in bello victórem futúrum, nisi Gervásio, & Protásio coáctis Christum negáre, eósdem ad sacra diis faciénda compélleret. Quod cum illi detestaréntur, Astásius imperávit,

Gervásium támdiu cædi, dum inter verbera expiráret. Protásium fústibus contúsum, secúri percuti jubet. Quorum córpora Philíppus Christi servus clam sústulit, & in suis ædibus sepelívit: quæ póstea sanctus Ambrósius, Dei mónitu invénta, in loco sacro, & insígni collocanda curávit. Passi sunt Mediolani décimo tértio Kaléndas Julii. Te Deum laudamus. 15.

In Laud fit comm SS Gervasii & Protasii mart. Aña. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére; multis pàsséribus melióres estis vos. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis. Orátio Deus qui nos ánnua. ut supra. 369.

In ii. Vesp. fit comm. seq.

DIE XX. JUNII.

S. Silverii Papæ & martyr. Aña. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram. ℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine. ℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Silvérii mártyris tui atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum. Lectio ii.

SIlvérius Campánus, post Agapítum próxime Póntifex creátus est: cujus doctrína & sánctitas illúxit in infectándis hæréticis & constántis ánimi magnitúdo perspécta est in tuendo judício Agapíti. Nam Antímum, quem quia Eutychiánam hæresim defendébat, Agapítus ab Episcopátu Constantinopolitáno deposúerat, cum a Theodóra Augústa sæpíssime rogátus esset, restitúere nóluit. ℟. Dñe, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam petiit a te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti. Lectio iii.

QUámobrem iráta múlier mandat Bellisário, ut Silvérium mittat in exílium. Qui exulávit in ínsula Póntia, unde his verbis scripsísse fertur ad Amatórem Epíscopum: Susténtor pane tribulatiónis, & aqua angústiæ, nec tamen dimísi, aut dimítto offíciũ meum. Quod reipsa probávit: nam ibi coácto concílio multórum Episcopórum quædam constítuit, quæ ad integritátem fídei Cathólicæ, & ad restituéndam Ecclesiásticam disciplínam pertinébant. Ubi brevi incómmodis, ærumnísque conféctus, obdormívit in Dño, duodécimo Kaléndas Július; cujus sepúlchrum multis miráculis illustrátum fuit: cum Ecclésiæ præfuísset, annos tres, & amplius, creá-

creátis mense Decémbri Præsbyteris trédecim, Diáconis quinque, Epíscopis per divérsa loca decem & novem. Te Deum laudámus. 15.

¶ Notandum, quod die crastina, scilicet xxi. hujus mensis, in tota Italia, & Insulis adjacentibus fit de Festo S. Aloysii Gonzagæ sub ritu Duplici, cujus officium ponitur in fine Breviarii inter officia Sanctorum pro aliquibus Locis.

DIE XXII. JUNII.

S. Paulini Episc. & Confess.

Aña Sacérdos, & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dóminum. ℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti Paulíni Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Lectio ii.

PAulínus Nolæ Epíscopus, erudítus stúdiis humanitátis, doctus étiam divínis lítteris, multa elegánter, & ornáte scripsit vérsibus & solúta oratióne. Hujus viri cháritas præcípue celebrátur, quod vastáta a Gothis Campánia, omnem facultátem, ne relictis quidem sibi rebus ad vitam necessáriis, in aléndos páuperes, & captívos rediméndos contúlerit. Quo témpore, ut scribit sanctus Augustínus, ex opulentíssimo dívite voluntáte paupérrimus, & copiosíssime sanctus, captus a Bárbaris sic Deum precabátur: Dómine, ne excrúcier propter aurum & argéntum: ubi enim sint ómnia mea, tu scis. Póstea vero Wándalis eásdem regiónes infestántibus, cum ab eo pósceret vídua, ut filium sibi redímeret, consúmptis rebus ómnibus in officio pietátis, seípsum pro illo in servitútem trádidit.

Lectio iii.

IGitur in Africam proféctus, dómini sui, qui regis erat gener, hortum coléndum suscépit. Verum, cum prophetíæ dono regis mortem ipsi dómino prædixísset, & rex in somnis Paulínum sedéntem médium inter duos júdices, sibíque de mánibus eripiéntem flagéllum vidísset; tantus vir cógnitus, honorificentíssime dimíssus est, condonátis ei ómnibus suis cívibus, qui captívi fúerant. Nolam revérsus ad Episcopále officium, cum verbo, & exémplo omnes ad pietátem Christiánam inflammáret, láterum dolóre corréptus est; mox cubículum, in quo jacébat, terræmótu contrémuit, ac paulo post ánimam Deo réddidit. Te Deum laudámus. 15.

DIE XXIII. JUNII.

In Vigil. S. Joannis Baptistæ.

Léctio S. Evangélii secúndũ Lucam. Lectio i. Cap. 1.

FUit in diébus Heródis, regis Judææ, sacérdos

quidam nómine Zacharías, de vice Abía, & uxor illíus de filiábus Aaron, & nomen ejus Elísabeth. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 1. in Lucam.

Docet nos Scriptúra divína, non solum mores in iis, qui prædicábiles sunt, sed étiam paréntes oportére laudári: ut véluti transmíssa immaculátæ puritátis hæréditas, in iis, quos vólumus laudáre, præcéllat. Quæ enim ália inténtio hoc loco sancti Evangelístæ, nisi ut sanctus Joánnes Baptísta nobilitétur paréntibus, miráculis, móribus, múnere, passióne? Sic étiam sancti Sámuel mater Anna laudátur: sic Isaac a paréntibus nobilitátem pietátis accépit, quam pósteris derelíquit. Sacérdos ítaque Zacharías, nec solum sacérdos; sed étiam de vice Abía, idest, nóbilis inter superióres famílias.

Respons. de Feria currenti. Lectio ii.

Et uxor, inquit, illi de filiábus Aaron. Non solum ígitur a paréntibus, sed étiam a majóribus sancti Joánnis nobílitas propagátur, non sæculári potestáte sublímis, sed religiónis successióne venerábilis. Táles enim majóres habére débuit prænúntius Christi: ut non repénte concéptam, sed a majóribus accéptam, & ipso infúsam jure natúræ prædicáre fidem Domínici viderétur advéntus. Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis, & justificatiónibus Dómini sine queréla. Quid ad hoc réferunt, qui peccáti sui solátia præferéntes, sine peccátis frequéntibus hóminem putant esse non posse, & utúntur versículo, quia scriptum est in Job: Nemo mundus a sorde, nec si uníus diéi vita ejus sit in terra?

Lectio iii.

Quibus respondéndũ est, prius, ut quid sit hóminem sine peccáto esse, defíniant: utrum numquam omníno peccásse, an desiísse peccáre. Si enim hoc putant sine peccáto esse, numquam omníno peccásse & ipse consséntio. Omnes enim peccavérunt, & egent glória Dei. Sin autem eum, qui véterem errórem corréxit, & in eam se vitæ transformáverit qualitátem, ut témperet a peccáto, negant abstinére a delíctis, non possum in eórum convenire senténtiam, cum legámus: Quia sic Dóminus diléxit Ecclésiam, ut exhíbeat ipsam sibi gloriósam, & non habéntem máculam, aut rugam, aut áliquid ejúsmodi; sed ut sit sancta, & immaculáta.

Antiphona ad Benedictus, ut in Psalt.: post Antiphonam dicuntur Preces feriales flexis génibus. Oratio.

Præsta, quǽsumus, omnípotens Deus; ut família tua per viam salútis incédat, & beáti Joánnis præcursóris hor-

hortaménta sectándo, ad eum, quem prædíxit, secúra pervéniat. Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitáte.

DIE XXIV. JUNII.

In Nativitate S. Joannis Baptistæ. Dupl. i. clais.

Si die xxiv. occurrerit Solemnitas SS. Corporis Christi, Fest. S. Joannis Baptistæ reponatur in diem xxv. tamquam in sedem propriam, translato fest. dupl. S. Gulielmi Abb. ipsa die incidente post Octavam: Sed si fuerit primæ vel secundæ classis; transfertur in primam diem, Officio duplici non impeditam infra eamdem Octavam.

Ad Vesperas, Antiphona.

IPse præíbit ante illum in spíritu, & virtúte Elíæ paráre Dómino plebem perféctam.

Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 117. & loco ultim. Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Antiph. Joánnes est nomen ejus: vinum & síceram non bibet, & multi in nativitáte ejus gaudébunt.

Antiph. Ex útero senectútis, & stérili Joánnes natus est præcúrsor Dómini.

Aña. Iste puer magnus coram Dómino: nam & manus ejus cum ipso est.

Antiph. Nazaræus vocábitur puer iste: vinum & síceram non bibet, & omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ.

Capitulum. Isaiæ 49.

AUdíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

UT queant laxis resonáre fibris,
Mira gestórum fámuli tuórũ;
Solve pollúti lábii reátum,
Sancte Joánnes.
Núntius celso véniens Olympo
Te patri magnum fore nascitúrum,
Nomen, & vitæ sériem geréndæ
Ordine promit.
Ille promíssi dúbius supérni
Pérdidit promptæ módulos loquélæ:
Sed reformásti génitus perémptæ
Organa vocis.
Ventris obstrúso récubans cubíli,
Sénseras Regem thálamo manéntem:
Hinc parens, nati méritis, utérque
Abdita pandit.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ingréssо Zacharía templum Dómini, appáruit ei Gábriel

Angelus; stans a dextris altáris incénsi. Oratio.

DEus, qui præséntem diem honorábilem nobis in beáti Joánnis nativitáte fecísti: da pópulis tuis spirituálium grátiam gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis ætérnæ. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Præcursóris Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ANtra desérti téneris sub annis,
Cívium turmas fúgiens, perísti,
Ne levi posses maculáre vitā
Crímine linguæ.
Præbuit durum tégumen camélus
Artubus sacris, stróphium bidéntes:
Cui latex haustum, sociáta pastum
Mella locústis.
Céteri tantum cecinére Vatū
Corde preságo jubar affutúrum:
Tu quidem mundi scelus auferéntem
Indice prodis.
Non fuit vasti spátium per orbis
Sánctior quisquam génitus Joánne,
Qui nefas sæcli méruit lavántem
Tíngere lymphis.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In primo Nocturno, Aña. Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam progrederéris, sanctificávi te.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit vētus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Ant. pñ. Priúsquam te formárem in útero, novi te, & ántequam progrederéris, sanctificávi te.

Aña. Ad ómnia, quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

A sti-

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terrã.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Aña. Ad ómnia, quæ mittam te, dicit Dóminus, ibis: ne tímeas, & quæ mandávero tibi, loquéris ad eos.
Aña. Ne tímeas a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus. Psalm. 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulũ tuum benedíctio tua.
Antiphona. Ne tímeas a fácie eórum, quia ego tecum sum, dicit Dóminus.
℣. Fuit homo missus a Deo.
℟. Cui nomen erat Joánnes.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
Incipit Jeremías Prophéta.
Lectio i. Cap. I.

Verba Jeremíæ filii Helcíæ; de sacerdótibus, qui fuérunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josíæ filii Amon regis Juda, in tértio décimo anno regni ejus. Et fa-

factum est in diébus Jóakim filii Josíæ regis Juda, usque ad consummatiónem undécimi anni Sedecíæ filii Josíæ regis Juda, usque ad transmigratiónem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, & Prophétam in Géntibus dedi te.

℟. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes: * Hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine, & paráret Dño plebem perféctam. ℣. Erat Joánnes in desérto prædicans baptísmum pœniténtiæ. Hic. Bño. Unigénitus Dei Filius.

Lectio ii.

ET dixi A, a, a, Dómine Deus: ecce néscio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dícere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mittam te ibis; & univérsa quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne tímeas a fácie eórum, quia tecum ego sum, ut éruam te, dicit Dñs. Et misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum; & dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te hódie super Gentes, & super regna, ut evéllas, & déstruas, & dispérdas, & dissipes, & ædífices, & plantes.

℟. Elísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini: * Qui viam Dómino præparávit in erémo. ℣. Fuit homo missus a Deo, cui nomen erat Joánnes. Qui. Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

TU ergo accínge lumbos tuos, & surge, & lóquere ad eos ómnia, quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem munítam, & in colúmnam férream, & in murum æreum, super omnem terram, régibus Juda, princípibus ejus, & sacerdótibus, & pópulo terræ. Et bellabunt advérsum te, & non prævalébunt, quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

℟. Priúsquam te formárem in útero novi te, & ántequam exíres de ventre, sanctificávi te: * Et Prophétam in Géntibus dedi te. ℣. Vir diléctus a Deo, & homínibus honorátus est. Et. Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Añа. Misit Dñs manum suam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dóminus. Psalm. 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Filii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid di-

ligitis vanitátem, & quæritis mendácium?
Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dñs exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dño. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiã in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.
Quóniam tu, Dñe, singuláriter in spe * constituísti me.
Antiphona. Misit Dóminus manum suam, & tétigit os meum, & Prophétam in Géntibus dedit me Dñs.
Añа. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te super Gentes, & regna.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meę: * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.
Aña. Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constítui te super Gentes, & regna.
Antiph. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Psalmus 8.

DOmine, Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quó-

Quóniam eleváta est magnificentia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum & ultórē
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, insuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Antiph. Dóminus ab útero vocávit me, de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.
℣. Inter natos mulíerum non surréxit major. ℞. Joánne Baptísta. Pater noster.
Absolutio. Ipsius pietas.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Serm. 10. de Sanct. Lectio iv.

POst illum sacrosánctum Dómini natális diem, nullíus hóminum nativitátem légimus celebrári, nisi solíus beáti Joánnis Baptístæ. In áliis sanctis & eléctis Dei nóvimus illum diem coli, quo illos post consummatiónem laborum, & devíctum triumphatumque mundum, in perpétuas æternitátes præsens hæc vita partúriit. In áliis consummáta último diéi mérita celebrantur: in hoc étiam prima dies, & ipsa étiam hóminis inítia consecrántur, pro hac absque dúbio causa, quia per hunc Dóminus advéntum suum, ne súbito hómines insperátum non agnóscerent, vóluit esse testatum. Joánnes autem figúra fuit véteris testaménti, & in se formam prætulit legis: & ídeo Joánnes prænuntiávit Salvatórem, sicut lex grátiam præcucúrrit.
℞. Descéndit Angelus Dómini ad Zacharíam, dicens: Accipe púerum in senectúte tua: * Et habébit nomen Joánnes Baptísta.
℣. Iste puer magnus coram Dómino, nam & manus ejus cum ipso est. Et habébit.
Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUod autem nondum natus de secréto matérni úteri prophetavit, & expers lucis jam testis est veritátis: hoc est intelligendum, quod latens sub velámine, & carne lítteræ, & Redemptórem mundo spíritu prædicávit, & nobis Dóminum nostrum de quodam legis útero proclamávit. Ergo quia

Ju-

Judæi erravérunt a ventre, idest a lege, quæ a Christo grávida erat, erravérunt a ventre, locuti sunt falsa; ideo hic venit in testimónium, ut testimónium perhibéret de lúmine.
℞. Hic est præcúrsor diléctus, & lucérna lucens ante Dóminum: * Ipse est enim Joánnes, qui viam Dómino præparávit in erémo; sed & Agnum Dei demonstrávit, & illuminávit mentes hóminū. ℣. Ipse præíbit ante illum in spíritu, & virtúte Elíæ. Ipse. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUod autem Joánnes in cárcere constitútus, ad Christum discípulos suos órdinat, lex ad Evangélium transmíttit. Quæ lex juxta typum Joánnis, quasi ignorántiæ clausa cárcere, in obscúro, & in occúlto jacébat, & Judáica cæcitáte sensus intra lítteram tenebátur inclúsus. De hoc beátus Evangelísta prolóquitur: Ille erat lucérna ardens, idest, Spíritus sancti igne succénsus, ut mundo ignorántiæ nocte possésso lumen salútis osténderet, & quasi inter densíssimas delictórum ténebras splendidíssimum justítię solem lucis suæ rádio demonstráret, & de seipso dicens: Ego vox clamántis in desérto. ℞. Innuébant patri ejus, quem vellet vocári eum: & póstulans pugillárem, scripsit, dicens: * Joánnes est nomen ejus. ℣. Apértum est os Zachariæ, & prophetávit, dicens. Joánnes. Glória Patri. Joánnes.

In tertio Nocturno, Añ. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me. Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * & operatur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbriū non accépit advérsus próximos suos.
Ad nihilum deductus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.
Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usuram, & múnera super innocéntem non accépit:
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Antiph. Pósuit os meum Dóminus quasi gládium acútum: sub umbra manus suæ protéxit me.
Antiphona. Formans me ex útero servum sibi Dóminus, dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exul-

tá-

tábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei:* & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis:* posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino:* & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dñs in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Antiph. Formans me ex útero servum sibi Dóminus; dicit: Dedi te in lucem Géntium, ut sis salus mea usque ad extrémum terræ.

Antiph. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum:* & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.

Quis est homo, qui vult

vi-

vitam: * díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo: * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dómini super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima: * & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Antiphona. Reges vidébunt, & consúrgent príncipes, & adorábunt Dóminum Deum tuum, qui elégit te.
℣. Elísabeth Zachariæ magnum virum génuit.
℟. Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

ELísabeth implétum est tempus pariéndi, & péperit filium. Et audiérunt vicíni & cognáti ejus, quia magnificávit Dóminus misericórdiam suam cum illa; & congratulabántur ei. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Episc. Lib. 2. Comment. in Luc. cap. 1. ante finem.

PEperit filium Elísabeth, & congratulabántur vicíni. Habet Sanctórum edítio lætítiam plurimórum, quia commúne est bonum. Justítia enim commúnis est virtus, & ídeo in ortu justi futúræ vitæ insígne præmíttitur, & grátia secutúræ virtútis exultatióne vicinórum præfiguránte signátur. Pulchre autem tempus, quo fuit in útero Prophéta, descríbitur, ne Maríæ præséntia taceátur; sed tempus silétur infántiæ, eo quia infántiæ impediménta nescívit. Et ídeo in Evangélio nihil super eo légimus, nisi ortum ejus, & oráculum, exultatiónem in útero, vocem in desérto.

℟. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulíerum Joánne Baptísta.
℣. Hic est enim Prophéta, & plus quam Prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.
Benedictio. Cujus festum cólimus.

Le-

Lectio viii.

NEque enim ullam infántiæ sensit ætátem, qui supra natúram, supra ætátem in útero pósitus matris, a mensúra cœpit ætátis plenitúdinis Christi. Mire sanctus Evangelísta præmitténdum putávit, quod plúrimi infántem patris nómine Zacharíam appellándum putáverint, ut advértas matri non nomen alicújus displicuísse degéneris, sed id ei sancto infúsum Spíritu, quod ab Angelo ante Zacharíæ fúerat prænuntiátum. Et quidem ille mutus intimáre vocábulum filii nequívit uxóri: sed per prophetíam Elísabeth dídicit, quod non didícerat a maríto.

℟. Gábriel Angelus appáruit Zacharíæ, dicens: Nascétur tibi filius, nomen ejus Joánnes vocábitur: * Et multi in nativitáte ejus gaudébunt.

℣. Erit enim magnus coram Dómino, vinum & síceram non bibet. Et multi. Glória Patri. Et multi.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

JOánnes est, inquit, nomen ejus: hoc est, non nos ei nomen impónimus, qui jam a Deo nomen accépit. Habet vocábulum suum quod agnóvimus, non quod elégimus. Habent hoc mérita sanctórum, ut a Deo nomen accípiant. Sic Jacob Israel dícitur, quia Deum vidit. Sic Dóminus noster Jesus nominátus est, ántequam natus, cui non Angelus, sed Pater nomen impósuit. Vides Angelos, quæ audíerint, non quæ usurpáverint, nuntiare. Nec miréris, si nomen múlier, quod non audívit, aséruit, quando Spíritus ei sanctus, qui Angelo mandáverat, revelávit.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

ELísabeth Zacharíæ magnum virum génuit, Joánnem Baptístam præcursórem Dómini.

Psalmus. Dóminus regnávit, cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 15.

Antiphona. Innuébant Patri ejus, quem vellet vocári eum, & scripsit, dicens: Joánnes est nomen ejus.

Antiphona. Joánnes vocábitur nomen ejus, & in nativitáte ejus multi gaudébunt.

Antiphona. Inter natos mulíerum non surréxit major Joánne Baptísta.

Antiphona. Tu puer Prophéta Altíssimi vocáberis: præíbis ante Dóminum paráre vias ejus.

Capitulum. Isaiæ 49.

AUdíte ínsulæ, & atténdite pópuli de longe: Dóminus ab útero vocávit me de ventre matris meæ recordátus est nóminis mei.

Hymnus.

O Nimis felix, meritíque celsi,
Nésciens labē nívei pudóris,

COMMUNE SANCTORUM.

IN VIGILIIS Apostolorum.

Officium fit de Feria, ut dictum est in Rubricis generalibus, exceptis Lectionibus, & Oratione, quæ in propriis locis notantur. Ubi vero non sunt propriæ Lectiones, legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 27. in Evangel.

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est: & ómnia unum præcéptum sunt? quia, quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Responsoria de Feria pro tempore. Lectio ii.

PRæcépta ergo Domínica & multa sunt, & unum: multa per diversitátem óperis, unum in radíce dilectiónis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerísque Scriptúræ suæ senténtiis, & amícos jubet díligi in se, & inimícos propter se. Ille enim veráciter charitátem habet, qui & amícum díligit in Deo, & inimícum díligit propter Deum. Nam sunt nonnúlli, qui díligunt próximos, sed per afféctum cognatiónis & carnis: quibus tamen in hac dilectióne sacra elóquia non contradícunt; sed áliud est quod sponte impénditur natúræ, áliud quod præcéptis Domínicis ex charitáte debétur obediéntiæ.

Lectio iii.

HI nimírum & próximū díligunt, & tamen illa sublímia dilectiónis præmia non assequúntur; quia amórem suum non spirituáliter, sed carnáliter impéndunt. Proínde cum Dóminus díceret: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem: prótinus áddidit: Sicut diléxi vos: ac si apérte dicat: Ad hoc amáte, ad quod amávi vos. Qua in re, fratres cha-

charissimi, solérter intuéndum est, quod antíquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporálium dilectiónem trahit, infirmiórem contra nos próximum éxcitat, qui ea ipsa, quæ dilígimus, auférre moliátur.

COMMUNE
Apostolorum, & Evangelistarum.

Ad Vesperas, Antiphona. **Hoc est præcéptum meum.** cum reliq. de Laudibus. xi. Psalmus. **Dixit Dóminus.** cum reliquis de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalmus. **Laudáte Dóminum omnes Gentes.** 121.

Capitulum. Ephes. 2.

FRatres: Jam non estis hóspites, & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis:
Cælū resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. ℟. Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Magnificat, Antiphona. Tradent enim vos in concíliis, & in synagógis suis flagellábunt vos, & ante reges, & pręsides ducémini propter me in testimónium illis, & Géntibus. Oratio propria.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Apostolórum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

ÆTérna Christi múnera,
Apostolórum glóriam,
Palmas & hymnos débitos
Lætis canámus méntibus.
Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles Duces,
Cæléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.
Devóta Sanctórum Fides,
Invícta Spes credéntium,
Perfécta Christi Cháritas,
Mundi tyránnum cónterit.
In his Patérna glória,
In his triúmphat Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cælum replétur gáudio.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In primo Nocturno, Aña. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Antiphona. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum.

Aña. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos.

Psalmus 33.

BEnedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dñm, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * & erípiet eos.

Gustáte, & vidéte, quóniam suá-

suávis est Dóminus :* beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, & esuriérunt : * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * timórem Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitam : * díligit dies vidére bonos ?
Próhibe linguam tuam a malo : * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum : * inquíre pacem, & persequere eam.
Oculi Dómini super justos:* & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala : * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos : * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde : * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum : * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum : * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima:* & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum : * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.

Aña. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos.
Antiph. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum:* dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis:* proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum,* potentíssime.
Spécie tua, & pulchritúdine tua:* inténde, próspere procéde, & regna.
Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam : * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagittæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi : * virga directiónis virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: *proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis : * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto : * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam : * & oblivíscere pópulum tuum, & do-

domum patris tui.

Et concupíſcet Rex decórem tuum: * quóniam ipſe eſt Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus: * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines poſt eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati ſunt tibi filii: * conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in ſæculum ſæculi.

Antiphona. Conſtítues eos príncipes ſuper omnem terram: mémores erunt nóminis tui, Dómine.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eórum. Pater noſter.

Abſolutio. Exáudi Dómine.

℣. Jube Domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua &c.

Lectiones de Script. poſitæ in Comm. Sanct. leguntur, quando annotantur in Prop. Sanct. per annum, & quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Officio Feriæ non ponuntur Lect. de Scrip., ſed tantum de Homilia; & quando aliquod Feſtum ſolemniter celebratur in propria Eccleſia.

De Epíſtola prima B. Pauli Apóſtoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4.

SIc nos exíſtimet homo ut miníſtros Chriſti, & diſpenſatóres myſteriórum Dei. Hic jam quæritur inter diſpenſatóres, ut fidélis quis inveniátur. Mihi autem pro mínimo eſt ut a vobis júdicer, aut ab humáno die: ſed neque meípſum júdico. Nihil enim mihi cónſcius ſum: ſed non in hoc juſtificátus ſum: qui autem júdicat me, Dóminus eſt. Itaque nolíte ante tempus judicáre, quoadúſque véniat Dñs, qui & illuminábit abſcóndita tenebrárum, & manifeſtábit consília córdium: & tunc, laus erit unicuíque a Deo. Tu autem Dómine miſerére nobis. ℟. Deo grátias.

Et ſic deinceps in fine omnium Lectionum, niſi aliter aſſignetur.

℟. Ecce ego mitto vos, ſicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Eſtóte ergo prudéntes ſicut ſerpéntes, & símplices ſicut colúmbæ.

℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis ſitis. Eſtóte.

Bñd. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

HÆc autem, fratres, tranſfigurávi in me, & Apóllo,

lo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro ália. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis; sine nobis regnátis: & útinam regnétis, ut & nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, & Angelis, & homínibus.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum. Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

NOs stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes, vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam & esurímus, & sitímus, & nudi sumus, & cólaphis cædimur, & instábiles sumus, & laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, & benedícimus: persecutiónem pátimur, & sustinémus: blasphemámur, & obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos hæc scribo, sed ut filios meos charíssimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeátis in Christo, sed non multos patres. Nam in Christo Jesu, per Evangélium, ego vos génui.

℟. Dum stetéritis ante reges, & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini, sed spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno, Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham. Psalmus 46.

OMnes Gentes pláudite mánibus: * jubiláte Deo in voce exultatiónis.
Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.
Subjécit pópulos nobis: * & Gentes sub pédibus nostris.
Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.
Ascéndit Deus in júbilo: * & Dóminus in voce tubæ.
Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.
Quóniam rex omnis terræ Deus: * psállite sapiénter.
Regnábit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.
Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham: *

ham:*quóniam dii fortes terræ veheménter eleváti sunt.
Aña. Príncipes populórum congregáti sunt cum Deo Abraham.
Aña. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine. Psalmus 60.

EXáudi Deus deprecatiónem meam: * inténde oratióni meæ.
A finibus terræ ad te clamávi:* dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.
D eduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.
I nhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.
Q uóniam tu Deus meus exaudísti oratiónem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.
D ies super dies regis adjícies: * annos ejus úsque in diem generatiónis, & generatiónis.
P érmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam, & veritátem ejus quis requíret?
S ic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.
Aña. Dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, Dómine. Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt. Psalmus 63.

EXáudi Deus oratiónem meam, cum déprecor:* a timóre inimíci éripe ánimam meam.
P rotexísti me a convéntu malignántium:*a multitúdine operántium iniquitátem.
Q uia exacuérunt, ut gládium, linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.
S úbito sagittábunt eum, & non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.
N arravérunt, ut abscónderent láqueos: * dixérunt: Quis vidébit eos?
S crutáti sũt iniquitátes:*defecérũt scrutántes scrutínio.
A ccédet homo ad cor altum: * & exaltábitur Deus.
S agíttæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * & infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.
C onturbáti sunt omnes, qui vidébant eos: * & tímuit omnis homo.
E t annuntiavérunt ópera Dei: * & facta ejus intellexérunt.
L ætábitur justus in Dño, & sperábit in eo, * & laudabúntur omnes recti corde.
Aña. Annuntiavérunt ópera Dei, & facta ejus intellexérunt. ℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.
℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. P ater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotẽs.

Sermo S. Gregórii Papæ.
Homilia 30. in Evangel. post medium. Lectio iv.

SCriptum est: Spíritus Dómini ornávit cælos. Orna-

naménta enim cælórum sunt virtútes prædicántium. Quæ vidélicet ornaménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndũ eúmdem Spíritum, álteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetía, álii discrétio spirítuum, álii génera linguárum, álii interprétatio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens síngulis prout vult.

℞. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti. Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sũt bona prædicántium, tot sunt ornaménta cælórum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cæli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cælos, vidélicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénte de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cælórum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus cõtraíre non præsúmerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres Sanctæ Ecclésiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: & post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

℞. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Certe iste ipse pastor Ecclésiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntũ Spíritus fúerit, ancílla ostiária requisíta dicat. Una enim mulíeris voce percússus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsum Petrus negávit in terra, quem suspénsum latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exístat, audiámus. Fit convéntus magistrátus, atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeãt: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo ma-

magis, quam homínibus.
℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam.
℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.
Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno, Aña. Exaltabúntur córnua justi, allelúja. Psalmus 74.

Confitébimur tibi, Deus: * confitébimur, & invocábimus nomen tuum.
Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.
Liquefácta est terra, & omnes, qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.
Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * & delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu.
Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.
Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.
Hunc humíliat, & hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.
Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.
Ego autem añuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.
Et ómnia cornua peccatórum confríngam: * & exaltabúntur córnua justi.

Antiphona. Exaltabúntur córnua justi, allelúja.

Antiphona. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96.

Dominus regnávit, exúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.
Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine:
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux

Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Antiphona. Lux orta est justo, allelúja: rectis corde lætítia, allelúja.
Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus: * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium, & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses, & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus: * & præcéptum quod dedit illis.
Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Antiphona. Custodiébant testimónia ejus, & præcépta ejus, allelúja.
℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.
℟. Nimis confortátus est principátus eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu, & arte quærébat: & tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus, quod jussísti; quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit: Qui reliquí-

liquíſtis ómnia: hoc enim & Crates fecit philóſophus, & multi álii divítias contempsérunt: ſed, Qui ſecúti eſtis me: quod próprie Apoſtolórum eſt, atque credéntium.

℟. Iſti ſunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine ſuo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti ſunt.

℣. In omnem terram exívit ſonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem Dómini.

Bñ. Cujus, vel Quorum feſtum cólimus.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in ſede majeſtátis ſuæ (quando & mórtui de corruptióne resúrgent incorrúpti) ſedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Iſrael: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres, aut ſorores, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut fílios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam poſſidébit. Locus iſte cum illa ſenténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, ſed gládium. Veni enim ſeparáre hóminem a patre ſuo, & matrem a fília, & nurum a ſocru: & inimíci hóminis, doméſtici ejus. Qui ergo propter fidem Chriſti, & prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpſerint, atque divítias, & ſæculi voluptátes: iſti céntuplum recípient, & vitam ætérnam poſſidébunt.

℟. Iſti ſunt viri ſancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta: & dedit illis glóriam ſempitérnam: * Quorum doctrína fulget Eccléſia, ut ſole luna.

℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam. Quorum.

Glória Patri. Quorum.

Benedictio. Ad ſocietátem.

Lectio ix.

EX occaſióne hujus ſenténtiæ quidam introdúcunt mille annos poſt reſurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimíſimus, & vitam ætérnam eſſe reddéndam; non intelligéntes quod, ſi in céteris digna ſit repromíſſio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut qui unam pro Dómino dimíſerit, centum recípiat in futúro. Senſus ergo iſte eſt: Qui carnália pro Salvatóre dimíſerit, ſpirituália recípiet: quæ comparatióne & mérito ſui ita erunt, quaſi ſi parvo número centenárius númerus comparétur.

Deinde dicitur Hymnus. Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES & per Horas, Aña.

HOc eſt præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, ſicut diléxi vos.

Pſalmus. Dóminus regnávit.

cum reliquis. 15.

Antiphona. Majórem charitátem nemo habet, ut ánimam suam ponat quis pro amícis suis.

Aña. Vos amíci mei estis, si fecéritis, quæ præcípio vobis, dicit Dóminus.

Antiphona. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Aña. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2.

FRatres: Jam non estis hóspites, & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

EXúltet orbis gáudiis,
Cælum resúltet láudibus:
Apostolórum glóriam
Tellus, & astra cóncinunt.
Vos sæculórum Júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.
Qui templa cæli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.
Præcépta quorum prótinus
Languor, salúsque séntiunt;
Sanáte mentes lánguidas,
Augéte nos virtútibus.
Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.
Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Benedictus, Antiphona. Vos, qui reliquístis ómnia, & secúti estis me, céntuplum accipiétis, & vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam, Antiphona. Majórem charitátem.

Cap. Fratres: Jam non estis.

℟. brevε. In omnem terram, * Exívit sonus eórum. In omnem. ℣. Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

℣. Constítues eos príncipes super omnem terram.

℟. Mémores erunt nóminis tui, Dómine.

Ad Sextam, Antiphona. Vos amíci mei estis.

Capitulum. Act. 5.

PEr manus autem Apostolórum fiébant signa, & prodígia multa in plebe.

℟. brev. Constítues eos príncipes, * Super omnem terram. Constítues.

℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine. Super. Glória Patri. Constítues.

℣. Nimis honoráti sunt amíci tui, Deus.

℟. Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam, Antiphona. In patiéntia vestra.

Capitulum. Act. 5.

IBant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniã digni habiti sunt pro nómine

ne Jesu contuméliam pati.
℟. br. Nimis honoráti sunt, * Amíci tui, Deus. Nimis.
℣. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci.
Glória Patri. Nimis.
℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

IN II. VESPERIS.

Antiph. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

DIxit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis.
Donec ponã inimícos tuos:* scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a déxtris tuis: * cõfrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Antiph. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.
Añ. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.

Psalmus 112.

LAudáte púeri Dñm: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo, & in terra?
Súscitans a terra inopem, * & de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Añ. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pópuli sui.
Ana. Dirupísti, Dñe, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Psalmus 115.

CRédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.
Ego dixi in excéssu meo: * omnis homo mendax.
Quid retríbuam Dómino: * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?
Cálicem salutáris accípiam: * & nomen Dómini invocábo.
Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus.
O Dómine, quia ego servus tuus: * ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ.

Dirupí-

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, & nomen Dñi invocábo.
Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.
Antiphona. Dirupísti, Dómine, víncula mea, tibi sacrificábo hóstiam laudis.
Añ. Eúntes ibant, & flebant, mitténtes sémina sua.

Psalmus 125.

IN convertendo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Añ. Eúntes ibant, & flebant, mitténtes sémina sua.
Antiphona. Confortátus est principátus eórum, & honoráti sunt amíci tui, Deus.

Psalmus 138.

DOmine, probásti me, & cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, & resurrectiónem meam.
Intellexísti cogitatiónes meas de longe: * sémitam meam, & funículum meum investigásti.
Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.
Ecce, Dómine, tu cognovísti ómnia, novíssima, & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.
Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, & non pótero ad eam.
Quo ibo a spíritu tuo? * & quo a fácie tua fúgiam?
Si ascéndero in cælum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.
Si súmpsero pennas meas dilúculo, * & habitávero in extrémis maris.
Etenim illuc manus tua dedúcet me: * & tenébit me déxtera tua.
Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * & nox illuminátio mea in delíciis meis.
Quia ténebræ non obscurabúntur a te, & nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita & lumen ejus.
Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.
Confitébor tibi, quia terribíliter magnificátus es: * mirabília ópera tua, & ánima mea cognóscit nimis.
Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occúlto: * & substántia mea in inferióribus terræ.

Im-

Imperféctum meũ vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.
Dinumerábo eos, & super arénam multiplicabúntur: * exurréxi, & adhuc sum tecum.
Si occíderis, Deus, peccatóres: * viri sánguinum declináte a me.
Quia dícitis in cogitatióne: * Accípient in vanitáte civitátes tuas.
Nonne qui odérunt te, Dómine óderam: * & super inimícos tuos tabescébam?
Perfécto ódio óderam illos: * & inimíci facti sunt mihi.
Proba me, Deus, & scito cor meum: * intérroga me, & cognósce sémitas meas.
Et vide, si via iniquitátis in me est: * & deduc me in via ætérna.
Antiphona. Confortátus est principátus eórum, & honoráti sunt amíci tui, Deus.

Capitulum. Ephes. 2.

FRatres: Jam non estis hóspites, & ádvenæ: sed estis cives sanctórum, & doméstici Dei: superædificáti super fundaméntum Apostolórum & Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

Hymnus. Exúltet orbis. xii.

℣. Annuntiavérunt ópera Dei. ℟. Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnificat, Antiphona. Estóte fortes in bello, & pugnáte cum antíquo serpénte: & accipiétis regnum ætérnum.

ALIÆ LECTIONES pro Apostolis.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sãcti Augustíni Epíscopi super Psalmum octogésimũ sextum.

Ante medium. Lectio iv.

FUndaménta ejus in móntibus sanctis: díligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, & Prophétæ? Quia eórum auctóritas portat infirmitátem nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis, & cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánua. Et cum dicúntur duódecim portæ Jerúsalem, & una porta Christus, & duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: & ídeo duodenárius númerus Apostolórum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israel.
℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei.
℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti sunt.

Le-

Lectio v.

SI duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tértius décimus Paulus Apóstolus, & non erit quómodo júdicet: & ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed & ángelos. Quos ángelos, nisi apóstatas ángelos? Nescítis, inquit, quia ángelos judicábimus? Respōdéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dñs duódecim Apóstolos: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum inveni, ubi sédeas, & sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntū est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia; unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.
℟. Beáti estis cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes propter me: * Gaudéte & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum, tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET ídeo, quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátē, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim, & Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis, ad sedes duódecim pértinent: quemádmodum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo, & Merídies. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrū eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per baptísmum in nómine Patris, & Fílii, & Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.
℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: *Modo coronántur, & accípiunt palmam. ℣. Isti sunt, qui venérūt ex magna tribulatióne, & lavérūt stolas suas in sánguine Agni. Modo. Glória Patri. Modo.

PRO EVANGELISTIS

Lectiones

In primo Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

ET factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta

ta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cæli, & vidi visiónes Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dñi ad Ezechiélem filium Buzi sacerdótem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: & facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, & ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne, & nubes magna, & ignis invólvens, & splendor in circúitu ejus: & de médio ejus, quasi spécies eléctri, idest de médio ignis.

℟. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, & símplices sicut colúmbæ. ℣. Dum lucem habétis, crédite in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

ET in médio ejus similitúdo quátuor animáliū: & hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, & planta pedis eórum, quasi planta pedis vítuli, & scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: & fácies, & pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertebántur, cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

℟. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, & díscite a me: quia mitis sum, & húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, & onus meum leve. ℣. Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

SImilitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, & fácies leónis a dextris ipsórum quátuor; fácies autē bovis a sinístris ipsórū quátuor; & fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, & pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungebántur, & duæ tegébant córpora eórum: & unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertebántur cum ambulárent.

℟. Dum stetéritis ante reges, & præsides, nolíte cogitáre quómodo, aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. ℣. Non enim vos estis, qui loquímini: sed Spíritus Patris vestri, qui lóquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In secundo Nocturno.

De Expositióne S. Gregórii Papæ super Ezech. Proph. Homil. 3. lib. 1. Lectio iv.

SAncta quátuor animália, quæ prophetíæ spíritu futúra prævidéntur, subtíli narratióne describúntur, cum dícitur: Quátuor fácies uni, &

& quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notítia; & quid per pennas, nisi volátus exprímitur? Per fáciem quippe unusquísque cognóscitur, per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplatiónem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, & cognósco oves meas, & cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio, quos elégerim. Per contemplatiónem vero, qua super nosmetípsos tóllimur, quasi in áera levámur.

℟. Vidi conjúnctos viros habéntes spléndidas vestes, & Angelus Dñi locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti, facti amíci Dei. ℣. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem, & dicéntem. Isti.

Lectio v.

QUátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras, quid Matthæus de incarnatióne Dómini séntiat? hoc nimírum sentit quod Marcus, Lucas, & Joánnes. Si quæras, quid Joánnes séntiat? hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus, & Matthæus. Si quæras quid Marcus? hoc quod Matthæus, Joánnes, & Lucas. Si quæras, quid Lucas? hoc quod Joáñes, Matthæus, & Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognósces.

℟. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, & persecúti vos fúerint, & díxerint omne malum advérsum vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte, & exultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cælis. ℣. Cum vos óderint hómines, & cum separáverint vos, & exprobráverint, & ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

ET quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: & ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini pértinet, penna ad divinitátem, quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscríptum, atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis pennam quasi in áera levántur. Quia itaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, & par contemplátio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, & quátuor pennæ uni.

℟. Isti

℟. Isti sunt triumphatóres, & amíci Dei, qui contemnéntes jussa príncipum, meruérunt præmia ætérna: * Modo coronántur, & accípiunt palmam.
℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Modo.
Glória Patri. Modo.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Designávit Dóminus & álios septuagínta duos, & misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem, & locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 17. in Evangelia.

DOminus & Salvátor noster, fratres charíssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa etenim facta ejus præcépta sunt: quia dum áliquid tácitus facit, quid ágere debeámus, innotéscit. Ecce enim binos in prædicatiónem discípulos mittit: quia duo sunt præcépta charitátis, Dei vidélicet amor, & próximi: & minus quam inter duos cháritas habéri non potest. Nemo enim próprie ad semetípsum habére charitátem dícitur; sed diléctio in álterum tendit, ut cháritas esse possit.
℟. Isti sunt, qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam sánguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, & amíci Dei facti sunt.
℣. In omnem terram exívit sonus eórum, & in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

ECce enim binos ad prædicándum discípulos Dn̄s mittit: quátenus hoc nobis tácitus ínnuat, quia, qui charitátem erga álterum non habet, prædicatiónis offícium suscípere nullátenus debet. Bene autem dícitur: quia misit eos ante fáciem suam, in omnem civitátem, & locum, quo erat ipse ventúrus. Prædicatóres enim suos Dn̄s séquitur: quia prædicátio prævenit, & tunc ad mentis nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortatiónis præcúrrunt: atque per hoc véritas in mente suscípitur.
℟. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitáte non ficta, & dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.
℣. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum.
Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

HInc namque eisdē prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc filiis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit,

quia unde in passióne occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum vidélicet ascéndit, quia mortem, quam pértulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo, qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas & ipse post véniens, per amóris sui præséntiam illústret.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE

Unius Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona. Qui me conféssus. cum reliq. de Laudib. Psal. Dixit Dóminus. xxix. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Jac. 1.

BEátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum,
Sors, & coróna, præmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu críminis.
Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans
Pervénit ad cæléstia.
Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinē,
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime,
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.
Laus, & perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnificat, Antiphona. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre, & Pontifice. Oratio.

INfirmitátem nostram réspice, omnípotens Deus: & quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dómin.

Pro Martyre tantum. Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beato N. mártyre tuo,

& a

& a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus mundémur in mente. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Deus tuórum mílitum. ut supra. xx.

In primo Nocturno, Aña.

In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárũ, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Aña. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalm. 2

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intellígite, * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.

Antiphona. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo.

 Psal-

Psalmus 3.

DOmine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dñe, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Aña. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo.
℣. Glória, & honóre coronásti eum, Dómine.
℟. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

Lectiones sequentes primi Nocturni leguntur in festo Martyrum & Pontificis.
In festo autem Martyris non-Pontificis leguntur, quæ inferius positæ sunt in Communi plur. Mart. xxxvi.

De Actibus Apostolórum.
Lectio i. Cap. 20.

A Miléto Paulus mittens Ephesum, vocávit Majóres natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingréssus sum in Asiam, quáliter vobíscum per omne tempus fúerim, sérviens Dómino cum omni humilitáte, & lácrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insidiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim utílium, quo minus annuntiárem vobis, & docérem vos públice, & per domos; testíficans Judæis, atque Gentílibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminũ nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem, quæ in ea ventúra sint mihi, ignórans; nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, & tribulatiónes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor, nec fácio ánimam meam pretiosiórem quam me; dúmmodo consúmmem cursum meum, & ministérium verbi, quod accépi a Dómino Jesu: testificári Evangélium grátiæ Dei.
℟. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit úsque ad mortem, & a verbis impiórum non tímuit: * Fundátus enim erat supra firmam petram.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæ-

cæléstia regna. Fundátus enim erat.

Bño. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio II.

ET nunc ecce ego scio, quia ámplius non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quo minus annuntiárem omne consílium Dei vobis. Atténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit epíscopos régere Ecclésiam Dei, quam acquisívit sánguine suo. Ego scio, quóniam intrábunt post discessiónem meā lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte, memória retinéntes, quóniam per triénnium nocte & die non cessávi, cum lácrymis monens unumquémque vestrum.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio III.

ET nunc comméndo vos Deo, & verbo grátiæ ipsíus, qui potens est ædificáre, & dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum & aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet suscípere infirmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixísset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: & procumbéntes super collum Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciē ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno, Aña.

Fílii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quærítis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificá-

ficávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.
Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.
Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?
Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiā in corde meo.
A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.
In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.
Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe * constituísti me.
Antiphona. Filii hóminum scitóte, quia Dóminus sanctum suum mirificávit.
Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.

Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.
Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.
Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.
Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.
Aña. Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum, Dómine.
Antiphona. In univérsa terra glória, & honóre coronásti eum.

Psalmus 8.

Domine, Dñs noster, * quā admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lu-

lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Aña. In univérsa terra glória, & honóre coronásti eum.
℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus pietas.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Deus Pater omnípotens.
Sermo S. Augustíni Epísc.
Ser. 44. de Sanct. Lect. iv.

Triumphális beáti Mártyris N. dies hódie nobis anniversária celebritáte recúrrit: cujus glorificatióni sicut congáudet Ecclésia, sic ejus propónit sequénda vestígia. Si enim compátimur, & conglorificábimur. In cujus glorióso agóne duo nobis præcípue consideránda sunt: induráta vidélicet tortóris sævítia, & Mártyris invícta patiéntia. Sævítia tortóris, ut eam detestémur: patiéntia Mártyris, ut eam imitémur. Audi Psalmístam advérsus malítiam increpántē: Noli æmulári in malignántibus: quóniam tamquam fœnum velóciter aréscet. Quod autem advérsus malignántes patiéntia exhibénda sit, audi Apóstolum suadéntem: Patiéntia vobis necessária est, ut reportétis promissiónes.
℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.
Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta itaque est beáti Mártyris patiéntia; mācipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiónes, flagélla non tímuit: & quot ante mortem pro Christo pértulit supplícia, tot ei de se óbtulit sacrifícia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia, Non sūt condígnæ passiónes hujus tēporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia, Momentáneum hoc & leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cælis. Hujus promissiónis amóre a terrénis suspénsus, & prægustáta supérnæ suavitátis dulcédine ineffa-

ſabíliter affectus dicébat cum Pſalmíſta: Quid mihi eſt in cælo, & a te quid vólui ſuper terram? Defécit caro mea, & cor meum: Deus cordis mei, & pars mea Deus in ætérnum.

℟. Deſidérium ánimæ ejus tribuíſti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudáſti eum.

℣. Quóniam præveníſti eum in benedictiónibus dulcédinis: poſuíſti in cápite ejus corónam de lápide pretióſo. Et.

Glo. Ignem ſui amóris.

Lectio vi.

Contemplabátur enim, quantum in ænígmate infírmitas humána óculum mentis in æternitáte fígere poteſt, quanta ſint supérnæ civitátis gáudia: & ea enarráre non ſufficiens, admirándo clamábat: Quid mihi eſt in cælo? Quaſi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, tranſcéndit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celſitúdo, qua nobis a conturbatióne hóminum remótis, in abſcóndito faciéi ſuæ Jeſus Chriſtus Dóminus noſter reformábit corpus humilitátis noſtræ, configurátum córpori claritátis ſuæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum, nullum horrébat ſupplícium: & ſi míllies poſſet mori, non putábat ſe hanc digne poſſe áliqua ratióne promeréri.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis póſuit ſuper caput ejus.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua ſapiéntiæ ſalutáris potávit illum. Et corónam.

Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno, Aña.

Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus. Pſalmus 10.

In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Tránſmigra in montem ſicut paſſer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt ſagíttas ſuas in pháretra, * ut ſagíttent in obſcúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecíſti, deſtruxérunt: * juſtus autem quid fecit?

Dóminus in templo ſancto ſuo, * Dñs in cælo ſedes ejus.

Oculi ejus in páuperem reſpíciunt: * pálpebræ ejus intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérrogat juſtum, & ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam ſuam.

Pluet ſuper peccatóres láqueos: * ignis, & ſulphur, & ſpíritus procellárum, pars cálicis eórum.

Quóniam juſtus Dóminus, & juſtítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Juſtus Dóminus, & juſtítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Aña. Habitábit in tabernáculo tuo, requiéſcet in monte ſancto tuo.

Pſal-

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?
Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:
Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:
Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbriũ non accépit advérsus próximos suos.
Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autẽ Dñm gloríficat.
Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.
Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.
Añа. Habitábit in tabernáculo tuo: requiéscet in monte sancto tuo.
Antiphona. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

DOmine, in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.
Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.
Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.
Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.
Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnũ decórem impónes super eum.
Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.
Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.
Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.
Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.
Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a filiis hóminum.
Quóniam declinavérũt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.
Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.
Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.
Antiphona. Posuísti, Dómine, super caput ejus corónam de lápide pretióso.
℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñо. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14.

IN illo témpore: Dixit Jesus turbis: Si quis venit

nit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 37. in Evangel.

SI considerémus, fratres charíssimi, quæ & quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cælis, viléscunt ánimo ómnia, quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti cōparáta, pondus est, non subsídium. Temporális vita ætérnæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda, quam vita. Ipse enim quotidiánus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolíxitas mortis? Quæ autem lingua dícere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia? Angelórum choris interésse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præséntem Dei vultū cérnere, incircumscríptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári.

℟. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa signo.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

SEd ad hæc audíta inardéscit ánimus: jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde & Paulus egrégius prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctet ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, & non odit patrem suum, & matrem, & uxórem, & filios, & fratres, & soróres, adhuc autem & ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco in Festis sex SS. Martyrum Pontificum, Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, & Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

℣. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum sæculi. Posuísti in cápite.

Glória Patri. Posuísti.

Ad societátem. Lect. ix.

S Ed percontári libet, quómodo paréntes, & carnáliter propínquos præcípimur odísse, qui jubémur & inimícos dilígere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, dilígite uxóres vestras, sicut & Christus Ecclésiam. Ecce discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magíster dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núntiat, áliud præco clamat? An simul & odísse póssumus, & dilígere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, & eos, qui nobis carnis cognatióne conjúncti sunt, & quos próximos nóvimus, diligámus; & quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo, & fugiéndo nesciámus.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S

& per Horas, Aña.

Q Ui me conféssus fúerit coram homínibus, confitébor & ego eum coram Patre meo.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis, 15.

Aña. Qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus. Aña. Qui mihi minístrat, me sequátur: & ubi ego sum, illic sit & miníster meus. Aña. Si quis mihi ministráverit, honorificábit eum Pater meus, qui est in cælis, dicit Dóminus. Aña. Volo Pater, ut ubi ego sum, illic sit & miníster meus.

Capitulum. Jac. 1.

B Eátus vir, qui suffert tentatiónem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

I Nvícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cæléstibus.
Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílue,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.
Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sǽculi
Dono supérni Núminis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Nunc, & per omne sǽculum. Amen.

℣. Justus ut palma florébit.
℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Aña. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnā custódit eā.

Pro Martyre, & Pontifice. Oratio.

I Nfirmitátem nostram réspice omnípotens Deus: & quia pōdus própriæ actiónis gravat, beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia.

Alia Oratio.

DEus, qui nos beáti N. mártyris tui, atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dñm.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui beáti N. mártyris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut intercedénte beáto N. mártyre tuo, & a cunctis adversitátibus liberémur in córpore, & a pravis cogitatiónibus emundémur in mente. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Qui séquitur me.

Capitul. Beátus vir. xxix.

℟. brev. Glória, & honóre, * Coronásti eum, Dñe. Glória, & honóre. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum. Coronásti. Glória Patri. Glória, & honóre. ℣. Posuísti, Dómine, super caput ejus. ℟. Corónam de lápide pretióso.

Ad Sextam, Antiphona. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccl. 15.

CIbávit illum pane vitæ, & intelléctus, & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum Dñs Deus noster.

℟. breve. Posuísti Dómine, * Super caput ejus. Posuísti. ℣. Corónam de lápide pretióso. Super. Glória Patri. Posuísti. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo. ℟. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam, Antiphona. Volo Pater.

Capitulum. Eccl. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. br. Magna est glória ejus, * In salutári tuo. Magna est. ℣. Glóriam, & magnum decórem impónes super eum. In salutári tuo. Glória Patri. Magna est. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Vesperas, Aña. Qui me conféssus. ut supr. cum reliq. de Laudib. xxix. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ult. Psal. Crédidi. 120. Capitul. Beátus vir. Hymn. Deus tuórum mílitum. xx. ℣. Justus ut palma florébit. ℟. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnificat, Aña. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me.

ALIÆ LECTIONES

Pro uno Martyre.

In secundo Nocturno.

De Expositióne sancti Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimum octávum.

Ser

Serm. 21. Lectio iv.

PRíncipes persecúti sunt me gratis, & a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésserit, nullíus sánguinem fúderit, nullíus torum putáverit esse violándum, qui nihil légibus debeat, & gravióra latrónum sustinére cogátur supplícia: qui loquátur juste, & non audiátur; qui loquátur plena salútis, & impugnétur, ut possit dícere: Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutiónem pátitur, qui impugnátur sine crímine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessióne laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum pietas virtútum ómnium fundaméntum sit. ℟. Honéstum fecit illum Dñs, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Descendítque cum illo in fóveam, & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

VEre frustra impugnátur, qui apud ímpios, & infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse, & constans. Quómodo ergo subtéxuit: Et a verbis tuis trepidávit cor meum? Trepidáre infirmitátis est, timóris, atque formídinis. Sed est étiam infirmitas ad salútem, est étiam timor sanctórum. Timéte Dóminum omnes sancti ejus: &, Beátus vir, qui timet Dóminum. Qua ratióne beátus? Quia in mandátis ejus cupit nimis. ℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. ℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

POne ergo Mártyrem inter perícula constitútum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem ínfremat, aliúnde stridor candéntium laminárum, & flamma fornácis ardéntis exæstuet, ex parte ália pérsonent tractus grávium catenárum, hinc cárnifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspectántē ómnia plena suppliciis, deínde cogitántem mandáta divína; illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærúmnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum futúri judícii rhomphæam illā terríbilem quadā conspéctus spécie contuétur. Nonne ad hanc trepidatiónem fidúciæ viri constántis, æquális in eúmdem concúrrit affectum

con-

confidéntia cupiéntis ætérna, & divína trepidántis?
℣. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam. Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Si quis vult post me veníre, ábneget semetípsum, & tollat crucem suam, & sequátur me. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 21. in Evangel.

QUia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta dedit mũdo. Vitæ étenim nostræ véteri in vítiis enutrítæ contrarietátem oppósuit novitátis suæ. Quid enim vetus, quid carnális homo nóverat, nisi sua retinére, aliéna rápere, si posset; concupíscere, si non posset? Sed cæléstis médicus síngulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur; ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbricis continéntiam, tenácibus largitátem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

℟. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

CErte cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus, quæ póssidet, non potest meus esse discípulus. Ac si apérte dicat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium & vestra largímini. Quid vero in hac lectióne dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósum non est hómini relínquere sua: sed valde laboriósum est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet: valde autem multum est, abnegáre quod est.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Sequens ℟. dicitur ultimo loco

Ideo in Festis sex SS. Martyrum Pontif. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, & Pontiani.

℟. Dómine, prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. ℣. Vitam pétiit á te, & tribuísti ei longitúdinem dierū in sæculum sæculi. Posuísti. Glória Patri. Posuísti.

Lectio ix.

AD se autem nobis veniéntibus Dñs præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malígnos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo própriū póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terrā dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjíciat, ne succúmbat.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE

plurimorum Martyrum.

Ad Vesperas, Antiphona.

Omnes sancti. cum reliq. de Laudibus, xliii. Psalm. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalm. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori; illi autem sunt in pace.

Hymnus.

SAnctórum méritis ínclyta gáudia
Pangámus sócii, géstaque fórtia;
Gliscens fert ánimus prómere cántibus
Victórum genus óptimum.

Hi sunt, quos fátue mundus abhórruit:
Hunc fructu vácuum, flóribus áridum
Contempsére tui nóminis ásseclæ,
Jesu Rex bone Cælitum.

Hi pro te fúrias, atque minas truces
Calcárunt hóminum, sævaque vérbera:
His cessit lácerans fórtiter úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non quærimónia;
Sed corde impávido mens bene cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine fúlgidis
Cingunt témpora láureis.

Te summa o Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas ábigas, nóxia súbtrahas,

Des pacem fámulis, ut tibi glóriam
*Annórum in sériem canant. Amen.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Ad Magnificat, Antiphona.

Istórum est enim regnum cælórũ, qui contempsérunt vitam mundi, & pervenérunt ad præmia regni, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni.

Pro plurimis Martyribus Pontificibus. Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. & N. nos, quæsumus Dómine, festa tueántur, & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: concéde propitius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator.

Regem Mártyrum Dóminum, * Veníte, adorémus. Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

CHristo profúsum sánguinem,
Et mártyrum victórias,
Dignámque cælo láuream
Lætis sequámur vócibus.
Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis
Mortis sacræ compéndio
Vitam beátam póssident.
Tradúntur igni Mártyres
Et bestiárum déntibus,
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.
Nudáta pendent víscera:
Sanguis sacrátus fúnditur,
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.
Te nunc, Redémptor, quæsumus,
Ut Mártyrum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In primo Nocturno, Aña.

Secus decúrsus aquárũ plantávit víneam justórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum. Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in ju-

judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Aña. Secus decúrsus aquárum plantávit víneam justórum, & in lege Dómini fuit volúntas eórum.

Antiphona. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus: & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam: * & possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dñs, * & pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Aña. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusta accépit eos in ætérnum.

Aña. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.

Psalmus 3.

Domine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, & soporátus sum: * & exurréxi, quia Dóminus suscépit me.

Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.

℟. Si coram homínibus torménta passi sunt, spes electórum est immortális in ætérnum.
℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
℟. Benedictióne perpétua.
De Epistola B. Pauli Apóstoli ad Romános.
Lectio I. Cap. 8.
Fratres, debitóres sumus non carni, ut secúndum carnem vivámus. Si enim secúndum carnem vixéritis, moriémini: si autem spíritu facta carnis mortificavéritis, vivétis. Quicúmque enim spíritu Dei agúntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepístis spíritum servitútis íterum in timóre, sed accepístis spíritum adoptiónis filiórũ, in quo clamámus, Abba (Pater). Ipse enim Spíritus testimónium reddit spirítui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, & hærédes: hærédes quidem Dei, cohærédes autem Christi: si tamen compátimur, ut & conglorificémur. Exístimo enim quod non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Nam expectátio creatúræ, revelatiónem filiórum Dei expéctat.
℟. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum; & jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: *Quóniã prióra transiérunt.
℣. Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.
Bened. Unigénitus Dei Fílius.
Lectio II.
Scimus autem, quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, & prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos & vocávit: & quos vocávit, hos & justificávit, quos autem justificávit, illos & glorificávit. Quid ergo dicémus ad hæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo omnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justíficat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imo qui & resurréxit, qui est ad déxteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.
℟. Viri sancti gloriósum sánguinem fudérunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua:* Et ídeo corónas triumpháles meruérunt.
℣. Unus spíritus, & una fides erat in eis. Et ídeo.
Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

QUis ergo nos separábit a charitáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (Sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die; æstimáti sumus sicut oves occisiónis). Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim, quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque principátus, neque virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a charitáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dño nostro.

℟. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

℣. Isti sunt, qui venérunt ex magna tribulatióne, & lavérunt stolas suas in sánguine Agni. Et meruérunt.

Glória Patri. Et meruérunt.

In secundo Nocturno, Añа. Dabo sanctis meis locum nominátũ in regno Patris mei, dicit Dóminus. Psalm. 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbriũ non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Añа. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Añа. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalm. 15.

COnsérva me, Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, & cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæréditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tríbuit mihi intelléctum: * insuper & usque ad noctem in-

increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, & exultávit lingua mea: * insuper & caro mea requiéscet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in déxtera tua usque in finem.

Aña. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Antiph. Sancti, qui sperant in Dómino, habébunt fortitúdinem, asſúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient. Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus:* orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles, * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Sancti, qui sperant in Dño, habébunt fortitúdinem, asſúment pennas ut áquilæ, volábunt, & non deficient.

℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delecténtur in lætítia. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus pietas.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Augustíni Epísc.

Sermo 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres charíssimi, sanctórum Mártyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália beneficia, ut ipsos Mártyres imitándo, accípere mereámur ætérna. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gáudia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpla sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre delectat.

℟. San-

℟. Sancti tui, Dñe, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt. Terra. Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd nos vólumus gaudére cum sanctis, & tribulatiónem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártyres, in quantum potúerit, imitári nolúerit, ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed & Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus & consolatiónum. Et Dñs in Evangélio: Si mundus vos odit: scitóte, quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in córpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite. ℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes. Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SEd dicit áliquis: Et quis est, qui possit beatórum Mártyrum vestígia sequi? Huic ego respóndeo, quia non solum Mártyres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humáno clamántem: Díscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde. Audi & Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestígia ejus. ℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accépit illos: & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei. ℣. Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam. Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno, Aña. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum. Psalm 32.

EXultáte justi in Dño: * rectos decet collaudátio.
Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.
Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.
Quia rectum est verbum Dómini: * & ómnia ópera ejus in fide.
Díligit misericórdiam, & judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.
Verbo Dómini cæli firmáti sunt: * & spíritu oris ejus omnis virtus eórum.
Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in the-

thesáuris abyssos.
Timeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.
Quóniam ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, & réprobat consília príncipū.
Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatiónem, & generatiónem.
Beáta Gens, cujus est Dóminus Deus ejus! * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.
De cælo respéxit Dóminus:* vidit omnes filios hóminum.
De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.
Qui finxit singillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.
Non salvátur rex per multam virtútem: * & gigas non salvábitur in multitúdine virtútis suæ.
Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.
Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * & in eis, qui sperant super misericórdia ejus.
Ut éruat a morte ánimas eórum: * & alat eos in fame.
Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor, & protéctor noster est.
Quia in eo lætábitur cor nostrum: * & in nómine sancto ejus sperávimus.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos: * quemádmodum sperávimus in te.
Antiphona. Justi autem in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum.
Aña. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ideo coronáti póssident palmam. Psalm. 33.
Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.
In Dómino laudábitur ánima mea: * áudiant mansuéti, & læténtur.
Magnificáte Dóminum mecum: * & exaltémus nomen ejus in idípsum.
Exquisívi Dñm, & exaudívit me: * & ex ómnibus tribulatiónibus meis erípuit me.
Accédite ad eum, & illuminámini: * & fácies vestræ non confundéntur.
Iste pauper clamávit, & Dóminus exaudívit eum: * & de ómnibus tribulatiónibus ejus salvávit eum.
Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum:* & erípiet eos.
Gustáte, & vidéte, quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.
Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.
Dívites eguérunt, & esuriérunt: * inquiréntes autem Dóminum non minuéntur omni bono.
Veníte filii, audíte me: * ti-

timórē Dómini docébo vos.
Quis est homo, qui vult vitā:* díligit dies vidére bonos?
Próhibe linguam tuam a malo, * & lábia tua ne loquántur dolum.
Divérte a malo, & fac bonum: * inquíre pacem, & perséquere eam.
Oculi Dñi super justos: * & aures ejus in preces eórum.
Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.
Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: * & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberávit eos.
Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * & húmiles spíritu salvábit.
Multæ tribulatiónes justórum: * & de ómnibus his liberábit eos Dóminus.
Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.
Mors peccatórum péssima:* & qui odérunt justum, delínquent.
Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * & non delínquent omnes, qui sperant in eo.
Antiph. Tradidérunt córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ídeo coronáti póssident palmam.
Ant. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, & vivent in ætérnum.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.
Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.
Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórū:* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.
Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte, quóniam ego sum Deus, * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Ant. Ecce merces sanctórum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, & vivent in ætérnum.
℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Ju-

℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vii. Cap. 21.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Cum audiéritis prælia, & seditiónes, nolíte terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 35. in Evangel.

DOminus, ac Redémptor noster peritúri mundi præcurrētia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: & nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clypeum munímur. Ecce enim dicit: Cum audiéritis prælia, & seditiónes, nolíte terréri, opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiónes ad cives. Ut ergo nos índicet intérius, exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pérpeti.
℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides.
℣. Ecce quam bonum, & quā jucúndum habitáre fratres in unum. Quia unus.
Bño. Quorum festum cólimus. Lectio viii.

SEd his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget Gens contra Gentem, & regnum advérsus regnum: & terræmótus magni erunt per loca, & pestiléntiæ, & fames, terroréque de cælo, & signa magna erunt. Ultima tribulátio multis tribulatiónibus prævenítur, & per crebra mala, quæ prævéniūt, indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ídeo post bella, & seditiónes non statim finis: quia multa debent mala præcúrrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.
℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: *Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dicitur post octavam, vel secundam Lectionem in Festo plurimorum Martyrum Fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.
Bño. Ad societátem.

Le-

Lectio ix.

SEd cum tot signa perturbatiónis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratiónem bréviter per síngula perstringámus: quia necésse est, ut ália e cælo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget Gens contra Gentem, ecce perturbátio hóminum; erunt terræmótus magni per loca, ecce respéctus iræ désuper; erunt pestiléntiæ, ecce inæquálitas córporum; erit fames, ecce sterílitas terræ; terroréſque de cælo, & tempestátes, ecce inæquálitas áeris. Quia ergo ómnia consummánda sunt, ante consummatiónem ómnia perturbántur; & qui in cunctis delíquimus, in cunctis ferímur; ut impleátur, quod dícitur: Et pugnábit pro eo orbis terrárum contra insensátos.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

OMnes Sancti, quanta passi sunt torménta, ut secúri pervenírent ad palmam martyrii.

Psalm. Dóminus regnávit. cum reliquis. 15.

Aña. Cum palma ad regna pervenérunt sancti, corónas decóris meruérunt de manu Dei.

Aña. Córpora sanctórum in pace sepúlta sunt, & vivent nómina eórum in ætérnum.

Aña. Mártyres Dñi, Dóminum benedícite in ætérnum.

Aña. Mártyrum chorus, laudáte Dñm de cælis, allel.

Capitulum. Sap. 3.

JUstórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: illi autem sunt in pace.

Hymnus.

REx gloriόse Mártyrum
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cæléstia.
Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vócibus:
Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.
Tu vincis inter Mártyres
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Benedict. Aña. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére, multis passéribus melióres estis vos.

Pro pluribus Martyribus Pontificibus. Oratio.

BEatórum Mártyrum, paritérque Pontíficum N. & N. nos, quæsumus, Dómine, festa tueántur, & eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices. Oratio.

DEus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuó-

tuórum N. & N. natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Alia Oratio.

DEus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum N. & N. solemnitáte lætíficas: concéde propítius, ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiã, Añã. Cum palma. Capitulum. Justórum ánimæ. ut supra. xliii.

℟. brev. Lætámini in Dómino, * Et exultáte justi. Lætámini. ℣. Et gloriámini omnes recti corde. Et exultáte. Glória Patri. Lætámini ℣. Exúltent justi in conspéctu Dei. ℟. Et delectèntur in lætítia.

Ad Sextam, Antiphona.

Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10.

REddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, & dedúxit illos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellárum nocte.

℟. breve. Exúltent justi, * In conspéctu Dei. Exúltent. ℣. Et delectèntur in lætítia. In conspéctu. Glória Patri. Exúltent. ℣. Justi autem in perpétuum vivent. ℟. Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam, Antiphona.

Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3.

FUlgébunt justi, & tamquam scintíllæ in arundinéto discúrrent. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnábit Dóminus illórum in perpétuum.

℟. breve. Justi autem, * In perpétuum vivent. Justi. ℣. Et apud Dóminum est merces eórũ. In perpétuum. Glória Patri. Justi. ℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

IN II. VESPERIS.

Antiphona.

ISti sunt Sancti, qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, & in sánguine Agni lavérunt stolas suas. Psal. Dixit Dóminus. 117. Antiphona. Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes. Psalmus. Confitébor. 117. Antiphona. Sanctórum velut áquilæ juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini. Psalmus. Beátus vir. 118. Antiphona. Abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis sanctórum: & jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt. Psalm. Laudáte púeri. 118. Antiph. In cæléstibus regnis sanctórum habitátio est, & in ætérnum réquies eórum. Psalmus. Crédidi. 120. Capit. & Hymnus, ut in primis Vesperis. xxxiii.

℣. Exultábunt Sancti in glória. ℟. Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnificat, Antiphona.

Gaudent in cælis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti : & quia pro ejus amóre sánguinem suum fudérunt, ídeo cum Christo exúltant sine fine.

ALIÆ LECTIONES

Pro pluribus Martyribus.

In secundo Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Sermone 1. de Martyribus, tom. 3. Lectio iv.

NEmo est, qui nésciat, Mártyrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut & illis débitus honor dicétur, & nobis virtútis exémpla, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus,quãta eos glória máneat in cælis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris : quo possímus étiã ipsi tálibus provocári exémplis, virtúte pari, devotióne consímili, ac fide: ut Christo præstánte, dimicáre, & víncere hostem possímus, ut parta victória, cum iísdem Sanctis in regnis cæléstibus triumphémus.

℟. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis : * Terra appáruit árida : & in Mari rubro via sine impediménto. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ; & torréntes inundavérunt. Terra appáruit.

Lectio v.

QUis est enim, qui eórum volens mérito copulári, nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiónis, eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquírat ? Qui, etsi martyrio par esse non possit, tamen múneris tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martyrium præbeat, aut sine martyrio cum Sanctis præmia divína retríbuat.

℟. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine : * Ut hærédes fierent in domo Dómini. ℣. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

UT enim infirmátur peccátor advérsis,ita justus tentatiónibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum Sancti : sic & laborándo fortióres, & moriéndo victóres effécti sunt. Nullus athlétes sine certámine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit : nemo sine bello imperatórem proméruit. Habes, Christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes : habes fortíssima tela, quibus inimícum debélles.

℟. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, & quasi holocáusti hó-

hóstiam accépit illos, & in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum, & pax est eléctis Dei.
℣. Qui confidunt in illum, intélligent veritátem, & fidéles in dilectióne acquiéscent illi. Quóniam.
Glória Patri. Quóniam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6.

IN illo témpore: Descéndens Jesus de monte, stetit in loco campéstri, & turba discipulórum ejus, & multitúdo copiósa plebis ab omni Judæa, & Jerúsalem, & marítima, & Tyri, & Sidónis. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.
Lib. 5. in Lucæ c. 6. post init.

ADvérte ómnia diligénter quómodo & cum Apóstolis ascéndat, & descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet, in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquísque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ídeo unumquémque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit, ut usu quodam, & cópia suæ natúræ, compartícipes nos fáciat esse regni cæléstis.
℟. Propter testaméntum Dómini, & leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, & una fides. ℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

BEáti páuperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantũ beatitúdines sanctus Lucas Domínicas pósuit: octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, & in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardináles: ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: & mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.
℟. Sancti mei, qui in carne pósiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. ℣. Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem.
Glória Patri. Mercédem.

Sequens ℟. dic. post octav., vel secund. Lect. in Fest. plurimor. Martyrum Fratrum.

℟. Hæc est vera fratérnitas, quæ numquam pótuit violári certámine: qui effúso sánguine secúti sunt Dóminum;

num: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cæléstia.
℣. Ecce quam bonum, & quam jucúndum habitáre fratres in unum! Contemnéntes. Glória Patri. Contemnéntes.

Lectio ix.

SEd prius, quæ sunt amplióra, videámus. Beáti, inquit, páuperes, quóniam vestrum est regnum Dei. Primam benedictiónem hanc utérque Evangelísta pósuit. Ordine enim prima est, & parẽs quædam, generatióque virtútum: quia, qui contémpserit sæculária, ipse merébitur sempitérna: nec potest quisquam méritum regni cæléstis adipísci, qui mundi cupiditáte pressus, emergéndi non habet facultátem.
Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE
Confessoris Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona.
Ecce sacérdos magnus. cum reliquis de Laudibus. lvi.
Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 17. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes gentes. 121.

Capitulum. Eccli. 11.

ECce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio. Hymn.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.
Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitam,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.
Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.
Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas;
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cæli sólio coruscans,
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ induit eum.
Ad Magnificat, Aña. Sacérdos, & Póntifex, & virtútum ópifex, pastor bone in pópulo, ora pro nobis Dñm.

Pro Doctoribus in utrisque Vesperis.

Ad Magnificat, Antiphona.
O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre

cáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio. Deus, qui pópulo tuo. ut infra. lxi.

Pro Confess. Pontif. Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat, & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dñe, preces nostras; quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis, ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Ad Matutinum. Invitator. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Conféssor. ut supra. xlvii.

In primo Nocturno. Añ. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárũ, * quod fructũ suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.

Añ. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Añ. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

QUare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego ho-

di

die génui te.
Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas figuli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terram.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Aña. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.
Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Nō est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi: * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exsurréxi, quia Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima beáti Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis Episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo Epíscopum irreprehensíbilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum, non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum: fílios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præésse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in judícium íncidat diáboli.

boli. Opórtet autem illum & testimonium habére bonum ab iis, qui foris sunt, ut non in opprobrium incidat, & in láqueum diáboli.

℞. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque taléntа tradidísti mihi, ecce alia quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Benedictio. Unigenitus Dei Filius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1.

OPórtet enim Epíscopum sine crímine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum, sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermonem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, & eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, & seductores, máxime qui de circumcisióne sunt, quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℞. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

TU autem lóquere, quæ decent sanam doctrínam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus simíliter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adolescéntulas, ut viros suos ament, filios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes simíliter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensíbile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

℞. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Glória Patri. Tu es.

In secundo Nocturno, Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Psal-

Psalmus 4.

CUm invocárem, exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.

Quóniam tu, Dñe, singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum: Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dñe: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine: * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ: * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.

Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrũ patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Aña. Lætentur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scúto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Aña. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, ínsuper & pécora campi;
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.
℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Pater noster. Absolutio. Ipsius pietas.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Deus Pater omnípotēs.

Sermo S. Máximi Epíscopi.
Homil. 59. quæ est 2. de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

AD sancti ac beatíssimi Patris nostri N. cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquid, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória patris est filius sápiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, & devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.
℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtutis & grátiæ, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas

ritas emanávit. Etenim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústiis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium civium in Deum provocávit affectum: quia Pontíficis administratióne fulgébat, plures e discípulis relíquit sui sacerdótii successóres.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

BEne & cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri N. ad paradísum tránsitus exultábilem reddit, præséntis psalmi versículum decantávimus: In memória ætérna erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gáudium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua; tamquam si díceret: Lauda post vitam, magnífica post consummatiónem. Dúplici enim ex causa utílius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ: ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulátio movet, nec laudátum tentet elátio.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno, Añ. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

DOmine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbriũ non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Antiphona. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Antiphona. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum:

posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui; * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniã declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Domini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum; * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, ve-

vestras, & elevámini portæ æternáles : * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo : quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.
℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore : Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc : Homo péregre proficíscens, vocávit servos suos, & trádidit illis bona sua. Et reliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 9. in Evang.

LEctio sancti Evangélii, fratres charíssimi, sollícite consideráre nos ádmonet, ne nos, qui plus céteris, in hoc mundo accepísse áliquid cérnimur ab auctóre mundi, grávius inde judicémur. Cum enim augéntur dona, ratiónes étiam crescunt donórum. Tanto ergo esse humílior, atque ad serviéndum Deo prómptior quisque debet ex múnere, quanto se obligatiórem esse cónspicit in reddénda ratióne. Ecce homo qui péregre profícíscitur, servos suos vocat, eísque ad negótium talénta partítur. Post multum vero témporis positúrus ratiónem revértitur. Bene operantes pro apportáto lucro remúnerat, servum vero a bono ópere torpéntem damnat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dñs lorícam fidei, & ornávit eum. Et. Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUis itaque iste homo est, qui péregre profícíscitur, nisi Redémptor noster, qui in ea carne, quam assúmpserat, ábiit in cælum? Carnis enim locus próprius terra est : quæ quasi ad peregrína dúcitur, dum per Redemptórem nostrum in cælo collocátur. Sed homo ille péregre proficíscens servis suis bona sua trádidit, quia fidélibus suis spirituália dona concéssit. Et uni quidem quinque talénta, álii duo, álii vero commísit unum. Quinque étenim sunt córporis sensus : vidélicet, visus, audítus, gustus, odorátus, & tactus. Quinque ergo taléntis, donum quinque sénsuum, idest, exteriórum sciéntia exprímitur. Duóbus vero, intelléctus & operátio designátur. Uníus autem teléntí nómine, intelléctus tantúmmodo designátur.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in

mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos.

Glória Patri. Et vos.

Bñd. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta accéperat, ália quinque lucrátus est; quia sunt nonnúlli, qui, etsi intérna ac mystica penetráre nésciunt, pro intentióne tamen supérnæ pátriæ docent recta quos possunt de ipsis exterióribus, quæ accepérunt, duplum taléntum portant; dumque se a carnis petulántia, & a terrenárum rerum ámbitu, atque a visibílium voluptáte custódiunt, ab his étiam álios admonéndo compéscunt. Et sunt nonnúlli, qui quasi duóbus taléntis ditáti, intelléctum, atque operatiónem percípiunt. subtília de intérnis intélligunt, mira in exterióribus operántur. Cumque & intelligéndo & operándo áliis prædicant, quasi duplicátum de negótio lucrum reportant.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Añа.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 15.

Antiphona. Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi.

Antiphona. Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

Añа. Sacerdótes Dei benedícite Dóminum: servi Dómini hymnum dícite Deo, allel.

Antiphona. Serve bone & fidélis, intra in gáudium Dómini tui.

Capitulum. Eccli. 44.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo, & invéntus est justus: & in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsulum,
In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus celébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gáudia
Hujus cadúca respuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe, rex piíssime,
Tibi, Patríque glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc & per omne sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis,

supra

supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio.

DA, quæsumus, omnípotens Deus: ut beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, & devotiónem nobis áugeat & salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine preces nostras, quas in beáti N. Confessóris tui atque Pontíficis solemnitáte deférimus: & qui tibi digne méruit famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Non est invéntus.

Capitulum. Ecce sacérdos magnus, ut supra. lvi.

℟. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ índuit eũ. Et ornávit. Glória Patri. Amávit.

℣. Elégit eum Dóminus sacerdótem sibi.

℟. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam, Antiphona.

Ideo jurejurándo.

Capitulum. Eccli. 44.

NOn est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi; ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

℟. br. Elégit eum Dóminus, * Sacerdótem sibi. Elégit. ℣. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdótem. Glória Patri. Elégit.

℣. Tu es sacérdos in ætérnum. ℟. Secúndum órdinem Melchísedech.

Ad Nonam, Antiphona.

Serve bone.

Capitulum. Eccli. 45.

FUngi sacerdótio, & habére laudem in nómine ipsius, & offérre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

℟. breve. Tu es sacérdos, * In ætérnum. Tu es. ℣. Secúndum órdinem Melchísedech. In ætérnum. Glória Patri. Tu es.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas.

℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphonæ.

Ecce sacérdos. cum reliquis de Laudib. lvi. Psalmi, Dixit Dóminus. cum reliquis, & ultimo Dominica. 117. & penultimi, Psalmus. Meménto Dómine David. 127.

Capitul. & Hymnus, ut supra in primis Vesp. xlviii.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Antiphona.

Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, & ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Antiphona dicitur ad Magnificat in secundis Vesperis pro solis summis Pontificibus. Aña. Dum esset summus Póntifex, terréna non métuit, sed ad cœléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari Festum plurimorum Pontif. & Confess.

fess. Officium fit ut supra; sed in Oratione & sermone, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; & in i. Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 44.

LAudémus viros glorió-sos, & paréntes nostros in generatione sua. Multam glóriam fecit Dóminus magnificéntia sua a sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtúte, & prudéntia sua prædíti, nuntiántes in prophétis dignitátem Prophetárum, & imperántes in præsénti pópulo, & virtúte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In perítia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturárum.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam: * Intra in gáudium Dómini tui.

℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra. Lectio ii.

HOmines dívites in virtúte, pulchritúdinis stúdium habéntes, pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrándi laudes eórum; & sunt, quorum non est memória: periérunt quasi qui non fúerint: & nati sunt quasi non nati, & filii ipsórum cum ipsis.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo. Lectio iii.

SEd illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietátes non defuérunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum: & in testaméntis stetit semen eórum; & filii eórum propter illos usque in ætérnum manent; semen eórum, & glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, & nomen eórum vivit in generatiónem, & generatiónem. Sapiéntiam ipsórum narrent pópuli, & laudem eórum núntiet Ecclésia.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu. Glória Patri. Tu es.

ALIÆ LECTIONES

pro Pontifice & Confessore.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Ex Homilia 59. quæ est 2. de S. Eusebio.

Lectio iv.

BEáti Patris N. mérita jam in tutó pósita secúri

ri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, ánchoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, & plenam cæléstibus divítiis, & ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit, qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuit, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi unius cum vígili hoste conflíctus?

℞. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Nihil profíciet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, & de summa jam in profúndum rupe pendéntibus, amíssum réddidit visum, & illum, quo Christus viderétur, reparávit intúitum? Quantórum áuribus surdis, & infidelitátis obturatióne damnátis, ad percipiéndam vocem cæléstium mandatórum, pretiósum infúdit audítum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, Angélici oris arte & oratiónum ab infirmitáte curávit?

℞. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. ℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolútos, & quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatiónibus & exhortatiónibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúnctas, & delictórum mole óbrutas, ac sepúltas, ad emendatiónem, tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit; ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse. Glória Patri. Ipse.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vigiláte, quia nescitis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matthæum, can. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis siléntii ratióne esse sciremus, vigiláre nos Dóminus propter advéntum

furis

furis admónuit, & oratiónum assiduitáte deténtos, ómnibus præceptórum suórum opéribus inhærére. Furem enim desse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervígilem, & córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósis nobis, & somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos ígitur esse nos cónvenit: quia diéi ignorátio inténtam solicitúdinem suspénsæ expectatiónis exágitat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Can. 26. Lectio viii.

QUisnam est fidélis servus, & prudens, quem constítuit Dñs super famíliam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curã adhortétur: speciálẽ tamen pópuli princípibus, idest Epíscopis, in expectatióne adventúque suo solicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudéntem, præpósitum famíliæ signíficat, cómmoda atque utilitátes commíssi sibi pópuli curántem. Qui si dicto áudiens, & præcéptis obédiens erit, idest, si doctrínæ opportunitáte & veritáte infirma confirmet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, & verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ famíliæ dispéndat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendátur; glóriam a Dómino, tamquam dispensátor fidélis & víllicus útilis, consequétur, & super ómnia bona constituétur; idest, in Dei glória collocábitur; quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et. Lectio ix.

QUod si cóntuens longam Dei patiéntiam, quæ in proféctum humánæ salútis exténditur, advérsum consérvos insoléscet, & sæculi malis vitiísque se tradet, præséntium tantum curam in cultu ventris exércens, desperáta die Dóminus advéniet, eúmque a bonis, quæ spopónderat, dívidet, portionémque ejus cum hypócritis in pœnæ æternitáte constítuet: quia advéntum desperáverit, quia mandátis non obtemperáverit, quia præséntibus studúerit, quia vita Géntium víxerit, quia desperatióne judícii commíssam sibi famíliam fame, siti, cæde vexáverit.

Te Deum laudámus. 15.

PRO DOCTORIBUS.

Ad Magnificat in utrísque Vesperis, Antiph. O Doctor ópti-

óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte N. divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei. Oratio.

DEus, qui pópulo tuo ætérnæ salútis, beátum N. minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

Lectiones sequentes leguntur in Festis Doctorum; Officium autem in illis fit de Confessoribus Pontificibus, vel non Pontificibus pro qualitate Festi.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 39.

SApiéntiam ómnium antiquórum exquíret sápiens, & in Prophétis vacábit. Narratiónem virórum nominatórum conservábit, & in versútias parabolárum simul introíbit. Occúlta proverbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum ministrábit, & in conspéctu præsidis apparébit. In terram alienigenárum Géntiũ pertránsiet; bona enim & mala in homínibus tentábit.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bñ. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

COr suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, & pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spíritu intelligéntiæ replébit illum: & ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, & in oratióne confitébitur Dómino: & ipse díriget consílium ejus, & disciplínam, & in abscónditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam. ℣. Benedictiónem ómnium Géntium dedit illi, & testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. ℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

IPse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, & usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, & nomen ejus requirétur a ge-

generatióne in generatiónem. Sapiéntiam ejus enarrábunt Gentes, & laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

℣. Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis. Tu es sacérdos.

Glória Patri. Tu es.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et.

Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 9. cap. 6. Lectio iv.

QUi post Oríonas Hyadum nómine, nisi Doctóres sanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subdúctis martyribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet: & représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NEc immérito Doctóres sancti Hyadum nuncupatióne signántur: Græco quippe elóquio hyetos plúvia vocátur: & Hyades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hyadúm appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclésiæ quasi in cæli fáciem dedúcti, super aréntem terram humáni péctoris sanctæ prædicatiónis imbres fudérunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixísset: Expectétur sicut plúvia elóquium meum; & nequáquam per Isaíam Véritas díceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamóbrē prohíbitæ sunt stillæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctū

de

de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni Dávid servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.
Pro Doctore non Pontifice.
℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.
Bñō. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

DUm ergo Hyades cum plúviis véniunt, ad cæli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus síngulis magis magísque sciéntia cæléstis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur: ut novus sol nostris méntibus rútilet, & eórum verbis nobis cógnitus, seípso quotídie clárior micet. Urgénte étenim mundi fine, supérna sciéntia próficit, & lárgius cum témpore excréscit.
Pro Doctore Pontifice.
℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.
Glória Patri. Ipse.
Pro Doctore non Pontifice.
℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locutus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.
Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia S. Augustini Episc.
Lib. 1. de Sermone Domini in monte, cap. 6. tom. 4.

OSténdit Dóminus, fátuos esse judicándos, qui temporálium bonórum vel cópiam sectántes, vel inópiam metuéntes, amíttunt ætérna, quæ nec dari possunt ab homínibus, nec auférri. Itaque si sal infatuátum fúerit, in quo saliétur? idest, si vos, per quos condiéndi sunt quodámmodo pópuli, metu persecutiónum temporálium amiséritis regna cælórum, qui erunt hómines, per quos a vobis error auferátur, cum vos elégerit Deus

Deus, per quos errórem áuferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fídei, & ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Ergo ad níhilum valet sal infatuátum, nisi ut mittátur foras, & calcétur ab homínibus. Non itaque calcátur ab homínibus, qui pátitur persecutiónem: sed qui persecutiónem timéndo infatuátur. Calcári enim non potest, nisi inférior: sed inférior non est, qui, quamvis córpore multa in terra sustíneat, corde tamen fixus in cælo est.

℟. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus: * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ, & intelléctus.

℣. Jucunditátem, & exultatiónem thesaurizávit super eum. Et implévit.

Glória Patri. Et implévit.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ; sic nunc dicit lumen mundi. Nam, neque supérius ista terra accipiénda est, quam pédibus corpóreis calcámus: sed hómines, qui in terra hábitant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis & extinguéndis putóribus Apostólicum salem Dóminus misit. Et hic, mundum, non cælum & terram, sed hómines, qui sunt in mundo, vel díligunt mundum, opórtet intélligi, quibus illumínándis Apóstoli missi sunt. Non potest cívitas abscóndi super montem pósita, idest, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam signíficat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE
Confessoris non Pontificis.

Ad Vesperas, Antiphona. Dómine, quinque talénta. ut infra ad Laudes. lxxiv. Psalmus. Dixit Dóminus. cum reliquis de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. 121.

Capitulum. Eccli. 31.

Beátus vir, qui invéntus est sine mácula! & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hy-

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes
Quem pie laudant pópuli per orbem,
Hac die lætus méruit beátas
Scándere sedes.

Si non est dies obitus, dicatur:

Hac die lætus méruit suprémos
Laudis honóres.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbriam duxit sine labe vitā,
Donec humános animávit auræ
Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum, frequénter
Ægra quæ passim jacuére membra,
Víribus morbi dómitis, salúti
Restituúntur.

Noster hinc illi Chorus obsequéntem
Cóncinit laudem, celebrésque palmas:
Ut piis ejus précibus juvémur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui super cęli sólio corúscās.
Tótius mundi sériem gubérnat
Trinus, & unus. Amen.

℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum. ℟. Stolam glóriæ índuit eum.

Ad Magnificat, Antiphona. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dñm nostrum.

Si fuerit Abbas. Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti N. Abbátis commendet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Confessórum Dóminum, * Veníte adorémus. Psal. Veníte, exultémus. Hymnus. Iste Conféssor. ut supra.

In primo Nocturno, Añ. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, & ómnia quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod

quod plantátum est secus decúrsus aquarum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:
Et fólium ejus non défluet: * & ómnia, quæcúmque fáciet, prosperabúntur.
Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.
Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.
Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum períbit.
Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte: & ómnia, quæcúmque fáciet, semper prosperabúntur.
Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dñi, constitútus est in monte sancto ejus. Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inánia?
Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.
Dirumpámus víncula eórum: * & projiciámus a nobis jugum ipsórum.
Qui hábitat in cælis, irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.
Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.
Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.
Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.
Póstula a me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam términos terræ.
Reges eos in virga férrea, * & tamquam vas fíguli confrínges eos.
Et nunc reges intellígite: * erudímini, qui judicátis terrā.
Servíte Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dóminus, * & pereátis de via justa.
Cum exárserit in brevi ira ejus: * beáti omnes, qui confídunt in eo.
Antiphona. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.
Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo. Psalmus 3.

Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsum me.
Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.
Tu autem, Dómine, suscéptor meus es, * glória mea, & exáltans caput meum.
Voce mea ad Dóminum clamávi; * & exaudívit me de monte sancto suo.
Ego dormívi, & soporátus sum: * & exsurréxi, quia Dó-

Dóminus suscépit me.
Non timébo míllia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac Deus meus.
Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.
Dómini est salus: * & super pópulum tuum benedíctio tua.
Antiphona. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus, Dómine, tu exáltans caput meum, & exaudísti me de monte sancto tuo.
℣. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum.
℟. Stolam glóriæ índuit eum.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bnño. Benedictióne perpétua.
De libro Sapiéntiæ.
Lectio i. Cap. 4. & 5.

JUstus si morte præoccupátus fúerit, in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis est, non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hóminis, & ætas senectútis vita immaculáta. Placens Deo factus est diléctus, & vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est, ne malítia mutáret intelléctum ejus; aut ne fíctio decíperet ánimam illíus. Fascinátio enim nugacitátis obscúrat bona, & inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa, plácita enim erat Deo ánima illíus: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.
℟. Euge serve bone, & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.
Bnño. Unigénitus Dei Fílius.
Lectio ii.

POpuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis tália: quóniam grátia Dei, & misericórdia est in sanctos ejus, & respéctus in eléctos illíus. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, & juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, & non intélligent, quid cogitáverit de illo Deus, & quare munierit illum Dñs. Vidébunt, & contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, & in contumélia inter mórtuos in perpétuum; quóniam disrúmpet illos inflátos sine voce, & commovébit illos a fundaméntis, & usque ad suprémum desolabúntur.
℟. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.
℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.
Bnño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

ET erunt geméntes, & memória illórũ períbit. Vénient in cogitatióne peccatórum suórum tímidi, & tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsus eos, qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horríbili, & mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes intra se, pœniténtiam agéntes, & præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt, quos habúimus aliquándo in derísum, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum est.

℟. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cœléstia regna. Et invéntus. Glória Patri. Et invéntus.

In secundo Nocturno, Aña. Invocántem exaudívit Dñs sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace. Psalmus 4.

CUm invocárem exaudívit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * & exáudi oratiónem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, & quæritis mendácium?

Et scitóte, quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me, cum clamávero ad eum.

Irascímini, & nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrifícium justítiæ, & speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui, Dómine: * dedísti lætítiã in corde meo.

A fructu fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam.

Quóniam tu Dñe singuláriter in spe * constituísti me.

Aña. Invocántem exaudívit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudívit eum, & constítuit eum in pace.

Aña. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum. Psalmus 5.

VErba mea áuribus pércipe, Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus vo-

volens iniquitátem tu es.
Neque habitábit juxta te malígnus: * neque permanébunt injústi ante óculos tuos.
Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.
Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ.
Introíbo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.
Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.
Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.
Sepúlchrū patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.
Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.
Et læténtur omnes, qui sperant in te: * in ætérnum exultábunt, & habitábis in eis.
Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum: * quóniam tu benedíces justo.
Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ, * coronásti nos.
Antiph. Læténtur omnes, qui sperant in te, Dómine; quóniam tu benedixísti justo: scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.
Antiphona. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in universa terra! quia glória, & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine, Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum, & ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves, & boves univérsas, insuper & pécora campi.
Vólucres cæli, & pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Ant. Dómine, Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra! quia glória, & honóre coronásti sanctum tuum, & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
℣. Os justi meditábitur sapiéntiam.

℟. Et lingua ejus loquétur judícium. * Pater noster.

℟. Ipsíus pietas.

Jube domne benedícere.

Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Joánnis Chrysóst. de S. Philogónio, tom. 3.

Lectio iv.

Beáti N. dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratiónem linguam nostram evocávit: síquidē hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deínceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatiónem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, sine intermissióne oráte?

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Benedictio. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi prematúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invídiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidiánæ sollicitúdines, ubi perpétua, & ubíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse ut semper gaudeámus, si quis páululum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácile cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígidum illud verbum, & quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innumeráque gignens bella.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.

℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus Sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: & digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cælis: ac relíctis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod & cívitas sursum sit, & Ecclésia, & celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessístis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cæléstem,

&

& Ecclésiam primitivórum, qui conscrípti sunt in cælis, & ad multórum míllium Angelórum frequéntiam.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia.

Glória Patri. Quia.

In tertio Nocturno. Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Domine, quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiéscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * & operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * & oppróbriũ non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat.

Qui jurat próximo suo, & non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, & múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Aña. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiéscet in monte sancto tuo.

Aña. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dñe: glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Domine, in virtúte tua lætábitur rex: * & super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * & tribuísti ei longitúdinem diérum in sæculum, & in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam & magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * & in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * & semen eórum a fi-

a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in relíquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre, Dómine, in virtúte tua: * cantábimus, & psallémus virtútes tuas.

Antiphona. Vitam pétiit a te, & tribuísti ei, Dómine: glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Antiphona. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, & misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bñdo. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 13. in Evangel.

SAncti Evangélii, fratres charíssimi, apérta vobis est léctio recitáta; sed, ne alíquibus ipsa ejus planíties alta fortásse videátur, eam sub brevitáte transcúrrimus: quátenus ejus exposítio ita nesciéntibus fiat cógnita, ut tamen sciéntibus non sit onerósa. Dóminus dicit: Sint lumbi vestri præcíncti. Lumbos

bos enim præcíngimus, cum carnis luxúriam per continéntiam coarctámus. Sed quia minus est, mala non ágere, nisi étiam quisque stúdeat & bonis opéribus insudáre, prótinus ádditur: Et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Lucérnas quippe ardéntes in mánibus tenémus, cum per bona ópera próximis nostris lucis exémpla monstrámus. De quibus profécto opéribus Dñs dicit: Lúceat lux vestra coram homínibus, ut vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Benedictio. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubéntur, & lumbos restríngere, & lucérnas tenére; ut & mundítia sit castitátis in córpore, & lumen veritátis in operatióne. Redemptóri étenim nostro unum sine áltero placére nequáquam potest: si aut is, qui bona agit, adhuc luxúriæ inquinaménta non déserit: aut is, qui castitáte præéminet, necdum se per bona ópera exércet. Nec cástitas ergo magna est sine bono ópere, nec opus bonum est áliquod sine castitáte. Sed & si utrúmque ágitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supérnam pátriam tendat, & nequáquam se a vítiis pro mundi hujus honestáte contíneat.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis: ut, cum vénerit, & pulsáverit, conféstim apériant ei. Venit quippe Dóminus, cum ad judícium próperat: pulsat vero, cum jam per ægritúdinis moléstias esse mortem vicínam désignat. Cui conféstim aperímus, si hunc cum amóre suscípimus. Aperíre enim júdici pulsánti non vult, qui exíre de córpore trépidat: & vidére eum, quem contempsísse se méminit, júdicem formídat. Qui autem de sua spe, & operatióne secúrus est, pulsánti conféstim áperit: quia lætus júdicem sústinet: & cum tempus propínquæ mortis advénerit, de glória retributiónis hilaréscit.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

Et per Horas, Aña.

DOmine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Psalmi, Dóminus regnávit, cum reliquis, pag. 15.

Antiphona. Euge serve bone, in módico fidélis; intra in gáudium Dómini tui.

Aña. Fidélis servus & prudens, quem constituit Dóminus super famíliam suam.

Aña. Beátus ille servus, quem, cum vénerit dóminus ejus, & pulsáverit jánuam, invénerit vigilántem.

Aña. Serve bone, & fidélis, intra in gáudium Dñi tui.

Capitulum.

BEatus vir, qui invéntus est sine mácula, & qui post aurum non abiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris. Quis est hic & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua.

Hymnus.

Jesu, coróna célsior,
Et véritas sublímior,
Qui confiténti sérvulo
Reddis perénne prǽmium:
Da supplicánti cœtui,
Hujus rogátu, nóxii
Remissiónem críminis,
Rumpéndo nexum vínculi.
Anni revérso témpore,
Dies refúlsit lúmine,
Quo Sanctus hic de córpore
Migrávit inter sídera.
Hic vana terræ gáudia,
Et luculénta prǽdia,
Pollúta sorde députans,
Ovans tenet cæléstia.
Te, Christe Rex piíssime,
Hic confiténdo júgiter,
Calcávit artes dæmonum,
Sævúmque averni príncipē.
Virtúte clarus, & fide,
Confessióne sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.
Proínde te, piíssime,
Precámur omnes súpplices,
Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.
Patri perénnis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Benedictus, Antiphona.

Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam, intra in gáudium Dñi tui.

Oratio.

DEus, qui nos beáti N. Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas; concéde propítius, ut cujus natalítia cólimus, étiam actiónes imitémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

ADésto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti N. Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justítiæ fidúciam non habémus, ejus, qui tibi plácuit, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

[illegible] Abbas. Oratio.

INtercéssio nos, quǽsumus, Dómine; beáti N. Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus

ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. Euge serve bone.

Capitul. Beátus vir, qui invéntus. lxxiv.

℟. br. Amávit eum Dñs, * Et ornávit eum. Amávit. ℣. Stolam glóriæ induit eum. Et. Glória Patri. Amávit.

℣. Os justi meditábitur sapiéntiam. ℟. Et lingua ejus loquétur judícium.

Ad Sextam, Antiphona. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

JUstus cor suum trádidit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur.

℟. brev. Os justi, * Meditábitur sapiéntiam. Os justi. ℣. Et lingua ejus loquétur judícium. Meditábitur. Glória Patri. Os justi.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℟. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam, Antiphona. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10.

JUstum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam sanctórum: honestávit illũ in labóribus, & complévit labóres illíus.

℟. br. Lex Dei ejus, * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In corde. Glória Patri. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Vesperas, Antiphona. Dómine, quinque talénta, cum reliq. de Laudib. lxxiv. Psalmi, Capit. & Hymnus, ut in primis Vesper. lxiv.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℟. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnificat, Aña. Hic vir despíciens mundum & terréna, triúmphans divítias cælo cóndidit ore, manu.

Si occurat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra; sed in Oratione & Sermone, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

ALIÆ LECTIONES

Pro Confessore non Pontifice.

In primo Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula! & qui post aurum non abiit, nec sperávit in pecúnia, & thesáuris. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, & perféctus est, erit illi glória ætérna: qui pótuit transgrédi, & non est transgréssus; fácere mala, & non fecit: ídeo stabilíta sunt bona illíus in Dómino, & eleemósynas illíus enarrábit omnis Ecclésia sanctórum.

℟. Euge serve bone & fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine, quinque talénta tradidísti mi-

mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii. Cap. 32. & 33.

QUi timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: & qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébitur ab ea: & qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient judícium justum, & justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis: & qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrent mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, & liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta & justítias, & non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, & lex illi fidélis.

℞. Justus germinábit sicut lílium; * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

℣. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio iii. Cap. 34.

SPíritus timéntium Deum quæritur, & in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, & óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, & non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, & quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtútis, tégimen ardóris, & umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, & adjutórium casus, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans sanitátem, & vitam, & benedictiónem.

℞. Iste cognóvit justítiam, & vidit mirabília magna, & exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Et.

Glória Patri. Et.

In secundo Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

DEridétur justi simplícitas. Hujus mundi sapiéntia est, cor machinatiónibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscitur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndo supérbiunt: hanc qui nésciunt, subjécti, & tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitátis iníquitas nómine palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere; cum

cum vires súppetunt, nullis resisténtibus cédere; cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre. ℟. Honéstum fecit illum Dñs, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

AT contra, sapiéntia justórum est, nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt dilígere, falsa devitáre, bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere, nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplícitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus, puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis procul dúbio stultum putátur: & quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resístere, percutiénti álteram maxíllam præbére? ℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum; * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus lorícam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Cap. 17. post initium.

Lectio vi.

LAmpas contémpta apud cogitatiónes dívitum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte deprimátur, non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humánis óculis véstiū pompa compónat; a cunctis vero despicábilis cérnitur, & hujus mundi grátia indígnus æstimátur; sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári métuit, déspici non réfugit; corpus continéntia áfficit, sola in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, & eréctus pro justítia, de percéptis contuméliis exúltat; afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus, quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollícitus rúminat, & inquisítus quódlibet élóqui dupliciter ignórat. ℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum; Ingrédere in réquiem meam; * Quia te

te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus. ℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Léctio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuit Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Libro 4. cap. 54. in Luc. 12.

PUsíllum gregem electórum, vel ob comparatiónem majóris número reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotiónem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, & ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præcipit, eídem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dñm: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. ℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Léctio viii.

VEndite quæ possidétis, & date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére; ne propter regnũ Dei militántibus hujus vitæ necessária desint; quin étiam posséssa, propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde & victum transígere, & eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, & aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, & his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. ℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Léctio ix.

FAcite vobis sácculos, qui non veteráscunt: eleemósynas vidélicet operándo, quarum merces in ætérnum máneat. Ubi non hoc præcéptum esse putándum est, ut nil pecúniæ reservétur a Sanctis, vel suis scílicet, vel páuperum úsibus suggeréndæ:

dæ: cum & ipse Dóminus, cui ministrábant Angeli, tamen ad informándam Ecclésiam suam lóculos habuisse legátur, & a fidélibus obláta consérvans, & suórum necessitátibus, aliísque indigéntibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviátur, & ob inópiæ timórem justítia deserátur.

Te Deum laudámus. 15.

PRO ABBATIBUS.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hierónymi Presb.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

GRandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, cibos manu & arte quærébat, & tamen lóquitur confidénter: Relíquimus ómnia. Et quia non súfficit tantum relínquere, jungit quod perféctum est: Et secúti sumus te. Fécimus quod jussísti; quid ígitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos, qui secúti estis me, in regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis & vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israel. Non dixit, Qui reliquístis ómnia: hoc enim & Crates fecit philósophus, & multi álii divítias contempsérunt: sed, Qui secúti estis me: quod próprie Apostolórum est, atque credéntium.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, abstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

IN regeneratióne, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ (quando & mórtui de corruptione resúrgent incorrúpti) sedébitis & vos in sóliis judicántium, condemnántes duódecim tribus Israel: quia vobis credéntibus, illi crédere noluérunt. Et omnis, qui relíquerit domum, vel fratres aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros propter nomen meum, céntuplum accípiet, & vitam ætérnam possidébit. Locus iste cum illa senténtia cóngruit, in qua Salvátor lóquitur: Non veni pacem míttere, sed gládium. Veni enim separáre hóminem a patre suo, & matrem a fília, & nurum a socru; & inimíci hóminis, domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, & prædicatiónem Evangélii, omnes afféctus contémpserint, atque divítias, & sæculi voluptátes, isti céntuplum recípient, & vitam

tam ætérnam possidébunt.
℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.
℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

EX occasióne hujus senténtiæ quidam introdúcunt mille annos post resurrectiónem, dicéntes, tunc nobis céntuplum ómnium rerum, quas dimísimus, & vitam ætérnam esse reddéndam: non intelligéntes, quod, si in céteris digna sit repromíssio, in uxóribus appáreat turpitúdo: ut, qui unam pro Dño dimíserit, centum recípiat in futúro. Sensus ergo iste est: Qui carnália pro Salvatóre dimíserit, spirituália recípiet: quæ comparatióne & mérito sui ita erunt, quasi si parvo número centenárius númerus comparétur.
Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE Virginum.

Ad Vesperas, Antiphona. Hæc est virgo sápiens, & una de número prudéntum.

Psalmus 109.

DIxit Dñs Dómino meo:* Sede a dextris meis.
Donec ponã inimícos tuos:* scabéllum pedum tuórum.
Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.
Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.
Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.
Dóminus a dextris tuis,* cõfrégit in die iræ suæ reges.
Judicábit in natiónibus, implébit ruínas:* conquassábit cápita in terra multórum,
De torrénte in via bibet: * proptérea exaltábit caput.
Aña. Hæc est virgo sápiens, & una de número prudéntũ.
Aña. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit. Psalmus 112.

LAudáte púeri Dñm: * laudáte nomen Dómini.
Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.
Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * & super cælos glória ejus.
Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * & humília réspicit in cælo, & in terra?
Súscitans a terra ínopem,* & de stércore érigens páuperem.
Ut cóllocet eum cum princípibus: * cum princípibus pópuli sui.
Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.
Antiphona. Hæc est virgo sá-

sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Ant. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto, habébit fructũ in respectióne animárum sanctárum. Psalm. 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * & abũdántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Antiph. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto, habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Antiph. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii, merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.

Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.

Antiph. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Ant. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * & ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cínerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, & liquefáciet ea: * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, & judícia sua Israel.

Non fecit táliter omni natióni: * & judícia sua non ma-

manifestávit eis.

Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10.

FRatres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonānt.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti; concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis, & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum nostrum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dómine, beáta N. virgo & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum nostrum.

Si fuerint plures, in utrisque Vesperis ad Magnificat, & in Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, & mártyrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Regem Vírginum Dóminum, * Veníte adorémus.

Psalm. Veníte exultémus. 2.

Hymnus.

VIrginis Proles, Opiféxque Matris,

Vir-

Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo:
Vírginis partos cánimus de-
córa
Morte triúmphos.
Hæc enim palmæ dúplicis
beáta
Sorte, dum gestit frágilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.
Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille pœnárum génera ex-
pavéscens,
Sánguine effúso, méruit se-
rénum
Scándere cælum.
Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum re-
míttte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi compar utriúsque
virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo. Amen.
Si Sancta fuerit virgo tant.,
& non mart., dic. Hym. ut seq.

VIrginis Proles, Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, pepe-
rítque Virgo:
Vírginis festum cánimus
beátæ,
Accipe votum.
Hujus orátu, Deus alme,
nobis
Débitas pœnas scélerum re-
míttte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque
Proli,
Et tibi compar utriúsque
virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo. Amen.
In i. Noct. Aña. O quam
pulchra est casta generátio
cum claritáte! Psalm. 8.

DOmine, Dñs noster, *
quam admirábile est no-
men tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magni-
ficéntia tua * super cælos.
Ex ore infántium, & lactén-
tium perfecísti laudem pro-
pter inimícos tuos, * ut dé-
struas inimícum, & ultórem.
Quóniam vidébo cælos tuos,
ópera digitórum tuórum: *
lunam & stellas, quæ tu
fundásti.
Quid est homo, quod memor
es ejus? * aut filius hómi-
nis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória & honóre
coronásti eum: * & con-
stituísti eum super ópera
mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédi-
bus ejus, * oves, & boves
univérsas, ínsuper & pé-
cora campi;
Vólucres cæli, & pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster, *
quam admirábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Añ. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!
Antiph. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei,* & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntū.
Dies diéi erúctat verbum,* & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.
Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Ante torum hujus vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.
Añ. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus, & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, próspere procéde, & regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.
De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.
Lectio i. Cap. 7.

DE virgínibus præcéptũ Dñi non hábeo, consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino, ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutiónem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatiónem tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco. Hoc ítaque dico, fratres. Tempus breve est: réliquum est, ut & qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: & qui flent, tamquam non flentes: & qui gaudent, tamquam non gaudéntes: & qui emunt, tamquam non possidéntes: & qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur; prǽterit enim figúra hujus mundi.
℟. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum; pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti.
℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum; quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum Angelis.
Si non fuerit Martyr, dicitur sequens ℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Quia.
Bño. Unigénitus Dei Fílius.
Lectio ii.

VOlo autem vos sine solicitúdine esse. Qui sine uxóre est, solícitus est quæ Dómini sunt, quómodo pláceat Deo. Qui autem cum uxóre est, solícitus est quæ sunt mundi, quómodo pláceat uxóri, & divísus est. Et múlier innúpta, & virgo, cógitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta córpore, & spíritu. Quæ autem nupta est, cógitat quæ sunt mundi, quómodo pláceat viro. Porro hoc ad utilitátem vestram dico, non ut láqueum vobis injíciam; sed ad id quod honé-

néstum est, & quod facultátem præbeat sine impediménto Dóminum obsecrándi.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prófpere procéde, & regna. Proptérea.

Bño. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

SI quis autem turpem se vidéri exístimat super vírgine sua, quod sit superadúlta; & ita opórtet fieri: quod vult fáciat, non peccat, si nubat. Nam qui státuit in corde suo firmus, non habens necessitátem, potestátem autem habens suæ voluntátis, & hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur & qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: & qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi, quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult, nubat: tantum in Dómino. Beátior autem erit si sic permánserit secúndum meum consílium: puto autem quod & ego Spíritum Dei hábeam.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, prófpere procéde, & regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.

Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno, Aña. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prófpere procéde, & regna. Psalm. 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, & pulchritúdine tua: * inténde, prófpere procéde, & regna.

Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.

Et

Et filiæ Tyri in munéribus:* vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii:*constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Antiph. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósperе procéde, & regna.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórũ:* conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confrínget arma:* & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

Psalmus 47.

MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis,* in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur,*cũ suscípiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis,*

in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dñi virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépimus Deus misericórdiam tuam: * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.

Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.

Circúmdate Sion, & complectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.

Ant. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem. ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur. Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

℣. Jube domne benedícere.

Bñd. Deus Pater omnípotẽs.

Sermo S. Ambrósii Epíſc.
Lib. 1. de Virg. circa init.

Lectio iv.

Quóniã hódie natális est Vírginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquid de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ídeo laudábilis virgínitas, quia in martyribus reperítur, sed quia ipsa mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehéndere, quam nec natúra suis inclúsit légibus? aut quis naturáli voce compléćti, quod supra usum natúræ sit? E cælo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cælo, quæ sponsum sibi invénit in cælo.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, prósspere procéde, & regna. Et.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áera, Angelos, sidéraque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, & toto hausit péctore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, & attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud: Quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cælo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus

óleo

óleo lætítiæ. ℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

℟. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

QUis ígitur neget hanc vitam fluxísse de cælo, quam non fácile invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, & Verbum caro factum est, ut caro fíeret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullíus corpórei cóitus suísse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cælum, ídeo cum Dómino appáret in glória, ídeo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Noct., Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum. Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium demónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ídeo diléxit me rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Aña. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum. Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúltet terra: * læténtur

tur ínsulæ multæ.
Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.
Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.
Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.
Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.
Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.
Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.
Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.
Et exultavérunt filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Añа. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum, óleum effúsum nomen tuum.
Añа. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ: * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus: orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.
Antiph. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bñо. Evangélica léctio.

Lé-

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.
Lectio vii. Cap. 25.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile erit regnum cælórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso, & sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.
Homilia 12. in Evangel.

SÆpe vos, fratres charíssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectióne compéllor dícere, ut & bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humána requirátur; ne appetítus laudis subrépat, & quod foris osténditur, intus a mercéde vacuétur. Ecce enim redemptóris voce decem vírgines, & omnes dicúntur vírgines; & tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia eárum quædam, dum de virginitáte sua glóriam foris éxpetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dñs vigilántem invénit: quæ, accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Bñ. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

SEd prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cælórum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes, & fátuæ dicántur. Dum enim cælórum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur símile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cælórum præséntis témporis Ecclésia dícitur. De quo álio in loco Dñs dicit: Mittet Fílius hóminis Angelos suos, & cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

IN quinque autē córporis sénsibus unusquísque subsístit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidéliū multitúdo collígitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denūtiátur. In qua, quia mali cum bonis, & réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus, & fátuis esse perhibétur. Sunt namque pleríque continéntes, qui ab appeti-

petítu se exterióri custódiunt, & spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, & toto desidério ad supérnam pátriam anhélant, ætérna præmia éxpetunt, pro labóribus suis recípere laudes humánas nolunt. Hi nimírum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra cōsciéntiam cóntegunt. Et sunt pleríque, qui corpus per abstinéntiam affligunt, sed de ipsa sua abstinéntia humános favóres éxpetunt.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

HÆc est virgo sápiens, & una de número prudéntum. Psalmi. Dóminus regnávit, cum reliquis. 15.

Antiphona. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit.

Aña. Hæc est, quæ nescívit torum in delícto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja. Aña. Illa est speciósa inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10.

FRatres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum commendat, ille probátus est; sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

JEsu, coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pérsonāt.
Te deprecámur súpplices,
Nostris ut addas sénsibus
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.
Virtus, honor, laus, glória,
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæréntì bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti, concéde propítius; ut qui beátæ N. vírginis & mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dñm nostrum.

Alia Oratio.

INdulgéntiam nobis, quæsumus, Dñe, beáta N. virgo, & martyr implóret: quæ tibi grata semper éxtitit & mérito castitátis, & tuæ professióne virtútis. Per Dóminum nostrum.

Pro Virg. non Mart. Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. vír-

N. vírginis tuæ festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, Antiph. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei.

℣. Adducéntur Regi vírgines post eam.

℟. Próximæ ejus afferéntur tibi. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum vírginum, & mártyrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñm.

Ad Tertiam, Antiphona. Hæc est virgo sápiens.

Capitulum. Fratres: Qui gloriátur. ut supra. xcii.

℟. brev. Spécie tua,* Et pulchritúdine tua. Spécie tua.

℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Hæc est, quæ nescívit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

ÆMulor enim vos Dei æmulatióne. Despóndi enim vos uni viro vírginem castam exhibére Christo.

℟. br. Adjuvábit eam.* Deus vultu suo. Adjuvábit.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus vultu.

Glória Patri. Adjuvábit.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Antiphona. Ista est speciósa.

Capitulum. Eccli. 51.

DOmine Deus meus, exaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório.

℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.

Glória Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Si fuerit virgo, & non martyr, dicitur sequens Capitulum. Sap. 4.

O Quam pulchra est casta generátio cum claritáte! immortális est enim memória illíus, quóniam apud Deum nota est, & apud hómines.

℟. br. Elégit eam. ut supra.

In ii. Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capitulum, & Hymnus, ut in primis Vesperis. lxxx.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.

℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

ALIÆ

ALIÆ LECTIONES

Pro Virginibus.

Pro Virgine & martyre, ac pro Martyre tantum. Lectiones primi Nocturni leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 51.

CONfitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum: Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne, a láqueo linguæ iníquæ, & a lábiis operántium mendácium, & in conspéctu astántium factus es mihi adjútor. Et liberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me; a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris inferi, & a lingua coinquináta, & a verbo mendácii, a rege iníquo, & a lingua injústa.

℟. Veni, sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre sánguinem tuum fudísti: * Et cum Angelis in paradísum introísti.

℣. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, quia concupívit rex spéciem tuam. Et.

Lectio ii.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, & vita mea appropínquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, & non erat qui adjuváret. Respíciens eram ad adjutórium hóminum, & non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ, Dómine, & operatiónis tuæ, quæ a sæculo sunt. Quóniam éruis sustinéntes te, Dómine, & líberas eos de mánibus Géntium.

℟. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, & regna. Proptérea.

Lectio iii.

EXaltásti super terram habitatiónem meam, & pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, & in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assídue, & collaudábo illud in confessióne, & exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditióne, & eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, & laudem dicam tibi, & benedícam nómini Dómini.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, próspere procéde, & regna.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde

Glória Patri. Inténde.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni Episc. & mártyris de disciplína, & hábitu Vírginum.

Cap. 2. Lectio iv.

NUnc nobis ad Vírgines sermo est, quarum quo sublímior glória est, major & cura est. Flos est ille Ecclesiástici gérminis, decus atque ornaméntum grátiæ spiritális, læta índoles, laudis & honóris opus íntegrum, atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclésiæ matris glorióia fœcúnditas: quantóque plus copiósa virgínitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectióne pótius, quam potestáte; non quod extrémi, & mínimi, & humilitátis nostræ ádmodum cónscii áliquid ad censúram licéntiæ vindicémus; sed quod ad solicitúdinem magis cauti, plus de diáboli infestatióne timeámus.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

NEque inánis hæc cáutio est, & vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ Domínica & vitália præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, & a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne, quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo stúdeant, a quo & mercédem virginitátis expéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi, quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: & sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: & sunt spadónes, qui seípsos castravérunt propter regnum cælórum.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

DEnuo quoque per hanc Angeli vocē continéntiæ munus osténditur, virgínitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt, qui sequúntur Agnum quocúmque íerit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, & féminas prætérit: sed quóniam fémina viri pórtio est, & ex eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, & in másculo

simul

simul significátur & fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, & regno Dei virgínitas destinátur; quid est illis cum terréno cultu, & cum ornaméntis, quibus, dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndant?

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia & exultatióne. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur. Glória Patri. Afferéntur.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Accessérunt ad Jesum Pharisæi tentántes eum, & dicéntes: Si licet hómini dimíttere uxórem suam, quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth. sub med.

DOminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitáte legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi, qui ex ventre matris ita nati sunt, & sunt, qui ab homínibus eunúchi facti sunt, & sunt, qui seipsos castravérunt propter regnum cælórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem indúcit, dum eam virtútem esse possíbilem ádstruit.

℟. Hæc est virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus, sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad núptias. ℣. Média nocte clamor factus est, ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. Et.

Lectio viii.

ID autem hoc fere modo confirmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum & ejúsmodi voluptáte caréres, & nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias ígitur nunc Deo agas, quod cum mercéde, atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tólerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, & consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

℟. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviam ei. ℣. Prudéntes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

CUm ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra & inutíliter tales sunt, ac de illis, qui, ut regnum cælórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui po-

potest cápere, cápiat: ut alacrióres efficiat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, & ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíbilem esse demónstrat, ut voluntátis stúdium plus augeátur.

Te Deum laudámus. 15.

COMMUNE

Sanctæ Martyris tantum, & nec Virginis nec Martyris.

Ad Vesperas, Antiphona.

Dum esset Rex. cum reliq. de Laudib. **ciii.** Psal. **Dixit Dóminus.** cum reliq. de Virginibus, ut supra, **lxxx.**

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

COnfitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.

MUlierem fortem quis invéniet? procul, & de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

FOrtem virili péctore
Laudémus omnes féminã,
Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxiũ
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.
℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Ad Magnificat, Antiphona.

Símile est regnum cælórum hómini negotiatóri quæsénti bonas margarítas: invénta una pretiósa, dedit ómnia sua, & comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dóminum.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum tuárum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dñm nostrum.

Pro nec virg. nec Martyre.
Oratio.

EXáudi nos, Deus salutáris noster; ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Ad Matutinum, Invitator.

Laudémus Deum nostrum, * In confessióne beátæ N.
Psal. Venite exultémus. 2.

Hymnus.

HUjus orátu, Deus alme, nobis
Débitas pœnas scélerum remitte;
Ut tibi puro resonémus almum
Péctore carmen.
Sit decus Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque virtus
Spíritus semper, Deus unus omni
Témporis ævo. Amen.

In i. Noct., Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte! Psalmus 8.

DOmine, Dñs noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!
Quóniam eleváta est magnificéntia tua: * super cælos.
Ex ore infántium, & lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos: * ut déstruas inimícum, & ultórem.
Quóniã vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam, & stellas, quæ tu fundásti.
Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?
Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória, & honóre coronásti eum: * & constituísti eum super ópera mánuum tuárum.
Omnia subjecísti sub pédibus ejus: * oves, & boves univérsas, insuper & pécora campi.
Vólucres cæli, & pisces maris: * qui perámbulant sémitas maris.
Dómine, Dóminus noster: * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Aña. O quam pulchra est casta generátio cum claritáte!

Aña. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me. Psalmus 18.

CÆli enárrant glóriam Dei, * & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.
Dies diéi erúctat verbum, * & nox nocti índicat sciéntiam.
Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.
In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.
In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:
Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:
Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.
Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justi-

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.
Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.
Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multum: * & dulcióra super mel & favum.
Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.
Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.
Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emundábor a delícto máximo.
Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.
Dómine, adjútor meus, * & redémptor meus.
Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

DOmini est terra & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.
Quia ipse super mária fundávit eum, * & super flúmina præparávit eum.
Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?
Innocens mánibus & mundo corde: * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.
Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.
Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.
Aña. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Benedictióne perpétua.
Lect. i. Noct. pro Martyr. tantum leguntur ut supra. Confitébor tibi Dómine. xciv.
Pro nec Virgine, nec Martyre, ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.
Lectio i. Cap. 31.

MUlíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri

ſui, & ſpóliis non indigébit. Reddet ei bonum & non malum, ómnibus diébus vitæ ſuæ. Quæsívit lanam & linū, & operáta eſt consílio mánuum ſuárum. Facta eſt quaſi navis inſtitóris, de longe portans panem ſuum. Et de nocte ſurréxit, dedítque prædam doméſticis ſuis, & cibária ancíllis ſuis. Conſiderávit agrum, & emit eum, de fructu mánuum ſuárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos ſuos, & roborávit bráchium ſuum.

℟. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex ſpéciem tuam.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próſpere procéde, & regna. Quia.
Bñ. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Guſtávit, & vidit quia bona eſt negotiátio ejus; non extinguétur in nocte lucérna ejus. Manum ſuam miſit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fuſum. Manum ſuam apéruit ínopi, & palmas ſuas extendit ad páuperem. Non timébit dómui ſuæ a frigóribus nivis; omnes enim doméſtici ejus veſtíti ſunt duplícibus. Stragulátam veſtem fecit ſibi, byſſus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum ſenatóribus terræ. Sindonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo.

℟. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſpere procéde, & regna. Proptérea.
Bñ. Spíritus ſancti grátia.

Lectio iii.

Fortitúdo, & decor induméntum ejus, & ridébit in die noviſſimo. Os ſuum apéruit ſapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus. Conſiderávit sémitas domus ſuæ, & panem otióſa non comédit. Surrexérunt filii ejus, & beatiſſimam prædicavérunt: vir ejus, & laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu ſupergréſſa es univérſas. Fallax grátia, & vana eſt pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipſa laudábitur. Date ei de fructu mánuum ſuárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

℟. Spécie tua, & pulchritúdine tua, * Inténde, próſpere procéde, & regna.
℣. Diffúſa eſt grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde.
Glória Patri. Inténde.

In ſecundo Nocturno, Aña. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próſpere procéde, & regna.
Pſalm. Eructávit. lxxxvi.
Aña. Adjuvábit eam Deus vultu ſuo: Deus in médio ejus non commovébitur.
Pſalm. Deus noſter refúgium. lxxxvii.
Aña. Aquæ multæ non potuérunt extínguere charitátem.

Psal. Magnus Dñs. lxxxvii.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.
Pater noster.
Absolutio. Ipsíus píetas.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Deus Pater omnípotens.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Víduis.

Prope finem. Lectio iv.

AGrum hunc Ecclésiæ fértilem cerno, nunc integritátis flore vernántem, nunc viduitátis gravitáte polléntem, nunc étiam conjúgii frúctibus redundántem. Nam etsi divérsi, uníus tamen agri fructus sunt; nec tanta hortórum lília, quantæ arístæ ségetum, méssium spicæ: compluriúmque spátia campórum recipiéndis aptántur semínibus, quam rédditis nováles frúctibus feriántur. Bona ergo vidúitas, quæ tóties Apostólico judício prædicátur. Hæc enim magístra fidei, magístra est castitátis.
℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, prósperè procéde, & regna. Et.
Bñō. Christus perpétuæ.

Lectio v.

UNde & illi, qui deórum suórũ adultéria & probra venerántur, cælibátus & viduitátis statuére pœnas, ut æmuli críminum mulctárent stúdia virtútum, spécie quidem, qua fecunditátem quærerent, sed stúdio, quo propósitum castitátis abolérent. Nam conféctis & miles stipéndiis arma depónit, & relícto officio, quod gerébat, ad própria veteránus rura dimíttitur, ut & ipse exércitæ labóribus vitæ réquiem consequátur, & álios spes futúræ quiétis subeúndis fáciat opéribus promptióres. Agrícola quoque matúrior torquéndam áliis stivam commíttit, & juveníli gravátus ópere providéntiam curæ seníllis explórat: vitem fácilis tondére, quam prémere, ut juvenescéntem luxúriam réprimat, & adolescéntem lascíviam falce succídat, parcórum quamdam pártuum castitátem docens étiam in vítibus expeténdam.
℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.
Bñō. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SImilis huic vídua velut eméritis veteràna stipéndiis castitátis, etsi conjúgii arma depónat, domus tamen totíus pacem gubérnat: etsi vehéndis onéribus otiósa, maritándis tamen junióribus próvida, ubi cultus utílior, ubi fructus ubérior fit, quarum cópulam aptiórem seníli gravitáte dispónit. Itaque si ma-

maturióribus, quàm junióribus committitur ager, cur putes utiliórem nuptam esse, quam víduam? Quod si persecutóres fidei, persecutóres fuérunt étiam viduitátis: útique fidē sequéntibus vidúitas non pro supplício fugiénda est, sed tenénda pro præmio.

℞. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.

℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier timens Deum.

Glória Patri. Múlier.

In tertio Nocturno, Añ. Nigra sum, sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Psal. Cantáte Dño cánticum novum: * cantáte. lxxxix.

Antiph. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus. Dóminus regnávit. lxxxix.

Añ. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dñs præparávit in ætérnum.

Psalmus. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília. xc.

℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.

℞. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Símile est regnum cælórum thesáuro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 11. in Evangelia.

CÆlórum regnum, fratres charíssimi, idcírco terrénis rebus símile dícitur, ut ex his, quæ ánimus novit, surgat ad incógnita, quæ non novit; quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, & per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc quod scit notum dilígere, discat & incógnita amáre. Ecce enim cælórum regnum thesáuro abscóndito in agro comparátur, quem qui ínvenit homo abscóndit, & præ gáudio illíus vadit, & vendit univérsa, quæ habet, & emit agrum illum.

℞. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in lingua ejus, consíderávit sémitas domus suæ, * Et panem otiósa non comédit.

℣. Gustávit, & vidit, quia bona est negotiátio ejus, non extinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bño. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

QUa in re hoc quoque notándum est, quod invéntus thesáurus abscónditur ut servétur; quia stúdium cæléstis desidérii a malígnis spirítibus custodíre non súfficit,

ficit, qui hoc ab humánis láudibus non abscóndit. In præsénti étenim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pérgimus. Malígni autem spíritus iter nostrū quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desíderat, qui thesáurum público portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, & gloríficent Patrem vestrum, qui in cælis est: sed, ut per hoc quod ágimus, laudes extérius non quærámus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut & de bono ópere próximis præbeámus exémplum, & tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

℟. Regnum mundi, & omnem ornátum sæculi contémpsi propter amórem Dómini mei Jesu Christi, * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem vidi. Glória Patri. Quem vidi.

Benedíctio. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesáurus autem cæléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus abscónditur, disciplína stúdii cæléstis. Quem proféсto agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cæléstis custódiam calcat; ut nihil jam, quod caro blandítur, líbeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis. 15.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Aña. Jam hiems tránsiit, imber ábiit & recéssit: surge amíca mea, & veni.

Aña. Veni elécta mea, & ponam in te thronum meum, allelúja.

Antiphona. Ista est speciósa inter filias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi, Dómine Rex, & collaudábo te Deum salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor, & protéctor factus es mihi, & liberásti corpus meum a perditióne.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.

Mulíerem fortem quis invéniet? procul, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli péctore,
Laudémus omnes féminam,

Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclyta.
Hæc sancto amóre sáucia,
Dum mundi amórem nóxiū
Horréscit, ad cæléstia
Iter perégit árduum.
Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cæli potítur gáudiis.
Rex Christe virtus fórtium,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Benedictus, Antiphona. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

DEus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martyrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ N. mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpla gradiámur. Per Dn̄m.

Pro pluribus Martyribus tantum. Oratio.

DA nobis, quæsumus, Dómine Deus noster, sanctárum mártyrum N. & N. palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiis. Per Dn̄m.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Oratio.

EXáudi nos Deus salutáris noster: ut sicut de beátæ N. festivitáte gaudémus, ita piæ devotiónis erudiámur affectu. Per Dóminum.

Ad Tertiam, Antiphona. In odórem.

Pro Martyre tantum, Cap. Confitébor tibi. ciii.

Pro nec Virgine nec Martyre, Capitulum. Mulíerem fortem. ut supra. ciii.

℟. br. Spécie tua, * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

LIberásti me secúndum multitúdinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, & de multis tribulatiónibus, quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virg. nec Martyre.

Capitulum. Prov. 31.

MAnum suam apéruit inopi, & palmas suas exténdit ad páuperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

℟. brev. Adjuvábit eam, * Deus vultu suo. Adjuvábit. ℣. Deus in médio ejus non com-

commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Ad Nonam, Antiphona.
Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.
Capitulum. Eccli. 51.

LAudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum: quóniam éruis sustinéntes te, & líberas eos de manu angústiæ, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.
Capitulum. Prov. 31.

MUltæ filiæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: múlier timens Dóminum, ipsa laudábitur.
℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit. ℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præélegit. Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
In ii. Vesperis, Antiphona.
Dum esset Rex. & alia ut supra in i. Vesp. ciii.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Ad Magnificat, Antiphona.
Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas extendit ad páuperem, & panem otiósa non comédit.

Si fuerint plures non Virgines; idem fit Officium, ut supra. xcvii.

LECTIONES

Pro Martyre tantum,
In secundo Nocturno.
Sermo S. Joánnis Chrysóst.
Serm. 67. de diversis novi Testamenti locis. Lectio iv.

EGo máxime commemoratiónes díligo Mártyrum, díligo, & ampléctor; atque omnes quidem, sed tum præcípue, cum mulíerum certámina proponúntur. Quanto enim infirmius est vas, tanto major est grátia, tanto illústrius est trophæum, tanto insígnior est victória, non ob imbecillitátem sexus athletárum, sed quod per ea, quibus víceRat inimícus, nunc étiam vincátur.
℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua. ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua, inténde, próspere procéde, & regna. Et. Lectio v.

PEr mulíerem vicit, per mulíerem superátus est. Hoc illíus antea telum erat: Hoc illíus nunc cædis factum est instruméntum, hoc vas appáruit insuperábile. Peccávit illa prior, & mórtua est: ista mórtua est, ne peccáret. Illa tum fútilis promíssi spe infláta Dei leges violávit: hæc vitam præséntem contémpsit, ne fidem in suum benefactórem ejuráret. Quam ígitur deínceps speráre póterunt excusatiónem viri, si molles sint, & ignávi; quam vero véniam, cum fórtiter ac viríliter se gerant mulíeres,

cum ádeo se generóse ad certámina pietátis accíngant?
℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.
℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

FUit illi corpus imbecíllum, & obnóxius sexus injúriæ; verúmtamen ómnium horum imbecillitátem advéniens grátia occultávit. Nihil enim est, nihil plane poténtius est eo, qui magno cum stúdio Dei timórem hábeat in mente defixum; sed quamvis ignes, quamvis ferrum, quamvis béstias, quamvis áliud quidvis minéntur hostes, ómnia nullo negótio contémnit: quod útique Beáta ista étiam fecit.
℟. Fallax grátia, & vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur.
℣. Date ei de fructu mánuum suárum, & laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

COMMUNE
Dedicationis Ecclesiæ.

Ad Vesperas, Antiphona. Domum tuam, Dómine. cum reliq. de Laud. cxv. Psal. Dixit Dóminus. cum reliq. de Dominica. 117. & loco ultimi, Psalmus. Lauda Jerúsalem. 136.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

CÆléstis Urbs Jerúsalem,
Beáta pacis vísio,
Quæ celsa de vivéntibus
Saxis ad astra tólleris,
Sponsæque ritu cíngeris
Mille Angelórum míllibus.
O sorte nupta próspera,
Dotáta Patris glória,
Respérsa Sponsi grátia
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cæli corúsca Cívitas.
Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia,
Virtúte namque prævia,
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.
Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióne plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem construūt,
Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.
Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclyto,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula. Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Magnificat, Antiphona. Sanctificávit Dóminus tabernáculum suum: quia hæc est domus Dei, in qua invocábitur nomen ejus, de quo scriptum est: Et erit nomen meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Oct. & quando

do varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus, qui invisibiliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibiliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde; ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ beneficia consequántur. Per Dóminum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Oct. Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi preces pópuli tui, & præsta; ut quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Domum Dei decet sanctitúdo: * Sponsum ejus Christum adorémus in ea.

Psal. Veníte, exultémus. 2. Hymn. Cæléstis Urbs. cvi.

In i. Noct. Antiph. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo sælutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Aña. Tóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ etérnales. Aña. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei. Psalmus 45.

DEus noster refúgium, & virtus: * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórū: * conturbáti sunt

mon-

montes in fortitúdine ejus.
Flúminis impetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.
Deus, in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.
Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.
Arcum cónteret, & confrínget arma: * & scuta combúret igni.
Vacáte, & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Gētibus, & exaltábor in terra.
Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.
Añā. Erit mihi Dóminus in Deum, & lapis iste vocábitur domus Dei. Añā. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. Psalmus 47.
MAgnus Dóminus, & laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.
Fundátur exultatióne univérsæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, cívitas Regis magni.
Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscípiet eam.
Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenérunt in unum.
Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt, * tremor apprehéndit eos.
Ibi dolóres ut parturiéntis, * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.
Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.
Suscépimus, Deus, misericórdiam tuam: * in médio templi tui.
Secúndum nomen tuum, Deus, sic & laus tua in fines terræ: * justítia plena est déxtera tua.
Lætétur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Circúmdate Sion, & compléctímini eam: * narráte in túrribus ejus.
Pónite corda vestra in virtúte ejus: * & distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.
Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, & in sæculum sæculi: * ipse reget nos in sæcula.
Añā. Ædificávit Móyses altáre Dómino Deo. ℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo. ℟. In longitúdinem diérum. Pater noster.
Absolutio. Exáudi Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bñō. Benedictióne perpétua.
De libro ii. Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 7.
CUm complésset Sálomon fundens preces, ignis de-

escéndit de cælo; & devorávit holocáusta & víctimas; & majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod impléſſet majéstas Dómini templum Dómini. Sed & omnes filii Israel vidébant descendéntem ignem, & glóriam Dómini super domum: & corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt, & laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, & omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, aríetum centum vigínti míllia: & dedicávit domum Dei rex, & univérsus pópulus.

℟. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

℣. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & vénient ad eam omnes Gentes. Et in ore.

Bñ. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Sacerdótes autem stabant in officiis suis: & Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus: hymnos David canéntes per manus suas. Porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israel stabat. Sanctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocáusta, & ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non póterat sustinére holocáusta, & sacrificia, & ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, & omnis Israel cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctã, eo quod dedicáſſet altáre septem diébus, & solemnitátem celebráſſet diébus septẽ.

℟. Fundáta est domus Dómini supra vérticem móntium, & exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, & dicent: Glória tibi, Dómine.

℣. Veniéntes autem vénient cum exultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Bñ. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Complevítque Sálomon domum Dómini, & domum regis, & ómnia, quæ dispoſúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, & in domo sua, & prosperátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, & ait: Audívi oratiónem tuam, & elégi locum istum mihi in domum sacrificii. Si cláusero cælum, & plúvia non flúxerit, & mandávero, & præcépero locústæ, ut dévoret terram, & mísero pestiléntiam in pópulum meum; con-

convérsus autem pópulus meus, super quos invocátum est nomen meum, deprecátus me fúerit, & exquisíerit fáciem meam, & égerit pœniténtiam a viis suis péssimis: & ego exáudiam de cælo, & propítius ero peccátis eórum, & sanábo terram eórum. Oculi quoque mei erunt apérti, & aures meæ eréctæ ad oratiónem ejus, qui in loco isto oráverit. Elégi enim, & sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei, & cor meum ibi cunctis diébus.

℟. Bénedic, Dómine, domum istam, quam ædificávi nómini tuo, veniéntium in loco isto: * Exáudi preces in excélso sólio glóriæ tuæ. ℣. Dñe, si convérsus fúerit pópulus tuus, & oráverit ad sanctuárium tuum. Exáudi. Glória Patri. Exáudi.

In secundo Nocturno, Aña. Non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua, Dómine virtútum! * concupíscit, & déficit ánima mea in átria Dómini.
Cor meum, & caro mea, * exultavérunt in Deum vivũ.
Etenim passer invénit sibi domum, * & turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.
Altária tua, Dñe virtútum: * Rex meus, & Deus meus.
Beáti, qui hábitant in domo tua, Dómine: * in sæcula sæculórum laudábunt te.
Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrymárum in loco, quem pósuit.
Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.
Dómine Deus virtútum, exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe, Deus Jacob.
Protéctor noster áspice, Deus: * & réspice in fáciem Christi tui.
Quia mélior est dies una in átriis tuis: * super míllia.
Elégi abjéctus esse in domo Dei mei, * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.
Quia misericórdiam, & veritátem díligit Deus: * grátiam, & glóriam dabit Dñs.
Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Aña. Non est hic aliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

Antiph. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, & descendéntes Angelos, & dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.
Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.
Memor ero Rahab, & Babylónis: * sciéntium me.
Ecce alienígenæ, & Tyrus,

&

pópulus Æthíopum: * hi érunt illic.
Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?
Dóminus narrábit in scriptúris populórum, & príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.
Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.
Aña. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cælos tangébat, & descendéntes Angelos, & dixit: Vere locus iste sanctus est.
Aña. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

DOmine, Deus salútis meæ, * in die clamávi, & nocte coram te.
Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclina aurem tuam ad precem meam:
Quia repléta est malis ánima mea: * & vita mea inférno appropinquávit.
Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.
Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * & ipsi de manu tua repúlsi sunt.
Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, & in umbra mortis.
Super me confirmátus est furor tuus: * & omnes fluctus tuos induxísti super me.
Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatiónem sibi.
Tráditus sum, & non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.
Clamávi ad te, Dómine, tota die: * expándi ad te manus meas.
Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * & veritátem tuam in perditióne?
Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviónis?
Et ego ad te, Dómine, clamávi: * & mane orátio mea prævéniet te.
Ut quid, Dómine, repéllis oratiónem meam: * avértis fáciem tuam a me?
Pauper sum ego, & in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum, & conturbátus.
In me transiérunt iræ tuæ: * & terróres tui conturbavérunt me.
Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.
Elongásti a me amícum, & próximum, * & notos meos a miséria.
Antiphona. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.
℣. Domus mea.
℟. Domus oratiónis vocábitur. Pater noster.
Absolutio. Ipsius píetas.
℣. Jube domne benedícere.

℟. Deus Pater omnipotens.

Sermo S. Augustini Episc.

Ser. 152. de Temp. Lectio iv.

QUotiescúmque, fratres charíssimi, altáris, vel templi festivitátem cólimus, si fidéliter ac diligénter atténdimus, & sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritáli ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos: & íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres charíssimi, quia nullis præcedéntibus méritis, per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est in nobis ipsis invéniat, quod óculos suæ majestátis offéndat.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui, Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

℟. Christus perpétuæ.

Lectio v.

SEd habitáculum cordis nostri evacuétur vítiis, & virtútibus repleátur: claudátur diábolo, & aperiátur Christo: & ita laborémus, ut nobis bonórum óperum clávibus jánuam regni cæléstis aperíre possímus. Sicut enim malis opéribus, quasi quibúsdam seris ac véctibus, vitæ nobis jánua cláuditur, ita absque dúbio bonis opéribus aperítur. Et ídeo, fratres charíssimi, unusquísque consíderet consciéntiam suam, & quando se áliquo crímine vulnerátum esse cognóverit, prius oratiónibus, jejúniis, vel eleemósynis stúdeat mundáre consciéntiam suam, & sic Eucharístiam præsúmat accípere.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere non est.

℟. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

SI enim agnóscens reátum suum, ipse se a divíno altári subtráxerit, cito ad indulgéntiam divínæ misericórdiæ pervéniet. Quia sicut, qui se exáltat, humiliábitur: ita e contrário, qui se humíliat, exaltábitur. Qui enim, sicut dixi, agnóscens reátum suum, ipse se humíliter ab altári Ecclésiæ pro emendatióne vitæ removére volúerit, ab ætérno illo & cælésti convívio excommunicári pénitus non timébit.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, vo-

sum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno, Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Quando hæc Antiphona dicitur integra, & illi non additur in fine Allelúja, tunc principium Psalmi est a secundo Versu, Dicet Dómino.

Psalmus 90.

QUi hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei cæli commorábitur.

DIcet Dómino: Suscéptor meus es tu, & refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium: * & a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * & sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno.

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris, * ab incúrsu, & dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, & decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * & retributiónem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es, Dómine, spes mea: * altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * & flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, & basilíscum ambulábis: * & conculcábis leónem, & dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, & ego exáudiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípiam eum, & glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * & osténdam illi salutáre meum.

Aña. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectióne Dei cæli commorábitur.

Antiph. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.

Psalmus 95.

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.
Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.
Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dño glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.
Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.
Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dñs regnávit.
Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.
Læténtur cæli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.
Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.
Antiph. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificátio est.
Antiph. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allelúja. Psalmus 98.

DOminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.
Dóminus in Sion magnus: * & excélsus super omnes pópulos.
Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, & sanctum est: * & honor regis judícium díligit.
Tu parásti directiónes: * judícium, & justítiam in Jacob tu fecísti.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.
Móyses, & Aaron in sacerdótibus ejus: * & Sámuel inter eos, qui ínvocant nomen ejus.
Invocábant Dñm, & ipse exaudiébat eos: * in colúmna nubis loquebátur ad eos.
Custodiébant testimónia ejus: * & præcéptum, quod dedit illis.
Dñe Deus noster, tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, & ulcíscens in omnes adinventiónes eórum.
Exaltáte Dóminum Deum nostrum, & adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.
Aña. Benedícta glória Dómini de loco sancto suo, allel.
℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram. Pater noster.
Absolutio. A vínculis.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Evangélica léctio.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine

ne Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía S. Ambrósii Epísc.

Lib. 8. in Lucam, prope fin.

Zachæus statúra pusíllus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitáte sublímis, exíguus méritis, sicut pópulus natiónum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácile Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quia non Prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturális, ascéndit in sycómorum, vanitátem scílicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superióris ætátis, & ídeo Jesum in interióris domus recépit hospítio.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dñus; in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

Et bene ascéndit in árborem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, & contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles, quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectiónis quasi quadam córporis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dñs miseratúrus expéctat, álterum mansiónis suæ claritáte nobílitat, álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invítat. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam víderat afféctum.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et. Glória Patri. Et.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum, ne cæcum illum, tamquam fastidiósi páuperum, cito reliquísse videámur, & transísse ad dívitem, expectémus eum, quia expectávit & Dñs: interrogémus eum, quia interrogávit & Christus. Nos interrogémus, quia nescímus: ille, quia nóverat. Nos interrogémus, ut sciámus, unde iste curátus sit: ille interrogávit, ut in uno plures disserémus, unde Dñm vidére mereámur. Interrogávit enim, ut crederémus, néminem nisi confiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 16.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo, in

longitúdinem diérum.
Psalmus Dóminus regnávit. cum reliquis. 15.
Antiphona. Domus mea, domus oratiónis vocábitur.
Aña. Hæc est domus Dñi firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram.
Aña. Bene fundáta est domus Dñi supra firmam petram.
Aña. Lápides pretiósi omnes muri tui, & turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. Apoc. 21.

VIdi civitátem sanctam Jerúsalem novam descendéntem de cælo a Deo, parátam sicut sponsam ornátam viro suo.

Hymnus.

ALto ex Olympi vértice
Summi Paréntis Fílius,
Ceu monte deséctus lapis
Terras in imas décidens,
Domus supérnæ, & infimæ
Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes Cælitum
Semper resúltat láudibus,
Deúmque Trinum & Unicũ
Jugi canóre prædicat:
Illi canéntes júngimur
Almæ Siónis æmuli.

Hæc templa, Rex Cæléstiũ,
Imple benígno lúmine,
Huc o rogátus ádveni,
Plebísque vota súscipe,
Et nostra corda júgiter
Perfúnde cæli grátia.

Hic impetrent Fidélium
Voces, precésque súpplicum
Domus beátæ múnera,
Partísque donis gáudeant:
Donec solúti córpore
Sedes beátas impleant.

Decus Paténti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta.
℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Benedictus, Antiphona. Zachæe festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére; at ille festínans descéndit, & suscépit illum gaudens in domum suam. Hódie huic dómui salus a Deo facta est, allelúja.

In ipso die Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam, & quando varianda est Oratio, ob concursum Dedicationis alterius Ecclesiæ. Oratio.

DEus, qui invisibíliter ómnia cóntines, & tamen pro salúte géneris humáni signa tuæ poténtiæ visibíliter osténdis: templum hoc poténtia tuæ inhabitatiónis illústra, & concéde: ut omnes, qui huc deprecatúri convéniunt, ex quacúmque tribulatióne ad te clamáverint, consolatiónis tuæ benefícia consequántur. Per Dóminum nostrum.

In Anniversario Dedicationis Ecclesiæ, & per Octavam. Oratio.

DEus, qui nobis per síngulos annos hujus sancti templi tui consecratiónis réparas diem, & sacris semper mystériis repræséntas incólumes: exáudi præces pópuli tui, & præsta; ut quis-

quisquis hoc templum beneficia petitúrus ingréditur, cuncta se impetrásse lætétur. Per Dóminum nostrum.

Ad Tertiam, Antiphona.

Domus mea. Capit. Vidi civitátem. ut supra. cxvi.

℟. breve. Domum tuam, Dómine, * Decet sanctitúdo. Domum. ℣. In longitúdinem diérum. Decet. Glória Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in quo orat sacérdos. ℟. Pro delíctis, & peccátis pópuli.

Ad Sextam, Antiphona.

Hæc est domus Dómini.

Capitulum. Apoc. 21.

ET audívi vocem magnam de throno dicéntem: Ecce tabernáculum Dei cum homínibus, & habitábit cum eis. Et ipsi pópulus ejus erunt, & ipse Deus cum eis erit eórum Deus.

℟. breve. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacérdos. Locus. ℣. Pro delíctis, & peccátis pópuli. In quo. Glória Patri. Locus.

℣. Hæc est domus Dñi firmiter ædificáta. ℟. Bene fundáta est supra firmam petram.

Ad Nonam, Antiphona.

Lápides pretiósi.

Capitulum. Apoc. 21.

ET abstérget Deus omnem lácrymam ab óculis eórum, & mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit, qui sedébat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

℟. brev. Hæc est domus Dñi, * Fírmiter ædificáta. Hæc est. ℣. Bene fundáta est supra firmam petram. Fírmiter. Glória Patri. Hæc est.

℣. Bene fundáta est domus Dómini.

℟. Supra firmam petram.

In ii. Vesperis, Antiphonæ, Psalmi, Capit. & Hymnus, ut in i. Vesperis. cvi.

℣. Domum tuam, Dómine, decet sanctitúdo.

℟. In longitúdinem diérum.

Ad Magnificat, Antiphona.

O quam metuéndus est locus iste! vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

SECUNDA DIE
infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Ex Tractátu sancti Augustíni Epísc. super Psalmos.

In Psalm. 121. Lectio iv.

JErúsalem, quæ ædificátur ut cívitas. Fratres, quando dicébat ista David, perfécta erat illa cívitas, non ædificabátur. Néscio quam ergo civitátem dicit, quæ modo ædificátur, ad quam currunt in fide lápides vivi, de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificámini in domum spiritálem, idest, templum Dei sanctum. Quid est, Lápides vivi coædificámini? Vivis, si credis: si autem credis, efficiéris templum Dei: quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam

bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.
Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

IPsa ergo modo cívitas ædificátur. Præcidúntur de móntibus lápides per manus prædicántium veritátem, conquadrántur, ut intrent in structúram sempitérnam. Adhuc multi lápides in mánibus artíficis sunt: non cadant de mánibus artíficis, ut possint perfécti coædificári in structúram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: fundaméntum ipsíus Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundaméntum áliud nemo potest pónere, præter id, quod pósitum est, quod est Christus Jesus.
℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.
Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

FUndaméntum quando pónitur in terra, désuper ædificántur paríetes, & pondus paríetum ad ima tendit, quia in imo pósitum est fundaméntum. Si autem fundaméntum nostrum in cælo est, ad cælum ædificámur. Córpora ædificavérunt istam structúram, quam vidétis amplam surrexísse hujus Basílicæ: & quia córpora ædificavérunt, fundaméntum in imo posuérunt. Quia vero spirituáliter ædificámur, fundaméntum nostrum in summo pósitum est. Illuc ergo currámus, ibi ædificémur: quia de ipsa Jerúsalem dictum est: Stantes erant pedes nostri in átriis tuis Jerúsalem.
℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam.
℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.
Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homil. S. Ambrósii Epísc.
Ex lib. 8. in Lucam, in fine.

ET conféstim, inquit, vidit, & sequebátur illum, magníficans Dóminum. Aliter enim non vidéret, nisi sequerétur Christum, nisi Dóminum prædicáret, nisi sæculum præteríret. Cum divítibus quoque in grátiam revertámur. Nólumus enim offéndere dívites, qui vólumus, si fieri potest, sanáre omnes: ne in caméli compara-

ra-

ratióne præstrícti, & in Zachæo cítius, quam opórtuit, derelícti, justæ hábeant commotiónis offénsam.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.
℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

DIscant dívites, non in facultátibus crimen hærére, sed in iis, qui uti nésciant facultátibus. Nam divítiæ ut impediménta ímprobis, ita bonis sunt adjuménta virtútis. Dives certe Zachæus, & eléctus a Christo: sed dimídium bonórum suórū paupéribus largiéndo, reddéndo étiam in quádruplum, quæ fraude sustúlerat, (álterum enim non sat est, nec habet grátiam liberálitas, si injúria persevérat, quia non spólia, sed dona quærúntur) uberiórem mercédem, quam conferébat, accépit.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.
℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.
Glória Patri. Et turres.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

ET bene princeps indúcitur publicanórum. Quis jam de se despéret, quando & iste, cui census ex fraude, ad salútem pervénit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes dívites avàros. Quia statúra pusíllus erat. Quid sibi vult, quod nullíus altérius statúram Scriptúra, nisi hujus, expréssit? Vide ne forte malítia pusíllus, aut adhuc pusíllus fide. Nondum enim réddere promíserat, nondum víderat Christum, mérito adhuc pusíllus. Joánnes autem magnus, quia & Christum vidit, & Spíritum sicut colúmbam super Christum manéntem, sicut ipse ait: Vidi Spíritum descendéntem sicut colúmbam, & manéntem super eum.

Te Deum laudámus. 15.

TERTIA DIE

infra Octavam.

In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustini Episc.

Ser. 256. de Temp. Lect. iv.

CElébritas hujus congregatiónis, dedicátio est domus oratiónis. Domus ergo nostrárum oratiónum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificámur, ut in fine sæculi dedicémur. Ædifícium, imo ædificátio habet labórem, dedicátio exultatiónem. Quod hic fiébat, quando ista surgébant; hoc fit modo, cum congregántur credéntes in Christum. Credéndo enim, quasi de silvis, & móntibus, ligna,

& lápides præcidúntur; cum vero catechizántur, baptizántur, formántur tamquam inter manus fabrórum, & opíficum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non fáciunt, nisi quando charitáte compaginántur.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Ligna ista, & lápides, si non sibi certo órdine cohærérent, si non se pacífice innécterent, si non se ínvicem, cohæréndo sibi, quodámmodo amárent, nemo huc intráret. Dénique quando vides in áliqua fábrica lápides, & ligna bene sibi cohærére, secúrus intras, ruínam non times. Volens ergo Dóminus Christus intráre, & in nobis habitáre, tamquam ædificándo dicébat: Mandátum novum do vobis, ut vos ínvicem diligátis. Mandátum, inquit, novum do vobis. Véteres enim erátis, domum mihi nondum faciebátis, in vestra ruína jacebátis. Ergo ut eruámini a vestræ ruínæ vetustáte, vos ínvicẽ amáte.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bñ. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Consíderet ergo cháritas vestra, ædificári adhuc istam domum toto, sicut prædíctum est & promíssum, orbe terrárum. Cum enim ædificátur domus post captivitátem, sicut habet álius Psalmus, dícitur: Cantáte Dómino cánticum novum: cantáte Dómino omnis terra. Quod ibi dixit, cánticum novum; hoc Dóminus dixit, mandátum novum. Quid enim habet cánticum novum, nisi amórem novum? Cantáre amántis est. Vox hujus cantóris, fervor est sancti amóris. Amémus, gratis amémus: Dóminum enim amámus, quo nihil mélius invenímus; ipsum amémus propter ipsum, & nos in ipso, tamen propter ipsum.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jé-

Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homil. S. Ambrósii Epísc.
Ex lib. 8. in Lucam, prope fin.

QUæ autem turba, nisi imperítæ confúsio multitúdinis, quæ vérticem nequit vidére sapiéntiæ? Ergo Zachæus quámdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascéndit, & vidit: hoc est, plebis jam transgréssus inscítiam, méruit, quem desiderábat, aspícere. Pulchre autem áddidit: Quia illa parte erat transitúrus Dóminus: vel ubi sycómorus, vel ubi creditúrus: ut & mistérium serváret, & grátiam semináret. Sic enim vénerat, ut per Judæos transíret ad Gentes.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur. ℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et. Benedictio. Divínum auxílium.

Lectio viii.

VIdit ítaque Zachæum sursum. Jam enim sublimitáte fidei inter fructus novórum óperum, velut fœcúndæ altitúdine árboris, eminébat. Et quóniam de typo ad morália defléximus, inter tot credéntium voluptátes Domínica die relaxáre ánimum, festivitátem admiscére deléctat. Zachæus in sycómoro, novum vidélicet novi témporis pomum, ut in hoc quoque complerétur illud: Arbor fici prodúxit gróssos suos.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres. Glória Patri. Et turres. Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

AD hoc enim Christus advénit, ut ex lignis non poma, sed hómines nasceréntur. Légimus álibi: Cum esses sub árbore fici, vidi te. Ergo Nathánael sub árbore, hoc est, supra radícem, quia justus. Radix enim sancta. Sub árbore tamen Nathánael, quia sub lege: Zachæus supra árborem, quia supra legem. Ille Dómini occúltus defénsor, hic públicus prædicátor. Ille adhuc Christum ex lege quærébat: iste jam supra legem relinquébat sua, & Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 15.

QUARTA DIE
Infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Serm. S. Augustíni Epísc.
Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ATténdite in Psalmo dedicatiónis, quem modo cantávimus ex ruína ædificiórum: Conscidísti saccum meum. Hoc pértinet ad ruinam.

nam. Quid ergo ad ædifícium? Et accinxísti me lætítia. Vox dedicatiónis: Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quis est, qui lóquitur? In verbis ejus agnóscite. Si expóno, obscúrum est. Ergo verba ejus dicam, contínuo agnoscétis loquéntem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dícere pótuit: Eruísti Dómine ab inferis ánimam meam?

℞. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelínques ánimam meam in inférno? Propónitur dedicátio, & cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, & dícitur: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidísse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hóminem céteris símilem, atque mortálem.

℞. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Resurréxit tértia die, & ejus vox est: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipsi quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatióne áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatióne, & per Apostolórum constántiæ diffamatiónem áliqui compungebántur, & convertebántur: áliqui obdurabántur, & confundebántur: nulli tamen jucundabántur.

℞. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam. ℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere locus. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Ho-

Homilía Sancti Gregórii Papæ.

Lib. 27. Moral. c. 27. post med.

SI veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appétimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dícitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc Evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dícitur.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et pulsánti.

Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

PUsíllus itaque Zachæus sycómorum súbiit, & Dóminum vidit: quia & qui mundi stultítiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtíliter contemplántur. Pusillitátem namque nostrā ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humánæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam, quæ divínitus præcípitur, stultítiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius, quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúnctis áliis patiéntiam præbére?

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Bño. Ad societátem.

Lectio ix.

QUasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert, quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi & álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur, quia per hanc sapiéntē stultítiam, etsi necdum, ut est, sólide, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére nequeūt, qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 15.

QUINTA DIE
infra Octavam.
In primo Nocturno, Lectiones de Script. occurr.
In secundo Nocturno.
De Serm. S. Augustini Episc.
Ex Ser. 256. de Tempore.
Lectio iv.

MOdo, quando impléntur Ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur; quómodo illi jucundántur? non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, & implétur vox exultántis: Exaltábo te, Dómine, quóniam suscepísti me: & non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NOn tibi viléscat, quod ait: Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dícitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, & confunderéntur negántes. Nésciunt enim quid boni nobis operáti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, & quasi lætátus est ímpius. Conscídit saccum láncea persecútor, & fudit prétium nostrum Redémptor.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli. ℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bño. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

CAntet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit: Judæus emit, malum negótium egérunt, ambo damnáti sunt, seipsos perdidérunt vénditor & emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus. Conscidísti saccum meum, & accinxísti me lætítia: idest, conscidísti mortalitátem meam, & accinxísti me immortalitáte, & in-

incorruptióne. Ut cantet tibi glória mea, & non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lánceam persecútor, ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis jam non móritur, & mors illi ultra non dominábitur.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus, & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

QUæ impossibília sunt apud hómines, possibília sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sárcina, per forámen acus transit: hoc est, dives & publicánus relícto ónere divitiárum, contémpto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotióne fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natúra minus habúerat, ascénsu supplet árboris; atque ídeo juste, quamvis ipse rogáre non áudeat, benedictiónem Domínicæ susceptiónis, quam desiderábat, accépit.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et. Bño. Divínum auxílium.

Lectio viii.

MYstice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Géntibus pópulum significat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablútus est, sed sanctificátus, sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, & in Spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátiæ fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat, sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveníret, obstíterat.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex sapphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres. Bño. Ad societátem.

Le-

Lectio ix.

EAdem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat: étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis, ac magis clamándo devícit; ita pusíllus necésse est turbæ nocéntis obstáculum altióra petèndo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde & a Latínis celsa nuncupátur) ficus fátua dícitur. Et éadem Domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irridétur ut fátua.

Te Deum laudámus. 15.

SEXTA DIE

infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de script. occ.

In secundo Nocturno.

De Serm. Sancti Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

ERgo, dum novam constructiónem sanctæ hujus Ecclésiæ libénter atténdimus, quam divíno nómini hódie dedicámus, invenímus a nobis debéri & Deo nostro máximam laudem, & sanctitáti vestræ cóngruum de divínæ domus ædificatióne sermónem. Tunc autem sermo noster cóngruus erit, si in se áliquid ædificatiónis hábeat, quod utilitáti animárum vestrárum, Deo vos intérius ædificánte, profíciat. Quod hic factū corporáliter vidémus in pariétibus, spirituáliter fiat in méntibus; & quod hic perféctū cérnimus in lapídibus, & lignis, hoc, ædificánte grátia Dei, perficiátur in corpóribus vestris.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bño. Christus perpétuæ.

Lectio v.

PRincipáliter ergo grátias agámus Dómino Deo nostro, a quo est omne datum óptimum, & omne donum perféctum, & ejus bonitátem tota cordis alacritáte laudémus; quóniam ad construéndam istam domum oratiónis, fidélium suórum visitávit ánimum, excitávit afféctum, surrogávit auxílium, inspirávit necdum voléntibus, ut vellent, adjúvit bonæ voluntátis conátus, ut fácerent: ac per hoc Deus, qui operátur in suis & velle & perfícere pro bona voluntáte, hæc ómnia ipse cœpit, ipse perfécit.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fun-

surdáta est supra firmam petram. Vere.

Benedictio. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

ET quia ópera bona in conspéctu suo numquam esse permíttit inánia, fidélibus suis, quibus operántibus præbuit virtútis suæ favórem, tríbuet condígnam pro tanta operatióne mercédem. Adhuc ámplius agéndæ sunt grátiæ Deo nostro. Hanc enim Ecclésiam, quam fecit nómini suo cónstrui, fecit étiam sanctórum Mártyrum relíquiis ámplius honorári.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. cap. 77. in Luc. 19.

ET cum venísset ad locum, suspíciens Jesus vidit illum. Perámbulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcúrrens Zachæus sycómorum conscénderat: quia, missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimírum & loquebátur, & ibat, venit ad pópulum natiónum, qui passiónis ejus fide jam sublímis exístens, étiam divinitátis ejus ardébat ágnita fácie beári. Suspíciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditátibus elevátum, turbísque infidélibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, elígere, vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam & nos, quæ amámus, vidére, ab his, quæ execrámur, intúitum festinámus avértere.

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, ínvenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et.

Bñо. Divínum auxílium.

Lectio viii.

VIdit ergo Jesus vidéntem se; quia elégit eligéntem se, & amávit amántem. Hunc sane órdinem proficiéndi, hoc est, per fidem Domínicæ Incarnatiónis ad cognitiónem divinitátis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu fáciem speculándi Doctor egrégius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, & hunc crucifixum.

Itém-

Itémque áliis éxprobans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólidum cibum árdua perpétuæ majestátis appéllans.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur. ℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et turres.

Glória Patri. Et turres.

Benedictio. Ad societátem.

Lectio ix.

ET dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, & excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dñs in domo príncipis Pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános, & peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, & cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant; pertæsus eórum facínora, discéssit, & aufúgit, dicens: Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére; hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 15.

SEPTIMA DIE

infra Octavam.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Joánnis Chrysóst.

Ex Homil. 35. in cap. 9. Matth. Lectio iv.

COmmúnis ómnium domus est Ecclésia, in quam vobis prius ingréssis nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingréssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo ígitur socórdia tórpeat; nemo sæculáribus rebus suspénsum ánimum hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum alicújus vestrum ingréssus destítui, quam hic prædícans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud: quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto. ℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Bñ. Christus perpétuæ.

Lectio v.

NAm hic magnæ illæ nostræ opes pósitæ sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est, & admirándum? Nam

hæc

hæc mensa longe pretiósior est, atque jucúndior, & lucérna hæc, quam illa, ut norunt, qui cum fide óleo perúncti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magísque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet, quamvis páuci sint, qui eam possídeant. Hic & léctulus est valde illo præstántior, divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Bñd. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

ET quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem, quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, & quinque míllia hóminum, quibus & domus una, & mensa una, & ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, & ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, & per domos disjúncti sumus, sáltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus páuperes, & ínopes sumus, hoc loco saltem cum huc ad vos intrámus, cum charitáte nos suscípite: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spíritu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere.

Glória Patri. Vere.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: & hic princeps erat publicanórum, & ipse dives. Et réliqua.

De Homilía venerábilis Bedæ Presbyteri.

Paulo post prædicta.

ET cum vidérent omnes murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divertísset. Maniféstum est Judæos semper Géntium odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa cívitas convénit audíre verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, & contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, Fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipē disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútiū habén-

tés, & manducásti cum illis?

℟. Domus mea domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis, qui petit, áccipit, & qui quærit, invenit: * Et pulsánti aperiétur.

℣. Pétite, & accipiétis: quærite, & inveniétis. Et.

Bñdo. Divínum auxílium.

Lectio viii.

STans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórũ, Dñe, do paupéribus; & si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, idest, in ea, quam cœperat, fidei veritáte persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esset conversátum. Dicénte enim Dño: Si vis perféctus esse, vade, vende omnia, quæ habes, & da paupéribus; quisquis ante conversiónem innocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

℟. Lápides pretiósi omnes muri tui: * Et turres Jerúsalem gemmis ædificabúntur.

℣. Portæ Jerúsalem ex saphíro & smarágdo ædificabúntur, & ex lápide pretióso omnis circúitus muri ejus. Et Glória Patri. Et turres.

Bñdo. Ad societátem.

Lectio ix.

AT qui áliqua fraude súftulit, primo hæc juxta legem réddere, deínde quod sibi remánserit, debet dare paupéribus. Ac sic & ipse quia sibi nihil rétinet, ómnia sua dispérgit, dat paupéribus, justítia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sápiens illa stultítia, quam de sycómoro publicánus quasi fructum vitæ légerat: rapta vidélicet réddere, própria relínquere, visibília contémnere, pro invisibílibus étiam mori desideráre, seipsum abnegáre, & ejus, qui necdum videátur, Dómini vestígia sequi concupíscere.

Te Deum laudámus. 15.

IN OCTAVA Dedicationis Ecclesiæ. Dupl.

Omnia ut in die, præter Lectiones secundi Nocturni. In i. Noct. Lect. sunt repetendæ de ipsomet Officii festo, non de Scriptura.

Ex Epístola prima S. Felícis Papæ quarti.

De Consec. dist. 1. c. 2. Lect. iv.

TAbernáculum Móysen, Dño præcipiénte, fecisse & sacrásse, cum mensa & altári ejus, & céteris vasis & utensílibus ad divínum cultum expléndum, légimus: & non solum divínis précibus ea sacrásse, sed étiam sancti ólei unctióne, Dómino jubénte, perliniísse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, & quómodo ipsa sacra non alii quam sacerdótes sacra unctióne delibúti, Dominóque cum véstibus sanctis sacráti, & Levítæ tractábant, ferébant, erigébant, & deponébant, in

ipsis

ipsis institutiónibus, quæ jubénte Dómino, conscríptæ sunt per Móysen, in Lege Dómini reperítur.

℟. Orántibus in loco isto: * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, & osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, & da glóriam in loco isto.

℣. Qui regis Israel inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

B. o. Christus perpétuæ.

Lectio v.

QUáliter ergo David regum piissimus amplificáverit cultum Dei, & templum Dño ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem, quem effúderat, prohíbitus est, & ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque filius ejus, idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubénte & auxiliánte Deo, perfécit, & templum cum altári, & réliqua ad divínum cultum peragéndum consecrávit: in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, & omnis Israel cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægypti, coram Dño Deo nostro septem diébus, & septem diébus, idest, quatuórdecim diébus, & in die octáva dimísit pópulos.

℟. O quam metuéndus est locus iste! * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, & porta cæli.

℣. Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Benedictio. Ignem sui amóris.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

Lectio vi.

SOlemnitátes dedicatiónum Ecclesiárum, & sacerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum Dedicatiónis templi ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebratúrus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, & hiems erat, & ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum perácta Dedicatióne templi, reperiétis.

℟. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in títulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, & ego nesciébam.

℣. Cumque evigilásset Jacob de somno, ait, Vere. Glória Patri. Vere.

Vesperæ erunt dimidiandæ cum festo dup. etiam minori sequente.

OFFICIUM
B. MARIÆ IN SABBATO.

OMnibus Sabbatis per annum, præterquam in Quatuor Temporibus, & Vigiliis, & nisi Officium fieri debeat de Feria, propter Offic. alicujus Dñicæ infra Hebdomadam ponendum, ut dicitur in Rubrica de Dominicis; ac nisi Festum ix. Lect. occurrat, fit Officium de S. Maria modo infrascripto. In Vesp. Feriæ vi. dicuntur Psalm. feriales in Psalt. positi, nisi fuerit Fest. ix. Lect. quia tunc de S. Maria fit tantum comm. in dict. Vesp. cum Antiph. ℣. & Orat. ut infra: quæ comm. omittitur, quando Feria vi. occurrit aliud ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi. Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat. Aña. Beáta Mater, & intácta virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dñe Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dóminum.

Post Orationem fiunt Commem. consuetæ de Apostolis, & de Pace, ut supra. 136.

Si autem occurrat Festum simplex, de eo fit commemo-

moratio ante ipsa Suffragia. Completorium ut in Psalter. Et in fine Hymni. Te lucis ante términum. dicitur. Jesu tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine. etiamsi in Vesp. facta sit tantum commem. de B. Maria, nisi Hymni illius Fest. quod Fer. vi. celebratum est, aliter concludendi sint, ut in Transfigurat. Domini.

Ad Matutinum, Invitator. Ave María grátia plena, * Dóminus tecum.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinā,
Claustrum Maríæ bájulat.
Cui luna, sol, & ómnia
Desérviunt per témpora:
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Nocturnum Sabbati, ut in Psalterio. 101. Et in fine.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. Absolutio.

PRécibus, & méritis beátæ Maríæ semper vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum. ℟. Amen.

℣. Jube domne benedícere.

Pro prima Lectione. Bñō. Nos cum prole pia benedícat virgo María. ℟. Amen.

Primæ duæ Lectiones de Scriptura libri currentis, tertia, una ex inferius positis per ordinem.

℟. i. Sancta, & immaculáta virgínitas! quibus te láudibus ésferam, néscio: * Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. ℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

Pro secunda Lectione. Bñō. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

℟. ii. Felix namque es, sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. ℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuū juvámen quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro tertia Lectione, Bñō. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem & pacem. ℟. Amen.

Post tertiam Lect. dicitur. Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES & per Horas, Añā.

DUm esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit

dedit odórem suavitátis.
Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.
Antiphona. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.
Aña. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem; ideo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.
Antiph. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit: surge amíca mea, & veni.
Antiph. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Ad Benedictus, Aña. Beáta Dei génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacráriumSpíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos, quæsumus, Dñe Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Maríæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Dñm.

Deinde fiunt commemorationes, ut supra. 136.

Ad Horas. Hymni, & Psalmi ut in Psalterio: sed in fine Hymnorum dicitur: Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Ad Primam, Antiphona. Dum esset Rex.
Capit. Regi sæculórum. 24.
In ℟. brevi. ℣. Qui natus es de María Vírgine. alia ut in Psalterio. 24.
Ad Absolutionem Capituli. In platéis.

Ad Tertiam, Aña. Læva ejus.
Capitulum. Ab inítio.
℟. bre. Spécie tua. * Et pulchritúdine tua. Spécie tua. ℣. Inténde, próspere procéde, & regna. Et pulchritúdine. Glória Patri. Spécie tua.
℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam, Antiphona. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Je-

Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea.
℟. breve. Adjuvábit eam * Deus vultu suo. Adjuvábit.
℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus.
Glória Patri. Adjuvábit.
℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam. ℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam, Aña. Speciósa.

Capitulúm. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi, quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.
℟. breve. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.
℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégit.
Glória Patri. Elégit.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Vesp. Añæ, & Psalmi feriales: Capitulum, & reliqua omnia, si non occurrat Festum Duplex, de Dominica. In fine commemorationes consuetæ, ut in Psal. 136.

Lect. seq. dicuntur singulis mensibus in Officio B. Mariæ in Sabbato, ordine subscripto.

MENSE MAJO

Ex Tractátu S. Augustíni Epíscopi de Symbolo ad Cathechúmenos.

Lib. 3. c. 4. in fin. to. 9. Lect. iii.

PEr féminam mors, per féminam vita: per Hevam intéritus, per Maríam salus. Illa corrúpta secúta est seductórem: hæc íntegra péperit Salvatórem. Illa póculum a serpénte propinátū libénter accépit, & viro trádidit, ex quo simul mereréntur occídi: hæc grátia cælésti désuper infúsa, vitam prótulit, per quam caro mórtua possit resuscitári. Quis est qui hæc operátus est, nisi Vírginis Fílius, & vírginū sponsus, qui áttulit matri fœcunditátem, sed non ábstulit integritátē?
Te Deum laudámus. 15.

MENSE JUNIO.

Sermo S. Bernárdi Abbátis. De Verbis Apocal. c. 12. Signum magnum. Lectio iii.

VEheménter quidem nobis, dilectíssimi, vir unus, & múlier una nocuére: sed grátias Deo, per unum nihilóminus virum, & mulíerē unā ómnia restaurántur, nec sine magno fœnore gratiárum. Neque enim sicut delíctum, ita & donū: sed excédit damni æstimatiónem benefícii magnitúdo. Sic nimírū prudentíssimus, & clementíssimus ártifex, quod quassátum fúerat, non confrégit, sed utílius omníno refécit: ut vidélicet nobis novū formáret Adam ex véteri, Hevam transfúnderet in Maríam.
Te Deum laudámus. 15.

MENSE JULIO.

Ex Epístola sancti Ambrósii Epísc. ad Sirícium Papam.

Epist. 81. al. 7. circa med.

Lectio iii.

NOn excédit fidem, quod homo exívit de vírgine,

quando petra fontem prófluum scaturívit, ferrum super aquas natávit, ambulávit homo super aquas. Ergo si hóminem unda portávit, non pótuit hóminem virgo generáre, atque hóminem, de quo légimus: Et mittet illis Dóminus hóminem, qui salvos fáciet eos, & notus erit Dóminus Ægyptiis? In véteri itaque testaménto virga Hebræórum per mare duxit exércitũ: in novo testaménto Virgo géneris aula cæléstis, elécta est ad salútem. Te Deum laudámus. 15.

MENSE AUGUSTO.

De Expositióne S. Gregórii Papæ in libros Regum.

In 1. Regum cap. 1. Lect. iii.

FUit vir unus de Ramáthaim Sophim, de monte Ephraim. Potest hujus montis nómine, beatíssima semper virgo María, Dei génitrix, designári. Mons quippe fuit, quæ omnẽ eléctæ creatúræ altitúdinem, electiónis suæ dignitáte transcéndit. An non mons sublímis María, quæ ut ad conceptiónem ætérni Verbi pertíngeret, meritórum vérticem supra omnes Angelórum choros, usque ad sóliũ Deitátis eréxit? Hujus enim montis præcellentíssimam dignitátẽ Isaías vatícinans, ait: Erit in novíssimis diébus præparátus mons domus Dómini in vértice móntium. Mons quippe in vértice móntium fuit, quia altitúdo Maríæ supra omnes Sanctos refúlsit. Te Deum laudámus. 15.

MENSE SEPTEMBRI.

Ex Epístola S. Leónis Papæ Ad Pulchériam Augústam.

Epist. 13. ante med. Lect. iii.

SAcraméntum reconciliatiónis nostræ ante témpora ætérna dispósitum, nullæ implébant figuræ: quia nondum supervénerat Spíritus sanctus in Vírginem, nec virtus Altíssimi obumbráverat ei, ut & intra intemeráta víscera, ædificánte sibi Sapiéntia domum, Verbum caro fieret, & forma Dei, ac forma servi in unam conveniénte persónam, creátor témporũ nascerétur in témpore, & per quem facta sunt ómnia, ipse inter ómnia gignerétur. Nisi enim novus homo, factus in similitúdinem carnis peccáti, nostram suscíperet vetustátem, & consubstantiális Patri, consubstantiális esse dignarétur & matri, naturámque sibi nostram solus a peccáto liber uníret, sub jugo diáboli generáliter tenerétur humána captívitas. Te Deum laudámus. 15.

Ad Laudes, & per Horas, omnia ut supra. cxxxiii.

OFFICIUM PARVUM

Beatæ Mariæ non dicitur, quando fit Offic. ix. Lect. nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro in Matutinis, & in Vesp. præponitur Offic. diei, in aliis Horis postponitur.

Pri-

Prima dicitur post Benedicámus Dómino. antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

OFFICIUM B. MARIÆ

Extra Adventum.

Ad Vesperas. Ave María. secreto: quæ dicitur semper in principio omnium Horarum B. M. quando non conjunguntur cum Offic. diei. ℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine ad adjuvándum me festína. Glória Patri, & Fílio, & Spirítui sancto. Sicut erat in princípio &c.

In fine Allelúja, ad omnes Horas.

Antiphona. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dñs Dómino meo;* Sede a dextris meis.

Donec ponã inimícos tuos:* scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emíttet Dñs ex Sion:* domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ, in splendóribus sanctórum:* ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, & non pœnitébit eum:* Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órdinem Melchísedech.

Dóminus a dextris tuis,* confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natiónibus, implébit ruínas:* conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénte in via bibet:* proptérea exaltábit caput. Glória Patri, &c.

Antiph. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Aña. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñm:* laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum,* ex hoc nunc, & usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum,* laudábile nomen Dñi.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus,* & super cælos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,* & humília réspicit in cælo, & in terra?

Súscitans a terra ínopem,* & de stércore érigens páuperẽ:

Ut cóllocet eum cum princípibus:* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo,* matrem filiórum lætántem. Glória Patri, &c.

Aña. Læva ejus sub cápite meo, & déxtera illíus amplexábitur me.

Aña Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi:* in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri:* in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut

ut cívitas : * cujus partici-pátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini : * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem : * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Glória Patri, &c.
Añæ. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem : ídeo diléxit me Rex, & introdúxit me in cubículum suum.
Añæ. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit : surge amíca mea, & veni.

Psalmus 126.

NIsi Dñs ædificáverit domum,* in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum : * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis:* non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri, &c.
Añæ. Jam hiems tránsiit, imber ábiit, & recéssit : surge amíca mea, & veni.
Añæ. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Psalmus 147.

LAuda Jerúsalem Dóminum : * lauda Deum tuum Sion.
Quóniam confortávit seras portarum tuárum : * benedíxit filiis tuis in te.
Qui pósuit fines tuos pacẽ:* & ádipe fruménti sátiat te.
Qui emíttit elóquium suum terræ : * velóciter currit sermo ejus.
Qui dat nivem sicut lanam : * nébulam sicut cínerem spargit.
Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?
Emittet verbum suum, & liquefáciet ea : * flabit spíritus ejus, & fluent aquæ.
Qui annúntiat verbum suum Jacob : * justítias, & judícia sua Israel.
Non fecit táliter omni natióni:* & judícia sua non manifestávit eis. Glória Patri.
Añæ. Speciósa facta es, & suávis in delíciis tuis, sancta Dei génitrix.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futúrum sæculum non désinam, & in habitatióne san-

sancta coram ipso ministrávi.
℟. Deo grátias.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnificat, Aña. Beáta Mater, & intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercéde pro nobis ad Dóminum.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde nos fámulos tuos quæsumus, Dñe Deus, perpétua mentis & córporis sanitáte gaudére: & gloriósa beátæ Mariæ semper vírginis intercessióne, a præsénti liberári tristítia, & ætérna pérfrui lætítia. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Sequens comm. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. & Laudes in Offic. S. Mariæ.

Aña. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi.
℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege, Dñe, pópulum tuum, & Apostolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: & pacem tuam nostris concéde tempóribus, & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue; & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dñm.

AD COMPLETORIUM.

Ave María. ut supra. ℣. COnvérte nos, Deus salutáris noster. ℟. Et avérte iram tuam a nobis.

℣. Deus

℣. Deus in adjutórium, &c. Glória Patri. Allelúja.

Psalmus 128.

SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.

Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit.

De quo non implévit manū suam, qui metit, * & sinum sūm, qui manípulos cólligit:

Et non dixérunt, qui prætéríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intēdéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.

Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.

Glória Patri. Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.

Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.

Si non humíliter sentiébā:* sed exaltávi ánimam meam.

Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.

Speret Israel in Dño,*ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Glória Patri. Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formā súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Capitulum. Eccli. 24.

EGo Mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, & sanctæ spei.

℟. Deo grátias.

℣. Ora pro nobis sancta Dei génitrix. ℟. Ut digni efficiámur promissiónibus Christi.

Ad Nunc dimittis, Antiph. Sub tuum præsídium confúgimus, sancta Dei génitrix: nostras deprecatiónes ne de-

spi-

ſpícias in neceſſitátibus; ſed a perículis cunctis líbera nos ſemper, Virgo glorióſa, & benedícta.

Kyrie eléiſon. Chriſte eléiſon. Kyrie eléiſon.

℣. Dóminus vobíſcum.

℟. Et cum ſpíritu tuo.

Oratio.

BEátæ & glorióſæ ſemper vírginis Maríæ, quæſumus, Dómine, intecéſſio glorióſa nos prótegat, & ad vitā perdúcat ætérnam. Per Dñm.

AD MATUTINUM de Beata Maria.

Ave María. ut ſupra. ℣.

DOmine, lábia mea apéries. ℟. Et os meum annuntiábit laudem tuam.

℣. Deus in adjutórium.

Glória Patri. Allelúja.

Invitator. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Pſal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, ſídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinā,
Clauſtrum Maríæ bájulat.
Cui luna, ſol, & ómnia
Deſérviunt per témpora;
Perfúſa cæli grátia,
Geſtant puéllæ víſcera.
Beáta Mater, múnere
Cujus, ſupérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris ſub arca clauſus eſt.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda ſancto Spíritu,
Deſiderátus Géntibus
Cujus per alvum fuſus eſt.
Jeſu, tibi ſit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

Quando fit Officiu in novem Lection. S. Mariæ, dicuntur tres ſequentes Nocturni cum ſuis Pſalmis, & Antiphonis, niſi aliæ Antiph. aſſignentur. Abſolutiones vero, & Benedictiones, ut in principio Breviarii ante Pſalter.

TRES PSALMI ſequentes dicuntur Feria ii. & v. ad Nocturnum.

Aña. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Pſalmus 8.

DOmine, Dñs noſter, * quam admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam elevāta eſt magnificéntia tua * ſuper cælos.

Ex ore infántium, & lacténtium perfeciſti laudem propter inimícos tuos, * ut déſtruas inimícum, & ultórem.

Quóniam vidébo cælos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam & ſtellas, quæ tu fundáſti.

Quid eſt homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam víſitas eum?

Minuíſti eum paulo minus ab Angelis, glória & honóre coronáſti eum: * & conſtituíſti eum ſuper ópera mánuum tuárum.

Omnia ſubjecíſti ſub pédibus ejus, * oves, & boves univérſas, inſuper & pécora campi;

Vólucres cæli, & piſces maris, * qui perámbulant ſémitas maris.

Dómine, Dóminus noſter, * quam admirábile eſt nomen

tuum

tuum in univérsa terra!

Glória Patri.

Antiphona. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui.

Aña. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix. Psalm. 18.

CÆli enárrant glóriam Dei,* & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntū.

Dies diéi erúctat verbum,* & nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * & in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * & ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cælo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est, qui se abscóndat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta, convértens ánimas: * testimónium Dómini fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum, illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípsa.

Desiderabília super aurum, & lápidem pretiósum multū: * & dulcióra super mel & favū.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * & ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * & emūdábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * & meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * & redémptor meus.

Glória Patri.

Antiph. Sicut myrrha elécta odórem dedísti suavitátis, sancta Dei génitrix.

Antiph. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.

Psalmus 23.

DOmini est terra, & plenitúdo ejus: * orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * & super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus & mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * & misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ

æter-

æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio.
Attóllite portas, príncipes, vestras, & elevámini portæ æternáles: * & introíbit Rex glóriæ.
Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ. Glória Patri.
Antiph. Ante torum hujus Vírginis frequentáte nobis dúlcia cántica drámatis.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Pater noster, cum Lectionibus, & reliq. ut infra. cxlvi.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua. ℟. Inténde, prósperè procéde, & regna.

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria iii. & vi. ad Nocturnum.

Antiph. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna.

Psalmus 44.

ERuctávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea regi.
Lingua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.
Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.
Spécie tua, & pulchritúdine tua: * inténde, próspere procéde, & regna.
Propter veritátē, & mansuetúdinem, & justítiā: * & dedúcet te mirabíliter déxtera tua.
Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum regis.
Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directiónis, virga regni tui.
Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.
Myrrha, & gutta, & cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.
Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.
Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: * & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui.
Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, & adorábunt eum.
Et filiæ Tyri in munéribus, * vultum tuum deprecabúntur omnes dívites plebis.
Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: * in fimbriis áureis circumamícta varietátibus.
Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.
Afferéntur in lætítia, & exultatióne: * adducéntur in templum regis.
Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mé-

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne, & generatiónem.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * & in sæculum sæculi.

Glória Patri.

Antiph. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, & virtus; * adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus, dum turbábitur terra: * & transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, & turbátæ sunt aquæ eórũ: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábit eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, & inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dñs virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, & vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * áuferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, & confringet arma: * & scuta combúret igni.

Vacáte, & vidéte, quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Gẽtibus, & exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob. Glória Patri.

Aña. Adjuvábit eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus non commovébitur.

Antiphona. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósa dicta sunt de te: * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, & Babylónis, * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, & Tyrus, & pópulus Æthíopum: * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórũ, & príncipum; * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Glória Patri.

Antiph. Sicut lætántium ómnium nostrum habitátio est in te, sancta Dei génitrix.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. cum Lectiónibus, & relíq. ut infra. cxlvi.

Sed in Officio novem Lectiónum dicitur ℣. Adjuvábit eam Deus vultu suo. ℟. Deus in médio ejus non commovébitur.

TRES

TRES PSALMI sequentes dicuntur Feria iv. & Sabbato ad Nocturnum.

Aña. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95

CAntáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, & benedícite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cælos fecit.

Conféssio, & pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia, & magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam & honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, & introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus, quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cæli, & exúltet terra, commoveátur mare, & plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt.

Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * & pópulos in veritáte sua.

Glória Patri.

Aña. Gaude María virgo, cunctas hæreses sola interemísti in univérso mundo.

Aña. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

DOminus regnávit, exúlter terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, & calígo in circúitu ejus: * justítia, & judícium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet: * & inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, & commóta est terra.

Montes sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cæli justítiam ejus: * & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * & qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, & lætáta est Sion.

Et exultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua, Dómine.
Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.
Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.
Lux orta est justo: * & rectis corde lætítia.
Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.
Glória Patri.
Ana. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.
Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.

Psalmus 97.

CAntáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.
Salvávit sibi déxtera ejus: * & bráchium sanctum ejus.
Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.
Recordátus est misericórdiæ suæ: * & veritátis suæ dómui Israel.
Vidérunt omnes términi terræ: * salutáre Dei nostri.
Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, & exultáte, & psállite.
Psállite Dómino in cíthara, in cíthara, & voce psalmi: * in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ.
Jubiláte in conspéctu Regis Dómini: * moveátur mare, & plenitúdo ejus: orbis terrárum, & qui hábitant in eo.
Flúmina plaudent manu, simul montes exultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.
Judicábit orbem terrárum in justítia, * & pópulos in æquitáte.
Glória Patri.
Aña. Post partum, Virgo, invioláta permansísti: Dei génitrix intercéde pro nobis.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis.
℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Sed in Officio novem Lectionum dicitur ℣. Elégit eam Deus, & præelégit eam.
℟. In tabernáculo suo habitáre facit eam.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.

Absolutio.

PRécibus, & méritis beátæ Maríæ semper vírginis, & ómnium Sanctórum, perdúcat nos Dóminus ad regna cælórum.
℟. Amen.
℣. Jube domne benedícere.
Bñ. Nos cum prole pia benedícat virgo María.
℟. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

IN ómnibus réquiem quæsívi, & in hæreditáte Dó-

Dómini morábor. Tunc præcépit, & dixit mihi Creátor ómnium: & qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, & dixit mihi: In Jacob inhábita, & in Israel hæreditáre, & in eléctis meis mitte radíces. Tu autem Dómine miserére nobis. ℟. Deo grátias.

℟. Sancta, & immaculáta virgínitas! quibus te láudibus éfferam, néscio: *Quia, quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Quia.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Ipsa Virgo vírginum intercédat pro nobis ad Dóminum. ℟. Amen.

Lectio ii.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine sanctórum deténtio mea. Tu autem Dómine miserére nobis.

℟. Beáta es virgo María, quæ Dóminum portástiCreatórem mundi: * Genuísti, qui te fecit, & in ætérnum pérmanes Virgo.

℣. Ave María, grátia plena: Dóminus tecum. Genuísti.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Per Vírginem matrem concédat nobis Dóminus salútem, & pacem.

℟. Amen.

Lectio iii.

QUasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, & quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris. Tu autem Dómine.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem. Quia ex te ortus est.

Glória Patri. Christus.

AD LAUDES.

℣. Deus in adjutórium meum inténde. ℟. Dómine, ad adjuvándum me festína. Glória Patri. Allelúja.

Antiphona.

ASsúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Psalmus Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica. ut in Psalterio. 15.

Antiphona María virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adoléscéntulæ dilexérunt te nimis.

Antiph. Benedícta filia tu a Dómino: quia per te fructum vitæ communicávimus.

Aña. Pulchra es, & decóra filia Jerúsalem, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Cant. 6.

VIdérunt eam filiæ Sion, & beatíssimam prædicavérunt, & regínæ laudavérunt eam. ℟. Deo grátias.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lactánte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Benedictus, Antiphona.

Beáta Dei génitrix María, virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu. Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui de beátæ Maríæ vírginis útero, Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplícibus tuis; ut, qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Pro Sanctis, Antiphona.

Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra, omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, & exultáte justi. ℟. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

PRótege, Dómine, pópulũ tuum, & Apostolórum tuórum Petri & Pauli, & aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

OMnes Sancti tui, quæsumus, Dómine, nos ubíque ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: & pacem tuam nostris concéde tempóribus, & ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, & voluntátes nostras, & ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactóribus nostris sempitérna bona retríbue; & ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam concéde. Per Dóminum.

AD

AD PRIMAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium, &c.

Hymnus.

MEménto, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formã súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Antiphona. Assúmpta est.

Psalmus 53.

DEus in nómine tuo salvum me fac: * & in virtúte tua júdica me.

Deus exáudi oratiónem meam: * áuribus pércipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsum me, & fortes quæsiérunt ánimam meam: * & non proposuérunt Deum ante conspéctũ suum.

Ecce enim Deus ádjuvat me: * & Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * & in veritáte tua dispérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * & confitébor nómini tuo, Dómine: quóniam bonum est.

Quóniam ex omni tribulatióne eripuísti me: * & super inimícos meos despéxit óculus meus.

Glória Patri.

Psalmus 84.

BEnedixísti, Dómine, terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatiónis tuæ.

Convérte nos, Deus salutáris noster: * & avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatiónem?

Deus, tu convérsus vivificábis nos: * & plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis, Dómine, misericórdiam tuam: * & salutáre tuum da nobis.

Audiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam;

Et super sanctos suos, * & in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, * & véritas obviavérunt sibi: * justítia, & pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * & justítia de cælo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * & terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit:

bit: * & ponet in via gressus suos. Glória Patri.

Psalmus 116.

LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri.

Aña. Assúmpta est María in cælum, gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant.6.

QUæ est ista, quæ progréditur, quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

℟. Deo grátias.

℣. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. ℟. Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Kyrie eléison. Criste eléison. Kyrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui virginálem aulam beátæ Maríæ, in qua habitáres, elígere dignátus es: da, quæsumus; ut sua nos defensióne munítos, jucúndos fácias suæ interésse commemoratióni. Qui vivis & regnas cum Deo Patre.

AD TERTIAM.

Ave María, &c.

℣. Deus in adjutórium.

Hymnus.

MEménto rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo, formā súmpseris.
María Mater grátiæ,
Dulcis Parens cleméntiæ,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre,& almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphona. María Virgo.

Psalmus 119.

AD Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Glória Patri.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum, & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum:* ex hoc nunc, & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.
Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.
Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.
Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.
Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.
Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.
Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.
Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.
Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.
Glória Patri.
Antiphona. María Virgo assúmpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24.

ET sic in Sion firmáta sum, & in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, & in Jerúsalem potéstas mea.
℟. Deo grátias.
℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. ℟. Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui salútis ætérnæ, beátæ Maríæ virginitáte fœcúnda, humáno géneri præmia præstitísti: tríbue, quæsumus; ut ipsam pro nobis intercédere sentiámus, per quam merúimus auctórem vitæ suscípere, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit, &c.

AD SEXTAM.

Ave María, &c.
℣. Deus in adjutórium, &c.
Hymnus. Meménto rerum Cónditor. ut supra. cl.
Antiphona. In odórem.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.
Ecce sicut óculi servórum, * in mánibus dominórum suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri: * quia

multum repléti sumus despectióne.
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis. Glória Patri.

Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.
Cum exúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos, * fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus, * qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium.
Láqueus contrítus est, * & nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.
Glória Patri. Psalmus 124.

QUi confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis, * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: * pax super Israel. Glória Patri.

Aña. In odórem unguentórum tuórum cúrrimus, adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

Capitulum. Eccli. 24.

ET radicávi in pópulo honorificáto, & in parte Dei mei hæréditas illíus, & in plenitúdine Sanctórum deténtio mea. ℟. Deo grátias.
℣. Benedícta tu in muliéribus. ℟. Et benedíctus fructus ventris tui.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

COncéde, miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsídium; ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxílio, a nostris iniquitátibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum nostrum.

AD NONAM.

Ave María, &c.
℣. Deus in adjutórium, &c.
Hymnus. Meménto, rerum Cónditor. ut supra, cl.
Antiphona. Pulchra es.

Psalmus 125.

IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:

Tunc

Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autem vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos.
Glória Patri. Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri.

Psalmus 127.

BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalē ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel. Glória Patri.
Antiphona. Pulchra es, & decóra, filia Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24.

IN platéis sicut cinnamómum, & bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.
℟. Deo grátias.
℣. Post partum, Virgo, invioláta permansísti. ℟. Dei génitrix intercéde pro nobis.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

FAmulórum tuórum, quæsumus, Dómine, delíctis ignósce: ut, qui tibi placére de áctibus nostris non valémus, Genitrícis Filii tui Dómini nostri intercessióne salvémur. Qui tecum vivit, & regnat.

OF-

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo novem Lectionum, alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, & Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo Ecclesiarum; extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesp. absolute incipitur ab Aña. **Placébo Dómino.**

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaúdiet Dóminus * vocem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem suam mihi: * & in diébus meis invocábo.

Circumdedérunt me dolóres mortis: * & perícula inférni invenérunt me.

Tribulatiónem, & dolórem invéni: * & nomen Dómini invocávi.

O Dómine, libera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur.

Custódiens párvulos Dóminus: * humiliátus sum, & liberávit me.

Convértere ánima mea in réquiem tuam: * quia Dóminus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam meam de morte: * óculos meos a lácrymis, pedes meos a lapsu.

Placébo Dómino * in regióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum dicitur. **Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.**

Et lux perpétua * lúceat eis.

Antiphona. **Placébo Dómino in regióne vivórum.**

Antiph. **Hei mihi, Dómine!**

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Réquiem.

Antiph. **Hei mihi, Dómine! quia incolátus meus prolongátus est.** Aña. **Dóminus custódit te.** Psalmus 120.

Levávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, * qui fecit cælum, & terram.

Non

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.
Ecce non dormitábit, neque dórmiet,* qui custódit Israel.
Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.
Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.
Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.
Dóminus custódiat introítũ tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum. Réquiem ætérnam.
Antiph. Dóminus custódit te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus.
Antiph. Si iniquitátes.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te, Dómine:* Dómine, exáudi vocem meam.
Fiãt aures tuæ intendéntes,* in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Réquiem ætérnam.
Aña. Si iniquitátes observáveris Dómine, Dómine quis sustinébit? Aña. Opera.

Psalmus 137.

Confitébor tibi, Dñe, in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.
In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor nómini tuo.
Super misericórdia tua, & veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.
In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.
Confiteántur tibi, Dómine, omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:
Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.
Quóniam excélsus Dóminus, & humília réspicit: * & alta a longe cognóscit.
Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * & super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua.
Dóminus retríbuet pro me:* Dómine, misericórdia tua in sæculum: ópera mánuum tuárum ne despícias.
Réquiem ætérnam.
Aña. Opera mánuum tuárum, Dómine, ne despícias.
℣. Audívi vocem de cælo dicéntem mihi.
℟. Beáti mórtui, qui in Dó-

Dómino moriúntur.

Ad Magnificat, Antiph. Omne, quod dat mihi Pater, ad me véniet: & eum, qui venit ad me, non ejíciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus, similiter & ad Laudes. Pater noster. secreto. ℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

Sequens Psalm. Lauda ánima mea. in Vesperis, similiter, & Psalm. De profúndis. in fine Laudum, non dicuntur in die Commemorationis Omnium fidelium Defunctorum, neque in die obitus, seu depositionis defuncti, tantum. Alias semper dicuntur. Psalmus 145.

LAuda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in fíliis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, & revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatiónes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dño Deo ipsíus: * qui fecit cælum, & terram, mare, & ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit cōpedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus díligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum, & víduam suscípiet: * & vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula, Deus tuus Sion: * in generatiónem, & generatiónem.

Réquiem ætérnam.

Deinde ℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimas eórum. ℣. Requiéscant in pace. ℟. Amen.

℣. Dómine exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulos tuos Pontificáli, seu sacerdotáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

DEus, véniæ largítor, & humánę salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuā; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos, & benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

FIdélium Deus ómniū Cónditor, & Redémptor: animábus famulórum, famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum; ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur. Qui vivis, & regnas in sæcu-

sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die vero Commemorat. Omnium fidelium Defunct. quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur. Qui vivis, & regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

ABsólve, quæsumus Dñe, ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo, tibi vivat: & quæ per fragilitátem carnis humána conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dóminum.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ N. ut defúncta.

In Anniversario die. Oratio.

DEus, indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum, famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiónis diem commemorámus, refrigérii sedem, quiétis beatitúdinem, & lúminis claritátem. Per Dñm.

Si pro uno tantum sit Anniversarium, dicitur in singulari numero.

Pro uno Episcopo Defuncto Oratio.

DEus, qui inter Apostólicos sacerdótes fámulum tuum N. Pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus, ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dóminum.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, &c.

Pro fratribus vero, & familiaribus, vel benefactoribus, dicitur Oratio. Deus, véniæ largítor. ut supra. clvi.

Pro patre, & matre. Oratio.

DEus, qui nos patrem, & matrem honoráre præcepísti: miserére clementer animábus patris, ac matris meæ, eorúmque peccáta dimítte; meque eos in ætérnæ claritátis gáudio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus, dicatur animábus paréntum nostrórum, & ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno defuncto. Oratio.

INclína, Dómine, aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplices deprecámur; ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regióne constítuas, & Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dóminum.

Pro una defuncta. Oratio.

QUæsumus, Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ, & a contágiis mortalitátis exútam, in ætérnæ salvatiónis partem restítue. Per Dóminum.

℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat eis. ℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen.

Ad

Ad Matutinum, Invitator. Regem, cui ómnia vivunt,* Veníte adorémus.

Psal. Veníte exultémus. 2.

Et in fine, Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: & lux perpétua lúceat eis.

Hoc Invitatorium dicitur tantum in die Commemorationis omnium fidelium Defunctorum: & in die depositionis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, & Antiphonæ duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine. Feria secunda & quinta, primum Nocturnum; Feria tertia & sexta, secundum Nocturnum: Feria quarta & Sabbato, tertium Nocturnum.

IN I. NOCTURNO.

Pro Feria ii. & quinta.

Aña. Dírige. Psalmus 5.

Verba mea áuribus pércipe, Dómine,* intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus, & Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine, mane exáudies vocem meam.

Mane astábo tibi, & vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malígnus:* neque permanébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem:* perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinum, & dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúdine misericórdiæ tuæ,

Introíbo in domum tuam:* adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine, deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrũ patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant: * júdica illos, Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos: * quóniam irritavérunt te, Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te,* in ætérnum exultábunt: & habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum,* quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ,* coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Aña. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam. Aña. Convértere.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infírmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde:* sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum

vum me fac propter misericórdiam tuam.
Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?
Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.
Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.
Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.
Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.
Erubéscant, & conturbéntur vehementer omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéscant valde velóciter.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.
Aña. Nequándo. Psalm. 7.

Dómine Deus meus, in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me.
Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis.
Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * décidam mérito ab inimícis meis inánis.
Persequátur inimícus ánimam meam, & comprehéndat, & concúlcet in terra vitam meam, * & glóriam meam in púlverem dedúcat.
Exúrge, Dómine, in ira tua: * & exaltáre in fínibus inimicórum meórum.
Et exúrge, Dómine Deus meus, in præcépto, quod mandásti: * & synagóga populórum circúmdabit te.
Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.
Júdica me, Dómine, secúndum justítiam meam, * & secúndum innocéntiam meam super me.
Consumétur nequítia peccatórum, & díriges justum, * scrutans corda & renes, Deus:
Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.
Deus judex justus, fortis, & pátiens: * numquid iráscitur per síngulos dies?
Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, & parávit illum.
Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.
Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, & péperit iniquitátem.
Lacum apéruit, & effódit eum: * & íncidit in fóveam, quam fecit.
Convertétur dolor ejus in caput ejus: * & in vérticē ipsius iníquitas ejus descéndet.
Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * & psallam

lam nómini Dómini Altíssimi. Réquiem ætérnam.

Antiph. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est, qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

℣. A porta ínferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.

Pater noster. secreto.

Lect. leguntur sine Absolutione, Benedictionibus, & Titulo. Lectio i. Job. 7.

PArce mihi, Dómine; nihil enim sunt dies mei. Quid est homo, quia magníficas eum? aut quid appónis erga eum cor tuum? Vísitas eum dilúculo, & súbito probas illum. Usquequo non parcis mihi, nec dimíttis me, ut glútiam salívam meam? Peccávi, quid fáciam tibi, o custos hóminum? Quare posuísti me contrárium tibi, & factus sum mihimetípsi gravis? Cur non tollis peccátum meum, & quare non aufers iniquitátem meam? Ecce nunc in púlvere dórmiam: & si mane me quæsíeris, non subsístam.

Lectiones terminantur sine Tu autem, vel alia conclusione.

℟. Credo quod Redémptor meus vivit: & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: * Et in carne mea vidébo Deum Salvatórem meum. ℣. Quem visúrus sum ego ipse, & non álius, & óculi mei conspectúri sunt. Et in carne. Lectio ii. Job. 10.

TÆdet ánimam meam vitæ meæ, dimíttam advérsum me elóquium meũ, loquar in amaritúdine ánimæ meæ. Dicam Deo: Noli me condemnáre: índica mihi cur me ita júdices? Numquid bonum tibi vidétur, si calumniéris me, & ópprimas me, opus manuum tuárum, & consílium impiórum ádjuves? Numquid óculi cárnei tibi sunt: aut sicut videt homo, & tu vidébis? Numquid sicut dies hóminis dies tui, & anni tui sicut humána sunt témpora, ut quæras iniquitátem meam, & peccátum meum scrutéris? Et scias, quia nihil ímpium fécerim, cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere.

℟. Qui Lázarum resuscitásti a monuménto fætidum: * Tu eis, Dómine, dona réquiem, & locum indulgéntię. ℣. Qui ventúrus es judicáre vivos & mórtuos, & sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job. 10.

MAnus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me totum in circúitu: & sic repénte præcípitas me? Meménto quæso, quod sicut lutum féceris me, & in púlverem redúces me. Nonne sicut lac mulsísti me, & sicut cáseum me coagulásti? Pelle & cárnibus vestísti me: óssibus & nervis compegísti me. Vitam & misericórdiam tribuísti mihi, & visitátio tua custodívit spíritum meum.

℟. Dómine, quando véneris judicáre terram; ubi me abs-

abſcóndam a vultu iræ tuæ? * Quia peccávi nimis in vita mea.
℣. Commíſſa mea pavéſco, & ante te erubéſco: dum véneris judicáre, noli me condemnáre. Quia peccávi.
℣. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine: & lux perpétua luceat eis. Quia.
Poſtea ad Laudes, ut infra. clxvii. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN II. NOCTURNO.

Pro Feria iii. & ſexta.
Antiph. In loco páſcuæ.

Pſalmus 22.

DOminus regit me, & nihil mihi déerit. * In loco páſcuæ ibi me collocávit.
Super aquam refectiónis educávit me: * ánimam meam convértit.
Dedúxit me ſuper sémitas juſtítiæ, * propter nomen ſuum.
Nam & ſi ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.
Virga tua, & báculus tuus, * ipſa me conſoláta ſunt.
Paráſti in conſpéctu meo menſam, * advérſus eos, qui tríbulant me.
Impinguáſti in óleo caput meum, * & calix meus inébrians quam præclárus eſt!
Et miſericórdia tua ſubſequétur me: * ómnibus diébus vitæ meæ.
Et ut inhábitem in domo Dómini: * in longitúdinem diérum. Réquiem ætérnam.
Aña. In loco páſcuæ ibi me collocávit. Aña. Delícta.

Pſalmus 24.

AD te, Dómine, levávi ánimam meam: * Deus meus, in te confído, non erubéſcam.
Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérſi, qui ſúſtinent te, non confundéntur.
Confundántur omnes iníqua agéntes * ſupervácue.
Vias tuas, Dómine, demónſtra mihi: * & sémitas tuas édoce me.
Dírige me in veritáte tua, & doce me: * quia tu es Deus ſalvátor meus, & te ſuſtínui tota die.
Reminíſcere miſeratiónum tuárum, Dómine, * & miſericordiárum tuárum, quæ a ſæculo ſunt.
Delícta juventútis meæ: * & ignorántias meas ne memíneris.
Secúndum miſericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam, Dñe.
Dulcis & rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.
Díriget manſuétos in judício: * docébit mites vias ſuas.
Univérſæ viæ Dómini, miſericórdia & véritas, * requiréntibus teſtaméntum ejus, & teſtimónia ejus.
Propter nomen tuum, Dómine, propitiáberis peccáto meo: * multum eſt enim.
Quis eſt homo, qui timet Dóminum? * legem ſtátuit ei in via, quam elégit.
Anima ejus in bonis demorábitur: * & ſemen

ejus hæreditábit terram.
Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * & testaméntum ipsius, ut manifestétur illis.
Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.
Réspice in me, & miserére mei: * quia únicus, & pauper sum ego.
Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitátibus meis érue me.
Vide humilitátem meam, & labórem meum: * & dimítte univérsa delícta mea.
Réspice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.
Custódi ánimam meam, & érue me: * non erubéscam, quóniam sperávi in te.
Innocéntes, & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te.
Líbera Deus Israel, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Delícta juventútis meæ, & ignorántias meas ne memíneris, Dómine.
Antiphona. Credo vidére.

Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & salus mea, * quem timébo?
Dóminus protéctor vitæ meæ, * a quo trepidábo?
Dum apprópiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:
Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt.
Si consístant advérsum me castra, * non timébit cor meũ.
Si exsúrgat advérsũ me prælium: * in hoc ego sperábo.
Unam pétii a Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:
Ut vídeam voluptátem Dñi, * & vísitem templum ejus.
Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.
In petra exaltávit me: * & nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.
Circuívi, & immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, & psalmum dicam Dómino.
Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, & exáudi me.
Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.
Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.
Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me, Deus salutáris meus.
Quóniam pater meus, & mater mea dereliquérunt me: * Dñus autem assúmpsit me.
Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * & dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.
Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentíta est iníquitas sibi.
Credo vidére bona Dómini: * in

in terra vivéntium.
Expécta Dóminum, virîliter age: * & confortétur cor tuum, & sústine Dóminum.
Réquiem ætérnam.
Antiph. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.
℣. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus.
℞. Cum princípibus pópuli sui.
Pater noster. totum secreto.

Lectio iv. Job. 13.

RΕspónde mihi: Quantas hábeo iniquitátes& peccáta, scélera mea, & delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscóndis, & arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, & stípulam siccam perséqueris. Scribis enim contra me amaritúdines, & consúmere me vis peccátis adolescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, & observásti omnes sémitas meas,& vestígia pedum meórum considerásti. Qui quasi putrédo consuméndus sum, & quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.
℞. Meménto mei, Deus, quia ventus est vita mea: * Nec aspíciat me visus hóminis.
℣. De profúndis clamávi ad te, Dómine; Dómine, exáudi vocem meam. Nec aspíciat.

Lectio v. Job. 14.

HOmo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur & contéritur, & fugit velut umbra, & numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, & addúcere eum tecum in judícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? nonne tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde páululũ ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii, dies ejus.
℞. Hei mihi, Dómine! quia peccávi nimis in vita mea. Quid fáciam miser? ubi fúgiam, nisi ad te, Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die.
℣. Anima mea turbáta est valde; sed tu, Dómine, succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job. 14.

QUis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, & abscóndas me, donec pertránseat furor tuus, & constítuas mihi tempus, in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus, quibus nunc mílito, expécto, donec véniat immutátio mea. Vocábis me, & ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges déxteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.
℞. Ne recordéris peccáta mea, Dómine, * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.
℣. Dírige, Dómine Deus meus, in conspéctu tuo viam meam.

meam. Dum véneris.
Réquiem ætérnam. Dum.
Postea ad Laudes, ut infra. clxvii. quando dicitur unum tantum Nocturnum.

IN III. NOCTURNO.

Pro Feria iv. & Sabbato.
Antiphona. Compláceat.
Psalmus 39.

EXpéctans expectávi Dóminum: * & inténdit mihi.
Et exaudívit preces meas: * & edúxit me de lacu misériæ, & de luto fæcis.
Et státuit super petram pedes meos: * & diréxit gressus meos.
Et immísit in os meum cánticum novum: * carmen Deo nostro.
Vidébunt multi, & timébunt: * & sperábunt in Dómino.
Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * & non respéxit in vanitátes, & insánias falsas.
Multa fecísti tu, Dómine Deus meus, mirabília tua: * & cogitatiónibus tuis non est, qui símilis sit tibi.
Annuntiávi, & locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.
Sacrifícium, & oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.
Holocáustum, & pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.
In cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, & legem tuam in médio cordis mei.
Annuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna: * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine, tu scisti.
Justítiam tuam non abscóndi in corde meo: * veritátem tuam, & salutáre tuum dixi.
Non abscóndi misericórdiam tuam, & veritátem tuam: * a concílio multo.
Tu autem, Dómine, ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua, & véritas tua semper suscepérunt me.
Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, & non pótui ut vidérem.
Multiplicátæ sunt super capíllos cápitis mei: * & cor meum dereliquit me.
Compláceat tibi, Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me réspice.
Confundántur, & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam: * ut áuferant eam.
Convertántur retrórsum, & revereántur: * qui volunt mihi mala.
Ferant conféstim confusiónem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exúltent, & læténtur super te omnes quæréntes te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui díligunt salutáre tuum.
Ego autem mendícus sum, & pauper: * Dóminus sollícitus est mei.
Adjútor meus, & protéctor meus tu es: * Deus meus ne

ne tardáveris. Réquiem.
Aña. Compláceat tibi, Dómine, ut erípias me: Dñe, ad adjuvándum me réspice.
Antiphona. Sana, Dómine.

Psalmus 40.

BEátus, qui intélligit super egénum, & páuperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.
Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra: * & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.
Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.
Ego dixi: Dómine, miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.
Inimíci mei dixérunt mala mihi: * Quando moriétur, & períbit nomen ejus?
Et si ingrediebátur, ut vidéret, vana loquebátur: * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.
Egrediebátur foras, * & loquebátur in idípsum.
Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei:*advérsum me cogitábant mala mihi.
Verbum iníquum constituérunt advérsum me: * Numquid qui dormit, non adjíciet, ut resúrgat?
Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi:*qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.
Tu autem, Dómine, miserére mei, & resúscita me: * & retríbuam eis.
In hoc cognóvi, quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.
Me autem propter innocéntiam suscepísti: * & confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.
Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, & usque in sæculum: * fiat, fiat.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Sana, Dómine, ánimam meam, quia peccávi tibi. Aña. Sitívit.

Psalmus 41.

QUemádmodum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te, Deus.
Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, & apparébo ante fáciem Dei?
Fuérunt mihi lácrymæ meæ panes die ac nocte: * dum dícitur mihi quotídie: Ubi est Deus tuus?
Hæc recordátus sum, & effúdi in me ánimam meam: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.
In voce exultatiónis, & confessiónis: * sonus epulántis.
Quare tristis es ánima mea:* & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus.
Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * proptérea memor ero tui de terra Jordánis, & Hermóniim a monte módico.

Abyssus abyssum invocat: * in voce cataractárum tuárū.
Omnia excélsa tua, & fluctus tui: * super me transiérunt
In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * & nocte cánticum ejus.
Apud me orátio Deo vitæ meæ: * dicam Deo: Suscéptor meus es.
Quare oblítus es mei? * & quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?
Dum confringúntur ossa mea: * exprobravérunt mihi, qui tríbulāt me, inimíci mei.
Dum dicunt mihi per síngulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me?
Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, & Deus meus. ℟. équiem ætérnam.
Antiphona. Sitívit ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, & apparébo ante fáciem Dómini?
℣. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes tibi.
℟. Et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris in finem.
Pater noster. secreto.

Lectio vii. Job. 17.

SPíritus meus attenuábitur, dies mei breviabúntur, & solum mihi súperest sepúlchrum. Non peccávi, & in amaritudínibus morátur óculus meus. Líbera me, Dómine, & pone me juxta te, & cujúsvis manus pugnet contra me. Dies mei transiérunt, cogitatiónes meæ dissipátæ sunt, torquéntes cor meum. Noctem vertérunt in diem, & rursum post ténebras spero lucem. Si sustinúero, inférnus domus mea est, & in ténebris stravi léctulum meum. Putrédini dixi, Pater meus es, mater mea, & soror mea, vérmibus. Ubi est ergo nunc præstolátio mea, & patiéntiam meam, quis consíderat?
℟. Peccántem me quotídie, & non me pœniténtem, timor mortis contúrbat me. *Quia in inférno nulla est redémptio, miserére mei Deus, & salva me. ℣. Deus in nómine tuo salvū me fac: & in virtúte tua líbera me. Quia.

Lectio viii. Job. 19.

PElli meæ, consûmptis cárnibus, adhæsit os meum, & derelícta sunt tantúmmodo lábia circa dentes meos. Miserémini mei, miserémini mei, saltem vos amíci mei, quia manus Dómini tétigit me. Quare persequímini me sicut Deus, & cárnibus meis saturámini? Quis mihi tríbuat, ut scribántur sermónes mei? quis mihi det, ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi lámina, vel celte sculpántur in sílice? Scio enim quod Redémptor meus vivit, & in novíssimo die de terra surrectúrus sum: & rursum circúmdabor pelle mea, & in carne mea vidébo Deum meum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius, repósita est hæc spes mea

mea in sinu meo.

℞. Dómine, secúndum actum meum noli me judicáre: nihil dignum in conspéctu tuo egi: ideo déprecor majestátem tuã,* Ut tu Deus déleas iniquitátem meam.

℣. Amplius lava me, Dómine, ab injustítia mea, & a delícto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job. 10.

Quare de vulva eduxísti me? qui útinam consúmptus essem, ne óculus me vidéret. Fuíssem quasi non essem, de útero translátus ad túmulum. Numquid non páucitas diérum meórum finiétur brevi? Dimítte ergo me, ut plangam páululum dolórem meum: ántequam vadam, & non revértar, ad terram tenebrósam, & opértam mortis calígine; terram misériæ & tenebrárum, ubi umbra mortis, & nullus ordo, sed sempitérnus horror inhábitat.

℞. Líbera me, Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregísti: & visitásti inférnum, & dedísti eis lumen, ut vidérent te, * Qui erant in pœnis tenebrárum.

℣. Clamántes, & dicéntes: advenísti, Redémptor noster. Qui erant.

℣. Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens ℞. dicitur tantum in die Commemor. Omnium fidelium Defunctorum, & quandocumque pro Defunctis dicuntur novem Lectiones.

℞. Líbera me, Dómine, de morte ætérna, in die illa treménda: * Quando cæli movéndi sunt, & terra: * Dum véneris judicáre sæculum per ignem.

℣. Tremens factus sum ego, & tímeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quãdo.

℣. Dies illa, dies iræ, calamitátis, & misériæ, dies magna, & amára valde. Dum véneris.

℣. Réquiem ætérnam. Líbera me. usque ad primum Vers.

AD LAUDES.

absolute incipitur.

Añ. Exultábunt Dómino.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam:

Et secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum: * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * & a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognósco:* & peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, & malum coram te feci: * ut justificéris in sermónibus tuis, & vincas cum judicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum:* & in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta, & occúlta sapientię tuę manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, & mundábor: * lavábis me, & super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gáudium, & lætítiam: * & exultábunt ossa humiliáta.

Avérte fáciem tuam a peccátis meis: * & omnes iniquitátes meas dele.
Cor mundum crea in me Deus: * & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis.
Ne projícias me a fácie tua: * & spíritum sanctum tuum ne áuferas a me.
Redde mihi lætítiam salutáris tui: * & spíritu principáli confirma me.
Docébo iníquos vias tuas: * & ímpii ad te converténtur.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * & exultábit lingua mea justítiam tuam.
Dómine, lábia mea apéries: * & os meum annuntiábit laudem tuam.
Quóniam si voluísses sacrifícium, dedíssem útique: * holocáustis non delectáberis.
Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, & humiliátum, Deus non despícies.
Benígne fac Dómine, in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.
Tunc acceptábis sacrifícium justítiæ, oblatiónes, & holocáusta: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Exultábunt Dómino ossa humiliáta.
Aña. Exáudi, Dómine.

Psalmus 64.

TE decet hymnus, Deus, in Sion: * & tibi reddétur votum in Jerúsalem.
Exáudi oratiónem meam: * ad te omnis caro véniet.
Verba iniquórum prævaluérunt super nos: * & impietátibus nostris tu propitiáberis.
Beátus, quem elegísti, & assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.
Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.
Exáudi nos, Deus salutáris noster,* spes ómnium fínium terræ, & in mari longe.
Præparans montes in virtúte tua, accínctus poténtia: * qui contúrbas profúndũ maris, sonum flúctuum ejus.
Turbabúntur Gentes, & timébunt, qui hábitant términos a signis tuis:* éxitus matutíni, & véspere delectábis.
Visitásti terram, & inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.
Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est preparátio ejus.
Rivos ejus inébria, multíplica genímina ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérminans.
Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * & campi tui replebúntur ubertáte.
Pinguéscent speciósa desérti: * & exultatióne colles accingéntur.
Indúti sunt aríetes óvium, & valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent. Réquiem.
Antiphona. Exáudi, Dómine, oratiónem meam, ad te omnis caro véniet.
Antiphona. Me suscépit.

Psalmus 62.

DEus Deus meus: * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multiplíciter tibi caro mea.

In terra desérta, & ínvia, & inaquósa: * sic in sancto appárui tibi, ut vidérem virtútem tuam, & glóriam tuam.

Quóniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedícam te in vita mea, * & in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe, & pinguédine repleátur ánima mea: * & lábiis exultatiónis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutínis meditábor in te: * quia fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum tuárum exultábo, adhæsit ánima mea post te: * me suscépit déxtera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introíbunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes, qui jurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iníqua.

Hic non dicitur. Réquiem.

Psalmus 66.

DEus misereátur nostri, & benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, & misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur & exúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, & Gentes in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli, Deus: confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * & métuant eum omnes fines terræ. Réquiem.

Antiphona. Me suscépit déxtera tua, Dómine.

Antiphona. A porta ínferi.

Canticum Ezechiæ. Isaiæ 38.

EGo dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas ínferi.

Quæsívi resíduum annórum meórum; * dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * & habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, & convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísa est, velut a texénte, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane: * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea.

De mane usque ad vésperam finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsum.

Dó-

Dómine, vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?
Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.
Dómine, si sic vívitur, & in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, & vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima.
Tu autem eruísti ánimam meam, ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.
Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non expectábunt, qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.
Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut & ego hódie: * pater fíliis notam fáciet veritátem tuam.
Dómine, salvum me fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.
Réquiem ætérnam.
Añ. A porta ínferi érue, Dómine, ánimam meam.
Antiphona. Omnis spíritus.

Psalmus 148.

LAudáte Dóminum de cælis: * laudáte eum in excélsis.
Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.
Laudáte eum sol, & luna: * laudáte eum omnes stellæ, & lumen.
Laudáte eum cæli cælórum: * & aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini.
Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandávit, & creáta sunt.
Státuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteríbit.
Laudáte Dñm de terra: * dracónes, & omnes abyssi.
Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ fáciunt verbum ejus:
Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.
Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ.
Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.
Júvenes, & vírgines: senes cum junióribus láudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.
Conféssio ejus super cælum, & terram: * & exaltávit cornu pópuli sui.
Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israel, pópulo appropinquánti sibi.
Hic non dicitur. Réquiem.

Psalmus 149.

CAntáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.
Lætétur Israel in eo, qui fecit eum: * & fílii Sion exúltent in rege suo.
Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, & psaltério psallant ei.
Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exaltábit mansuétos in salútem.

Exul-

Exultábunt Sãcti in glória:* lætabúntur in cubíliibus suis.
Exaltatiónes Dei in gútture eórum:* & gládii ancípites in mánibus eórum:
Ad faciéndam vindíctam in natiónibus:* increpatiónes in pópulis.
Ad alligándos reges eórum in compédibus:* & nóbiles eórum in mánicis férreis.
Ut fáciant in eis judícium conscríptum:* glória hæc est ómnibus sanctis ejus.
Hic non dicitur. R équiem.

Psalmus 150.

LAudáteDóminum in sanctis ejus:* laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.
Laudáte eum in virtútibus ejus:* laudáte eum secúndum multitúdinem magnitúdinis ejus.
Laudáte eum in sono tubæ:* laudáte eum in psaltério, & cíthara.
Laudáte eum in tympano, & choro:* laudáte eum in chordis, & órgano.
Laudáte eum in cymbalis benesonántibus:laudáte eum in cymbalis jubilatiónis:* omnis spíritus laudet Dóminum. R équiem ætérnam.
Antiphona. Omnis spíritus laudet Dóminum.
℣. Audivi vocem de cælo dicéntem mihi.
℟. Beáti mórtui, qui in Dómino moriúntur.
Antiphona. Ego sum.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israel:* quia visitávit, & fecit redemptiónem plebis suæ:
Et eréxit cornu salútis nobis:* in domo David púeri sui.
Sicut locútus est per os sanctórum,* qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:
Salútem ex inimícis nostris,* & de manu ómnium, qui odérunt nos.
Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris,*& memorári testaménti sui sancti.
Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum,* datúrum se nobis:
Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti,* serviámus illi.
In sanctitáte, & justítia coram ipso,* ómnibus diébus nostris.
Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis:* præíbis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus,* in remissiónem peccatórum eórum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri,* in quibus visitávit nos, óriens ex alto.
Illumináre his, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent:* ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Réquiem ætérnam.
Antiphona. Ego sum resurréctio, & vita: qui credit in me, étiam si mórtuus fúerit, vivet; & omnis, qui vivit, & credit in me, non moriétur in ætérnum.
Deinde. Pater noster.

Psalm.

Psalm. De profúndis. clv. cum Précibus & Orationib., ut supra in Vesper. clvi.

PSALMI GRADUALES dicuntur in Quadrag. Feria iv. cujuslibet Hebd. non impedita aliquo Festo ix. Lectionum: in Choro ante Matutinum diei, extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri. Sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipitur absolute sine Aña.

Psalmus 119.

AD Dóminum, cum tribulárer, clamávi: * & exaudívit me.

Dómine, líbera ánimam meam a lábiis iníquis, * & a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid apponátur tibi * ad linguam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, * cum carbónibus desolatóriis.

Heu mihi! quia incolátus meus prolongátus est: habitávi cum habitántibus Cedar: * multum íncola fuit ánima mea.

Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus, * cum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Psalmus 120.

LEvávi óculos meos in montes, * unde véniet auxílium mihi.

Auxílium meum a Dómino, * qui fecit cælum, & terram.

Non det in commotiónem pedem tuum: * neque dormítet, qui custódit te.

Ecce non dormitábit, neque dórmiet, * qui custódit Israel.

Dóminus custódit te, Dóminus protéctio tua, * super manum déxteram tuam.

Per diem sol non uret te, * neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab omni malo: * custódiat ánimam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat introítum tuum, & éxitum tuum: * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

Psalmus 121.

LÆtátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * in domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri: * in átriis tuis, Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificátur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini, * testimónium Israel ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in judício, * sedes super domum David.

Rogáte, quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * & abundántia diligéntibus te.

Fiat pax in virtúte tua: * & abundántia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, & próximos meos, * loquébar pacem de te.

Propter domum Dómini Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Psalmus 122.

AD te levávi óculos meos, * qui hábitas in cælis.

Ecce

Ecce sicut óculi servórum,* in mánibus dominórum suórum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereátur nostri.
Miserére nostri, Dómine, miserére nostri:* quia multū repléti sumus despectióne.
Quia multum repléta est ánima nostra: * oppróbrium abundántibus, & despéctio supérbis. Psalmus 123.

NIsi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israel: * nisi quia Dóminus erat in nobis.
Cum exsúrgerent hómines in nos, * forte vivos deglutíssent nos:
Cum irascerétur furor eórum in nos,* fórsitan aqua absorbuísset nos.
Torréntem pertransívit ánima nostra: * fórsitan pertransísset ánima nostra aquam intolerábilem.
Benedíctus Dóminus,* qui non dedit nos in captiónem déntibus eórum.
Anima nostra sicut passer erépta est * de láqueo venántium:
Láqueus contrítus est,* & nos liberáti sumus.
Adjutórium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit cælum & terram.
Réquiem ætérnam * dona eis, Dómine.
Et lux perpétua * lúceat eis.
Deinde dicitur flexis genibus Pater noster, secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. A porta inferi. ℟. Erue, Dómine, ánimas eórum.
℣. Requiéscant in pace.
℟. Amen. ℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

ABsólve, quæsumus, Dómine, ánimas famulórum, famularúmque tuárum, & ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum; ut in resurrectiónis glória inter sanctos, & eléctos tuos resuscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
Post Orationem statim dicuntur alii Psal. Graduales, qui sequuntur: & in fine cujuslibet Psalmi dicitur, Glória Patri. Psalmus 124.

QUi confidunt in Dño, sicut mons Sion: * non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.
Montes in circúitu ejus: * & Dóminus in circúitu pópuli sui, ex hoc nunc & usque in sæculum.
Quia non relínquet Dóminus virgam peccatórum super sortem justórum: * ut non exténdant justi ad iniquitátem manus suas.
Bénefac, Dómine, bonis: * & rectis corde.
Declinántes autem in obligatiónes, addúcet Dóminus cum operántibus iniquitátem: *

tem: * pax super Israel.
Glória Patri. Psalmus 125.
IN converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti:
Tunc replétum est gáudio os nostrum: * & lingua nostra exultatióne.
Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.
Magnificávit Dóminus fácere nobíscum: * facti sumus lætántes.
Convérte, Dómine, captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.
Qui séminant in lácrymis, * in exultatióne metent.
Eúntes ibant, & flebant, * mitténtes sémina sua.
Veniéntes autē vénient cum exultatióne, * portántes manípulos suos. Glória Patri.

Psalmus 126.

NIsi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt, qui ædíficant eam.
Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat, qui custódit eam.
Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.
Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini, filii; merces, fructus ventris.
Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excussórum.
Beátus vir, qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur, cum loquétur inimícis suis in porta.
Glória Patri. Psalmus 127.
BEáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.
Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, & bene tibi erit.
Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.
Filii tui sicut novéllæ olivárum: * in circúitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.
Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * & vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.
Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israel.
Glória Patri. Psalmus 128.
SÆpe expugnavérunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israel.
Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.
Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: * prolongavérunt iniquitátem suam.
Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur, & convertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.
Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsquam evellátur, exáruit:
De quo non implévit manum suam, qui metit, * & sinum suum, qui manípulos cólligit:
Et non dixérunt, qui præteríbant: Benedíctio Dómini super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Glória Patri.
Postea dicitur flexis genibus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. ℣. Meménto congregatiónis tuæ.
℟. Quam possedísti ab inítio.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio.

DEus, cui próprium est miseréri semper, & párcere, súscipe deprecatiónem nostram, ut nos, & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales, qui sequuntur: & in fine cujuslibet Psalmi dicitur. Glória Patri. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit?
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui te, Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Psalmus 130.

DOmine, non est exaltátum cor meum: * neque eláti sunt óculi mei.
Neque ambulávi in magnis, * neque in mirabílibus super me.
Si non humíliter sentiébam: * sed exaltávi ánimam meam.
Sicut ablactátus est super matre sua: * ita retribútio in ánima mea.
Speret Israel in Dómino, * ex hoc nunc, & usque in sæculum. Glória Patri.

Psalmus 131.

MEménto, Dómine, David, * & omnis mansuetúdinis ejus:
Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:
Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:
Si dédero somnum óculis meis, * & pálpebris meis dormitatiónem,
Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.
Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.
Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Sur-

Surge, Dómine, in réquiem tuam, * tu & arca sanctificatiónis tuæ.
Sacerdótes tui induántur justítiam: * & sancti tui exúltent.
Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.
Jurávit Dóminus David veritátem, & non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.
Si custodíerint filii tui testaméntum meum, * & testimónia mea hæc, quæ docébo eos:
Et filii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.
Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.
Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo, quóniam elégi eam.
Víduam ejus benedícens benedícam: * páuperes ejus saturábo pánibus.
Sacerdótes ejus índuam salutári: * & sancti ejus exultatióne exultábunt.
Illuc prodúcam cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.
Inimícos ejus índuam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificátio mea.
Glória Patri. Psalmus 132.

Ecce quam bonum, & quam jucúndum! * habitáre fratres in unum:
Sicut unguéntum in cápite, * quod descéndit in barbam, barbam Aaron:
Quod descéndit in oram vestiménti ejus: * sicut ros Hermon, qui descéndit in montem Sion.
Quóniam illic mandávit Dóminus benedictiónem, * & vitam usque in sæculum.
Glória Patri. Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini.
Qui statis in domo Dómini: * in átriis domus Dei nostri.
In nóctibus extóllite manus vestras in sancta: * & benedícite Dóminum.
Benedícat te Dóminus ex Sion: * qui fecit cælum, & terram. Glória Patri.

Deinde dicitur flexis genibus.

Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.
℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
Orémus. Oratio.

Prætende, Dómine, fámulis, & famulábus tuis déxteram cæléstis auxílii: ut te toto corde perquírant, & quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dñm nostrum. ℟. Amen.

SEPTEM PSALMI Pœnitentiales cum Litaniis dicuntur flexis genibus in omnibus sextis Feriis Quadragesi-

gesimæ, quando Officium fit de Feria. Litaniæ autem, omissis Septem Psalmis, dicuntur in Litaniis majoribus in festo S. Marci, & in tribus diebus Rogationum. Dicuntur autem in Quadragesima in Choro post Matutinum, & Laudes diei, dicto, Benedicámus Dómino. Extra Chorum pro opportunitate temporis.

Antiphona. Ne reminiscáris.

Psalmus 6.

DOmine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei, Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me, Dómine, quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu, Dómine, úsquequo?

Convértere, Dómine, & éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte, qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrymis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudívit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudívit Dóminus deprecatiónem meam, * Dóminus oratiónem meam suscépit.

Erubéscant, & conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur, & erubéscant valde velóciter.

Glória Patri. Psalmus 31.

BEáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * & quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dóminus peccátum, * nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácui, inveteravérunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * & injustítiam meam non abscóndi.

Dixi: Confitébor advérsum me injustítiam meam Dómino: * & tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, & instruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus, & mulus: * quibus non est intelléctus.

In camo, & fræno maxíllas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.
Lætámini in Dómino, & exultáte justi, * & gloriámini omnes recti corde.
Glória Patri. Psalmus 37.

Domine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.
Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: * & confirmásti super me manum tuam.
Non est sánitas in carne mea a fácie iræ tuæ: * non est pax óssibus meis a fácie peccatórum meórum.
Quóniam iniquitátes meæ supergréssæ sunt caput meum: * & sicut onus grave gravátæ sunt super me.
Putruérunt, & corrúptæ sunt cicatríces meæ: * a fácie insipiéntiæ meæ.
Miser factus sum, & curvátus sum usque in finem: * tota die contristátus ingrediébar.
Quóniam lumbi mei impléti sunt illusiónibus: * & non est sánitas in carne mea.
Afflíctus sum, & humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.
Dómine, ante te omne desidérium meum: * & gémitus meus a te non est abscónditus.
Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * & lumen oculórum meórum, & ipsum non est mecum.
Amíci mei, & próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, & stetérunt.
Et, qui juxta me erant, de longe stetérunt: * & vim faciébant, qui quærébant ánimam meam.
Et, qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * & dolos tota die meditabántur.
Ego autem tamquam surdus non audiébam: * & sicut mutus non apériens os suum.
Et factus sum sicut homo non áudiens: * & non habens in ore suo redargutiónes.
Quóniam in te, Dómine, sperávi: * tu exáudies me, Dómine Deus meus.
Quia dixi: Nequándo supergáudeant mihi inimíci mei: * & dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.
Quóniam ego in flagélla parátus sum: * & dolor meus in conspéctu meo semper.
Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * & cogitábo pro peccáto meo.
Inimíci autem mei vivunt, & confirmáti sunt super me: * & multiplicáti sunt, qui odérunt me iníque.
Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátẽ.
Ne derelínquas me, Dñe Deus meus: * ne discésseris a me.
Inténde in adjutórium meum, * Dñe Deus salútis meæ.
Glória Patri.
Psal. Miserére mei Deus. ut supra. clxvii. & in fine.
Glória Patri, &c.

Psalmus 101.

Domine, exáudi oratiónem meam: * & clamor meus ad te véniat.

Non

Non avértas fáciem tuam a me: * in quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam.
In quacúmque die invocávero te: * velóciter exáudi me.
Quia defecérunt sicut fumus dies mei: * & ossa mea sicut crémium aruérunt.
Percússus sum ut fœnum, & áruit cor meum: * quia oblítus sum comédere panem meum.
A voce gémitus mei * adhæsit os meum carni meæ.
Símilis factus sum pellicáno solitúdinis: * factus sum sicut nyctícorax in domicílio.
Vigilávi: * & factus sum sicut passer solitárius in tecto.
Tota die exprobrábant mihi inimíci mei: * & qui laudábant me, advérsum me jurábant.
Quia cínerem tamquam panem manducábam: * & potum meum cum fletu miscébam.
A fácie iræ, & indignatiónis tuæ: * quia élevans allisísti me.
Dies mei sicut umbra declinavérunt: * & ego sicut fœnum arui.
Tu autem, Dómine, in ætérnum pérmanes: * & memoriále tuum in generatiónem, & generatiónem.
Tu exsúrgens miseréberis Sion: * quia tempus miseréndi ejus, quia venit tempus.
Quóniam placuérunt servis tuis lápides ejus: * & terræ ejus miserebúntur.
Et timébunt Gentes nomen tuum, Dómine: * & omnes reges terræ glóriam tuam.
Quia ædificávit Dñs Sion: * & vidébitur in glória sua.
Respéxit in oratiónem humílium: * & non sprevit precem eórum.
Scribántur hæc in generatióne áltera: * & pópulus, qui creábitur, laudábit Dñm.
Quia prospéxit de excélso sancto suo: * Dóminus de cælo in terram aspéxit.
Ut audíret gémitus compeditórum: * ut sólveret fílios interemptórum.
Ut annúntient in Sion nomen Dómini: * & laudem ejus in Jerúsalem.
In conveniéndo pópulos in unum: * & reges ut sérviant Dómino.
Respóndit ei in via virtútis suæ: * Paucitátem diérum meórum núntia mihi.
Ne révoces me in dimídio diérum meórum: * in generatiónem, & generatiónem anni tui.
Inítio tu, Dómine, terram fundásti: * & ópera mánuum tuárum sunt cæli.
Ipsi períbunt, tu autem pérmanes: * & omnes sicut vestiméntum veteráscent.
Et sicut opertórium mutábis eos, & mutabúntur: * tu autem idem ipse es, & anni tui non defícient.
Fílii servórum tuórum habitábunt: * & semen eórum in sæculum dirigétur.
Glória Patri. Psalmus 129.

DE profúndis clamávi ad te, Dómine: * Dómine,

ne, exáudi vocem meam.
Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.
Si iniquitátes observáveris, Dómine: * Dómine, quis sustinébit.
Quia apud te propitiátio est: * & propter legem tuam sustínui, te Dómine.
Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.
A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israel in Dómino.
Quia apud Dóminum misericórdia: * & copiósa apud eum redémptio.
Et ipse rédimet Israel, * ex ómnibus iniquitátibus ejus.
Glória Patri. Psalmus 142.

DOmine, exáudi oratiónem meam, áuribus pércipe obsecratiónem meam in veritáte tua: * exáudi me in tua justítia.
Et non intres in judícium cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.
Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.
Collocávit me in obscúris, sicut mórtuos sæculi: * & anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.
Memor fui diérum antiquórum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.
Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi:
Velóciter exáudi me, Dómine: * defécit spíritus meus.
Non avértas fáciem tuam a me: * & símilis ero descendéntibus in lacum.
Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.
Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.
Eripe me de inimícis meis, Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.
Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum, Dñe, vivificábis me, in æquitáte tua.
Edúces de tribulatióne ánimam meam: * & in misericórdia tua dispérdes inimícos meos.
Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: * quóniam ego servus tuus sum.
Glória Patri.
Antiphona. Ne reminiscáris, Dómine, delícta nostra, vel paréntum nostrórum, neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

LITANIÆ.

KYrie eléison.
Christe eléison.
Kyrie eléison.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Pater de cælis Deus, Miserére nobis.
Fili Redémptor mundi Deus, Miserére nobis.
Spíritus sancte Deus, Miserére nobis.

San-

Sancta Trínitas unus Deus, Miserére nobis.
Sancta María, Ora pro nobis.
Sancta Dei Génitrix, ora.
Sancta Virgo Vírginum, ora.
Sancte Míchael, ora.
Sancte Gábriel, ora
Sancte Ráphael, ora.
Omnes sancti Angeli, & Archángeli, oráte pro nobis.
Omnes sancti beatórum Spírituum órdines, oráte.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes sancti Patriárchæ, & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule. ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Sancte Thoma, ora.
Sancte Jacóbe, ora.
Sancte Philíppe, ora.
Sancte Bartholomæe, ora.
Sancte Matthæe, ora.
Sancte Simon, ora.
Sancte Thaddæe, ora.
Sancte Mathía, ora.
Sancte Bárnaba, ora.
Sancte Luca, ora.
Sancte Marce, ora.
Omnes sancti Apóstoli, & Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro nobis.
Sancte Stéphane, ora.
Sancte Lauréntí, ora.
Sancte Vincénti, ora.
Sancti Fabiáne, & Sebastiáne, oráte pro nobis.
Sancti Joānes, & Paule, oráte.
Sancti Cosma, & Damiáne, oráte pro nobis.
Sancti Gervási, & Protási, oráte pro nobis.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro nobis.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Ambrósi, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Sancte Hierónyme, ora.
Sancte Martíne, ora.
Sancte Nicoláe, ora.
Omnes sancti Pontífices, & Confessóres, oráte.
Omnes sācti Doctóres, oráte.
Sancte Antóni, ora.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Bernárde, ora.
Sancte Domínice, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Sacerdótes, & Levitæ, oráte.
Omnes sancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sācta María Magdaléna, ora.
Sancta Agatha, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Sancta Agnes, ora.
Sancta Cæcília, ora.
Sancta Catharína, ora.
Sancta Anastásia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, Intercédite pro nobis.
Propítius esto, Parce nobis, Dómine.
Propítius esto, Exáudi nos, Dómine.
Ab omni malo, líbera nos, Dómine,
Ab omni peccáto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A subitánea, & improvísa morte, líbera.

Ab insídiis diáboli, líbera.
Ab ira, & ódio, & omni mala voluntáte, líbera.
A spíritu fornicatiónis, líbera nos, Dómine.
A fúlgure, & tempestáte, líbera nos, Dómine.
A morte perpétua, líbera.
Per mystérium sanctæ Incarnatiónis tuæ, líbera.
Per advéntum tuum, líbera.
Per nativitátem tuam, líbera.
Per baptísmum, & sanctum jejúnium tuum, líbera.
Per crucem, & passiónem tuam, líbera.
Per mortem, & sepultúram tuam, líbera.
Per sanctam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per advéntum Spíritus sancti Paráclíti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut nobis parcas, te rogámus.
Ut nobis indúlgeas, te rogámus, audi nos.
Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut Ecclésiam tuam sanctam régere, & conserváre dignéris. te rogámus.
Ut Domnum Apostólicum, & omnes Ecclesiásticos órdines in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut inimícos sanctæ Ecclésiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.
Ut régibus, & princípibus Christiánis pacem, & veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus.
Ut cuncto pópulo Christiáno pacem, & unitátem largíri dignéris, te rogámus.
Ut nosmetípsos in tuo sancto servítio confortáre, & conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut mentes nostras ad cæléstia desidéria érigas, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus benefactóribus nostris sempitérna bona retríbuas, te rogámus.
Ut ánimas nostras, fratrum, propinquórum, & benefactórum nostrórum ab ætérna damnatióne erípias, te rogámus.
Ut fructus terræ dare, & conserváre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut ómnibus fidélibus defúnctis réquiem ætérnam donáre dignéris, te rogámus, audi nos.
Ut nos exaudíre dignéris, te rogámus, audi nos.
Fili Dei, te rogámus.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Parce nobis. Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Exáudi nos, Dómine.
Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, Miserére nobis.
Christe audi nos.
Christe exáudi nos.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in ten-

tentatiónem. ℟. Sed líbera nos a malo. Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde: * Dómine, ad adjuvándum me festína.

Confundántur, & revereántur: * qui quærunt ánimam meam.

Avertántur retrórsum, & erubéscant: * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes: * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exúltent, & læténtur in te omnes, qui quærunt te: * & dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus & pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjútor meus & liberátor meus es tu: * Dómine, ne moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℟. Deus meus sperántes in te.

℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis. ℟. A fácie inimíci. ℣. Nihil proficiat inimícus in nobis. ℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis. ℣. Dómine, non secúndum peccáta nostra fácias nobis. ℟. Neque secúndū iniquitátes nostras retríbuas nobis. ℣. Orémus pro Pontífice nostro N. ℟. Dóminus consérvet eum, & vivíficet eum, & beátum fáciat eum in terra, & non tradat eum in ánimam inimicórum ejus. ℣. Orémus pro benefactóribus nostris. ℟. Retribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

℣. Orémus pro fidélibus defúnctis. ℟. Réquiem ætérnam dona eis, Dómine, & lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace.

℟. Amen. ℣. Pro frátribus nostris absséntibus.

℟. Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

℣. Mitte eis, Dómine, auxílium de sancto.

℟. Et de Sion tuére eos.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam. ℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper, & párcere: súscipe deprecatiónem nostram; ut nos & omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus, Dómine, súpplicum preces, & confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter nobis indulgéntiam tríbuas benígnus, & pacem.

Ineffábilem nobis, Dómine, misericórdiam tuam cleménter osténde, ut simul nos, & a peccátis ómnibus éxuas, & a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice, & flagél-

la tuę iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

OMnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro N. & dírige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ, ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, & tota virtúte perficiat.

DEus, a quo sancta desidéria, recta consília, & justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut & corda nostra mandátis tuis dédita, & hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tranquílla.

URe igne sancti Spíritus renes nostros, & cor nostrum, Dómine, ut tibi casto córpore serviámus, & mundo corde placeámus.

FIdélium Deus ómnium Cónditor & Redémptor, animábus famulórũ famularúmque tuárum remissiónem cunctórum tríbue peccatórum: ut indulgéntiam, quam semper optavérunt, piis supplicatiónibus consequántur.

ACtiónes nostras, quæsumus, Dómine, aspirándo præveni, & adjuvándo proséquere, ut cuncta nostra orátio, & operátio a te semper incípiat, & per te cœpta finiátur.

OMnípotens sempitérne Deus, qui vivórum dominaris, simul & mortuórũ, omniúmque miseréris, quos tuos fide, & ópere futúros esse prænóscis: te súpplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculũ adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos córpore suscépit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictórum suórum véniam consequántur. Per Dóminum.

℣. Dóminus vobíscum.
℟. Et cum spíritu tuo.
℣. Exáudiat nos omnípotens, & miséricors Dóminus.
℟. Amen.
℣. Et fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

ORDO

Commendationis Animæ.

Primum dicuntur Litaniæ breves in hunc modum.

KYrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Sancta María, Ora pro eo.
Omnes sancti Angeli, & Archángeli, Oráte pro eo.
Sancte Abel, ora.
Omnis chorus Justórum, ora pro eo.
Sancte Abraham, ora.
Sancte Joánnes Baptísta, ora.
Sancte Joseph, ora.
Omnes Sancti Patriárchæ, & Prophétæ, oráte.
Sancte Petre, ora.
Sancte Paule, ora.
Sancte Andréa, ora.
Sancte Joánnes, ora.
Omnes sancti Apóstoli, & Evangelístæ, oráte.
Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
Omnes sancti Innocéntes, oráte pro eo.

Sancte Stéphane, ora.
Sancte Laurénti, ora.
Omnes sancti Mártyres, oráte pro eo.
Sancte Silvéster, ora.
Sancte Gregóri, ora.
Sancte Augustíne, ora.
Omnes sancti Pontífices, & Confessóres, oráte.
Sancte Benedícte, ora.
Sancte Francísce, ora.
Omnes sancti Mónachi, & Eremítæ, oráte.
Sācta María Magdaléna, ora.
Sancta Lúcia, ora.
Omnes sanctæ Vírgines, & Víduæ, oráte.
Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, Intercédite pro eo.
Propítius esto, Parce ei, Dómine.
Propítius esto, Líbera eum, Dómine.
Propítius esto, líbera.
Ab ira tua, líbera.
A perículo mortis, líbera.
A mala morte, líbera.
A pœnis inférni, líbera.
Ab omni malo, líbera.
A potestáte diáboli, líbera eum, Dómine.
Per nativitátem tuam, líb.
Per crucem, & passiónem tuam, líbera.
Per mortem, & sepultúram tuam, líbera.
Per gloriósam resurrectiónem tuam, líbera.
Per admirábilem ascensiónem tuam, líbera.
Per grátiam Spíritus sancti Paracliti, líbera.
In die judícii, líbera.
Peccatóres, Te rogámus, audi nos.
Ut ei parcas, te rogámus.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Deinde cum in agone sui exitus anima anxiatur, dicantur sequentes Orationes.

Oratio.

Proficíscere, ánima Christiána, de hoc mundo, in nómine Dei Patris omnipoténtis, qui te creávit: in nómine Jesu Christi Filii Dei vivi, qui pro te passus est: in nómine Spíritus sancti, qui in te effúsus est: in nómine Angelórum, & Archangelórum: in nómine Thronórum, & Dominatiónum: in nómine Principátuum, & Potestátum: in nómine Chérubim, & Séraphim: in nómine Patriarchárum, & Prophetárum: in nómine sanctórum Apostolórum, & Evangelistárum: in nómine sanctórum Mártyrum, & Confessórum: in nómine sanctórū Monachórum, & Eremitárum: in nómine sanctárum Vírginum, & ómnium Sanctórum, & Sanctárum Dei: hódie sit in pace locus tuus, & habitátio tua in sancta Sion. Per eúmdem Christum Dñm nostrum. ℞. Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus clemens, Deus qui secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum peccátum pœniténtium deles, & præteritórum críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum N. & remissió-

ſiónem ómnium peccatórum ſuórum tota cordis confeſſióne poſcéntem deprecátus exáudi. Rénova in eo, piiſſime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum eſt, & unitáti córporis Eccléſiæ membrum redemptiónis annécte. Miſerére, Dómine, gemítuum, miſerére lacrymárum ejus; & non habéntem fidúciam niſi in tua miſericórdia, ad tuæ ſacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Chriſtum Dñm noſtrum. ℟. Amen.

COmméndo te omnipoténti Deo, chariſſime frater, & ei, cujus es creatúra, commítto: ut cum humanitátis débitum, morte interveniénte, persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti itaque ánimæ tuæ de córpore ſpléndidus Angelórum cœtus occúrrat; judex Apoſtolórum tibi ſenátus advéniat; candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exércitus óbviet; liliáta rutilántiũ te Confeſsórum turma circúmdet; jubilántium te Virginũ chorus excípiat; & beátæ quiétis in ſinu Patriarchárum te compléxus aſtríngat: mitis atque feſtívus Chriſti Jeſu tibi aſpéctus appáreat, qui te inter aſſiſténtes ſibi júgiter intereſſe decérnat. Ignóres omne, quod horret in ténebris, quod ſtridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi teterrimus sátanas cum ſatellítibus ſuis: in advéntu tuo, te comitántibus Angelis, contremíſcat, atque in ætérnæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exúrgat Deus, & diſſipéntur inimíci ejus, & fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant; ſicut fluit cera a fácie ignis, ſic péreant peccatóres a fácie Dei, & juſti epuléntur, & exúltent in conſpéctu Dei. Confundántur ígitur, & erubéſcant omnes tartáreæ legiónes, & miníſtri sátanæ iter tuum impedíre non áudeant. Líberet te a cruciátu Chriſtus, qui pro te crucifixus eſt. Líberet te ab ætérna morte Chriſtus, qui pro te mori dignátus eſt. Conſtítuat te Chriſtus Filius Dei vivi intra paradíſi ſui ſemper amœna viréntia, & inter oves ſuas te verus ille Paſtor agnóſcat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te abſólvat, atque ad déxteram ſuam in electórum ſuórum te ſorte conſtítuat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, & præſens ſemper aſsíſtens, manifeſtiſſimam beátis óculis aſpícias veritátem. Conſtitútus ígitur inter ágmina beatórum, contemplatiónis divínæ dulcédine potiáris in ſæcula ſæculórũ. ℟. Amen.

Oratio.

SUſcipe, Dómine, ſervum tuum in locum ſperándæ ſibi ſalvatiónis a miſericórdia tua. ℟. Amen.

Líbe-

Líbera, Dómine, ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, & de láqueis pœnárum, & ex ómnibus tribulatiónibus. ℟. Amen.
Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch & Elíam de commúni morte mundi. ℟. Amen.
Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Noe de dilúvio. ℟. Amen.
Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. ℟. Amen.
Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passiónibus suis. ℟. Amen.
Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia, & de manu patris sui Abrahæ. ℟. Amen.
Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Loth de Sódomis, & de flamma ignis. ℟. Amen.
Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum. ℟. Amen.
Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum. ℟. Amen.
Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, & de manu regis iníqui. ℟. Amen.
Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Susánnam de falso crímine. ℟. Amen.
Líbera, Dómine, ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, & de manu Golíæ. ℟. Amen.
Líbera, Dñe, ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum & Paulum de carcéribus. ℟. Amen.
Et sicut beatíssimam Theclam vírginem, & mártyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberásti, sic liberáre dignéris ánimam hujus servi tui, & tecum fácias in bonis congaudére cæléstibus. ℟. Amen.

Oratio.

COmmendámus tibi, Dñe, ánimam fámuli tui N. precamúrque te, Dómine Jesu Christe Salvátor mundi, ut propter quam ad terram misericórditer descendísti, Patriarchárum tuórum sínibus insinuáre non rénuas. Agnósce, Dómine, creatúram tuam, non a diis aliénis creátam, sed a te solo Deo vivo & vero: quia non est álius Deus præter te, & non est secúndum ópera tua. Lætífica, Dómine, ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitátum ejus antiquárum, & ebrietátum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii. Licet enim peccáverit, tamen Patrem, & Fílium, & Spíritum sanctum non negávit, sed crédidit, & zelum Dei in se hábuit, & Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorávit.

Oratio.

DElícta juvētútis, & ignorántias ejus, quæsumus, ne memíneris, Dómine: sed secúndum magnam misericórdiam tuam memor esto illíus in glória claritátis tuæ.

Aperiántur ei cæli, collætántur illi Angeli. In regnum tuum, Dómine, servum tuum súscipe. Suscípiat eum sanctus Míchael Archángelus Dei, qui milítiæ cæléstis méruit principátum. Véniant illi óbviam sancti Angeli Dei, & perdúcant eum in civitátem cæléstem Jerúsalem. Suscípiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cæléstis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédat pro eo sanctus Joánnes eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secréta cæléstia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti & elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vínculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cæléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo: Qui cum Patre & Spíritu sancto vivit & regnat in sæcula sæculórum.

℟. Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicunt hi Psalmi, videlicet, Confitémini Dómino. 20. & totus Psal. Beáti immaculáti. per Horas distributus. 21.

Egressa autem anima dicitur hoc ℟. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi.

℣. Suscípiat te Christus, qui vocávit te, & in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. Suscipiéntes.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine: & lux perpétua lúceat ei. Offeréntes.

Deinde Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.

Postea Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.

℟. Sed líbera nos a malo.

℣. Réquiem ætérnam dona ei, Dómine.

℟. Et lux perpétua lúceat ei.

℣. A porta ínferi.

℟. Erue, Dómine, ánimam ejus.

℣. Requiéscat in pace.

℟. Amen.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Tibi, Dómine, commendámus ánimam fámuli tui N. ut defúnctus sæculo tibi vivat, & quæ per fragilitátem humánæ conversatiónis peccáta commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante prandium Sacerdos benedicturus mensam incipit, Benedícite. & alii repetunt, Benedícite.

Deinde dicitur ℣. Oculi ómnium. & alii prosequunt.

In

In te sperant, Dómine: & tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, & imples omne ánimal benedictióne.
Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Postea Sacerdos dicit:
Orémus.
BEnedic, Dómine, nos, & hæc tua dona, quæ de tua largitáte sumus sumptúri. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.
Deinde Lector. Jube domne benedícere.
Benedictio. Mensæ cæléstis partícipes fáciat nos Rex ætérnæ glóriæ. ℟. Amen.
Post prandium aguntur gratiæ hoc modo. Dicto a Lectore. Tu autem, Dómine, miserére nobis. ℟. Deo grátias. omnes surgunt,
Sacerdos incipit ℣. Confiteántur tibi, Dómine, ómnia ópera tua.
℟. Et Sancti tui benedícant tibi. ℣. Glória Patri.
℟. Sicut erat.
Postea Sacerdos absolute dicat:
AGimus tibi grátias, omnípotens Deus, pro univérsis beneficiis tuis: qui vivis, & regnas in sæcula sæculórum.
℟. Amen.
Deinde alternatim dicitur Psal. Miserére mei. clxvii.
vel Psalmus 116.
LAudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli.
Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * & véritas Dómini manet in ætérnum.
Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Sacerdos dicit: Pater noster.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Dispérsit, dedit paupéribus.
℟. Justítia ejus manet in sæculum sæculi.
℣. Benedícam Dóminum in omni témpore.
℟. Semper laus ejus in ore meo.
℣. In Dómino laudábitur ánima mea.
℟. Audiant mansuéti, & læténtur.
℣. Magnificáte Dóminum mecum.
℟. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.
℣. Sit nomen Dómini benedíctum.
℟. Ex hoc nunc, & usque in sæculum.
Deinde sine Orémus.
REtribúere dignáre, Dómine, ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam.
℟. Amen. ℣. Benedicámus Dómino. ℟. Deo grátias.
℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiéscant in pace. ℟. Amen.

Pa-

Pater noster. secreto.
Quo finito dicit Sacérdos.
Deus det nobis suam pacem.
℟. Amen.
Ante cœnam Sacerdos benedicturus mensam incipit.
Benedícite, & alii repetunt.
Benedícite.
Deinde Sacerdos incipit ℣. & alii prosequuntur.

EDent páuperes, & saturabúntur, & laudábunt Dóminum, qui requírunt eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.
Glória Patri. Sicut erat.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
Orémus. Bénedic, Dómine. ut supra in prandio. clxxxix.
℣. Jube domne benedícere.
Benedictio. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.
℟. Amen.
In fine cœnæ dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors & miserátor Dóminus: escam dedit timéntibus se.
Glória Patri. Sicut erat.
Sacerdos dicat:

BEnedíctus Deus in donis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis: qui vivit & regnat in sæcula sæculórum. ℟. Amen.
Deinde alternatim dicitur Psalmus. Laudáte Dóminum omnes Gentes. & reliqua, ut supra. clxxxix.
Quando semel comeditur, omnia dicantur ut in cœna.
Prædictus modus benedicendi mensam, & agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Æstivæ.

ITINERARIUM.

CLericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit dicat quæ sequuntur in singulari; si cum sociis, in plurali.
Antiphona. In viam pacis.
Canticum. Benedíctus Dóminus Deus Israel. 19. cum Glória Patri. Postea dicatur
Aña. In viam pacis, & prosperitátis dírigat nos omnípotens, & miséricors Dóminus: & Angelus Ráphael comitétur nobíscum in via; ut cum pace, salúte, & gáudio revertámur ad própria.
Kyrie eléison. Christe eléison. Kyrie eléison.
Pater noster. secreto.
℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem.
℟. Sed líbera nos a malo.
℣. Salvos fac servos tuos.
℟. Deus meus, sperántes in te.
℣. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto.
℟. Et de Sion tuére nos.
℣. Esto nobis, Dómine, turris fortitúdinis.
℟. A fácie inimíci.
℣. Nihil profíciat inimícus in nobis.
℟. Et filius iniquitátis non appónat nocére nobis.
℣. Benedíctus Dóminus die quotídie.
℟. Prósperum iter fáciat nobis

bis Deus salutárium nostrórum.

℣. Vias tuas, Dómine, demónstra nobis.

℟. Et sémitas tuas édoce nos.

℣. Utinam dirigántur viæ nostræ.

℟. Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

℣. Erunt prava in dirécta.

℟. Et áspera in vias planas.

℣. Angelis suis Deus mandávit de te.

℟. Ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

℣. Dómine, exáudi oratiónem meam.

℟. Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.

℟. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

DEus, qui filios Israel per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te, stella duce, pandísti: tríbue nobis, quæsumus, iter prósperum, tempúsque tranquíllum, ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum, quo pérgimus, locum, ac demum ad ætérnæ salútis portum pervenire feliciter valeámus.

DEus, qui Abraham púerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum, per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti; quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis, Dómine, in procínctu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia & frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitáte præsídium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut te duce, quo téndimus, próspere perveniámus, & demum incólumes ad própria redeámus.

ADésto, quæsumus, Dómine, supplicatiónibus nostris, & viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitáte dispóne; ut inter omnes viæ & vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus, ut família tua per viam salútis incédat, & beáti Joánnis præcursóris hortaménta sectándo ad eum, quem prædíxit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Filium tuum: Qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

℟. Amen.

℣. Procedámus in pace.

℟. In nómine Dómini. Amen.

OFFI-

OF.

OFFICIA
SANCTORUM PROPRIA

In Civitate & Regno Neapolitano, aliisque Regionibus ex Indulto Apostolico recitanda.

14. Maji. S. Pomponii Episc. & Confess. *Duplex*. Pro Civit. & Diœcesi Neap.

16. S. Joannis Nepomuceni mart. *duplex maj.* Pro Civit. & Diœc. Neap. Pro Dominiis vero Sereniss. Domus Austriacæ *Duplex min.*

17. Maij. S. Restitutæ virg. & mart. *Duplex*. Pro Civit. & Diœc. Neap. & alibi.

21. Maji. S. Felicis a Cantalicio Conf. *Semiduplex*. Pro tota Italia, & Insulis adjacentibus.

23. Maji. S. Euphebii Episc. & Conf. Patr. Neapol. *Duplex majus*. Pro Civit. & Diœc. Neap.

25. Maji. S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis virg. Patr. Neap. *Duplex majus*. Pro Civit. & Diœc. Neap.

26. Maij. S. Philippi Nerii Confess. Patroni Cleri & Civit. Neap. *Duplex ii. Classis*.

30. Maji. B. Ferdinandi III. Regis Castellæ, & Legion. cognom. Sancti. *Duplex*. Pro Regnis Hispan. Regi subjectis.

Fer. VI. post Octavam Corporis Christi. SS. Cordis Jesu Christi. *Duplex majus*. Pro Civit. & Diœc. Neap., Regno Poloniæ, & alibi.

4. Junii. B. Francisci Caracciolo Fund. Ord. Cleric. Regular. Minor. *Duplex ii. Classis* pro eod. Ord. *Duplex minus* pro Regn. Neap. & alibi.

13. Junii. S. Antonii de Padua Confess. Patr. principal. Civit. Neap. ac Regnorum utriusque Siciliæ. *Duplex i. Classis cum octava*. Pro eadem Civit., & Regnis.

17. Junii. B. Pauli de Aretio Episc. Neap. *Duplex*. Pro Civit. & Diœc. Neap.

17. Junii. B. Petri de Pisis Conf. Fundat. Congreg. Eremitar. S. Hieronymi. *Duplex ii. Classis* pro ead. Congr. *Duplex minus* pro Civit. & Diœc. Neap. & alibi.

21. Junii. S. Aloysii Gonzagæ Conf. *Duplex*. Pro tota Italia & Insulis adjacentibus.

22. Junii. S. Joannis Episc. Neap. *Duplex*. Pro Civit. & Diœc. Neap.

7. Julii. Dedicatio Cathedr. Ecclesiæ Neapol. *Duplex i. Classis cum Octava*. In Diœcesi Neap. sine Octav.

9. Festum Aperitionis Oculorum in Imaginibus B. M. V. ad Populum Roman. & Anconitanum. *Duplex majus*. Pro Urbe Roma.

15. Julii. S. Athanasii Episc. & Patr. Neap. *Duplex majus*. Pro Civit. & Diœcesi Neap.

17. Julii. S. Alexii Confess. *Duplex* in Urbe Romana, & Suburbiis. Alibi *Semiduplex*.

21. Julii. S. Macrinæ virg. *Duplex*. Pro Regn. Utriusq. Sicil.

22. Julii. S. Mariæ Magdalenæ. Patr. Neapol. *Duplex majus cum Octava*. Pro Civit. & Diœc. Neap.

27. Julii. S. Pantaleonis mart. *Semiduplex*. Pro Regnis Utriusque Siciliæ. *Duplex* pro Hispania.

31. Julii. S. Ignatii Confess. Patr. Neap. *Duplex majus*.

2. Augusti. S. Liborii Episc. & Conf. *Semidupl.* Pro Civit. & Diœc. Neap. Celebratur in aliis locis die 24. Julii.

3. Augusti. S. Aspreni Confess. I. Episc. Neap. & Patr. *Duplex majus*. Pro Civit. & Diœc. Neap.

4. Augusti. S. Dominici Conf. Patr. min. princ. Civit. & Regni Neap. *Duplex majus cum Octava*. Pro eod. Regno.

7. Augusti. S. Cajetani Conf. Patr. Neapol. *Duplex majus*.

12. Augusti. S. Claræ virg. Patr. Neapol. *Duplex majus*.

14. Augusti. BB. Mart. Hydrunt. *Semiduplex*.

16. Augusti. S. Rochi Conf. *Duplex*.

19. Augusti. S. Ludovici Ep. & Conf. *Duplex*.

26. Augusti. S. Patritiæ virg. Patr. Neap. *Duplex majus*. Pro Civit. & Diœc. Neap.

29. Augusti. Decollatio S. Joannis Baptistæ Patron. Neap. *Duplex majus*.

Officium de SS. Corpore Christi in Fer. V. non impedita. *Semiduplex*. Pro Regnis utriusque Siciliæ, & alibi.

Officium de Immac. Concept. B. M. Virg. in Sabbato non impedito. *Duplex*. Pro Dominiis Majestatis Cæsareæ.

Officium S. Januarii Episcop. & mart. semel in mense. *Semiduplex*. Pro Regno Neapol.

DIE

DIE XIV. MAJI.

In festo S. Pomponii Episcopi Neapolitani. Duplex. Pro Civit. & Diœc. Neap. Omnia de Communi Conf. Pont. præter hic assignata.

Oratio.

DEus, qui beátum Pompónium Confessórem, atque Pontíficem beneficéntiæ tuæ thesáuris locupletásti: da, ut ejus auxílio, & imitatióne cæléstes misericórdiæ tuæ divítias consequámur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

POmpónius nobilitáte géneris, ac sapiéntia conspícuus, post beátum Asprénum vigésimus ad Neapolitánam sedem evéctus sollicitúdine quam máxima desudávit, ut commíssas sibi oves Christiánæ pietátis pábulo ubérius enutríret; ab Ariána contagióne tutátus, ne perfídiæ luem imbíberet, cum Theodorícus Gothórum Rex hæréticus Neápoli potítus, Cathólicos insectarétur. Ejus audáciæ Sanctus Antístes constantíssime réstitit; commendátus idcirco a Joánne Pontífice Máximo, qui ab eódem ímpio Rege Ravénnæ mancipátus cárceri, vinculísque constríctus Apostólicam scripsit epístolam, qua tum mónitis, tum exémplis omnes Itáliæ Præsules ad orthodóxam fidem propugnándam hortabátur.

℟. Invéni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

REliquas inter virtútes, præcípuum erga Deíparam amórem, cultúmque exhíbuit, cui templum título sanctæ Maríæ Majóris a se excitátum nuncupári vóluit, tunc témporis in primis mole, & structúra magníficum, quod a Románo Pontífice consecrátum, multísque locupletátum Indulgéntiis, magno semper in honóre a Neapolitánis ipsis Régibus hábitum est. Multum prætérea gregi suo in públicis ærúmnis prófuit, eísque præsentíssimam opem precum suffrágiis impetrávit. Demum post Ecclésiam suam, per annos octo supra vigínti, magna prudéntia, ac pietáte gubernátam, prídie Kaléndas Maji, quinto post Christum sæculo, ad cæléstem vitam excéssit.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.
℣. Invéni David servum meum: óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

SAcrum corpus sub Ara máxima ejúsdem Basílicæ humátum miráculis effúlsit, ex quo pérhibent pro-

digiósum liquórem olim effluxísse, medéndis animárum, corporúmque morbis aptíssimum. Vixit Hormísda, Joánne, Felíce, ac Bonifácio Summis Ecclésiæ Pontificibus, imperánte Justíno. Festum diem solémni ritu Neápolis prídie Idus Majas célebrat. Et Clérici Reguláres Minóres fundátam a Sancto Antístite Basílicam, in recentiórem formam áffabre redáctam, incoléntes, honoríﬁco cultu quotánnis piíssime venerántur.

℞. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse.

Glória Patri. Ipse.

In iii. Noctur. Homil. in Evang. Vigiláte. de Communi Conf. Pontif. lix.

Nona Lect. S. Bonifacii mart.

DIE XVI. MAJI.

In festo S. Joannis Nepomuceni mart. Duplex majus pro Civit. & Diœc. Neap. Duplex minus pro Dominiis Serenis. Domus Austriacæ, & alibi.

Omnia ut in Communi unius Martyris, præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

Deus, qui ob invíctum beáti Joánnis Sacramentále siléntium, nova Ecclésiam tuam Martyrii coróna decorásti: da nobis ejus intercessióne & exémplo, linguam caute custodíre, ac ómnia pótius mala, quam ánimæ detriméntum, in hoc sæculo toleráre. Per Dóminum.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes Nepomúci Bohémiæ Oppido, unde Nepomucéni cognómen duxit, a paréntibus ætáte provéctis, non sine futúræ sanctitátis præságio, flammis supra nascéntis domum mirabíliter collucéntibus, ortus est. Cum infans in gravem morbum incidísset, beátæ Vírginis ope, cui natum paréntes referébant accéptum, e vitæ perículo evásit incólumis. Egrégia índole, piáque institutióne cæléstibus indíciis obsequénte, inter sanctas, religiosásque exercitatiónes pueritiam egit: nam Ecclésiam frequénter adíre, ac Sacerdótibus ad aras operántibus ministráre in delíciis habébat. Zatécii politióribus lítteris ad humanitátem informátus; Pragæ vero gravióribus disciplínis excúltus, Philosophíæ, Theologíæ, Sacrorúmque Cánonum Magistérium, & láuream eméruit. Sacerdótio initiátus, atque a sciéntia Sanctórum ad lucra animárum rite comparátus, ministério verbi Dei se pénitus addíxit. Cum igitur

in

in vítiis extirpándis, & revocándis in viam salútis errántibus, eloquéntia, & pietáte úberes éderet fructus, inter Canónicos Metropolitánæ Ecclésiæ Pragénsis cooptátus, mox sibi demandátam Evangélii coram Rege Wencesláo quarto prædicándi províinciam suscépit, eo succéssu, ut Joánnis suásu, multa Rex fáceret, magnóque in honóre ejus virtútes habéret. Conspícuas tamen, quas ille obtulit, dignitátes, Dei Servus, ne a divíni verbi præcónio avocarétur, constantíssime recusávit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Regiis illum eleemósynis in páuperes erogándis præféctum Joanna Regína consciéntiæ sibi moderatórem adscívit. Cum autem Wencesláus ab officio, institutóque decessísset, atque in vítia præceps abriperétur; piæ autem cónjugis obtestatiónes, & mónita graváte ferret, conténdere ausus est, ut in Sacramentáli judício Sacerdóti crédita Regínæ arcána sibi a Joánne panderéntur. At Dei Miníster blandítiis primum, torméntis deínde, & cárceris squalóre tentátus, nefáriæ Regis cupiditáti fórtiter óbstitit. Furéntem tamen Wenceslái ánimum cum ab execrándo propósito nec humána, nec divína jura deterrérent, suprémum agónem, quem instáre sibi athléta Christi nóverat, pópulo in concióne de impendéntibus étiam Regni calamitátibus admónito, non obscúre prænuntiávit. Mox Bolesláviam proféctus, ad beátæ Vírginis imáginem antíquo cultu célebrem, cæléste præsídium ad certándum bonum certámen effúsis précibus implorávit. Inde vésperi reverténtem in pervigílio Domínicæ Ascensiónis Rex e fenéstra conspicátus arcéssit; cumque veheméntius urgéret, & próximam in aquis, si obluctári pérgeret, submersiónem intentáret, Joánnes invícta constántia terróres minásque refutávit. Itaque Regis império in Moldávam flumen Pragam intérfluens noctu dejéctus, illústrem martyrii corónam est consecútus.

℟. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Sacrílegum fácinus clam patrátum, & Mártyris gló-

glóriam insígne prodígium divínitus patefécit. Ubi enim exánime corpus secúndo flúmine vehi cœpit, ardéntes faces aquis supernatántes & discurréntes apparuérunt. Quámobrem ex aréna postrídie mane Corpus elátum, Canónici deínde, Regis iram nihil timéntes, in Metropolitánam Ecclésiam solémni pompa intulérunt, & sepultúræ mandárunt. Cum autem in dies invícti Sacerdótis memória miráculis, & máxima fidélium, eórum præcípue, qui fama periclitántur, veneratióne crésceret, post annos demum ámplius tercéntos, in jurídica recognitióne córporis, quod sub humo támdiu jacúerat, lingua ejus incorrúpta, & vívida repérta est: quæ sexto post anno Judícibus a Sede Apostólica delegátis exhíbita, novo prodígio repénte intúmuit, & subobscúrum rubórem in purpúreum commutávit. His ítaque, alíisque signis rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Póntifex Máximus die décima nona mensis Mártii anno salútis millésimo septingentésimo vigésimo nono, primum hunc Sacramentális sigilli assertórem, arcáni fidem sánguine obsignántem, Sanctórum Mártyrum catálogo adscrípsit.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus: Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus: & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.
Glória Patri. Et corónam.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur: & occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 10. post medium.

Dominus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: & ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine: & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, & doctrínam in ténebris tradidísse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, & verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea super caput ejus: * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, & opus fortitúdinis.
℣. Quóniam prævenísti eum in

in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fidei, & confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, idest, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constánter enim Dei ingerénda cognítio est, & profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ & córporis sit potéstas.

℟. Hic est vere martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cæléstia regna pervénit. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Qui minas. Glória Patri. Qui minas.

Lectio ix.

NOlíte timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus interiméndæ carnis admitténdus est dolor: quando pro natúræ suæ, atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spirituális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos opórtet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro, qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XVII. MAJI.

In festo S. Restitutæ Virg. & Mart. Duplex.

Pro Civit. & Diœc. Neap. In primis Vesperis omnia de Commu. Virg. & Martyrum, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátam Restitútam Vírginem, & Mártyrem tuam illæsam in flammis custodísti: ejúsdem nobis intercessióne concéde, ut tua charitáte succénsi, ab ardóribus sempitérnis arceámur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ. In propria autem Ecclesia. Confitébor tibi, Dómine. de eodem Communi. xciv.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

REstitúta Virgo, Ponizárii in Africa nata, géneris splendóre non ma-

gis, quam divínæ sapiéntiæ claritáte refúlsit. Quod veram Religiónem profiterétur deláta, Carthágínem ad Próculum impietátis Præféctum addúcitur, ac tum minis, tum blandítiis attentáta, ánimum obfirmávit, certa pótius mori, quam ut Virginitátem, aut Fidem próderet. Tum Præses rábie succénsus, equúleo torquéri, capíllis suspéndi, pedésque ingénti clavo defígi jubet. Cum tamen nihil evínceret, mágicis ártibus tríbuens invíctam constántiam, ad incéndium in pélago parátum damnat.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et.

Lectio v.

Vinculis ítaque constrícta, in navículam sarméntis, stupa, pice, resináque refértam immíttitur, ac quíndecim stádiis procul a líttore ignis admótus, divíno nutu nihil Vírgini nóxius, incendiários omnes absúmpsit, ac próximam, in qua erant, navim repénte demérsit. Ad spectáculum ardéntior in Deum Restitúta, óculis ad cælum eréctis exclamávit: O altitúdo Poténtiæ, & Cleméntiæ tuæ, Dómine! ubi est supérbia impiórum? Jube me, Dómine, ad ætérnæ salútis portum perveníre. Qua in oratióne dúplicem consequúta Vírginis, & mártyris palmam, vívere désiit, décimo sexto Kaléndas Júnias, Valeriáno Imperatóre. Tum navícula, qua vehebátur, sine velo, ac rémige, ad Ænáriam Insulam in Campánia, salva divínitus áppulit.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Ejúsdem Insulæ pia quædam múlier Lucína, ab Angelo de his ómnibus in somnis admónita, atque ut illibátum Vírginis corpus decóro cónderet túmulo, expergefácta, in loco, quem ad Ripas vocant, oneráriam tanti thesáuri navem nacta est, accersitóque ad prodígium pópulo, non sine débito gratiárum obséquio, exequéndis Dei jussis óperam dedit. His permótus Constantínus inter Cæsares Magnus, sacras relíquias in Basílica a se erécta Neápoli, Restitútæ título insigníta, honorífice transláta depósuit. Festus dies a Clero, maximéque a Venerábili Canonicórum Collégio solémni pompa celebrátur ad Pátriæ tutélam, & glóriam.

℟. Afferéntur Regi vírgines

nes post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.
℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur.
Glória Patri. Afferéntur.
In iii Noctur. Homil. in Evangel. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de eodem Communi. xci.

DIE XXI. MAJI.

In festo S. Felicis a Cantalicio Confess. Semidupl.

Pro Italia, & Insulis adjacentibus.

Omnia de Communi Confess. non Pontif. præter ea, quæ hic propria ponuntur. In Hymno Iste Conféssor. mutatur tertius versus.

Oratio.

FAc nos, Dómine Jesu, in simplicitáte, & innocéntia cordis nostri ambuláre, quarum amóre de sinu Matris inter beáti Felícis Confessóris tui bráchia descendísti. Qui vivis & regnas, &c.

Et fit comm. S. Bernardini Senensis Conf. Aña. Hic vir despíciens. ℣. Justum dedúxit. de Communi Conf. non Pontif. Oratio. Dómine Jesu. ut in Breviario.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In ii. Nocturno. Lectio iv.

FElix a Cantalício in Sabínis humílibus, sed piis paréntibus natus, a púero pascéndis grégibus, mox & agro coléndo addíctus, multo impénsius rerum cæléstium meditatióne ánimum nutríre, & corpus assíduis vigíliis, ac jejúniis domáre cœpit, eremíticam agens vitam pótius, quam rústicam. Ferventióre autem in Deum pietáte incénsus, cum non posset quotídie, ut optábat, sacris Mystériis interésse, grege ad loca solitária compúlso, ipse ante Crucem árborum cortícibus incísam diu oráre, seque ácriter flagelláre consuéverat; sed & aliquándo glebas in agro vértere, simúlque Sacris in Templo adésse visus est. Alias inter arándum furéntibus, quos júnxerat, indómitis juvéncis, humi stratus, & arátro superdúcto plane proscindéndus, laceráta dumtáxat veste, surréxit illæsus. Quo perículo, ut ad tutiórem reguláris disciplínæ palæstram vocánti jam pridem Deo paréret, admónitus; rústica supelléctili paupéribus distríbui jussa, ad Fratres Minóres, quos Capuccínos vocant, própere se cóntulit.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.
℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

ADhuc tyro, necdum vota solémnia proféssus,

sus, religiósæ perfectiónis ápicem jam attigísse videbátur. Obediéntiæ sédulus cultor, ad præcipiéntis non modo verbum, sed étiam nutum præsto erat: seque Cœnóbii juméntum dictitans, vilíssima quæque ministéria semper arrípuit, ac ludíbria, & contumélias hílari vultu excipiébat. Paupertátis quam esset studiósus, illústri documénto Deus ipse declarávit. Ostiatim enim per vicos, & platéas aléndis Frátribus mendícans (quod ille munus per annos quadragínta nudis fere semper pédibus obívit) cum die quadam inusitáto póndere se ópprimi sentíret; mánticam scrutátus, injéctum clam nummum deprehéndit: quo projécto, nec sine indignatióne proculcáto, álacer, & levis inde ábiit. Castitátem, quam usque ad óbitum servávit illibátam, Sanctus córpore, & spíritu a Paulo Quinto proptérea appellátus, vígili oculórum custódia, & voluntário córporis cruciátu communívit, aspérrimo flagéllo se quotídie cruéntans, ac férreo cilício constríctus, septem étiam Urbis Basílicas idéntidem invísens. Jejúnia Ordinis inédia quandóque cumulávit. Lectus ejus dolóris pótius quam quiétis erat: brevem quippe somnum flexis nuda super tábula génibus, ac fasce sarmentórum cápiti suppósito carpébat.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum.
℣. Induit eum Dóminus lóricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Vitæ austeritáte sibi asper, áliis charus, acceptúsque, sanctis præsértim Cárolo, & Philíppo Nério, simplicitáte, atque innocéntia semper fuit. In oratióne pernóctans, dulcíssimam frequénter éxtasim est passus: & aliquándo in ulnis suis reclinátum a Vírgine Matre púerum Jesum suavíssime compléctí méruit; prophetíæ grátia, & miraculórum clarus, demórtuum étiam filium Matri vivum restítuit. Méritis tandem in bona senectúte cumulátus, secúnda (ut prædíxerat) Féria Pentecóstes, ad cæléstem Pátriam, Deípara invitánte, lætus óbiit. Ejus corpus in Ecclésia sui Ordinis summa Urbis veneratióne cólitur, Dómino crebris miráculis servi sui sanctitátem illustránte, quem proptérea Urbánus Papa Octávus Beatórum, Clemens vero Undécimus Sanctórum fastis adscrípsit.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.
℣. Iste est, qui contémpsit vi-

vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 11.

IN illo témpore: Respóndens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Dómine cæli, & terræ, quia abscondísti hæc a sapiéntibus, & prudéntibus, & revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Episc.

Serm. 9. de Verbis Domini, num. 10.

OMnia sæva, & immánia prorsus facília, & prope nulla éfficit amor. Quanto ergo cértius, ac facílius ad veram beatitúdinem cháritas facit, quod ad misériam, quantum pótuit cupíditas, fecit: quam fácile tolerátur quælibet advérsitas temporális, ut ætérna pœna vitétur, & ætérna réquies comparétur? Non imiméritο ille vas electiónis cum ingénti lætítia dixit: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Ecce unde illud jugum suáve est, & sárcina levis, & si angústa est paucis eligéntibus, fácilis tamen ómnibus diligéntibus. Dixit Psalmísta: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, & pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédat.

Lectio viii.

SEd quæ dura sunt laborántibus, eísdem ipsius mitéscunt amántibus. Propter quod ita divínæ pietátis dispensatióne dictum est, ut intérior homo, qui renovátur de die in diem, non adhuc sub lege pósitus, sed jam sub grátia exonerátus sárcinis innumerabílium observatiónum, quod erat revéra grave jugum, sed duræ cervíci conveniénter impósitum, facilitáte símplicis fidei, & bonæ spei, & sanctæ charitátis, quidquid molestiárum exterióri hómini forínsecus intulísset ille princeps, qui missus est foras, interióri gáudio fieret leve.

℟. Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis.

℣. Vigiláte ergo, quia nescítis, qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

NIhil enim tam fácile est bonæ voluntáti, quam ipsa sibi, & hæc súfficit Deo. Quantúmlibet ergo sæviat iste mundus, veríssime Angeli,

li, nato in carne Dómino, clamavérunt: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntátis. Quia ejus, qui natus erat, suáve jugum est, & sárcina levis. Et sicut dicit Apóstolus: Fidélis Deus, qui nos non sinit tentári supra id, quod póssumus ferre, sed facit cum tentatióne étiam éxitū, ut possímus sustinére.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXIII. MAJI.

In festo S. Euphebii Episc. & Conf. Patr. Neapol.

Duplex majus.

Pro Civit. & Diœc. Neap. Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo in multis periculis constitúto, beáti Euphébii Confessóris atque Pontíficis mira vigilántia providísti: concéde propítius; ut, cujus gloriósa venerámur mérita, perénnibus auxíliis muniámur. Per Dóminum.

Lect. i. Noct. Fidélis sermo. de Comm. Confes. Pontif. xlix.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

Euphébius Neapolitánus, vitæ sanctimónia, & prodigiórum magnitúdine illústris, post Eustáchium illíus Urbis Antístitem, ómnium suffrágiis, solus ipse relúctans, institútus Epíscopus, Divíni honóris tuéndi zelo succénsus, sédulo curávit, ne cultóres Idolórum, barbaræque natiónes, tunc témporis Campániam incoléntes, ad superstitiónem novítium Christi gregem tradúcerent; si quas vero aberrántes oves reperísset, salútis in páscua reducébat.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ecclésia sua sanctíssime gubernáta, excéssit e vita, décimo Kaléndas Júnii, séptimus post Beátum Asprénum Antístes. Corpus admirándo fragrans odóre, extra mœnia cónditum, mox, post Barbarórum incúrsus, Salvatóris in Basílicam, deínde in álteram Divo Euphébio sacram translátum est: quod longa post témpora, Sixto Quinto Pontífice, cum corpóribus beatórum Fortunáti, & Máximi, Neapolitanórum Antístitum, ibídem repértum est. Caput vero in Sacro Reliquiárum Thesáuro máximi Templi, pia Cívium veneratióne cólitur.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Nec vivens modo, sed defúnctus quoque, óvibus

bus suis mirífice prófuit. Sacerdótem namque ad ejus Sacéllum operántem sacris, servávit incólumem a districtis Saracenórum gládiis, qui ne adstántem quidem adspexérunt. Perjúro debitóri, qui ímpio sacraménto ante ejus sepúlchrum pecúniam débitam se redditírum adstrínxerat, in somnis appárens, ácriter interminátus est, eíque præcípiens, ut creditóri, qui eídem Sancto Antístiti se commendáverat, íllico satisfáceret. Illud præcípue memorándum, quod Saracénos Neápolim obsidéntes, mirum in modum fugáverit, immanémque cladem Pátriæ impendéntem avérterit. Quem ídeo Civitas univérsa, tanto obstrícta beneficio suum in Patrónum elégit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtútes operátus est, & omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Ipse intercédat.

Glória Patri. Ipse.

In iii. Nocturno Homil. in Evangel. Homo péregre. lv. de eodem Communi, cum secundis Vesperis.

DIE XXV. MAJI.

In festo S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. Patr. Neap. Duplex majus.

Lectiones primi Nocturni De virgínibus. Reliqua ut in Breviario, sub hac die.

DIE XXVI. MAJI.

In festo S. Philippi Nerii, Patroni Cleri, & Civitatis Neapolit.

Duplex ii. Classis.

Lect. i. Noct. Justus si morte. lxvii. ut in Communi Conf. non Pont. Reliqua ut in Breviario, sub hac die.

DIE XXX. MAJI.

In festo B. Ferdinandi III. Castellæ & Legionis Regis, cognomento Sancti. Duplex. Pro omnibus Catholico Hispaniarum Regi subjectis. Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beáto Confessóri tuo Ferdinándo præliári prælia tua, & Fídei inimícos superáre dedísti: concéde, ut ejus nos intercessióne muníti, ab hóstibus mentis, & córporis liberémur. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Felicis Papæ & mart. Aña. Iste sanctus. ℣. Glória & honóre. Oratio. Infirmitátem. de Communi unius Mart. xx. Lect. i. Noct. de Script. occurr.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

FErdinándus Tértius, Castéllæ & Legiónis Rex, cui Sancti cognoméntum jam inde a quátuor sæculis Ecclesiasticórum, & sæculárium consénsus dedére, tantum prudéntiæ adoléscens adhuc spécimen præbuit, ut Berengária mater, Castéllæ Regína,

na, a qua persáncte educátus fúerat, abdicátum a se regnum in filium transtúlerit. In eo, adjúnctis regni curis, régiæ virtútes emicuére, magnanímitas, cleméntia; justítia, & præ céteris Cathólicæ Fídei zelus, ejúsque religiósi cultus tuéndi, ac propagándi ardens stúdium. Id præstitit in primis, hæréticos insectándo, quos núllibi regnórum suórum consístere passus, própriis ipse mánibus ligna comburéndis damnátis ad rogum advehébat: præstitit ínsuper in erigéndis, dotándis, & consecrándis Christiáno ritu Cordubénsi, Giennénsi, Hispalénsi, & aliárum úrbium Ecclésiis ex Máurico ereptárum jugo, simúlque in instaurándis primáriis templis Toletáno, Burgénsi, & áliis, pia & régia munificéntia.

℟. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. ℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, & osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

INter hæc, per Castéllæ & Legiónis Regnum, in quo Patri Alfónso succésserat, colléctis magnis exercítibus ánnuas expeditiónes contra Saracénos Christiáni nóminis hostes suscépit. In queis, ut semper vínceret, præcípui exércitus fuére preces piíssimi Regis ad Deum fusæ, & quod ante pugnam, ut sibi Deum propitiáret, flagris in se sæviébat, atque áspero cilício muniebat corpus: sicque insígnes contra ingéntes Maurórum ácies victórias reportávit, & plures urbes Christiáno cúltui imperióque restítuit: & conquisítis Giénnii, Córdubæ, & Múrtiæ Regnis, ac Granaténsi vectigáli facto, ad expugnándam Híspalim, primáriam Bœticæ urbem, hortánte in visióne (ut tráditum est) beáto Isidóro, olim illíus urbis Epíscopo, victrícia signa tránstulit. In ea obsidióne (ut fertur) præséntem divínam opem hábuit; nam férream caténam, quæ super Bœtim transvérsim exténsa Mahometánis pro repágulo erat, coórto validióri vento, una ex návibus régiis, Regis jussu eo deláta, tanto ímpetu fregit, ut lóngius prætervécta, pontem quoque lígneum, & simul spes Maurórum abrúperit, & ad deditiónem coégerit.

℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fidei, & ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

TOt victórias beátæ Vírginis Maríæ patrocínio ferébat accéptas, cujus imáginem secum in castris habens,

bens, peculiári cultu prosequebátur. Capta Hispali, prima Religiónis cura fuit; nam templum Maurórum expiátum, & Christianórum dedicátum Sacris, insígni Archiepiscopátu, & honestíssimo Canonicórum & Dignitátum Collégio, régia & religiósa liberalitáte exornávit: ália deínde in urbe templa, & Cœnóbia eréxit: inter quæ pietátis officia, dum trajícere in Africam parat, Mahometánum in ea impérium eversúrus, ad cæléstem régiam vocátur. In extrémo vitæ agóne sacram Eucharístiam pro Viático allátam, fune ad collum alligáto, & humi stratus, cum lácrymis ubértim fusis adórans: eáque dignis reveréntiæ, humilitátis, & Cathólicæ Fídei obtestatiónibus accépta, obdormívit in Dómino. Jacet ejus corpus incorrúptum adhuc post quátuor sæcula, in templo máximo Hispalénsi, honorificentíssimo inclúsum sepúlchro.

℟. Iste homo perfécit ómnia, quæ locútus est ei Deus, & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus Géntibus.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervénit ad cæléstia regna. Quia te. Glória Patri. Quia te.

In tertio Nocturn. Homilia Venerabilis Bedæ Presbyteri in Evangel. Nolíte timére. de Communi Confess. non Pontif. lxxviii.

Nona Lect. & comm. S. Felicis Papæ & mart. Aña. Qui odit.

℣. Justus ut palma.

Oratio. Infirmitátem. de Commu. unius Mart. xxix.

FERIA SEXTA

Post Octavam Corporis Christi.

Officium SS. Cordis D. N. Jesu Christi. Duplex majus. Pro Civit. & Diœc. Neap. ac Regno Poloniæ, & alibi.

Ad Vesperas, Antiphona. Díscite a me. cum reliquis ut infra ad Laudes. ccxiii.

Psal. Dixit Dóminus. cum reliquis ut in Vesperis Festi SS. Corporis Christi. 158.

Capitulum. Isaiæ 12.

Ecce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo, quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris.

Hymnus.

Auctor beáte sæculi,
Christe Redémptor ómnium,
Lumen Patris de lúmine,
Deúsque verus de Deo.
Amor coégit Te tuus
Mortále corpus súmere,
Ut novus Adam rédderes,
Quod vetus ille abstúlerat.
Ille Amor almus Artifex
Terræ, marísque, & síderum,
Erráta Patrum míserans,
Et nostra rumpens víncula.
Non Corde discédat tuo
Vis illa Amóris ínclyti:
Hoc

Hoc fonte gentes háuriant
Remissiónis grátiam.
Percússum ad hoc est láncea,
Passúmque ad hoc est vúlnera;
Ut nos laváret sórdibus,
Unda fluénte, & sánguine.
Decus Paréntì, & Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

℣. Ignem veni míttere in terram.
℟. Et quid volo, nisi ut accendátur?

Ad Magnificat, Antiphona.
Impropériū expectávit Cor meum, & misériam: & sustínui, qui simul contristarétur, & non fuit, & qui consolarétur, & non invéni.

Oratio.

Concéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in sanctíssimo dilécti Filii tui Corde gloriántes, præcípua in nos charitátis ejus beneficia recólimus: eórum páriter & actu delectémur, & fructu. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Ad Matutinum, Invitator.
Christum pro nobis passum: * Veníte adorémus.
Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

En, ut supérba críminum,
Et sæva monstrórum cohors
Cor sauciávit ínnocens
Meréntis haud tale Dei!
Vibrántis hastam mílitis
Peccáta nostra dírigunt;
Ferrúmque diræ cúspidis
Mortále crimen ácuit.
Ex Corde scisso Ècclésia
Christo jugáta náscitur;
Hoc óstium Arcæ in látere est
Genti ad salútem pósitum.
Ex hoc perénnis Grátia,
Ceu septifórmis flúvius:
Stolas ut illic sórdidas
Lavémus Agni in sánguine.
Turpe est redíre ad crímina,
Quæ Cor beátum lácerent:
Sed æmulémur córdibus
Flammas Amóris índices.
Hoc, Christe nobis, hoc Pater,
Hoc sancte dona Spíritus,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est sæculum. Amen.

In primo Nocturno, Aña.
Quid est homo, quia magníficas eum, aut quid appónis erga eum Cor tuum?
Psalm. Dómine, Dóminus noster. cum reliquis, ut in Officio parvo B.M.V. cxli.
Aña. Meditátio Cordis mei in conspéctu tuo semper.
Psalm. Cæli enárrant. cxlii.
Antiphona. Elevámini portæ æternáles, & introíbit Rex glóriæ.
Psal. Dómini est terra. cxlii.
℣. Dómine, dabis pacem nobis.
℟. Omnia enim ópera nostra operátus es nobis.
Pater noster.
Absolutio. Exáudi, Dómine.
℣. Jube domne benedícere.
Bño. Benedictióne perpétua.

De Isaja Prophéta.
Lectio 1. Cap. 12.

Confitébor tibi, Dómine, quóniam irátus es mihi. Convérsus est furor tuus, & con-

consolátus es me. Ecce Deus Salvátor meus: fiduciáliter agam, & non timébo; quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fóntibus Salvatóris. Et dicétis in die illa: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus, mementóte quóniam excélsum est nomen ejus. Cantáte Dómino, quóniam mirífice fecit: annuntiáte hoc in univérsa terra. Exúlta, & lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

℟. Ego sum panis vitæ: Patres vestri manducavérunt manna in desérto, & mórtui sunt: * Hic est panis de cælo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. ℣. Ego sum panis vivus, qui de cælo descéndi, si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic est.

Lectio ii. Cap. 26.

IN die illa cantábitur cánticum istud in terra Juda: Urbs fortitúdinis nostræ Sion, Salvátor ponétur in ea murus, & antemurále. Aperíte portas, & ingrediátur Gens justa, custódiens veritátem. Vetus error ábiit, servábis pacem, pacem, quia in te sperávimus. Sperástis in Dómino in sæculis ætérnis, in Dómino Deo forti in perpétuum. Quia incurvábit habitántes in excelso, civitátem sublímem humiliábit, humiliábit eam usque ad terram.

℟. Ecce vídimus eum non habéntem spéciem, neque decórem: aspéctus ejus in eo non est: hic peccáta nostra portávit, & pro nobis dolet: ipse autem vulnerátus est propter iniquitátes nostras, * Cujus livóre sanáti sumus. ℣. Vere languóres nostros ipse tulit, & dolóres nostros ipse portávit. Cujus livóre.

Lectio iii.

SEmita justi recta est, rectus callis justi ad ambulándum: & in sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus te: Nomen tuum, & memoriále tuum in desidério ánimæ: Anima mea desiderávit te in nocte, sed & spíritu meo in præcórdiis meis de mane vigilábo ad te. Cum féceris judícia tua in terra, justítiam discent habitatóres orbis.

℟. Benedíctus Dñs Deus Israel, qui facit mirabília magna solus: * Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum. ℣. Replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat. Et benedíctum. Glória Patri. Et benedíctum.

In secundo Nocturno, Añã. Afferéntur in lætítia, & exultatióne, adducéntur in templum Regis.

Psalmus. Eructávit cor meum. cxliii.

Antiph. Sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Psalm. Deus noster refúgium, & virtus. cxliv.

Antiph. Sicut lætántium ómnium habitátio est in te.

Psalm. Fundaménta ejus in móntibus. cxliv.
℣. Convérsus est furor tuus.
℟. Et consolátus es me.
Pater noster.
Absolutio. Ipsius pietas.
℣. Jube domne benedícere.
Bñd. Deus Pater omnípotens.

De Sermóne S. Bernárdi Abbátis.

Ser. 3. de Pass. Lectio iv.

QUia semel vénimus ad Cor dulcíssimum Jesu, & bonum est nos hic esse, ne sinámus nos fácile avélli ab eo, de quo scriptum est: Recedéntes a te in terra scribéntur. Quid autem accedéntes? Tu ipse doces nos: Tu dixísti accedéntibus ad te: Gaudéte, quia nómina vestra scripta sunt in cælo. Accedámus ergo ad te, & exultabimus, & lætábimur in te, mémores Cordis tui. O quam bonum, & quam jucúndum habitáre in Corde hoc! Quin pótius dabo ómnia, omnes cogitatiónes, & afféctus mentis commutabo, jactans omnem cogitátum meum in Cor Dómini Jesu, & sine fallácia illud me enútriet.

℟. Qui mandúcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, * In me manet, & ego in eo.
℣. Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat Deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster adest nobis. In me manet.

Lectio v.

AD hoc templum, ad hæc Sancta Sanctórum, ad hanc arcam testaménti adorabo, & laudábo nomen Dómini, dicens cum David: Invénit cor meum, ut orem Deum meum. Et ego invéni Cor Regis, Fratris, & amíci benígni Jesu. Et numquid non adorábo? Hoc ígitur Corde tuo, & meo, dulcíssime Jesu, invénto, orábo te Deum meum: admítte tantum in Sacrárium exauditiónis tuæ preces meas; immo me totum trahe in Cor tuum. O ómnium pulchritúdine speciosíssime Jesu! ámplius lava me ab iniquitáte mea, & a peccáto meo munda me; ut purificátus per te puríssimum possim accédere, & in Corde tuo ómnibus diébus vitæ meæ mérear habitáre, & ut vidére simul, & fácere tuam váleam voluntátem.

℟. Sicut ovis ad occisiónem ductus est, & dum male tractarétur, non apéruit os suum: tráditus est ad mortem, * Ut vivificáret pópulum suum.
℣. Trádidit in mortem ánimam suam, & inter scelerátos reputátus est. Ut vivificáret.

Lectio vi.

AD hoc enim perforátum est latus tuum, ut nobis patéscat intróitus. Ad hoc vulnerátum est Cor tuum, ut in illo, & in te ab exterióribus perturbatiónibus absolúti habitáre possímus. Nihilóminus & proptérea vulnerátum est, ut

per

per vulnus visíbile, vulnus Amóris invisíbile videámus. Quómodo hic ardor mélius ostendi potest, nisi quod non solum corpus, verum étiam ipsum Cor láncea vulnerári permísit? Carnále ergo vulnus, vulnus spiritále osténdit. Quis illud Cor tam vulnerátum non díligat? Quis tam amans non rédamet? Quis tam castum non amplectátur? Nos ígitur adhuc in córpore manéntes, quantum póssumus amémus, redamémus, amplectámur vulnerátum nostrum, cujus ímpii agrícolæ fodérunt manus, & pedes, latus, & Cor: œmúsque, ut cor nostrum durum adhuc, & impœnitens amóris sui vínculo constríngere, & jáculo vulneráre dignétur. Quam charitátem Christi patiéntis, & pro géneris humáni redemptióne moriéntis, atque in suæ mortis commemoratiónem instituéntis Sacraméntum Córporis, & Sánguinis sui, ut fidéles sub sanctíssimi Cordis symbolo devótius, ac fervéntius récolant, ejusdémque fructus ubérius percípiant, Clemens XIII. Póntifex Máximus ejúsdem sanctíssimi Cordis festum quibúsdam peténtibus Ecclésiis celebráre permísit.

℟. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis: * Et sapiéntiæ ejus non est númerus.

℣. Magnus Dóminus, & magna virtus ejus, & sapiéntiæ ejus non est finis. Et. Glória Patri. Et sapiéntiæ.

In tertio Nocturno, Aña. Annuntiáte de die in diem salutare ejus.

Psalmus. Cantáte Dómino cánticum novum. cxlv.

Antiphona. Adoráte eum omnes Angeli ejus: audívit, & lætáta est Sion.

Psl. Dóminus regnávit. cxlv.

Aña. Vidérunt omnes términi terræ salutáre Dei nostri.

Psalmus. Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília. cxlvi.

℣. Ex Sion spécies decóris ejus.

℟. Deus noster maniféste véniet. Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

℣. Jube domne benedícere.

Bño. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore Judæi, quóniam Parascéve erat, ut non remanérent in cruce córpora Sábbato (erat enim magnus dies ille Sábbati) rogavérunt Pilátum, ut frangeréntur eórum crura, & tolleréntur. Et réliqua.

Homilía S. Augustíni Epísc.

Tractat. 120. in Joan.

UNus mílitum láncea latus ejus apéruit, & contínuo exívit sanguis, & aqua. Vigilánti verbo Evangelísta usus est, ut non díceret latus ejus percússit, aut

vulnerávit, aut quid áliud, sed apéruit, ut illud quodámmodo vitæ óstium panderétur, unde Sacraménta manavérunt, sine quibus ad vitam, quæ vera vita est, non intrátur. Ille sanguis, qui fusus est, in remissiónem fusus est peccatórum. Aqua illa salutáre témperat póculum, hæc & lavácrum præstat, & potum. Hoc prænuntiábat, quod Noe in látere arcæ óstium fácere jussus est, quo intrárent animália, quæ non erant dilúvio peritúra, quibus figurabátur Ecclésia.

℟. Misit me vivens Pater, & ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me.

℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus. Et.

De Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 84. Lectio viii.

Vides quanti sit véritas? per ea, quæ Judæi fáciunt, prophetía implétur; ália enim ex hoc manifestáta est. Venérunt ergo mílites, & aliórum fregérunt crura, non Christi; sed ad Judæórum grátiam conciliándam, latus ejus láncea aperuérunt, & mórtuo adhuc insúltant. O péssimam voluntátem, ac scelestíssimam! Noli tamen perturbári, o dilectíssime: quæ enim malo illi ánimo patrárunt, veritáti consentiébant, prophetía hinc impléta est, inquiens: Vidébunt in quem transfixérunt. Neque hoc tantum, sed non creditúris fuit fidei arguméntum, & Thomæ, & qui cum eo erant. Ad hæc & arcánum mystérium confirmátum est; exívit enim sanguis, & aqua. Non casu, & simplíciter hi fontes scaturiérunt, sed quóniam ex ambóbus Ecclésia constitúta est.

℟. Recéssit Pastor noster, fons aquæ vivæ, ad cujus tránsitum sol obscurátus est: * Portas mortis, & seras páriter Salvátor noster disrúpit.

℣. Destrúxit quidē cláustra inférni, & subvértit poténtiam diáboli. Portas mortis. Glória Patri. Portas mortis.

De Homilía S. Bonaventúræ Epíscopi.

Lib. de lign. Vitæ.

Lectio ix.

Porro ut de látere Christi dormiéntis formarétur Ecclésia, divína est ordinatióne indúltum, ut unus mílitum láncea latus sacrum illud aperiéndo perfóderet, quátenus sánguine cum aqua manánte, prétium effunderétur nostræ salútis, quod a fonte scílicet Cordis arcáno profúsum, vim daret Sacraméntis Ecclésiæ, ad vitam grátiæ conferéndam; essétque jam in Christo vivéntibus póculum fontis vivi, saliéntis in vitam ætérnam. Surge ígitur ánima, amíca Christi, vigiláre non cesses, ibi os appóne, ut háurias aquas de fóntibus Salvatóris.

Te Deum laudámus. 15.

AD LAUDES

& per Horas, Aña.

DIscite a me, quia mitis sum, & húmilis corde. Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliquis de Dominica, ut in Psalterio. 15.

Antiph. Sanctificávi locum istum, ut sit nomen meum ibi in sempitérnum, & permáneant óculi mei, & Cor meum ibi cunctis diébus.

Antiph. Et dixi: Ergo sine causa justificávi Cor meum, & lavi inter innocéntes manus meas, & fui flagellátus tota die.

Antiph. Secúndum multitúdinem dolórum meórum in Corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Aña. Pone me ut signáculum super Cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum.

Capitulum. Isaiæ 12.

ECce Deus Salvátor meus, fiduciáliter agam, & non timébo, quia fortitúdo mea, & laus mea Dóminus, & factus est mihi in salútem. Hauriétis aquas in gáudio de fontibus Salvatóris.

Hymnus.

COr, arca legẽ cóntinens
Non servitútis véteris,
Sed grátiæ, sed véniæ,
Sed & misericórdiæ.
Cor, sanctuárium novi
Intemerátum fœderis,
Templum vetústo sánctius,
Velúmque scissum utílius.
Te vulnerátum cháritas
Ictu paténti vóluit;
Amóris invisíbilis,
Ut venerémur vúlnera.
Hoc sub amóris symbolo,
Passus cruénta, & mystica,
Utrúmque sacrificium.
Christus Sacérdos óbtulit.
Quis non amántẽ rédamet?
Quis non redémptus díligat?
Et Corde in isto séligat
Ætérna tabernácula?
Decus Parénti, & Fílio,
Sanctóque sit Spirítui,
Quibus potéstas, glória,
Regnúmque in omne est
sæculum. Amen.

℣. Vere languóres nostros ipse tulit.

℟. Et dolóres nostros ipse portávit.

Ad Benedictus, Antiphona. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras; attrítus est propter scélera nostra; disciplína pacis nostræ super eum & livóre ejus sanáti sumus.

Oratio.

COncéde, quæsumus, omnípotens Deus, ut qui in sanctíssimo dilécti Fílii tui Corde gloriántes, præcípua in nos charitátis ejus beneficia recólimus: eórum páriter & actu delectémur, & fructu. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam. ℟. breve. Christe Fílii Dei vivi, &c.

℣. Qui passus es pro nobis. Miserére nobis.

Pro lectione brevi Capitulum Nonæ. Cantáte Dómino. ut infra.

Ad Tertiam. Capitulum.

Ecce Deus Salvator. ut supra. ccxi.

℟. breve. Vere * languóres nostros ipse tulit. Vere.

℣. Et dolóres nostros ipse portávit. Languóres nostros ipse tulit.

Glória Patri. Vere languóres. ℣. Pósuit fines tuos pacem. ℟. Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Sextam. Cap. Isaiæ 12.

DIcétis in illa die: Confitémini Dómino, & invocáte nomen ejus, & mementóte, quóniam excélsum est nomen ejus.

℟. breve. Pósuit * fines tuos pacem. Pósuit.

℣. Et ádipe fruménti sátiat te. Fines tuos pacem.

Glória Patri. Pósuit fines.

℣. Dirupísti, Dómine, víncula mea. ℟. Tibi sacrificábo hóstiam laudis.

Ad Nonam. Capit. Isaiæ 12.

CAntáte Dómino, quóniam miríficè fecit, annuntiáte hoc in univérsa terra. Exúlta, & lauda habitátio Sion, quia magnus in médio tui Sanctus Israel.

℟. breve. Dirupísti, Dómine, * Víncula mea. Dirupísti.

℣. Tibi sacrificábo hóstiam laudis. Víncula mea.

Glória Patri. Dirupísti.

℣. Erit Dóminus nominátus in signum ætérnum.

℟. Quod non auferétur.

In secundis Vesp. Omnia ut in primis, præter sequentia.

℣. Hauriétis aquas in gáudio.

℟. De fóntibus Salvatóris.

Ad Magnificat, Antiphona.

Ad Jesum autem cum venissent; ut vidérunt eum mórtuum, non fregérunt ejus crura, sed unus mílitum láncea latus ejus apéruit, & contínuo exívit sanguis, & aqua.

Oratio. Concéde, quæsumus. ut supra. ccxiii.

In Regnis Portugalliæ recitat. aliud Officium prop. adprob. a Pio Pp. VI.

DIE IV. JUNII.

In festo B. Francisci Caracciolo Confessoris.

Pro Cler. Regul. Minor. Duplex ii. Classis.

Pro Regn. Neap. & alibi. Duplex.

Omnia de Communi Confess. non Pontificis præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátum Francíscum novi Ordinis Institutórem orándi stúdio, & pœniténtiæ amóre decorásti; da fámulis tuis in ejus imitatióne ita profícere, ut semper orántes, & corpus in servitútem redigéntes, ad cæléstem glóriam perveníre mereántur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

FRancíscus dictus ántea Ascánius, ex nóbili família Carácciolo in Oppido Sanctæ Maríæ de Villa in Aprútio ortus, a primis annis exímio enítuit pietátis cul-

cultu: adoléscens única Deo famulári exóptans, dum e gravi morbo convaluit, sæculo valedíxit. Mox Neápolim proféctus, sacróque adscríptus sodalítio, contemplatióni, lucrandísque animábus se totum devóvit, ac extrémo supplício damnátis hortatórem se præbuit assíduum. Cóntigit autem, ut epistólium álteri destinátum ei per errórem redderétur, quo a piíssimis viris Joánne Augustíno Adórno, & Fabrício Carácciolo ad novi religiósi institúti fundatiónem vocabátur: rei novitáte captus, & divínæ voluntátis demirátus consília, álacri ánimo se se illis adjúnxit. Cónditis autem in Camaldulénsium erémo, quo secésserant, novi Ordinis légibus, inde Romam simul proficti confirmatiónem a Sixto Quinto impetrárunt; qui eósdem Cléricos Reguláres Minóres appellári voluit; áddito ad tria consuéta áltero de non ambiéndis dignitátibus voto.

℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

SOlémni emíssa professióne ob singulárem ejus in Divum Francíscum Assisinátem cultum Francísci nomen assúmpsit. Adórno biénnio post vita functo, ipse toti Religióni, quamquam invítus, præfícitur: quo in múnere virtútum ómnium præclára præbuit exémpla. Institúti amplificándi studiosíssimus, id assíduis oratiónibus, lácrymis, & jugi córporis maceratióne eníxe a Deo postulábat. Quamóbrem tértio in Hispániam se contulit peregríni hábitu indútus, victúmque ostiátim mendícans. In itínere aspérrima quæque perpéssus, Omnipoténtis auxílium mirum in modum expértus, navim, quam conscénderat, ab imminénti naufrágio oratiónis præsídio servávit incólumem. Ut in Regnis illis voti compos fíeret, plúrimum laborávit, sed ejus sanctitátis fama prælucénte, amplissimáque Catholicórum Regū Philíppi Secúndi, & Philíppi Tértii munificéntia, adversariórum conátibus singulári ánimi fortitúdine superátis, plura sui Ordinis domicília fundávit, quod pari evéntu per Itáliam præstitit.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

HUmilitáte ádeo excélluit, ut Romam véniens in páuperum hospítio recéptus se lepróso sociáverit, & Ecclesiásticas dignitátes a Paulo Quinto sibi oblátas constantíssime recusáverit. Illibátam perpétuo servávit virginitátem, effrontésque mulíeres ejus castimóniæ insidiántes Christo lucrifécit. Erga diviníssimū Eucharístiæ mystérium ardénti æstuans amóre noctes pene íntegras in ejus adoratió-

tióne insómnes ducébat, quod pium exercítium, véluti sui Ordinis tésseram, in eo perpétuo servándum constituit. Deíparæ Vírginis cultum impénse fovit. In próximum exímia exársit charitáte. Prophetíæ dono, & córdium scrutatióne ditátus fuit. Quadragésimum quartum ætátis suæ annum agens, dum in Sacra Lauretána Æde in oratióne persísteret, sibi vitæ finem imminére agnóvit. Aprútium statim deflexit, & in Civitáte Anglonénsi apud alúmnos Sancti Philíppi Nérii morbo corréptus. Sacraméntis Ecclésiæ devotíssime suscéptis, prídie nonas Június anno millésimo sexcentésimo octávo, in pervigílio festi Córporis Christi, placidíssime obdormívit in Dómino. Sacrum ejus Corpus Neápolim delátum in Ecclésia Sanctæ Maríæ Majóris, ubi prima sui Ordinis fécerat fundaménta, honorífice cónditum fuit. Eum póstea miráculis clarum Clemens Décimus quartus Póntifex Máximus solémni ritu Beatórum albo adscrípsit.

℟. Iste homo. lxxi.

In iii. Nocturno Homil. in Evang. Sint lumbi vestri. ut in Communi Conf. non Pontif. lxxii.

Vesp. ejusd. B. Francisci.

DIE XIII. JUNII.

In Festo S. Antonii de Padua Confess. Patroni principalis Civitatis Neap., ac Regnorum utriusq. Siciliæ. Duplex i. Classis cum Octava.

Vesp. de S. Antonio sine Com. S. Joann. a S. Facundo.

In i. Noct. Lection. Justus de Communi Confess. non Pontif.

In ii. Noct. Lect. ut in Brev. sub hac die.

In ii. Vesp. fit commem. S. Basilii Episcopi.

DIE XIV. JUNII.

Secunda Die infra Octav. S. Antonii.

Fit de S. Basilio Ep. duplex ut in Brev. sub hac die, cum com. Oct. S. Antonii in Laud. & ii. Vesp. pro qua dic. ℣. Amávit, de Commu. ex i. Vesp.

DIE XV. XVI. & XVII. JUNII.

De Tertia, Quarta, & Quinta die infra Octav. S. Antonii. Semidupl.

Omittuntur Lectiones ii. & iii. Noct. pro dictis diebus infra Octav., quia in istis tribus diebus fere semper transferuntur alia officia sub Ritu Duplici, quæ in aliis suis diebus impediuntur a Festis Ascensionis Domini, & Paschæ Pentecostes, vel Corporis Christi.

DIE XVII. JUNII.

In festo B. Pauli Buralis Card. de Aretio Ep. Neap. duplex pro Civ. & Diœc. Neapolitana.

Omnia de Commu. Conf. Pontif. præter seq.

Oratio.

Deus, qui admirábiles vocatiónis tuæ trámi-

tes

tes in B. Paulo multifórmiter ostendísti: ejus nobis intercessióne concéde; ut te vocántem, & intellígere, & fidéliter sequi valeámus. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PAulus de Arétio ex prisca Burálium stirpe Itrii in Campánia ortus ab ineúnte ætáte ómni génere virtútis non unum spécimen dedit. Sæculi illécebras, & Neapolitáni Fori jam sibi arridéntem celebritátem in ipso juventútis flore contémnens, Itrium secéssit; refugiénsque Régium Sanctæ Claræ Consílium, in quo a Carolo V. se cooptátum intelléxerat, rusticáno hábitu se abdidit in silvis. Sed ab immíssa Equitum manu quæsítus, deprehensúsque Neápolim régredi, impositúmque munus capéssere cógitur. Verum vir Dei áulicos, ac forénses strépitus fastídiens, regulárem pótius vitæ statum, ac recéssum ardébat. Quem tandem plúribus humilitátis, & perseverántiæ præstitis arguméntis inter Cléricos Reguláres obtínuit.

℟. Invéni David. liii.

Lectio v.

DIutúrni, atque exoptatíssimi voti compos efféctus in ipso statim tyrocínio mirum quantum in Reguléri disciplína, atque in omni virtútum génere profécerit. Cum sóciis, Andréa Avellíno præsértim, de majóri alacritáte, & de durióri quólibet, ac fædióri ópere perfungéndo contendébat sæpius, & præ víribus pugnábat. A quo humilitátis stúdio ad vilíssima quæque dedúcto, post repetítas sui Ordinis præfectúras, post amplíssimam ad Philíppum Hispaniárum Regem fūnctam legatiónem, post hábitas étiam de morum controvérsiis lectíssimas consultatiónes, nunquam vel mínimum discéssit. Ut strénue proínde non una Episcopáli sede recusata, ad Placentínam, tum ad Neapolitánam non potúerit, nisi suprémis ádigi obediéntiæ légibus, & inter ipsos Purpurátos Patres nonnisi ánxio, ac reluctánti ánimo adscísci.

℟. Posui adjutórium. liii.

Lectio vi.

VErum in his ómnibus nihil immutátus charitátis, atque religiónis stúdio veheméntius exársit. Tridentíni decréta, morúmque reformatiónem éditis Synodis zelávit, induxítque. Christiánæ disciplínæ scholas apéruit. Religiosórum cœnóbia, Fœminárum collégia, Clericórum semimária excitávit non solum, sed victu étiam fovit, & stipe frequénti. Hæréticis, Hebræis, Turcis, sodalitátibus, concionibúsque ad eórum conversiónem institú-

tútis, consúluit: Ac úndique ópera ejus, & exémplo instauráti mores, excísæ corruptélæ, usúræ, blasphémiæ, impudicítiæ procul amandátæ. Quibus, aliísque plúribus labóribus, ærúmnis, pœnitentiísque conféctus, & præ vírium imbecillitáte córpore pene fatíscens, in terram acérbo casu, fémore fracto, prostrátus est. Quo ex vúlnere, anno ætátis sexagésimo séptimo diris dolóribus ad extrémum usque fórtiter tolerátis, evolávit in Cælum. ℟. Iste est. iii.

In iii. Noct. Hom. in Evan. Homo péregre.

De eodem Comm. Confes. Pontif.

DIE XVII. JUNII.

In festo B. Petri de Pisis Confess. Duplex.

Pro Civit. & Diœc. Neap. Omnia de Comm. Conf. non Pontif. præter seq.

Oratio.

DEus, qui in Ecclésia tua nova semper instáuras exémpla virtútum, da nobis Beáti Petri Confessóris tui ita inhærére vestígiis, ut assequámur & præmia. Per Dóminum nostrum.

Lect. i. Noct. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PEtrus Gambacúrta Pisis in Etrúria nóbili génere natus, in ipso juventútis flore pátriam, paréntes, atque divítias propter Christum relínquens, in erémum secéssit; ac in Cesánæ monte agri Urbinátis aliquámdiu inténtam divínis rebus vitam duxit. Ibi ex pia Christifidélium stipe anno Dómini millésimo trecentésimo octogésimo. Cœnóbio cum parva Ecclésia in honórem Sanctíssimæ Trinitátis extrúcto, una cum duódecim sóciis ad mundi contémptum, & eremíticæ vitæ cultum incénsis, prima suæ Congregatiónis jecit fundaménta. Quam a Sancto Hierónymo (in quem præcípua veneratióne afféctus vixit) nuncupávit; ejúsque virtútes imitári contendit. In idem propósitum pios sodáles potíssimum est adhortátus; profecítque in dies morum sanctimónia.

℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

CHaritáte in Deum flagrábat quam máxime; ita vero proximórum salúti stúduit, ut ob illórum multitúdinem, qui ad meliórem frugem ipsíus ópera se recéperant, brevi multa Monastéria sint constrúcta. Dei Genitrícem singuláriter cóluit, ejúsque patrocínium non uno obséquii génere méruit. In Divinórum meditatióne assídue incúmbens, média étiam nocte ad Deum laudándum surgébat. Corpus fere quotídie jejúniis, & flagéllis macerábat: super páleas, vel humi cubans duriter, ac vix necessá-

sárium carpébat somnum. Ad nudam carnem vestem ásperam instar cilícii adhíbuit. Paupertátis amans, & cultor, nec quidquam hábuit próprium, & institúti sui ásseclas páuperes propter Christum appellári vóluit. Suas, & Fratrum calamitátes patiénter tolerábat: benignitáte, & ánimi demissióne emícuit; singulórum vero indigéntiæ famulári, tum étiam vilíssima quæque obíre múnera in delíciis hábuit.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

Donis a Deo ob sanctitátem auctus, quamplúrimos morbis grávibus afflictátos sanitáti restítuit. Dæmones ab humánis corpóribus, misérrime oppréssis & cruciátis, decédere cómpulit: multis in extrémo discrímine opitulátus est. Futúra quoque prædíxit. Románis Pontifícibus virtútum mérito charus, & in prétio hábitus, ab ipsis multis cumulátus est benefíciis, quæ in institútam a se religiósam famíliam redundárunt. Dénique octogésimum annum agens, Venétiis, quo cœtus sui causa concésserat, prænunciáto mortis die, ac Sacraméntis Ecclésiæ suscéptis, décimo quinto Kalendas Julii anno Dómini millésimo quadringentésimo trigésimo quinto migrávit in cælum, miráculis multis post óbitum clarus.

℟. Iste homo perfécit. lxxi.

Lectiones tertii Nocturni. Sint lumbi vestri præcíncti. de Commu. Confessoris non Pontificis. lxxii.

DIE XVIII. JUNII.

De Sexta die infra Octav. S. Antonii Semid.

In i. Noct. Lect de Script. occ. In ii. & iii. Noct. Lectiones sumuntur ex vi. die infra Octav. S. Dominici die ix. Augusti, ut infra in hac Parte Æstiva. ccxlii.

Nona Lect. & Com. in Laud. SS. Marci, & Marcelliani, ut in Corpore Brev. 368.

Vesp. de S. Juliana cum com. Octav. S. Antonii, ac SS. Gervasii, & Protasii Mart. ut in Brev.

DIE XIX. JUNII.

Septima die infra Octav. S. Antonii.

Fit de S. Juliana de Falconeriis dup. ut in Breviar. cum com. Octavæ.

In ii. Vesp. fit a Capit. de die Octava S. Antonii dupl. ut in i. Vesp Festi, cum com. S. Julianæ, ac S. Silverii Pp. & Mart. ut in Breviar.

DIE XX. JUNII.

In die Octava S. Antonii de Padua Duplex.

In I. ii. & iii. Noctur. Lection. ut in die Octava S. Dominici die xi. Augusti, ut in fine huj. Partis Æstivæ. ccxlii.

Nona Lect. & com. in Laudibus S. Silverii Pp. & Mart. ut in Brev. 372.

In ii. Vesp. fit a Capitul. de

de seq. cum comm. diei Oct. S. Antonii.

DIE XXI. JUNII.

In festo S. Aloysii Gonzagæ Confess. Duplex.

Pro tota Italia, & alibi.

Omnia de Communi Conf. non Pont. præter ea, quæ hic habentur propria.

Oratio.

CÆléstium donórum distribútor Deus, qui in Angélico Júvene Aloysio miram vitæ innocéntiam pari cum pœniténtia sociásti: ejus méritis & précibus concéde, ut innocéntem non secúti, pœniténtem imitémur. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

ALoysius, Ferdinándi Gonzágæ Castelliónis Stiverórum Marchiónis filius, festináto propter vitæ perículum baptísmo, prius cælo, quam terris nasci visus, primam illam grátiam tam constánter retínuit, ut in ea confirmátus crederétur. A primo ratiónis usu, quo se Deo statim óbtulit, vitam duxit quotídie sanctiórem. Novénnis Floréntiæ ante aram Beátæ Vírginis, quam paréntis loco semper hábuit, perpétuam virginitátem vovit: eámque insígni Dei benefício, nulla mentis aut córporis pugna tentátam servávit. Réliquas ánimi perturbatiónes cœpit ætáte illa tam fórtiter comprímere, ut ne primo quidem eárum motu deínde incitarétur. Sensus étiam, óculos præcípue, ita cohíbuit, ut non modo illos numquam in fáciem inténderit Maríæ Austríacæ, quam plures annos inter honorários Hispaniárum Príncipis ephébos fere quotídie salutávit; sed a matris étiam vultu continéret. Homo proptérea sine carne, aut Angelus in cárne mérito appellátus.

℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

ADjécit sénsuum custódiæ córporis cruciátum. Tria síngulis hebdómadis jejúnia, éaque plerúmque módico pane & aqua tolerábat. Quamquam perpétuum fuísse per id tempus ipsíus jejúnium vidéri potest: cum ejus prándia ferme vix únciam æquárent. Sæpe étiam ter in die se fúnibus aut caténis cruentábat: flagélla quandóque canum loris, cilícia equórum calcáribus supplévit. Mollem léctulum clam injectis ásserum fragméntis asperábat, eo étiam, ut cítius ad orándum excitarétur. Magnam quippe noctis partem, summa étiam hieme, solo tectus indúsio, pósitis humi génibus, vel præ languóre jacens ac pronus, in cæléstium contemplatióne traducébat. Intérdiu quoque tres, quátuor, quinque horas in ea perstábat immótus; donec unam sal-

saltem ánimo nusquam distrácto percurrísset. Cujus constántiæ præmium fuit stabílitas mentis inter orándum álio non vagántis, imo perpétua velut écstasi in Deo defixæ. Ei demum ut únice adhæréret, victo post triennále acérrimum certámen patre, & avíti Principátus jure in fratrem transláto, Societáti Jesu, ad quam cœlésti voce Matríti fúerat accítus, Romæ se adjúnxit.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

IN tirocínio ipso virtútum ómnium Magíster habéri cœpit. Exactíssima in eo erat legum étiam minimárum custódia, mundi contémptus singuláris, implacábile ódium sui: Dei vero amor tam ardens, ut corpus étiam sensim absúmeret. Jussus proptérea mentem a divínis rebus tantísper avértere, occurréntem sibi ubíque Deum irrito conátu fugiébat. Mira étiam próximos charitáte ampléxus, in públicis, quibus alácriter ministrábat, nosocomíis contagiósam luem traxit. Qua lente consúmptus, die, quem prædíxerat, undécimo Kaléndas Julii, ætátis anno quarto & vigésimo jam inchoáto, cum ántea flagéllis cædi, atque humi stratus mori postulásset, migrávit in cælum. Ibi eum Sancta María Magdaléna de Pazzis tanta frui glória, Deo monstránte, vidit, quantam vix esse in cælo credidísset, ipsúmque sanctimónia insígnem, & charitáte Martyrem incógnitum fuisse prædicávit. Multis étiam, magnísque cláruit miráculis: quibus rite probátis, Benedíctus Décimus tértius Sanctórum fástis Angélicum júvenem adscrípsit, atque innocéntiæ & castitátis exémplar, simul & patrónum studiósæ præsértim juventúti dedit.

℟. Iste homo perfécit. lxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

IN illo témpore: Respóndens Jesus ait Sadducæis: Errátis nesciéntes Scriptúras, neque virtútem Dei: in resurrectióne enim neque nubent, neque nubéntur; sed erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Et réliqua.

Homilía S. Joánnis Chrysóst.

Lib. de Virginitate.

VIrgínitas est bona: id ego quoque fáteor. Atqui núptiis étiam mélior & istud tibi asséntior: ac si libet, illud adjúngam, tanto núptiis eam præstáre, quanto cælum terræ, quanto homínibus Angeli antecéllunt; ac, si quid prætérea audéndum est, étiam magis. Nam si neque nubunt Angeli, neque uxórem ducunt; non étiam carne & sánguine coagmentáti sunt:

in

in terris proptérea non commorántur: non cupiditátum aut libídinum perturbatiónibus sunt obnóxii, non cibi indigent aut potus: non sunt ejúsmodi, ut eos dulcis sonus, aut cantus mollis, aut præclára spécies possit allícere, nulla dénique ejus géneris illécebra capiúntur.
℟. Iste est, qui ante. lxxiii.

Lectio viii.

AT humánum genus cum natúra beátis illis méntibus inférius sit, omni vi, studióque conténdit, ut quoad ejus fieri potest, illas assequátur. Quómodo? non nubunt Angeli, at neque étiam virgo. Assisténtes illi semper ad Deum, eídem insérviunt, & istud ipsum virgo. Quod si vírgines, quámdiu córporis ónere deprimúntur, quemádmodum Angeli, in cælum néqueunt ascéndere, illud eo vel máximo solátio compénsant, quod, modo spíritu & córpore sancti sint, cæli Regem recípiunt. Vidésne virginitátis præstántiam, quómodo terrárum íncolas sic afficiat, ut qui córpore vestíti sunt, eos incorpóreis méntibus exéquet?
℟. Sint lumbi. lxxiii.

Lectio ix.

QUa enim, quæso, re differébant ab Angelis Elías, Eliséus, Joánnes, veri hi virginitátis amatóres? nulla, nisi quod mortáli natúra constábant. Nam cétera si quis diligénter inquírat, hi nihilóminus affécti reperiéntur, quam beátæ illæ mentes, & id ipsum, quo inferióre conditióne vidéntur esse, in magna est eórum laude ponéndum. Ut enim terrárum íncolæ, & qui essent mortáli natúra, possent ad illam virtútem vi & contentióne perveníre, vide quanta eos fortitúdine, quanta vitæ ratióne prædítos fuísse opórteat.
Te Deum laudámus. 15.
In ii. Vesperis fit commem. S. Paulini, ut in Breviario.

DIE XXII. JUNII.

In festo S. Joannis Episc. Neapolitani. Duplex.
Pro Civit. & Diœc. Neapol. Omnia de Communi Confessoris Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Joánnem Confessórem, atque Pontíficem, méritis onústum, ad cæléste Regnum, beáti Paulíni vócibus advocásti: præsta, ut ejúsdem natalítia veneráti, & recta vestígia secúti, ad ætérnæ vitæ páscua perducámur. Per Dóminum.
Deinde fit comm. S. Paulini Episc. & Conf. Aña. Euge. ℣. Justum. de Laudibus.
In i. Noct. Lect. de Scrip. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

JOánnes Neapolitánus non virtútibus minus quam doctrínis excúltus, a Gregório quarto Pontífice Máxi-

ximo, Cleri electióni, precibúsque pópuli suffragánte, Pátriæ instituitur Antístes. Mira in páuperes, in ærumnósos charitáte, ómnium bono natus, exárfit. Nullíus maleficia, nisi beneficiis vindicávit; neque in flagitiósos hómines visus est unquam, sed in sola flagítia indignári. Tum demíssi ánimi exímia vi túte præcélluit, ut súbditus ómnibus malúerit vidéri, quam Præsul: non álio, quam Justi, ac Sancti nómine nuncupátus. Cujus proptérea intemerátæ fidei Neapolitánus Dux filium Athanásium, sacræ Insulæ, ac sanctitátis hærédem, doctrínis imbuéndum, & piis móribus trádidit.

℟. Invéni David. lix.

Lectio v.

Tot, tantísque ánimi dótibus sapiéntia insígnis, prudentíaque accéssit. Códices plures, utiléstque conscrípsit. Civitátem a Saracénis terra, maríque obséssam, ópera, & consílio juvit; eíque a Sicárdo Longobardórum Príncipe pacem obtínuit. Máximum Templum sacra supelléctili áurea, & argéntea donávit, atque in vita functos étiam pius, decessórum Antístitum corpóribus in Stephaníæ Basílicam translátis, & monuménta pósuit, & imágines sepulchráles appínxit. Tot dénique virtútibus, gestísque præcláram vitam óbitu beatíssimo terminávit.

℟. Pósui adjutórium. lix.

Lectio vi.

Dignus namque in morte fuit, ut eádem nocte, quæ suprémam Christi Cœnam antecédit, beátum Paulínum Nolanum Antístitem in somnis oblátum prospíceret, & invitántem ad cælum seréno vultu, & suavíssimis his vócibus audíret: Ioánnes frater, quid hic agis? exsólve jam víncula, & ad nos évola. Eo conspéctu, & allocutióne inflammátus, anhélans ad cæléstia, sábbati post Parascéven die, válidus procéssit ad Templum, & oratióne ad pópulum hábita, ad altáre perréxit, indeque repénte ánimam exspírans ad cæli Templum emigrávit, anno octingentésimo quadragésimo nono. Sacrum corpus sub Ara máxima Ecclésiæ sanctæ Restitútæ veneratióni habétur.

℟. Iste est, qui ante. lix.

In tertio Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte, ut in Communi Confessoris Pontificis. lix.

Lect. ix. ex duabus S. Paulini Episcop. & Confess. & commem. ejusdem in Laudibus.

Antiphona. Sacérdos.

℣. Amávit.

DIE VII. JULII.

In festo Dedic. Cathed Eccl. Neapol. Dupl. 1. classis cum Octava.

Pro

Pro Civit. & Suburb.
Omnia ut in Communi Dedicationis Ecclesiæ.
Oratio. Deus, qui nobis per singulos annos. cxvi.
Et in i. Vesp. non fit commem. diei Octavæ SS. Apostolorum Petri & Pauli.
Extra Civit. & suburb. non celebratur Octav. hujus festi.

DIE VIII. JULII.

Secunda die infra Octavam. Lect. i. Noct. de Script. occ. In ii. & iii. Nocturno, ut in ii. die infra Octavam.

DIE IX. JULII.

Tertia die infra Octavam. Lect. i. Noct. de Script. occ. In ii. Vesp. a Capitulo de SS. Septem Fratribus martyr. commem. Octavæ.

DIE ITEM IX. JULII.

In Festo Aperitionis Oculorum in Imaginibus B.M.V. ad Populum Roman. & Anconitanum. Duplex Majus. Omnia ut in Festo Patrocinii B.M.V. Dom. ii. Nov.

DIE X. JULII.

Quarta die infra Octavam. Fit. de SS. Septem Fratribus mart. Semidupl. comm. Oct. In ii. Vesp. a Capit. de Oct. comm. SS. Septem Fratrum, ac S. Pii Papæ & martyr.

DIE XI. JULII.

Quinta die infra Octavam. Lect. i. Noct. de Script. occ. In ii. & iii. Noct. ut in quinta die infra Oct. Lect. ix. & comm. S. Pii Papæ & mart. Vesp. de S. Joanne Gualberto Abbate. Duplex. comm. Oct. ac SS. Naboris &c. martyr.

DIE XII. JULII.

Sexta die infra Octavam. Fit de S. Joanne Gualberto Abb. Dupl. commem. Oct. ac SS. Naboris, &c. Martyr. In ii. Vesp. comm. S. Anacleti Papæ & mart. ac de Oct.

DIE XIII. JULII.

Septima die infra Octav. Fit de S. Anacleto Papa & martyre Semiduplex comm. Octav. Vesp. de die Octav. Dedicat. Duplex. Omnia ut in i. Vesp. Festi, commem. S. Anacleti Papæ & martyris.

DIE XIV. JULII.

In die Octav. Dedicat. Duplex, omnia ut in die, præter Lectiones ii. Nocturni. Vesp. de S. Athanasio Episc. & Conf. cum comm. Oct. Dedic.

DIE XV. JULII.

In festo S. Athanasii Episc. Neapol. Patroni & Conf. Duplex majus.

Pro Civit. & Diœc. Neap. Omnia de Communi Conf. Pontificis, præter hic assignata.

Oratio.

Omnípotens ætérne Deus, qui beátum Athanásium Confessórem tuum, atque Pontíficem invícta constántia roborásti: te supplíciter exorámus; ut, illo intercedénte, ab exequéndis mandátis tuis, nulla hóstium oppugnatióne desistámus. Per Dóminum.
Et fit commemoratio diei Octavæ Dedicationis.
Lect. i. Noct. Fidélis sermo. de eodem Communi. xlix.

In

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

ATHanásius Neapolitánis Dúcibus natus, quem pii paréntes Sancti Athanásii Alexandríni précibus suscéptum, ejusdémque póstea invíctæ constántiæ æmulatórem, hoc appellárunt nómine. A pueritia Clericáli milítiæ adscríptus, Beáto Joánni Neapolitáno Antístiti erudiéndus tráditus est; quo doctóre, tanta enítuit pietáte, litteríśque, ut mérito a Leóne Quarto Pontífice cívium précibus annuénte, Neapolitánus Epíscopus fúerit renuntiátus, & consecrátus. Ecclesiásticos provéntus, domesticúmque patrimónium in Templórum, Pauperúmque inópiam sublevándam erogávit: multas Saracenórum incúrsibus pene dírutas instaurávit Basílicas, eásque prædiis, sacris véstibus, vasísque pretiósis locupletávit. Minístros Altáris Hebdomadários in Templo máximo a se institútos, próprio ditávit ære. Paupéribus, & peregrínis hospítium apéruit; multúmque pecúniæ ad captívos e Barbarórum servítio vindicándos mira charitáte profúdit.

℟. Invéni David. liii.

Lectio v.

ABstinéntia fuit incredíbili, frugáli mensa utens, esum carnis sibi perpétuo interdíxit. Corpus non cilício solum, flagrísque, sed gravíssimo étiam plumbi póndere, a cervíce ad talos exténso, affligébat, lapídeque cápiti suppósito, in léctulo humi strato cubábat. A Nicoláo Primo Pontífice Romam accersítus, magno honóre est hábitus, ac Lateranénsi in Synodo, una cum áliis Pátribus, tértio loco assídens, Joánnem Ravennátem insaniéntem ántea contra Ecclésiam, qui póstea resípuit, confutávit. Neápolim regréssus, a Sérgio fratris fílio, notæ impietátis hómine, Athanásii objurgatiónes indignánte, detrúsus in cárcerem; índeque Cleri ópera cum univérsæ civitátis gáudio eréptus est.

℟. Pósui adjutórium. liiii.

Lectio vi.

COnstánter deínde oblúctans iníquis contra Ecclesiásticam libertátem postulatiónibus Sérgii, ejus ópera depúlsus a sede, unúmque mensem supra vigínti coáctus exuláre, plúrimas per id témporis ærúmnas perpéssus est; quibus tandem conféctus, Vérulis óbiens cæléstem in Pátriam recéptus est, ætátis anno quadragésimo primo, Idibus Júlii, post Christum natum octingentésimo septuagésimo secúndo. Corpus miráculis clarum, Cassínum prius in montem, mox Neápolim, quinto post óbitum anno, íntegrum adhuc repértum, solémni sup-

plicatióne translátum est; cujus translatiónis memória nonis Aprílis anniversária festivitáte recólitur.
℟. Iste est, qui. liii.
In iii. Noct. Hom. in Evang:
Homo péregre proficíscens.
ut in eod. Communi. lv.
Vesperæ de festo B. V. M. de Monte Carmelo, cum commem. S. Athanasii.

DIE XVII. JULII.

In festo sancti Alexii Confessoris. Duplex.

Pro Urbe Romana, & Suburbiis.

Omnia de Commu. Conf. non Pontif. præter ea quæ sequuntur.

Oratio.

DEus, qui beátum Aléxium Confessórem tuum in mundi contémptu mirábilem effecísti; præsta, quæsumus, ut intercessiónis ejus auxílio Fidéles tui terréna despíciant, & ad cæléstia semper aspírent. Per Dóminum.

Lectiones primi Nocturni de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ALéxius Románus Euphemiáni Senatóris fílius piíssime, ac liberalíssime in patérna domo a téneris annis educátus, assíduo Christianárum virtútum exercítio ádeo in Jesu Christi amórem exársit, ut secum statúerit famíliæ nobilitátem, patrimónii amplitúdinem, mundi illécebras, & voluptátes ejúsdem imitatióni postpónere. Quare prima nuptiárum nocte ductam paréntum voto cónjugem peculiári Dei mónitu intáctam relíquit.
℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

CLam ítaque e domo abscédens, illústrium orbis terræ Ecclesiárum peregrinatiónem suscépit. In quo institúto cum ignótus septémdecim annos transegísset, aliquándo apud Edéssam Syriæ urbem per imáginem sanctíssimæ Maríæ Vírginis ejus nómine divulgáto, ut inánem mundi glóriam declináret, inde navi discéssit; mox ad portum Románum appúlsus, ac patri, Deo ita disponénte, óbviam factus, ab eódem in própria domo tamquam aliénus pauper hospítio recéptus est.
℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

HOc in loco, ut nova mundum arte delúderet, durum certámen aggréssus, inter uxóris & paréntum diútinos questus, inter famulórum contémptum per decem & septem annos admirándæ virtútis, & invíctæ patiéntiæ exémplum se præbuit soli Deo notus. Post mortem scripto suo ágnitus, in quo nomen, genus, & totíus vitæ cursus continebántur, Innocéntio primo Pontífice máximo, ad Ecclésiam sancti Bonifácii, quæ étiam san-

sancti Aléxii nómine appellátur, summo honóre delátus est, ubi ad hanc usque diem pia fidélium veneratióne cólitur. Ejus diem festum Senátus Románus, ut débitam erga tam insígnem civem suum pietátem osténderet, a summo Pontífice Cleménte XII. ritu solemnióri Romæ, & in ejus distríctu celebrándum impetrávit.

℟. Iste homo perfécit. lxxi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

IN illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, & secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Bernárdi Abbátis.

Declamat. de Evang. hujus verbis.

ARbitror verba lectiónis hujus ea esse, de quibus ad immortálem Sponsum a finibus terræ clamat Ecclésia: Propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras: hæc nempe sunt verba, quæ contémptum Mundi in univérso Mundo, & voluntáriam persuasére homínibus paupertátem; hæc sunt, quæ Mónachis claustra replent, desérta Anachorétis. Hæc, inquam, sunt verba, quæ Ægyptum spóliant, & óptima quæque ejus vasa dirípiunt. Hic sermo vivus & éfficax, convértens ánimas felíci æmulatióne sanctitátis, & veritátis promissióne fidéli.

℟. Iste est, qui ante. lxxiii.

Lectio viii.

NAm & Mundus transit, & concupiscéntia ejus, & relínquere hæc magis éxpedit, quam relínqui. Ecce, inquit, relíquimus ómnia, & secúti sumus te: Nimírum quia exultávit ut gigas ad curréndam viam, nec curréntem sequi póterat onerátus. Sed nec inútilis commutátio pro eo, qui super ómnia est, ómnia reliquísse; nam & simul cum eo donántur ómnia, & ubi apprehénderis eum, erit unus ipse ómnia in ómnibus, qui pro ipso ómnia reliquérunt. Omnia sane díxerim, non tantum possessiónes, sed étiam cupiditátes, & eas máxime.

℟. Sint lumbi vestri. lxxiii.

Lectio ix.

PEtrus cogitátum suum jactans in Dómino, & omnem solicitúdinem suam in eum projíciens, certus quod illi foret cura de eo, relíquit ómnia, secútus est Dóminum, ne intérrogans quidem de præmio, donec ex perículo dívitum, quod Salvátor prosequebátur, súmeret occasiónem percontándi. Quid ergo erit nobis? Ait illis Jesus. Amen dico vobis. Verbum confirmatiónis præmíttitur; magnum nóveris esse, quod séquitur, In regeneratióne se-

sedébitis & vos. Consequímini, ait, quem sequímini: ut cum ipse séderit, & vos páriter sedeátis. O séssio! quis mihi tríbuat, ut divínis éxprimam verbis, quod de sessióne hac cordis affectióne concípio? Imo quis tríbuat mihi sessiónis hujus imperturbáta frui réquie, quam desídero, quam cúpio, quam requíro?

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXI. JULII.

In festo S. Macrinæ Virginis Abbatissæ, & Sororis S. Basilii Magni. Duplex pro utroque Clero Regnorum Utriusque Siciliæ.

Omnia de Communi Virginum, præter ea, quæ hic habentur propria.

Vesp. a Capit. Fratres, qui gloriátur.

Oratio.

DEus veritátis Amátor, qui B. Macrínæ Vírginis ad tui nóminis glóriam vota suscípere dignátus es; fac nos rádios veræ lucis agnóscere, & ad perpétuos charitátis tuæ ampléxus felíciter perveníre. Per Dóminum.

Deinde fit comm. S. Hieronymi Conf. & S. Praxedis Virg. Antiph. & ℣. de Laud.

In primo Nocturno Lectiones de Script. occurr.

In secundo Nocturno.

Ex Epístola S. Gregórii Nysséni ad Olympium Mónachum.

Lectio iv.

MAcrína sanctórum Basílii, & Eumélíæ fília, Magníque Basílii, & Gregórii Nysséni soror, ab ineúnte ætáte religiósis vitæ móribus a beátis paréntibus diligénter instrúcta, pietátem egrégie cóluit. Hujus mater grávida somno corrépta manu gestáre sibi visa est id, quod adhuc intra víscera continébat, & quemdam humána spécie, & forma angustiórem intuéri, qui Theclæ celebérrimæ mártyris nómine filíolam appellávit. Id autem cum ter répetens testátum reliquísset, discéssit. Ea vero statim somno solúta est, & partu fácile leváta, ut & somno simul excitáta sit, & quod in quiéte víderat, efféctum inspéxit. Is autem, qui per quiétem apparúerat, eam vocem pronunciávit, non tam, ut quo nómine appellánda esset, indicáret, quam ut similitúdine nóminis idem osténderet vivéndi stúdium, & institútum. Duodécimum annum cum attigísset, a Basílio patre nóbili cuídam & honestíssimo adolescénti despondétur, quo vita (núptiis nondum celebrátis) abeúnte, numquam indúci pótuit, ut quæ virginitátem serváre in ánimum indúxerat, álium dúceret. A matris látere, quam summa observántia reverebátur,

tur, ne moménto quidem témporis discedébat, eíque ancíllæ instar ministrábat in ómnibus. ℟. Propter veritátem. lxxxviii.

Lectio v.

PAtre mórtuo, labórum Euméliæ matris, quibus illa premebátur, se sóciam præbens, solicitudinúmque partem súbiens, eam gravi molestiárum ónere levábat, cui post étiam suásit, ut relícta prístinæ vitæ consuetúdine, elatióreque vivéndi modo, quas súbditas & ancíllas ad usus próprios adhibúerat, secum ejúsdem conditiónis, atque órdinis esse vellet, atque una cum illis vitam cum Virgínibus tradúceret. Basílium fratrem ante id tempus, a públicis litterárum gymnásiis, in quibus diu versátus fúerat, domum redeúntem ad perfectiónis stúdium ádeo incéndit, ut mundi posthábita claritáte, despectáque eloquéntiæ glória, laboriósum, operosúmque vivéndi genus per paupertátem perféctam amplexátus, expedítam sibi ad virtútem viam extrúxerit. Ipsa vero beáta Macrína vitam victu ásperam, sed assíduis contemplatiónibus suávem ducens, humi cubábat, módico cibo conténta erat, delícias suas in temperántia collocáverat, glóriam suam in eo putárat sitam, quod nota esset némini, divítias quod nihil possidéret.

℟. Dilexísti justítiā. lxxxviii.

Lectio vi.

NOvem círciter ménsibus a Basílii fratris óbitu, quem illa forti ánimo túlerat, in morbum íncidit, quo témpore a Gregório Nysséno fratre invísitur, qui támdiu apud eam fuit, quámdiu ánimam Deo réddidit. Sub mortem vero, Sponsi charitáte vulneráta, ita Deum præcári cœpit: Tu, Dómine, mortis metum nobis abstersísti. Tu effecísti, ut hujúsce vitæ finis vere nobis esset princípium vitæ. Tu nostra córpora ad tempus somno tradis, rursúmque e somno súscitans extréma tuba. Tu mihi ádhibe Angelum lucis, qui me ducat ad locum refrigérii, ubi quiétis est aqua, in sinu sanctórum Patrum. Hæc dicens, óculos, os, & cor cruce signans, vitæ finem læta expectábat. Nocte demum adveniénte, cum tota in agéndis Deo grátiis esset, ad præmium ábiit in cælum. Cujus corpus in eo sepúlchro, in quo beatórum paréntum relíquiæ quiescébant, cónditum est. ℟. Afferéntur Regi. lxxxix.

In tertio Nocturno Homilia S. Gregorii in Evangelio Símile est regnum cælórum decem Virgínibus. de Comm. Virg. xci.

Nona Lect. S. Praxedis. In Laudibus commemorat. ejusdem, Antiph. & ℣. ut in

in primis Vesperis.
Neap. Vesp integr. S. M. Magdal. comm. S. Macrinæ virg. A: ibi Vesp. a Cap. S. Mariæ Magdalenæ commem. S. Macrinæ Virg.

DIE XXII. JULII.

In festo S. Mariæ Magdalenæ Patr. min. princ. Civit. Neap. Duplex majus cum Octava.
Pro eadem Civit. & Diœcesi. Omnia ut in proprio in Breviario.

DIE XXIII. JULII.

Secunda die infra oct. fit de S. Apollinare Episc. & mart. Dupl. cum commem. Octav.

DIE XXIV. JULII.

Tertia die infra Octavam. Semiduplex.
Lectiones primi Nocturni de Script. occ.
Responsoria de Commun. nec Virginis, ne Martyris.
In secundo Nocturno.

Sermo S. Augustíni Episc.
Serm. 45. de divers. c. 1.

Lectio iv.

PRæstábit nobis, qui diem istum commendávit in Sanctis suis, ut infirmitas vocis nostræ sufficiat intentióni vestræ. Et hoc quod gestámus in mánibus, Scriptúra scílicet, quam vidétis, comméndat nobis inquiréndam & laudándam mulíerem quamdam habéntem magnum virum, eum qui invénit pérditam, ornávit invéntam. Atténdite, cujus membra estis: inspícite, cujus filii estis. Mulíerem fortem quis invéniet? Difficile est invenire eam; imo difficile est nescíre eam. Nonne ipsa est cívitas in monte, quæ abscóndi non potest? quare ergo dictum est, Quis invéniet? cum dici debúerit, Quis non invéniet? Sed tu civitátem in monte pósitam vides: ut autem in monte poneretur, invénta est quæ periérat.
℟. Propter veritátem. cl.

Lectio v.

QUando illustráta est, quis eam non videt? quando latébat, quis eam inveníret? Ipsa enim cívitas est, & una illa ovis, quam pérditam quæsívit ille pastor, & invéntam gaudens in húmeris reportávit. Ipse pastor, mons est: ovis autem in húmeris ejus, cívitas in monte. Fácile est ut vídeas eam collocátam in monte: quando eam inveníres, cum latéret in végribus, in spinis útique delictórum suórum? ibi enim quæsísse magnum est: ibi invenísse mirábile est. Hæc ejus diffícilis invéntio commendátur, cum dícitur: Mulíerem fortem quis invéniet? Quis enim, quia unus: non quia nec unus.
℟. Dilexísti justítiam. ci.

Lectio vi. Cap. 3.

PRetiósior est autem lapídibus pretiósis, quæ ejúsmodi est. Quid magnum, quia pretiósior est mú-

múlier hæc lapídibus pretiosíssimis? Pretiósi lápides ídeo dicti sunt, quia charitáte valent. Jam ille vilis est, prétium pérdidit, qui non habet charitátem. Doctrínam suam jactet licet, linguam suam jactet licet: áudiat æstimatórem verórum lápidum matrónæ hujus: áudiat, inquam, quemdam artíficem ornaménti hujus inspectórem. Si linguis hóminum loquar, inquit, & Angelórum, charitátem autem non hábeam, factus sum æraméntum sonans, aut cymbalum tínniens: jam non fulget, sed tinnit. Ergo díscite lápides æstimáre, negotiatóres regni cælórum: nullus lapis vobis pláceat, præter hujus mulíeris ornaméntum.

℟. Fallax grátia. cii.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homilia 33. in Evang.

COgitánti mihi de Maríæ Magdalénæ pœniténtia, flere magis libet, quam áliquid dícere. Cujus enim vel sáxeum pectus illæ hujus peccatrícis lácrymæ ad exémplum pœniténdi non emólliant? Consíderávit namque quid fecit, & nóluit moderári quid fáceret. Super convivántes ingréssa est, non jussa venit, inter épulas lácrymas óbtulit. Díscite quo dolóre ardet, quæ flere & inter épulas non erubéscit.

℟. Os suum apéruit. cii.

Lectio viii.

HAnc vero, quam Lucas peccatrícem mulíerem, Joánnes Maríam nóminat; illam esse Maríam crédimus, de qua Marcus septem dæmónia ejécta fuísse testátur. Et quid per septem dæmónia, nisi univérsa vítia designántur? Quia enim septem diébus omne tempus comprehénditur, recte septenário número univérsitas figurátur. Septem ergo dæmónia María hábuit, quæ univérsis vítiis plena fuit.

℟. Regnum mundi. ciii.

Nona Lect. de Homilia Vigil. S. Jacobi Apostoli.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio ix. Cap. 15.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem, sicut diléxi vos. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 27. in Evang.

CUm cuncta sacra elóquia Domínicis plena sint præcéptis, quid est quod de dilectióne, quasi de singulári mandáto Dómi-

minus dicit: **Hoc est præcéptum meum, ut diligátis ínvicem**: nisi quia omne mandátum de sola dilectióne est, & ómnia unum præcéptum sunt? quia quidquid præcípitur, in sola charitáte solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radíce pródeunt: sic multæ virtútes ex una charitáte generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radíce charitátis.

Te Deum laudámus. 15.

DIE XXV. JULII.

Quarta die infra [illegible]. Fit de S. Iacobo Apostol. dupl. 2. class. sine comm. Oct.

DIE XXVI. JULII.

Quinta die infra Octavam. Fit de S. Anna Matre B. V. M. [illegible] in Breviario, cum commemor. Octav.

DIE XXVII. JULII.

Sexta die infra Octavam. In festo S. Pantaleonis martyris. Semiduplex, Pro Regnis utriusque Siciliæ. Duplex. Pro Hispania.

Omnia de Communi unius Martyris, præter sequentia. In i. Vesp. fit de S. Anna, cum comm. S. Pantaleonis.

Antiphona. **Gloriósus Pantáleon cæléstem médicum toto diléxit corde, & móriens pro Christo, vivit in cælo coronátus.**

℣. Glória & honóre.
℟. Et constituísti.

Oratio.

Deus, qui beátum Pantaleónem Mártyrem tuum vária torménta superáre fecísti, & pro persecutóribus exoráre; concéde propítius, ut qui ejus implorámus auxílium, misericórdiæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum.

[illegible] li fit comme- [illegible] Mariæ Magdalenæ.

Lect. i. Noct. Confitébor. [illegible] in festo S. Laurentii [illegible] 10 Augusti.

In ii Nocturno.

Lectio iv.

Pantáleon Nicomediénsis, filius Eustórgii Gentílis, & Eubúlæ Christiánæ, médicam artem ab Euphrósyno dídicit: cum autem Hermoláus Présbyter ex modéstia vultus, ex incéssu, & serenitáte oculórum alte de illo judicásset, illum accersívit, & cœpit in cor fluénta divínæ fidei infúndere. Crede mihi, dixit, Æsculápii, & Hippócratis medicaménta parva sunt, & parum prodésse possunt; quinímo ipsi dii, quos colit Maximiánus, sunt vana omníno fábula: unus autem solus verus Deus est Christus, in quem si credíderis, ejus sola invocatióne omnes morbos fugábis: quæ verba servábat in corde, júgiter meditabátur, & suáviter alléctus, ad Hermoláum, ut ad magístrum, hílaris quotídie ventitábat. Cum autem quadam die vidéret púerum mórtuum, & prope

pe eum víperam quasi ostendéntem, quod ei mortem intulísset, intra se dixit: si vera sunt dicta Hermolái, invocáto nómine Christi, puer iste vivet, & béllua moriétur: quod uti cogitáverat, áccidit, &, statim infúsa luce securitátis, omnis calígo discéssit, & benedícens Deum, æstuánsque desidério sacri baptísmi, ab Hermoláo gaudens illum suscépit.

℟. Honéstum fecit. xxv.

Lectio v.

Non multo post cæco visum restítuit, & patri Eustórgio ténebras impietátis solvit, qui idóla calcans, & verum Deum conféssus baptizátur. Mórtuo patre egénis opem, & languéntibus sanitátem largiebátur; qua re ad Maximiánum déferunt, qui primum honóre, & blandítiis attráhere studet, deínde minátur mortem, & dura supplícia, si diis non ófferat sacrifícium: sed cum ómnia invícto ánimo respúeret, in ligno suspénditur, férreis laniátur úngulis, & lámpades ignis latéribus ejus admovéntur: at illi oránti appáruit Christus dúlcibus verbis récreans, & íllico laxátæ sunt manus lictórum, extínctæ lámpades, & plumbum liquátum, in quod póstmodum tyránno jubénte injéctus fuit, in naturálem mutátur frigiditátem. Sed quid non tentat ingeniósa crudélitas? mandat ingéntem lápidem collo alligári, sicque in mare demítti: sed lapis non secus ac fólium leve supérnatat, & Pantáleon firmiter super undas gráditur. Non cessit tantis prodígiis tyránni obcæcáta mens. sed feris insánior jubet ad feras prodúci. Crudéle spectáculum! sed spectábili cælo conflúxit tota cívitas: congrediúntur cum athléta feræ: sed illæ tamquam ratióne uténtes, & indútæ humanitátem, quam exúerat Imperátor, reverénter ad Mártyrem accédunt, blandiúntur, pedésque illíus lingua tangéntes, véluti contendébant, quænam prima ad eum accéderet, & non prius recéderet, quam Martyr ei manum imposuísset, & ei benedixísset.

℟. Desidérium ánimæ. xxvi.

Lectio vi.

Quo viso clamábant multi: dimittátur justus, magnus est Deus Christianórum, qui quidem solus, & verus est. Sed Maximiánus nec edóctus a feris pietátem; nec tanto lúmini cedens, ímperat Pantaleónem in locum éditum ferri, & rotæ alligátum in præceps per declíve dimítti: at rota ultríce, & plures deórum oppriménte cultóres, illæsus evásit; quare gládio occídi jussit. Accéssit lictor, óleæ plantæ il-

illum álligat, sed cum exequerétur ictum, convérsa fuit ferri ácies ceræ símilis; quo miráculo stupefácti lictóres ad pedes Mártyris provolúti véniam precántur, Christum apérte confiténtes. Sed tandem ne períret glória martyrii, caput abscínditur, & statim lac pro sánguine fluxit, & planta óleæ, cui alligátus fúerat, frúctibus onústa appáruit: cum autem quidam fidéles convenissent, sacrum corpus in suburbáno cujúsdam Scholástici reverénter repónunt, & quem in vita tantis prodígiis Dóminus illustráverat, post óbitum innúmeris decorávit; inter quæ præclárum illud, quod sacer ejus cruor, qui in ampúlla servátur Ravélli in Regno Neapolitáno, & Romæ a primis Vésperis festi usque ad diem sequéntem, in quo Ecclésia célebrat ejus martyrium, cum coagulátus ántea exístat, mirum in modum liquefíeri, & undequáque flúidus movéri, cunctis cernéntibus, quotánnis conspícitur. Quod étiam áccidit in portióne sánguinis, qui in Monastério Regáli Incarnatiónis Moniálium sancti Augustíni Matríti inter pretiosióra pígnora asservátur.

℟. Stola jucunditátis. xxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur, & occúltum, quod non sciétur. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 10. post medium.

DOminus diem judícii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet, & ea, quæ nunc occúlta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies judícii nulla hæc fuísse atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dícite in lúmine, & quod in aure audítis, prædicáte super tecta. Non légimus, Dóminum sólitum fuísse nóctibus sermocinári, & doctrínam in ténebris tradidísse, sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, & verbum ejus infidélibus nox est.

℟. Coróna áurea. xxviii.

Lectio viii.

ITaque id, quod a se dictum est, cum libertáte fidei & confessiónis vult esse loquéndum. Idcírco quæ in ténebris dicta sunt, prædicári jussit in lúmine: ut, quæ secréto áurium commíssa sunt, super tecta, idest, excélso loquéntium præcónio audiántur. Constán-

stánter enim Dei ingerénda cognítio est, & profúndum doctrínæ Evangélicæ secrétum in lúmine prædicatiónis Apostólicæ revelándum, non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in córpora, tamen in ánimam jus nullum est, sed timéntes pótius Deum, cui perdéndæ in gehénna & ánimæ, & córporis sit potéstas. ℟. Hic est vere martyr, qui. xxviii. Lectio ix.

NOlite timére eos, qui occídunt corpus. Nullus ígitur córporum nostrórum casus est pertimescéndus, neque ullus intериméndæ carnis admitténdus est dolor, quando pro natúræ suæ, atque oríginis conditióne resolúta, in substántiam spiritális ánimæ refundátur. Et quia doctrínis tálibus confirmátos oportet líberam confiténdi Dei habére constántiam, étiam conditiónem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cælis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui conféssus coram homínibus se fuísset, a se in cælis confiténdum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimónio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 15.

A D L A U D E S

& per Horas Aña.

IN torméntis appáruit Christus, Pantaleónem mira dulcédine perfúndens. Psalm. Dóminus regnávit. cum reliq. De Domínica. 15.

Antiphona. Ego enim (ait Christus in hábitu Hermolái) tecum sum in ómnibus, quæ propter me páteris.

Antiphona. Cum pro lictóribus exoráret, audívit de cælo: ultra non vocáberis Pantáleon, sed Pantaleémon, idest miséricors; quia multi per te misericórdiam consequéntur.

Antiphona. Lacte, & cruóre mártyris collum fluit, pro quo cruórem, & aquam Christus fúderat.

Antiphona. Pantáleon várie cruciátus júgiter canébat: Sæpe expugnavérunt me a juventúte mea; étenim non potuérunt mihi.

Capitulum, & Hymnus de Communi unius Martyris.

Ad Benedictus, Antiphona. Dixit Maximiánus Pantaleóni: Quænam est ars præstigiárum, quæ tibi extínxit lámpades, & satellítibus vires ábstulit? Ad quæ respóndit: Meæ præstígiæ Christus est. Oratio.

DEus, qui beátum Pantaleónem Mártyrem tuum vária torménta superáre fecísti, & pro persecutóribus exoráre; concéde propítius, ut qui ejus implorámus auxílium, misericórdiæ tuæ sentiámus efféctum. Per Dóminum.

Deinde fit comm. Oct. S. Mariæ Magdalenæ.

Ad

Ad Horas, Antiphonæ de Laudibus, ut supra, reliqua vero de Communi un. Mart.

In ii. Vesp. Antiphona. **In torméntis.** cum reliquis, ut supra in Laudib. Psalmi, ut in ii Vesper. de eodem Communi.

A Capitulo fit de SS. Mart. Nazario &c. ut in Breviario.

Deinde fit comm. S. Pantaleonis. Antiphona. **Recordátus fuit misericórdiæ Dómini, & in conspéctu astántium factus est illi adjútor.**

℣. **Justus ut palma.**

℟. **Sicut erat.**

Oratio. **Deus qui beátum Pantaleónem. ccxxxii.**

Postea fit comm. Oct. S. Mariæ Magdalenæ.

DIE XXVIII. JULII.

Septima die infra Octavam.

De SS. Nazario, &c. mm. Semid. cum comm. Oct. in Laud. & Miss. Vesp. de die Oct. S. Mariæ Magdalenæ. Duplex. commem. præced. & SS. Felicis, &c. martyrum.

DIE XXIX. JULII.

In die Octava S. Mariæ Magdalenæ. Duplex.

Omnia ut in festo, præter ea quæ sequuntur, & fit comm. SS. Felicis, &c. martyrum.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Serm. 45. de diversis, cap. 12.

Lectio iv.

Duplícia pállia fecit viro suo. Jam acclamátis: credo, quod agnóscitis quæ sunt duplícia pállia. Laudes sunt, laudes fidei, laudes confessiónis, laudes prædicatiónis. Quare duplícia? Christum laudas, Deum laudas, & hóminem. Duplíciter lauda, simplíciter lauda. Duplíciter, quia homo est, & Deus: simplíciter, ut non sis fictus. Confitére Deum, confitére hóminem: lauda Deum in hómine, lauda hóminem in Deo. Téxuit pretiosíssimum illud pállium laudis: In princípio erat Verbum, & Verbum erat apud Deum, & Deus erat Verbum: hoc erat in princípio apud Deum. Téxuit & áliud pállium, propter conversatiónem inter hómines quotidiánam: Verbum caro factum est, & habitávit in nobis.

℟. **Propter veritátem. ci.**

Lectio v. Cap. 16.

Sic ergo ista laborióśa, vígilans, sollícita, sevére castígans domum suam, surgens de nóctibus, íntuens lucérnam ne extinguátur, in tribulatióne fortis, nondum recéptis promíssis pavens, bráchia sua in fusum confirmans, non pigrum panem mandúcans. Ob labóres istos quasi paupertátis & necessitátis sæculáris, quid erit, quia in dié-

diébus novíssimis lætáta est? Quid erit? Audíte: propter quam spem árdeat lucérna nostra tota nocte; nunc audíte: Surrexérunt filii ejus, & ditáti sunt. Modo in paupertáte vívimus, in paupertáte vigilámus: & cum mórimur, in paupertáte dormímus: sed surgémus, & ditábimur: Quæ illæ divítiæ sunt Angelórum? unam vestem habent lucis: numquam téritur, numquam sordidátur. Si filius es mulíeris hujus, atténde quando tibi divítiæ promittántur: Surrexérunt filii ejus, & ditáti sunt, paráti resurrectiónis divítias accípere. Noli has amáre, ut mereáris ad illas veníre.

℟. Dilexísti justítiam. ci.

Lectio vi. Cap. 17. & 18.

ET vir ejus laudávit eam. Multæ, inquit, filiæ fecérunt poténtiam. Laudes sunt, quibus eam laudat vir ejus. Quæ filiæ, quibus hæc comparátur? Non comparátur. Tu autem superásti. Atténdite ergo vos, jam in fine lectiónis sumus. Multæ filiæ fecérunt poténtias, multæ locútæ sunt linguis, sciérunt ómnia sacraménta, fecérunt virtútes multas, dæmónia exclusérunt, res suas paupéribus distribuérunt, córpora sua ígnibus tradidérunt: inflátæ sunt, quia charitátem non habuérunt. Tu autem superásti & superposuísti omnes, non solum flore, sed & fructu grávida abúndans. Date illi de frúctibus mánuum suárum. Quid date? Veníte, benedícti Patris mei. De quibus frúctibus mánuum ejus? Esurívi enim, & dedístis mihi manducáre. Et quod illi deínde negótium erit, finítis labóribus? Et laudétur in portis vir ejus. Ipse erit portus labórum nostrórum, vidére Deum, laudáre Deum.

℟. Fallax grátia. cii.

In tertio Nocturno.

Léctio S. Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7.

IN illo témpore: Rogábat Jesum quidam de Pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingréssus domum Pharisæi, discúbuit. Et réliqua.

Homil. S. Petri Chrysólogi.

Sermone 93. post initium.

VEnit múlier, & venit retro: quia reus ánimus post tergum stat ad véniam, quia per culpam novit se vultus fidúciam perdidísse. Venit satisfactúra Deo, non hómini platicúra, cum venit: venit pietátis illa, non voluptátis, exhibitúra convívium. Dénique & pœniténtiæ ponit mensam, fércula compunctiónis appónit, panem dolóris infert, potum lácrymis témperat in mensúra, & ad delícias Deitátis totas, totam pulsat cordis

sui

sui & córporis symphóniam, órgani planctus dat clamórem, cítharam per suspíria longa modulátur, gémitus aptat in fistulam: & dum pectus ipsam consciéntiam árguens, sæpe pércutit, facit placitúra Deo cymbala personáre: dumque táliter appórtat divínis óculis cibos, totas misericórdiæ cópias sic repórtat.

℟. Os suum apéruit. cii.

Lectio viii.

ECce múlier, quæ erat in civitáte peccátrix. Exággerat Evangelísta mulíeris fácinus, ut accúmulet indulgéntiam largitóris. In civitáte peccáverat, quia fama sua famam totíus tetígerat civitátis: sicque jam non peccátrix solum, sed ipsíus civitátis facta fúerat ipsa peccátum. Hæc cognóvit, quod nisi ab illo solo civitátis peccátum non posset auférri, qui solus mundi vénerat aboléte peccátum; & ut cognóvit, quia accúmberet Dóminus in domo Pharisæi, non ad stantem, non ad sedéntem audet veníre peccátrix. Deus cum stat, córripit; cum sedet, júdicat: prostrátis cónjacet, cum decúmbit.

℟. Regnum mundi. ciii.

Lectio ix.

POrtávit óleum, quia medicínam letháli vúlneri a supérno médico perquirébat: ad pedes tendit semper, citam véniam qui requírit. Et bene stans, quia jam cádere non potest, qui ad pedes Christi méruit perveníre. Stans retro secus pedes ejus: ut Christi vestígiis inníxa percúrreret per viam vitæ, quæ per viam cucúrrerat mortis. Lácrymis rigábat pedes ejus. En mutátur ordo rerum; plúviam terræ cælum dat semper. Ecce nunc rigat terra cælum: imo super cælos, & usque ad ipsum Dóminum imber humanárum prosíliit lacrymárum, ut, juxta Psalmístam, & de aquis flétuum cantétur illud: Et aquæ omnes, quæ super cælos sunt, laudent nomen Dómini. O quanta vis in lácrymis peccatórum! rigant cælum, terram díluunt, extínguunt gehénnam, delent in omne fácinus latam divína promulgatióne senténtiam.

Te Deum laudámus. 15.

Festum S. Marthæ vírginis transfertur in seq. diem.

DIE II. AUGUSTI.

In festo S. Liborii Episc. & Conf. Semid. ad libit. Pro Civitate Neapolitana. Alibi celebratur die xxiv. Julii. Omnia de Communi Conf. Pont., præter ea, quæ hic habentur.

Oratio.

EXáudi, quæsumus, Dómine, preces nostras, quas in beáti Libórii Confessóris tui, atque Pontíficis solemnitáte deférimus; & qui tibi digne méruit fa-

famulári, ejus intercedéntibus méritis; ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum nostrum.

In Hymno. Iste Conféssor. mutatur tertius versus, & dicatur. Hac die lætus méruit suprémos Láudis honóres.

In primo Nocturno.

Lect. de Scrip. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

Libórius honéstis paréntibus in Gállia natus, & ab ineúnte ætáte caducárum rerum illécebras aversátus, egrégiam índolem præcláris móribus, & humanárum, sacrarúmque litterárum stúdiis ádeo diligénter excóluit, ut procéssu témporis, probitátis, ac sapiéntiæ proficiens increméntis, maturitátem virílis ornáret ætátis. Clero adscríptus, ac Officiis functus Ecclesiásticis, ámplius totum se divíno cúltui mancipávit: studuítque cunctos actus, cogitatúsque suos ita ad ratiónis normam dirígere, ut nihil appéteret pœniténdum. Modéstia itaque, abstinéntia, castimónia, aliísque virtútibus conspícuus, Pavácio Cenomanénsi Epíscopo defúncto, unánimi civitátis consénsu, quartus ejúsdem sedis Antístes sufficitur.

℟. Invéni David. lii.

Lectio v.

Ea dignitátis accessióne nihil intérius immutátus in concrédita sibi Dómini vínea excoléndæ totus fuit. Assídua prædicatióne, vitæ innocéntis exémplo, & effúsa in páuperes charitáte præcípue insígnis, pópuli mores reformávit, ac potens in ópere, & sermóne multos integritáti vitæ, fideíque restítuit. Domus Dei decórem, & cultum egrégie promóvit, ædificátis septémdecim Ecclésiis, in quibus pro jugi divinórum Officiórum celebratióne, & affluéntibus pópulis sacrórum dispensatióne, divérsi órdinis minístros instítuit. Tandem quadragínta novem annis in Episcopátu sanctíssime transáctis, obdormívit in Dómino, décimo Kaléndas Augústi. Eum in cilício decumbéntem, & ad cæléstem Pátriam anhelántem beátus Martínus Turonénsis Epíscopus ab Angelo mónitus invísit, mortuúmque in Suburbána Ecclésia honorífice sepelívit: ubi multis póstea miráculis coruscávit.

℟. Posui adjutórium. liii.

Lectio vi.

Verum post debellátam a Cárolo Magno Saxóniam, & Christi jugo subáctam, Badurádus Secúndus Paderbónæ in Vestphália Epíscopus, cum adhuc rudem in fide pópulum ad avítas Gentílium superstitiónes se se converténtem animadvertísset: quo il-

illum ab ejúsmodi erróribus per novum Patrónum, ac Intercessórem apud Deum revocáret, divíno mónitu ab Aldríco Genomanénsi Antístite Libórii corpus impetrávit, & máxima cum celebritáte suscépit anno salútis octingentésimo trigésimo sexto. Sacræ Relíquiæ, cum transferréntur, omnes illas regiónes mira signórum frequéntia illustrárunt, quorum fama in dies percrebrescénte, magnum ubíque Libórii nomen esse cœpit. Sed ejus virtus contra nephríticos dolóres præcípue claréscit, contínuis testáta beneficiis, ob quæ peculiári fidélium pietáte multis in regiónibus celebrátur.

℟. Iste est, qui. liii.

In iii. Noct. Homil. in Evangel. Vigiláte. ut in eodem Communi ii. loco. lix.

DIE III. AUGUSTI.

In festo S. Aspreni Primi Episc. & Patroni Neap. Duplex majus.

Pro Civit. & Diœc. Neap. Omnia de Communi Conf. Pontif. præter seq.

Oratio.

DEus, qui beátum Asprénum ab Apóstolo Petro baptísmo lustrátum, primum nobis Antístitem constituísti, præsta supplícibus tuis; ut fidem, quam per eum accépimus, bonis opéribus comprobémus. Per Dóminum.

In primo Nocturno Lectiones de Epistola beati Pauli Apostoli. Fidélis. ut in eodem Communi. xlix.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ASprénus primus Neapolitánæ Ecclésiæ Antístes ab Apostolórum Príncipe constitútus fuit. Cum enim is Antiochía Romam proficíscens, Neápolim appulísset, invénit honéstam mulíerem Cándidam nómine, quæ ab eódem ægritúdine prius liberáta, & lustráta baptísmate, orávit deínde sanctum Apóstolum, ut Aspréno probo viro sibi consanguinitáte conjúncto, diutúrno jam morbo laboránti, idem quod sibi beneficium impertirétur, ut non tantum sánguinis, sed Religiónis cognatióne conjungeréntur.

℟. Invéni David. lii.

Lectio v.

ANnuit Petrus Cándidæ précibus, eíque injúnxit, ut apprehénsa ægri déxtera, suo nómine jubéret incólumen e strato consúrgere. Quod cum múlier fecísset, Asprénus illico sanus ad beátum Petrum accéssit; a quo veræ fidei mystériis initiátus, salutári lavácro fuit ablútus; & cum Cándida Missæ sacrifício intérfuit, dum Apóstolus ipse sacris operarétur in loco, quem póstea Petri Aram nuncupátum, atque ob tantæ rei memóriam, máximo in honóre sem-

semper hábitum, tum Neapolitáni Reges privilégiis plúrimis, tum Pontífices summi amplíssimis Indulgéntiis locupletárunt.

℟. Posui adjutórium. liii.

Lectio vi.

PEtrus autem Romam discessúrus Neapolitánæ Ecclésiæ Asprénum primum Epíscopum præfécit, qui divínum magístrum imitátus, pópulum suæ curæ, & directióni tráditum, exémplo, prædicatióne, miraculísque sic erúdiit, excoluítque, ut fidem & Jesu Christi doctrínam, ab Apostolórum Príncipe accéptam, intáctam semper, illibatámque constantíssime servárit. Donec Asprénus annis plenus, ac méritis, emigráret ad Dóminum sub annum Christi nati septuagésimum nonum; sepultúsque nunc cólitur máximo in Templo, ubi sancti Petri báculus servátur.

℟. Iste est, qui. liiii.

In tertio Nocturno Homilia in Evan. Homo péregre. ut in eod. Communi. lv.

In Civ. & Diœc. Neap. in ii. Vesp. fit com. de S. Dominico. Extra Civitatem, & Diœc. Vesp. integræ de S. Dominico, Dupl. cum com. Inventionis S. Stephani Protomartyr.

DIE IV. AUGUSTI.

In festo S. Dominici Conf. Patroni minus principalis Civitatis & Regni Neapol. Duplex majus cum Octava. Rom. Pars Æstiva.

Lect. i. Noct. Justus si morte.

In secundo, & iii. Noct. Lect. ut in Breviario sub hac die.

In ii. Vesp. fit de festo S. Mariæ ad Nives, tam in Civitate, quam extra in toto Regno, cum commemoratione S. Dominici.

DIE V. AUGUSTI.

Secunda die infra Octavam.

Officium fit de festo Dedicationis S. Mariæ ad Nives.

In Laudibus comm. Octav. S. Dominici.

Vesp. de Transfigurat. Domini Dupl. cum comm. S. Mariæ, & Oct. S. Dominici.

DIE VI. AUGUSTI.

Tertia die infra Octavam.

Officium fit de festo Transfigurationis Domini.

In Laudibus commem. Octavæ S. Dominici.

In ii. Vesp. commem. S. Cajetani, Octavæ S. Dominici, & S. Donati Episc. & mart.

DIE VII. AUGUSTI.

Quarta die infra Octavam.

In festo S. Cajetani Confess. Patr. Neap. Dupl. majus.

Omnia ut in Breviario, sub hac die.

Lectio vero i. Noct. Justus si morte. de Comm. Confessoris non Pontif. lxviii.

Nona Lect. S. Donati, & commem. Oct. S. Dominici, & S. Donati.

In ii. Vesperis fit commem. SS. Cyriaci, &c. Martyrum, & Octavæ S. Dominici.

DIE VIII. AUGUSTI.

Quinta die infra Octavam.

Officium fit de SS. Cyriaco,

eo, &c. martyribus.
In Laudibus commem. Octavæ S. Dominici.
Vesp. a cap. de Octav. cum commem. SS. Cyriaci, &c. & S. Romani mart.

DIE IX. AUGUSTI.

Sexta die infra Octavam.
In i. Noct. Lect. de Script. occ.
In secundo Nocturno ex libro Moralium S. Gregorii Papæ. Deridétur justi, ut in Communi Confess. non Pontificis. lxxvi.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homil. S. Petri Chrysologi.

Ex Ser. 24. post init.

NOvus ordo vigiliárum, novus hábitus imperátur: Sint lumbi vestri præcíncti. Nil de vestitu, nil de calceamentis, nil de ipsius occúrsus apparátu servi vígiles admonéntur; sed tota in præcingéndis lumbis mandátur cura, tota in constringéndis lumbis statúitur vis præcépti, áddito lucernárum solátio tantum, sine quo nec noctis aperítur obscúritas, nec veniéntis diéi claréscit aspectus.

℞. Iste est, qui ante. lxxiii.

Lectio viii.

CIngulum quidem est próprie indícium servitútis, quod & discúrsus expedítos reddat, & faciat obsequentes, sed dixísse sufficerat: Estote præcíncti. Cur lumbos potíssimum nóminat? cur tanta jubéntis reveréntia lumbórum facit magnópere mentiónem? Quæris, quare? Quia in lumbis est tota córporis causa: ex lumbis tota carnis negótia suscitántur: in lumbis tota est humáni lapsus, humánæ fragilitátis occásio. Inde venit, quod virtútis ignaros reddit, éfficit segnióres.

℞. Sint lumbi vestri. lxxiii.

Nona Lect. de Homil. Vigil. S. Laurentii, ut in Breviario. In Laudibus commemoratio Vigiliæ, Antiphona, & ℣. de Psalter. Fer. occurr. & commemoratio S. Romani martyris. Vesp. de S. Laurentio, sine commem. Octavæ S. Dominici.

DIE X. AUGUSTI.

Septima die infra Octavam. Officium fit de S. Laurentio. Duplex sine commem. diei Octav. S. Dominici. In secundis Vesp. fit commemoratio diei Octavæ S. Dominici, & SS. Tiburtii, &c. martyr.

DIE XI. AUGUSTI.

Octava S. Dominici.

Duplex.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de S. Victore.

Le-

Lectio iv.

GAudéte in Dómino, dilectíssimi, qui inter contínua suæ pietátis benefícia indúlsit hóminem mundo, cujus multi salvaréntur exémplo. Iterum dico: Gaudéte, quod factus de médio appropiávit Deo, ut multo plures ejus intercessióne salvéntur. In terris visus est, ut esset exémplo: in cælum levátus est, ut sit patrocínio. Hic infórmat ad vitam, illic invítat ad glóriam: factus est mediátor ad regnum, qui fuit incitátor ad opus. Bonus mediátor, qui sibi jam póstulans nihil, totum in nos transférre desíderat, & supplicántis afféctum, & supplicatiónis fructum: quid enim quærat sibi, qui nullíus eget?

℟. Honéstum fecit. lxx.

Lectio v.

HÆc dies glorióſæ migratiónis ejus, dies lætítiæ cordis ejus, exultémus, & lætémur in ea: introívit in poténtias Dómini, gaudeámus, quia nunc poténtior est ad salvándum. Hódie Domínicus, pósito córpore, tanto alácrior, quanto expedítior penetrávit in sancta, símilis factus in glória sanctórum. Hódie despécto mundo, & mundi príncipe triumpháto, supra mundum victor ascéndit, accípiens de manu Dómini corónam victóriæ. Ascéndit autem cum imménsa supelléctili meritórum, clarus triúmphis, miráculis gloriósus: sedet veteránus miles, débita jam suavitáte, & securitáte quiétus, secúrus quidem sibi, sed nostri solícitus. O venerándam étiam ipsis Angelis sanctitátem, quam pari stúdio, etsi díspari voluntáte, & mali fúgitant, & frequéntant boni! nec fácile díxerim quid virum ádstruat sanctiórem, horum favor, aut pavor illórum.

℟. Amávit eum. lxx.

Lectio vi.

O Miles emérite, qui Christiánæ milítiæ duris labóribus Angélicæ felicitátis réquiem commutásti! réspice ad imbélles, & imbecílles commilitónes tuos, qui inter hostíles gládios, & spiritáles nequítias tuis láudibus occupámur. Quam pium, quam dulce, quam suáve, o Domínice, in hoc loco afflictiónis, & in hoc córpore mortis te cánere, te cólere, te precári! Nomen tuum, & memoriále tuum favus distíllans in lábiis captivórum, mel, & lac sub lingua eórum, qui tui memória delectántur. Eja ergo, fortis athléta, dulcis patróne, advocáte fidélis! exúrge in adjutórium nobis, ut & nos de nostra ereptióne gaudeámus, & tu de plena victória gloriéris.

℟. Iste homo. lxxi.

In tertio Nocturno.
Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.
Lectio vii. Cap. 12.

IN illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint lumbi vestri præcíncti, & lucérnæ ardéntes in mánibus vestris. Et réliqua.

Homilía S. Fulgéntii Episc.
Ex Serm. de Confess.

SI istum Dómini sermónem secúndum lítteram velímus accípere, nihil in eo cómmodi spirituális póssumus inveníre: quid enim próficit ad ánimæ salútem, si áliquis corporáliter aut lumbos præcíngat, aut lucérnam accéndat? in lumbis ítaque concupiscéntia carnális osténditur, in lucérnis vero fides, & cháritas Christiána monstrátur. Jubens ígitur Dóminus lumbos nostros præcíngi, & concupiscéntias carnis sine dúbio præcipit refrænári. Imperans autem ut lucérnas ardéntes habeámus, hoc útique jubet, ut & lúmine veræ fidei splendeámus, & sanctæ charitátis opéribus ferveámus.

℟. Iste est, qui. lxxiii.

Lectio viii.

ISta, quæ de Evangélio proposúimus, cum prophéticis sermónibus conferámus. Utrúmque enim testaméntum Deus instítuit, unus Dóminus dedit, & si sunt utriúsque testaménti divérsa pro tempóribus sacraménta, concórdat tamen in utróque salútis humánæ senténtia, qua præcípitur ut non peccémus, & jubétur ut bonis opéribus insistámus. Per Isaíam Dóminus omnes his ádmonet verbis: Auférte malum cogitatiónum vestrárum ab óculis meis, quiéscite pervérse ágere, díscite benefácere. Quid est enim, Sint lumbi vestri præcíncti, nisi quiéscite ágere pervérse? Quid est, Sint lucérnæ ardéntes, nisi díscite benefácere?

℟. Sint lumbi vestri. lxxiii.

Nona Lectio de SS. martyr. Tiburtio, & Susanna, ut in Breviario.

In Laudibus commem. Oct. S. Laurentii, & SS. Tiburtii, &c.

In Civit. & Dioec. Neap. Vesp. de S. Clara Virg. cum commem. oct. S. Dominici, & S. Laurentii.

Extra Dioec. Neap. Vesp. de Oct. S. Dominici a Cap. de S. Clara Virg. cum commem. Oct. S. Dominici & S. Laurentii m.

DIE XII. AUGUSTI.

In festo S. Claræ Virginis Patronæ Neapolit.
Duplex majus.

Lectiones primi Nocturni. De virginibus. de Communi Virginum. lxxxv.

Lect. ii. Noct propriæ, & rel. ut in Breviario, sub hac die.

DIE XIV. AUGUSTI.

In festo BB. Antonii Primaldi & socior. Mart.

Hy-

Hydruntin. Semiduplex.
Pro Regno Siciliæ citra Pharum dumtaxat.
Omnia de Comm. plurim. Martyrum præter sequentia.

Oratio.

PRæsta, quæsumus, omnípotens Deus: ut qui gloriósos Mártyres Antónium, & Sócios fortes in sua confessióne cognóvimus, pios apud Te in nostra intercessióne sentiámus. Per Dóminum nostrum.

Et fit comm. Oct. S. Laurentii, ac S. Eusebii Confessoris, ut in Breviario.

In primo Nocturno.
Lectiones de Script. occurr.
In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ANtónius Primáldus, & octingénti círciter Sócii Mártyres Hydruntíni, Christi fidem postrémis hisce sæculis suo sánguine illustrárunt, & insígni fortitúdinis exémplo primævam Ecclésiæ glóriam revocárunt. Anno síquidem reparátæ salútis millésimo quadringentésimo octogésimo, quum Achomátes classis Mahuméti Secúndi Præféctus in perníciem ténderet Itáliæ, Hydrúntum devéctus, urbem pénitus imparátam fácili negótio subígere ratus est. Tanta vero fuit Hydruntinórum virtus, ut cum hóstibus Sanctæ Fídei pacísci, ne feréndis quidem conditiónibus, passi sint. Per quíndecim ígitur dies ácriter utrínque pugnátum est; sed jam disjéctis mœnibus, tandem barbarórum númerus prævâluit, qui vi urbe potíti, cuncta cædibus complevérunt: sic per diúrnos labóres, multásque tribulatiónes servos suos Dóminus ad corónam disponébat.

℟. Sancti tui. xxxviii.

Lectio v.

HYdruntinórum constántia, suorúmque ingénti clade non léviter commótus Achomátes, crudélis homo, & Christiáno nómini infensíssimus, inter eos, quos servitúti addíxerat, viros omnes secérni jubet decimoquínto anno majóres, qui octingénti círciter invénti sunt. Nudi, manibúsque post terga colligátis, ex urbe ad clivum Minérvæ (póstea Mártyrum dictum) coram bárbaro duce deducúntur; elécto huic pópulo fides Christi ejuránda propónitur; libértas, & pátriæ salus, dum páreant, promíttitur, mors vero, si rénuant, indícitur. At exémplo vere singulári, nemo unus in tanto número repértus est, qui vel spe libertátis alléctus, vel mortis timóre percúlsus, a fide Christi descíverit. Omnes enim ab António viro religióne spectábili confirmáti, invocántes dúlcia Jesu, & Maríæ nómina, seque ínvicem cohortántes, da-

datis fórtiter pro Christo cervícibus, Martyrii palmam assequúti sunt.

℟. Vérbera carníficū. xxxix.

Lectio vi.

MArtyrium hoc plúrimis prodígiis Deus quoque confirmávit. Ferunt enim, Antónii corpus, abscísso cápite, constitísse, nec nisi finita Sociórum cæde potuísse déjici; atque ínsuper ómnia Beatórum córpora per trédecim menses diu expósita pénitus íntegra & incorrúpta permansísse. Quare ab Alphónso Calábriæ Duce Ferdinándi Regis filio, urbe recuperáta, summa religióne ac pompa, ipsóque comitánte ad reconciliátam Metropolitánam Ecclésiam importántur, & in egrégio Sacéllo, quod regáli munificéntia Rex dotáverat, collocántur. Quadriénnio fere post biscéntum círciter quadragínta ex iísdem Mártyrum corpóribus idem Alphónsus Dux Neápolim asportávit, atque in Ecclésia Beátæ Maríæ Magdalénæ prope Castrum Capuánum collocávit, unde póstea ad Ecclésiam Sanctæ Catharínæ ad Forméllum nuncupátam transláta sunt, ubi nunc étiam pie sanctéque recolúntur. Réliqua vero sacra pígnora illórum pátria Hydrúntum venerátur, Beatorúmque Mártyrū præséntem opem sæpíssime expérta, cultum ab immemorábili témpore iísdem præstitum, Cleméntis Décimi Quarti Pontíficis Máximi Apostólica auctoritáte comprobándum curávit.

℟. Tamquam aurum. xxxix.

In iii. Noct. Hom. S. Gregorii Pap. in Evangel. Cum audiéritis. de eod. comm. i. loco. xlii.

Lect. ix. legitur de Vigil. Assumptionis B. Mariæ Virginis.

In Laudibus fit comm. Oct. S. Laurentii, Vigiliæ, & S. Eusebii Conf. ut in Breviar.

DIE XVI. AUGUSTI.

In festo S. Rochi Confess.

Duplex i. Classis.

Pro iis Locis in quibus est Patronus, vel in quibus sunt Ecclesiæ S. Rochi nomine Deo dicatæ.

Omnia de Communi Confessoris non Pontificis præter ea, quæ sequuntur.

Oratio.

POpulum tuum, quæsumus Dómine, contínua pietáte custódi: & beáti Rochi suffragántibus méritis, ab omni fac ánimæ, & córporis contagióne secúrum. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. Beátus vir. de eodem Communi. ii. loco. lxxv. Ubi vero recitatur sub ritu dupl. min. legantur de Scriptura occurrente.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

ROchus in Monte Pessuláno natus, quanta in próximum charitáte flagrá-

gráret, tum máxime osténdit, cum eum sævissima peste longe, latéque per Itáliam grassánte, Pátria relícta, Italicam peregrinatiónem suscépit; Urbésque, & Oppida péragrans, seipsum in ægrotántium obséquium impéndere, animámque suam pro Frátribus pónere non dubitávit. Quod beati Viri stúdium, quam gratum Deo fúerit, miris sanatiónibus declarátum est. Complures enim pestiléntia infectos e mortis perículo signo Crucis erípuit, & íntegræ sanitáti restítuit. In Pátriam revérsus virtútibus, & méritis dives sanctíssime óbiit: ejúsque óbitum statim subsecúta est venerátio Fidélium, quæ in Constantiénsi deínde Concilio magnum recepísse dícitur increméntum, cum ad propulsandam ingruéntem luem Rochi imago sollémni pompa, omni comitánte Pópulo per eámdem Civitátem, Epíscopis approbántibus, est deláta. Itaque ejus cultus miríﬁce propagatus est in univérso Terrárum orbe, qui eúmdem sibi apud Deum advérsus contagiósam luem Patrónum Religióso stúdio adoptávit. Quibus accuráte perpénsis, Urbanus Octávus Póntifex Máximus ut ejus dies festus iis in locis, in quibus forent Ecclésiæ Sancti Rochi nómine Deo dicátæ, Officio Ecclesiástico celebrarétur, indulsit.
℟. Honéstum fecit. lxx.
Ex Tractátu sancti Augustíni Epíscopi in Epístolam Joánnis.

Tract. 5. in cap. 3.

Lectio v.

PErféсta ista Cháritas est, ut parátus sis mori pro fratre. Hanc ipse Dóminus in se exhíbuit mórtuus pro ómnibus, orans pro eis, a quibus crucifigebátur, & dicens: Pater, ignósce illis, quia nésciunt quid fáciunt. Sed si solus hoc fecit, non erat Magíster, si Discípulos non habébat. Si quis tantam habúerit Charitátem, ut parátus sit pro frátribus étiam mori, perfécta in illo Cháritas; sed numquid mox, ut náscitur, cum fúerit nata nutrítur, cum fúerit nutríta corroborátur, cum fúerit roboráta perfícitur, cum ad perfectiónem vénerit quid dicit? Mihi vívere Christus est, & mori lucrum: Optábam dissólvi, & esse cum Christo. Multo enim magis óptimum, manére in carne necessárium propter vos. Propter eos volébat vívere, pro quibus parátus erat mori.
℟. Amávit eum Dóminus, & ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. ℣. Induit eum Dóminus loricam fídei, & ornávit eum. Et.

Ex Tractatu 6. Lectio vi.

HÆc est perféctio Charitátis, & major omníno non potest inveníri; sed quia non in ómnibus perfécta est, & desperáre non debet, in quo perfécta non est, si jam nata est & quibúsdam suis nutriméntis ad perfectiónem própriam perducénda. Quæsívimus inchoatiónem Charitátis unde incípiat, & ubi contínuo invenímus. Si quis habet facultátem Mundi, & víderit fratrem suum egéntem, & cláuserit víscera sua advérsus eum, quómodo diléctio Patris manet in illo? Ergo hic íncipit ista Cháritas, Fratres, ut de suis supérfluis tríbuat egénti in angústiis alíquibus constitúto, ex quo eo quod sibi abúndat, secúndum tempus a tribulatióne temporáli líberet fratrem. Hoc exórdium est Charitátis. Hanc ita cœptam, si verbum Dei, & spe futúræ vitæ nutríeris, pervénies ad illam perfectiónem, ut parátus sis ánimam tuam pónere pro frátribus tuis.

℟. Iste homo perfécit. lxxi.

In iii. Noct. Hom. in Evang. Homo quidam nóbilis. ut in festo S. Ludovici 25. Augusti. 567.

DIE XIX. AUGUSTI.

In festo S. Ludovici Episc. & Conf. filii Caroli II. Reg. Neap. Duplex ii. Classis. Pro Regnis utriusque Siciliæ. Omnia de Communi Pontif. præter sequentia.

Oratio.

DEus, qui beátum Ludovícum Confessórem tuum, atque Pontíficem cæléste Regnum terréno præpónere docuísti, ac puritáte illibáta, & exímia in páuperes charitáte mirabíliter decorásti: concéde; ut ejúsdem virtútes æmulántes in terris, coronári cum ipso mereámur in cælis. Per Dóminum nostrum.

In primo Nocturno.

Lect. de Script. occ.

In secundo Nocturno.

Lectio iv.

LUdovícus nobilíssimo genere natus, patrem hábuit Cárolum Secúndum Silíciæ Regem, matrem vero Maríam Hungáriæ Regis filiam. Adhuc puer in sortem Dómini vocátus, posthábitis ætátis illíus oblectaméntis, divíno se totum cúltui mancipávit. Décimumquártum ágens annum, una cum duóbus frátribus pro Genitóris libertáte in bello naváli a Rege Aragóniæ capti obses ductus in Catalaúniam, Barcinóne apud Minóres Sancti Francísci fere septénnio est commorátus; sub eorúmque disciplína in scientiárum stúdiis, ac sacrárum litterárum comparánda eruditióne eo progréssus est, ut constans fúerit opínio, ipsi pótius fuísse divínitus infúsas, quam humánitus ac-

acquisítas. Verum majóri conátu cæléstis Magístri doctrína spíritum instrúere anhélans, cilíciis, jejúniis, férreis flagéllis carnem afflixit. Assídua ínterim Evangélicæ veritátis meditatióne contemptibília mundi spérnere edóctus, Regális sólii fastum calcáre deliberávit, ac de Seráphico amplecténdo Institúto, raro humilitátis exémplo, votum emísit.

℟. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Nihil proficiet inimícus in eo, & filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ecclesiásticæ milítiæ adscríptus, & ad sacros Ordines deinde promótus, ut quod mente statúerat, ópere firmáret, juri Primogenitúræ renunciávit, & Regno: cumque votum, quod Barcinóne vóverat, in Monte Pessuláno frustra adimplére satágeret, illíus Cœnóbii Frátribus timóre Regis patris eum recípere non audéntibus, solémniter renovávit. Mox ad Ecclésiam Tolosánam a Bonifácio Octávo, quamvis invítus, assúmptus, Romámque accersítus, & ab eódem honorífice excéptus, electióni de se factæ nullátenus se assensúrum declarávit, donec votum, quo se obstrínxerat, Deo reddidísset. Quare annuénte Pontífice, hábitu Ordinis Minórum, quem semper póstea retínuit, rite suscépto, in mánibus Generális Minístri professiónem emísit; hisque peráctis Apostólicis mandátis humíliter obtémperans, Episcopus Tolosánus passus est consecrári.

℟. Pósui adjutórium super poténtem, & exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei.

℣. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Tolósam ad illíus Ecclésiæ regímen proféctus, spirituáli animárum lucro totus incúbuit; utque ministérium Apostólicum íntegre ac diligénter impléret, salutáribus mónitis, illibatæque vitæ exémplo peccatóres ad pœniténtiam revocávit, pluresque Judæos, atque Gentíles assídua verbi Dei prædicatióne ad Orthodóxam fidem convértit. Ecclesiásticam disciplínam ubíque in commíssa sibi Diœcési promóvit, ac restaurávit. Liberális in páuperes, vigintiquínque ex eis quotídie domi áluit. Puritátem usque ad óbitum a pueríria nitidíssime custodívit. Humilitátis tandem, charitátis, atque ómnium virtútum ornaménto decórus, in juve-

venili ætáte Brincolæ Provinciæ Arce ardenti febre corréptus, ad Domini sui amplexum, quem in votis semper habuerat, emigrávit. Magnis deinde in Ecclesia meritis clarum, & miraculis illustrem, inter quæ plures mórtui ejus intercessione ad vitam revocáti enumerántur, Joannes Vigésimus secundus in Sanctórum númerum rétulit.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & omnis terra doctrina ejus repleta est: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populorum.

℣. Iste est, qui contémpsit vitam mundi, & pervenit ad cæléstia regna. Ipse.

In iii. Noct. Homil. S. Hilarii Ep. in Evang. Vigiláte, de Comm. Conf. Pont. ii. loc.

DIE XXVI. AUGUSTI.

In festo S. Patriciæ Virg. Patron. Neapol.

Duplex majus.

In secundis Vesperis S. Bartholomæi Apostoli, fit commemor. S. Patriciæ.

Antiphona. Veni sponsa.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua.

℟. Inténde, próspere procéde, & regna.

Oratio.

DEus, qui beátam Patríciam fugnem terréna ómnia contemnentem, cæléstis glóriæ coróna decorásti: concéde, ut ejus exémplo, temporália cuncta despicientes, sempitérnis gáudiis perfruámur. Per Dominum.

Deinde fit commem. S. Zephyrini Papæ & martyr.

Lectiones primi Nocturni. De virgínibus. ut in Communi Virginum. lxxxv.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

PAtrícia virgo Constantinopolitána, Imperatórum orta ex génere, a teneris annis Jesu Christi amore succénsa, totam se Deo dedere, illíque perpétuam devovére virginitátem statuit. Invíta a Constantíno Imperatóre viro apprime nobili desponsáta, inito cum Aglaja nutrice suo consílio, profusísque ad Deum précibus, clam ex urbe nuptiárum celebritátem fugiens, secéssit; & cum ancillis, & eunuchis navim conscéndit, Sanctórum Apostolórum limina, castimóniæ suæ perfúgium, aditúra. Cógnita fuga, válidæ triremes ab Imperatóre, sed frustra expediúntur; navígium namque, in quo Patrícia vehebátur, non longe remótum, óculos insequéntium fugit quos tempestas subórta Byzántium redíre coégit.

℟. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter déxtera tua.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Et

Le-

Lectio v.

AB hoc discrímine divínitus erépta, Neápolim prius áppulit: Templa ómnia religiosíssime invísit: Basiliánum vero Cœnóbium sanctis Nicándro, & Marciáno sacrum, singulári pietáte cóluit; impressóque in pariete Crucis signo, ibídem se fore tumulándam, Mónachos álio commigratúros, prænunciávit. Romam póstea proféćta, a Libério Summo Pontífice virginitátis velo insignita, cæléstem vitam cum áliis virgínibus duxit. Admónita de Constántii óbitu, non sine suórum cívium admiratióne ac veneratióne, Constantinópolim revérsa, fortúnis ómnibus, pompísque pro Christo a se abdicátis, doméstícum patrimónium pios erogávit in usus: illáque tantum reserváta pecúnia, qua vírginum Cœnóbium conderétur.

℟. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ.

℣. Propter veritátem, & mansuetúdinem, & justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

TUm sacra Palæstínæ loca miro peragrándi desidério flagrans, maritimórum aggréssa iter, ventorúmque vi Neápolim appúlsa, in Castrum Lucullánum e navi descéndit; ubi suprémo corrépta morbo, anteáctam sanctíssime vitam felicíssimo coronávit éxitu octávo Kaléndas Septémbris circa annum trecentésimum sexagésimum quintum. Aglája nutrix in somnis ab Angelo admónita, sacrum Vírginis corpus cúrrui a táuris indómitis tracto impósuit, qui, duce nullo, ad Sanctórum Nicándri, & Marciáni ædem stetérunt, ibíque fuit honoríficе cónditum: ubi constrúctum deínde augústum Templum, sacrarúmque Vírginum domicílium Sanctæ Patríciæ nómine nuncupátum. Sanguis ejúsdem vítreo in vase concrétus, e regióne virgínei dentis expósitus, ebullíre ad hoc usque tempus cérnitur. Neapolitána Cívitas tanto ditáta thesáuro, & muníta patrocínio, sacram Vírginem réliquis suis tuteláribus numerávit.

℟. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus, * Afferéntur tibi in lætítia, & exultatióne.

℣. Spécie tua, & pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, & regna. Afferéntur.

In tertio Nocturno Homil. in Evan. Símile erit regnum cælórum decem virgínibus. de eod. Communi. xci.

Lectio ix. & commemoratio S. Zephyrini.

In secundis Vesperis commem.

mem. S. Ludovici Confess.

DIE XXIX. AUGUSTI.

In festo Decollationis S. Joannis Baptistæ Patr. Neap. Duplex Majus.

Omn. ut in Brev. sub hac die.

OFFICIUM

De Sanctiss. Corpore Christi. Semiduplex.

Recitandum in omnibus Feriis v. non impeditis, exceptis Adventu, Quadragesima, & Vigiliis ex Dec. S. Rit. C. 20. Martii 1706.

Si in Feria iv. vel vi. occurrerit aliquod Festum ix. Lect. Vesp. ordinandæ erunt juxta Rubric. de concurrentia Offic.

Ad Vesp. omnia dicuntur prout in die Festi. 158.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo commem.

Deinde fiunt commemorat. communes, seu suffragia, ut in Psalt. si faciendæ sint.

Ad Completor. & per Horas, in fine Hymnor. dicitur, Jesu, tibi sit glória, Qui natus es de Vírgine.

Et dicantur Preces Dominicales, ut in Psalterio si dicendæ sint.

Ad Matutinum, Invitator. Hymnus, Antiphonæ, Psalmi, & ℣. trium Noct. sumuntur ut in die Festi ejusdem. 160.

In primo Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, cum ℟℟. ex i. Noct. Duplei Festi, Lectiones vero ii. & iii. Noct. cum suis ℟℟. sumuntur ex Octav. ejusdem, ut inferius ordine Mensium disponuntur.

Laudes dicuntur ut in Festo ejusdem.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo commem.

Deinde fiunt commemorat. communes, seu suffragia, &c.

Ad Horas, omnia ut in die Festi.

In ii. Vesp. omnia ut in i. præter Antiphonam ad Magnificat.

Si occurrat aliquod Festum simplex, fit de eo commem.

Deinde fiunt commemorat. communes, seu suffragia.

MENSIBUS MAJO ET JUNIO.

Lect. ii. & iii. Noct. sumuntur ex Feria ii. post Dominicam infra Oct. Festi ejusdem. 182.

MENSIBUS JULIO ET AUGUSTO.

Lect. ii. & iii. Noct. sumuntur ex Fer. iii. post Dominicam infra Octav. Festi ejusdem. 186.

MENSE SEPTEMBRI.

Lect. ii. & iii. Noct. sumuntur ex Feria iv. post Dominicam infra Oct. Festi ejusdem. 188.

OFFICIUM

Immaculatæ Conceptionis B. Virginis Mariæ.

Recitandum sub ritu Duplici in Dominiis Cæsareæ Ma-

Majestatis quolibet Sabbato non impedito (excepto Adventu, Quatuor Temp. & Quadrag.) ex Decr. S. Rit. C. 15. Decembr. 1727.

Ad Vesperas, Antiphona. Concéptio gloriósæ. cum reliquis de Laudib.

Psal. consueti de S. Maria, ut in ejus officio parvo. cxxxvii.

Capitulum. Eccli. 24.

AB inítio, & ante sæcula creáta sum, & usque ad futurum sæculum non désinam, & in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

AVe maris stella,
Dei mater alma,
Atque semper virgo,
Felix cæli porta.
Sumens illud Ave
Gabriélis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.
Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.
Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.
Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpis solútos,
Mites fac, & castos.
Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum
Semper collætémur.
Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

℣. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ virginis.
℟. Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Ad Magnificat, Antiphona. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, quæ & Genitrícis dignitátem obtínuit, & virginálem pudicítiam non amísit.

Oratio.

FAmulis tuis, quæsumus, Dómine, cæléstis grátiæ munus impertíre: ut, quibus beátæ Vírginis partus éxtitit salútis exórdium, pia Conceptiónis ejus commemorátio, pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Matutinum, Invitator. Conceptiónem Vírginis Maríæ recolámus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Psal. Veníte, exultémus. 2.

Hymnus.

QUem terra, pontus, sídera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchinã,
Claustrum Maríæ bájulat.
Qui luna, sol, & ómnia
Desérviunt per témpora;
Perfúsa cæli grátia,
Gestant puéllæ víscera.
Beáta Mater, múnere,
Cujus, supérnus Artifex
Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus est.
Beáta cæli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,

De-

Desiderátus Géntibus
Cujus per alvum susus est.
Jesú, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Antiphonæ, Psalmi, & ℣℣. Nocturnorum, ut in ejus Officio parvo. cxli.

In primo Nocturno semper leguntur Lectiones de Scriptura occurrente.

℟. i. Concépta est beáta virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus appáruit, cujus vita gloriósa lucem dedit sæculo.

℣. Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis cum gáudio recolámus. Per quam.

℟. ii. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ vírginis devotíssime recolámus. Ut.

℟. iii. Gloriósæ vírginis Maríæ Conceptiónem digníssimam recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi.

℣. Beatíssimæ vírginis Maríæ Conceptiónem devotíssime recolámus. Cujus.

Glória Patri. Cujus.

In ii. & iii. Noct. leguntur Lect. quæ post Officium statutis Mensibus assignantur.

A D L A U D E

& per Horas, Aña.

Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David.

Psalmus. Dóminus regnávit. cum reliq. de Dominica. 15.

Antiphona. Concéptio recólitur sanctæ Maríæ vírginis, cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

Antiphona. Regáli ex progénie María exórta refúlget, cujus précibus nos adjuvári mente, & spíritu devotíssime póscimus.

Antiphona. Corde, & ánimo Christo canámus glóriam in hac pia commemoratióne præcélsæ genitrícis Dei Maríæ.

Antiphona. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus, ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

Capitulum. Ab inítio.

Hymnus.

O Gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.
Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine,
Intrent ut astra flébiles,
Cæli reclúdis cárdines.
Tu regis alti jánua,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémptæ pláudite.
Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & almo Spíritu

In

In sempitérna sæcula. Amen.
℣. Concéptio recolitur sanctæ Mariæ virginis.
℟. Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.
Ad Benedictus, Antiphona. Conceptiónem perpétuæ Vírginis genitrícis Dei Maríæ devotíssime recolámus, qua celsitúdo throni processit, allelúja.
Oratio. Fámulis tuis. ccliii.
Ad Primam in ℟. brevi dicitur ℣. Qui natus es de María vírgine.
Ad alias autem Horas, Antiphonæ sumuntur ex Laud. ut supra, Cap. & ℟. brev. ut in Officio B. Mariæ in Sabbato, ut supra. cxxxiv.
In ii. Vesp. omnia ut in i. Ad Magnificat, Antiphona. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster, qui solvens maledictiónem dedit benedictiónem, & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.
Deinde fit commem. Dominicæ.

PRO MENSE JUNIO.

In secundo Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.
Serm. in cap. 12. Apocalypsis.

Lectio iv.

Novum fecit Dóminus super terram, ut múlier circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dícitur: Ecce vir, Oriens nomen ejus. Novum quoque fecit in cælo, ut múlier sole apparéret amicta. Dénique & coronávit eum, & vicíssim ab eo méruit coronári. Egredímini, filiæ Sion, & vidéte regem Salomónem in diadémate, quo coronávit eum mater sua. Verum hoc álias. Interim sane ingredímini magis, & vidéte Regínam in diadémate, quo coronávit eam Filius suus, in cápite, inquit, ejus coróna stellárum duódecim.
℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita inclyta cunctas illústrat Ecclésias.
℣. Concépta est beata virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Dignum plane stellis coronári caput, quod & ipsis longe clárius micans, ornet eas pótius, quam ornétur ab eis. Quidni corónent sídera quam sol vestit? Sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum, & lília convállium. Nimírum læva sponsi sub cápite ejus, & jam déxtera illíus amplexátur eam. Quis illas æstimet gemmas? quis stellas nóminet, quibus Maríæ régium diadema compáctum est?
℟. Cum jucunditáte Conce-

ceptiónem beátæ Maríæ recolámus : * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

QUid ergo sidéreum micat in generatióne Maríæ? plane quod ex régibus orta, quod ex sémine Abrahæ, quod generósa ex stirpe David. Si id parum vidétur, adde quod generatióni illi ob singuláre privilégium sanctitátis divínitus nóscitur esse concéssa : quod longe ante eísdem pátribus cælitus repromíssa, quod mysticis præfiguráta miráculis, quod oráculis prænuntiáta prophéticis. Hanc enim sacerdotális virga, dum sine radice flóruit : hanc Gedeónis vellus, dum in médio siccæ áreæ máduit : hanc in Ezechiélis visióne Orientális porta, quæ nulli unquam pátuit, præsignábat.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo : * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster : * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem ; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim. Glória Patri. Qui solvens.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac. Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. cap. 1.

NOn refert quis in orígínis número atque órdine collocétur, dúmmodo universórum família cœptá esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph & María, dum proféctus esse ex Abrahæ génere Joseph osténditur, proﾞfécta quoque docétur & María. Hæc enim in lege rátio serváta est, ut si mórtuus sine filiis famíliæ princeps esset, defúncti uxórem postérior frater ejúsdem cognatiónis accíperet, suscéptósque filios in famíliam ejus qui mórtuus esset, reférret : manerétque ita in primogénitis successiónis ordo, cum patris eórum qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes : * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timén-

timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

SEquens illud est, ut quia díximus secúndum rerum fidem generatiónis istíus órdinem nec número sibi, nec successióne constáre, hujus quoque rei rátio afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis, & áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt, & a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem & septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii, aut negligéntiæ vítium est Tres enim ratióne prætéritæ sunt. Nam Joras génuit Ochozíam, Ochozías vero génuit Joam, Joas deínde Amasíam, Amasías autem Ozíam: & in Matthæo Joras Ozíam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex gentíli fémina Joras Ochozíam génuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuit uxórem.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia ex te. Glória Patri. Christus.

Lectio ix.

DEnique per Prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israélis quemquam de domo Achab esse sessúrum dícitur. Purgáta ígitur labe famíliæ gentílis tribus, quæ, prætéritis jam régulis, in quarto generatiónum consequéntium órdine numerátur, & usque ad Maríam generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem & septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus, non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo oríginem, quæ cœpit ex María: sed in procreatióne corpórea, nativitátis ætérnæ significántiam comprehéndi.

Te Deum laudámus. 15.

PRO MENSE JULIO, & AUGUSTO.

In secundo Nocturno.

Ex libro S. Epiphánii Epíscopi advérsus hæreses.

Lib. 3. hær. 28. post med.

Lectio iv.

BEáta mater Dei María per Hevam significátur, quæ per ænígma accépit, ut mater vivéntium vocétur; illa étenim mater vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, & in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post

post transgressiónem hoc magnum cognómen hábuit. Et quod quidem pértinet ad rem sensíbilem, ab illa Heva omnis hóminum generátio dedúcta est in terra: hic autem vere a María hæc vita mundo génita est, ut vivéntem gígneret, & fieret María mater vivéntium. Per ænígma ígitur María mater vivéntium appelláta est.

℟. Concéptio gloriósæ vírginis Maríæ, ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David, * Cujus vita ínclyta cunctas illústrat Ecclésias.

℣. Concépta est beáta virgo María ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

HEvæ datum est operíre corpus sensíbile propter nuditátem sensíbilem: Maríæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis Agnum & Ovem, & ex glória ipsíus Agni & Ovis fieret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incurruptibilitátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingréssa est in mundum: María vero causa vitæ, per quam génita est nobis vita, & per hanc Fílius Dei advénit in mundum: & ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit & grátia: & unde illáta est mors, illinc procéssit & vita, ut vita pro morte fieret: & qui per mulíerem nobis vita factus est, mortem ex mulíere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est: e contrário per vírginem obediéntia grátiæ facta est, annuntiáto advéntu in carne de cælo, & vita ætérna.

℟. Cum jucunditáte Conceptiónem beátæ Maríæ recolámus: * Ut ipsa pro nobis intercédat ad Dóminum Jesum Christum.

℣. Corde & ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra commemoratióne præcélsæ Genitrícis Dei Maríæ. Ut ipsa.

Lectio vi.

DE María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum, & matrem suam, & adhærébit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo, & Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quod de Adam quidem dixit, Formávit; de Heva vero, non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, & ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María

es-

efformásse sibi ipsi corpus: ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiam, in eo quod punctum & apértum ipsíus latus, & mystéria sánguinis & aquæ prétia redemptiónis facta sunt.

℟. Concéptio tua, Dei Génitrix virgo, gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem, dedit benedictiónem; & confúndens mortem, donávit nobis vitam sempitérnam.

℣. Benedícta tu in muliéribus, & benedíctus fructus ventris tui. Ex te enim.

In tertio Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

LIber generatiónis Jesu Christi, filii David, filii Abraham. Abraham génuit Isaac, Isaac autem génuit Jacob. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 2. in Matt. post init.

AUdítu quidem mirábile est, quod ineffábilis Deus, & qui nec sermónibus explicári potest, nec cogitatiónibus comprehéndi, Patríque per ómnia coæquális, per Vírginis ad nos venit úterum, & fieri ex mulíere dignátus est, & habére progenitóres David & Abraham: & quid dico David & Abraham? étiam illas, quod magis stupéndum est, féminas, quas paulo ante memorávi. Hæc igitur ándiens, mente consúrge, nihílque húmile suspicéris, sed pótius propter hoc ipsum máxime miráre, quia cum verus & diléctus Fílius sit sempitérni Dei, étiam filius David esse dignátus est, modo ut te filium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo Patrem fáceret ipsum Deum.

℟. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna, qui potens est, & sanctum nomen ejus.

℣. Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

VIdes ab ipso statim princípio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his, quæ ad tuum spectant honórem, ab iis, quæ illíus sunt, étiam tua disce crédere. Quantum enim cónsequi potest humána rátio, multo est difficílius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audíeris, quia Fílius Dei, filius sit & David & Abrahæ: dubitáre jam désine, quod & tu, qui filius es Adæ, futúrus sis filius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltatúrus. Natus est enim se-

secúndum carnem, ut tu nascerēris spíritu, natus est ex muliere, ut tu desíneres filius esse mulíeris.

℟. Felix namque es sacra virgo María, & omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

℣. Ora pro pópulo, intérveni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Conceptiónem. Quia ex te.

Lectio ix.

PRoptérea duplex facta generátio est, hæc scílicet nostræ símilis, illa nostram eminénter excédens. Quod enim natus ex fémina est, & nobis cómpetit: quod vero non ex sánguine, neque ex voluntáte carnis, aut viri, sed ex Spíritu sancto, áliam nobis sublimiórem, futurámque, & spíritu consequéndam generatiónem promíttit. Sed ália quoque ómnia ex símili diversitáte constábant. Nam & baptísma proféćto tale suscépit, quod habéret quidem aliquid véteris, habéret & novi. Quod enim baptizátus est a Prophéta, expréssit vetus; quod autem descéndit Spíritus, adumbrávit novum.

Te Deum laudámus. 15.

OFFICIUM

Sancti Januarii Episcopi, & Martyris, semel in mense Semiduplex.

Pro Regno Neapolitano, Omnia de Communi unius Mart. extra tempus Pasch., præter ea, quæ sequuntur. In primis Vesperis, ad Magnificat, Antiphona. Beátus Januárius Præsul, & Martyr ínclytus, extínxit ímpetum ignis, obturávit ora ferárum, & in occisióne gládii pro Christo mórtuus, legítimi certáminis corónam accépit.

Oratio.

DEus, qui per beáti Januárii Mártyris tui atque Pontíficis confessiónem, & sánguinem, admirábili testimónio ac triúmpho, Ecclésiæ tuæ fidem illustráre dignátus es: quæsumus, ut ejúsdem nos fídei consórtio, & patrocínio munítos, triúmphi étiam, & glóriæ partícipes effícias. Per Dóminum.

In i. Noct. Lect. de Script. occ.

In ii. Nocturno.

Lectio iv.

JAnuárius, Beneventi Epíscopus, Diocletiáno & Maximiáno in Christiános sæviéntibus, ad Timótheum Campániæ Præsidem ob Christiánæ Fídei professiónem Nolam perdúcitur. Ibi ejus constántia várie tentáta, in ardéntem fornácem conjéctus, ita illæsus evásit, ut ne vestiméntum, aut capíllum quidem flamma violáverit. Hinc Præses accénsus iracúndia, Mártyris corpus im-

imperat usque eò distrahi, quoad nervórum compáges artuúmque solvántur. Festus intérea ejus Diáconus, & Desidérius Lector comprehénsi, vinctíque una cum Epíscopo ante rhedam Præsidis Putéolos pertrahúntur, & in eúmdem cárcerem, in quo Sósius Misénas, & Próculus Puteolánus Diáconus, Eutyches, & Acútius láici ad béstias damnáti detinebántur, simul conjiciúntur.

℞. Honéstum fecit illum Dóminus, & custodívit eum ab inimícis, & a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

℣. Descendítque cum illo in fóveam: & in vínculis non derelíquit eum. Et dedit.

Lectio v.

Póstero die omnes in amphiteátro feris objécti sunt: quæ naturális oblítæ feritátis, ad Januárii pedes se prostravére. Id Timótheus mágicis cantiónibus tríbuens, cum senténtiam cápitis in Christi mártyres pronuntiásset, óculis repénte captus, oránte mox beáto Januário, lumen recépit, quo miráculo, hóminum míllia fere quinque Christi fidem suscepérunt. Verum ingrátus judex níhilo placátior factus benefício, sed conversióne tantæ multitúdinis actus in rábiem; véritus máxime Príncipum decréta, sanctum Epíscopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

℞. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei, Dómine: * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

℣. Quóniam prevenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et.

Lectio vi.

Horum córpora finítimæ urbes pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum adoptándi, sepeliénda curárunt. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére: quod primo Beneventum, inde ad Monastérium Montis Vírginis, postrémo Neápolim translátum, & in majóri Ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, extínxit. Præclárum illud quoque, quod ejus Sanguis, qui in ampúlla vítrea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem mártyris pónitur, admirándum in modum colliquefíeri, & ebullíre, perínde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

℟. Stola jucunditátis índuit eum Dóminus : * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus.
℣. Cibávit illum Dóminus pane vitæ, & intelléctus : & aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et corónam.

In iii. Nocturno, Homilia in Evang. Ecce ego mitto vos. ut in Breviario, in festo S. Barnabæ Apostoli die xi. Junii, cum ℟. iis, ut in Communi unius Mart. xxviii.

In Laudibus ad Benedictus, Antiphona. Igne me, Dómine, examinásti, & non est invénta in me iníquitas : propter hoc lætátum est cor meum & exultávit lingua mea.

In ii. Vesp. ad Magnificat, Antiphon. Liberásti me, Dómine, a rugiéntibus præparátis ad escam, & a pressúra flammæ, quæ circúmdedit me, & in médio ignis non sum æstuátus.

PRÆ.

PRÆPARATIO AD MISSAM

Pro opportunitate Sacerdotis facienda.

Antiphona.

NE reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Et in tempore Paschali additur in fine Alleluja.

Quæ Antiphona in Festis duplicibus tantum duplicatur.

Deinde dicuntur sequentes Psalmi

Quam dilecta tabernacula. 95.
Benedixisti, Domine. 96.
Inclina, Domine. 96.
Credidi, propter quod. 124.
De profundis clamavi. 129.

Deinde repetitur, Antiphona.

Ne reminiscaris, Domine, delicta nostra, vel parentum nostrorum: neque vindictam sumas de peccatis nostris.

Deinde Sacerdos dicit: Kyrie eleison. Christe eleison.
Kyrie eleison.
Pater noster. *secreto.*
℣. Et ne nos inducas in tentationem.
℟. Sed libera nos a malo.
℣. Ego dixi, Domine, miserere mei. ℟. Sana animam meam, quia peccavi tibi. ℣. Convertere, Domine, aliquantulum.
℟. Et deprecare super servos tuos.
℣. Fiat misericordia tua, Domine, super nos.
℟. Quemadmodum speravimus in te.
℣. Sacerdotes tui induantur justitiam.
℟. Et sancti tui exultent.
℣. Ab occultis meis munda me, Domine.
℟. Et ab alienis parce servo tuo.
℣. Domine, exaudi orationem meam.
℟. Et clamor meus ad te veniat.
℣. Dominus vobiscum.
℟. Et cum spiritu tuo.

Oremus.

AUres tuæ pietatis, mitissime Deus, inclina precibus nostris, & gratia sancti Spiritus illumina cor nostrum, ut tuis mysteriis digne ministrare, teque æterna charitate diligere mereamur.

DEus, cui omne cor patet, & omnis voluntas loquitur, & quem nullum latet secretum: purifica per infusionem sancti Spiritus cogitationes cordis nostri, ut te perfecte diligere, & digne laudare mereamur.

URe igne sancti Spiritus renes nostros, & cor nostrum, Domine: ut tibi casto corpore serviamus, & mundo corde placeamus.

MEntes nostras, quæsumus, Domine, Paraclitus, qui a te procedit, illuminet; & inducat in omnem, sicut tuus promisit Filius, veritatem.

ADsit nobis, quæsumus, Domine, virtus Spiritus sancti, quæ & corda nostra clementer expurget, & ab omnibus tueatur adversis.

DEus, qui corda fidelium sancti Spiritus illustratione docuisti: da nobis in eodem Spiritu recta sapere, & de ejus semper consolatione gaudere.

COnscientias nostras, quæsumus, Domine, visitando purifica, ut veniens Dominus noster Jesus Christus Filius tuus, paratam sibi in nobis inveniat mansionem. Qui tecum vivit & regnat in unitate Spiritus sancti Deus, per omnia sæcula sæculorum. Amen.

ORATIONES

Pro opportunitate Sacerdotis ante celebrationem, & Communionem dicendæ.

Oratio sancti Ambrosii Episcopi.

DIE DOMINICA.

SUmme Sacerdos, & vere Pontifex Jesu Christe, qui te obtulisti Deo Patri hostiam puram & immaculatam in ara Crucis pro nobis miseris peccatoribus, & qui dedisti nobis carnem tuam ad manducandum, & sanguinem tuum ad bibendum, & posuisti mysterium istud in virtute Spiritus sancti tui, dicens: Hæc quotiescumque

que feceritis, in mei memoriam facietis. Rogo per eumdem sanguinem tuum, magnum salutis nostræ pretium: rogo per hanc miram & ineffabilem charitatem, qua nos miseros & indignos sic amare dignatus es, ut lavares nos a peccatis nostris in sanguine tuo. Doce me servum tuum indignum, quem inter cætera dona tua etiam ad officium sacerdotale vocare dignatus es, nullis meis meritis, sed sola dignatione misericordiæ tuæ: doce me, quæso, per Spiritum sanctum tuum tantum tractare mysterium ea reverentia, & honore, ea devotione, & timore, quibus oportet, & decet. Fac me per gratiam tuam semper illud de tanto mysterio credere, & intelligere, sentire, & firmiter tenere, dicere, & cogitare, quod tibi placet, & expedit animæ meæ. Intret spiritus tuus bonus in cor meum, qui sonet ibi sine sono, & sine strepitu verborum loquatur omnem veritatem. Profunda quippe sunt nimis, & sacro tecta velamine. Propter magnam clementiam tuam concede mihi Missarum solemnia mundo corde, & pura mente celebrare. Libera cor meum ab immundis, & nefandis, vanis, & noxiis cogitationibus. Muni me beatorum Angelorum pia, ac fida custodia, ac tutela fortissima, ut hostes omnium bonorum confusi discedant. Per virtutem tanti mysterii, & per manum sancti Angeli tui repelle a me, & a cunctis servis tuis, durissimum spiritum superbiæ, & cœnodoxiæ, invidiæ, & blasphemiæ, fornicationis, & immunditiæ, dubietatis, & diffidentiæ. Confundantur qui nos persequuntur: pereant illi, qui nos perdere festinant.

FERIA II.

Rex virginum, & amator castitatis & integritatis, cælesti rore benedictionis tuæ extingue in corpore meo fomitem ardentis libidinis; ut maneat in me tenor castitatis corporis, & animæ. Mortifica in membris meis carnis stimulos, omnesque libidinosas commotiones, & da mihi veram, & perpetuam castitatem cum ceteris donis tuis, quæ tibi placent in veritate, ut sacrificium laudis casto corpore, & mundo corde valeam tibi offerre. Quanta enim cordis contritione, & lacrymarum fonte, quanta reverentia, & tremore, quanta corporis castitate, & animæ puritate istud divinum, & cæleste sacrificium est celebrandum, ubi caro tua in veritate sumitur, ubi sangnis tuus in veritate bibitur, ubi ima summis, terrena divinis junguntur, ubi adest sanctorum Angelorum præsentia, ubi tu es Sacrificium, & Sacerdos mirabiliter & ineffabiliter constitutus.

FERIA III.

Quis digne hoc celebrare poterit, nisi tu Deus omnipotens offerentem feceris dignum? Scio, Domine, & vere scio, & idipsum pietati tuæ confiteor, quia non sum dignus accedere ad tantum mysterium, propter nimia peccata mea, & infinitas negligentias meas. Sed scio, & veraciter ex toto corde meo credo, & ore confiteor, quia tu potes me facere dignum, qui solus potes facere mundum de immundo conceptum semine, & de peccatoribus justos, & sanctos. Per hanc omnipotentiam tuam te rogo, Deus meus, ut concedas mihi peccatori hoc Sacrificium celebrare cum timore, & tremore, cum cordis puritate, & lacrymarum fonte, cum lætitia spiritali, & cælesti gaudio. Sentiat mens mea dulcedinem beatissimæ præsentiæ tuæ, & excubias sanctorum Angelorum tuorum in circuitu meo.

FERIA IV.

Ego enim, Domine, memor venerandæ Passionis tuæ, accedo ad altare tuum, licet peccator, ut offeram tibi Sacrificium, quod tu instituisti, & offerri præcepisti in commemorationem tui pro salute nostra. Suscipe illud, quæso, summe Deus, pro Ecclesia sancta tua, & pro populo, quem acquisivisti Sanguine tuo. Et quoniam me peccatorem inter te, & eumdem populum tuum medium esse

vo-

voluisti, licet in me aliquod boni operis testimonium non agnoscas, officium saltem dispensationis creditæ non recuses: nec per me indignum eorum salutis pereat pretium, pro quibus victima salutaris dignatus es, esse & redemptio. Profero etiam, Domine (si digneris propitius intueri) tribulationes plebium, pericula populorum, captivorum gemitus, miserias orphanorum, necessitates peregrinorum, inopiam debilium, desperationes languentium, defectus senum, suspiria juvenum, vota virginum, lamenta viduarum.

FERIA V.

Tu enim misereris omnium, Domine, & nihil odisti eorum, quæ fecisti. Memorare, quæ sit nostra substantia: quia tu Pater noster es, quia tu Deus noster es, ne irascaris satis, neque multitudinem viscerum tuorum super nos contineas. Non enim in justificationibus nostris prosternimus preces ante faciem tuam, sed in miserationibus tuis multis. Aufer a nobis iniquitates nostras; & ignem sancti Spiritus in nobis clementer accende. Aufer cor lapideum de carne nostra; & da nobis cor carneum, quod te amet, te diligat, te delectetur, te sequatur, te perfruatur. Oramus, Domine, clementiam tuam, ut sereno vultu familiam tuam, sacri tui nominis officia præstolantem, aspicere digneris, & ut nullius sit irritum votum, nullius vacua postulatio: tu nobis preces suggere, quas ipse propitius audire, & exaudire delecteris.

FERIA VI.

Rogamus etiam te, Domine sancte Pater, & pro spiritibus fidelium defunctorum, ut sit illis salus, sanitas, gaudium, & refrigerium. Hoc magnum pietatis Sacramentum, Domine Deus meus, sit illis hodie magnum, & plenum convivium de te pane vivo, qui de cælo descendisti, & das vitam mundo, de tua carne sancta, & benedicta, Agni videlicet immaculati, qui tollis peccata mundi, quæ de sancto & glorioso beatæ virginis Mariæ utero est assumpta, & de Spiritu sancto concepta: ac de illo pietatis fonte, qui per lanceam militis ex tuo sacratissimo latere emanavit, ut exinde refecti & satiati, refrigerati, & consolati exultent in laude & gloria tua. Peto clementiam tuam, Domine, ut descendat super panem tibi sacrificandum plenitudo tuæ benedictionis, & sanctificatio tuæ divinitatis. Descendat etiam, Domine, illa sancti Spiritus tui invisibilis, incomprehensibilisque majestas, sicut quondam in Patrum hostias descendebat, qui & oblationes nostras Corpus, & Sanguinem tuum efficiat, & me indignum Sacerdotem doceat tantum tractare mysterium cum cordis puritate, & lacrymarum devotione, cum reverentia, & tremore, ita ut placide ac benigne suscipias sacrificium de manibus meis ad salutem omnium, tam vivorum, quam defunctorum.

SABBATO.

Rogo etiam te, Domine, per ipsum sacrosanctum mysterium Corporis, & Sanguinis tui, quo quotidie in Ecclesia tua pascimur & potamur, abluimur & sanctificamur, atque unius summæ divinitatis participes efficimur, da mihi virtutes tuas sanctas, quibus repletus, bona conscientia ad altare tuum accedam, ita ut hæc cælestia sacramenta efficiantur mihi salus & vita. Tu enim dixisti ore tuo sancto & benedicto: Panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. Ego sum panis vivus, qui de cælo descendi. Si quis manducaverit ex hoc pane, vivet in æternum. Panis dulcissime, sana palatum cordis mei, ut sentiam suavitatem amoris tui. Sana illud ab omni languore, ut nullam præter te sentiam dulcedinem. Panis candidissime habens omne delectamentum, & omnem saporem, qui nos semper reficis, & nunquam in te deficis; comedat te cor meum, & dulcedine saporis tui repleantur viscera animæ meæ. Manducat te Angelus ore pleno, manducet te peregrinus homo pro modulo suo, ne deficere

re possit in via, tali recreatus viatico. Panis sancte, panis vive, panis munde, qui descendisti de cælo, & das vitam mundo, veni in cor meum, & munda me ab omni inquinamento carnis, & spiritus. Intra in animam meam, sana, & munda me interius, & exterius. Esto tutamen, & continua salus animæ, & corporis mei. Repelle a me insidiantes mihi hostes; recedant procul a præsentia potentiæ tuæ, ut foris, & intus per te munitus, recto tramite ad tuum regnum perveniam, ubi non in mysteriis, sicut in hoc tempore agitur, sed facie ad faciem te videbimus, cum tradideris regnum Deo & Patri, & eris Deus omnia in omnibus. Tunc enim me de te satiabis satietate mirifica, ita ut nec esuriam, nec sitiam in æternū. Qui cum eodem Deo Patre, & Spiritu Sancto vivis, & regnas per omnia sæcula sæculorum. Amen.

Alia Oratio ante Missam.

AD mensam dulcissimi convivii tui, pie Domine Jesu Christe, ego peccator de propriis meis meritis nihil præsumens, sed de tua confidens misericordia, & bonitate, accedere vereor, & contremisco. Nam cor & corpus habeo multis criminibus maculatum, mentem, & linguam non caute custoditam. Ergo, o pia Deitas, o tremenda majestas, ego miser, inter angustias deprehensus, ad te fontem misericordiæ recurro, ad te festino sanandus, sub tuam protectionem fugio, & quem judicem sustinere nequeo, Salvatorem habere suspiro. Tibi, Domine, plagas meas ostendo; tibi verecundiam meā detego. Scio peccata mea multa, & magna, pro quibus timeo. Spero in misericordias tuas, quarum non est numerus. Respice ergo in me oculis misericordiæ tuæ, Domine Jesu Christe, Rex æterne, Deus & homo, crucifixus propter hominem. Exaudi me sperantem in te: miserere mei pleni miseriis & peccatis, tu qui fontem miserationis nunquā manare cessabis. Salve salutaris victima pro me & omni humano genere in patibulo Crucis oblata. Salve nobilis & pretiose Sanguis, de vulneribus Crucifixi Domini mei Jesu Christi profluens, & peccata totius mundi abluens. Recordare, Domine, creaturæ tuæ, quam tuo Sanguine redemisti. Pœnitet me peccasse, cupio emendare, quod feci. Aufer ergo a me, clementissime Pater, omnes iniquitates & peccata mea, ut purificatus mente & corpore, digne degustare merear sancta sanctorum: & concede, ut hæc sancta prælibatio Corporis & Sanguinis tui, quam ego indignus sumere intendo, sit peccatorum meorum remissio, sit delictorum perfecta purgatio, sit turpium cogitationum effugatio, ac bonorum sensuum regeneratio, operumque tibi placentium salubris efficacia, animæ quoque & corporis contra inimicorum meorum insidias firmissima tuitio. Amen.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

OMnipotens sempiterne Deus, ecce accedo ad Sacramentum unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi: accedo tamquam infirmus ad medicum vitæ, immundus ad fontem misericordiæ, cæcus ad lumen claritatis æternæ: pauper & egenus ad Dominum cæli & terræ. Rogo ergo immensæ largitatis tuæ abundantiam, quatenus meam curare digneris infirmitatem: lavare fœditatem, illuminare cæcitatem, ditare paupertatem, vestire nuditatem: ut panem Angelorum Regem regum, & Dominum dominantium, tanta suscipiam reverentia, & humilitate, tanta contritione, & devotione, tanta puritate, & fide, tali proposito, & intentione, sicut expedit saluti animæ meæ. Da mihi, quæso, Dominici Corporis & Sanguinis non solum suscipere Sacramentum, sed etiam rem, & virtutes Sacramenti. O mitissime Deus, da mihi Corpus unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi, quod traxit de virgine Maria, sic suscipere, ut corpori suo mystico merear incorporari, & inter ejus membra connumerari. O amantissime Pater, concede mihi dilectum Filium tuum, quem nunc velatum in via suscipere propono, revelata tandem facie perpetuo contemplari. Qui tecum vivit & regnat.

ORA-

ORATIO.

Gregorius XIII. Pontifex Maximus concessit cuilibet dicenti quæ sequuntur quinquaginta annorum Indulgentiam.

EGo volo celebrare Missam, & conficere Corpus, & Sanguinem Domini nostri Jesu Christi juxta ritum sanctæ Romanæ Ecclesiæ, ad laudem omnipotentis Dei, totiusque Curiæ triumphantis, ad utilitatem meam, totiusque Curiæ militantis, pro omnibus, qui se commendaverunt Orationibus meis in genere, & in specie, & pro felici statu sanctæ Romanæ Ecclesiæ. Amen.

GAudium cum pace, emendationem vitæ, spatium veræ pœnitentiæ, gratiam, & consolationem sancti Spiritus, perseverantiam in bonis operibus, tribuat nobis omnipotens, & misericors Dominus. Amen.

QUia Sacerdos aut tacita mentis cogitatione, aut submissa vocis expressione debet recitare singillatim nomina, pro quibus in illa celebratione vult singulariter orare (ut insinuatur per illas litteras N. N. *in Canone contentas) & ne hujusmodi determinatarum personarum nominatio, ob multitudinem, aut incertum ordinem, ingerat sacerdoti celebranti confusionem, non inutile erit sequentem servare ordinem ex vigesima quæstione Quodlibet. Doctoris Subtilis, & ex aliorum gravissimorum Doctorum scriptis excerptum.*

Memento Domine, si tibi placet.

VIVORUM.

1. MEi, Parentum, Cognatorum, Fratrum, Sororum, & amicorum meorum omnium.
2. Cœtus Cardinalium, atque omnium Prælatorum, & Sacerdotum, ac Sanctæ Dei Ecclesiæ ministrorum.
3. Omnium meæ curæ subjectorum, tamquam spiritualium filiorum, ac omnium fundatorum, patronorum, benefactorumque spiritualium, & temporalium.
4. Omnium Principum Christianorum, Dominationum, & Rerumpublicarum temporalium.
5. Omnium peccantium, inimicoremque meorum, atque conversionis omnium hæreticorum, & infidelium.
6. Et omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

MORTUORUM.

1. ANimarum Parentum, Fratrum, Sororum, Cognatorum, atque amicorum omnium.
2. Animarum omnium benefactorum, tam spiritualium, quam corporalium.
3. Animarum omnium mihi in genere, & in specie commissarum.
4. Animarum Prælatorum, Sacerdotum, atque omnium ministrorum sanctæ Romanæ Ecclesiæ Dei, & Apostolicæ.
5. Animarum morte improvisa corporibus exutarum, atque earum, quarum non est specialis memoria.
6. Animarum, quæ mei occasione, in Purgatorio purgantur, earum quoque miserrime in Purgatorio existentium.
7. Et earum omnium, pro quibus scis, & vis me debere orare.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiphona. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant ſancti in camino ignis, benedicentes Dominum.

Quæ Antiphona in Feſtis duplicibus tantum duplicatur.

Canticum. Benedicite omnia opera Domini Domino. 18.

Pſalmus. Laudate Dominum. 19.

Et in fine dicitur Gloria Patri.

Deinde repetitur Antiph. Trium puerorum cantemus hymnum, quem cantabant ſancti in camino ignis benedicentes Dominum.

Deinde Sacerdos dicit Kyrie eleiſ. Chriſte eleiſon. Kyrie eleiſon.

Pater noſter. *ſecreto*.

℣. Et ne nos inducas in tentationem.

℟. Sed libera nos a malo.

℣. Confiteantur tibi, Domine, omnia opera tua.

℟. Et ſancti tui benedicant tibi.

℣. Exultabunt Sancti in gloria.

℟. Lætabuntur in cubilibus ſuis.

℣. Non nobis, Domine non nobis.

℟. Sed nomini tuo da gloriam.

℣. Domine, exaudi orationẽ meã.

℟. Et clamor meus ad te veniat.

℣. Dominus vobiſcum.

℟. Et cum ſpiritu tuo.

Oremus.

DEus, qui tribus pueris mitigaſti flammas ignium: concede propitius, ut nos famulos tuos non exurat flamma vitiorum.

ACtiones noſtras, quæſumus Domine, aſpirando præveni, & adjuvando proſequere: ut cuncta noſtra oratio, & operatio a te ſemper incipiat, & per te cœpta finiatur.

DA nobis, quæſumus, Domine, vitiorum noſtrorum flammas extinguere, qui beato Laurentio tribuiſti tormentorum ſuorum incendia ſuperare. Per Chriſtum Dominum noſtrum. Amen.

Orationes poſt celebrationem, & Communionem dicendæ.

Oratio S. Thomæ Aquinatis.

GRatia tibi ago, Domine ſancte, Pater omnipotens, æterne Deus, qui me peccatorem indignum famulum tuum, nullis meis meritis, ſed ſola dignatione miſericordiæ tuæ ſatiare dignatus es pretioſo Corpore, & Sanguine Filii tui Domini noſtri Jeſu Chriſti. Et precor, ut hæc ſancta Communio non ſit mihi reatus ad pœnam, ſed interceſſio ſalutaris ad veniam. Sit mihi armatura fidei, & ſcutum bonæ voluntatis: Sit vitiorum meorum evacuatio: concupiſcentiæ, & libidinis exterminatio: charitatis, & patientiæ, humilitatis, & obedientiæ, omniumque virtutum augmentatio, contra inſidias inimicorum omnium tam viſibilium, quam inviſibilium firma defenſio: motuum meorum tam carnalium, quam ſpiritualium, perfecta quietatio, in te uno ac vero Deo firma adhæſio, atque finis mei felix conſummatio. Et precor te, ut ad illud ineffabile convivium me peccatorem perducere digneris, ubi tu cum Filio tuo, & Spiritu ſancto, Sanctis tuis es lux vera, ſatietas plena, gaudium ſempiternum, jucunditas conſummata, & felicitas perfecta. Per eumdem Chriſtum Dominum, &c.

Alia Oratio S. Bonaventuræ.

TRansfige, dulciſſime Domine Jeſu, medullas, & viſcera animæ meæ ſuaviſſimo, ac ſaluberrimo amoris tui vulnere, vera, ſerenaque, & Apoſtolica ſanctiſſima charitate, ut langueat, & liqueſiat anima mea ſolo ſemper amore, & deſiderio tui: te concupiſcat, & deficiat in atria tua, cupiat diſſolvi, & eſſe tecum. Da, ut anima mea te eſuriat, panem Angelorum refectionem animarum ſanctarum, panem noſtrum quotidianũ ſuperſubſtantialem, habentem omnem dulcedinem, & ſaporem, & omne delectamentum ſuavitatis: te, in quem deſiderant Angeli proſpicere, ſemper eſuriat, & comedat cor meum, & dulcedine ſaporis tui repleantur viſcera animæ meæ: te ſemper ſitiat fontem vitæ, fontem

ſapientiæ & ſcientiæ, fontem æterni luminis, torrentem voluptatis, ubertatem domus Dei: te ſemper ambiat, te quærat, te inveniat, ad te tendat, ad te perveniat, te meditetur, te loquatur, & omnia operetur in laudem & gloriam nominis tui, cum humilitate & diſcretione, cum dilectione, & delectatione, cum facilitate, & affectu, cum perſeverantia uſque in finem: & tu ſis ſolus ſemper ſpes mea, tota fiducia mea, divitiæ meæ, delectatio mea, jucunditas mea, gaudium meum, quies, & tranquillitas mea, pax mea, ſuavitas mea, odor meus, dulcedo mea, cibus meus, refectio mea, refugium meum, auxilium meum, ſapientia mea, portio mea, poſſeſſio mea, theſaurus meus, in quo fixa, & firma, & immobiliter ſemper ſit radicata mens mea, & cor meum. Amen.

Oratio ad Beatiſſimam Virg. M.

O Sacratiſſima, o ſereniſſima, & inclyta glorioſa virgo Maria, quæ Creatorem omnium creaturarum in tuo ſacratiſſimo utero fuiſti digna portare, ſolaque virgineo ubere lactare: cujus veraciſſimum, ſacrumque Corpus, & Sanguinem, ego indignus peccator, modo ſumere præſumpſi: tuam humiliter deprecor miſericordiam, ut apud ipſum pro me peccatore intercedere digneris: ut quidquid in hoc tam ineffabili, ad digniſſimo Sacrificio, per me indignum, ignoranter, vel negligenter, aut accidenter, ſeu irreverenter, ſcilicet in tractando, & ſumendo, ac miniſtrando actum eſt, commiſſum, vel omiſſum, tuis ſacratiſſimis precibus indulgere dignetur idem Dominus noſter Jeſus Chriſtus Filius tuus, qui cum Patre, & Spiritu ſancto vivit, & regnat in ſæcula ſæculorum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad ſacram Euchariſtiam.

ADoro te devote, latens Deitas,
Quæ ſub his figuris vere latitas:
Tibi ſe cor meum totum ſubjicit,
Quia te contemplans totum deficit.
Viſus, tactus, guſtus in te fallitur,
Sed auditu ſolo tuto creditur.
Credo quidquid dixit Dei Filius,
Nil hoc verbo veritatis verius.
In Cruce latebat ſola Deitas,
At hic latet ſimul & humanitas:
Ambo tamen credens, atque confitens,
Peto quod petivit latro pœnitens.
Plagas, ſicut Thomas, non intueor,
Deum tamen meum te confiteor.
Fac me tibi ſemper magis credere,
In te ſpem habere, te diligere.
O memoriale mortis Domini!
Panis vivus, vitam præſtans homini!
Præſta meæ menti de te vivere,
Et te illi ſemper dulce ſapere.
Pie Pellicane Jeſu Domine!
Me immundum munda tuo Sanguine:
Cujus una ſtilla ſalvum facere
Totum mundum quit ab omni ſcelere.
Jeſu, quem velatum nunc aſpicio,
Oro fiat illud, quod tam ſitio,
Ut te revelata cernens facie,
Viſu ſim beatus tuæ gloriæ.
Amen.

Aliæ Orationes dicendæ poſt celebrationem Miſſæ.

Alia Oratio poſt Communionem.

ANima Chriſti ſanctifica me: Corpus Chriſti ſalva me: Sanguis Chriſti inebria me: aqua lateris Chriſti munda me. O bone Jeſu exaudi me, & ne permittas me ſeparari a te: ab hoſte maligno defende me: in hora mortis meæ voca me, & pone me juxta te, ut cum Angelis tuis laudem te in ſæcula ſæculorum. Amen.

Alia Oratio.

OBſecro te, dulciſſime Domine Jeſu Chriſte, ut paſſio tua ſit mihi virtus, qua muniar, protegar, atque defendar. Vulnera tua ſint mihi cibus, potuſque, quibus paſcar, inebrier, & delecter. Aſperſio Sanguinis tui ſit mihi ablutio omnium peccatorum meorum. Mors tua ſit mihi gloria ſempiterna, & nunc, & in perpetuum. Amen.

ORA-

ORATIO
A PAPA URBANO VIII.
EDITA.

Ante oculos tuos, Domine, culpas nostras ferimus, & plagas, quas accepimus, conferimus.
Si pensamus malum quod fecimus, minus est quod patimur, majus est quod meremur.
Gravius est quod commisimus, levius est quod toleramus.
Peccati pœnam sentimus, & peccandi pertinaciam non vitamus.
In flagellis tuis infirmitas nostra teritur, & iniquitas non mutatur.
Mens ægra torquetur, & cervix non flectitur.
Vita in dolore suspirat, & in opere non se emendat.
Si expectas, non corrigimur; si vindicas, non duramus.
Confitemur in correctione quod egimus: obliviscimur post visitationem quod flevimus.
Si extenderis manum, facienda promittimus: si suspenderis gladium, promissa non solvimus.
Si ferias, clamamus ut parcas: si peperceris, iterum provocamus ut ferias.
Habes, Domine, confitentes reos: novimus, quod nisi dimittas, recte nos perimas.
Præsta, Pater omnipotens, sine merito, quod rogamus, qui fecisti ex nihilo qui te rogarent. Per Christum Dominum nostrum. Amen.
℣. Gregem tuum, Pastor æterne, non deseras.
℟. Sed per beatos Apostolos tuos perpetua defensione custodias.
℣. Protege, Domine, populũ tuum ad te clamantem, & Apostolorum tuorum patrocinio confidentem.
℟. Perpetua defensione custodias.
℣. Orate pro nobis, sancti Apostoli Dei.
℟. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

Oratio.

Præsta, quæsumus, omnipotens Deus, ut nullis nos permittas perturbationibus concuti, quos in Apostolicæ confessionis petra solidasti. Per Dominum nostrum.
℟. Amen.

Imploret, clementissime Domine, nostris opportunam necessitatibus opem devote a nobis prolata meditatio, qua sanctus olim Joannes Chrysostomus, in hac Basilica conditus, te cum beatissimis Apostolis Petro & Paulo repræsentavit sic colloquentem: Circumdate hanc novam Sion, & circumvallate eam, hoc est, custodite, munite, precibus firmate, ut quando irascor in tempore, & orbem terræ concutio, aspiciens sepulchrum vestrum numquam desiturum, & quæ libenter propter me geritis stigmata, iram misericordia vincam, & ob hanc percipiam vestram intercessionem. Etenim quando Sacerdotium & Regnum video lacrymari, statim quasi compatiens ad commiserationem flector, & illius meæ vocis reminiscor: Protegam Urbem hanc propter David servum meum, & Aaron sanctum meum. Domine Fiat, Fiat: Amen, Amen.

FINIS.

DIE IV. JUNII

IN FESTO

S. FRANCISCI CARACCIOLO

CONFESSORIS

Et Congregationis Cleric. Regolar. Minor. Fundatoris.

DUPLEX

Omnia de Comm. Confess. non Pontif. præter ea quæ sequuntur.

ORATIO

DEus, qui Beatum Franciscum novi Ordinis Institutorem orandi studio, & pœnitentiæ amore decorasti; da famulis tuis in ejus imitatione ita proficere, ut semper orantes, & corpus in servitutem redigentes ad cælestem gloriam pervenire mereantur. Per Dominum &c.

IN I. NOCTURNO

Lectiones de Script. occurr.

IN II. NOCTURNO

Lectio IV.

FRanciscus dictus antea Ascanius, ex nobili Familia Caracciolo in Oppido Sanctæ Mariæ de Villa in Aprutio ortus, a primis annis

a eximio

eximio enituit pietatis cultu. Adolescens graviter ægrotans statuit se se prorsus Dei, proximique mancipare servitio. Neapolim profectus, Sacerdotio initiatus, sacroque adscriptus sodalitio, contemplationi, lucrandisque animabus se totum devovit, ac extremo supplicio damnatis hortatorem se præbuit assiduum. Contigit autem, ut epistolium alteri destinatum ei per errorem redderetur, quo a piissimis viris Joanne Augustino Adorno, & Fabricio Caracciolo ad novi Religiosi Instituti fundationem vocabatur: rei novitate captus, & divinæ voluntatis demiratus consilia, alacri animo se se illis adjunxit. Conditis autem in Camaldulensium eremo, quo secesserant, novi Ordinis legibus, inde Romam simul profecti, confirmationem a Sixto Quinto impetrarunt, qui eosdem Clericos Regulares Minores appellari voluit, addito ad tria consueta altero de non ambiendis dignitatibus voto. Tu autem &c.

℟. Honestum &c.

Lectio V.

SOlemni emissa professione, ob singularem ejus in Divum Franciscum Assisinatem cultum Francisci nomen assumpsit. Adorno biennio post vita functo, ipse toti Religioni; quamquam invitus præficitur, quo in munere virtutum omnium præclara præbuit exempla. Instituti amplificandi studiosissimus, id assiduis orationibus, lacrymis, & jugi corporis maceratione enixe a Deo postulabat. Quamobrem tertio in Hispaniam se contulit peregrini habitu indutus, victumque ostiatim mendicans. In itinere asperrima quæque perpessus, Omnipotentis auxilium mirum in modum expertus, navim, quam conscenderat ab imminenti

nenti

nenti naufragio orationis præsidio servavit incolumem. Ut in Regnis illis voti compos fieret plurimum laboravit, sed ejus sanctitatis fama prælucente, amplissimaque Catholicorum Regum Philippi Secundi, & Philippi Tertii munificentia, adversariorum conatibus singulari animi fortitudine superatis, plura sui Ordinis domicilia fundavit: quod pari eventu per Italiam præstitit. Tu autem &c.

℟. Amavit eum,

Lectio VI.

HUmilitate adeo excelluit, ut Romam veniens in pauperum hospitio receptus se leproso sociaverit; & Ecclesiasticas dignitates a Paulo Quinto sibi oblatas constantissime recusaverit. Illibatam perpetuo servavit virginitatem, effrontesque mulieres ejus castimoniæ insidiantes Christo lucrifecit. Erga divinissimum Eucharistiæ mysterium ardenti æstuans amore noctes pene integras in ejus adoratione insomnes ducebat, quod pium exercitium veluti sui Ordinis tesseram in eo perpetuo servandum constituit, Deiparæ Virginis cultum impense fovit. In proximum eximia exarsit charitate. Prophetiæ dono, & cordium scrutatione ditatus fuit. Quadragesimum quartum ætatis suæ annum agens, dum in Sacra Lauretana Æde in oratione persisteret, sibi vitæ finem imminere cognovit, Aprutium statim deflexit, & Agnoni apud alumnos S. Philippi Nerii lethali febre correptus. Sacramentis Ecclesiæ devotissime susceptis, pridie nonas Junii anni millesimi sexcentesimi octavi in pervigilio festi Corporis Christi placidissime obdormivit in Domino. Sacrum ejus Corpus Neapolim delatum in

Ec-

Ecclesia S. Mariæ Majoris, ubi prima sui Ordinis jacerat fundamenta honorifice conditum fuit. Eum postea miraculis clarum clemens Decimus Quartus Pontifex Maximus solemni ritu inter beatos, Pius vero Septimus Pontifex Maximus novis fulgentem signis anno millesimo octingentesimo septimo Sanctorum albo adscripsit. Tu autem &c.

℟. Iste homo &c.

COMMEMORATIONES
OMNIUM SS. APOSTOLORUM
ET
OMNIUM SS. MARTYRUM
FACIENDÆ
IN FESTO
SS. APOSTOL. PETRI, ET PAULI
IN I. VESPERIS

Post orationem diei.

Pro omn. Ss. Apost. *Antiph.*
In hoc cognoscent omnes, quia discipuli mei estis, si dilectionem habueritis ad invicem.
℣. Nimis honorati sunt amici tui Deus.
℟. Nimis confortatus est principatus eorum.

OREMUS.

EXaudi nos, Deus salutaris noster, & omnium Sanctorum Apostolorum tuorum

tuere præsidiis, quorum donasti fideles esse doctrinis.

Pro omn. Ss. Mm. *Antiph.*

Isti sunt Sancti, quos elegit Dominus in charitate non ficta, & dedit illis gloriam sempiternam.

℣. Justi epulentur, & exultent in conspectu Dei.

℟. Et delectentur in lætitia.

OREMUS.

DEus, qui glorificaris in concilio Sanctorum Martyrum tuorum, respice ad preces humilitatis nostræ: ut quorum solemnia celebramus, eorum precibus adjuvari mereamur. Per Dominum &c.

AD LAUDES.

Pro omn. Ss. Apost. *Antiph.*

Vos, qui sequuti estis me, sedebitis super sedes judicantes duodecim tribus Israel.

℣. In omnem terram exivit sonus eorum.

℟. Et in fines orbis terræ verba eorum.

Oratio Exaudi &c. *ut supra*.

Pro omn. Ss. Mm. *Antiph.*

Sancti tui, Domine semper benedicant te, & gloriam Regni tui dicant.

℣. Mirabilis Deus in Sanctis suis.

℟. In Sanctis ejus laudate Deum.

Oratio Deus &c. *ut supra.*

IN II. VESPERIS.

Pro omn. Ss. Apost. *Antiph.*

Vos amici mei estis, si feceritis, quæ ego præcipio vobis, dicit Dominus.

℣. Gloriosus in Sanctis suis faciens mirabilia.

℟. Hic Deus meus, & glorificabo eum.

Oratio Exaudi &c. *ut supra.*

Pro omn. Ss. Mm. *Antiph.*

Dico autem vobis amicis meis, ne timeatis ab iis, qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.

℣. Justi autem in perpetuum vivent.

℟. Et apud Dominum est merces eorum.

Oratio Deus &c. *ut supra,*

Die ii. Augusti

IN FESTO

B. ALPHONSI MARIÆ DE LIGORIO
CONFESSORIS PONTIFICIS

DUPLEX.

Omnia de communi Confess. Pontif. præter ea, quæ hic habentur propria.

AD VESPERAS

HYMNUS.

EN qui benigne nexibus
Solvit revinctos criminum,
Cælique callem deviis
En qui retexit sedulus.
Oh quos labores pertulit,
Æstusque mentis asperos,
Ex ore prompte dæmonis
Eos ut atro tolleret!
Pagos & urbes permeat,
Plagasque cultas rusticis,
Ibique Christi dogmata
Ardore multo seminat.
Et ut docere dissitos,
Omnesque possit posteros,
Edit libros multiplices
Cunctis futuros sæculis.
Æterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

*

ORATIO.

DEus, qui per Beatum Alphonsum Mariam Confessorem tuum, atque Pontificem animarum zelo succensum Ecclesiam tuam nova prole fœcundasti, quæsumus, ut ejus salutaribus monitis edocti, & exemplis roborati, ad Te pervenire feliciter valeamus. Per Dominum &c.

AD MATUTINUM

HYMNUS.

DUM corda plebis commovet,
Eamque belle provocat
Alphonsus, ut fiduciam
In Matre ponat Numinis:
Monstrum novum, mirabile
Stupore plena conspicit,
Immensa quod suspiria,
Dulcesque guttas excitat.
Imago namque Virginis
Se luce vestit protinus,
Jubarque vibrat, quod pium
Loquentis os illuminat.
Probavit hoc miraculo
Regina cæli præpotens
Verum fuisse, fervido
Quod fudit ipse pectore.
Æterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

In I. Nocturno lectiones de scriptura occurrente.

IN II. NOCTURNO

LECTIO IV.

ALphonsus Maria de Ligorio Neapoli nobilibus Parentibus natus, ab ineunte ætate non obscura præbuit sanctitatis indicia. Eum adhuc infantem cum Parentes obtulissent B. Francisco de Hieronymo e Societate Jesu, is bene precatus edixit, eumdem ad nonagesimum usque annum perventurum, ad Episcopalem dignitatem evectum iri, maximoque Ecclesiæ bono futurum. Jam tum a pueritia a ludis abhorrens nobiles ephebos ad Christianam modestiam verbo, & exemplo componebat. Adolescens, dato piis sodalitatibus nomine, in publicis nosocomiis ægrotis inservire, jugi in templis orationi vacare, ac sacra Mysteria frequenter obire in deliciis habebat. Pietatem litterarum studiis adeo conjunxit, ut sexdecim vix annos natus utriusque juris lauream in patria universitate fuerit assequutus. Patri obtemperans, causarum patrocinia suscepit, in quo munere obeundo etsi magnam sibi laudem comparasset; fori tamen pericula expertus, ejusmodi vitæ institutum ultro dimisit. Spreto igitur præclaro conjugio sibi a Patre proposito, avita primogenitura abdicata, & ad Aram Virginis de Mercede, ense suspenso, divinis ministeriis se mancipavit. Sacerdos factus tanto zelo irruit in vitia, ut Apostolico munere fungens, huc illuc pervolans, ingentes perditorum hominum conversiones perageret. Pauperum præsertim, & ruricolarum miseratus Congregationem Presbyterorum instituit SS. Redemptoris, qui ipsum Redemptorem secuti, per agros, pagos, & castella pauperibus evangelizarent.

LECTIO V.

Ne autem a proposito umquam diverteret, perpetuo se voto obstrinxit nullam temporis jacturam faciendi. Hinc animarum zelo succensus tum divini verbi prædicatione, tum scriptis sacra eruditione, & pietate refertis animas Christo lucrifacere, & ad perfectiorem vitam adducere studuit. Mirum sane quot odia extinxerit, quot devios ad rectum salutis iter revocaverit. Dei Genitricis cultor eximius, de illius laudibus librum edidit, ac de iis, dum ferventius concionando disserit, a Virginis imagine, in eum immisso miro splendore, totus facie coruscare, & in extasim rapi coram universo populo non semel visus est. Dominicæ Passionis, & sacræ Eucharistiæ contemplator assiduus, ejus cultum mirifice propagavit. Dum vero ad ejus Aram oraret, vel Sacrum faceret, quod numquam omisit, præ amoris vehementia, vel seraphicis liquescebat ardoribus, vel insolitis quatiebatur motibus, vel abstraebatur a sensibus. Miram vitæ innocentiam, quam nulla umquam lethali labe fœdavit, pari cum pœnitentia socians, corpus suum inedia, ferreis catenis, ciliciis, cruentaque flagellatione castigabat. Inter hæc prophetiæ, scrutationis cordium, bilocationis, & miraculorum donis inclaruit.

LECTIO VI.

Ab Ecclesiasticis dignitatibus sibi oblatis constantissime abhorruit. At Clementis decimi tertii Pontificis auctoritate coactus S. Agathæ Gothorum Ecclesiam gubernandam suscepit. Episcopus externum dumtaxat habitum, non autem severam vivendi rationem immutavit. Eadem frugalitas, summus Christianæ disciplinæ zelus, impensum in vitiis coercendis, arcendisque erroribus, & in reliquis

pastoralibus muneribus obeundis studium. Liberalis in pauperes, omnes Ecclesiæ proventus iisdem distribuebat, ac urgente annonæ caritate ipsam domesticam supellectilem in alendis famelicis erogavit. Omnibus omnia factus, Sanctimoniales ad perfectiorem vivendi formam redegit, suæque Congregationis Monialium Monasterium constituendum curavit. Episcopatu ob graves, habitualesque morbos dimisso, ad Alumnos suos, a quibus pauper discesserat, revertitur pauper. Demum quamvis senio, laboribusque, diuturna arthritide, aliisque gravissimis morbis fractus corpore, spiritu tamen alacrior de cælestibus rebus disserendi, aut scribendi finem numquam adhibuit; donec nonagenarius calendis Augusti anno millesimo septingentesimo octogesimo septimo Nuceriæ Paganorum inter suorum Alumnorum lacrymas placidissime expiravit. Eum inde virtutibus, & miraculis clarum, PIUS SEPTIMUS Pontifex Maximus anno millesimo octingentesimo decimo sexto Beatorum fastis adscripsit.

Lectiones III. Nocturni de communi Evangelistarum Designavit Dominus &c.

AD LAUDES

HYMNUS.

ALphonse cur nam juscula
Herbis amaris inficis?
Corpus tuum durissimo
Quare flagello percutis?
Rerum premens angustia,
Frigus, calor, jejunium,
Sitis, laborque pervigil
Submisit illud affatim.
Intacta sint, hoc efficis,
Ut castitatis lilia

Tuæ, cibumque divitem
Virtutibus des cæteris.
Sic in tumultu sæculi
Vita fruentes accolæ
Possunt Eremi consequi
Gressus tuos Antistites.
Æterna Patri gloria,
Ejusque soli Filio,
Tibique Sancte Spiritus
Sit in perenni tempore. Amen.

